

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΕ΄

Τρίτη 15 Ιανουαρίου 2019

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο Γυμνάσιο Καλυβίων, το Γενικό Λύκειο Νέας Αρτάκης Ευβοίας, το Γυμνάσιο Στυλίδας, το 2ο Γυμνάσιο Κορίνθου, το 3ο Γενικό Λύκειο Καρδίτσας, το 2ο Γυμνάσιο Πρέβεζας και το 2ο Δημοτικό Σχολείο Πεύκων Θεσσαλονίκης, σελ. 2601, 2608, 2620, 2627, 2636, 2644, 2649, 2655

2. Ειδική Ημερήσια Διάταξη.

Συζήτηση επί της προτάσεως που υπέβαλε ο Πρωθυπουργός κ. Αλέξης Τσίπρας για επαναβεβαίωση της εμπιστοσύνης της Βουλής στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής, σελ. 2591

3. Ανακοινώνεται επιστολή του Βουλευτή κ. Αριστείδη Φωκά προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Νικόλαο Βούτση, με την οποία δηλώνει ότι προσχωρεί στην Κοινοβουλευτική Ομάδα "Ανεξάρτητοι Έλληνες-Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία", καθώς και επιστολή του κ. Πάνου Καμμένου, Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων, περί αποδοχής αυτής, σελ. 2591 - 2593

4. Ανακοινώνεται επιστολή του κ. Σταύρου Θεοδωράκη, Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας "Το Ποτάμι", προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Νικόλαο Βούτση, με την οποία ενημερώνει ότι ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. Σπυρίδων Δανέλλης τίθεται εκτός της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος, σελ. 2594

5. Ανακοινώνεται επιστολή του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Μπαρμπαρούση προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Νικόλαο Βούτση, με την οποία δηλώνει ότι επιθυμεί την ένταξή του στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή μέχρι να υπάρξει τελεσίδικη απόφαση για την υπόθεσή του, καθώς και επιστολή του Γενικού Γραμματέα του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Νικόλαου Μιχαλολιάκου, περί αποδοχής αυτής, σελ. 2601 - 2603

6. Ανακοινώνεται επιστολή του Βουλευτή κ. Σπυρίδωνα Δανέλλη προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Νικόλαο Βούτση, με την οποία γνωστοποιεί ότι από σήμερα, 15η Ιανουαρίου 2019, θα δραστηριοποιείται στη Βουλή ως ανεξάρτητος Βουλευτής, σελ. 2630 - 2631

7. Ψηφοφορία δι' εγέρσεως, σύμφωνα με το άρθρο 67 παράγραφος 7 του Κανονισμού της Βουλής, σελ. 2597

8. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2595, 2596, 2597, 2601, 2604, 2605, 2607, 2608, 2609, 2612, 2613, 2621, 2623, 2624, 2626, 2629, 2635, 2638, 2639, 2649, 2655, 2657, 2660, 2668, 2669, 2673, 2676

9. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 2624, 2639, 2668, 2669

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν., σελ. 2591 - 2618

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ., σελ. 2618 - 2632

ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α., σελ. 2648 - 2664

ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ., σελ. 2632 - 2648

ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ., σελ. 2664 - 2676

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Ι., σελ. 2639, 2640

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α.,

σελ. 2622, 2623

ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε., σελ. 2662

ΒΑΚΗ Φ., σελ. 2651

ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ Χ., σελ. 2641

ΒΙΤΣΑΣ Δ., σελ. 2634, 2635, 2636

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν., σελ. 2613, 2638, 2639

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ., σελ. 2609

ΓΕΝΝΙΑ Γ., σελ. 2654

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ., σελ. 2653

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ., σελ. 2666, 2668, 2669

ΔΑΝΕΛΛΗΣ Σ., σελ. 2613

ΔΕΝΔΙΑΣ Ν., σελ. 2649, 2650

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Δ., σελ. 2671

ΔΟΥΖΙΝΑΣ Κ., σελ. 2661, 2669

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ Δ., σελ. 2665, 2666

ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 2624

ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ Σ., σελ. 2618, 2619

ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ., σελ. 2613

ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 2670

ΙΓΓΛΕΖΗ Α., σελ. 2626

ΚΑΜΜΕΝΟΣ Δ., σελ. 2674

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν.,

σελ. 2643, 2644

ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η., σελ. 2637

ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ., σελ. 2663

ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν., σελ. 2657

ΚΟΛΜΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ., σελ. 2644, 2645

ΚΟΤΖΙΑΣ Ν., σελ. 2660, 2661

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ., σελ. 2615

ΛΕΒΕΝΤΗΣ Β., σελ. 2620, 2621

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α., σελ. 2629, 2635, 2636, 2652

ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι., σελ. 2626

ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ., σελ. 2646

ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ., σελ. 2604, 2605, 2607, 2609

ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ Ν., σελ. 2613

ΜΩΡΑΪΤΗΣ Ν., σελ. 2673

ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν., σελ. 2646

ΞΥΔΑΚΗΣ Ν., σελ. 2629

ΟΥΡΣΟΥΖΙΔΗΣ Γ., σελ. 2636

ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ Ε., σελ. 2665

ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α., σελ. 2632

ΣΤΑΘΑΚΗΣ Γ., σελ. 2627

ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ., σελ. 2672

ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ., σελ. 2632, 2635

ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε., σελ. 2647, 2648, 2649, 2650

ΤΣΙΑΡΑΣ Κ., σελ. 2627, 2640, 2648

ΤΣΙΠΡΑΣ Α., σελ. 2597, 2598, 2600, 2601,

2608, 2609

ΤΣΙΡΩΝΗΣ Ι., σελ. 2658

ΦΩΚΑΣ Α., σελ. 2664

ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ., σελ. 2623, 2624

ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ Χ., σελ. 2659

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α.,

σελ. 2656

ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π., σελ. 2655

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. ,	σελ. 2597, 2613
ΑΜΥΡΑΣ Γ. ,	σελ. 2596
ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. ,	σελ. 2621, 2623, 2624, 2629
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,	σελ. 2595, 2596, 2597, 2601, 2604, 2605, 2607, 2608, 2609, 2612, 2613, 2626
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ. ,	σελ. 2608
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 2669
ΔΑΝΕΛΛΗΣ Σ. ,	σελ. 2608
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. ,	σελ. 2595, 2596, 2639
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Δ. ,	σελ. 2673
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. ,	σελ. 2639
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,	σελ. 2608
ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. ,	σελ. 2657
ΚΟΤΖΙΑΣ Ν. ,	σελ. 2604, 2660
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. ,	σελ. 2612
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 2649, 2655
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Ι. ,	σελ. 2608
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. ,	σελ. 2639
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Β. ,	σελ. 2621
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ. 2595, 2608, 2629, 2635
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. ,	σελ. 2668, 2669, 2673, 2676
ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θ. ,	σελ. 2621, 2623
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Ν. ,	σελ. 2673
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. ,	σελ. 2596
ΠΑΠΠΑΣ Χ. ,	σελ. 2597
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 2596
ΠΟΛΑΚΗΣ Π. ,	σελ. 2668
ΦΙΛΗΣ Ν. ,	σελ. 2604
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. ,	σελ. 2608, 2655
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ. ,	σελ. 2607

Γ. Επί προσωπικού θέματος:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 2668, 2669
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. ,	σελ. 2639
ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θ. ,	σελ. 2624
ΠΟΛΑΚΗΣ Π. ,	σελ. 2668, 2669

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. ,	σελ. 2605
ΒΑΡΔΑΚΗΣ Σ. ,	σελ. 2607
ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ Γ. ,	σελ. 2601
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 2607
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. ,	σελ. 2604, 2605
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. ,	σελ. 2649, 2658, 2661
ΜΑΝΤΑΣ Χ. ,	σελ. 2626, 2649
ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θ. ,	σελ. 2621
ΜΟΥΣΤΑΦΑ Μ. ,	σελ. 2619
ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ Π. ,	σελ. 2607
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 2598

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Δ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΕ'

Τρίτη 15 Ιανουαρίου 2019

Αθήνα, σήμερα στις 15 Ιανουαρίου 2019, ημέρα Τρίτη και ώρα 12.06', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΥΤΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Πριν σας αναφέρω τα διαδικαστικά, θα ήθελα να κάνω δύο ανακοινώσεις προς το Σώμα.

Η πρώτη ανακοίνωση αφορά επιστολή του Βουλευτή κ. Αριστείδη Φωκά, η οποία αναφέρει: «Σας δηλώνω ότι από σήμερα,

15 Ιανουαρίου 2019, προσχωρώ στην Κοινοβουλευτική Ομάδα "Ανεξάρτητοι Έλληνες-Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία"».

Σε ανταπόκριση αυτής της δήλωσης, έχω επιστολή από τον κ. Καμμένο, η οποία αναφέρει τα εξής: «Σας δηλώνω ότι σήμερα, 15 Ιανουαρίου 2019, έκανα δεκτή την προσχώρηση του Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης κ. Αριστείδη Φωκά στην Κοινοβουλευτική Ομάδα "Ανεξάρτητοι Έλληνες-Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία"».

Επίσης, σας ανακοινώνω την επιστολή που μου έστειλε ο κ. Σταύρος Θεοδωράκης, Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Το Ποτάμι, η οποία αναφέρει τα εξής: «Με την παρούσα επιστολή σας ενημερώνω ότι ο Βουλευτής Ηρακλείου Σπυρίδων Δανέλλης τίθεται από σήμερα εκτός Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος».

(Στο σημείο αυτό κατατίθενται οι προαναφερθείσες επιστολές, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Αριστείδης Φωκάς
Ανεξάρτητος Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης

15/01/2019

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Νικόλαο Βούτση

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 151

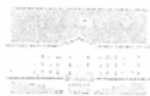
Ημερομ. 15/01/2019

Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε,

Σας δηλώνω ότι, σήμερα 15 Ιανουαρίου 2019, προσχωρώ στην Κοινοβουλευτική Ομάδα «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ –Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία».

Με εκτίμηση,

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Κ.Ο. «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ»
ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ Κ.Ο. «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ»

15/01/2019

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Νικόλαο Βούτση

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 152
Ημερομ. 15/01/2019

Κύριε Πρόεδρε,

Σας δηλώνω ότι σήμερα 15 Ιανουαρίου 2019 έκανα δεκτή την προσχώρηση του Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης κ. Αριστείδη Φωκά στην Κοινοβουλευτική Ομάδα «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ - Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία».

Με εκτίμηση,

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ

Αθήνα, 15 Ιανουαρίου 2019

Αριθ. Πρωτ: 6

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: ...161...
Ημερομ. ...15/01/2019...

Προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Κο Νικόλαο Βούτση

Κύριε Πρόεδρε,

Με την παρούσα επιστολή σας ενημερώνω, ότι ο Βουλευτής Ηρακλείου Σπυρίδων Δανέλλης, τίθεται από σήμερα εκτός Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος

Με εκτίμηση

Σταύρος Θεοδωράκης
Πρόεδρος Κ.Θ. «ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Στις παραγράφους 4 του άρθρου 84 του Συντάγματος και 3 του άρθρου 141 του Κανονισμού της Βουλής ορίζεται ότι η συζήτηση αρχίζει μετά από δύο μέρες από την υποβολή της και δεν μπορεί να παραταθεί περισσότερο από τρεις μέρες από την έναρξή της.

Κατ' εφαρμογήν των ανωτέρω διατάξεων, η συζήτηση επί της προτάσεως που υπέβαλε ο Πρωθυπουργός για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση -και μετά από απόφαση της από 14 Ιανουαρίου 2019 Διάσκεψης των Προέδρων- θα ολοκληρωθεί σε δύο συνεδριάσεις και θα περατωθεί την Τετάρτη 16 Ιανουαρίου έως τα μεσάνυχτα με ονομαστική ψηφοφορία.

Κατά κοινοβουλευτική πρακτική, η σημερινή συνεδρίαση θα αρχίσει με αγόρευση του Πρωθυπουργού και θα ακολουθήσουν αγορεύσεις των πολιτικών Αρχηγών με τους χρόνους του άρθρου 97 του Κανονισμού της Βουλής, εφ' όσον ζητηθεί από την πλευρά τους και σε χρόνους που επίσης θα κανονισθούν με το Προεδρείο, δηλαδή δεν είναι υποχρεωτικό στην αρχή να είναι η σειρά των πολιτικών Αρχηγών.

Ο Πρωθυπουργός και οι πολιτικοί Αρχηγοί -αυτό πια είναι υποχρεωτικό, προφανώς- θα δευτερολογήσουν κατά την τελευταία συνεδρίαση, δηλαδή αύριο το βράδυ, με αντίστροφη σειρά της κοινοβουλευτικής τους δύναμης.

Στη συνέχεια, σύμφωνα με την απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων, προτείνω να εισέλθουμε στις αγορεύσεις των ομιλητών σε τέσσερις κύκλους, κατ' αναλογία της κοινοβουλευτικής δύναμης των κομμάτων, με προβλεπόμενο χρόνο ομιλίας μέχρι επτά λεπτά για κάθε ομιλήτρια και ομιλητή, χωρίς δικαίωμα δευτερολογίας.

Κάθε κύκλος ομιλητών αποτελείται από δεκαπέντε συνολικά Βουλευτές. Οι οκτώ Κοινοβουλευτικές Ομάδες έχουν ήδη υποβάλει καταστάσεις ομιλητών, σύμφωνα με το άρθρο 65 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής και έχει καταρτισθεί ενιαίος κατάλογος με εναλλαγή ομιλητών, κατ' αναλογία της κοινοβουλευτικής τους δύναμης. Αλλαγές στον κατάλογο ομιλητών θα επιτρέπονται μόνο αμοιβαία με έγγραφο του Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής τους Ομάδας. Στο τέλος κάθε κύκλου ομιλητών προστίθεται ένας Ανεξάρτητος Βουλευτής. Οι Βουλευτές της Συμπολιτεύσεως θα εναλλάσσονται με τους Βουλευτές της Αντιπολιτεύσεως.

Σε κάθε κύκλο θα συμμετέχουν πέντε Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, τρεις Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, ένας Βουλευτής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ, ένας Βουλευτής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή, ένας Βουλευτής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ένας Βουλευτής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των ΑΝΕΛ, ένας Βουλευτής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Το Ποτάμι, ένας Βουλευτής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ένωσης Κεντρώων και ένας Ανεξάρτητος Βουλευτής.

Ο χρόνος ομιλίας των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων είναι οριζόμενος στο άρθρο 97 του Κανονισμού της Βουλής. Ειδικότερα, ο χρόνος αυτός για τον Πρωθυπουργό και τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως είναι μέχρι είκοσι λεπτά, των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων -της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, της κ. Γεννηματά, του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή, του κ. Μιχαολιάκου, του Κομμουνιστικού Κόμματος, κ. Κουτσούμπα, των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, κ. Καμμένου, του Ποταμιού, κ. Θεοδωράκη και της Ένωσης Κεντρώων κ. Λεβέντη- είναι μέχρι δεκαπέντε λεπτά. Οι Υπουργοί μπορούν να ομιλούν μέχρι δεκαπέντε λεπτά της ώρας, οι Αναπληρωτές Υπουργοί μέχρι δώδεκα λεπτά και οι Υφυπουργοί μέχρι οκτώ λεπτά, χωρίς δικαίωμα δευτερολογίας.

Προφανώς, υπάρχουν και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι που μπορούν να μιλούν μέχρι δώδεκα λεπτά της ώρας, χωρίς δικαίωμα δευτερολογίας. Είναι προφανές, αφού θα έχουν μιλήσει και πριν και μετά ενδεχομένως οι πολιτικοί Αρχηγοί.

Η σημερινή συζήτηση προτείνω να λήξει στις 12.00' το βράδυ. Εάν υπάρχει πίεση χρόνου, μπορεί να πάει και πιο ύστερα, έτσι ώστε να γίνει δυνατό να μιλήσουν όλοι οι προβλεπόμενοι ομιλητές και ομιλήτριες και -ει δυνατόν- να μην συντμήσουμε και χρόνους.

Η αυριανή συνεδρίαση θα ξεκινήσει στις 10.00' το πρωί. Προτείνω η συζήτηση και η ονομαστική ψηφοφορία να έχει ολοκληρωθεί έως τις 12.00' τα μεσάνυχτα.

Η πρόταση εμπιστοσύνης γίνεται δεκτή με την απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων Βουλευτών, η οποία, όμως, δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερη από τα 2/5 του όλου αριθμού των Βουλευτών. Το Σώμα δέχεται την πρόταση;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Έχετε αντίρρηση, κύριε Δένδια;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, βεβαίως θα αναφερθώ επί της διαδικασίας, την οποία μόλις προτείνατε. Και εξηγούμαι.

Κατ' αρχάς, το άρθρο 141 του Κανονισμού της Βουλής, το οποίο αναγνώσατε, προσδιορίζει ως ανώτατο όριο αυτής της συζήτησης για την πρόταση εμπιστοσύνης, την οποία ζήτησε η Κυβέρνηση και όχι ο Πρωθυπουργός -και θα εξηγήσω γιατί αναφέρομαι στην Κυβέρνηση αμέσως μετά-, τις τρεις ημέρες.

Ο Κανονισμός της Βουλής, κύριε Πρόεδρε, δεν είναι όπως ο Κώδικας Οδικής Κυκλοφορίας. Δεν θέτει ανώτατα όρια ταχύτητας ή χρόνου. Τα θέτει διότι μέσα στη σκέψη του νομοθέτη αυτός είναι ο κατ' εξοχήν ενδεδειγμένος και ο απαραίτητος χρόνος. Και νομίζω ότι και η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός, αλλά και όλοι οι συνάδελφοι θα θέλουν να ακούσουν τις γνώμες των Βουλευτών σε κάτι το οποίο είναι κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία.

Δεν αντιλαμβάνομαστε, λοιπόν, καθόλου γιατί η Κυβέρνηση θέλει να συντμήσει αυτόν τον χρόνο, γιατί επιθυμεί να μην συμπληρωθεί το triήμερο, το οποίο, όπως ξέρετε, κύριε Πρόεδρε, είναι και το ιστορικό προηγούμενο. Εγώ δεν θυμάμαι όσα χρόνια είμαι στην Αίθουσα να έχει υπάρξει συζήτηση τέτοιας πρότασης μέσα σε δύο μέρες. Μπορεί να μου διαφεύγει κάτι, αλλά θα ήταν ιδιαίτερα περίεργο. Πιστεύω ότι δεν υπάρχει πάντως -και τα τελευταία χρόνια σίγουρα- περίπτωση συζήτησης τέτοιας πρότασης, η οποία να έχει ολοκληρωθεί μέσα σε δύο μέρες. Αντιθέτως, πάντα τηρήθηκε το triήμερο.

Πέραν αυτού, θέλω να πω και το εξής, γιατί αναφέρθηκα προηγουμένως στην Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση έχει τέσσερις κενές θέσεις. Προσλαμβάνω ότι προσέρχεται σε αυτή τη συζήτηση χωρίς πρόθεση, αφού ολοκληρωθεί η συζήτηση αυτή, να προβεί σε πλήρωση των κενών θέσεων. Διότι, εάν αυτή η σκέψη υπάρχει στο μυαλό του Πρωθυπουργού, αυτό θα σημαίνει ότι υφίσταται «καρότο».

Άρα κύριε Πρόεδρε, η Κυβέρνηση στο σύνολό της έρχεται και οφείλει η Κυβέρνηση στο σύνολό της να δώσει τις τρεις μέρες στους Βουλευτές για να τοποθετηθούν. Εάν ο Πρωθυπουργός έχει στο μυαλό του να πληρώσει αμέσως μετά τις θέσεις, τότε παραβιάζει το άρθρο 141, το οποίο -επαναλαμβάνω- ρητά ορίζει πως η Κυβέρνηση έρχεται και ζητά ψήφο εμπιστοσύνης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ορίστε, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα σας αιφνιδιάσω. Αναφερθήκατε στη Διάσκεψη των Προέδρων και την απόφασή της. Θέλω να μην μονοεύσω ότι η απόφαση αυτή, ελήφθη, κατά πλειοψηφία. Συνεπώς έχετε ακούσει τις ενστάσεις και του δικού μας κόμματος, της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, σε αυτό που προτείνατε και η πλειοψηφία -όχι όλη η Διάσκεψη των Προέδρων- αποφάσισε.

Διαφωνούμε με τη διαδικασία και διαφωνούμε, κυρίως, με το ότι ρυθμίζετε τη διεξαγωγή της συζήτησης σε δύο μέρες. Δεν ξέρω τι θυμάται ο κ. Δένδιας. Εμείς, όμως, στην Κοινοβουλευτική μας Ομάδα, έχουμε δει όλες τις σχετικές συζητήσεις -διορθώστε με αν κάπου κάνουμε λάθος- και ούτε μία φορά δεν έγινε συζήτηση για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης σε λιγότερες από τρεις ημέρες. Και δεν είναι τυχαίο που ο Κανονισμός της Βουλής δίνει αυτήν την ευχέρεια και καθόλου τυχαίο δεν είναι που η πρακτική

συναρμολογήθηκε με τα ακραία όρια αυτής της προθεσμίας που δίνει ο Κανονισμός.

Όμως ήταν άραγε ξαφνικό που από την πλευρά σας προτείνατε αυτό; Εμείς, μάθαμε από τον κ. Κεγκερόγλου, ότι χθες προτείνατε παράλληλα με τη διαδικασία της ψήφου εμπιστοσύνης να έχουμε και κανονική λειτουργία της Βουλής, να λειτουργεί το νομοθετικό της έργο, να λειτουργούν οι επιτροπές. Τι είναι αυτά; Δεν ζήτησε ο Πρωθυπουργός την Κυριακή ψήφο εμπιστοσύνης; Δεν δήλωσε ο κ. Καμμένος και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες ότι αποχωρούν από τη δεδηλωμένη; Γιατί τα κάνετε αυτά;

Τα κάνετε αυτά, όμως, ως συνέχεια μιας πρακτικής σταθερής ως προς τα θέματα μιας συνθήκης του πολιτεύματος, που είναι να ζητά η Κυβέρνηση την εμπιστοσύνη των εκατόν πενήντα ένα, για να προχωρά σταθερά, από τα τέλη του δέκατου ένατου αιώνα.

Κοιτάξετε, ο Κυβερνητικός σας Εκπρόσωπος, ένα μήνα πριν - και έχω εδώ τη συνέντευξή του- σε ραδιοφωνικό σταθμό, είπε ότι δεν τίθεται κανένα θέμα, αν αποχωρούσε ο κ. Καμμένος, ότι δεν τίθεται θέμα ψήφου εμπιστοσύνης. Αυτή είναι η σχέση σας με τη δημοκρατική αρχή: από ασθενής έως ανύπαρκτη, κύριε Πρόεδρε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Η σχέση μας με τη δημοκρατική αρχή ορίζεται επακριβώς από τα όρια, το γράμμα, το πνεύμα και όλη την εφαρμογή του ελληνικού Συντάγματος. Ορίζεται απολύτως από το Σύνταγμα και από τον Κανονισμό. Και γνωρίζετε πάρα πολύ καλά πως, αν επρόκειτο να γίνει μια διαφορετική διαδικασία σαν αυτή που υπαινίσσεσθε ή σαν αυτή που ζητήσατε χθες στη Διάσκεψη των Προέδρων, θα υπήρχε μια προϋπόθεση μιας εντελώς διαφορετικής διαδικασίας, δηλαδή θα είχε υποβληθεί πρόταση δυσπιστίας από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, που έχει και τον σχετικό αριθμό για να μπορεί να υποβάλει την πρόταση δυσπιστίας.

Τότε, πράγματι, επίσης θα ήταν λυμένο απολύτως, όπως και τώρα είναι λυμένο απολύτως, εφόσον δεν κατετέθη τέτοια πρόταση και πάμε με πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης στην πρόταση επαναβεβαίωσης της εμπιστοσύνης της Βουλής. Τότε, λέω, θα ήταν σαφές ότι θα ακολουθείτο η διαδικασία κατά πως το είπατε: Δηλαδή ενδιάμεσα δεν θα λειτουργούσε η Βουλή, δεν θα υπήρχαν επιπλέον νομοθετικές ή άλλες διαδικασίες, θα ξεκινούσαμε τη συγκεκριμένη μέρα και θα ακολουθείτο η συγκεκριμένη διαδικασία.

Το Σύνταγμα είναι πάρα πολύ σαφές: Εάν υπάρχει κάποιο κενό στο Σύνταγμα, είμαστε εν όψει της συνταγματικής αναθεώρησης. Εάν, λοιπόν, από την εμπειρία της ίδιας της Βουλής, υπάρχει ένα κενό, μια άλλη ερμηνεία, είναι προφανές ότι θα πρέπει να συζητηθεί, όταν έρθει αυτή η διαδικασία και όταν αλλάξουμε το Σύνταγμα. Ο Πρωθυπουργός πήρε την πρωτοβουλία και ζήτησε επαναβεβαίωση της εμπιστοσύνης της Βουλής.

Θέλω να σας πω ευθέως, επίσης, επειδή βάλατε ένα θέμα σχετικά με την Κυβέρνηση και το πόσες κενές θέσεις έχει κ.λπ., το εξής: Εάν ο Πρωθυπουργός προχωρήσει ή δεν προχωρήσει σε ανασχηματισμό τις επόμενες μέρες, επίσης κατά το Σύνταγμα είναι απολύτως δικό του δικαίωμα και δεν έρχεται στη Βουλή οποιαδήποτε κυβέρνηση που προκύπτει από μερικό ή ολικό ακόμη ανασχηματισμό προς επαναβεβαίωση της ψήφου εμπιστοσύνης. Άρα είναι δύο εξαιρετικά διαφορετικά ζητήματα και παρελκω τον υπαινισμό τον οποίο έκανε ο αγαπητός Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Δένδιας και τον οποίο όλοι αντιληφθήκαμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Όχι υπαινισμός, κύριε Πρόεδρε. Ευθεία τοποθέτηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Εντάξει. Άρα είναι δικαίωμα για να γίνει διαφορετικά.

Επίσης, πριν από τρεις εβδομάδες σε αυτήν την Αίθουσα η παρούσα Κυβέρνηση έχει πάρει κατά το Σύνταγμα ψήφο εμπιστοσύνης. Άρα είναι θέμα απολύτως πολιτικό –και έτσι έχει τεθεί εξ όσων έχω αντιληφθεί στην ευρεία δημόσια ανακίνηση που έκανε ο Πρωθυπουργός και στην επιστολή που μας έστειλε-, είναι ένα πολιτικό ζήτημα, το οποίο με πλήρη πρωτοβουλία και

ευαισθησία, θα έλεγα, του ίδιου του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης έρχεται για να συζητηθεί στην ελληνική Βουλή.

Αντιλαμβάνομαι και για λόγους που έχουν σχέση με τα Πρακτικά, αλλά και με τη δημόσια συζήτηση που γίνεται ότι ευλόγως, νομίμως, σωστά από την πλευρά σας θέτετε τις ενστάσεις που είχαν τεθεί από τους εκπροσώπους σας στη Διάσκεψη των Προέδρων σε σχέση με τη διήμερη διαδικασία. Εκεί μπορέσαμε και βρήκαμε, πιστεύω, με μια ευρύτερη πλειοψηφία από την παρούσα κυβερνητική πλειοψηφία, ένα *modus vivendi*. Με την οργανωμένη συζήτηση και τους τέσσερις κύκλους που θα εξαντληθούν, τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και όποιους άλλους συμμετάσχουν στη συζήτηση θεωρήσαμε και θεωρούμε ότι είναι επαρκής αυτή η συζήτηση για να τελειώσει αύριο το βράδυ.

Αντιλαμβάνομαι –επαναλαμβάνω- ότι ευλόγως και νομίμως θέτετε τη δική σας ένσταση. Πιστεύω πως υπάρχει –και τη θέτω στη Βουλή προς έγκριση- η διαδικασία που κατά πλειοψηφία, όπως σωστά είπατε, από τη Διάσκεψη των Προέδρων επρότάθη.

Παρακαλώ, υπάρχει συναίνεση επί της διαδικασίας;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Από εσάς όχι. Όμως κατά πλειοψηφία υπάρχει.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΚΚΕ)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ούτε από εμάς, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Θέλετε τον λόγο, κύριε Παφίλη;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Τον έχει ζητήσει εδώ και ώρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρία Παπαρήγα, δεν είχα αντιληφθεί ότι ζητούσε τον λόγο ο κ. Παφίλης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Αφού ξέρετε ότι υπάρχουν διαφορετικές απόψεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Αλίμονο. Με συγχωρείτε. Ορίστε, κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Και στη Διάσκεψη των Προέδρων θέσαμε το θέμα το οποίο είναι απλό, πέρα από τα πολιτικά σκεπτικά που μπορεί να έχουν τα άλλα κόμματα. Γιατί δεν δέχεστε να γίνει η συζήτηση τρεις μέρες; Ποιος είναι ο λόγος; Ήδη όλα αυτά τα χρόνια έχει πλέον παγιωθεί η διαδικασία του *fast track* σε όλα. Και επί της αρχής και επί των άρθρων μία μέρα η συζήτηση με μόνιμη διαφωνία.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, επειδή πρόκειται για ένα σημαντικό θέμα, ζητήσαμε να γίνει η συνεδρίαση τρεις μέρες, όπως επιτρέπει ο Κανονισμός της Βουλής, για να μπορέσουν να μιλήσουν περισσότεροι. Είναι πολύ απλό.

Δεν υπάρχει καμία αιτιολογία μέχρι τώρα. Πείτε μας γιατί δεν το δέχεστε. Τι πρόβλημα υπάρχει; Υπάρχει τίποτα επείγον για την Πέμπτη; Μέχρι που κάναμε και την εναλλακτική πρόταση, απ' ό,τι γνωρίζετε, στη Διάσκεψη των Προέδρων να πάει μέχρι την Πέμπτη το μεσημέρι. Γιατί αρνείστε, αφού όλοι απαιτούν να γίνει τρεις μέρες και υπάρχει η δυνατότητα να γίνει τρεις μέρες αυτή η συζήτηση, για να μιλήσουν περισσότεροι Βουλευτές;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τον λόγο έχει ο κ. Αμυράς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, εμείς, το Ποτάμι, και στη Διάσκεψη των Προέδρων διά του εκπροσώπου μας και Αντιπροέδρου του Σώματος κ. Σπυρίδωνος Λυκούδη, είπαμε ότι θα πρέπει να εξαντληθεί το ανώτερο χρονικό όριο που δίνει ο Κανονισμός της Βουλής για να διεξαχθεί η συζήτηση για παροχή ή μη ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση. Ο Κανονισμός μιλάει για ανώτατο χρονικό όριο τις τρεις ημέρες, απλώς και μόνο για να μην υπερβεί η διαδικασία τις τρεις ημέρες.

Στο κάτω κάτω έχουμε τόσα ανοιχτά πολιτικά θέματα. Έχουμε μπροστά μας το μακεδονικό. Έχουμε μπροστά μας την ποιότητα της δημοκρατίας και την υγεία του κοινοβουλευτισμού. Όταν έχουμε συνεχείς μεταγραφές Βουλευτών, όταν η σωτηρία ή μη της Κυβέρνησης Τσίπρα εξαρτάται από μεταγραφές, εδώ πρέπει να έχουμε τρεις ημέρες να μιλήσουμε.

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί αντιδράτε; Διαδικασίες «ψεκάστε-σκουπίστε-τελειώσατε», εμείς δεν δεχόμαστε. Διαφωνούμε, λοιπόν, με την πρόταση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Αμυρά, εντάξει, είπατε και τα επιπλέον. Εγώ δεν θέλω να κάνω εδώ αναπαραγωγή της συζήτησης στη Διάσκεψη των Προέδρων και της τελικής συμφωνίας που υπήρξε για το σύνολο της διαδικασίας αυτής της εβδομάδας, με βάση την οποία μεθαύριο υπάρχει και το νομοθετικό έργο του Υπουργείου Παιδείας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ πολύ, κύριε Αθανασίου. Δεν έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κάθε Βουλευτής έχει δικαίωμα λόγου επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Αθανασίου, σας παρακαλώ πολύ.

Πρέπει να γνωρίζετε δε, επειδή αναφερθήκατε προηγουμένως, ότι στις προηγούμενες συζητήσεις που είχαν γίνει επί της προτάσεως εμπιστοσύνης, σε όλο το διαρρεύσαν διάστημα μέχρι να ξεκινήσει η συζήτηση, έγινε κανονικά νομοθετικό και κοινοβουλευτικό έργο. Είναι οι ημερομηνίες στις υπηρεσίες, οι χρονολογίες και οι ημέρες. Γι' αυτό, θα παρακαλούσα επί των θεμάτων τα οποία τίθενται, να υπάρχει μια ακρίβεια, όταν αναφερόμαστε στο παρελθόν. Είναι άλλο πράγμα αν πολιτικά τίθεται το ζήτημα για πρώτη φορά ή όπως τίθεται.

Άρα κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως ορίζει το άρθρο 67 παράγραφος 7, του Κανονισμού, για τα παρεμπιπτόντα αποφαινεται ο Πρόεδρος και αν διατυπωθούν αντιρρήσεις, όπως έχουν διατυπωθεί...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Να μη θέλετε τον λόγο. Δεν θα σας δώσω τον λόγο, με συγχωρείτε πολύ. Μίλησαν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι των κομμάτων και αν θέλει και κάποιος άλλος εκ των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων να μιλήσει, ας μιλήσει. Δεν γίνεται να μιλήσει κάθε Βουλευτής.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Αυτό είναι δικαίωμα κάθε Βουλευτή. Παραβιάζετε τον Κανονισμό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, κύριε Αθανασίου. Σας παρακαλώ! Μην ξεκινάμε με μια ένταση επί των διαδικασιών. Ουσιαστικά είναι τα πολιτικά ζητήματα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Είστε ο Πρόεδρος που παραβιάζει τον Κανονισμό κατά σύστημα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Πόσω μάλλον μετά απ' αυτό που είπατε, ότι δηλαδή είμαι ο Πρόεδρος που παραβιάζει τον Κανονισμό κατά σύστημα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ο Κανονισμός άλλα λέει. Λυπάμαι πάρα πολύ!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Εντάξει. Δεν σας δίνω τον λόγο. Σας ευχαριστώ πολύ για όλα όσα ακούω αυτές τις ημέρες. Έχω αρκετή εμπειρία, για να μένω στα πολιτικά και στις ανθρώπινες και πολιτισμένες σχέσεις μεταξύ μας. Αφήστε τα αυτά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Διαβάστε το άρθρο! Κρίμα!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Με βάση το παρεμπιπτόν, λοιπόν...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο. Τον έχω ζητήσει πολλές φορές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Εντάξει, κύριε Παππά. Είστε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κόμματος. Έχετε ζητήσει τον λόγο και ενδεχομένως σας παρέλειψα με δική μου ευθύνη.

Παρακαλώ, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, εκτιμώ την αγωνία των υπολοίπων Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων να κερδίσουν το πεντάλεπτο της δημοσιότητας, αλλά θεωρώ τις τοποθετήσεις τους –και ειδικά την τοποθέτηση του Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας– εντελώς προσχηματικές.

Το τι ειπώθηκε στη Διάσκεψη των Προέδρων είναι γνωστό, όπως είναι γνωστό –και διορθώνω, κύριε Πρόεδρε, εσάς– ότι η απόφαση ελήφθη κατά πλειοψηφία. Η Χρυσή Αυγή διαφώνησε με το διήμερο. Σίγουρα, αν μιλήσουν και τοποθετηθούν υπέρ ή κατά της Κυβέρνησης όσο το δυνατόν περισσότεροι Βουλευτές, αυτό θα ήταν καλύτερο για τον ελληνικό λαό, αλλά και για τις

λειτουργίες του Κοινοβουλίου.

Είναι, λοιπόν, προσχηματικό το ότι η Νέα Δημοκρατία προσπαθεί να ροκανίσει τον χρόνο των αντιπολιτευτικών θέσεων που θα έπρεπε να ειπωθούν εδώ, προκειμένου να κερδίσει τις εντυπώσεις, ενώ –για να λέμε, επιτέλους, τα πράγματα με το όνομά τους– αυτήν εδώ την Αίθουσα– ο καλύτερος σπόνσορας της Κυβέρνησης αυτή τη στιγμή, ο καλύτερος υποστηρικτής ή αυτός που θα ήθελε να τελειώνει η διαδικασία όχι σε τρεις ημέρες, αλλά έστω και σε μία ημέρα, είναι η Νέα Δημοκρατία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, μην ερμηνεύετε τις θέσεις άλλων κομμάτων. Σας παρακαλώ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Η Νέα Δημοκρατία θέλει πράγματι να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης, ώστε να φύγει από τα χέρια της ως μελλοντικής Κυβέρνησης η «καυτή πατάτα» που λέγεται σκοπιανό.

Ο κ. Δένδιας, λοιπόν, ο οποίος προσφάτως είχε δηλώσει σε συνέντευξή του σε μεγάλη εφημερίδα ότι είναι υπέρ του όρου «Βόρειος Μακεδονία», καλύτερα θα ήταν να σιωπά.

Η Χρυσή Αυγή θεωρεί ότι η διήμερη συζήτηση είναι απολύτως συνδεδεμένη με το «Σκοπιανό» και με τη Συμφωνία –την προδοτική κατ' εμάς, αυτό δεν το λέει η Νέα Δημοκρατία, το λέμε εμείς– των Πρεσπών...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Εντάξει. Ξεκινήσατε με φόρα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: ...και εμμένει στη θέση της ότι η Μακεδονία είναι μία και είναι μόνο ελληνική.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Εντάξει, εντάξει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όχι «εντάξει». Έτσι είναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως ορίζει το άρθρο 67 παράγραφος 7 του Κανονισμού της Βουλής για τα παρεμπιπτόντα, επαναλαμβάνω ότι αποφαινεται ο Πρόεδρος και αν διατυπωθούν, όπως διατυπώθηκαν και αναλύθηκαν αντιρρήσεις, η Βουλή αποφασίζει δι' εγέρσεως.

Παρακάινω να εγερθούν οι συνάδελφοι οι οποίοι μετά απ' όλα αυτά κρίνουν ότι εφαρμόζουμε το Σύνταγμα και τον Κανονισμό.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την πρόταση του Προέδρου)

Προφανώς ηγέρθησαν οι περισσότεροι και οι περισσότερες και συνεπώς το παρεμπιπτόν ζήτημα απορρίπτεται.

Παρακαλώ πολύ, ο Πρωθυπουργός κ. Αλέξης Τσίπρας έχει τον λόγο.

(Όρθιοι οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ χειροκροτούν ζωηρά και παταταμένα)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε δέκα ημέρες από σήμερα συμπληρώνονται τέσσερα χρόνια από την 25^η του Γενάρη του 2015, από την ημέρα που ο τόπος έζησε μία μεγάλη πολιτική αλλαγή, μία μεγάλη πολιτική ανατροπή. Πρόκειται για μία μεγάλη πολιτική ανατροπή που δεν ήρθε ως κεραυνός εν αιθρία, αλλά ήταν αποτέλεσμα της μεγαλύτερης οικονομικής κρίσης που βίωσε η πατρίδα μας τα τελευταία χρόνια, δεν θα έλεγα από τη Μεταπολίτευση και μετά, αλλά θα τολμούσα να πω της μεγαλύτερης κρίσης μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο τουλάχιστον.

Κυρίως, όμως, αυτή η μεγάλη πολιτική ανατροπή ήταν και το αποτέλεσμα της διαχείρισης της κρίσης από τις κυβερνήσεις των τελευταίων ετών και των πολιτικών επιλογών και πρακτικών πολλών χρόνων μέχρι την κρίση, που είχαν ως αποτέλεσμα να οδηγηθεί η χώρα στην οικονομική χρεοκοπία. Αναφέρομαι στο πελατειακό σύστημα, στη γενικευμένη φοροδιαφυγή, τη γενικευμένη διαφθορά, την κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα, τη διαπλοκή οικονομικής και πολιτικής εξουσίας, τη διαρκή διεύρυνση των ανισοτήτων, την απαξίωση των δημοκρατικών θεσμών, τη θεσμική παρακμή. Είναι στοιχεία τα οποία μας οδήγησαν σ' αυτήν την κρίση, τη μεγάλης διάρκειας κρίση, της οποίας πλήρωσε ο ελληνικός λαός πάρα πολύ σκληρά το τίμημα.

Τον Γενάρη του 2015, λοιπόν, ο ελληνικός λαός έκανε μια ιστορική επιλογή, να εμπιστευθεί σε πολιτικά κόμματα που δεν είχαν κυβερνήσει να οδηγήσουν την χώρα στην έξοδο από την κρίση και τα μνημόνια, να μπει ένα τέλος σε μια πολιτική πολύ σκληρής και άδικης λιτότητας, να ανασυνταχθεί η ελληνική οικονομία σε νέες στέρεες βάσεις και να μπει σε πρώτο πλάνο και σε πρώτη

προτεραιότητα αυτό που ονομάζουμε «ανάγκες της κοινωνικής πλειοψηφίας», «ανάγκες των κοινωνικά αδύναμων», των εργαζομένων, όλων αυτών που έμειναν απολύτως απροστάτευτοι μπροστά στην κρίση.

Από τότε, βέβαια, μεσολάβησαν πολλά, κύλισε πολύ νερό στο αυλάκι. Είχαμε τη δύσκολη και επίπονη διαπραγμάτευση το 2015, τον δύσκολο συμβιβασμό εκείνου του καλοκαιριού, όταν αναγκαστήκαμε να κάνουμε ένα βήμα πίσω για να έχουμε σήμερα πόδια να περπατάμε και να κάνουμε αρκετά βήματα μπροστά.

Οι εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015, όταν απευθυνθήκαμε στον ελληνικό λαό ζητώντας την εντολή να συνεχίσουμε με τη συμφωνία, τη δύσκολη συμφωνία, τη γνωστή σε όλους, ήταν η πιο κομβική στιγμή αυτής της διαδρομής. Ήταν μια επιλογή πολιτικής ευθύνης, θάρρους και δημοκρατίας, που καμμία από τις προηγούμενες πολιτικές ηγεσίες μέσα στην κρίση -από το 2010 έως το 2015- δεν είχε την τόλμη και το σθένος να αναλάβει. Όλες οι προηγούμενες πολιτικές ηγεσίες πήγαιναν στον ελληνικό λαό πριν και μετά τις συμφωνίες ακολουθούσαν άλλη πολιτική.

Μετά ακολούθησε ένα πολύ δύσκολο διάστημα, τρία χρόνια εξαντλητικών διαπραγματεύσεων και τεσσάρων δύσκολων αξιολογήσεων, για να ολοκληρωθεί το πρόγραμμα. Ταυτόχρονα, βρεθήκαμε μπροστά σε μια ακόμα δύσκολη κρίση, όχι μόνο για τη χώρα, αλλά για ολόκληρη την περιοχή, στην προσφυγική κρίση, που έλαχε σε εμάς να διαχειριστούμε, σε μια χώρα που έβγαине από τα συντρίμια των δύο πρώτων μνημονίων, μιας εξαιρετικά δύσκολης και σκληρής οικονομικής πολιτικής. Ήταν μια τριετία σκληρών πολιτικών αγώνων και δύσκολων αποφάσεων.

Σήμερα, μετά από όλα αυτά, μετά από τις δυσκολίες και τα λάθη που μπορεί να έγιναν, δεν υπάρχει πια καμμία αμφιβολία και στον τελευταίο Έλληνα και στην τελευταία Ελληνίδα, αλλά και σε όλους όσους παρακολουθούν τις εξελίξεις στη χώρα μας, τη διεθνή κοινότητα, την ευρωπαϊκή κοινότητα, ότι σήμερα η Ελλάδα είναι μια διαφορετική χώρα από την Ελλάδα που παραλάβαμε τον Γενάρη του 2015.

Η αυγή του 2019 είναι η αυγή μιας καινούργιας εποχής για τη χώρα μας, γιατί τον Αύγουστο του 2018, παρά τις συνεχείς καταστροφολογικές προβλέψεις, τις Κασσάνδρες, καταφέραμε να πετύχουμε αυτό που φάνταζε σχεδόν αδύνατο λίγα χρόνια πριν, την καθαρή έξοδο της χώρας από τα οικονομικά προγράμματα, την καθαρή έξοδο από τα μνημόνια. Και όχι μόνο αυτό. Ταυτόχρονα καταφέραμε να ρυθμίσουμε το ελληνικό δημόσιο χρέος, καθιστώντας το για πρώτη φορά, μετά από μια δεκαετία σχεδόν, βιώσιμο, κάτι που οι προηγούμενες κυβερνήσεις ποτέ δεν πέτυχαν και ούτε είχαν την ελπίδα να το πετύχουν, καθώς αυτοί οι οποίοι θεωρούντο επαγγελματίες της πολιτικής -εμείς ερασιτέχνες- τέτοιες μέρες πριν από πέντε χρόνια ζητούσαν ακόμα πιστοποιητικά βιωσιμότητας. Και ήρθαμε εμείς, που δεν ξέραμε να κυβερνάμε, που δεν ξέραμε τους ευρωπαϊκούς θεσμούς, που δεν γνωρίζαμε πώς να διαπραγματευτούμε, αλλά καταφέραμε -και αυτό είναι κοινή διαπίστωση σε όλη την Ευρώπη σήμερα- τους καλύτερους δυνατούς όρους για την ελληνική οικονομία και την ελληνική κοινωνία.

Σήμερα, έχουμε εξασφαλίσει πλήρως τις χρηματοδοτικές ανάγκες της χώρας μέχρι το 2020, με το μαξιλάρι ρευστότητας του ESM, αλλά και να επαναφέρουμε το επίπεδο των επιτοκίων δανεισμού στα προ κρίσης επίπεδα.

Το σημαντικότερο, όμως, που πολλοί δεν στέκονται σε αυτό, -εγώ στέκομαι διαρκώς σε αυτό- είναι ότι όλα αυτά τα πετύχαμε με το λιγότερο δυνατό κόστος απέναντι στην κοινωνία και στους πιο ευάλωτους, όλα αυτά τα πετύχαμε κρατώντας την κοινωνία όρθια. Γιατί ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι το δικό μας μέλημα δεν ήταν μόνο να βγούμε από τα προγράμματα, αλλά να θέσουμε την κοινωνική πλειοψηφία, που επλήγη από τα προγράμματα αυτά, στο επίκεντρο της προσοχής μας. Και αυτό κάναμε όλο αυτό το διάστημα, παρά τις δυσκολίες.

Το πρώτο εξάμηνο είχαμε τις διευκολύνσεις των εκατό δόσεων, τα προγράμματα για την ανθρωπιστική κρίση, την προστασία της κατοικίας, το Κοινωνικό Εισόδημα Αλληλεγγύης, αργότερα, με την επαναρύθμιση της αγοράς εργασίας, την επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων, το χτύπημα της μαύρης και αδήλωτης εργασίας, την αποκατάσταση των απολυμένων του δεύτερου μνη-

μονίου, τη στήριξη του Εθνικού Συστήματος Υγείας με προσλήψεις γιατρών και νοσηλευτικού προσωπικού και ενίσχυση των υποδομών, τη θεσμοθέτηση της καθολικής πρόσβασης των ανασφάλιστων στα δημόσια νοσοκομεία.

Επίσης, έγινε η ρύθμιση του ραδιοτηλεοπτικού τοπίου για πρώτη φορά μετά από τριάντα χρόνια ασυδοσίας, αλλά υπάρχει και διαρκής προσπάθεια, ακόμα και από το υστέρημα, το περίσσευμα του δημόσιου προϋπολογισμού, κάθε φορά να στηρίζονται οι πιο αδύναμοι με κοινωνικά κριτήρια. Έχουμε τα κοινωνικά μερίσματα για τρία συνεχόμενα χρόνια που ξεπερνούν τα 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ, που στήριξαν αυτούς που πραγματικά έχουν ανάγκη, αλλά και πρόσφατα με την επιστροφή των αναδρομικών σε επαγγελματίες, γιατρούς, πανεπιστημιακούς, ένστολους, δικαστικούς, σε όσους αδικώς είχαν στερηθεί.

Ακόμα, έχουμε ενίσχυση της εκπαιδευσης και της έρευνας, αλλά και καθημερινός αγώνας για την ενίσχυση της αξιοπιστίας της πολιτικής και των θεσμών, -να μη μιλήσω μόνο για την ενίσχυση των κοινωνικά αδύναμων, γιατί νομίζω ότι η κρίση δεν ήταν μόνο οικονομική, αλλά και κρίση θεσμών που βίωσε ο τόπος μας- καθώς και προσπάθεια να ανοίξει ο δρόμος για την καταπολέμηση της διαφθοράς, της διαπλοκής, να ανοίξει ο δρόμος για την αποκατάσταση της δικαιοσύνης.

Θα μπορούσα να πολλαπλασιάσω τα πεπραγμένα αυτής της Κυβέρνησης, αλλά θα σταθώ μόνο στο να πω ότι κάθε στιγμή -και μέσα από πολύ μεγάλες δυσκολίες- κινηθήκαμε με έναν και μοναδικό στόχο, με έναν και μοναδικό γνώμονα: Να κρατήσουμε την κοινωνία όρθια, να αποκαταστήσουμε την εμπιστοσύνη των πολιτών στη δυνατότητα της πολιτικής να επιλύει προβλήματα με γνώμονα τα συμφέροντα των πολλών, για να μην είναι η έξοδος από τα μνημόνια μια κενή ημερομηνία, αλλά το σάλπισμα για την οικοδόμηση μιας νέας αρχής για τη χώρα.

Πιστεύω ότι πράγματι αυτό ήταν και αυτό μπορεί να είναι, γιατί λίγες μέρες πριν, σε τούτη εδώ την Αθήνα, ψηφίστηκε -πανηγυρικά, θα έλεγα- με 154 Βουλευτές, ο πρώτος, μετά από οκτώ ολόκληρα χρόνια, μεταμνημονιακός προϋπολογισμός. Ήταν ο πρώτος προϋπολογισμός που δεν υπαγορεύτηκε από δανειστές, αλλά από τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας έτσι όπως τις αντιλαμβάνεται η εκλεγμένη, από τον ελληνικό λαό, Κυβέρνηση του τόπου. Ήταν ένας προϋπολογισμός που, μετά από μια δεκαετία συρρικνώσεων και περικοπών, προχώρησε για πρώτη φορά σε δημοσιονομική επέκταση, με περαιτέρω μέτρα για την ενίσχυση της κοινωνικής πλειοψηφίας, τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών για ελεύθερους επαγγελματίες, τη μείωση του ΕΝΦΙΑ έως 30% για τις μικρές περιουσίες, την πρόβλεψη για 7.000 περισσότερες θέσεις εργασίας σε κρίσιμους τομείς του δημόσιου τομέα, όπως η ειδική αγωγή, το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι», την κατάργηση του τέλους επιτηδεύματος για τους συνεταιρισμένους αγρότες, την πρόβλεψη, για πρώτη φορά, στεγαστικού επιδόματος για εκατοντάδες χιλιάδες δικαιούχους και, φυσικά, την κατάργηση της αχρείαστης περικοπής των συντάξεων για το 2019 και προέβλεψε, για πρώτη φορά, αυξήσεις για τις συντάξεις και όχι μειώσεις.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Της «αχρείαστης».

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Έχετε κάποια αντίρρηση, κύριε Τραγάκη;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Απλώς το επεσήμανα.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ.

Εάν δεν έχετε αντίρρηση να σας πω, λοιπόν, ότι αυτή τη μεγάλη επιτυχία της Κυβέρνησης, την κατάργηση της περικοπής των συντάξεων, την πετύχαμε παρ' ότι απέναντί μας είχαμε την εμμονική στάση ενός μέρους των δανειστών μας, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και φυσικά τη δική σας θλιβερή στάση, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Ήταν μια στάση που θα μείνει στην ιστορία ως μνημείο πολιτικού αριτισμού, αλλά και αναξιοπρέπειας, μιας και αναφερόμαστε: Από τα παρακάτω στο Βερολίνο για να κρατήσει σκληρή στάση η Καγκελάρια Μέρκελ, μέχρι τις υποδείξεις εδώ στον Επίτροπο Μοσκοβισί, ότι δεν μπορεί να κρατάει μια τόσο φιλική στάση στην ελληνική Κυβέρνηση.

Κλείνω, όμως, την παρένθεση και επιστρέφω στο βασικό ειρμό της σκέψης μου. Η Ελλάδα του 2019 -αυτό είναι το βασικό μήνυμα και εκεί επιστρέφω, το είπα και πριν ότι αυτό είναι το βασικό μή-

νυμα- είναι μια τελείως διαφορετική χώρα. Η Ελλάδα το Γενάρη του 2019 είναι μια τελείως διαφορετική χώρα από την Ελλάδα του Γενάρη του 2015, από τη σκιά του εαυτού της που παραλάβαμε το 2015, μετά από μια καταστροφική πενταετία.

Είναι μια χώρα που σταθεροποιημένη, με αναβαθμισμένο ρόλο στη διεθνή κοινότητα και την ευρύτερη περιοχή μας, μπορεί να κοιτάει το μέλλον με περισσότερη αισιοδοξία. Είναι μια χώρα, η οποία αφήνει πίσω της οριστικά την κοινωνική ερήμωση της καταστροφικής πενταετίας από το 2010 έως το Γενάρη του 2015 και που βαδίζει -με δυσκολίες, βεβαίως, αλλά με αξιοπρέπεια και με τις δικές της δυνάμεις- στο δρόμο της κοινωνικής αλληλεγγύης για την επούλωση των μεγάλων πληγών και για τη διεύρυνση της δικαιοσύνης, της ισότητας και για την προοπτική την αναπτυξιακή, την προοπτική της κοινωνικής προκοπής.

Αυτός ο δρόμος δεν ήταν εύκολος δρόμος και ούτε από δω και στο εξής θα είναι περίπατος. Όμως έχουμε κάνει ήδη τα πρώτα βήματα μαζί με την ελληνική κοινωνία, μαζί με τον ελληνικό λαό, που πλήρωσε αυτός δυσανάλογα κακές πολιτικές επιλογές του παρελθόντος. Και αδικώς πλήρωσε! Οι θυσίες έγιναν από τον ελληνικό λαό. Σε αυτόν οφείλεται το γεγονός ότι σήμερα η χώρα μπορεί να ατενίζει με μεγαλύτερη αισιοδοξία το μέλλον.

Έχουμε κάνει, όμως, πια τα δύσκολα βήματα. Και όλα αυτά τα δύσκολα βήματα έγιναν από μία Κυβέρνηση δύο κομμάτων με εντελώς διαφορετικές ιδεολογικές αφετηρίες, μία Κυβέρνηση που τόσο πολύ λοιδορήθηκε και από τους πολιτικούς της αντιπάλους -αυτό είναι εύλογο- αλλά και από τα φερέφωνα του παλιού πολιτικού συστήματος, από μία Κυβέρνηση που σε κάθε στροφή δύσκολη όλοι - και οι πολιτικοί αντίπαλοι, αλλά και αυτά τα φερέφωνα - με πάθος επιθυμούσαν να τη ρίξουν στα βράχια. Ποιοι; Εκείνοι που μέσα στο παλιό σύστημα εξουσίας απολάμβαναν δόξα και υλικά αγαθά και μέσα σε μια μέρα, το Γενάρη του 2015, άρχισαν να αισθάνονται πολύ άβολα, άρχισαν να αισθάνονται οργισμένοι και αμήχανοι που έχασαν την κότα με τα χρυσά αυγά. Διότι για αυτούς αυτό ήταν η εξουσία και αυτό είναι!

Όλα αυτά τα πετύχαμε από κοινού με ένα κόμμα, τους Ανεξάρτητους Έλληνες, που -επαναλαμβάνω- ήταν και είναι γνωστές οι μεγάλες ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές. Θέλω, όμως, να αναγνωρίσω ότι συνέβαλε αυτό το κόμμα καθοριστικά σε αυτήν την προσπάθεια. Και αυτήν τη συνεργασία εγώ την έχω χαρακτηρίσει έντιμη και ειλικρινή, με τόσο διαφορετικές ιδεολογικές καταβολές, τόσο διαφορετικές ιστορικές διαδρομές και παραδόσεις, την οποία εγώ θα τιμώ και θα σέβομαι πάντοτε.

Έμελλε, όμως, αυτές οι ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές να παράξουν κάποια στιγμή τα αποτελέσματά τους. Δεν ήταν ενδεχομένως αναποφευκτο, αλλά έτσι έγινε, διότι, άλλωστε, αυτό είναι το πυρηνικό χαρακτηριστικό της δημοκρατίας και της δημοκρατικής πολιτικής: να συγκλίνει και να προχωράς μαζί εκεί που μπορείς και για όσο μπορείς. Το αστάθμητο της αλλαγής ηγεσίας στη γειτονική μας χώρα και η ήττα του εθνικιστή Γκρούεφσκι, δημιουργήσε σχεδόν πριν από ένα-ενάμιση χρόνο -όπως όλοι ξέρετε- μία συνθήκη που αποτελούσε μία μεγάλη ευκαιρία τόσο για την Ελλάδα όσο και για τους γείτονές μας όσο και για την περιοχή για να επιλυθεί μία ιστορική, πολιτική και διπλωματική εκκρεμότητα πολλών δεκαετιών.

Η συνειδήσή μου και το πατριωτικό μου καθήκον, μου επέβαλαν να αξιοποιήσω αυτήν την ιστορική ευκαιρία, γνωρίζοντας ότι αυτό θα έχει πολιτικό κόστος. Από την πρώτη στιγμή, μαζί με τον τότε Υπουργό Εξωτερικών, τον Νίκο τον Κοτζιά, δοθήκαμε με τη ψυχή και το νου μας σε μία μεγάλη προσπάθεια για την επίλυση αυτής της διαφοράς για την ονομασία της γειτονικής χώρας που αποτελούσε -και θα αποτελεί αν δεν λυθεί- ένα μεγάλο βαρίδι στη διπλωματία και στην εξωτερική πολιτική της χώρας, αλλά και ένα μεγάλο βαρίδι, αγκάθι για τη σταθερότητα στην περιοχή.

Δοθήκαμε σε αυτήν την προσπάθεια με αίσθημα ευθύνης απέναντι στην ιστορία, στο εθνικό συμφέρον, αλλά και με αίσθηση ευθύνης για το μέλλον της χώρας και το μέλλον της περιοχής, με αίσθηση της πατριωτικής μας ευθύνης για να αναβαθμίσουμε τον ηγετικό ρόλο της χώρας στα Βαλκάνια και στην Ανατολική Μεσόγειο σε μία δύσκολη περίοδο, σε μια περίοδο με αναταράξεις, με συγκρούσεις, με έναν γείτονα πολλές φορές απρόβλεπτο και προκλητικό στα ανατολικά μας που έχει ενδιαφέρον και για την πε-

ριοχή των Βαλκανίων. Και αυτό το γνωρίζουμε όλοι. Σε μία δύσκολη, λοιπόν, περίοδο αισθανθήκαμε και αισθανόμαστε ότι το κρίσιμο είναι όχι να κοιτάσουμε το πολιτικό κόστος, το πιθανό, αλλά την αναβάθμιση του ρόλου, του κύρους, της γεωπολιτικής αξίας και δυναμικής της χώρας στα Βαλκάνια και την Ανατολική Μεσόγειο.

Και είμαι βέβαιος ότι αυτό που πράττουμε είναι το σωστό, γιατί πάντοτε το εθνικά ωφέλιμο είναι το σωστό. Και είμαι βέβαιος ότι αυτό που πράττουμε είναι το πατριωτικό, γιατί -το έχω πει πολλές φορές και θα το ξαναπώ και σήμερα- πατριωτισμός δεν είναι να μισείς την πατρίδα του άλλου. Πατριωτισμός είναι να αγαπάς τη δική σου πατρίδα και να θέλεις να τη δεις να προοδεύει σε συνθήκες αλληλεγγύης και συνεργασίας με τους γείτονές σου, αλλά και με το σύνολο της διεθνούς κοινότητας. Πατριωτισμός, τέλος, δεν είναι να είσαι υποκριτής και καιροσκόπος απέναντι στα μεγάλα εθνικά θέματα, αλλά να λες με θάρρος τη γνώμη σου για τα εθνικά θέματα, χωρίς να υπολογίζεις το πολιτικό κόστος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Πατριωτισμός είναι να βάζεις μπροστά από το κομματικό συμφέρον το εθνικό όφελος, όχι να αλλάζεις άποψη για τα κρίσιμα και ιστορικής σημασίας εθνικά θέματα με βάση το πρόσκαιρο, το συγκυριακό, κομματικό συμφέρον.

Γι' αυτό και σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πω ότι σέβομαι όλους εκείνους τους πολίτες τους απλούς, αλλά και τους Βουλευτές σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα και τα κόμματα, όλους εκείνους που έχουν διαφορετική θέση και άποψη από μένα στο συγκεκριμένο θέμα, αλλά και σε όλα τα εθνικά θέματα, όλους εκείνους που έχουν θέση αρχής και θέση συνειδήσης, όχι, όμως, όσους προσποιούνται, όχι, όμως, όσους καταφανώς κοροϊδεύουν, όχι όσους αλλάζουν θέση με μοναδικό γνώμονα την αντιπολιτευτική τους στρατηγική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Τους τελευταίους τους θεωρώ πολιτικά αγύρτες, αναξιόπιστους και επικίνδυνους για τον τόπο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Υπάρχουν ανάμεσά μας Βουλευτές και κόμματα που υπερασπίζονται πάντοτε μία διαφορετική άποψη από αυτήν που αποτελούσε εδώ και σχεδόν είκοσι χρόνια τη λεγόμενη εθνική γραμμή. Διαφωνώ κάθετα μαζί τους. Θεωρώ ότι η δική τους άποψη και θέση είναι αυτή που μας οδήγησε σε εθνικές ήττες και που, αν την ακολουθήσουμε, θα μας οδηγήσει σε νέες, απανωτές εθνικές ήττες. Σέβομαι, όμως, την άποψή τους. Σέβομαι και αυτούς και τις θέσεις τους. Μεταξύ αυτών είναι και ο Πάνος Καμμένος και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες. Διαφωνώ μαζί του, αλλά σέβομαι τη θέση του.

Υπάρχουν, όμως, και ορισμένοι που επί είκοσι ολόκληρα χρόνια, από αυτό εδώ το Βήμα και από όλες τις δημόσιες θέσεις, διακήρυτταν και υπερασπίζονταν αυτό που λέγαμε εθνική γραμμή. Την υπερψήφизαν στις προγραμματικές δηλώσεις των κυβερνήσεών τους, τη διακήρυτταν επισήμως στα διεθνή fora ως Υπουργοί και σήμερα, μόνο για να σώσουν το κομματικό τους μαγαζί, παριστάνουν ότι διαφωνούν. Ψάχνουν, μάλιστα, να βρουν επιχειρήματα εκεί που δεν υπάρχουν, για να διαφωνήσουν.

Για όλους αυτούς θα πω απλά και καθαρά ότι η στάση τους είναι πολιτικά και ηθικά ανέντιμη, γιατί δεν διαφωνούν στην ουσία, αλλά ψάχνουν να εφεύρουν ψεύτικα, δήθεν, σκοτεινά σημεία, για να ψαρέψουν στα θολά νερά του εκλογικού τους ακροατηρίου.

Εκεί, αν θέλετε, βρίσκεται και η διαφορά τους με άλλες πολιτικές δυνάμεις, που ποτέ δεν μίλησαν για σύνθετη ονομασία. Εκεί βρίσκεται και η διαφορά τους με την τοποθέτηση του μέχρι χθες κυβερνητικού μου εταίρου, του Πάνου του Καμμένου.

Από την πρώτη στιγμή αυτής της δύσκολης διαπραγματεύσεως διαφώνησε με τη σύνθετη ονομασία. Είναι άποψή του. Δεν τη συμμερίζομαι. Διαφωνώ κάθετα μαζί του. Θεωρώ -και το επαναλαμβάνω- ότι αυτή η θέση και άποψη θα μας οδηγήσει σε εθνικές ήττες. Είναι, όμως, μία άποψη την οποία σέβομαι, έχει μία καθαρότητα. Ο ίδιος, εξάλλου, σε ανύποπτο χρόνο είχε πει ότι στο πλαίσιο της γραμμής της σύνθετης ονομασίας αυτή είναι η καλύτερη δυνατή συμφωνία.

Η διαφωνία, όμως, αυτή, η διαφωνία του Καμμένου με εμένα, η διαφωνία με τη γραμμή της Κυβέρνησης στο ζήτημα της σύνθετης ονομασίας, είναι αυτή που τελικά τον οδήγησε να αποχωρήσει

από την Κυβέρνηση και να αποσύρει τη στήριξη του στην Κυβέρνηση. Το είπα και στον ίδιο, θα το πω και δημόσια στην Εθνική Αντιπροσωπεία: Θεωρώ ότι κάνει λάθος. Δεν θεωρώ ότι πράττει σωστά, ούτε επίσης θεωρώ ότι μια επιλογή σαν αυτή ήταν αναπόφευκτη. Διότι η επιλογή αυτή θέτει σε διακινδύνευση όλες τις προοπτικές μιας κυβέρνησης που πέρασε από σαράντα κύματα για να καρποφορήσει, ακριβώς πάνω στην εποχή που αυτές οι προοπτικές και αυτοί οι κόποι καρποφορούν, ακριβώς στην εποχή που βγαίνουν οι πρώτοι ανθοί.

Πιστεύω ότι μπορούσε κάλλιστα να διατηρήσει τη διαφορετικότητα του άποψης και θέσης, χωρίς να αποσύρει την εμπιστοσύνη του στην Κυβέρνηση, χωρίς να καταψηφίσει την Κυβέρνηση και μαζί τα αποτελέσματα για τα οποία και ο ίδιος έδωσε μάχες και αγώνες.

Θα σεβαστώ, όμως, παρά την έντονη διαφωνία, την επιλογή του, μια επιλογή, όμως, που με οδηγεί σήμερα ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας ζητώντας καθαρές λύσεις και στάση ευθύνης από όλους τους Βουλευτές.

Η Κυβέρνηση αυτή έβγαλε τη χώρα από τα μνημόνια, αποκατέστησε την κανονικότητα, στήριξε και προστάτευσε τους εργαζόμενους, διαφύλαξε την κοινωνική συνοχή. Έχει μπροστά της εννέα μήνες, με βάση τη συνταγματικά κατοχυρωμένη θητεία, με πολύ σημαντικό έργο να ολοκληρώσει.

Έχουμε μπροστά μας πρώτα απ' όλα -και οφείλουμε να την ολοκληρώσουμε- τη διαδικασία της αναθεώρησης του Συντάγματος, μια κορυφαία μεταρρύθμιση, που είναι αναγκαία εδώ και χρόνια, για την ενίσχυση του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος, για την προστασία των κοινωνικών δικαιωμάτων, για τη διεύρυνση της δημοκρατίας και της λαϊκής συμμετοχής, αλλά και για να αποκαταστήσουμε την αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος απέναντι στους πολίτες, που βλέπουν αυτήν την αθλιότητα των δύο μέτρων και δύο σταθμών, την αθλιότητα της θεσμικής ατιμωρησίας απέναντι στους Υπουργούς. Αναφέρομαι στη διάταξη για την ευθύνη των Υπουργών, που είναι κομμένη και ραμμένη στα μέτρα εκείνων που ήθελαν -και θέλουν- να καταχρώνται την εξουσία που τους δίνει ο λαός. Αποτελεί ρύθμιση ντροπής για το Κοινοβούλιο, τη δημοκρατία και το πολιτικό σύστημα και πρέπει να αλλάξει -και θα αλλάξει-, όσο κι αν κάποιους αυτό δεν τους βολεύει!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Έχουμε μπροστά μας και άλλες σημαντικές πολιτικές πρωτοβουλίες, που δεν πρέπει να καθυστερήσουν: την αύξηση του κατώτατου μισθού, την κατάργηση του υποκατώτατου για τους νέους, που θα δώσει ανάσα σε εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους και θα αποτελέσει ένα ακόμα βήμα στην πορεία που έχουμε χαράξει για την ενίσχυση του εισοδήματος και της θέσης των εργαζομένων στη χώρα μας.

Έχουμε τη ρύθμιση για τη διευκόλυνση όσων έχουν συσσωρευμένες ληξιπρόθεσμες οφειλές και έχουν αποκτήσει πια την οικονομική δυνατότητα να αποπληρώσουν, αλλά αυτός ο όγκος τούς εμποδίζει, με τη θέσπιση δόσεων, ώστε να ανακουφιστούν χιλιάδες ελεuthεροί επαγγελματίες και να δοθεί νέα ώθηση στην οικονομία.

Έχουμε τον νόμο για την προστασία της πρώτης κατοικίας, αλλά και τη στήριξη της στεγαστικής πολιτικής, με την επιδότηση των δόσεων των δανειοληπτών για δάνεια πρώτης κατοικίας, αλλά και την επιδότηση ενοικίου με κοινωνικά κριτήρια.

Έχουμε, επίσης, την ολοκλήρωση της συζήτησης για την υλοποίηση μιας ιστορικής συμφωνίας για τον εξορθολογισμό των σχέσεων κράτους - εκκλησίας, ώστε να επιλυθεί μια εκκρεμότητα δεκαετιών και να μπουν σε νέες, στέρεες βάσεις αυτές οι σχέσεις.

Έχουμε μια σειρά από κρίσιμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανοιχτά θέματα μπροστά μας.

Για να προχωρήσουμε σε όλα αυτά τα μεγάλα και ουσιαστικά βήματα, ζητώ σήμερα με ευθύτητα και καθαρότητα ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας την ανανέωση, την επαναβεβαίωση της εμπιστοσύνης της Βουλής σε αυτήν την Κυβέρνηση που έβγαλε τη χώρα από τα μνημόνια, έβγαλε τη χώρα από την κρίση και μπορεί να ανοίξει δρόμους προοπτικής για τον ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μέσα, όμως, στην αντιπολιτευτική παραζάλη των τελευταίων ημερών, μέσα στην αμηχανία του στρατηγικού αδιεξόδου της Αντιπολίτευσης, ακούσαμε τις τελευταίες ημέρες τα μύρια όσα.

Η Αντιπολίτευση, που δεν τόλμησε ούτε πρόταση δυσπιστίας να καταθέσει, είναι αυτή η οποία λοιδορεί και μέμφεται εναντίον της Κυβέρνησης και εμού προσωπικά, που είχα το θάρρος να πάρω το ρίσκο να κάνω αυτό που επιτάσσει η ίδια η δημοκρατία, να μην προχωρήσω, δηλαδή, όπως μου έδινε το Σύνταγμα τη δυνατότητα, χωρίς να ζητήσω την κρίση της Βουλής, την εμπιστοσύνη και την απόλυτη πλειοψηφία της -μου δίνει αυτή τη δυνατότητα το Σύνταγμα-δημιουργώντας ad hoc πλειοψηφίες για όλα αυτά τα μέτρα που σας εξήγγειλα, τα οποία δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι είναι θετικά. Και υπάρχουν σαφέστατα αυτές οι πλειοψηφίες.

Εμένα λοιπόν και εμάς, που από δημοκρατικό καθήκον και δημοκρατική ευαισθησία παίρνουμε αυτό το θάρρος, έχετε το θράσος να μας εγκαλείτε κι από πάνω γι' αυτήν την έντιμη, την καθαρή επιλογή. Ακούμε αυτές τις μέρες για τεχνάσματα, για σικέ πλειοψηφίες, για συναλλαγές και άλλα τέτοια. Είστε τόσο τυφλωμένοι που περιφρονείτε ακόμα και τους βασικούς κανόνες του δημοκρατικού πολιτεύματος. Ο λαός εκλέγει τους αντιπροσώπους του και η Βουλή δίνει ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, άπαξ έχετε τη δεδηλωμένη.

Μιας όμως και έχετε το «θάρρος» και το θράσος εσείς να μιλάτε για κυβερνήσεις - «κουρελού», μήπως να θυμίσω και σε εσάς και στην κ. Γεννηματά τι ακριβώς είναι οι κυβερνήσεις - «κουρελού»; Η κυβέρνηση που στήσατε το 2011, εσείς που για σαράντα χρόνια ήσασταν πολιτικοί αντίπαλοι -μέσα σε μια νύχτα, μέσα σε ένα βράδυ, γίνετε από εχθροί φίλοι. Αυτό τι ήταν; Διορίζοντας, μάλιστα, τότε Πρωθυπουργό έναν μη εκλεγμένο τεχνοκράτη αλλά όχι πολιτικό, χωρίς καμμία λαϊκή νομιμοποίηση. Και έχετε εσείς το θράσος τώρα να μιλάτε για Κυβέρνηση - «κουρελού» και να εγκαλείτε εμάς που κάνουμε το δημοκρατικά και πολιτικά ορθό και ενδεχόμενο;

Αλλά φτάνετε και στο σημείο να μιλάτε, κύριε Μητσοτάκη, και για αποστάτες και για αποστασίες. Ποιος; Εσείς!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Εσείς ειδικά θα έπρεπε να είστε πιο προσεκτικοί λόγω οικογενειακής παράδοσης, όταν χρησιμοποιείτε αυτόν τον όρο, κύριε Μητσοτάκη. Να είστε λίγο πιο προσεκτικός, γιατί ιστορικά -προσέξτε- ο όρος αυτός έχει καθιερωθεί για να περιγράψει την κίνηση Βουλευτών που στηρίζουν την κοινοβουλευτική πλειοψηφία να αποχωρήσουν από αυτήν προκειμένου να εξυπηρετηθούν τα σχέδια των πολιτικών αντιπάλων της Κυβέρνησης, όχι το αντίθετο. Αυτοί που ρίχνουν μία κυβέρνηση ιστορικά είναι οι αποστάτες, όχι αυτοί που μένουν για να στηρίξουν μία κυβέρνηση να ολοκληρώσει το έργο της, να προχωρήσει μπροστά, να δικαιώσει την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ησυχία, παρακαλώ.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Μιλάτε όμως και για ετεροκλήτες συμμαχίες και για αθέμιτες μεταγραφές. Ποιοι; Εσείς, που το τελευταίο διάστημα, σε αυτήν εδώ τη Βουλή, έχετε εγγράψει στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα όχι έναν, όχι δύο, όχι τρεις, αλλά τέσσερις Βουλευτές που εξελέγησαν με άλλα κόμματα που σήμερα διαθέτουν κοινοβουλευτική δύναμη και έχουν Κοινοβουλευτική Ομάδα: τρεις Βουλευτές από το Ποτάμι και έναν από την Ένωση Κεντρώων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και μάλιστα, η τελευταία μεταγραφή σας, κύριε Μητσοτάκη, ήταν ένας εξ αυτών που δήλωναν δημοσίως και διαφήμιζαν το πόσο καλή είναι η Συμφωνία των Πρεσπών και ότι πρέπει να υπερψηφιστεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Εσείς μιλάτε για μεταγραφές; Εσείς; Έχετε το θράσος και το θάρρος εσείς, το δικαίωμα να κουνάτε το δάκτυλο επί της ηθικής, της πολιτικής ηθικής στην Αριστερά και στον ΣΥΡΙΖΑ, σε μία παράταξη που όλα τα προηγούμενα χρόνια κινήθηκε με μοναδικό γνώμονα τη συνείδηση, το εθνικό πατριωτικό συμφέρον, το συμφέρον της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, σε μία παράταξη που με κάθε τρόπο και με οποιοδήποτε κόστος τοποθετεί τη δημοκρατία και τις αξίες της πάνω από οποιαδήποτε άλλη υλική αξία στην πολιτική της διαδρομή;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μιας και μίλησα για δημοκρατία, δεν μπορώ παρά να σταθώ στις αθλιότητες των τελευταίων ημερών, αθλιότητες που με μεγάλη έκπληξη διαπίστωσα ότι δεν είχατε το πολιτικό θάρρος να καταδικάσετε, ίσως γιατί περάσατε στάδιο. Από το στάδιο της ανοχής, περάσατε στο στάδιο της συμμετοχής, της ενορχήστρωσης αυτών των αθλιότητων, έτσι όπως αποδεικνύεται, δυστυχώς, από την εμπλοκή προσώπου του σκληρού κομματικού μηχανισμού της Νέας Δημοκρατίας σε αυτές τις αθλιότητες. Και αναφέρομαι στο πογκρόμ των επιθέσεων, των απειλών, των εκβιασμών, της τρομοκράτησης Βουλευτών που έχουν εκφράσει την πρόθεση...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Δεν έχουμε απειλήσει... (δεν ακούστηκε).

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Καθίστε κάτω! Καθίστε κάτω! Τώρα θα τα ακούσετε. Τώρα μιλάει ο Πρωθυπουργός της χώρας και έχετε την υποχρέωση να ακούσετε με προσοχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρίες και κύριοι, ησυχία, παρακαλώ.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης-Υπουργός Εξωτερικών): Είναι πρακτικές που θυμίζουν άλλες εποχές. Είναι πρακτικές μηχανισμών που θυμίζουν άλλες εποχές. Και είναι βαριά η ευθύνη του κ. Μητσοτάκη. Είναι βαριά η ευθύνη γιατί επιλέγει μέσα από την τύφλωση την αντιπολιτευτική να διχάσει τον ελληνικό λαό.

Τις τελευταίες μέρες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συγκεκριμένοι συνάδελφοί σας στοχοποιήθηκαν. Όλοι όσοι έχουν εκφράσει, χωρίς να το κρύβουν, τη βούλησή τους να μείνουν σταθεροί στην άποψή τους ότι αυτή η Κυβέρνηση πρέπει να ολοκληρώσει τη θητεία και το έργο της στοχοποιήθηκαν με δεκάδες, εκατοντάδες, χιλιάδες μηνύματα απειλητικά. Η κ. Παπακώστα ήλθε χθες να με ενημερώσει ότι δέχθηκε και δέχεται εκατοντάδες απειλητικά μηνύματα, μεταξύ των οποίων και φωτογραφίες με ποτοποιημένα κεφάλια γυναικών. Γιατί; Γιατί έχει εκφράσει την πρόθεσή της να στηρίξει την Κυβέρνηση.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρίες και κύριοι, κάντε ησυχία, παρακαλώ, ακούστε. Σας παρακαλώ!

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Εσείς είστε αυτοί οι οποίοι γελάτε τώρα, αλλά προχθές δεν είχατε την ευθιξία, όταν κεντρικό στέλεχος μηχανισμού σας, Γραμματέας της ΝΟΔΕ, Γραμματέας δηλαδή μιας μεγάλης οργάνωσης της Νέας Δημοκρατίας, ήταν αυτός ο οποίος έστειλε μηνύματα μαζί, με τις διευθύνσεις και τους τηλεφωνικούς αριθμούς των κινητών τηλεφώνων συγκεκριμένων Βουλευτών και καλούσε τους οπαδούς του κόμματός σας να τους στέλνουν απειλητικά, εκβιαστικά μηνύματα. Καλούσε τους οπαδούς...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Απειλητικά; Δεν απειλεί κανείς...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ησυχία, παρακαλώ! Σας παρακαλώ.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Θα τα βρει η δικαιοσύνη. Έχει ήδη αναλάβει την υπόθεση. Σε αυτόν τον τόπο οι παράνομες πράξεις έχουν τον τρόπο να επιλύονται μέσα από τη δικαιοσύνη. Εγώ μιλά όμως σήμερα πολιτικά. Και σας λέω, κύριε Μητσοτάκη: Θα καταδικάσετε σήμερα αυτή την πρακτική, θα έχετε το πολιτικό θάρρος να την καταδικάσετε; Εάν όχι, πολύ φοβάμαι ότι ο δρόμος που επιλέγετε να κινηθείτε...

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Δεν κινούμαστε... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Γιακουμάτο, σήμερα είστε λίγο ανήσυχος. Ήσυχια! Σας παρακαλώ, ελάτε τώρα.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): ...είναι ένας δρόμος που μας οδηγεί σε μακρινές εποχές που είμαι απολύτως βέβαιος ότι η δημοκρατία μας και η μεγάλη πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας και του ελλη-

νικού λαού τις έχει αφήσει πίσω ανεπιστρεπτί.

Και στο τέλος-τέλος, θέλω να σας παρακινήσω να σκεφθείτε ψύχραιμα και πολιτικά: τι νομίζετε ότι θα καταφέρετε έτσι; Νομίζετε ότι θα φοβίσετε πράγματι τους εκλεγμένους Βουλευτές; Οι Βουλευτές, να το ξέρετε, δεν θα τρομοκρατηθούν. Οι Βουλευτές θα σταθούν στο ύψος της συνειδήσής τους, στο ύψος της ιστορικής τους ευθύνης απέναντι στον τόπο, απέναντι στο πατριωτικό καθήκον, απέναντι στην ιστορία, απέναντι στη δημοκρατία, γιατί μόνος οδηγός των εκλεγμένων εκπροσώπων του ελληνικού λαού είναι η συνειδήσή τους και η ευθύνη τους απέναντι στην ιστορία και στον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έρχονται κάποιες στιγμές που ο καθένας κρίνεται, κρίνεται από την ιστορία, κρίνεται όχι μόνο γι' αυτά που λέει αλλά και γι' αυτά που κάνει. Έρχονται κάποιες στιγμές κρίσιμων ιστορικών αποφάσεων και ευθυνών. Σε ό,τι με αφορά, πάντοτε αυτές τις ευθύνες δεν τις κράτησα για τον εαυτό μου, τις πήρα με θάρρος και θέληση να τις μοιραστώ, έτσι όπως το Σύνταγμα και η ίδια η δημοκρατία επιτάσσει, με αυτούς που πρέπει να στηρίζουν κυβερνήσεις: τη Βουλή και, εάν χρειαστεί, τον ίδιο τον λαό. Απευθύνομαι, λοιπόν, σε όλους σας και σας καλώ να μιλήσετε και εσείς και να σταθείτε καθαρά και έντιμα απέναντι στη συνειδήσή σας, αλλά και απέναντι στο συμφέρον του τόπου και του λαού και να δώσετε απάντηση καθαρή για το εάν εμπιστεύεστε αυτήν την Κυβέρνηση να συνεχίσει ή όχι, ελεύθερα, ανοικτά, με παρηγορία και στη βάση των όσων επιτάσσει το πολιτικό κριτήριο, η ηθική και η συνειδηση του καθενός και της καθεμιάς σε αυτήν εδώ την Αίθουσα.

Αυτή ακριβώς είναι η δύναμη της δημοκρατίας και η δημοκρατία σ' αυτόν τον τόπο, μετά από τόσους αγώνες και τόσες θυσίες, δεν μπορεί να απειλείται ούτε να εκβιάζεται από κανέναν. Η δημοκρατία στον τόπο μας ούτε απειλείται ούτε εκβιάζεται. Και η δημοκρατία στον τόπο μας θα νικήσει, να είστε σίγουροι!

Σας ευχαριστώ.

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ χειροκροτούν ζωηρά και παταταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κι εγώ ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Ο Ρήγας και η Επανάσταση», που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι εννιά μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το 1^ο Γυμνάσιο Καλυβίων.

Η Βουλή σας υποδέχεται και σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης, πρέπει να ενημερώσω το Σώμα ότι ήρθε στο Προεδρείο η παρακάτω επιστολή από τον Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας κ. Μπαρμπαρούση, η οποία αναφέρει το εξής: «Κύριε Πρόεδρε, διά της παρούσης σας ενημερώνω ότι η υπόθεση που προκάλεσε τη διαγραφή μου από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή δεν έχει τελεσιδικήσει -ως εκ τούτου διαθέτω το τεκμήριο της αθωότητας-, καθώς και ότι έχω πλήρως ανασκευάσει και καταδικάσει την επίμαχη δήλωσή μου. Ως εκ τούτου επιθυμώ την ένταξή μου στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή μέχρι να υπάρξει τελεσιδικία απόφαση.».

Επίσης, έχει έρθει στο Προεδρείο επιστολή από τον Γενικό Γραμματέα του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Μιχαλολιάκο, που αναφέρει: «Κατόπιν αιτήματος που λάβαμε από τον Ανεξάρτητο Βουλευτή κ. Μπαρμπαρούση, με το οποίο μας ενημερώνει ότι η υπόθεση που προκάλεσε τη διαγραφή του από την Κοινοβουλευτική μας Ομάδα δεν έχει τελεσιδικήσει -ως εκ τούτου διαθέτω ένα τεκμήριο αθωότητας-, καθώς και ότι η επίμαχη δήλωσή του έχει πλήρως ανασκευαστεί και καταδικαστεί, αποφασίζουμε την ένταξή του Ανεξάρτητου Βουλευτή Μπαρμπαρούση Κωνσταντίνου στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή, μέχρι να υπάρξει τελεσιδικία απόφαση.».

(Οι προαναφερθείσες επιστολές κατατίθενται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗΣ
Βουλευτής ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Προς τον
Κύριο Νικόλαο Βούτση
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 165.....
Ημερομ. 15/01/2019

Αθήνα, 15 Ιανουαρίου 2019

Κύριε Πρόεδρε,

Δια της παρούσης σας ενημερώνω ότι η υπόθεση που προκάλεσε την διαγραφή μου από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Συνδέσμου- Χρυσή Αυγή δεν έχει τελεσιδικήσει- ως εκ τούτου διαθέτω το τεκμήριο της αθωότητας- καθώς και ότι έχω πλήρως ανακατασκευάσει και καταδικάσει την επίμαχη δήλωσή μου.

Ως εκ τούτου επιθυμώ την ένταξή μου στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Συνδέσμου- Χρυσή Αυγή μέχρι να υπάρξει τελεσίδικη απόφαση για την επίμαχη υπόθεση.

Με τιμή,

Κωνσταντίνος Μπαρμπαρούσης
Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας

ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ – ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Βουλή των Ελλήνων | Τηλ. Επικοινωνίας: 210 3707963 - 60

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣΑριθμ. Πρωτ.: 166
Ημερομ. 15/01/2019ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΒΟΥΛΗΣΑριθμ. Πρωτ.: 260
Ημερομηνία: 15/1/2019
Τηλ. Επικοινωνίας: 210 370 7960

Προς τον
Κύριο Νικόλαο Βούτση
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

Αθήνα, 15 Ιανουαρίου 2019

Κύριε Πρόεδρε,

Κατόπιν αιτήματος που λάβαμε από τον ανεξάρτητο Βουλευτή Μπαρμπαρούση Κωνσταντίνο, με το οποίο μας ενημερώνει ότι η υπόθεση που προκάλεσε την διαγραφή του από την Κοινοβουλευτική μας Ομάδα δεν έχει τελεσιδικήσει – ως εκ τούτου διαθέτει το τεκμήριο της αθωότητας – καθώς και ότι η επίμαχη δήλωσή του έχει πλήρως ανασκευαστεί και καταδικαστεί από τον ίδιο, αποφασίζουμε:

Την ένταξη του ανεξάρτητου Βουλευτή Μπαρμπαρούση Κωνσταντίνου στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή μέχρι να υπάρξει τελεσίδικη απόφαση για την επίμαχη υπόθεση.

Με τιμή,

Νικόλαος Γ. Μιχαλολιάκος
Γενικός Γραμματέας
Λαϊκού Συνδέσμου Χρυσή Αυγή

Γραμματεία Κοινοβουλευτικής Ομάδας | Τηλ. 210 3707963 - 60, Φαξ : 210 3707958

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Καλώ στο Βήμα τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκο Μητσοτάκη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο τυπικός τίτλος της σημερινής συνεδρίασης είναι η παροχή ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση. Στην πραγματικότητα, όμως, πρόκειται για την τελευταία πράξη μιας παράστασης που παίζεται εδώ και τέσσερα χρόνια σε βάρος του ελληνικού λαού, για ένα άθλιο θέατρο το οποίο έστησαν ο Αλέξης Τσίπρας και ο Πάνος Καμμένος, με τρεις στόχους: Πρώτον, να κερδίσει ο ΣΥΡΙΖΑ λίγους μήνες ακόμα εξουσίας, δεύτερον, να κυρωθεί η επιζήμια Συμφωνία των Πρεσπών και τρίτον, να διατηρηθεί ως Κοινοβουλευτική Ομάδα το μόρφωμα των ΑΝΕΛ, ώστε να μπορέσει να διατηρήσει και τα προνόμια του ο Αρχηγός του.

Για να πραγματοποιηθούν και οι τρεις αυτοί στόχοι των κυρίων Τσίπρα και Καμμένου, ζούμε έναν τραγέλαφο που ευτελίζει την πολιτική ζωή και ζημιώνει πολλαπλώς τη χώρα.

Στην αρχή είδαμε να αναβάλλεται η συνάντησή τους, διότι προφανώς ο συμβιβασμός δεν έβγαине, μετά είδαμε να ανακοινώνεται ένα ψεύτικο «διαζύγιο», ενώ παραμένουν συνέταροι στη νομή της εξουσίας και τελικά είδαμε να διεκπεραιώνεται σε ζωντανή μετάδοση μία θλιβερή συναλλαγή. Ο κ. Καμμένος δανείζει δύο Βουλευτές του για να στηριχθεί ο κ. Τσίπρας, τους οποίους δεν διαγράφει για να μην χάσει την ιδιότητά του ως αρχηγού κόμματος της Βουλής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και ο κ. Τσίπρας βέβαια γενναιόδωρος, έτσι όπως είναι πάντα, σε αντικαταβολή κρατάει στην Κυβέρνηση δύο Υπουργούς των ΑΝΕΛ, που φυσικά δεν υπέβαλαν την παραίτησή τους.

Η фарσοκωμωδία, όμως, των ελιγμών και της συναλλαγής απαιτεί και κομπάρσους. Μιλώ για περιφερόμενους Βουλευτές οι οποίοι αλλιώς εξελήγχαν σε αυτή τη Βουλή, αλλιώς έδρασαν και αλλιώς θα την εγκαταλείψουν.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Κάντε ησυχία, παρακαλώ.
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Πρόθυμοι τώρα να μεταβληθούν σε δεκανίκια μιας Κυβέρνησης που έχει γίνει «κουρελού» η ίδια αφού κουρέλιασε την οικονομία και τα εθνικά συμφέροντα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ναι, Κυβέρνηση - «κουρελού», γιατί αυτός είναι ο νέος όρος τον οποίο εξαγεί ο κ. Τσίπρας μετά την «κωλοτούμπα».

Υποτίθεται, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι προσμένετε τη στιγμή που θα απελευθερωνόσασταν από το βάρος του ακροδεξιού συνεταίρου σας στην εξουσία. Βλέπω ακόμα και τις εφημερίδες σας να πανηγυρίζουν για την απομάκρυνση του κ. Καμμένου, λες και κάποιος σας τον είχε επιβάλει με το ζόρι.

Πώς τον είχατε χαρακτηρίσει τον κ. Καμμένο εν τη ρύμη του λόγου σας στη δήλωση που κάνατε έξω από το Μαξίμου; «Αναντικατάστατο». Ο αναντικατάστατος κ. Καμμένος!

Εσείς δεν τον επιλέξατε, κύριε Τσίπρα, ως στρατηγικό σας σύμμαχο ήδη από το 2012; Κι εσείς δεν τον επιλέξατε δύο φορές το 2015, τον Ιανουάριο και τον Σεπτέμβριο, για να συγκυβερνήσετε μαζί του, περιφρονώντας τότε άλλες πιθανές επιλογές που είχατε στην Κεντροαριστερά και στο Κέντρο;

Και τώρα, ξαφνικά, απαλλαγμένοι δήθεν από το βάρος της Ακροδεξιάς συνιστώσας, κάνατε και δήθεν ανοίγματα στην Κεντροαριστερά. Αλλά μόνο που και εκεί βλέπω πολιτικούς γυρολόγους πρόθυμους να σας συνδράμουν, διάφορα πολιτικά ναυάγια που μέχρι πρότινος χαρακτήριζαν τον κ. Τσίπρα τον πιο ανέντιμο Πρωθυπουργό της Μεταπολίτευσης και τώρα τρέχουν από πίσω σας, εκλιπαρώντας για ένα κομμάτι εξουσίας για τους λίγους μήνες που σας απομένουν. Και δεν ντρέπονται ούτε αυτοί, ούτε εσείς που τους δέχεστε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αλλά ποιος έχασε την ντροπή του για να τη βρείτε εσείς;

Και για τον κ. Καμμένο, βέβαια, ισχύει η λαϊκή ρήση: Αν δεν ταιριάζατε δεν θα συμπεθεριάζατε. Και η έξοδος του κ. Καμμέ-

νου από την Κυβέρνηση είναι προφανώς εικονική, κύριε Τσίπρα, και οι χειρισμοί προσυνεννοημένοι. Διότι, μπορείτε να μου εξηγήσετε, παρακαλώ, κύριε Τσίπρα, τι σόι έξοδος από την Κυβέρνηση είναι αυτή, όταν τέσσερις από τους επτά Βουλευτές του εξακολουθούν να σας στηρίζουν;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Οι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν χώρισαν, απλά συγχωνεύτηκαν και ο πολιτικός συνεταιρισμός Τσίπρα-Καμμένου παραμένει και μάλιστα προσπάθησε και την τελευταία στιγμή να περάσει μία σκανδαλώδη τροπολογία για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα που θέλει στον χώρο των πολεμικών προμηθειών. Μιλώ για τα αντισταθμιστικά οφέλη των F-16, αυτά τα αντισταθμιστικά που κάποτε, κύριε Τσίπρα, χαρακτηρίζατε ως εστία σκανδάλων και τώρα τα επαναφέρετε από την πίσω πόρτα, ενώ έχουν καταργηθεί διά νόμου.

Είλικρινά είμαι πολύ περίεργος να δω εάν θα τολμήσετε να ξαναφέρετε αυτήν την τροπολογία, την οποία κατέθεσε νύχτα ο κ. Καμμένος. Και είμαι πολύ περίεργος να δω πόσοι από εσάς θα την ψηφίσετε. Ελπίζω πραγματικά ο νέος Υπουργός Άμυνας να μην παίξει τα παιχνίδια του προκατόχου του.

Θέλω, όμως, να πω και κάτι για την επιλογή του κ. Αποστολάκη, ο οποίος διορίστηκε, απ' ό,τι αντιλαμβάνομαι, καθ' ύποδειξη του κ. Καμμένου. Ακούστε τα εσείς που έχετε δήθεν αριστερές ευαισθησίες. Ποτέ καμία κυβέρνηση στη Μεταπολίτευση δεν επέλεξε πολιτικό προϊστάμενο του στρατεύματος εν ενεργεία αξιωματικό. Η μόνη εξαίρεση ήταν ο κ. Χηνοφάνης, ο οποίος ωστόσο πρώτα παραιτήθηκε, μετά εξελέγη Βουλευτής και μετά ανέλαβε υπουργικά καθήκοντα, όχι βέβαια στο Υπουργείο Άμυνας.

Εσείς κάνατε κάτι αδιανόητο. Πήρατε εν ενεργεία ανώτατο αξιωματικό και τον υπουργοποιήσατε φορώντας εκείνος ακόμα τη στολή του. Ο τελευταίος για τον οποίο είχε συμβεί το ίδιο ήταν ο Γρηγόρης Σπαντιδάκης, ο αρχηγός του ΓΕΣ που ορκίστηκε Υπουργός Άμυνας την 21^η Απριλίου του 1967.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος - έντονες διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Κάντε ησυχία, παρακαλώ.
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Γιατί ενοχλείστε από μία ιστορική αλήθεια;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Κύριε Φίλη, παρακαλώ, ησυχία.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Ηρεμήστε, κύριε Φίλη. Έχετε αποκτήσει το ίδιο χρώμα με το πουλόβερ σας. Ηρεμήστε λίγο. Μην κοκκινίζετε τόσο πολύ.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Κάντε ησυχία!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Κύριε Κοτζιά και κύριε Φίλη, σας παρακαλώ πολύ!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Εσείς, κύριε Κοτζιά, γιατί φωνάζετε; Σας έδιωξαν από την Κυβέρνηση και κράτησαν τον κ. Καμμένο. Γιατί εκνευρίζετε τόσο πολύ;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: Τον λόγο επί προσωπικού...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Παρακαλώ πολύ!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Αλλά, βέβαια, για την «πρώτη φορά αριστερά» όλα αυτά, κύριε Τσίπρα, είναι φιλά γραμμата. Να το ξέρετε, όμως, κύριε Τσίπρα, όσους απειλισμένους και αν μαζέψετε, τους πολίτες αυτήν την φορά ούτε θα τους κοροϊδέψετε ούτε θα τους εξαγοράσετε. Ο λογαριασμός θα είναι βαρύς και θα τον πληρώσετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Άλλοι έκαναν εξαγορές!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Παρακαλώ!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Κουρουμπλή, εσείς τα λέτε αυτά;

Τώρα μιλάει το «νέο»!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Κύριε Κουρουμπλή, παρακαλώ καθίστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Άλλοι έριξαν την Κυβέρνηση του Γεωργίου Παπανδρέου.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Τώρα μιλάει το «νέο»! Να το χαιρέσετε το «νέο» σας, κύριε Τσίπρα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Κουρουμπλή, σας παρακαλώ, είστε παλιός κοινοβουλευτικός. Μη με αναγκάσετε να σας ανακαλέσω στην τάξη. Έλεος! Παρακαλώ!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Περιμένα να διαμαρτυρηθεί όταν μίλησα για πολιτικούς γυρολόγους. Αλλά διαμαρτυρήθηκε τώρα, εντάξει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Με όσα κάνετε, κύριε Τσίπρα, οι πολίτες έχουν έναν λόγο ακόμα να σας τιμωρήσουν, διότι δίπλα στην πολιτική εξαπάτηση, δίπλα στη λιτότητα, δίπλα στα σκληρά μέτρα που έχετε πάρει, που πλήττουν πρωτίστως τους πιο αδύναμους, προσθέσατε και ένα κεφάλαιο πολιτικής παρακμής, ηθικού εξευτελισμού και κατάντιας των δημοκρατικών θεσμών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα όσα πρωτοφανή συμβαίνουν γύρω μας, τα όσα προηγήθηκαν, τα όσα εξελίσσονται, ακόμα και στα παρασκήνια, αποτελούν τους τελευταίους επικίνδυνους σπασμούς ενός συστήματος εξουσίας που καταρρέει. Είναι σχεδιασμοί της τελευταίας στιγμής στο κατάστρωμα του δικού της Τιτανικού που ήδη βυθίζεται.

Οι μάσκες έπεσαν, κύριε Τσίπρα. Πολιτική για εσάς σημαίνει συναλλαγή, για να βρεθούν δύο πλειοψηφίες, όχι μία: Μία για να κρατηθείτε στην εξουσία, γιατί καταλάβατε και εσείς, βέβαια, ότι μία κυβέρνηση μειοψηφίας θα συνιστούσε θεσμική εκτροπή. Και μια δεύτερη πλειοψηφία για το Σκοπιανό. Κάπως έτσι καταλήξαμε από τα σενάρια για μια κυβέρνηση ανοχής σε μία κυβέρνηση συνεννοχής, πλήρως απαξιωμένης και με τυχοδιωκτική ατζέντα.

Όλα αυτά τα έχει αντιληφθεί η ελληνική κοινωνία, η οποία έχει συνειδητοποιήσει και μια σειρά από αλήθειες.

Αλήθεια πρώτη. Και θα έχουμε την ευκαιρία, φαντάζομαι, σύντομα να τα συζητήσουμε αυτά. Ελπίζω να δοθεί αυτήν τη φορά άπλετος χρόνος, κύριε Πρόεδρε, στην Εθνική Αντιπροσωπεία να συζητήσει την κύρωση της Συμφωνίας των Σκοπίων, όχι όπως τώρα, που επιλέξατε χωρίς καμία δικαιολογία μέσα σε δύο ημέρες να ξεπετάξετε την κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία, που είναι η ψήφος εμπιστοσύνης. Θα μιλήσουμε, λοιπόν, και για το σκοπιανό και για το πώς εκχωρείτε, με τη σιωπηλή συνεννοχή του κ. Καμμένου, το εθνικό συμφέρον. Εσείς, κύριε Τσίπρα, παραχωρήσατε στους σκοπιανούς μακεδονική ταυτότητα και μακεδονική γλώσσα. Αλήθεια, τότε αποτελούσαν αυτά μέρος της εθνικής γραμμής; Πότε ήταν αυτά μέρος της εθνικής γραμμής; Γιατί κάποιοι είπαν «όχι» όταν ζητήθηκαν αυτά και εσείς είπατε «ναι» και διαστρεβλώνετε και τώρα την ιστορία και τη διαδρομή αυτής της παράταξης;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τον δεύτερο, βέβαια, τον κ. Καμμένο, δεν τον βλέπω καν στην Αίθουσα σήμερα, φαντάζομαι ότι θα έρθει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Στην εκκλησία έχει πάει, κύριε Πρόεδρε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Α, ναι. Ίσως έχει πάει να μεταλάβει, συγγνώμη.

Ο δεύτερος, ο κ. Καμμένος, ο οποίος τώρα σκίζει τα ιμάτιά του για να υπερασπιστεί το όνομα της Μακεδονίας, ξέχασε ότι όταν μπορούσε να «ρίξει» την Κυβέρνηση στην πρόταση δυσπιστίας που καταθέσαμε τον περασμένο Ιούλιο φυσικά και τη στήριξε. Και σήμερα συνυπογράφει την ψήφιση της Συμφωνίας των Πρεσπών, καθώς ουσιαστικά έχει εκχωρήσει τους Βουλευτές του παρόντός σας την ψήφο εμπιστοσύνης που τόσο επιζητάτε.

Είστε, λοιπόν, και οι δύο, Τσίπρας και Καμμένος, συνεργοί σε μια προμελετημένη μεθόδευση. Είστε υπόλογοι όχι μόνο στους Μακεδόνες, αλλά σε ολόκληρο τον ελληνικό λαό και στην κρίση της Ιστορίας.

Αλήθεια δεύτερη. Το δίδυμο Τσίπρα-Καμμένου δεν έχει καμία αναστολή προκειμένου να εξυπηρετήσει τα δικά του ιδιοτελή πολιτικά συμφέροντα. Διαλύει κόμματα, διαφθείρει συνειδήσεις, καταπατά αρχές και υπονομεύει θεσμούς.

Μετατρέπετε, κύριε Τσίπρα, την πολιτική ζωή του τόπου σε ένα απίστευτο παζάρι και κλονίζετε με αυτόν τον τρόπο την ήδη τραυματισμένη εμπιστοσύνη των πολιτών στους θεσμούς και στην ίδια τη δημοκρατία. Νομιμοποιείτε την κυνική αντίληψη ότι στην πολιτική όλα γίνονται και αυτό είναι ένα εξαιρετικά επικίνδυνο μήνυμα για την κοινωνία και ειδικά για τους νέους ανθρώπους.

Αύριο η Βουλή καλείται να εμπιστευθεί όχι μία Κυβέρνηση η οποία έχει συγκροτηθεί κανονικά, με συνεργασία, προγραμματική σύγκλιση κάποιων κομμάτων, αλλά να νομιμοποιήσει μια Κυβέρνηση που θα προκύψει αργότερα -γιατί άραγε, αναρωτιέμαι- φτιαγμένη από απελπισμένους γυρολόγους της πολιτικής ζωής.

Όπως έχω ξαναπεί, κάθε ημέρα παραμονής των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ σημαίνει και άλλα προβλήματα στη χώρα. Θα χρειαστεί ειδικό συνεργείο για να αποκολληθείτε από τις καρέκλες σας όταν χάσετε τις εκλογές. Κι αυτή η προσέγγιση δεν είναι χιουμοριστική. Είναι σήμα κινδύνου για όσα πρόκειται να ακολουθήσουν από τώρα μέχρι τις εκλογές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ευτυχώς η αυριανή ψηφοφορία είναι ανοικτή, είναι φανερή και έτσι ονομαστικά όλοι θα αναλάβουν τις ευθύνες τους και θα σταθούν δημόσια απέναντι σε μια Κυβέρνηση η οποία υψώνει τις δύο τρύπιες σημαίες της, τα δύο δίδυμα της επιτεύγματα, τους δυο κεντρικούς στρατηγικούς λόγους για τους οποίους προέκυψε αυτό το ιδιότυπο μόρφωμα συνεργασίας μεταξύ του ΣΥΡΙΖΑ και των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, ότι δήθεν διώξατε τα μνημόνια και ότι εξυγιάνετε την πολιτική ζωή του τόπου.

Όμως τα ψέματά σας δεν πείθουν πια κανέναν. Οι Έλληνες γνωρίζουν ότι αυτή την τετραετία η ζωή τους έγινε χειρότερη, ότι τα εισοδήματά τους μειώθηκαν, ότι οι φόροι αυξήθηκαν, ότι οι ίδιοι εξαπατήθηκαν από μια Κυβέρνηση που άλλα υποσχέθηκε και έκανε τα ακριβώς αντίθετα.

Επίσης, ξέρουν οι Έλληνες ότι δυστυχώς η κρίση δεν έχει τελειώσει, ότι η Ελλάδα δεν μπορεί σήμερα να δανεισθεί με ευνοϊκούς όρους, όπως όλες οι άλλες χώρες που βγήκαν από τα προγράμματα.

Επίσης, ξέρουν ότι πλήρωσαν με περισσότερα από 100 δισεκατομμύρια ευρώ, με κλειστές τράπεζες, με capital control τους τραγικούς χειρισμούς του πρώτου εξαμήνου του 2015 που τώρα προσπαθείτε να τους ξεχάσετε.

Οι Έλληνες ξέρουν ότι έχουν υποστεί είκοσι εννέα αυξήσεις φόρων και δεκαεπτά παρεμβάσεις που μειώνουν το εισόδημα των συνταξιούχων. Οι Έλληνες ξέρουν ότι η πατρίδα μας επιτηρείται στο πλαίσιο ενός νέου άτυπου μνημονίου που να ναρκοθετεί την οικονομία με υπερβολικά πλεονάσματα μέχρι και το 2022 και με ενέχυρο για ενενήντα εννιά χρόνια τον δημόσιο πλούτο, μέχρι και τα μνημεία μας.

Με απλά λόγια, κύριε Τσίπρα, υποθηκεύσατε το μέλλον της χώρας για δεκαετίες για να κρατηθείτε λίγα χρόνια στην εξουσία και σήμερα βάζετε τη χώρα σε νέες περιπέτειες μόνο και μόνο για να αποφύγετε τις εκλογές για λίγους μήνες.

Κύριε Τσίπρα, δεν σας χρειάζονται οι πολίτες για να τους εξηγήσετε πόσο καλά ζουν και για το πώς η οικονομία είναι το ατού σας. Δεν το επαναλάβατε σήμερα και δεν το επαναλάβατε γιατί οι πολίτες βλέπουν τα χρέη, τις κατασχέσεις στους λογαριασμούς τους, βλέπουν τα παιδιά τους να φεύγουν στο εξωτερικό. Ανήκουν στα τέσσερα εκατομμύρια που χρωστάνε στη εφορία, στους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα, στη γενιά των τριακοσίων εξήντα ευρώ.

Οι επαγγελματίες, οι οποίοι διαλύθηκαν από τους φόρους και ζουν με τα παιδιά τους, βιώνουν κάθε μέρα αυτό το ατελείωτο, το απαράδεκτο ράβε-ξήλωνε στην παιδεία.

Οι πολίτες όμηροι του εγκλήματος στις γειτονιές τους, που βλέπουν ελεύθερο τον Κουφοντίνα παρά με τους Ρουβίκωνες να κάνουν βόλτες στους δρόμους που έβαψε με το αίμα των θυμάτων του. Τα Πανεπιστήμια στα χέρια κουκουλοφόρων και με το δημόσιο έρμαιο συγγενών, φίλων και πελατών του ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Αυτή είναι η Ελλάδα των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, μία Ελλάδα που τη διαλύσατε και που εκχωρείτε τα συμφέροντά της κομμάτι-κομμάτι σε κάθε κέντρο εξουσίας και διαπλοκής για να μείνετε ακόμα μερικούς μήνες στην Κυβέρνηση. Η απάντηση, κύριε Τσί-

πρα, σε όλα αυτά θα δοθεί στην κάλπη. Κάνετε ό,τι μπορείτε για να στηθεί λίγους μήνες αργότερα.

Όσο για τον περιβόητο απολογισμό της καθάρσης και της μάχης κατά της διαπλοκής, τι να πρωτοθυμηθεί κανείς ακριβώς; Τα μεγάλα λόγια για τη λίστα Λαγκάρντ, που τόσο γρήγορα τα ξεχάσατε, κύριε Τσίπρα; Ή μήπως τα δισεκατομμύρια που θα έφερνε ο πρώτος Υπουργός Διαφάνειας; Αντί να έρθουν τα χρήματα, έφυγε ο Υπουργός και αντί για τον έλεγχο τάχα των ολιγαρχιών, ήρθε η διαγραφή τεραστίων προστίμων για λαθρεμπόριο πετρελαίου και τσιγάρων. Ναι, είναι οι νέοι ολιγάρχες που μπαίνουν στο Μαξίμου από την πίσω πόρτα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και βέβαια, βολικές φορολογικές διευθετήσεις σε άλλους φίλους σας καναλάρχες που τώρα μπορούν ανενόχλητοι να πουλήσουν τους σταθμούς τους.

Έτσι ξεκινήσατε, κυρίες και κύριοι των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, και έτσι συνεχίζετε, με τα 700 εκατομμύρια που θα χάνονταν από τη σύμβαση του «Ελευθέριος Βενιζέλος», αν δεν παρενέβαινε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Από τα κονδύλια για το προσφυγικό, τα οποία ψάχνουν οι ευρωπαϊκές αρχές, από διαγωνισμούς σκάνδαλα, όπως αυτός στο «Θριάσιο», αλλά και από τα δεκάδες εκατομμύρια τα οποία χάθηκαν στην υπόθεση της ΔΕΠΑ, με φανερό μπροστινό πρωταγωνιστή της τον σύντροφο Πετσίτη ή απλώς «Μανώλη του Παππά», όπως τον λέγανε στην πίστωση.

Μιλάτε εσείς για καθάρση, ενώ πρόσωπα πολύ στενά συνδεδεμένα μαζί σας στον σκληρό πυρήνα εξουσίας του συστήματος Μαξίμου έχουν αφήσει βρώμικα αποτυπώματα στη δημόσια ζωή.

Μιλάτε εσείς για καταπολέμηση της διαφθοράς, ενώ υπηρετείτε συστήματα διαπλοκής που βρήκατε και κάνατε ό,τι μπορούσατε για να δημιουργήσετε νέα συμπλέγματα συμφερόντων. Στο μεταξύ είστε ικανοί για τα πάντα, αλλά ανίκανοι να κυβερνήσετε, έστω και με στοιχειώδη αποτελεσματικότητα.

Το Μάτι κήκε. Εκατό άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους. Το μόνο το οποίο ξέρατε να κάνετε είναι να στήνετε κυβερνητικές παραστάσεις στην τηλεόραση, κρύβοντας συνειδητά τους νεκρούς για να αποκρύψετε τις δικές σας ευθύνες. Τα στοιχεία που έρχονται διαρκώς στο φως επιβεβαιώνουν αυτό το οποίο γνωρίζαμε από την αρχή, ότι έχετε διαλύσει το κράτος και το βλέπετε μόνο ως έναν μηχανισμό κομματικών διευθετήσεων και τακτοποιήσεων.

Κοροϊδέψατε τον κόσμο, μιλώντας για το ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς και για το σκίσιμο των μνημονίων. Είπατε και ξαναείπατε ψέματα και στις πρώτες εκλογές και στο δημοψήφισμα και στις εκλογές του Σεπτεμβρίου και εξακολουθείτε να κυβερνάτε με ψέματα.

Μιλάτε για παροχές, ενώ έχετε βάλει φόρους χωρίς προηγούμενο. Κάνετε εγκαίνια με τα έργα ζωγραφισμένα σε μουσαμά. Ίσως καμμία στιγμή δεν αποτυπώνει καλύτερα το ψέμα της διακυβέρνησής σας απ' αυτό το άθλιο σόου το οποίο στήσατε στο μετρό της Θεσσαλονίκης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αναρωτιέμαι, αλήθεια, ποιος σας συμβουλεύει, κύριε Τσίπρα, να προβαίνετε σε τέτοιες κινήσεις, θλιβερές για εσάς, αλλά δυστυχώς θλιβερές και για το αξίωμα το οποίο υπηρετείτε; Ένα θέατρο άθλιο! Κοροϊδεύετε τους Θεσσαλονικείς στα μούτρα τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είστε ικανός να φέρετε και πάλι βαγόνι στην Έκθεση της Θεσσαλονίκης, αν είστε ακόμα στα πράγματα, για να μας πείσετε ότι λειτουργεί το μετρό, όπως φέρετε τρένο στην προηγούμενη Έκθεση για να γυρίσει μετά πίσω στην Ιταλία. Αυτοί είστε, κύριε Τσίπρα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Χειραγωγείτε τη δικαιοσύνη, την εκκλησία, τις ανεξάρτητες αρχές, καταπατώντας τη διάκριση των εξουσιών και παραβιάζοντας το Σύνταγμα. Κατασκευάζετε διώξεις, όπως στην υπόθεση «NOVARTIS». Προαναγγέλλετε καταδίκες και συκοφαντείτε δημόσια πρόσωπα.

Αναφερθήκατε σε ένα κομματικό στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας. Αναρωτιέμαι, δικός σας Υπουργός, ο κ. Πολάκης δεν ήταν αυτός ο οποίος επώνυμα αναφέρθηκε και σε δικαστές στο Facebook; Και έχετε το θράσος μετά να εγκალείτε την Νέα Δημοκρα-

τία για δήθεν κατατρομοκράτηση Βουλευτών, όταν ο δικός σας Υπουργός φωτογράφιζε συγκεκριμένους δικαστικούς και τον καλύψατε, γιατί Πολάκης ίσον Τσίπρας; Είστε ένα και το αυτό! Είναι ο καθρέπτης του δικού σας ήθους, του δικού σας ύφους της εξουσίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Προσβάλλετε με κάθε τρόπο τη δημόσια ζωή. Υπονομεύετε συστηματικά την ομαλότητα που τόσο ανάγκη έχει η χώρα για να βγει από την κρίση. Κοντολογίς, αυτή η Κυβέρνηση στέλνει το μήνυμα ότι τα πάντα γίνονται και κανείς φραγμός δεν υπάρχει. Αυτό, όμως, αποτελεί την αρχή διάλυσης κάθε οργανωμένης κοινωνίας, την κατάργηση όλων των κανόνων και τελικά την υποταγή των πολλών στους λίγους ισχυρούς που έχουν πρόσβαση στην εξουσία. Είναι μια ανήθικη αντίληψη για την πολιτική, που πρέπει να βρει απέναντί της κάθε υποστηρικτή της σωστής λειτουργίας του δημοκρατικού πολιτεύματος, της προόδου της χώρας.

Εμείς θα είμαστε παρόντες σε αυτόν τον αγώνα και είμαστε σίγουροι ότι δεν θα είμαστε μόνοι.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ένα σύννεφο πολιτικού αμοραλισμού σκιάζει τη δημόσια ζωή.

Και αντί οι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ να απολογηθούν για τη ζημιά που έχουν προκαλέσει στη χώρα, ψάχνουν στηρίγματα ευκαιρίας, για να συνεχίσουν να παραμένουν στην εξουσία.

Αντί να αποκλιμακώσει ο κ. Τσίπρας την τοξικότητα με την οποία έχει πλημμυρίσει τη δημόσια ζωή, ψάχνει ιδιοτελείς συμμάχους, για να εδραιωθεί στην Κυβέρνηση για λίγους μήνες ακόμα.

Κάπως έτσι ζητά σήμερα από τη Βουλή να ανανεώσει την εμπιστοσύνη της στην Κυβέρνηση. Εμπιστοσύνη, όμως, προς τι και προς ποιους; Προς ένα σύστημα χωρίς λαϊκή εκπροσώπηση, αφού θα βασίζεται σε μετρημένους στα δάχτυλα Βουλευτές, που για άλλα ψηφίστηκαν και άλλα πράττουν; Προς ένα Υπουργικό Συμβούλιο που ομολογεί περίπου ανοιχτά ότι θέλει να μείνει στις καρέκλες λίγο ακόμα, για να διεκπεραιώσει τα τελευταία του ρουσφέτια; Προς μια εξουσία λίγων ακόμα μηνών, που δεν θα κάνει τίποτε άλλο από το να βαθύνει τις πληγές της τελευταίας δεκαετίας;

Από αυτό το Βήμα είμαι υποχρεωμένος και πάλι να προειδοποιήσω για την κρίσιμη κατάσταση της οικονομίας, η οποία θα επιβαρυνθεί πολύ περισσότερο από μια παρατεταμένη προεκλογική περίοδο. Και θα επιβαρυνθεί πολύ περισσότερο με χειρισμούς όπως αυτοί που δρομολογούνται σήμερα από τον ίδιο τον κ. Τσίπρα. Αυτό είναι κάτι το οποίο αναγνωρίζεται πια και από τους διεθνείς οίκους, που λένε ξεκάθαρα το αυτονόητο, ότι οι πρόωρες εκλογές θα βοηθήσουν στο ξεκαθάρισμα του πολιτικού τοπίου, θα βοηθήσουν με αυτόν τον τρόπο και την ίδια την οικονομία.

Στέλνω, επίσης, για άλλη μια φορά ένα σήμα κινδύνου για την επικίνδυνη υποβάθμιση της δημόσιας ζωής και τον συνεχή και συστηματικό ευτελισμό της, που δημιουργεί αποστροφή στους πολίτες.

Σε όλα αυτά, βέβαια, αποκτούν μερίδιο ευθύνης και οι «πρόθυμοι» Βουλευτές, που ακούγεται ότι βρέθηκαν σε προσφορά, «έξι στην τιμή μίας ψήφου εμπιστοσύνης». Πρόκειται ίσως για τη χειρότερη στιγμή της Μεταπολίτευσης και το σύνθημα «αξίζουμε καλύτερα!» εκφράζει με απόλυτη ακρίβεια την ανάγκη που έχει σήμερα η χώρα να βγει από αυτή την παρατεταμένη παρακμή.

Αντί να συζητάμε για το πώς θα μειώσουμε τους φόρους και τις εισφορές, πώς θα φέρουμε νέες επενδύσεις και νέες δουλειές, ασχολούμαστε με τα παιχνίδια εξουσίας του κ. Τσίπρα.

Αντί να περιγράφουμε τις θέσεις μας για το πώς θα συνδέσουμε την ανάπτυξη με τις αμοιβές, παρακολουθούμε τη μικρότητα και τον τυχοδιωκτισμό δύο κομμάτων που ταλαιπωρούν τη χώρα εδώ και τέσσερα χρόνια.

Και αντί να μιλάμε για το πώς θα επεκτείνουμε το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα σε οκτακόσιους χιλιάδες συμπολίτες μας, αντί να μιλάμε για το κίνητρο των 2.000 ευρώ σε κάθε νέο παιδί που θα γεννιέται σε αυτή τη χώρα, μετράμε πόσοι αλλάζουν έδρανα ανά ώρα και ποιο κόμμα διαλύει.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ πολύ, κάνετε ησυχία.

Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε.

Είναι διακομματική η κατάσταση εκεί, είναι πηγή συνεχούς θορύβου. Σας παρακαλώ, προσέξτε.

Κύριε Ψαριανέ, σας παρακαλώ!

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Είμαστε μπερδεμένοι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, είναι μια σοβαρή διαδικασία.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, συνεχίστε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Αντί να μιλάμε για το πώς θα κτίσουμε ένα νέο ασφαλιστικό σύστημα, για το πώς οι συμπολίτες μας, οι οποίοι δοκιμάζονται σήμερα, θα ρυθμίσουν τα δάνειά τους, για το πώς θα στηριχθούν οι τράπεζες, για να μπορέσουν να στηρίξουν την πραγματική οικονομία, βλέπουμε τους ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ να παίρνουν ένα ψεύτικο διαζύγιο, για να μοιραστούν καλύτερα τα απομεινάρια της εξουσίας.

Ναι, η Βουλή των Ελλήνων αξίζει πολύ καλύτερα από τη σημερινή συνεδρίαση!

Αν, όμως, η πρωτοβουλία της Κυβέρνησης αποτελεί μια δημόσια πρόκληση, συνιστά συγχρόνως και ευκαιρία για κάθε Βουλευτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να είμαι απολύτως ξεκάθαρος. Όποιος αύριο δώσει ψήφο εμπιστοσύνης, ψηφίζει «ναι» και στη Συμφωνία των Πρεσβίων, που συνιστά μεγάλη εθνική υποχώρηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και παράλληλα στηρίζει μια Κυβέρνηση – «κουρελού», χωρίς λαϊκή εντολή και με επιζήμια ατζέντα.

Ο κ. Τσίπρας εμφανίζεται να έχει βρει τους εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές. Τι μεσολάβησε, αλήθεια, μέσα σε λίγες εβδομάδες, αφού πριν από μόλις δεκαπέντε μέρες ο ίδιος ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος έκανε λόγο για κυβέρνηση ανοχής, κυβέρνηση μειοψηφίας δηλαδή; Το τι μεσολάβησε μπορεί να το υποθέσει ο καθένας. Συναλλαγή μεσολάβησε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Συναλλαγή –το ξαναλέω- μεσολάβησε τόσο ανάμεσα στον κ. Τσίπρα και τον κ. Καμμένο όσο και ανάμεσα στο Μαξίμου και τους «πρόθυμους» Βουλευτές που κάνουν τους γυρολόγους στη Βουλή.

Τίποτα δεν κρύβεται μέσα σε αυτή την Αίθουσα, όπως ο Βουλευτής που προ εξαμήνου υπερψήφισε την πρόταση μομφής κατά της Κυβέρνησης και τώρα εμφανίζεται διατεθειμένος να τη στηρίξει.

Ναι, για εσάς μιλάω, κύριε Δανέλλη, για εσάς μιλάω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τι άλλαξε μέσα σε έξι μήνες; Τι άλλαξε μέσα σε έξι μήνες, όταν καταψηφίζατε την Κυβέρνηση και τώρα ξαφνικά την υπερψηφίζετε; Τότε δεν γνωρίζατε ότι καταψηφίζοντας την Κυβέρνηση, καταψηφίζετε και τις Πρόσπες;

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΒΑΡΔΑΚΗΣ: Εσείς στοχοποιείτε τους Βουλευτές! **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ:** Δεν είναι στοχοποίηση αυτή!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κάνετε ησυχία, παρακαλώ!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Εγώ μιλάω με ονόματα και δεν φοβάμαι να μιλήσω με ονόματα! Έχει και άλλους, περιμένετε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Θα εξελιχθεί η συζήτηση και καθένας θα πάρει τον λόγο. Δεν υπάρχει ζήτημα.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ! Μη μιλάτε, μη φωνάζετε!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Φαντάζομαι ότι ο ίδιος ο κ. Δανέλλης θα πάρει τον λόγο να εξηγήσει τη θέση του. Νομίζω ότι πολλοί ενδιαφέρονται να τον ακούσουν.

Η Βουλευτής που εξελέγη με τη Νέα Δημοκρατία, κατακεραύνωνε τον λαϊκισμό των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, τώρα ξαφνικά σας ερωτεύτηκε, κύριε Τσίπρα, στηρίζει την Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τι ξαφνικός έρωτας είναι αυτός! Πού είναι η κ. Παπακώστα; Δεν την βλέπω στην Αίθουσα. Μάλλον θα μπει στα μουλωχτά να ψηφίσει. Περιμένω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ήταν παρούσα, κύριε Πρόεδρε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Ήταν παρούσα, μάλιστα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, κάνετε ησυχία!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Και είμαι σίγουρος, κύριε Τσίπρα, ότι και εσείς εκτιμήσατε τις ικανότητές της και την κάνετε Υφυπουργό. Πώς δεν το είχατε αντιληφθεί νωρίτερα; Και είμαι περιέργος τώρα να δω μήπως την αναβαθμίσετε κιόλας και από Υφυπουργό την κάνετε Υπουργό.

Ο δρόμος αυτός που έχετε διαλέξει, κύριε Τσίπρα, είναι κατηφορικός και είναι αδιέξοδος. Τα αξιώματα τα οποία προσφέρετε ως ανταλλάγματα είναι πρόσκαιρα. Οι πολίτες, όμως, δεν εξαγοράζονται και κατά τα λοιπά η αριθμητική είναι αμελίκτη.

Εάν, κύριε Τσίπρα, βρεθείτε με εκατόν πενήντα ή με λιγότερες ακόμη ψήφους, τότε δεν έχετε πλειοψηφία και πρέπει να πάτε τη χώρα αμέσως σε εκλογές. Διότι κάτι άκουσα στη συνέντευξή σας ότι μπορεί να συνεχίσετε κιόλας και να οδηγήσετε, λέει, τη χώρα συντεταγμένα σε εκλογές όποτε σας βολεύει.

(Γέλωτες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ξεχάστε τα αυτά, κύριε Τσίπρα. Αυτά δεν συμβαίνουν σε ευνομούμενες δημοκρατίες.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ μην αντιδράτε!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Σήμερα η χώρα δεν χρειάζεται, κύριε Τσίπρα, την Κυβέρνησή σας ούτε την καινούργια κυβερνητική πλειοψηφία η οποία θα προκύψει όπως όπως αύριο. Χρειάζεται μια νέα κυβέρνηση με νωπή λαϊκή εντολή που θα βάλει τη χώρα μπροστά ενώνοντας δυνάμεις. Έχουμε χάσει πάρα πολύ χρόνο, για να καθλωθούμε επί μήνες στη λάσπη, στη συναλλαγή και στα προσχήματα.

Οι «ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ» έχουν γίνει πλέον τοξικοί και πρέπει, κύριε Τσίπρα, να ηττηθείτε και ως πολιτικό και ηθικό πρότυπο.

Μην κοιτάτε το ρολόι σας! Και εσείς τόσο μιλήσατε. Μη βιάζεστε να φύγετε! Βιάζεστε πολύ να τελειώσει αυτή η συνεδρίαση. Τι είναι αυτό το πράγμα; Δεν βλέπω να έχετε πολλή εμπιστοσύνη στους Βουλευτές σας! Τέτοια βιασύνη πια! Εντάξει, είπαμε, δεν σας είναι βολική αυτή η συζήτηση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ήσυχια, παρακαλώ! Κάντε ησυχία!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Είστε απολαυστικός. Περνάμε πολύ καλά!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Εντάξει, η αίσθηση του χιούμορ είναι καλό πράγμα. Κάντε, όμως, ησυχία.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Τελειώνω.

Κύριε Τσίπρα, από τότε που γίνετε Αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ, τα έχετε πει όλα και μετά τα έχετε κάνει και όλα. Απ' αυτά τα «είπα ξείπα» μιας ολόκληρης δεκαετίας συγκρατώ μόνο μία φράση που είπατε στις 4 Οκτωβρίου 2014. Διαβάζω από την ομιλία του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ Αλέξη Τσίπρα στο 3^ο Φεστιβάλ της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ: «Την ψήφο εμπιστοσύνης δεν την δίνουν οι κυβερνήσεις στον εαυτό τους. Την ψήφο εμπιστοσύνης την δίνει ο λαός. Και την δίνει ανοιχτά και καθαρά, μέσα από τις εκλογές.»

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αν κάποιος θέλουν όντως ψήφο εμπιστοσύνης, αν διεκδικούν την ψήφο εμπιστοσύνης, τότε ξέρουν και τον δρόμο: εκλογές. Και καταλήγατε λέγοντας: «Ιδού η κάλπη, ιδού και το πηδάλιο.»

Αυτό ακριβώς ζητώ, κύριοι συνάδελφοι, χωρίς ούτε μία λέξη παραπάνω απ' αυτά που έλεγε ο Αλέξης Τσίπρας το 2014!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Συμφωνώ μαζί σας, κύριε Τσίπρα. Εκλογές εδώ και τώρα. Ιδού η κάλπη, ιδού και το πηδάλιο!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα ομιλία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Ορθοί όλοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ωραία. Πριν δώσω επ' ολίγον τον λόγο στον κύριο Πρωθυπουργό που τον ζήτησε, να σας ανακοινώσω, κυρίες και κύριοι, ότι...

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

Γιατί φωνάζετε; Μη φωνάζετε; Για δύο λεπτά ζήτησε τον λόγο ο κύριος Πρωθυπουργός και έχει κάθε δικαίωμα να τον πάρει. Σας παρακαλώ πολύ!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Τι είναι αυτά;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Λάθος, λάθος.

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ πολύ! Σας παρακαλώ, κάντε ησυχία. Δεν πρόκειται να έχουμε πρόβλημα στη συνεδρίαση. Σας το λέω. Διότι στο τέλος θα ξαναμιλήσουν οι Αρχηγοί. Θα γίνει δευτερολογία. Μη συνεχίζετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα οκτώ μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί από το Γενικό Λύκειο Νέας Αρτάκης Ευβοίας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Δανέλλη, με συγχωρείτε ένα λεπτό. Εάν έχετε γραφεί ομιλητής, δηλαδή εάν είστε μέσα στους κύκλους...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Περιμένετε, κύριε Κουτσούκο, σας παρακαλώ!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): ...θα εκφραστείτε τότε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ένα λεπτό μόνο θέλω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Εάν δεν έχετε γραφεί, θα γραφτείτε επιπλέον του καταλόγου, επειδή έγινε προσωπική αναφορά σε εσάς. Όχι τώρα, όμως, διότι οι προσωπικές αναφορές είναι μέρος της συζήτησης. Είτε έτσι είτε αλλιώς, δεν υπήρξε εξύβριση, κύριε Δανέλλη. Εάν δεν έχετε γραφεί, θα γραφτείτε, να πείτε την άποψή σας και τη θέση σας. Τώρα δεν γίνεται. Σας παρακαλώ πολύ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ένα λεπτό!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Μα δεν είναι ένα λεπτό, γιατί θα προκαλέσει αντεγκλήσεις. Σας παρακαλώ! Αναφέρονται οι πολιτικοί Αρχηγοί και σε πρόσωπα, με τις εκτιμήσεις τους.

Πρώτα, όμως, για ένα λεπτό θέλει τον λόγο ο κύριος Πρωθυπουργός.

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

Σας παρακαλώ πολύ! Σταματήστε να χτυπάτε! Τι έχετε πάθει εκεί; Δεν έχει δικαίωμα ο Πρωθυπουργός για ένα λεπτό να απαντήσει; Τι έχετε πάθει, μου λέτε;

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ): Ζητώ τον λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Επειδή ζητάτε τον λόγο, τι εκνευρισμός είναι αυτός; Τι νευρικότητα είναι αυτή; Σας παρακαλώ πολύ!

Θα πάρετε τον λόγο ύστερα, κυρία Γεννηματά. Θα σας δώσω τον λόγο ύστερα. Σας παρακαλώ! Αμέσως μετά είστε ομιλήτρια.

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, δεν πρόκειται να...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Είναι αδύνατον!

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Αίσχος!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρία Χριστοφιλοπούλου, σας παρακαλώ! Δεν είναι αμφιθέατρο εδώ μέσα. Μη συνεχίζετε! Σας παρακαλώ.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ): Επί της διαδικασίας...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Εγώ διευθύνω τη διαδικασία, όχι εσείς. Εντάξει; Σας παρακαλώ πολύ.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ): Δεν προβλέπεται. Υπάρχει Κανονισμός.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε,...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τον λόγο έχει ο Πρωθυπουργός.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, δεν θα απαντήσω σε κανένα από τα επιχειρήματα τα οποία έθεσε ο κ. Μητσοτάκης.

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τώρα θέλετε να ανακληθείτε στην τάξη ως Κοινοβουλευτική Ομάδα συλλήβδην; Γιατί το κάνετε αυτό; Πολλή νευρικότητα έχετε χωρίς λόγο.

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

Τι λέτε τώρα; Σας παρακαλώ.

Σας παρακαλώ, κύριε Πρωθυπουργέ. Με συγχωρείτε.

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

Θα με αφήσετε να μιλήσω; Εάν ύστερα που μιλάει η κ. Γεννηματά, όπως έγινε και την προηγούμενη φορά, θελήσει ο Πρωθυπουργός για ένα λεπτό να κάνει μία παρέμβαση, θα φωνάζετε; Τι λέτε τώρα; Πού βρισκόμαστε; Πού βρισκόμαστε και τα κάνετε αυτά; Έχουν ξαναγίνει; Επί των ημερών σας έγιναν; Σας παρακαλώ!

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

Έχετε μία νευρικότητα που είναι αδύνατο να την καταλάβω. Αδύνατον!

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

Τώρα τι κάνετε ακριβώς; Παρακαλώτε τη διαδικασία;

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θα είχα τελειώσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, τον λόγο έχει ο κύριος Πρωθυπουργός.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Δεν πρόκειται να απαντήσω στον κ. Μητσοτάκη. Δεν θα το κάνω αυτό. Θα το κάνω στο τέλος. Θα το κάνω στο τέλος της διαδικασίας. Θα απαντήσω στο τέλος της διαδικασίας στον κ. Μητσοτάκη.

Ζήτησα τον λόγο μόνο για ένα πράγμα.

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρία Χριστοφιλοπούλου, σας ανακαλώ στην τάξη. Καταλάβετε ότι σας ανακαλώ στην τάξη; Σας παρακαλώ πολύ! Μη με αναγκάσετε να πω να εξέλθετε της Αιθούσης! Δεν ακούστηκε τίποτα για την παράταξή σας, καλώς ή κακώς, μέχρι τώρα. Μην έχετε, λοιπόν, νευρικότητα.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, σε λιγότερο από ένα λεπτό θα απαντήσω σε όλα τα επιχειρήματα του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στο κλείσιμο της διαδικασίας.

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ)

Ο μόνος λόγος για τον οποίο ζήτησα τον λόγο –και σας παρα-

καλώς, σεβαστείτε το και ακούστε με για τριάντα δευτερόλεπτα –είναι διότι θεωρώ ότι ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης –και θέλω να πιστεύω άθελά του- υπέπεσε σε ένα κολοσσιαίο ατόπημα, όχι απέναντι στο πρόσωπο, αλλά απέναντι στις Ένοπλες Δυνάμεις. Συνέκρινε τον μέχρι εχθές Αρχηγό του Γενικού Επιτελείου των Ενόπλων Δυνάμεων, τον Βαγγέλη Αποστολάκη, με τον στρατηγό της χούντας Σπαντιδάκη.

Αυτό είναι μία μεγάλη προσβολή απέναντι στο δημοκρατικό φρόνημα των Ενόπλων Δυνάμεων του τόπου και ζητώ να ανακαλέσει!

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Δεν σας επιτρέπω, κύριε Μητσοτάκη, να προσβάλλετε έναν άνθρωπο που από το 1976 έχει υπηρετήσει με υψηλό δημοκρατικό φρόνημα...

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

...με αίσθηση ευθύνης τη σημαία, τις Ένοπλες Δυνάμεις και τη δημοκρατία, με τον στρατηγό πραξικοπηματία της χούντας, τον αυλικό του Βασιλιά τότε, Σπαντιδάκη.

Η μόνη σύγκριση που υπάρχει είναι ότι και οι δύο κατάγονται από το Ρέθυμνο. Όμως, εσείς –διότι κάποιος άλλος σας το έγραψε- μας λέγατε ότι ο Λαμπράκης είναι κάτι το οποίο έχουμε ξεχάσει και τώρα θυμηθήκατε τον στρατηγό Σπαντιδάκη, τον πραξικοπηματία, για να τον συγκρίνετε με τον Ευάγγελο Αποστολάκη.

Είναι ντροπή!

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Είναι ντροπή! Να ανακαλέσετε! Δεν σας επιτρέπω να προσβάλλετε το δημοκρατικό φρόνημα των Ενόπλων Δυνάμεων του τόπου.

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Μητσοτάκη, παρακαλώ, έχετε τον λόγο.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Έχει κληθεί για να ανακαλέσει! Καταλαβαίνετε τι κάνετε;

Τώρα θα μιλήσετε, κυρία Γεννηματά!

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Κυρία Γεννηματά, σε λίγο ανεβαίνετε στο Βήμα για όση ώρα θέλετε να μιλήσετε. Σας παρακαλώ! Έλεος πια!

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Μέσα στον πανικό σας, κύριε Τσίπρα, προφανώς δεν καταλάβατε καν αυτό το οποίο είπα. Ο τελευταίος, είπα, εν ενεργεία...

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Δεν συγκρίνεται...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): ... Ανώτατος Αξιωματικός ο οποίος ανέλαβε θέση Υπουργού Εθνικής Άμυνας ήταν πράγματι ο στρατηγός Σπαντιδάκης. Γιατί το είπα αυτό; Διότι καμμία κυβέρνηση της Μεταπολίτευσης δεν παραβίασε τον άγραφο κανόνα διάκρισης μεταξύ στρατιωτικής και πολιτικής ηγεσίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί δεν το έκαναν αυτό; Το κάνατε εσείς!

Σέβομαι τον Ναύαρχο Αποστολάκη ως Αρχηγό ΓΕΕΘΑ και ως Αξιωματικό. Θεωρώ ότι έκανε μεγάλο λάθος που αποδέχτηκε την πρότασή σας να γίνει Υπουργός Εθνικής Άμυνας και το λέω δημόσια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όμως, την πρόταση την κάνατε εσείς, κύριε Τσίπρα και εσείς θα έπρεπε να έχετε γνώση της μεγάλης ιστορικής βαρύτητας αυτής της επιλογής σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μη μου κουνάτε, λοιπόν, εμένα το δάχτυλο και μη μου ξανακάνετε υποδείξεις περί δημοκρατικών φρονημάτων!

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Και να μας πείτε και κάτι ακόμα, το οποίο αναφέρεται σε σας, στον απερχόμενο Υπουργό Εθνικής Άμυνας και στον καινούργιο Υπουργό Εθνικής Άμυνας. Πόσο στοίχισε αυτό το σόου με τις υπερπτήσεις των μαχητικών που πέρασαν πάνω από στρατόπεδο, για να αποδώσουν τιμή;

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Άραγε, σε ποιον; Στον κ. Καμμένο που πήρε το ελικόπτερο για να πάει στα Ίμια; Δεν ντρέπεστε λίγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ. Ειπώθηκαν οι διευκρινίσεις.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Αυτό είναι το ύφος και το ήθος της δικής σας εξουσίας.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ορίστε, κύριε Τσίπρα, έχετε τον λόγο.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Δέχομαι τη μερική ανάκληση της αιχμής απέναντι στο πρόσωπο.

Πρέπει να γνωρίζετε, όμως, κύριε Μητσοτάκη...

(Χειροκροτήματα ζωηρά και παρατεταμένα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

...ότι οι Ένοπλες Δυνάμεις του τόπου μας έχουν υψηλό φρόνημα και ότι σε τέτοιου είδους ζητήματα δεν μπορεί να παίζετε και να δημιουργείτε εντυπώσεις, διότι το μήνυμα της επιλογής του Ναυάρχου Αποστολάκη στη θέση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

...είναι ένα μήνυμα ισχυρό απέναντι σ' αυτούς που απειλούν την ακεραιότητα και την κυριαρχία της χώρας μας, ένα μήνυμα ότι όλοι οι Έλληνες απέναντι σε οποιαδήποτε αμφισβήτηση της εθνικής μας κυριαρχίας θα έπρεπε να είναι –και θα είναι- ενωμένοι.

Λυπάμαι που αυτό δεν το καταλάβατε, κύριε Μητσοτάκη!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Θα δώσω τον λόγο στην κ. Φωφή Γεννηματά, Πρόεδρο της Δημοκρατικής Συμπαράταξης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο κι εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Δανέλλη, για να διευκολύνετε, θα σας παρακαλούσα ύστερα να λάβετε τον λόγο. Είτε έτσι, είτε αλλιώς, είναι δημόσια η συζήτηση.

Το ίδιο ισχύει και για τον κ. Θεοχάρη που είχε αναφερθεί προσηγορικά.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ, όσοι θέλουν να απέλθουν, ας απέλθουν.

Όσοι είναι εδώ, τους παρακαλώ να καθίσουν.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Παρακαλώ, μη φωνάζετε!

Κυρία Γεννηματά, ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Κύριε Πρόεδρε τα καταφέρατε και πάλι να διαλύσετε την Ολομέλεια. Προσπαθείτε απεγνωσμένα να παρουσιάσετε στον ελληνικό λαό ότι στο πολιτικό σκηνικό υπάρχουν μόνο δύο κόμματα, υπάρχουν δήθεν δύο μονομάχοι, ο κ. Τσίπρας και ο κ. Μητσοτάκης. Είναι η τελευταία σας ελπίδα. Καταλαβαίνω ότι από τα μαλλιά σας πιάνεστε στην κατάσταση που βρίσκατε. Όμως, ό,τι και να κάνετε, δεν θα τα καταφέρετε! Να είστε απολύτως σίγουροι.

Βεβαίως, για άλλη μία φορά ο κύριος Πρωθυπουργός, αφού έκανε το θέατρο που ήθελε να κάνει με τη βοήθεια του Προέδρου της Βουλής, αποχώρησε από την Αίθουσα, γιατί είπε –νομίζω- όσα όφειλε να πει. Δεν είναι έτσι, όμως.

Ακούστε. Νομίζαμε ότι τα είχαμε δει όλα. Και εκεί που νομίζαμε

ότι τα είχαμε δει όλα, συνειδητοποιούμε ότι δεν έχουμε δει απολύτως τίποτα. Υπάρχουν όρια στη γελοιοποίηση;

Προφανώς όχι, κύριε Τσίπρα. Πιστεύω ότι με ακούτε, έστω κι από την ασφάλεια του γραφείου σας. Γιατί γελοιοποιήστε απόλυτα; Διότι, πολύ απλά, μετά απ' όλα όσα έγιναν την Κυριακή, έπρεπε να έχετε προκηρύξει εκλογές. Μόνο οι εκλογές δίνουν απάντηση, δίνουν ένα τέλος σ' αυτό που ζούμε στον τόπο, κλείνουν τα στόματα για τις συναλλαγές. Όμως, εσείς δεν θέλετε να μιλήσει ο ελληνικός λαός. Και ξέρετε γιατί; Διότι τον φοβάστε! Φοβάστε πάρα πολύ το τι θα βγει από αυτήν την κάλπη.

Δείξατε, μάλιστα, εδώ μέσα για δεύτερη φορά τον μεγάλο σας φόβο. Προσπαθώντας να καλύψετε όλα αυτά που κάνετε αυτές τις μέρες, προσπαθήσατε να παρομοιάσετε την Κυβέρνηση Παπαδήμου με μία Κυβέρνηση «κουρελού» και μ' αυτό που προσπαθείτε να πετύχετε εσείς αυτές τις μέρες μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Ακούστε, κύριε Τσίπρα. Η Κυβέρνηση Παπαδήμου ήταν μια κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας, εθνικού σκοπού, με συμφωνία τριών κομμάτων. Το πρώτο κόμμα που τη στήριζε είχε εκατόν πενήντα τέσσερις (154) Βουλευτές. Δεν είχε χάσει τη δεδηλωμένη. Δεν έχει απολύτως καμμία σχέση με το έργο που παίζεται αυτές τις μέρες στη Βουλή και στην Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Δεν ξέρετε, βέβαια, τι σημαίνει «συνεννόηση». Την αναζητήσατε, όμως, όταν για άλλη μια φορά δείξατε τον φόβο σας, όταν ήσασταν με την πλάτη στον τοίχο το καλοκαίρι του 2015, όταν η χώρα ήταν έτοιμη να βρεθεί εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης και να ζηήσει την άτακτη χρεοκοπία και βρέθηκαν τα κόμματα του ελληνικού Κοινοβουλίου που υπεύθυνα στο Συμβούλιο των Πολιτικών Αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας έβαλαν πλάτη, για να παραμείνει ο τόπος συντεταγμένα εντός Ευρώπης στην πρώτη γραμμή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Δεν παίζετε δημοκρατικά, κύριε Τσίπρα, ούτε έντιμα ούτε καθαρά. Και η πατρίδα δεν ανέχεται άλλο αυτήν τη φαρσοκωμωδία που έχετε σκηνοθετήσει μαζί με τον κ. Καμμένο.

Και θέλω να πω και κάτι άλλο για όσα ακούστηκαν για τον κ. Αποστολάκη. Είναι ντροπή σας να κρύβετε πίσω από το ήθος του ανθρώπου αυτού και την προσφορά του στο στράτευμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Ήταν δική σας επιλογή και έπρεπε να υπερασπιστείτε τη δική σας επιλογή. Αλλά δεν τολμάτε να το κάνετε ούτε αυτό. Και αν εν πάση περιπτώσει υπήρχε σοβαρό εθνικό ζήτημα που απαιτούσε αυτήν την επιλογή, να έρθετε σε αυτήν την Αίθουσα και να ενημερώσετε αμέσως το ελληνικό Κοινοβούλιο και τον ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Τυπικά και μόνο διαλύθηκε ο συνεταιρισμός σας με τον κ. Καμμένο, ένας συνεταιρισμός που έχει κάνει ήδη πολύ μεγάλη ζημιά σε αυτόν τον τόπο με ψέματα, με ταξίματα, με διαμοιρασμό αξιωμάτων, με τακτικισμούς, με διευθετήσεις παρασκηνίων.

Η παραίτηση του κ. Καμμένου, μετά από τόσες απειλές και προαναγγελίες, υλοποιήθηκε στον πιο βολικό, για τον κ. Τσίπρα, χρόνο και με τον πιο ωφέλιμο, για τον κ. Τσίπρα, τρόπο. Μελετημένη δουλειά. «Τα μιλήσανε, τα συμφωνήσανε». Ένας γάμος από έρωτα για την εξουσία τελειώνει όπως πρέπει σε έναν γάμο συμφέροντος: Ο ευγνώμων Πρωθυπουργός στέκει στο κατώφλι του Μαξίμου και αποχαιρετά τον ηρωικό στρατηλάτη. Του λέει ένα «θερμό ευχαριστώ» -το επανέλαβε και σήμερα από αυτό το Βήμα- και του εύχεται «καλή δύναμη» στον μακεδονικό αγώνα.

Εκείνος αποδεικνύει έμπρακτα την ευγνωμοσύνη του και τη γενναιοδωρία του και αφήνει προίκα όσους Υπουργούς και Βουλευτές χρειάζεται ο κ. Τσίπρας για να παραμείνει ζωντανή η Κυβέρνησή του. Τους μισούς κατά πλήρη κυριότητα και τους άλλους μισούς κατ' επικαρπία. Ε, γιατί πρέπει να έχει και ο κ. Καμμένος μια κοινοβουλευτική ομάδα για να συνεχίσει τον αγώνα του από εδώ και πέρα ο άνθρωπος!

Όλα καλώς καμωμένα, σαν ταινία! Η δόξην έντιμη συνεργασία,

για την οποία μας μίλησε νωρίτερα, συνεχίζεται, αλλά πώς; Με μια νέα εξαπάτηση. Μόνο που ο τόπος δεν την πάει. Εξάλλου, όλοι έχουμε αντιληφθεί τη βουλιμία τους για την εξουσία. Και ο χρόνος τους τελειώνει. Η καταδίκη των Ελλήνων πολιτών στις εκλογές που έρχονται, θα είναι αμείλικτη και για τους δύο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ζητά σήμερα ο Πρωθυπουργός ψήφο εμπιστοσύνης. Λογικά, θα πει κάποιος το κάνει αυτό, αφού αποχώρησε ο εταίρος από την Κυβέρνηση που εξασφάλιζε την πλειοψηφία. Για ποια Κυβέρνηση, όμως, ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης; Γιατί εγώ στα Έδρανα είδα τους ίδιους Υπουργούς που συμμετείχαν στην Κυβέρνηση που έχασε τη δεδηλωμένη. Μάλιστα, μία εξ αυτών συμμετείχε και στην κυβέρνηση «κουρελού» του κ. Παπαδήμου, όπως είπε ο κ. Τσίπρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Δεν τον ενοχλεί αυτό ή έχει ζητήσει συγχωροχάρτι και δήλωση μετανοίας, προκειμένου να την αξιοποιήσει, όπως βέβαια και από πρώην Υπουργούς και νυν Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ; Για ποια Κυβέρνηση, λοιπόν, ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης;

Εσείς ευτελίζετε τα πάντα. Ευτελίζετε μια κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία, αυτή της ψήφου εμπιστοσύνης και υπονομεύετε μεθοδικά τις αρχές και τις αξίες της δημοκρατίας.

Κύριε Τσίπρα, ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης, όπως ο ίδιος ομολογήσατε, γιατί θέλετε να ολοκληρώσετε την πολιτική και τους στόχους που έχετε θέσει. Η δεδηλωμένη, όμως, προκύπτει από τη βούληση του λαού και όχι από παζάρια μεταγραφής. Και εγώ αναρωτιέμαι: Τι σχέση έχουν πραγματικά τα πεπραγμένα αυτής της Κυβέρνησης με τις ανάγκες του ελληνικού λαού και με την ανοδική πορεία που χρειάζεται ο τόπος; Απολύτως καμμία. Και δηλώνουμε ρητά: Δεν σας εμπιστευόμαστε, κύριε Τσίπρα. Δεν σας έχουμε καμμία εμπιστοσύνη για να διαχειριστείτε τα εθνικά θέματα.

Είδαμε τι έγινε και στη Συμφωνία των Πρεσπών. Είχατε όλες τις προϋποθέσεις για να δώσετε μια βιώσιμη και οριστική λύση. Είχατε στήριξη από παντού. Ποτέ δεν υπήρχε καλύτερη συγκυρία από αυτήν. Δεν καταφέρατε να την αξιοποιήσετε, γιατί θέλατε για άλλη μια φορά απλά να είστε ο βολικός, ο πρόθυμος, ο χρήσιμος στις απαιτήσεις των εταίρων και όχι στις ανάγκες της Ελλάδας. Γι' αυτό κλείσατε μια συμφωνία που αντί να κλείνει πληγές ανοίγει καινούργιες, γιατί πολύ απλά κρατά ζωντανή τη ρίζα του αλυτρωτισμού.

Και βέβαια δεν σας εμπιστευόμαστε, ούτε για τους χειρισμούς με την Τουρκία που έχει κλιμακώσει τις προκλήσεις της το τελευταίο διάστημα, ούτε για την υπεράσπιση των συμφερόντων της ομογένειας στην Αλβανία, που αντιμετωπίζει πολύ σοβαρά προβλήματα όλο το τελευταίο διάστημα. Δεν σας έχουμε εμπιστοσύνη για την έξοδο της Ελλάδας από την κρίση και την ανάκαμψη της οικονομίας.

Έχετε, πολύ απλά, εγκλωβίσει με τις συμφωνίες σας τη χώρα σε πολύ υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα, σε υπερφορολόγηση που γονατίζει επιχειρήσεις και νοικοκυριά. Δεν έχετε καταφέρει να πυροδοτήσετε την ανάπτυξη. Δεν έχετε καταφέρει να φέρετε επενδύσεις. Έχετε αφεληνίσει τις τράπεζες και αυτήν τη στιγμή είναι σε απόγνωση ο ελληνικός λαός και ψάχνει να δει από πού υπάρχει μια χαραμάδα πραγματικής ελπίδας.

Το χειρότερο, βέβαια, από όλα όσα έχετε κάνει είναι ότι υποχωρήσατε σε αυτό που αρνιόντουσαν όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις και υποθηκεύσατε τη δημόσια περιουσία στο υπερταμείο, το οποίο, όπως όλοι οι Έλληνες γνωρίζουν, δεν ελέγχεται από το ελληνικό κράτος.

Δεν σας έχουμε εμπιστοσύνη, γιατί στερείτε τις δυνατότητες εξέλιξης και δημιουργίας στην Ελλάδα της παραγωγής και κυρίως στη νέα γενιά της πατρίδας μας, που τους αναγκάζετε ολόένα και περισσότερο να εγκαταλείπουν τον τόπο και να αναζητούν στο εξωτερικό καλύτερη ζωή και προοπτική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Δεν σας εμπιστευόμαστε γιατί υποβαθμίζετε συνειδητά τη δημόσια παιδεία, το σχολείο, το πανεπιστήμιο. Στερείτε από τα παι-

διά μας τη δυνατότητα να έχουν μια ποιοτική εκπαίδευση που θα είναι το μεγάλο τους διαβατήριο για το αύριο. Και βέβαια, δεν σας έχουμε καμιά εμπιστοσύνη, γιατί διαλύσατε το Εθνικό Σύστημα Υγείας και έχετε αντικαταστήσει το κοινωνικό κράτος με τις λογικές της Δεξιάς, τη λογική της φιλανθρωπίας, αυτή που εμείς, επί σειρά ετών, πολεμήσαμε και χτίσαμε τότε ένα ισχυρό κοινωνικό κράτος στην Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Δεν σας έχουμε εμπιστοσύνη γιατί με τις ενέργειές σας δημιουργείται σοβαρό ζήτημα δημοκρατίας στον τόπο, με σχέδιο απαξίωσης και διάλυσης των κομμάτων που αποτελούν τον πυλώνα της δημοκρατίας. Γιατί οι διαρκείς μεθοδεύσεις σας για τον έλεγχο της δικαιοσύνης φτάνουν στο όριο της θεσμικής εκτροπής. Δρουν δίπλα σας, πλάι σας. Εξακολουθούν και λειτουργούν με την ανοχή σας και με τη στήριξη σας παραθεσμικά συστήματα εξουσίας δεξιάς κοπής και προέλευσης.

Δεν σας έχουμε καμιά εμπιστοσύνη, γιατί δεν μπορείτε να προστατεύσετε τη ζωή και την περιουσία των πολιτών. Ανέχεστε, κύριε Πρωθυπουργέ, τη βία, την ανομία, το άβατο στο κέντρο της Αθήνας.

Και βέβαια δεν ξεχάσαμε και δεν θα ξεχάσουμε ποτέ τον κυνισμό και την αδιαφορία που επιδείξατε σε όσα συνέβησαν στο Μάτι, που είχαν ως αποτέλεσμα να χαθούν τόσες ανθρώπινες ζωές και εσείς μάλιστα να κάνετε ότι δεν το γνωρίζατε.

Δεν σας έχουμε εμπιστοσύνη ούτε για τον χειρισμό του μεταναστευτικού, γιατί κλείνετε τα μάτια στη Μόρια, αλλά και στα άλλα κολαστήρια προσφύγων, εκεί ακριβώς που δοκιμάζεται καθημερινά ο ανθρωπισμός. Είναι η ντροπή της Ευρώπης και έχει τη δική σας υπογραφή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Και σήμερα έρχεστε εδώ να ζητήσετε από το Κοινοβούλιο λευκή επιταγή για να συνεχίσετε αυτόν τον κατήφορο. Ομολογώ ότι σε ένα πράγμα είστε ικανοί, τρέχετε πολύ γρήγορα στον κατήφορο, κύριε Τσίπρα. Να ξέρετε, λοιπόν, ότι για εμάς είστε μια Κυβέρνηση μειοψηφίας και η απάντησή μας είναι κατηγορηματικά «όχι».

Ολοκληρώνεται η πολιτεία σας, κύριε Τσίπρα, σε λίγες εβδομάδες, σε λίγους μήνες το πολύ. Και η ιστορία θα έχει δίπλα μία λευκή σελίδα από επιτεύγματα, γιατί το μοναδικό σας κατόρθωμα, που διεθνώς αναγνωρίζεται -δεν μπορώ να πω- και έχει την υπογραφή σας, είναι η λέξη «κωλοτούμπα». Τίποτα άλλο δεν πετύχατε όλα αυτά τα χρόνια.

Εξοντώνετε τον λαό με τη φορολογία, τον ταπεινώσατε προδίδοντας την ελπίδα του, κλέψατε τα όνειρά του και τώρα παίζετε με τον φόβο σαν ένας άλλος σουλτάνος της Ανατολής. Βρήκατε ένα λαό πληγωμένο, ναι, αλλά υπερήφανο και εσείς θέλετε να τον καταντήσατε προσκυνημένο και εξαγορασμένο.

Υμνείτε, δήθεν, τον λαό. Στο όνομά του υποτίθετε ότι τα κάνετε όλα, αλλά την ίδια στιγμή στην πραγματικότητα τον απεχθάνεστε. Τον απεχθάνεστε όταν διαδηλώνει, όταν διεκδικεί, όταν φωνάζει, όταν πονά. Πώς του απαντάτε; Του απαντάτε με χημικά. Καλά, εσείς δεν ήσασταν αυτοί που λέγατε ότι θα τα καταργήσετε ή από τα καταργημένα ρίζατε χθες στους δασκάλους;

Όχι, αυτή η Κυβέρνηση, αυτό το συγκυριακό κομματικό μόρφωμα που ονομάζεται ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να πείσει κανέναν ότι είναι το αύριο που χρειάζεται ο τόπος, ότι είναι η προοδευτική απάντηση που χρειάζεται η χώρα.

Ακούστε. Τη δημοκρατική παράταξη πολλοί την πολέμησαν, πολλοί τη συκοφάντησαν, πολλοί τη διεκδίκησαν, αλλά λίγοι ήταν αυτοί που μπόρεσαν να την εκφράσουν αξιόπιστα, αληθινά και γνωρίζει ο ελληνικός λαός πολύ καλά σήμερα ειδικά ποιοι είναι αυτοί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Το ΠΑΣΟΚ, ο βασικός πυλώνας του Κινήματος Αλλαγής, είναι το κόμμα που ταυτίστηκε με τα λαϊκά στρώματα και το αίτημα για αλλαγή. Για εμάς οι ανισότητες ποτέ δεν ήταν φυσικές ή αναμενόμενες, κύριε Μητσοτάκη. Παλέψαμε, διεκδικήσαμε και πετύχαμε να εμπεδώσουμε την κοινωνική δικαιοσύνη στον τόπο.

Η δημοκρατική παράταξη πάντοτε αναλάμβανε ρόλους σε κρίσιμους καιρούς και αυτό ακριβώς θα γίνει και τώρα, γιατί το Κίνημα Αλλαγής θα πρωταγωνιστήσει στην έξοδο της χώρας από την κρίση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Αφήστε, λοιπόν, τα κόλπα και τις κουτοπονηριές, κύριε Τσίπρα, για τον δήθεν προοδευτικό πόλο. Δεν είναι σημαία ευκαιρίας, ούτε μηχανισμός εξουσίας. Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευή ριζοσπαστική αριστερά. Τρίτη, Πέμπτη, Σάββατο «πλυντήριο» της κυβερνητικής περιόδου. Την Κυριακή οι μισοί, οι θεομπαίχτες, πηγαίνουν στην εκκλησία και οι άλλοι μισοί, σοσιαλδημοκρατία και κάθε μέρα σκληρή αντιλαϊκή δεξιά πολιτική. Αυτοί είστε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Εσείς έχετε υπογράψει ένα συμβόλαιο με την πιο βαθιά δεξιά αυτού του τόπου, το συμβόλαιο εξόντωσης της δημοκρατικής παράταξης, της παράταξης που ίδρυσε ο Ελευθέριος Βενιζέλος και συνέχισαν ο Παπαναστασίου, ο Γεώργιος Παπανδρέου, ο Ανδρέας Παπανδρέου, ο Κώστας Σημίτης, ο Γιώργος Παπανδρέου, ο Ευάγγελος Βενιζέλος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Δεν είστε απλά ο καλύτερος χορηγός του κ. Μητσοτάκη, αλλά και ο στρατηγικός εταίρος της Ακροδεξιάς στην Ελλάδα. Και αποδεικνύεται αυτό όχι μόνο από τη συνεργασία σας με τον Πάνο Καμμένο, αλλά και από άλλα γεγονότα, όπως για παράδειγμα το γεγονός ότι εδώ και τέσσερα χρόνια δεν λέει να τελειώσει η δίκη της Χρυσής Αυγής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Όπως το γεγονός ότι τον Ιούλιο του 2015 συμμαχήσατε με τους πιο σκοταδιστικούς κύκλους της εκκλησίας και με τις πιο σκληρές παραθηρσκευτικές οργανώσεις, οι οποίες στήριξαν το «όχι» στην Ευρώπη.

Κύριε Τσίπρα, εσείς δεν είσατε δύναμη ανατροπής, είσατε δύναμη καταστροφής. Είστε τοξικός, αλλά δεν θα τα καταφέρετε, θα σταθεί εμπόδιο απέναντί σας ο ελληνικός λαός.

Ο Καμμένος φεύγει, ναι, αλλά αφήνει δανεικούς -όχι ιδανικούς- που μαζί με τους καμένους των Πρεσπών και τους χαμένους αναλαμβάνουν... Όλοι καταλαβαίνετε το ρόλο τους από δω και πέρα. Τυχόν, όμως, κυβερνητική συνέχεια με υπολείμματα και γυρολόγους μόνο σε νέα αδιέξοδα και νέες περιπέτειες μπορεί να οδηγήσουν τη χώρα. Γι' αυτό μία είναι η λύση. Φύγετε τώρα!

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα είναι πιο αναγκαία παρά ποτέ η υπέρβαση του διχασμού και της τοξικότητας που παράγεται μέσα από την μετατροπή της πολιτικής ζωής σε μία αρένα λάσπης, αλλά και η ήττα της συντήρησης και του λαϊκισμού σε κάθε απόχρωση.

Η λύση για τη χώρα δεν μπορεί να βρεθεί στο «φύγε εσύ για να έρθω εγώ». Μια κυβέρνηση γαντζωμένη στις καρέκλες και μία αντιπολίτευση που απλά λαχτάρα να την αντικαταστήσει δεν μπορούν να εξυπηρετήσουν τις εθνικές αναγκαιότητες, αναπαράγουν απλώς τα ίδια αδιέξοδα.

Το θέμα, λοιπόν, δεν είναι τα παιχνίδια εξουσίας του κ. Τσίπρα και του κ. Καμμένου, ούτε η διαδοχή αυτής της Κυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία του κ. Μητσοτάκη. Το θέμα είναι η ριζική αλλαγή πορείας αυτού του τόπου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Η χώρα βρίσκεται μπροστά σε ένα πολύ κρίσιμο σταυροδρόμι. Η μια κατεύθυνση επιτρέπει αυτό που ζήσαμε νωρίτερα και ζούμε κάθε μέρα, την τυφλή πολιτική σύγκρουση χωρίς ουσία, για την εξουσία ανταγωνίζονται εδώ μέσα. Καμμία διαφορετική πολιτική δεν έχει σκοπό να εφαρμόσει η Νέα Δημοκρατία του κ. Μητσοτάκη από αυτά που εφαρμόζει σήμερα ο κ. Τσίπρας και η οποία κυβέρνηση προκύψει τις επόμενες μέρες με τα ανεμομαζώματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Αυτός, όμως, ο δρόμος, αυτή η κατεύθυνση οδηγεί με μαθη-

ματική ακρίβεια σε νέες περιπέτειες και νέα αδιέξοδα. Ο άλλος δρόμος οδηγεί στην ευρύτερη συνεννόηση και αυτός ο δρόμος είναι ο μόνος ασφαλής για την οριστική έξοδο της χώρας από την κρίση. Και αυτός είναι ο δρόμος που προτείνουμε εμείς, το Κίνημα Αλλαγής, γιατί πέρα από τους θεατρικούς πανηγυρισμούς για το τέλος των μνημονίων είναι σαφές ότι χρειάζεται ακόμα δρόμος και σκληρή δουλειά για να μπορέσουμε να πούμε στους Έλληνες ότι ναι, πήραμε την πατρίδα μας πίσω, έχουμε την κυριαρχία και μπορούμε να εξασφαλίσουμε πραγματικά την αξιοπρέπεια στη ζωή σας.

Και το γνωρίζετε όλοι εδώ μέσα αυτό πολύ καλά. Αυτό είναι το χειρότερο από όλα, ότι ενώ το γνωρίζετε κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε τι έχει ανάγκη ο τόπος, γιατί μετά από τόσα χρόνια στην κρίση τόσο που καθυστερήσαμε, τόσο που ακρίβυνε ακριβώς με αυτές τις παρωπίδες που ο ΣΥΡΙΖΑ και η Νέα Δημοκρατία είχαν από την αρχή δεν έχετε καταλάβει τις ευθύνες σας γιατί καθυστερήσαμε, γιατί ακρίβυνε, γιατί δεν συνεννοηθήκαμε ποτέ ως πολιτικό σύστημα για να βρούμε ένα πρόγραμμα ελληνικής ταυτότητας και ιδιοκτησίας και να φύγουμε από το τέλμα. Και ακόμα και σήμερα δείχνετε να μην το έχετε καταλάβει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Για άλλη μία φορά η προτεραιότητά σας δεν είναι η χώρα, αλλά το ποιος θα είναι ο επόμενος Πρωθυπουργός και πόση δύναμη θα κρατήσει ο καθένας από σας στα κόμματά του.

Λυπάμαι πάρα πολύ για αυτό το κλίμα, για αυτό το επίπεδο και για αυτήν την αδυναμία του πολιτικού συστήματος να ανταποκριθεί στην αγωνία, ιδιαίτερα των νέων παιδιών που μας κοιτάνε και περιμένουν από όλους εμάς να πούμε μία κουβέντα που τους αφορά, μια κουβέντα που μιλάει στη ψυχή τους, στην καρδιά τους. Ξυπνήστε, επιτέλους, πριν να είναι αργά για τη δημοκρατία σε αυτόν τον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Χρειάζεται μία κυβέρνηση προοδευτική με μια ατζέντα που θα κερδίσει τη χαμένη αξιοπιστία της χώρας στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Χρειάζεται μια κυβέρνηση που θα μπορέσει να πυροδοτήσει την ανάπτυξη, αυτό που δεν κάνατε τόσα χρόνια. Γιατί το θέλουμε αυτό; Διότι, αν δώσουμε κίνητρα και κρατήσουμε ζωντανές τις μικρομεσαίες ελληνικές επιχειρήσεις που άντεξαν όλα αυτά τα χρόνια, θα διασφαλίσουμε τους ανθρώπους που δουλεύουν σε αυτές και θα δημιουργήσουμε χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας για να μείνουν τα παιδιά μας εδώ, να μπορούν να εργαστούν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Δεν είναι άδειες κουβέντες αυτά που λέμε. Δεν είναι άδειες κουβέντες το «σχέδιο Ελλάδα». Κάθε λέξη κρύβει από πίσω έναν άνθρωπο, ένα σπιτικό, μια αγωνία, ένα όνειρο, μία ελπίδα.

Θέλουμε, λοιπόν, να δώσουμε ένα τέλος στην υπερφορολόγηση, γιατί αυτή η υπερφορολόγηση, που εσείς έχετε επιβάλει, κύριοι της Κυβέρνησης, έχει γονατίσει τους επιστήμονες, τους επαγγελματίες, τους αγρότες, όλους αυτούς, δηλαδή, που παράγουν και κρατούν ακόμα την Ελλάδα όρθια, που έχουν βοηθήσει να μη χρεοκοπήσει ο τόπος. Και εσείς τους γονατίζετε κι άλλο, όσο αντέξουν, για να αντέξετε εσείς λίγο ακόμα στις καρέκλες σας!

Είστε ευχαριστημένοι; Να σας χειροκροτήσουμε όλοι μαζί; Να σας πούμε, «Μπράβο, τα καταφέρατε!»; Νομίζετε ότι ο ελληνικός λαός δεν ξέρει ποια είναι η αλήθεια;

Θέλουμε να αποκεντρώσουμε τις εξουσίες, γιατί πρέπει να γίνει πια μια επανάσταση σε αυτό το κράτος. Αυτό ήταν το μεγάλο μειονέκτημα. Εκεί είναι που δεν τα καταφέραμε στα χρόνια της Μεταπολίτευσης. Τόσες προσπάθειες από τόσους πολλούς! Αν δεν το κάνουμε και τώρα, θα είμαστε άξιοι της τύχης μας. Χρειάζεται επανάσταση και χρειάζεται στην πρώτη γραμμή αυτής της προσπάθειας να μπουν οι αιρετοί και οι άριστοι, αλλά όχι οι κολητοί και οι αρεστοί! Τέλος σε αυτές τις λογικές επιτέλους!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Θέλουμε να ξαναχτίσουμε το κοινωνικό κράτος. Λέμε «όχι» σε

αυτήν τη λογική της φιλευσπλαχνίας των Υπουργών. Δεν μπορεί να αντιμετωπίζεις τον άνθρωπο, που είναι ο πιο αδύναμος, που ζει στο περιθώριο, που είναι αποκλεισμένος, που βλέπει να χάνεται ο κόσμος του, με επιδόματα που του δίνεις περιστασιακά, απλά και μόνο για να κρέμεται από τα χέρια σου η ζωή του. Χρειάζονται μόνιμες λύσεις, σταθερές, σοβαρό, σύγχρονο κοινωνικό κράτος, που θα κάνει και τον πιο αδύναμο να νιώσει ασφαλής, να νιώσει ότι η δημοκρατία νοιάζεται γι' αυτόν, γιατί έτσι θα τη σεβαστεί και αυτός, έτσι δεν θα την αμφισβητήσει αύριο.

Έχετε καταλάβει σε ποιο σημείο βρισκόμαστε και τι κίνδυνος υπάρχει για τη δημοκρατία και στην Ελλάδα και σε ολόκληρη την Ευρώπη;

Θέλουμε να διασφαλίσουμε την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, για να μπει ένα τέλος στην κατάχρηση της εξουσίας. Δεν μπορεί να παρεμβαίνει ο εκάστοτε Πρωθυπουργός, με τους μανδρίνους του, στις αποφάσεις της δικαιοσύνης μιας χώρας. Και εκτός από το ότι υπάρχει σοβαρό ζήτημα δημοκρατίας και αισθάνεται ότι μπορεί ξαφνικά να ξυπνήσεις και η χώρα σου να είναι εχθρική απέναντί σου γιατί κάποιος σε έχει βάλει στο μάτι, κανένας σοβαρός επενδυτής δεν θα έρθει να βάλει τα χρήματά του και να επενδύσει σε μια χώρα στην οποία ξέρει ότι αύριο το πρωί μπορεί να ποινικοποιηθεί η δουλειά του, η προσπάθειά του, το βίος του, η αγωνία μιας ζωής. Πυροβολούμε τα πόδια μας με όλα αυτά που γίνονται τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα και πρέπει να μπει ένα οριστικό τέλος.

Και, βέβαια, για να μπορέσουμε να τα πετύχουμε όλα αυτά, θα πρέπει μια αξιόπιστη, προοδευτική κυβέρνηση με αυτό το σχέδιο, να πάει με σθένος να ορθώσει το ανάστημά της απέναντι στους εταίρους. Και μπορούμε να ορθώσουμε το ανάστημά μας όταν έχουμε σχέδιο, τεκμηρίωση, χρονοδιαγράμματα, επιχειρήματα, συνεννόηση και ισχυρή κοινοβουλευτική πλειοψηφία, για να αλλάξουμε τις δεσμεύσεις του κ. Τσίπρα. Διότι δεν θα πάμε πουθενά με τόσο υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα. Απλώς θα φυτοζωούμε και απλώς θα δυναμώνουμε τους ακροδεξιούς, τους φασίστες και τους εθνικιστές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Αυτό θα γίνει αν δεν προκύψει από την επόμενη Βουλή μια ισχυρή κυβέρνηση, που θα πάει να κάνει μια νέα συμφωνία στους δύσκολους όρους που με την πλάτη στον τοίχο συμφώνησε το καλοκαίρι του 2015 ο κ. Τσίπρας, ο οποίος μας αρνήθηκε να γίνει εθνική ομάδα διαπραγμάτευσης, για να αλλάξουμε όλους αυτούς τους όρους από τότε ακόμα, από το 2015.

Θα είχαμε αφήσει όλα αυτά πίσω, αλλά η προτεραιότητα του κ. Τσίπρα ήταν να ελέγξει το Κόμμα του, να διώξει τους συντρόφους του, που τον βοήθησαν να γίνει Αρχηγός και στη συνέχεια Πρωθυπουργός, για να έχει ένα Κόμμα να κάνει ό,τι νομίζει σε αυτόν τον τόπο. Σε αυτές τις λογικές βρίσκεται και κοιμάται ακόμα ο κ. Τσίπρας.

Το διακύβευμα, λοιπόν, των επόμενων εκλογών είναι πολύ μεγαλύτερο από την εφήμερη νομή της εξουσίας. Οι Έλληνες θα κληθούν να επιλέξουν ανάμεσα στο «εγώ» ή στο «εμείς», στο «μαζί» ή στο «χώρια». Εγώ πιστεύω βαθιά, ότι οι Έλληνες θα κάνουν τη μεγάλη πολιτική ανατροπή και θα πουν: «Ναι, θέλουμε ισχυρό κίνημα αλλαγής και όχι διχασμό και νέα κρίση»!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Ευχαριστώ πολύ την κ. Γεννηματά.

Θα παρακαλούσα πολύ πριν σας δώσω τον λόγο, κύριε Μιχαλολιάκο, να μιλήσουν για ένα ή δύο λεπτά ο κ. Δανέλλης και ο κ. Θεοχάρης, επειδή αναφέρθηκαν προηγουμένως προσωπικά και από τον Πρωθυπουργό και από τον Πρόεδρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Και σε μένα αναφέρθηκε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Κύριε Κουρουμπλή, σας παρακαλώ! Αντιλαμβάνεστε ότι αναφέρομαι σε Βουλευτές οι οποίοι δεν είναι στον κύκλο των ομιλητών για να πάρουν τον λόγο. Και αναφέρθηκαν σε σχέση με συγκεκριμένες και πρόσφατες μετακινήσεις που έχουν κάνει. Οι αναφορές για εσάς ήταν μετά από παρέμβαση

που κάνατε και έγινε μια σχετική συζήτηση για το απώτερο παρελθόν. Δεν σας αγγίζει και το γνωρίζετε πολύ καλά.

Κύριε Δανέλλη, έχετε τον λόγο.

ΣΥΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πραγματικά είναι εντυπωσιακός ο τρόπος με τον οποίο ο κ. Μητσοτάκης επιβεβαιώνει συνεχώς πόσο γνήσια ευρωπαϊστής και φιλελεύθερος είναι!

Σχετικά με την αναφορά του στη στάση μου στην ψήφο άρσης εμπιστοσύνης πριν από έξι μήνες, νομίζω ότι επίσης με εντυπωσιακό τρόπο παραποιεί την αλήθεια, γιατί είναι γνωστό -και είδε το φως της δημοσιότητας εκείνο τον καιρό, κύριε Πρόεδρε- ότι η προσωπική μου άποψη, καθώς η ψήφος αυτή είχε άμεση σχέση με το μακεδονικό, ήταν ότι το Κόμμα μου για να είναι συνεπές, έπρεπε να απέχει από αυτήν τη διαδικασία. Δεν έγινε αποδεκτό. Για να μην δημιουργήσω προβλήματα στο Κόμμα μου, ακολουθήσα την κομματική γραμμή. Εξήγησα, όμως, όταν είπα «ναι» στην ψήφο που είχε ζητήσει η Νέα Δημοκρατία, εξαιρουμένου του μακεδονικού. Αυτό μπορεί να μην είχε πρακτική σημασία, είχε όμως ουσιαστική και πολιτική σημασία.

Και επειδή, κύριε Πρόεδρε, σε όλη μου τη δημόσια διαδρομή γνώμονάς μου ήταν πάντα η συνέπεια στις αρχές και στη συνείδησή μου, και σε ένα τέτοιο ζήτημα το οποίο είναι ταυτοτικό και συνειδησιακό ήταν αδύνατον να κάνω διαφορετικά.

Λυπάμαι πάρα πολύ, γιατί νομίζω ότι η δημοκρατία απαιτεί έναν άλλο πολιτικό πολιτισμό και όχι την ευκολία της μικροκομματικής αξιοποίησης της κάθε στιγμής. Και επειδή η κοινωνία μας μέσα σε σύγχυση, μέσα σε οργή, είναι εύκολο θύμα και εύκολο θήραμα χειραγώγησης από τους εχθρούς της δημοκρατίας και του κοινοβουλευτισμού, όσοι πιστεύουν πραγματικά στον κοινοβουλευτισμό πρέπει να είναι εξαιρετικά προσεκτικοί σε αυτά τα ζητήματα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Θεοχάρη, παρακαλώ έχετε επ' ολίγον τον λόγο, παρ' ότι δεν υπήρξε προσωπική αναφορά στο όνομά σας. Αντιλαμβάνεστε. Επειδή, όμως, έγινε ένας υπαινιγμός, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Δεν αναφέρθηκε προσωπικά.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Ναι, αλλά με ξεχώρισε από τους άλλους τέσσερις Βουλευτές και συνεπώς στην πραγματικότητα με φωτογράφησε.

Ο Πρωθυπουργός με εγκάλεσε, κύριε Πρόεδρε, για αλλαγή στη στάση των Σκοπίων. Δεν υπάρχει καμμία αλλαγή στη στάση. Συντάσσομαι δημοκρατικά, ως οφείλω, με την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, η οποία είναι ενιαία και αραγής ενάντια στην εργαλειοποίηση του θέματος για το διχασμό του ελληνικού λαού. Ξεχνάει, εξάλλου, ο κ. Τσίπρας ότι εξελήγην με την Αντιπολίτευση, έμεινα ανεξάρτητος επί δυόμισι χρόνια κάνοντας συνεπή αντιπολίτευση και τώρα παραμένω στην Αντιπολίτευση, αντίθετα με άλλους, που ενδεχομένως διεκδικούν θέση στην Κυβέρνηση.

Πρέπει, λοιπόν, αντί να εγκαλεί ο κ. Τσίπρας, να μην ξεχνάει. Και θα πρέπει να εγκληθεί ο ίδιος, γιατί μοιράζει Υπουργεία δεξιά και αριστερά, για να μπορέσει να κρατηθεί λίγο ακόμα στις καρέκλες και να αδειάσει τα ταμεία, ώστε να μην μπορέσει να κυβερνήσει ο επόμενος Πρωθυπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Καλώς. Αυτά είναι επιπλέον.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Τελειώνω. Η συστράτευση μου με τον Κυριάκο Μητσοτάκη στηρίζεται στις κοινές μας αρχές και αξίες και οφείλει να μας απαντήσει με βάση ποιες αξίες συστρατεύεται σήμερα ο κ. Τσίπρας. Διότι βλέπουμε ότι επιχειρείται κάτι χωρίς ιστορικό προηγούμενο, να κυβερνιέται η χώρα από μία Κυβέρνηση που μαζεύει Βουλευτές, οι οποίοι συναλλάσσονται.

Εγκαλώ, λοιπόν, τον κ. Τσίπρα γιατί τέσσερα χρόνια δεν μπόρεσε να δώσει λύσεις στα προβλήματα του ελληνικού λαού. Εξάλλου, ακόμη και ο Μπλούμπεργκ λέει, «Επιτέλους, να γίνουν εκλογές να δούμε πώς θα κυβερνηθεί η χώρα». Σημασία, όμως,

δεν έχουν οι δικές μου εγκλήσεις, κύριε Πρόεδρε. Σημασία έχουν οι εγκλήσεις του ελληνικού λαού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας ευχαριστούμε.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Διότι, ο ελληνικός λαός έχει οργή και οι «151» δεν θα σας προστατεύσουν.

Ο ελληνικός λαός, λοιπόν, και η ιστορία θα είναι δίκαιοι και αυστηροί και θα είναι σύντομοι. «Καλή τύχη», λοιπόν, στον κ. Τσίπρα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε.

Να σας πω, όμως, κύριε Θεοχάρη, επειδή ίσως είναι και λεκτικό σας λάθος, το εξής: Θέση κρατάτε ίδια, στάση όχι, επειδή είπατε «Κρατάω την ίδια στάση». Έχετε, ενδεχομένως, την ίδια θέση για την ποιότητα της Συμφωνίας των Πρεσπών και για το ποια είναι η δυνατότητα. Από εκεί και πέρα, επειδή συμμετέχετε -λέτε- σε ένα κόμμα που έχει τους κανόνες του, θα έχετε μία διαφορετική στάση πλέον στο πλαίσιο αυτού του κόμματος. Αυτό διευκρινίσατε ως προς αυτό, διότι καταγράφονται αυτά τα πράγματα και έχουν τη σημασία τους. Άλλωστε, κατά τη γνώμη μου, επ' αυτού και ο Πρωθυπουργός αναφέρθηκε. Δεν αναφέρθηκε για την πορεία σας ή δεν έθιξε κάτι άλλο ως προς την παρουσία σας.

Παρακαλώ πολύ, καλώ στο Βήμα τον κ. Μιχαολιάκο, τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Τι σημασία έχει από τον Πρόεδρο της Βουλής αυτή η παρέμβαση και η παρατήρηση;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Όποιοι το κατάλαβαν, το κατάλαβαν. Εσείς δεν το καταλάβατε. Ο Πρόεδρος της Βουλής, κύριε Αθανασίου, δεν είναι ούτε τροχονόμος, ούτε ουδέτερος. Το αντιλαμβάνεστε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ο Πρόεδρος εφαρμόζει τον Καταστατικό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή): Αφού, λοιπόν...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Με συγχωρείτε, κύριε Μιχαολιάκο.

Θεσμικά, κύριε Αθανασίου, είναι υποχρεωμένος ο Πρόεδρος της Βουλής κάποια θέματα, τα οποία κατά κοινή ομολογία, όπως αυτό που σας είπα....

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Να ερμηνεύετε;.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Δεν ερμήνευσα. Ο κ. Θεοχάρης έχει το μυαλό και την εμπειρία να το αντιληφθεί, διότι είπε, «Κρατάω την ίδια στάση». Την ίδια στάση την κρατάει στο πλαίσιο των κανόνων πλέον του κόμματος που έχει ενταχθεί. Η θέση του επί των Πρεσπών, η οποία ήταν ανοιχτή και σαφής, παραμένει η ίδια. Το καταλάβατε; Σας παρακαλώ!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: ... (δεν ακούστηκε)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Αθανασίου, σας παρακαλώ πάρα πολύ.

Ορίστε, κύριε Μιχαολιάκο, έχετε τον λόγο. Με συγχωρείτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με τον Πρόεδρο της Βουλής, τον κ. Βούτση, μας χωρίζει χάος πολιτικό και ιδεολογικό, αλλά πράγματι έχει κοινές αρχές ο Βουλευτής ο νεοεισελθών στην Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας με τον κ. Μητσοτάκη, σαν φιλελεύθερος, στο ζήτημα της Μακεδονίας. Ήσασταν υπέρ και είστε υπέρ της σύνθετης ονομασίας. Ποια η διαφορά; Εάν κάποιος από εσάς δεν είναι, ας βγει και ας το δηλώσει και ας το υποστηρίξει. Και αυτό θα φανεί στην πορεία των πραγμάτων.

Όμως, προηγουμένως, είχαμε εδώ και την κ. Γεννηματά, η οποία είχε το θράσος σαν εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ να λέει ότι εσείς διορίσατε κάθε κολλητό -που πράγματι διορίσατε- ενώ το ΠΑΣΟΚ δεν διορίσε. Είκοσι χρόνια γέμισε με ένα εκατομμύριο δημόσιους υπαλλήλους την Ελλάδα. Χρεοκόπησε τη χώρα, μαζί με τη Νέα Δημοκρατία.

Και, βεβαίως, είπε και για τα πλατιά λαϊκά στρώματα, τα οποία αγκαλιάζουν το ΠΑΣΟΚ.

Για να θυμηθούμε κάποιους από τους εκπροσώπους αυτών των παλαιών λαϊκών στρωμάτων, όπως τον Ακη Τσοχατζόπουλο, που πρόσφατα αποφυλακίστηκε, τον Γιάννο Παπαντωνίου που είναι στη φυλακή. Έναν-έναν βλέπει ο Σημίτης τους κορυφαίους Υπουργούς του να μπαίνουν στη φυλακή. Και όμως, το «σύστημα Σημίτη» κυβερνά και στο ΣΥΡΙΖΑ και στη Νέα Δημοκρατία. Και απέναντι σε αυτό, απέναντι στον Πρωθυπουργό της «νύχτας των Ιμίων», που είπε το «ευχαριστούμε» στους Αμερικάνους, είναι με συνέπεια μόνο οι «αδύναμοι», οι εθνικιστές της Χρυσής Αυγής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Το ΠΑΣΟΚ, το κόμμα της «εντιμότητας», με τον Ανθόπουλο, τον Υφυπουργό του, που καταδικάστηκε σε δεκαετή κάθειρξη πρόσφατα για τοκογλυφία, έρχεται εδώ και μιλά για μία προοδευτική διακυβέρνηση, αφού όλοι το ξέρουμε ότι τσόντα θέλουν να είναι στην επόμενη κυβέρνηση.

Και, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, να χαιρέστε την τσόντα σας, της εντιμότητος. Να χαιρέστε τη συνεργασία σας, την οποία προεξαγγέλλετε με το ΠΑΣΟΚ του Τσοχατζόπουλου, του Παπαντωνίου, του Ανθόπουλου, του Μαντέλη, του Τσουκάτου.

Επί του προκειμένου, όμως, έχω να αναφερθώ και σε αυτά που είπε για τη δίκη της Χρυσής Αυγής, με θράσος, μη σεβόμενη μία διαδικασία της δικαιοσύνης, η εκπρόσωπος, η Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ. Το ΠΑΣΟΚ είναι τα ΚΙΝΑΛ, τα Δημοκρατική Συσπείρωση, όλα αυτά είναι τεχνάσματα. Ονόματα πολλά έχουν οι διαρρήκτες και οι απατεώνες, δεν έχουν τα πολιτικά κόμματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Ποιος έφτιαξε αυτή τη θηριώδη, την τερατώδη διαδικασία, που κρατάει τόσο πολύ η δίκη; Και ποια συμφωνία έχουμε εμείς με τον ΣΥΡΙΖΑ για να καθυστερήσει τη δίκη; Τι μυθεύματα προς αδαείς είναι αυτά; Και, εν τω μεταξύ, αφού έχουμε συνεργασία, θα πρέπει σήμερα να σας δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης. Όμως, δεν θα σας δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης. Θα καταψηφίσουμε την Κυβέρνηση, όπως και η Νέα Δημοκρατία. Σημαίνει ότι έχουμε συνεργασία, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας;

Γιατί παίζετε τόσο χονδροειδώς, λοιπόν, με την προπαγάνδα; Στην πραγματικότητα η Νέα Δημοκρατία και ο ΣΥΡΙΖΑ επιδιώκουν την εξουσία και τίποτε άλλο.

Και εις ό,τι αφορά τη Χρυσή Αυγή, συνεργασία έχει μόνο με τις λαϊκές, τις εθνικές και τις πατριωτικές δυνάμεις. Και σήμερα απλώνεται σε ολόκληρη την Ευρώπη, πανίσχυρη, η δύναμη του εθνικισμού. Και τη θεωρείτε απειλή! Εσείς τη θεωρείτε απειλή, εμείς ελπίδα, τη μεγάλη ελπίδα των Ελλήνων!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Ο χοντροκομμένος τρόπος προπαγάνδας της Νέας Δημοκρατίας φάνηκε πρόσφατα με ένα twitter του Γεωργίου Κύρτσου, εκλεκτού Ευρωβουλευτού της παρατάξεώς σας, πρώην επιφανούς στελέχους της ΚΝΕ! Φαίνεται ότι κάποιος που υπήρξε κάποτε μπολσεβίκος, δεν το λησμονεί εύκολα. Έγραψε, λοιπόν, ο Γεώργιος Κύρτσος: «Εάν ο Τσίπρας έχει δημοκρατική ευαισθησία - το αμφισβητώ - πρέπει να κάνει δύο κινήσεις: Να βγάλει τη δίκη από το ψυγείο, στο οποίο την έχει βάλει και να υπάρξουν καταδίκες πριν τις Ευρωεκλογές». Μιλάμε για περισσότερους από εκατό μάρτυρες υπερασπίσεως, για εξήντα οκτώ κατηγορούμενους που πρέπει να απολογηθούν, για εκατό δικηγόρους που πρέπει να αγορεύσουν. Και θέλει ο Κύρτσος καταδίκη μέσα σε τρεις μήνες! Και καταδίκη, μάλιστα, εκ των προτέρων! Εάν αυτό δεν είναι επέμβαση στη δικαιοσύνη, τι είναι;

Το δεύτερο που ζητάει ο κ. Κύρτσος είναι να βρει ο ΣΥΡΙΖΑ - όπως λέει - σοβαρό υποψήφιο για την Αθήνα, για να μην περάσει ο Κασσιδιάρης στο δεύτερο γύρο. Θα το δείτε και αυτό! Στο δεύτερο γύρο στο Δήμο Αθηναίων θα υπάρχει η Χρυσή Αυγή, στην πρωτεύουσα της Ελλάδος, στην πρωτεύουσα της Ευρώπης!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Όμως, μας έχετε κυριολεκτικά ζαλίσει τον τελευταίο καιρό με τις αποκαλύψεις για τα σκάνδαλα -εμείς πιστεύουμε ότι υπάρχουν σκάνδαλα- εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ.

Όμως, ο Υπουργός των Οικονομικών της Κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ πρόσφατα, σε συνέντευξη που έδωσε στο «News 247» και στην εκπομπή «Παιχνίδια εξουσίας», είπε: «Είμαι ενάντια στην ποινικοποίηση της πολιτικής ζωής. Αυτό βοηθάει μόνο τη Χρυσή

Αυγή. Τα σκάνδαλα και η σκανδαλολογία βοηθούν μόνο τη Χρυσή Αυγή».

Είστε σίγουροι, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι θα προχωρήσετε σε κάθαρση κι εσείς; Φοβούμαι ότι θα είναι μια ακόμα ψεύτικη κάθαρση. Αυτή η δήλωση, όμως, του Υπουργού δείχνει καθαρά ότι μία δύναμη υπάρχει που αντιστέκεται ενάντια στην πολιτική διαφθορά, που φαίνεται ότι διαχέει συνολικά τον πολιτικό κόσμο. Και δεν είναι τυχαίο ότι σε όλες τις πολιτικές έρευνες ο ελληνικός λαός δείχνει την απαξίωση του για τα κόμματα και τους πολιτικούς. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Πρωθυπουργός επιλέγεται από τον ελληνικό λαό σε όλες τις δημοσκοπήσεις ο «κανένας»!

Και μέσα σε όλα αυτά, πριν αναφερθώ στα όσα προηγήθηκαν για να φτάσουμε στη σημερινή διαδικασία, είχαμε την επίσκεψη Μέρκελ και από το «go back», πήγαμε στους ασπασμούς και στα φιλά. Να ήταν μόνο αυτό! Από το «Φονιάδες των λαών, Αμερικανοί», γίνετε οι πλέον συνεπείς ακόλουθοι της αμερικάνικης πολιτικής.

Και μέσα στο πλαίσιο της επισκέψεως Μέρκελ και της δημοκρατίας σας, η οποία δεν είναι δημοκρατία, είναι μια «κόκκινη χούντα» με αντισυγκεντρώσεις, με όλα αυτά τα οποία συμβαίνουν, είχαμε και την απαγόρευση της συγκεντρώσεως της Χρυσής Αυγής για την επίσκεψη Μέρκελ και τον αποκλεισμό των γραφείων μας από δυνάμεις των ΜΑΤ και από τρεις κλούβες, επίσης, των αστυνομικών δυνάμεων. Και είχαμε και μία βδομάδα εξαιρετικά ενδιαφέρουσα, η οποία θα μπορούσε να είναι νούμερο επιθεωρήσεως: Η Κυβέρνηση στον αέρα λόγω της Συμφωνίας των Πρεσπών και τη Δευτέρα ήταν να συναντηθεί ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης Καμμένος με τον Πρωθυπουργό Τσίπρα. Και ανεβλήθη η συνάντηση. Γιατί; Γιατί ο κ. Καμμένος θα πήγαινε στο πάρτι της κόρης ενός σείχη στη Σαουδική Αραβία. Αν είναι δυνατόν! Τοποθετείται το ραντεβού για την Τετάρτη. Την Τετάρτη αναβάλλεται λόγω της επισκέψεως Μέρκελ και τοποθετείται ξανά για την Παρασκευή, όπου την Παρασκευή πάλι αναβάλλεται, διότι συνεδρίαζε το Κοινοβούλιο των Σκοπίων και ο κ. Καμμένος ήλπιζε ότι θα είναι αρνητική η απόφαση του Κοινοβουλίου των Σκοπίων και έτσι δεν θα έρθει η Συμφωνία των Πρεσπών.

Εάν πραγματικά ήθελε ο κ. Καμμένος να σταματήσει τη Συμφωνία των Πρεσπών, έπρεπε από τις πρώτες κινήσεις της Κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ και του Υπουργού τότε Κοτζιά, να πάει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να δηλώσει ότι αποσύρει την εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση και να πείσει η Κυβέρνηση. Δεν το έκανε. Τώρα αυτά που κάνει δεν πείθουν κανέναν.

Και φτάσαμε στο περίφημο διαζύγιο και στη σημερινή διαδικασία της ψήφου εμπιστοσύνης, όπου προσέξετε τι πλειοψηφία θα έχετε. Θα έχετε εκατόν σαράντα τέσσερις Βουλευτές οι οποίοι εξελέγησαν με το ΣΥΡΙΖΑ, θα έχετε μία Βουλευτή που εξελέγη με την Ένωση Κεντρώων, τρεις Βουλευτές που εξελέγησαν με τους ΑΝΕΛ, έναν Βουλευτή με το Ποτάμι και μία Βουλευτή από τη Νέα Δημοκρατία. Μιλάμε για Κυβέρνηση Φρανκενστάιν, για πλειοψηφία Φρανκενστάιν. Τέτοιος πολιτικός πολτός, τόσο ετερόκλητος, δεν είχε εμφανιστεί ποτέ.

Και μιας και μιλάμε για όλα αυτά και η Νέα Δημοκρατία πύρινη λείει διάφορα πράγματα εναντίον μας, θα της θυμίσω τα εξής: Δικό σας τέκνο είναι ο κ. Καμμένος, δικό σας τέκνο είναι η κ. Παπακώστα, δικό σας τέκνο είναι ο καριερισμός στην πολιτική και το να πηγαίνει ο καθένας όπου να 'ναι, ανερυθρίαστα, προκειμένου να εξυπηρετήσει τα προσωπικά του συμφέροντα.

Είναι, όμως, και δείγμα της πολιτικής ζωής του τόπου, διότι αυτό στη δεκαετία του '50 δεν θα συνέβαινε. Στη δεκαετία του '60 όταν συνέβη, δημιουργήθηκε μια λαϊκή αναταραχή πρωτοφανής. Σήμερα δεν τρέχει κάστανο! Δεν τρέχει τίποτα να πάει ένας από τη Νέα Δημοκρατία στο ΣΥΡΙΖΑ Έχει ξεφτίλιστεί το σύμπαν στην πολιτική ζωή! Και γι' αυτό είστε όλοι σας ένοχοι, όλα τα κόμματα, εκτός από τη Χρυσή Αυγή που στέκεται απέναντι!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Βγήκε, λοιπόν, ο κ. Μητσοτάκης και σε πρόσφατη συνέντευξη του -μόλις χθες- στο ερώτημα εάν θα επιδίωξει ευρύτερες συνεργασίες είπε: «Δεν υπάρχουν δυνάμεις πιο δεξιά από τη Νέα Δημοκρατία που να μπουν στη Βουλή. Δεν αναφέρονται, βέβαια, στη Χρυσή Αυγή. Είναι ένα χυδαίο, εκτός δημοκρατίας, κόμμα».

Απάντηση: Υπάρχουν δυνάμεις πιο δεξιά από τη Νέα Δημοκρατία και στη Βουλή και έξω από τη Βουλή, στον λαό. Υπάρχει η λαϊκή Δεξιά, η Χρυσή Αυγή. Γιατί η Νέα Δημοκρατία δεν είναι ούτε λαϊκή παράταξη πλέον, ούτε Δεξιά. Και πώς μπορεί να είναι Δεξιά με τον Τατσόπουλο και ευθυγραμμισμένη κάθε τόσο με το ΚΚΕ;

Βεβαίως, μέσα σε όλα αυτά, μέσα στον πολιτικό ορυμαγδό, ο οποίος έχει δημιουργηθεί, βλέπουμε πράγματα πρωτοφανή. Εντύπωση μεγάλη μου έκανε το γεγονός ότι στην εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» ο Νικόλαος Μέρτζος, κάποτε υπέρμαχος του ζητήματος της Μακεδονίας, πρώην αρχισυντάκτης του «Ελληνικού Βορρά», για όσους γνωρίζουν πολιτική ιστορία, έφτασε να γράφει υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσπών και να λέει: «Ο λεγόμενος μακεδονικός λαός είναι πολυεθνικός: Σλάβοι Μακεδόνες, Αλβανοί, Βούλγαροι, Σέρβοι, Ρομά, Βόσνιοι, Τούρκοι και Βλάχοι». Το ακούσατε αυτό; Υπάρχει βλάχικη μειονότητα στην Ελλάδα; Υπάρχει εθνότητα Βλάχων; Οι Βλάχοι είναι Έλληνες καθαροί.

Και επιπλέον δεν λέει λέξη ούτε αυτός, ούτε η Νέα Δημοκρατία, ούτε κανείς -εκτός, πάλι, από τη Χρυσή Αυγή- ότι στα Σκόπια ζούνε Έλληνες, εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες, ανάμεσα στους οποίους, βεβαίως, και Βλάχοι.

Και αναφέρεται ο Μέρτζος στο άρθρο του και για τα θέματα της γλώσσας και για τα θέματα της ιθαγενείας. Βεβαίως, παίρνει τη θέση της Κυβέρνησεως, δυστυχώς, αλλά αναφέρει ότι από το 2007 όλα τα ελληνικά κόμματα ήταν υπέρ ενός γεωγραφικού προσδιορισμού, ο οποίος θα περιείχε τον όρο «Μακεδονία».

Επομένως, οι κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι είναι κατά της σύνθετης ονομασίας, της οποιασδήποτε ονομασίας φέρει τον όρο «Μακεδονία», πολύ καλά θα κάνουν να διαχωρίσουν τη θέση τους από τη Νέα Δημοκρατία, διότι η Νέα Δημοκρατία άλλα πιστεύει, όπως αναφέρει εδώ και ο Μέρτζος.

Εις ό,τι αφορά την ιθαγένεια, είναι αστείο το παιχνίδι μεταξύ των λέξεων «ethnicity» και «nationality», καθόσον και οι δύο αυτές λέξεις στο «Μεγάλο Λεξικό της Αγγλικής Γλώσσας» του Πανεπιστημίου του Cambridge σαφώς καταδεικνύουν ότι αφορούν φυλή, αφορούν εθνότητα.

Αλλά το μείζον είναι το όνομα. Και πάνω στο όνομα η Νέα Δημοκρατία δεν έχει ξεκάθαρη θέση, όπως θα αναφέρω στη συνέχεια.

Είχαμε συγκεκριμένη συνέντευξη του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας στις 20 Ιουλίου 2018 στην εφημερίδα «Süddeutsche Zeitung», ο οποίος ερωτώμενος για το ζήτημα της ονομασίας των Σκοπίων, δήλωσε επί λέξει τα εξής: «Έχω πει ξεκάθαρα ότι δεν μου αρέσει αυτή η συμφωνία, αλλά λέω, επίσης, ότι θα τη σεβαστώ ως μία υποχρέωση της χώρας, εφόσον θα επικυρωθεί από την ελληνική Βουλή. Η δική μας, όμως, Νέα Δημοκρατία θα ψηφίσει «κατά».

Τι μας λέει πολύ απλά ο κ. Μητσοτάκης; Ότι επειδή θα κυρωθεί από αυτή τη Βουλή -αν κυρωθεί, που εύχομαι να μην κυρωθεί και εμείς θα την καταψηφίσουμε- τότε είναι δεσμευμένος.

Κάλεσε και βοήθεια καθηγητική, από έναν καθηγητή επίκουρο ή αναπληρωτή -δεν ενθυμούμαι- του Διεθνούς Δικαίου, που προαλείφεται και για πολιτευτής της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος έγραψε και άρθρο στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» και είπε στο άρθρο του αυτό, ότι δεν μπορεί η Κυβέρνηση να καταγγείλει τη Συμφωνία των Πρεσπών, βάσει της Συνθήκης της Βιέννης του 1969 «περί του δικαίου των Συνθηκών». Κολοκύθια με τη ρίγανη!

Από το 1969 μέχρι σήμερα έχει διαλυθεί η Σοβιετική Ένωση και έχουν ιδρυθεί δέκα κράτη, έχει γίνει εμφύλιος στη Γιουγκοσλαβία και έχουν ιδρυθεί επτά κράτη, έχει ενωθεί η Γερμανία, έχουν γίνει σημεία και τέρατα παρά τη Συνθήκη της Βιέννης. Πίσω από τη Συνθήκη της Βιέννης του 1969 θα κρυφτεί η Νέα Δημοκρατία για να αποδεχθεί τη σύνθετη ονομασία;

Αλλά και επί της ουσίας, εδώ είναι το κείμενο της Συμφωνίας των Πρεσπών, που στο άρθρο 13 σαφώς αναφέρει ότι: «Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι το δεύτερο συμβαλλόμενο μέρος», δηλαδή τα Σκόπια, «είναι περικλειστό κράτος, τα συμβαλλόμενα μέρη θα καθοδηγούνται από τις σχετικές προβλέψεις της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, που θα έχουν και πρακτική εφαρμογή», που σημαίνει δι-
νουμε διέξοδο στη θάλασσα στο κράτος των Σκοπίων και αυτό

θίγει καίρια την εθνική μας ανεξαρτησία. Είναι ένα ζήτημα που αγγίζει άμεσα την εθνική μας ανεξαρτησία και επομένως απαιτείται για την εγκυρότητα της επικυρώσεως της Συμφωνίας ο αριθμός των εκατόν ογδόντα ψήφων.

Και ερωτώ τη Νέα Δημοκρατία δημόσια: Θα χρησιμοποιήσει αυτό το επιχείρημα, σαν κυβέρνηση, για να καταγγείλει τη Συμφωνία των Πρεσπών;

Και βεβαίως έχουμε από την ίδια Συμφωνία και το άρθρο 18 που λέει ότι «Από τη θέση σε ισχύ της παρούσας Συμφωνίας, τα μέρη θα κατευθύνονται στις σχέσεις τους από τις διατάξεις των διμερών συμφωνιών του 1959 με τη Γιουγκοσλαβία». Μιλάμε για σημεία και τέρατα!

Αλλά το πιο χαρακτηριστικό όλων από τη Συμφωνία αυτή, που αποτελεί λόγο ακυρότητας και αν ήθελε η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ θα μπορούσε να έχει σταματήσει όλες τις διαδικασίες άμεσα, είναι η παράγραφος 4 του άρθρου 1 που αναφέρει το εξής: «Το δεύτερο μέρος», δηλαδή τα Σκόπια, «θα ολοκληρώσει in toto τις συνταγματικές τροποποιήσεις έως το τέλος του 2018». Και οι συνταγματικές αυτές μεταρρυθμίσεις συμπληρώθηκαν στις 12 Ιανουαρίου του 2019. Έχει παραβιάσει το κράτος των Σκοπίων τη συμφωνία των Πρεσπών. Έχετε λόγους, λοιπόν, να την καταγγείλετε. Θα την καταγγείλετε; Δεσμεύεστε; Δεν το βλέπουμε.

Άλλωστε και στην πρόταση μομφής την οποία κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία στις 14-6-2018, την οποία υπερψηφίσαμε, στο σημείο όπου αναφερόταν για τη Συμφωνία των Πρεσπών έλεγε: «Η ανακοίνωση της Συμφωνίας με την Κυβέρνηση της ΠΓΔΜ είναι η σταγόνα που ξεχειλίζει το ποτήρι της αγανάκτησης του ελληνικού λαού. Η Συμφωνία αυτή συναντά την αντίθεση της συντριπτικής πλειονότητας των Ελλήνων. Επιπροσθέτως, δεν έχει καν εγκριθεί από το Υπουργικό Συμβούλιο. Είναι μια επιζήμια συμφωνία για τα εθνικά συμφέροντα. Αναγνωρίζει δήθεν «μακεδονική» εθνότητα και γλώσσα για τους βόρειους γείτονές μας» και δεν λέει λέξη για το ζήτημα του ονόματος.

Και επί του θέματος η Νέα Δημοκρατία να σταματήσει να λέει μισές αλήθειες και να ξεκαθαρίσει: Δεσμεύεται ότι θα ακυρώσει τη Συμφωνία των Πρεσπών; Δεσμεύεται ότι θα αρνηθεί κάθε σύνθετη ονομασία που θα περιέχει τον όρο «Μακεδονία»; Δεν δεσμεύεται, δεν έχουμε ακούσει τίποτα για αυτό το πράγμα.

Και γι' αυτό στο προπύργιο των εθνικών αγώνων στέκει μία δύναμη που λέει «κανένα συμβιβασμό για τη Μακεδονία μας!» και είναι η Χρυσή Αυγή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Άλλωστε εμείς από την πρώτη στιγμή, χωρίς δισταγμό, όταν προέκυψε το θέμα απευθύναμε μία επιστολή τόσο στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, όσο και Βουλευτές της Χρυσής Αυγής, όσο και σε όλους τους διεθνείς οργανισμούς, η οποία κατέληγε με το συμπέρασμα ότι «για τους λόγους αυτούς η Συμφωνία για το σκοπιανό, που υπεγράφη, παραβιάζει τη λαϊκή κυριαρχία και το Σύνταγμα της χώρας και αντιπροσωπεύει το εθνικό συμφέρον. Και εάν και εφόσον η χώρα εκλέξει κυβέρνηση υπό τη Χρυσή Αυγή η κυβέρνηση αυτή θα καταγγείλει άμεσα τη Συμφωνία». Είναι ουτοπία, όνειρο, ρομαντισμός;

Χαμογελάτε; Μην χαμογελάτε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί ήσαν για σαράντα χρόνια στο 4%. Η ώρα των εθνικιστών έρχεται. Η ώρα της Χρυσής Αυγής έρχεται και τότε δεν θα υπάρχει κανένα κράτος στα βόρεια σύνορά μας που θα έχει το όνομα Μακεδονία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Ευχαριστώ.

Η διαδικασία θα συνεχίσει με τον Πρόεδρο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Ύστερα θα μιλήσει, εφόσον θα θέλει, ο Πρόεδρος κ. Θεοδωράκης και ύστερα, επίσης εφόσον θα θέλει, ο κ. Λεβέντης. Ο κ. Καμμένος έχει πει ότι θα μιλήσει αύριο.

Καλώ στο Βήμα τον κ. Δημήτρη Κουτσούμπα, Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κυρίες και κύριοι, η σημερινή συζήτηση στη Βουλή όπου η Κυ-

βέρνηση αναζητά ψήφο εμπιστοσύνης δεν είναι τίποτε άλλο από την κατάληξη των παζαριών των προηγούμενων ημερών ανάμεσα στους κυβερνητικούς εταίρους, τον ΣΥΡΙΖΑ και τους ΑΝΕΛ, και πιο συγκεκριμένα των παζαριών ανάμεσα στον κ. Τσίπρα και στον κ. Καμμένο.

Και βέβαια αυτή η εξέλιξη βολεύει και τους δυο σας, κύριε Τσίπρα, γιατί δίνει τη δυνατότητα αφ' ενός σε εσάς να διασώσετε την Κυβέρνησή σας με τις ψήφους των Βουλευτών των ΑΝΕΛ και αφ' ετέρου στον μέχρι πρότινος συνεταίρο σας, στον κ. Καμμένο, να διατηρήσει την Κοινοβουλευτική του Ομάδα εμφανιζόμενος μάλιστα ότι αντιστέκεται σε μια πολιτική στην οποία όχι απλά «έβαλε πλάτη», αλλά πρωτοστάτησε και στην υλοποίησή της όλο το προηγούμενο διάστημα. Και ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα της αυριανής ψηφοφορίας στη Βουλή και το ποιοι τελικά θα είναι οι νέοι πιθανοί συνοδοιπόροι του κ. Τσίπρα, το κρίσιμο ζήτημα είναι τελικά ο ίδιος ο λαός να καταψηφίσει αυτήν την Πολιτική και αυτό να το κάνει και μέσα από τους καθημερινούς αγώνες του, αλλά και στις επικείμενες εκλογές, τόσο στις βουλευτικές όσο και στις ευρωεκλογές ή στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές ο λαός να καταψηφίσει μια Κυβέρνηση η οποία θα συνεχίσει την ίδια βάρβαρη, αντιλαϊκή και επικίνδυνη πολιτική ως συνέχεια των προηγούμενων κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ.

Γι' αυτό ακριβώς ο κ. Τσίπρας ζητά ψήφο εμπιστοσύνης, προκειμένου, όπως είπε, να ολοκληρώσει η Κυβέρνησή του το έργο της, να κλείσει τις εκκρεμότητές της. Αλίμονο! Άλλωστε ο ελληνικός λαός ξέρει πολύ καλά πλέον και σας αναγνωρίζει τη βρόμικη δουλειά που αναλάβατε για λογαριασμό του μεγάλου κεφαλαίου, για λογαριασμό του Τραμπ, για λογαριασμό της Μέρκελ και των άλλων δυναστών του λαού μας, σε αυτήν τουλάχιστον τη φάση.

Και καταλαβαίνουμε ότι θέλετε να την ολοκληρώσετε. Είστε πολύ συνεπείς μόνο σε αυτό και γι' αυτό σας στηρίζουν όλοι αυτοί οι ορκισμένοι εχθροί του ελληνικού λαού με κάθε τρόπο. Και τι δεν είπατε; Τι να κατακτήσει η χώρα τον ηγετικό της ρόλο στα Βαλκάνια. Τι να εξασφαλίσει μέσα από τις συμμαχίες – τις λυκοσυμμαχίες δηλαδή – τη σταθερή πορεία της. Τι να συνεχίσει να αποτελεί πυλώνα σταθερότητας και ασφάλειας στη νοτιοανατολική Μεσόγειο. Τώρα τι ακριβώς εννοεί ο κ. Τσίπρας και η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ηγετικό ρόλο είναι άλλου παπά ευαγγέλιο.

Αυτό που ισχύει είναι αυτό που το ΚΚΕ σας έχει πει εδώ και πάρα πολύ καιρό, δηλαδή ότι η Κυβέρνησή σας έχει αναλάβει ρόλο σηματοφόρου για τα επικίνδυνα σχέδια των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και του ΝΑΤΟ, διεκδικώντας μερίδιο για τη λογαριασμό κάποιων μερίδων της εγχώριας αστικής τάξης.

Αυτά που λέτε δεν τα ακούμε, βέβαια, πρώτη φορά. Τα έχουμε ξανακούσει και από την κυβέρνηση Σημίτη παλιότερα, τότε που συνέδραμε στον βομβαρδισμό της Γιουγκοσλαβίας. Το έλεγαν όλοι αυτοί που σήμερα φιγουράρουν στις στημένες εκδηλώσεις για τα δήθεν προοδευτικά σας μέτωπα.

Σας βλέπουμε στην καθημερινότητα. Η πρόοδος ξεχειλίζει από τα μπατζάκια σας, τόσο όσο και των προηγούμενων! Αυτή είναι η περιβόητη ανάκτηση του ηγετικού ρόλου που επικαλείται η Κυβέρνηση, ηγετικού ρόλου στους εγκληματικούς σχεδιασμούς των ιμπεριαλιστικών οργανισμών του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίοι θέτουν σε κινδύνους τον ελληνικό λαό.

Όταν μιλάμε για μερίδιο από τη μοιρασιά, οι εργαζόμενοι που μας ακούν μπορούν να καταλάβουν ότι μιλάμε για τα πεδία κερδοφορίας που θα ανοίξουν για κάποιους μονοπωλιακούς ομίλους στην περιοχή, γιατί για τους εργαζόμενους μόνιμα εξακολουθεί να γράφει μηδέν εις το ηλίκον.

Η συμφωνία που υπογράψατε, κύριε Τσίπρα, με τον κ. Ζάεφ είναι μια βασική πλευρά των συνολικότερων αμερικανονατοϊκών σχεδιασμών στην περιοχή, τους οποίους τόσο εσείς όσο και ο κ. Καμμένος υπηρέτησατε με πολύ μεγάλη συνέπεια. Μαζί μετατρέπατε τη χώρα σε ένα απέραντο νατοϊκό στρατόπεδο από την Αλεξανδρούπολη ως την Κρήτη, με επέκταση της βάσης της Σούδας, μεταφορά drones στη Λάρισα, δημιουργία βάσης αμερικανικών ελικοπτήρων στην Αλεξανδρούπολη. Ακόμα και τη μεταφορά ειδικών όπλων, ανάμεσά τους και πυρηνικών, σχεδιάζετε στον Άραξο.

Ο κ. Καμμένος για λογαριασμό της δικής σας Κυβέρνησης υπέγραψε όλες τις αποφάσεις των Υπουργών Άμυνας του ΝΑΤΟ που συνιστούν και πολεμική προετοιμασία απέναντι στη Ρωσία. Για λογαριασμό της Κυβέρνησης επέβλεπε τις νατοϊκές ασκήσεις πολέμου με τη συμμετοχή των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων.

Βέβαια, για όλα αυτά, για την πιο ενεργή εμπλοκή της χώρας στα επικίνδυνα σχέδια του ΝΑΤΟ, των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, καμμία αντιπαράθεση, κανένας καβγάς δεν γίνεται ανάμεσα στον κ. Τσίπρα και τον κ. Μητσοτάκη, ούτε φυσικά ανάμεσα στα στελέχη τους που δεν χάνουν ευκαιρία να αρπαχτούν για να έχουν να «παίζουν» τα βραδινά δελτία ειδήσεων με καθετί επουσιώδες. Γιατί αυτά τα επικείμενα σχέδια του ΝΑΤΟ δεν τα αμφισβητεί ούτε η Νέα Δημοκρατία ούτε εκείνοι που ψαρεύουν στα θολά νερά του αντιδραστικού εθνικισμού, του φασισμού παίζοντας το παιχνίδι των ιμπεριαλιστικών κέντρων.

Υπάρχει πλήρης ταύτιση και συμφωνία. Άκουσε κανείς κάποια έστω λογομαχία ανάμεσα στους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και άλλων κομμάτων γιατί η Κυβέρνηση δίνει το 2% του ΑΕΠ, δηλαδή 4 δισεκατομμύρια ευρώ κάθε χρόνο για νατοϊκούς εξοπλισμούς που καμμία σχέση έχουν με την άμυνα της χώρας, αλλά μόνο με επιθετικά σχέδια των Αμερικανών και του ΝΑΤΟ, την ίδια στιγμή που ο λαός μας υποφέρει τόσα χρόνια τώρα; Όχι, βέβαια. Ταμμουδιά για όλα αυτά. Ο πραγματικός λόγος που η Νέα Δημοκρατία και τα στελέχη της φωνάζουν είναι γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ της έχει πάρει τη μουσική από το στόμα, γιατί υλοποιεί κατά γράμμα όσα εκείνη δεν πρόλαβε να κάνει.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο κ. Τσίπρας πριν μας είπε ότι η Συμφωνία των Πρεσπών είναι το δεύτερο μεγαλύτερο επίτευγμα της Κυβέρνησής του μετά την έξοδο από τα μνημόνια. Αυτά, βέβαια, τα έκανε πρόβα για να τα πει στη Μέρκελ πριν τη συναντήσει και φυσικά τα επανέλαβε και μετά, τα είπε και σήμερα. Φυσικά, η Μέρκελ τού έδωσε ψήφο εμπιστοσύνης. Αλίμονο! Πώς είναι δυνατόν τώρα, λοιπόν, να ζητά από όσους τουλάχιστον ακόμα εξακολουθούν να λένε «go back» επί της ουσίας της πολιτικής της βέβαια και όχι από τα προεκλογικά μπαλκόνια, όπως έκανε ο κ. Τσίπρας προς άγραν τότε και κοροϊδία ψηφοφόρων που άκουγαν, βέβαια, οι άνθρωποι με καλή θέληση και πίστευαν σε αυτά που έλεγε;

Θεωρείτε επίτευγμα σας μια επαίσχυντη συμφωνία που έχει φαρδιά-πλατιά την υπογραφή των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, του ΝΑΤΟ, των άλλων δυνάμεων οι οποίες επιδιώκουν η γειτονική χώρα να ενταχθεί άμεσα στη νατοϊκή πολεμική μηχανή μόνο και μόνο για να κοπεί η φόρα στα ρωσικά, στα κινέζικα και άλλα ξένα κεφάλαια στα δυτικά Βαλκάνια.

Το κείμενο της Συμφωνίας των Πρεσπών μιλά καθαρά για επικύρωση από την Ελληνική Βουλή του Πρωτοκόλλου Ένταξης της Πρώτης Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ. Αυτή είναι η ουσία της Συμφωνίας και η επίλυση της μεγάλης εκκρεμότητας για την οποία καμαρώνετε μάλιστα, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ.

Θεωρείτε επίτευγμα μια συμφωνία - καταπέλτη κατά των συμφερόντων και του ελληνικού λαού αλλά και του λαού της γειτονικής χώρας και όλων των λαών της Βαλκανικής και αυτό, γιατί ενισχύει στα Βαλκάνια τον δολοφονικό μηχανισμό του ΝΑΤΟ που βαρύνεται με δεκάδες αντιλαϊκούς σχεδιασμούς και επεμβάσεις, με αλλαγές συνόρων και αιματοκύλισμα λαών.

Θεωρείτε επίτευγμα μια συμφωνία που, παρά τους εκατέρωθεν συμβιβασμούς, όχι μόνο δεν βάζει τελικά τέρμα στον αλυτρωτισμό, αλλά με τις διατυπώσεις, τη σημειολογία και τα διάφορα σημεία στα οποία αναφέρονται αυτά, τα αφήνει ανοικτά για μελλοντική αξιοποίηση, ανάλογα βέβαια με τα συμφέροντα όλων εκείνων που κινούν τα νήματα, των διαφόρων συμφερόντων τους, δίνοντας αέρα στα πανιά του εθνικισμού, του αλυτρωτισμού από όλες τις πλευρές. Έτσι, άλλωστε, πάντα προχωράει το γνωστό «διαίρει και βασίλευε».

Όλοι σας εδώ μέσα, από τους συγκυβερνώντες μέχρι σήμερα ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, τους κυρίους της Νέας Δημοκρατίας, μέχρι τους υπόλοιπους του αστικού τόξου έως και τη φασιστική, ναζιστική Χρυσή Αυγή, ευθύνεσθε γιατί η προσοχή του λαού λαθεμένα βρίσκεται στην ονοματολογία. Την ίδια ώρα, βέβαια, τα ουσιαστικά ζη-

τήματα τα υπόλοιπα, τα οποία θέτει το ΚΚΕ αλλά και ευρύτερες σήμερα λαϊκές δυνάμεις, όπως είναι η ενίσχυση του ΝΑΤΟ, το επικίνδυνο των εξελίξεων συνολικά, που ναρκοθετούν το μέλλον των λαών της Βαλκανικής, όλοι σας προσπαθείτε να τα κρύψετε από τον ελληνικό λαό. Κι αφήστε αυτά που ξέρετε περί σταθερότητας και περί ασφάλειας στη νοτιοανατολική Μεσόγειο. Μας τα έχουν πει και οι προηγούμενοι.

Ξέρετε πολύ καλά πως το ΝΑΤΟ, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αποτελούν πραγματική εγγύηση για την ειρήνη και την ασφάλεια. Είναι αυτοί που ξεκίνησαν τον φαύλο κύκλο της αλλαγής συνόρων τα προηγούμενα χρόνια, συνεχίζουν τώρα, σήμερα στο Κόσσοβο σπρώχνοντας τα πράγματα από την 1^η Γενάρη του 2019 στη συγκρότηση της «Μεγάλης Αλβανίας» που θα είναι υποχείριο στους σχεδιασμούς τους, σε βάρος και των συμφερόντων όλων των λαών, και του ελληνικού αλλά και του γείτονα αλβανικού λαού.

Οι αμερικάνικες και νατοϊκές βάσεις δεν φτιάχνονται για να προστατέψουν τη χώρα και τα σύνορά μας, αλλά για να λειτουργήσουν ως ορμητήρια πολέμου, επεμβάσεων, για να προστατεύσουν συμφέροντα, επίσης, ενεργειακών κολοσσών. Όμως, θα μετατρέψουν την Ελλάδα σε πραγματικό μαγνήτη νέων πιθανών οικονομικών πολιτικών ακόμα και στρατιωτικών επιθέσεων.

Άλλωστε, η συμμετοχή της χώρας μας όλα αυτά τα χρόνια στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, η παρουσία των βάσεων στην Ελλάδα, όχι μόνο δεν απέτρεψαν, αλλά αντίθετα όξυναν την τούρκικη επιθετικότητα, η οποία αμφισβητεί καίρια κυριαρχικά δικαιώματά μας στο Αιγαίο και ούτε βέβαια εμπόδισε την κατοχή του 40% της Κύπρου που συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Το ΝΑΤΟ δεν αναγνωρίζει σύνορα στο Αιγαίο. Το θεωρεί ενιαίο επιχειρησιακό χώρο. Παίζει τον ρόλο του Πόντιου Πιλάτου σε όλες τις ελληνoturκικές διαφορές. Καμμία από αυτές τις συμμαχίες σας δεν σταμάτησε την προκλητική στάση της άρχουσας τάξης της Τουρκίας.

Καταλάβετε, κύριε Τσίπρα, κύριοι της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, γιατί είναι πρόκληση να μιλάτε για επίτευγμα όταν αναφέρεστε στη Συμφωνία των Πρεσβών; Αυτά μην τα λέτε, λοιπόν, στον ελληνικό λαό που εσείς οι ίδιοι ναρκοθετείτε το μέλλον του. Αυτά κρατήστε τα να τα λέτε στις συναντήσεις σας με τους εταίρους σας μπας και σας δώσουν και καμμία εργολαβία παραπάνω.

Γι' αυτούς τους λόγους το ΚΚΕ καταψηφίζει τη Συμφωνία Τσίπρα - Ζάεφ. Γι' αυτούς τους λόγους υπερασπίζεται την αλληλεγγύη, την κοινή πάλη των λαών ενάντια στον εθνικισμό, ενάντια στον αλυτρωτισμό, ενάντια στους σχεδιασμούς των Αμερικάνων και του ΝΑΤΟ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μας είπε, επίσης, ο κ. Τσίπρας ότι θέλει ανανέωση της ψήφου εμπιστοσύνης, γιατί έχει μπροστά του πολύ σημαντικές προκλήσεις. Επανάλαβε όλα αυτά τα γνωστά περί αποκατάστασης της κανονικότητας, στήριξης της κοινωνίας, των πιο αδύναμων κ.λπ.. Μάλιστα, μας είπε ότι το ατού του είναι η οικονομία.

Βέβαια, ο κ. Τσίπρας, αλλά και άλλοι εδώ μέσα -για να μην αδικήσουμε και κανέναν από τα άλλα κόμματα- όταν μιλούν για οικονομία, μιλούν για μία οικονομία της οποίας οι βασικοί δείκτες είναι μόνο η κερδοφορία και η ανταγωνιστικότητα των μονοπωλίων και αυτή δεν είναι άλλη, βέβαια, από τη γνωστή και μη εξαιρετέα καπιταλιστική οικονομία της εκμετάλλευσης και αδικίας.

Εμείς, λοιπόν, δεν θα σας παραθέσουμε σήμερα τα στοιχεία της κερδοφορίας. Τα διαβάζουμε, τα μελετάμε, τα ξέρετε και εσείς, τα ξέρουμε και εμείς, τα ξέρουμε όλοι.

Θα σας παραθέσουμε, όμως, ορισμένα στοιχεία που αφορούν την οικονομία της εργατικής λαϊκής οικογένειας, που είναι αμείλικτα και βάζουν κάθε κατεργάρη στον πάγκο του. Κατά 66,3% αυξήθηκαν την τελευταία τριετία όσοι έχουν ληξιπρόθεσμες οφειλές στην εφορία και βρίσκονται αντιμέτωποι με αναγκαστικά μέτρα είσπραξης. Η μάζα των φρέσκων ληξιπρόθεσμων χρεών στη διάρκεια αυτού του μήνα εκτοξεύτηκε κατά 850 εκατομμύρια ευρώ και συνολικά στο ενδεκάμηνο έφτασε περίπου στα 9,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Οι οφειλέτες, στους οποίους δύναται να ληφθούν αναγκαστικά μέτρα είσπραξης, δηλαδή βρίσκονται στο παρά πέντε της επιβολής τους, φτάνουν κοντά στα δύο εκατομμύρια. Για την ακρίβεια, αυτή τη στιγμή είναι ένα εκατομμύριο οκτακόσιες χιλιάδες άνθρωποι.

Το 31,4% των εργαζομένων δουλεύει με μερική ή εκ περιτροπής απασχόληση. Το 2018 ένας στους πέντε εργαζόμενους δούλεψε με ελαστικές μορφές απασχόλησης, από έναν στους δέκα που ήταν το 2013.

Το 57,41% των νέων θέσεων εργασίας είναι με συμβάσεις μερικής και εκ περιτροπής απασχόλησης.

Ο προϋπολογισμός του 2019 προβλέπει 1 δισεκατομμύριο ευρώ περισσότερους φόρους για τα λαϊκά στρώματα, την ίδια στιγμή που μειώνεται η φορολογία στο μεγάλο κεφάλαιο και στα κέρδη του. Και αυτά είναι μόνο ορισμένα από τα στοιχεία.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, η προπαγάνδα σας περί θετικών μέτρων που μένουν να υλοποιηθούν στους λίγους μήνες που απομένουν ως το τέλος της κυβερνητικής θητείας σας είναι έτσι κι αλλιώς στάχτη στα μάτια του λαού. Βέβαια, ο ελληνικός λαός ξέρει πολύ καλά ότι ακόμα και αυτά τα λίγα, τα «ψίχουλα», δεν θα δίνονταν, αν δεν υπήρχαν οι αγώνες του εργατικού λαϊκού κινήματος, αν δεν υπήρχε η καθοριστική συμβολή, η πίεση του ΚΚΕ. Αυτά τα ημίμετρα, όμως, όχι μόνο δεν κλείνουν πληγές των μνημονίων -όπως ισχυρίζεται και είπε σήμερα η Κυβέρνηση- αλλά ούτε καν ανακόπτουν έστω το περαιτέρω άνοιγμα αυτών των πληγών. Δεν είναι παρά η επιστροφή ενός πολύ ελάχιστου μέρους από την τεράστια ληστεία σε βάρος του ελληνικού λαού, που συνεχίζεται και κλιμακώνεται.

Αυτό, άλλωστε, δείχνουν και η διατήρηση των μνημονιακών νόμων και τα ματωμένα πλεονάσματα και η ασφυκτική επιτροπεία και η αύξηση των ληξιπρόθεσμων οφειλών και κατασχέσεων και η ένταση της φοροληστείας και η γενίκευση της μερικής απασχόλησης, ο περιορισμός της προστασίας της πρώτης κατοικίας, η επιτάχυνση πλειστηριασμών, τα νέα προνόμια προς το μεγάλο κεφάλαιο και τόσα άλλα.

Η περιβόητη καπιταλιστική ανάπτυξη, στην οποία ορκίζεστε όλοι σας, μπορεί να επέστρεψε έστω και αδύναμα τα δύο τελευταία χρόνια, έστω και με μεγάλη επισφάλεια, αλλά δεν επέστρεψαν στις τσέπες των εργαζομένων, των συνταξιούχων οι τεράστιες απώλειες που είχαν στα χρόνια της κρίσης ούτε κατά το ελάχιστο.

Το ακριβώς αντίθετο: Η διαιώνιση και κλιμάκωση της εργασιακής ζούγκλας, της φοροληστείας, της υποβάθμισης ακόμα και κρίσιμων για την ανθρώπινη ζωή κοινωνικών υπηρεσιών και υποδομών είναι το προαπαιτούμενο της δικής σας ανάπτυξης. Και σε αυτή ορκίζεστε όλοι σας.

Αυτήν την πολιτική υπηρετείτε με συνέπεια τόσο εσείς, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, όσο και η Νέα Δημοκρατία και άλλα κόμματα. Είστε έτοιμοι ανά πάσα στιγμή να θυσιάσετε λαϊκά δικαιώματα, εργατικά δικαιώματα, προκειμένου να εξασφαλίσετε τα κέρδη των λίγων. Και αυτή τη στρατηγική σας σύγκλιση προσπαθείτε να κρύψετε, στήνοντας κάλπικα δίπολα, κάλπικα διλήμματα, όπως το παλιό -αραχνιασμένο πλέον από τα πολλά χρόνια- του παλαιού και βαθέος ΠΑΣΟΚ, όπως θυμόμαστε, περί προόδου από τη μια και συντήρησης από την άλλη.

Άλλωστε, το δήθεν προοδευτικό μέτωπό σας, κύριε Τσίπρα, συμπεριλαμβάνει πρόσωπα που τα προηγούμενα χρόνια διακρίθηκαν ως κορυφαίοι Υπουργοί και παράγοντες κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ με πλούσιο αντιλαϊκό έργο, από γνωστούς αντικομμουνιστές δημοσιογράφους μέχρι συντάκτες των «τρομονόμων», ενώ κάποιοι άλλοι ήταν στελέχη, βέβαια και του Συνασπισμού, του δικού σας κόμματος, του παλιού Συνασπισμού, που αφού περιπλανήθηκαν σε ΠΑΣΟΚ, σε Ποτάμι, σε ΔΗΜΑΡ και λοιπά, κατέληξαν σήμερα πάλι κάποιοι στον ΣΥΡΙΖΑ του αμοραλισμού, του τυχοδιωκτισμού, της μνημονιακής πολιτικής, για να μην μιλήσουμε φυσικά για τους Βουλευτές των ΑΝΕΛ, που αφού κατάφεραν τελικά να σαςβάλουν για τα καλά στις ράγες του τρένου των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, όπως δήλωσε μόλις χθες ο κυβερνητικός συνεταιρικός σας, τώρα σας ακολουθούν, από ό,τι φαίνεται, όχι πλέον ως συνιστώσα της Κυβέρνησης μόνο, αλλά και ως συνιστώσα του ίδιου του κόμματός σας, του ΣΥΡΙΖΑ.

Για να δούμε, λοιπόν, τι είναι πραγματικά πρόοδος για τον λαό και τη νεολαία, γιατί πρόοδος σίγουρα δεν είναι ένα φτιασίδωμα, μια αναπαλαιώση ενός φθαρμένου πολιτικού συστήματος, το οποίο έχει χάσει την αξιοπιστία του στον λαό.

Πρόδοος είναι να είσαι ικανός να αξιοποιείς την όποια δυσκολία, το όποιο ρήγμα, την όποια αστάθεια του βάρβαρου και διεφθαρμένου συστήματος, για να ανακόπτεις μαζί με τον λαό το αντιλαϊκό έργο, να βάζεις εμπόδια, να κερδίζεις χρόνο για την οργάνωση της αντεπίθεσης του λαϊκού κινήματος, ώστε ο λαός να βάλει την πραγματική σφραγίδα του στις εξελίξεις.

Πρόδοος είναι να μεγαλώνει η λαϊκή αμφισβήτηση και δυσαρέσκεια απέναντι στο σάπιο αστικό πολιτικό σύστημα, που όλοι σας από διάφορα πόστα εδώ μέσα υπηρετείτε.

Πραγματική πρόδοος είναι ο λαός να ζει με βάση τις σύγχρονες ανάγκες του, τις δυνατότητες που δημιουργεί η επιστήμη, η τεχνολογία, η παραγωγικότητα της εργασίας.

Πρόδοος για τον λαό είναι η ανατροπή του μνημονιακού και αντιλαϊκού οπλοστασίου, για να ανακτήσουν οι εργαζόμενοι τις οικονομικές απώλειες, το εισόδημά τους, να ικανοποιηθούν οι σύγχρονες λαϊκές ανάγκες.

Πραγματικά σύγχρονο είναι να έχουν όλοι οι εργαζόμενοι μόνη και σταθερή δουλειά, δωρεάν παιδεία, υγεία, πρόνοια, να απολαμβάνουν τον τεράστιο πλούτο που μόνο οι ίδιοι παράγουν.

Πρόδοος είναι να αποδεσμευτεί η χώρα από τις ιμπεριαλιστικές αλυσίδες και τα θανατηφόρα σχέδια των ιμπεριαλιστικών συμμαχιών και οργανισμών.

Διότι, σε τελευταία ανάλυση, η κίνηση ενός κόσμου προς ακροδεξιά αντιδραστικά κόμματα δεν είναι και τόσο αυθόρμητη, όσο θέλετε κάποιοι από σας να την παρουσιάσετε. Πίσω από αυτά τα κόμματα υπάρχουν κάποια κέντρα του συστήματος, τμήματα της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας και εξουσίας, ακόμα και κάποιες πρεσβείες σε μια σειρά χώρες, που σε αυτή τη φάση επενδύουν στον αντιδραστικό εθνικισμό, στον οικονομικό προστατευτισμό, στην αναζήτηση άλλων συμμαχιών, για να ανακόψουν την επιδείνωση της θέσης τους, δηλαδή της ανταγωνιστικότητας των δικών τους μονοπωλιακών ομίλων.

Αυτό δείχνουν και το Brexit στη Βρετανία και η άνοδος του ευρωσκεπτικισμού σε μια σειρά χώρες, όπως η Γαλλία, η Ιταλία, η εκλογή Τραμπ στις ΗΠΑ και αλλού.

Το πρόβλημα είναι ότι τέτοιες δυνάμεις, που εμφανίζονται με έναν κάλπικο, με έναν επιφανειακό δυναμισμό και έντονο λαϊκισμό, παίζουν τον ρόλο τους μόνο για να εγκλωβίζουν τη λαϊκή αγανάκτηση, τη δυσαρέσκεια που αυξάνεται σε όλες τις χώρες και στην Ελλάδα εξαιτίας της πολιτικής που εφαρμόζουν τόσο οι ονομαζόμενες «δεξιές νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις» όσο και οι λεγόμενες «αριστερές σοσιαλδημοκρατικές δυνάμεις».

Τέτοιες ακροδεξιές φασιστικές δυνάμεις αυξάνουν την επιρροή τους και εξαιτίας της ίδιας της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της ανιστόρητης εξίσωσης φασισμού - κομμουνισμού, που όλοι οι φίλοι μαζί, της Μέρκελ και του Μακρόν, του Σαλβίνι και του Όρμπαν κατά περίπτωση διατυμπανίζουν στις Βρυξέλλες. Πραγματικοί αντίπαλοι του φασισμού, της ακροδεξιάς δεν μπορούν να είναι όσοι έχουν γίνει σημαιοφόροι των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών, που έσπειραν και συνεχίζουν να σπέρνουν το δηλητήριο του διχασμού, του ρατσισμού ανάμεσα στους λαούς. Δεν μπορούν να είναι αντίπαλοι του φασισμού όσοι δείχνουν μόνο τη λεπέν ή τον Όρμπαν και την ίδια στιγμή έχουν γίνει οι καλύτεροι φίλοι του Τραμπ, όσοι συγκυβερνούσαν τέσσερα χρόνια με τον Καμμένο, όπως επίσης και όσοι ξανασερβίζουν τη χρεοκοπημένη θεωρία και τα παραμύθια για δήθεν δίκαιη φιλολαϊκή Ευρωπαϊκή Ένωση, που δεν υπάρχει στην πραγματικότητα ούτε θα υπάρξει ποτέ στο πλαίσιο αυτής της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Δεν μπορεί να είναι αντίπαλοι του φασισμού, του κρατικού αυταρχισμού όσοι τραυματίζουν συνδικαλιστές, εργαζομένους, εκπαιδευτικούς, γιατί αγωνίζονται, τραυματίζουν ακόμα και Βουλευτές με χημικά και οβίδες κρότου-λάμψης, χτυπώντας στα τυφλά, βάζοντας σε κίνδυνο την αρτιμέλεια, ακόμα και τη ζωή ανθρώπων μας, όπως πρόσφατα του Βουλευτή του κόμματός μας Γιάννη Δελή κατά την πορεία των εκπαιδευτικών. Μόνο να θυμηθούν οι σημερινοί της κυβερνητικής πλειοψηφίας Βουλευτές τι έλεγαν οι ίδιοι, όταν ήταν στην Αντιπολίτευση, για τέτοιες αντίστοιχες επιθέσεις και αυτό φτάνει, έστω και μόνο για τη συνειδησή τους και για όλους όσοι μας ακούνε και που εξακολουθούν να αγωνίζονται από τα καθημερινά μετερίζια στους τόπους δουλειάς, στις σχολές, στα σχολεία, στα χωριά και στις πόλεις της πατρίδας μας.

Τέτοιες δήθεν προοδευτικές συμμαχίες που ασκούν αντιλαϊκές πολιτικές, όπως εσείς τις οραματίζετε και τις ομολογείτε συνεχώς, στο όνομα μάλιστα της προόδου και της Αριστεράς, δεν αποτελούν μέτωπο στον φασισμό. Ίσα ίσα τον τροφοδοτούν. Και ακούστε μας καλά σε αυτό που λέμε. Το έχουμε ξαναπεί πολλές φορές, αλλά μπροστά μας θα τα βρείτε, θα τα βρείτε και εσείς, αλλά κυρίως θα τα βρει ο ελληνικός λαός και γι' αυτό νοιαζόμαστε πρώτα απ' όλα.

Κυρίες και κύριοι, ξέρουμε ότι τα παζάρια δεν τελείωσαν. Θα συνεχίζονται όχι μόνο μέχρι το βράδυ της Τετάρτης, αλλά και μετά. Και εσείς το ξέρετε, όλοι το ξέρουν και ο ελληνικός λαός, που δεν ξέρει άμεσα ή δεν έχει και αρκετή ενημέρωση, το ψυχρανεμίζεται κι αυτό.

Οι μεταγραφές Βουλευτών από το ένα κόμμα στο άλλο, η αναδιάταξη του πολιτικού σκηνικού, που είναι σε εξέλιξη, αποδεικνύουν, πέρα από τον τυχοδιωκτισμό ορισμένων, ότι οι διαφορές ανάμεσα σας, ανάμεσα στα κόμματά σας είναι τόσο μικρές, γιατί οι συγκλίσεις σας στα στρατηγικά, στα μεγάλα, στα κρίσιμα για τη ζωή του λαού ζητήματα είναι πολύ μεγάλες. Με εξαίρεση το ΚΚΕ, η μεταπήδηση εδώ μέσα από το ένα κόμμα στο άλλο είναι πλέον πολύ εύκολη μέσα σε αυτή τη σύνθεση αυτής της Βουλής της τελευταίας τετραετίας. Μια ματιά να ρίξει κανείς στη Βουλή, που προέκυψε από τις εκλογές και το πώς κατέληξαν οι τριακόσιοι μέχρι σήμερα, θα διαπιστώσει ότι το μοναδικό σταθερό κόμμα είναι το ΚΚΕ και αυτό είναι ένα επιπλέον κριτήριο για τον λαό που πρέπει να το πάρει σοβαρά υπ' όψιν του. Και είναι σταθερό το ΚΚΕ, ακριβώς γιατί είναι σταθερά προσανατολισμένο στα λαϊκά συμφέροντα, σταθερό απέναντι στα πολιτικά παιχνίδια, απέναντι στη διαφθορά των κυβερνώντων, απέναντι στον κάθε είδους τυχοδιωκτισμό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ)

Εμείς και με αφορμή τη σημερινή συζήτηση απευθυνόμαστε στον ελληνικό λαό να σκεφτεί: Θα συνεχίσουμε στον ίδιο δρόμο που αποδεδειγμένα φέρνει νέα δεινά, καταστροφές ή θα αντεπιτεθούμε μαζικά, αποφασιστικά, δυναμικά παντού, ώστε να αλλάξει τελικά ριζικά αυτό το σάπιο, αυτό το εκμεταλλευτικό σύστημα; Γι' αυτό του λέμε να μην αναζητά επιμέρους διαφορές ανάμεσα σε κόμματα ίδιας κοπής, αλλά να κάνει την πραγματική αυτή τη φορά διαφορά με ένα πιο δυνατό ΚΚΕ, για να δυναμώσει ακριβώς η διεκδίκηση, η ελπίδα, ο στόχος της πραγματικής, της ριζικής ανατροπής.

Για όλους αυτούς, λοιπόν, τους λόγους λέμε «όχι». Δεν δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση του κ. Τσίπρα, στην Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος του Ποταμιού κ. Σταύρος Θεοδωράκης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Θέλω -και επιτρέψτε μου- ξεκινώντας να απευθυνθώ στον κ. Δανέλλη.

Κύριε Δανέλλη, αυτό που κάνετε δεν είναι έγκλημα, είναι κάτι χειρότερο: είναι λάθος. Στο έγκλημα μπορεί να υπάρχει πάθος, μπορεί να υπάρχει ένστικτο, μπορεί να υπάρχει απερίσκεψια. Στο λάθος, όμως, υπάρχει σκέψη, υπάρχει μελέτη, υπάρχει υπολογισμός.

Και γιατί αυτή η απόφαση; Πριν προσπαθήσω να απαντήσω σε αυτό το ερώτημα, θέλω να πω δυο λόγια για το Ποτάμι, γιατί μερικά πράγματα έχουν παρεξηγηθεί στον δημόσιο διάλογο για το Ποτάμι.

Το Ποτάμι είναι ένα κόμμα, που προσπαθεί να είναι διαφορετικό από τα άλλα. Τα περισσότερα από αυτά που μας κατηγορούν, ότι δεν έχουμε οργανώσεις, ότι έχουμε εθελοντές και δεν έχουμε μέλη, δεν είναι αδυναμίες μας. Είναι συνειδητές επιλογές.

Συνειδητά το Ποτάμι δεν έσπασε κομματικούς μηχανισμούς με αποσπασμένους δημοσίους υπαλλήλους. Έχουμε και εμείς το δικαίωμα να γεμίσουμε με αποσπασμένους υπαλλήλους όλη τη χώρα, όλες τις πόλεις και δεν το κάνουμε. Συνειδητά το Ποτάμι δεν άνοιξε γραφεία σε όλη τη χώρα, δεν μαζεύει αιτήσεις και αιτήματα. Συνειδητά το Ποτάμι δεν παραβίασε την εκλογική νομοθεσία, δεν έβαλε αφίσες και δεν ξόδεψε δανειακά και αγύριστα.

Και αν θέλετε και κάτι προσωπικό, συνειδητά στα μόνα γραφεία που έχουμε στη Σεβαστουπόλεως η πόρτα μου είναι πάντα ανοιχτή. Και δεν το λέω μεταφορικά, το λέω κυριολεκτικά.

Θέλαμε, λοιπόν, να κάνουμε ένα κόμμα αλλιώς, ανοιχτό, σύγχρονο, αντιγραφειοκρατικό, και νομίζω ότι τα καταφέραμε. Η ηγεσία που θα υψώνεται σαν βαρύ χέρι πάνω από στελέχη και μέλη δεν ήταν ποτέ το μοντέλο μας, το μοντέλο μου. Σε έναν πολύπλοκο κόσμο, όπου όλα συνεχώς αναθεωρούνται, έχουμε την άποψη ότι τα στελέχη μπορούν και πρέπει να έχουν τις προσωπικές τους απόψεις και να υποστηρίζουν ακόμη και δημοσιώς τις αντίθετες απόψεις τους.

Συμβαίνει παντού. Γιατί να μη συμβαίνει και στα κόμματα; Το Ποτάμι, λοιπόν, προσπάθησε -και νομίζω ότι τα κατάφερε- να γίνει η σύγχρονη αντιπολίτευση κόντρα στη στείρα αντιπολίτευση, ένα κόμμα που δεν φοβάται να μιλήσει, να συνδιαλλαχθεί, να συζητήσει.

Ψηφίσαμε και δώσαμε ζωή σε νομοθετήματα που χωρίς εμάς δεν θα περνούσαν, κυρίως νόμους που διευρύνουν τα ατομικά δικαιώματα, το περιβάλλον και την προστασία του, τις αποκρατικοποιήσεις. Υπήρξαν μάλιστα και φορές που οι Βουλευτές μας δεν ψήφισαν ενιαία, αλλά κι αυτό ήταν επιτρεπτό στο δικό μας κίνημα. Η κόκκινη γραμμή, όμως, υπήρχε και ήταν μία, ότι δεν δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Είπε επανειλημμένα το Πολιτικό Συμβούλιο, το είχε πει σε πολλές διαφορετικές περιστάσεις η Κοινοβουλευτική Ομάδα ομόφωνα -όλοι οι Βουλευτές- και το επικύρωσε πρόσφατα και το συνέδριό μας, ότι το Ποτάμι παραμένει στην Αντιπολίτευση και δεν μετατρέπεται ξαφνικά σε Συμπολίτευση, δεν συγχωνεύεται με κανέναν, δεν κάνει τα ρεπό του Καμμένου και δεν επιβραβεύει τα λάθη τώσων ετών. Και θα επαναλάβω ότι σ' αυτήν την απόφαση ήμασταν μέχρι χθες όλοι σύμφωνοι στην Κοινοβουλευτική Ομάδα, όχι όλοι με την ίδια ένταση, αλλά όλοι σύμφωνοι.

Και ξαφνικά, βγαίνει ένας Βουλευτής και λέει: «Δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση». Τον Κυριάκο τον ρώτησες; Την Έλσα, τη Ζαχαρούλα, τον Παναγιώτη, τον Κωστή, όλους αυτούς τους εθελοντές που μετέχουν στα όργανα, στα συνέδρια, τους ρωτάς;

Ίσως είναι η ευκαιρία να πω και κάτι άλλο, γιατί δηλαδή εμείς εδώ στο Ποτάμι επιμένουμε στον όρο «εθελοντής». Θέλουμε να σηματοδοτήσουμε ότι δεν θέλουμε να περιμένει κανείς τίποτα προσωπικό από το Ποτάμι, ούτε μισθό ούτε δημόσιες θέσεις ούτε διευκολύνσεις, μόνο -ακολουθώντας την παλιά συμβουλή του Τσώρτσιλ- αίμα, μόχθο, δάκρυα και ιδρώτα.

Η απόφαση, λοιπόν, κύριε Δανέλλη, να δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση δεν είναι η εξύψωση της πολιτικής. Είναι η κατάντια της πολιτικής.

«Εξαγοράστηκε ο Βουλευτής σας;». Θέλω και εδώ να είμαι κατηγορηματικός. Όχι, δεν εξαγοράστηκε, ούτε λεφτά παζάρεψε ούτε καρέκλα. Είμαι σίγουρος γι' αυτά, αλλά αυτό δεν κάνει μικρότερο το λάθος του. Σε μια συνεχή έξαρση εγωισμού έβαζε κάθε μέρα το τελευταίο διάστημα πάνω απ' όλα το δικό του θέλω. Η δική του εκτίμηση, η δική του άποψη, η δική του ιδέα ήταν ανώτερες από τις εκτιμήσεις, τις απόψεις, τις ιδέες όλων των άλλων.

Θα μου πει κάποιος «Καλά όλα αυτά, αλλά τι σχέση έχουν με την ψήφο εμπιστοσύνης;». Έχουν. Το τι Βουλευτές έχουμε, τι κόμματα έχουμε, τι Βουλή έχουμε και, τελικά, τι Κυβέρνηση έχουμε είναι το θέμα που πρέπει να μας απασχολήσει αυτές δύο μέρες, γιατί -επιτρέψτε μου- ο Σπύρος Δανέλλης δεν είναι μόνος και δεν είναι ο μόνος. Είναι και ο Φωτήλας, είναι και ο Μπαργιώτας, είναι και ο Αχμέτ, είναι και η Μάρκου, είναι και ο Θεοχάρης. Αναφέρομαι σε αυτούς, που έφυγαν από το Ποτάμι και όχι σε όλους τους άλλους που άλλαξαν κόμματα τους τελευταίους μήνες.

Υπάρχει δε μια φοβερή σύμπτωση εδώ. Όλοι πηγαίνουν σε μεγαλύτερα κόμματα και δεν βρίσκεται ένας, ένας έτσι για δείγμα, να πει: «Η συνειδησή μου αυτή τη στιγμή με οδηγεί να φύγω από το μεγάλο μου κόμμα και να πάω σε ένα μικρότερο κόμμα». Φαίνεται ότι η συνειδηση λειτουργεί με ποσοτικά κριτήρια και ενεργοποιείται μόνο όταν το κόμμα σου είναι μικρό και η επόμενη θέση είναι μεγάλη.

Άκουσα τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, που μου κάνει την τιμή από όλους τους Αρχηγούς να είναι στην Αίθουσα, να μιλάει για Κυβέρνηση «κουρελού» και να αποσπά έντονο χειροκρότημα των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας. Αναρωτιέμαι, όμως, αν η Κυβέρνηση «κουρελού», αν αυτό το σύνθημα δηλαδή, χειροκροτήθηκε από τους Βουλευτές που τους τελευταίους μήνες έφυγαν από τα άλλα κόμματα και πήγαν στη Νέα Δημοκρατία.

Αντιστοίχως, ρωτώ την κ. Γεννηματά -που δεν είναι εδώ- η οποία αναφέρεται σε Κυβέρνηση με υπολείμματα, με γυρολόγους, αν αυτοί οι χαρακτηρισμοί είναι και για τον κ. Μπαργιώτα, τον κ. Αχμέτ, τον κ. Καρρά. Εκτός εάν οι χαρακτηρισμοί ισχύουν μόνο εάν οι γυρολόγοι έχουν ως προορισμό τον ΣΥΡΙΖΑ και όταν έρχονται στα δικά μας κόμματα, εξαγνίζονται.

Υπάρχει κι ένα πρόσθετο ερώτημα, που -επιτρέψτε μου- είναι ενοχλητικό, αλλά είναι σημαντικό. Όλες αυτές οι κουβέντες για γυρολόγους, για υπολείμματα, για Κυβέρνηση «κουρελού», χειροκροτούνται και απ' όλους αυτούς, που σχεδιάζουν αυτές τις κινήσεις; Διότι, προφανώς, ένας Βουλευτής δεν προχωράει στον διάδρομο της Βουλής, βλέπει ένα φως ανοιχτό και μπαίνει. Κάποιος το σκέφτεται, κάποιος το σχεδιάζει, κάποιος το παζαρεύει και κάποιος το υλοποιεί.

Ο σημερινός κατήφορος, λοιπόν, του κ. Τσίπρα, έχει την ιστορία του. Έτσι πολεούνται, δυστυχώς, τα παλαιά κόμματα. Η κατάντια να συγκροτούνται πλειοψηφίες από Βουλευτές, που δεν έχουν πάρει την έγκριση του λαού βαραίνει δυστυχώς -λέω ξανά τη λέξη- το μεγαλύτερο μέρος του ελληνικού Κοινοβουλίου. Και, προφανώς, ο κ. Τσίπρας το τερμάτισε. Είχε δώσει δείγματα γραφής και με την κ. Παπακώστα που έφυγε από Βουλευτής για να γίνει Υπουργός και με την κ. Μεγαλοοικονόμου. Σήμερα, ο κ. Τσίπρας αναζητά άλλους πέντε. Προσέξτε, όχι πέντε που θα συμφωνήσουν σε ένα νομοσχέδιο, σε μια συμφωνία, αλλά πέντε που θα του δώσουν λευκή επιταγή να συνεχίσει να κυβερνά.

Μ' αυτήν την ηθική, όμως, που επιβραβεύεται με τον χειρότερο τρόπο από τον Έλληνα Πρωθυπουργό, η χώρα δεν πάει πουθενά. Οι μεταγραφές «Δευτέρα αλλού, Τρίτη εδώ» δεν επιτρέπονται ούτε καν στο ποδόσφαιρο, το άγριο ποδόσφαιρο. Δεν μπορείς την Κυριακή στο πρωτάθλημα να παίζεις με μια ομάδα και Τετάρτη στο κύπελλο να παίζεις με μια άλλη. Στη Βουλή, όμως, γίνεται. Τέσσερα χρόνια πολεμάς τον αμοραλισμό, τον λαϊκισμό, μιλάς γι' αυτά και όταν έρχεται η ώρα του απολογισμού, δίνεις ψήφο εμπιστοσύνης. Γι' αυτό μιλώ για κατάντια.

Επιβαρυντικό στοιχείο είναι -προσέξτε, γιατί μάλλον το έχουμε ξεχάσει- ότι όλα αυτά συμβαίνουν σε μια Βουλή, που έχει συγκροτηθεί με Βουλευτές εκλεγμένους με λίστα και όχι με σταυρό, γιατί σας θυμίζω ότι οι εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015 έγιναν με λίστα. Τα κόμματα αποφάσισαν ποιοι θα είναι Βουλευτές και σήμερα έχουμε είκοσι Βουλευτές που παίζουν μουσικές καρέκλες.

Στη δική μας ηθική δεν πρέπει να επιτρέπεται σε έναν Βουλευτή να αλλάζει Κοινοβουλευτική Ομάδα στη διάρκεια μιας θητείας.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Σύντροφοι του ΣΥΡΙΖΑ, επιτρέψτε μου. Ακούστε με λίγο.

ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΜΟΥΣΤΑΦΑ: Τον Ιλχάν Αχμέτ τότε γιατί τον πήρατε;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Ακούστε με και θα σας ακούσουμε τις ώρες που απομένουν.

Σύντροφοι του ΣΥΡΙΖΑ, το δικό σας καταστατικό εξ όσων γνωρίζω -προσέξτε λίγο- πάει ακόμα μακρύτερα. Το καταστατικό του ΣΥΡΙΖΑ λέει ότι ο Βουλευτής που δεν ψηφίζει την κομματική γραμμή, παραδίδει αυτομάτως την έδρα του. Προφανώς, όμως, επειδή στην Ελλάδα είμαστε, ισχύει το παλαιό νεοελληνικό της «αρπαχτής», που λέει «τα δικά μας δικά μας και τα δικά σας δικά μας».

Τι συζητάμε, όμως; Συζητάμε αν θα δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Είναι προφανές ότι εμείς δεν θα δώσουμε. Καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση, γιατί απέτυχε στα περισσότερα «SOS κεφάλαια» της πολιτικής. Το κόμμα συνεχίζει να αλωνίζει στη δημόσια διοίκηση. Οι θεσμοί της Δικαιοσύνης και των ανεξάρτητων αρχών πλήττονται από συνεχείς παρεμβάσεις. Η παιδεία ζει κάτω από την μπότα των ιδεοληψιών. Η ασφάλεια

στις γειτονιές είναι κενό γράμμα, για να μην πω κενό τμήμα που είναι πιο παραστατικό.

Και προσέξτε, μιλώ γι' αυτά που δεν απαιτούν χρήματα, αλλά απαιτούν θέληση, γιατί δεν θέλουμε χρήματα για να πάψουν οι αστυνομικοί να τρώνε ξύλο στην Πατησίων από διάφορους κουκουλοφόρους που προστατεύουν τους εμπόρους ναρκωτικών και χρησιμοποιούν μετά το καταφύγιο του πανεπιστημίου. Δεν θέλουμε χρήματα. Θέληση θέλουμε.

Δεν θέλουμε χρήματα για την αξιοκρατία στα Υπουργεία και στις ανεξάρτητες αρχές. Δεν θέλουμε χρήματα για να συνδέσουμε τις σχολές μας με την αγορά εργασίας, να μη φοβόμαστε και να πάψουμε να παράγουμε ανέργους με πτυχία. Δεν θέλουμε χρήματα για την ανάπτυξη μιας παιδείας και σε τομείς έξω από τον περιορισμένο ορίζοντα ιδεοληπτικών πολιτικών. Δεν θέλουμε χρήματα για να δώσουμε ψήφο στα παιδιά, που έφυγαν τα χρόνια της κρίσης. Δεν θέλουμε χρήματα για όλα αυτά. Μυαλό θέλουμε. Θέληση πρέπει να υπάρχει και δεν υπάρχει.

Προφανώς, παράλληλα υπάρχει η απαίτηση για δικαιότερη φορολογία, για λιγότερες εισφορές και οι πολίτες εξακολουθούν να είναι θυμωμένοι. Το ξέρουμε όλοι, γιατί οι φόροι είναι υψηλοί, οι μισθοί είναι χαμηλοί. Η γραφειοκρατία και ο κομματισμός πνίγει κάθε δημιουργική δράση. Και σε όλα αυτά δεν απαντάει η σημερινή Κυβέρνηση. Το μοντέλο της είναι το παλιό μοντέλο.

Εμείς θέλουμε μια κοινωνία στην οποία για να πετύχει κανείς δεν θα χρειάζεται ούτε κομματικό σπρώξιμο ούτε δημόσιες σχέσεις ούτε περιουσία. Θα χρειάζεται όμως προσπάθεια, δουλειά και μια βοήθεια από μια πολιτεία που θα κρατάει ανοιχτό το παράθυρο των ευκαιριών.

Κατηγορώ, λοιπόν, τον Αλέξη Τσίπρα. Ο δρόμος που επέλεξε είναι λάθος. Η συμπεριφορά του κ. Καμμένου επέβαλε να έχει πάρει νωρίτερα τις αποφάσεις του. Αλλά θέλει ο κ. Τσίπρας μέχρι τέλους να παίζει σε διπλό ταμπλό: και για τους αριστερούς ΣΥΡΙΖΑ-ας το δεχτώ αυτό, αν και ο κ. Λυκούδης έχει εκφράσει πολλές ενστάσεις για τον ορισμό που δίνετε στη λέξη «αριστερός» και για τους ακροδεξιούς ΑΝΕΛ. Αυτό είναι το παιχνίδι. Αυτό ήταν το διπλό ταμπλό: και για τους πολιτικοποιημένους και για τους ψευδοκασμένους. Κυβέρνηση για όλα τα γούστα!

Ακούω κάποιους να λένε: «Μα, αν ο κ. Τσίπρας δεν πάρει ψήφο εμπιστοσύνης, πώς θα ολοκληρώσει αυτά που λέει; Πώς θα λυθεί το πρόβλημα με τη γειτονική μας χώρα; Πώς θα αλλάξουμε το Σύνταγμα;» Αυτά είναι τα διλήμματα.

Προσέξτε, σε ένα παλιότερο πετυχημένο διαφημιστικό σποτ εμφανιζόταν ένας μικρός Αλέξης με σπασμένο το αριστερό του χέρι. Ένας κύριος δίπλα του έδινε την υπόσχεση ότι θα του μάθει να γράφει και με το δεξί. Και γελούσαν στον ΣΥΡΙΖΑ με το σποτ του κ. Καμμένου. Έτσι αντιλαμβάνεστε τον ρόλο του Πρωθυπουργού; Σήμερα με το αριστερό, χθες με το δεξί, αύριο με ένα δανεικό χέρι; Και ο εγκέφαλος; Τι κάνει ο εγκέφαλος; Συσσωρεύει λάθη που για να διορθωθούν κάποιοι πρέπει να θυσιάσουν τα κόμματα και -συχνότερα- κάτι ανώτερο- την αξιοπρέπειά τους, το παρελθόν τους, τις υποσχέσεις τους;

Εμείς -θα το έχετε καταλάβει- δεν είμαστε πρόθυμοι. Δεν σας δίνουμε εμείς ψήφο εμπιστοσύνης. Θα επιμένουμε ότι η χώρα έχει ανάγκη από μια μεγάλη αλλαγή. Να γράψουμε νέες σελίδες και όχι να αντιγράφουμε τις χειρότερες παλιές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα εννέα μαθήτριες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γυμνάσιο της Στυλίδας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων κ. Βασίλης Λεβέντης.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων):

Χαιρετίζουμε τον Προεδρεύοντα, τους κυρίους και τις κυρίες Υπουργούς που βρίσκονται στην Αίθουσα και τους κυρίους και τις κυρίες συναδέλφους.

Επί δέκα μέρες πριν αποφασιστεί η λήψη νέας εμπιστοσύνης από τη Βουλή, κυκλοφορούσαν οι Υπουργοί του ΣΥΡΙΖΑ στα κανάλια και έλεγαν ότι μπορεί να γίνει Κυβέρνηση ανοχής και Κυβέρνηση μειοψηφίας και ότι το Σύνταγμα το επιτρέπει. Αυτή ήταν η άποψη του κ. Σκουρλέτη και πολλών στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, ότι υπάρχει και αυτή η λύση, Κυβέρνηση ανοχής ή μειοψηφίας.

Βγήκε, όμως, ο κ. Γιώργος Κασσιμάτης, ο καθηγητής του Συνταγματικού Δικαίου, ο πλέον παλιός και έγκριτος, και είπε ότι σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του Συντάγματος του '75 - γιατί τα ουσιαστικά άρθρα του Συντάγματος του '75 εφαρμόζουμε, τα δευτερεύοντα έχουν αλλάξει, τα πρωτεύοντα της μορφής του πολιτεύματος έχουν παραμείνει ως έχουν από το '75- επιβάλλεται πάντα ο Πρωθυπουργός να έχει τον αριθμό των εκατόν πενήντα ενός Βουλευτών. Ποτέ στην ιστορία δεν έχει υπάρξει κυβέρνηση με λιγότερο από εκατόν πενήντα ένας Βουλευτές.

Ο μακαρίτης Κωνσταντίνος Μητσotάκης, ο οποίος παραιτήθηκε το '93, δεν παραιτήθηκε διότι ήταν ευαίσθητος τόσο, αλλά γιατί δεν μπορούσε να παραμείνει με εκατόν πενήντα Βουλευτές, όταν του έφυγε ο Συμπιλίδης. Δεν μπορούσε να παραμείνει. Θα ήταν εκτροπή. Το εξήγησε ο κ. Κασσιμάτης στις τηλεοράσεις. Γιατί και οι συνταγματολόγοι έχουν αρχίσει και γίνονται κομματάρχες και ανάλογα με το τι κόμμα είναι ο καθένας εκφράζουν και απόψεις: «Το Σύνταγμα λέει ότι και με εκατόν είκοσι Βουλευτές μπορείς να κάτσεις» και «επί των παρόντων μπορείς να κάτσεις» και διάφορες τέτοιες τρέλες. Για φανταστείτε τώρα η Ελλάδα να έχει Πρωθυπουργό που να έχει εκατόν είκοσι Βουλευτές. «Έχει και η Ισπανία», λέει. Αναπτύσσονται κάτι θεωρίες προς την παράνομη. Προς την παράνομη ήταν όλες οι θεωρίες που αναπτύσσοντο.

Η Κυβέρνηση αναπτύσσει τώρα τελευταία μια θεωρία ότι έχει καλά νομοσχέδια μπροστά της: για τις εκατόν είκοσι δόσεις, για τους δανειολήπτες, για τις ασφαλιστικές εισφορές ή για μείωση των συντελεστών φόρου κ.λπ.. Και διερωτώμαι: Πότε προέκυψαν αυτές οι δυνατότητες; Δηλαδή, επί τέσσερα χρόνια ξεζουμίζαμε έναν λαό για να μπορέσουμε τώρα τους τελευταίους δυο-τρεις μήνες να του παράσχουμε τι; Φιλί ζωής; Τι να παράσχουμε σε αυτόν τον λαό; Και γιατί τον ξεζουμίσαμε, αφού δεν ήταν τόσο ανάγκη; Αυτό μοιάζει σαν άλλη τρέλα. Ξεφάνθησε τις αντοχές ενός λαού και ερχόμαστε τώρα και λέμε για εκατόν είκοσι δόσεις, το ένα, το άλλο και υποσχέσεις. Τι συμβαίνει στην ουσία; Συμβαίνει ξήλωμα του πουλόβερ. Αυτό συμβαίνει. Και οι ξένοι το φοβούνται ήδη, ότι πάνω στην προσπάθεια να γίνει ψηφοθηρία, μπορεί να έχουμε ξήλωμα του πουλόβερ.

Αλλά και δεν είναι τίμιο απέναντι στην κοινωνία επί τέσσερα χρόνια να την γδέρνεις και να τη στραγγίζεις και να έρχεσαι στο μικρό τελευταίο χρονικό διάστημα, να την περιθάλπεις και να λες: «Πήγαμε καλά, φύγαμε από τα μνημόνια και είναι η ώρα να βοηθήσουμε τον απλό κόσμο».

Δεν το καταλαβαίνω αυτό. Τον απλό κόσμο πάντα ήταν η ώρα να τον βοηθήσουμε. Και πάντα εμείς, τουλάχιστον, στην Ένωση Κεντρώων πρεσβεύαμε ότι δεν πρέπει να γίνει άγρια επιδρομή επί όλου του λαού, αλλά έπρεπε να κάνουν μεγάλες θυσίες οι έχοντες και κατέχοντες προς ανακούφιση των αδυνάτων. Αυτή ήταν η πολιτική μας.

Εσείς κάνατε οριζοντιοποίηση των θυσιών και έρχεστε τώρα ψηφοθηρικά και λέτε: «Θα δώσουμε εκεί, θα δώσουμε εκεί», πουμπουπούρ. Ταπεινώνετε έτσι και ένα λαό. Ταπεινώνετε τον λαό, γιατί αφού τον κλαδέψατε κυριολεκτικά την αξιοπρέπεια, έρχεστε τώρα με τον εξαγοράστε με γελοίους τρόπους.

Ας έλθουμε εις το σκοπιανό, γιατί κατ' ουσίαν αυτό είναι και η αιτία της κρίσης, το σκοπιανό. Στο σκοπιανό πάντα τακτική του ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι επειδή έκανε λάθος ο Καραμανλής, ο γέρος, το 1977, επειδή έκανε η Ντόρα με τον νεότερο Καραμανλή, τον Κώστα, το 2008 άλλο λάθος, άρα νομιμοποιήσετε εσείς και ονομάζεται αυτό εθνική γραμμή. Τα λάθη του παρελθόντος, τις μειοδοσίες, θα έλεγα, του παρελθόντος τις ονομάζεται εθνική γραμμή και λέτε ότι αυτό ακριβώς συνεχίζετε, την εθνική γραμμή των -όπως προσθέτετε- λαθών του παρελθόντος. Αυτό κάνετε. Και λέτε ότι νομιμοποιήστε να δώσετε λύση τέτοια που προσβάλ-

λει την τιμή του ελληνικού λαού. Γιατί αν είχατε και την ελάχιστη ελπίδα ότι έχετε τον λαό μαζί σας, είμαι σίγουρος ότι θα κάνατε δημοψήφισμα. Αν είχατε και την ελάχιστη ελπίδα ότι μπορεί να πάρει ένα δημοψήφισμα πάνω από 15%, από 20% θα το αποτολμούσατε. Ξέρετε, όμως, τι θα συμβεί αν γίνει ένα δημοψήφισμα.

Έρχεστε, λοιπόν και δημιουργείτε ένα τραγελαφικό αφήγημα ότι πάνω σε παλαιές μειοδοσίες, μπορείτε να στήσετε μία λύση. Και λέτε ότι είναι μία λύση οριστική. Μάλιστα, αντί του «Μακεδονία» που θα έμενε μόνο, λέτε ότι τώρα θα έχουμε το «Βόρεια Μακεδονία». Και το λέτε ως επωφελές για τη χώρα. Είναι επωφελές αυτό.

Αποφύγατε να κάνετε σύσκεψη Αρχηγών. Αποφύγατε να φέρετε το ζήτημα στη Βουλή πριν πάει ο Πρωθυπουργός στις Πρέσβεις. Προειδοποίησα τον κ. Καμμένο, λέγοντάς του: «Τώρα έχεις δυνατότητα να αποσύρεις την εμπιστοσύνη από την Κυβέρνηση, μετά έχεις απόλυτη συννενοχή».

Εκείνος περίμενε και μάλιστα είχαν κάνει και στο στρατόπεδο του Καμμένου ένα αφήγημα ότι δεν θα πάρει την έγκριση των Σκοπίων η συμφωνία, γιατί έλεγαν, θα δείτε ότι κάπου θα σκοντάψει. Ακόμη και προ τριημέρου ο κ. Καμμένος είπε: «Για να δούμε, θα βρει τους τέσσερις Βουλευτές που χρειάζεται;». Γιατί εδώ διέδιδαν ότι δυσκολεύεται η κυβέρνηση του Ζάεφ να βρει τους τέσσερις βουλευτές. Και βγήκα εγώ και είπα: «Με Αμερικανούς, με Γερμανούς, με όλο τον κόσμο από πάνω δεν θα βρει;» Απορώ με τον κ. Καμμένο, γιατί δεν τον θεωρώ κα και αφελή. Στα αλήθεια πίστευε ότι θα σκοντάψει στα Σκόπια ο σχεδιασμός; Και όταν ήρθε πια η ώρα, η παραμονή της μειοδοσίας, τότε παίρνει τη βαλίτσα του ο κ. Καμμένος, αφού άφησε το 70% του κόμματός του στον κ. Τσίπρα.

Και εδώ θέλω να πω και την άλλη αχарιστία. Συνενώθηκαν δύο κόμματα να φτιάξουν μία κυβέρνηση και ο ένας κλέβει το 70% των Βουλευτών του άλλου, που στοιχειώδης εντιμότητα θα επέβαλε να απολύσει ο κ. Τσίπρας αμέσως και τους Βουλευτές που είναι Υπουργοί του κ. Καμμένου. Αυτό θα επέβαλε η εντιμότητα. Λέει «τον χρησιμοποίησε για τέσσερα χρόνια και τον πετάει σαν λεμονόκουπα; Έτσι φερόμεθα;».

Αλλά και τι Κυβέρνηση θα είναι αυτή, κυρίες και κύριοι; Αυτή η Κυβέρνηση τους εκατόν πενήντα έναν τους υπολογίζει και με μία Βουλευτή που εξελέγη με την Ένωση Κεντρώων -το ξέρετε;- με λίστα, την προσμετρά στη δύναμή της.

Και μου είχε πει μένα ο κ. Τσίπρας κατ' ιδίαν στου Μαξίμου όταν έφυγε ο Βουλευτής Καρράς, που έτυχε αμέσως μετά να συναντηθούμε: «Σου παίρνουν τους Βουλευτές, ρε Λεβέντη, και δεν είναι ωραίο». Αυτό μου είχε πει ο κ. Τσίπρας. Πάνω σε αυτό το μη ωραίο, κύριε Τσίπρα, βασίζεις την εμπιστοσύνη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Να μην έκανες τον γιο σου Αντιπρόεδρο της Βουλής!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας παρακαλώ!

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Μη μιλάτε! Ντροπή σου! Από τον λαό θα τιμωρηθείτε όταν έρθει η ώρα.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Να μην έκανες τον γιο σου Αντιπρόεδρο της Βουλής!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρία Μεγαλοοικονόμου, σας παρακαλώ.

Συνεχίστε, κύριε Λεβέντη.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Εσείς θα τιμωρηθείτε όταν θα έρθει η ώρα από τον λαό. Ο Τσίπρας δίνει εξετάσεις ηθικής. Για τον Τσίπρα μιλώ, όχι για εσάς.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Να μην έκανες τον γιο σου Αντιπρόεδρο της Βουλής!

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Καλά εντάξει. Γιατί στον ΣΥΡΙΖΑ σας έκαναν Αντιπρόεδρο; Άσε μας! Ντροπή σου! Αχαριστία!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας παρακαλώ, κύριε Λεβέντη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν γίνεται τώρα.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Εγώ παρέδωσα την έδρα μου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Ποια έδρα παρέδωσες;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Καθίστε κάτω.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Να χαίρεστε την 151^η Βουλευτή σας!

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Με χαίρονται.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Σας χαίρονται, δεν αμφιβάλλω.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Εσείς να χαίρεστε τον γιο σας που τον κάνατε Αντιπρόεδρο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Σας χαίρονται και γράφεται ιστορία άλλωστε τώρα. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Είπε και για άλλους ο Πρόεδρος, όλους τους εκατόν πενήντα έναν τους επιμέρους.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Ακούστε κάτι. Μίλησα για μειοδοσία. Θέλω να δώσω την έννοια της μειοδοσίας για να μην παρεξηγηθώ. Ίσως στεναχωρήσω λίγο και τους Βουλευτές εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Καλύτερα να μην την χρησιμοποιήσετε καθόλου, κύριε Πρόεδρε. Για να μην χρειάζεται να την επεξηγήσετε τη λέξη μειοδοσία, μην την χρησιμοποιείτε καλύτερα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Πώς να αποδώσω, όμως, κάτι το οποίο θίγει τη χώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Βρείτε μια άλλη λέξη.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Πώς να αποδώσω κάτι το οποίο παραχωρεί η χώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας παρακαλώ, βρείτε μια άλλη λέξη.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Δεν είναι δική μου και δική σας η Μακεδονία, κύριε Βαρεμένε, ούτε χύσατε εσείς το αίμα σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ούτε και εσείς. Πάμε παρακάτω τώρα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Ασφαλώς ούτε και εγώ. Πρέπει να το σεβόμαστε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κανείς δεν έχει ανάγκη μεταγίγσης εδώ μέσα. Σας παρακαλώ πολύ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, όταν πήγε και έκανε τις Συμφωνίες της Ζυρίχης και του Λονδίνου, ήρθε εδώ σε αυτήν την Αίθουσα και είπε ότι ελύθη το Κυπριακό. Και σηκώθηκε ο Γεώργιος Παπανδρέου και είπε: «Φοβάμαι ότι δεν ελύθη, τώρα αρχίζουν οι περπέτειες».

Είχε συναίσθηση ότι μειοδοτεί ο Καραμανλής; Όχι. Είχε πάρει απλά διαβεβαιώσεις από τους Αμερικανούς ότι θα κρατήσουν την Τουρκία. Του είχαν πει «Υπόγραψε άφοβα και την Τουρκία την αναλαμβάνουμε εμείς». Αυτό ήταν, αυτό κρυβόταν από πίσω.

Όταν ο Ιωαννίδης επέτρεψε στο Σαμψών να κάνει το πραξικόπημα στην Κύπρο, πιστεύετε ότι ήταν συνειδητά προδότης ο Ιωαννίδης; Όχι, βέβαια.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αφήστε με να μιλήσω, κύριοι. Πολύ βιαστικοί είστε.

Εγώ πιστεύω ότι ό,τι κι αν ήταν ο Ιωαννίδης, βλάξ ήταν, προδότης όχι. Είχε βασιστεί σε κουβέντες των Αμερικανών ότι κρατούν τους Τούρκους, τους αναλαμβάνουν αυτοί. Και τον προδωσαν και αυτόν οι Αμερικανοί. Το ίδιο θα πάθει και ο Τσίπρας.

Ο Τσίπρας θεωρεί, λένε, ότι στα Βαλκάνια η Θεσσαλονίκη θα έχει μεγάλη θέση, ορόσημο, θα γίνει διαβαλκανικό κέντρο η Θεσσαλονίκη, διεθνές κέντρο, όπου πάει όλη την ώρα εκεί και εγκαινιάζει και κάνει διάφορα πράγματα. Θα κάνουν τη δουλίτσα τους οι Αμερικανοί και στο τέλος η υπογραφή Τσίπρας θα είναι αυτό που θα μείνει.

Και όταν οι κύριοι δρομολογήσουν τα σχέδιά τους για τη Μακεδονία του Αιγαίου, θέλω να δω πού θα κρύβετε εις την Αίθουσα αυτή όσοι ψηφίσετε.

Δεν το λέω με κακία και μάλιστα θα ευχόμουν να μην προφητεύω σωστά και να γίνει το όλως αντίθετο, να έρθουνε πολύ όμορφα τα πράγματα στον κ. Τσίπρα και να αποδειχθεί ότι είναι

επωφελής η Συνθήκη των Πρεσπών. Δεν θα είναι, όμως. Τα πράγματα είναι προδιαγεγραμμένα. Εξαπατούν άλλη μία φορά την Ελλάδα Αμερικανοί και Γερμανοί. Άλλη μια φορά την εξαπατούν.

Και θα είναι αργά. Θα έχουμε προδώσει τη Μακεδονία. Θα είναι πολύ αργά για την Ελλάδα. Θα έχουμε δείξει αχαριστία προς μία περιοχή της Ελλάδας, όπως είναι η Μακεδονία, που είναι ό,τι ιερότερο έχει αυτήν τη στιγμή η χώρα. Ό,τι ιερότερο έχει αυτήν τη στιγμή η χώρα, είναι η Θεσσαλονίκη. Το ξέρετε πολύ καλά. Είναι αχαριστία αυτό που κάνει η Αίθουσα αυτή, αν τελικώς ψηφίσει.

Εγώ ζητώ από τους κατοίκους της Μακεδονίας να κάνουν υπομονή. Μπόρα είναι και θα περάσει. Ζητώ, όμως, και από τη Νέα Δημοκρατία να εξηγηθεί αντρίκια –να το πω έτσι. Στο θέμα της γλώσσας λέτε κάτι, στο θέμα της ταυτότητας λέτε κάτι. Στο θέμα του ονόματος τα μπερδεύετε πάρα πολύ. Πριν έρθω στην Αίθουσα, συνεργάτης μου μου έβαλε του γέρου Μητσotάκη απόσπασμα από συνέντευξη που έλεγε ότι δίνει το όνομα. «Το όνομα δεν έχει καμμία σημασία», έλεγε. Του Κυριάκου Μητσotάκη η απάντηση στην Έκθεση Θεσσαλονίκης έλεγε: Το όνομα μικρή σημασία έχει.

Σε συνάντηση προ διημέρου στη Γλυφάδα, όπου παρίστατο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, ζήτησα να εξηγηθεί τι θα πράξουν για το όνομα και είπε «για εμάς στη Νέα Δημοκρατία εκείνα που έχουν σημασία είναι η γλώσσα και η εθνικότητα. Το όνομα είναι απλά το όχημα». Δεν κατάλαβα ειλικρινά. Να μην πω ποια ήταν η Βουλευτής. Το όνομα, λέει, είναι το όχημα! Έστω. Το όχημα το δίνετε, ρε παιδιά; Ξεκαθαρίστε κάτι, ρε παλικάρια! Κόμμα έχετε και θέλετε να κυβερνήσετε αύριο. Είναι ντροπή να αφήνετε την Ελλάδα σε σύγχυση, να μην ξέρει τι στάση θα τηρήσετε. Δεν είναι αυτά ωραία πράγματα, κύριε Αθανασίου. Ξεκαθαρίστε τι θα κάνετε με το όνομα. Να προστατεύσουμε το όνομα ζητά ο λαός στα συλλαλητήρια. Δεν ζητά τη γλώσσα από τον Κυριάκο ή την εθνικότητα. Το όνομα ζητάει, κύριε Αθανασίου. Πείτε «ναι», «όχι». Πείτε κάτι. Δεσμευτείτε. Οδηγείτε τον λαό σε νέο γύρο μειοδοσίας. Αυτό έλεγε; Να γλιτώσει από τη μια μειοδοσία και να πέσει στη δική σας, δεύτερη και μεγαλύτερη αυτήν τη φορά μειοδοσία; Αυτό θέλετε;

Αυτή η Βουλή είναι καλό να τερματίσει το συντομότερο τον βίο της, γιατί ο βίος της έχει συνδεθεί με μεταγραφές, με αλλαγές κομμάτων, με υστερόβουλες δημοσκοπήσεις. Έχει δύο κατάρρες αυτή η Βουλή: τον Τσίπρα που πλευρίζει Βουλευτές για να φτιάξει το «εκατόν πενήντα ένα» και τον Μητσotάκη που θέλει πεντακομματική την επόμενη Βουλή και ποιο κόμμα θυσιάζει, κύριε Λοβέρδο; Την Ένωση Κεντρώων. Δεν ξέρει τι αντοχή έχει το Κέντρο. Το Κέντρο έκανε σαράντα χρόνια να μπει στη Βουλή και τώρα δεν βγαίνει εύκολα από τη Βουλή, όση πίεση και αν υποστούμε. Το ξέρετε καλά. Όση πίεση και αν υποστούμε, άλλα κόμματα μπορεί να αποθάνουν, η Ένωση Κεντρώων όχι, γιατί εκφράζει τη σύγκρουση με το χτες, την επανάσταση και τη δημοκρατία. Ξέρει ο λαός ότι αν έλθει η Νέα Δημοκρατία, όπως προλαέφεται, χωρίς φρόνιμο, χωρίς, δηλαδή, ένα κόμμα να σταματήσει το ρουσφέτι, την υπερβολή της, τη διαφθορά της, αυτό θα είναι επικίνδυνο. Αυτή η Νέα Δημοκρατία θα είναι χειρότερη από παλαιότερα. Η Ένωση Κεντρώων θα έχει στήριξη από την κοινωνία γιατί είναι πολύ επικίνδυνη μία αυτοδύναμη Νέα Δημοκρατία. Μόνο, λοιπόν, η Ένωση Κεντρώων μπορεί να παράσχει αυτό το φρένο. Θα το συνειδητοποιήσει συν τω χρόνω πολύ καλά ο κόσμος αυτό.

Επίσης, υπάρχει και ένα άλλο θέμα. Γιατί βιάζεστε οι τρεις μέρες να γίνουν δύο και αμέσως μετά σε δύο μέρες να ψηφιστούν και οι Πρέσπες; Γιατί θέλετε εντός τεσσάρων, πέντε ημερών να τελειώνουν όλα; Γιατί έχετε πολλά νομοσχέδια καλά να περάσετε, όπως λέτε. Οι δύο μέρες είναι αυτές που σας κόψουν; Γιατί δεν αφήνετε τη Βουλή να συνεδριάσει ήρεμα, με διάλογο, με συνεννόηση; Γιατί δεν αφήνετε τον λαό; Είπε την άλλη φορά ο Τσίπρας: Πάω στον λαό. Δεν χρειάζεται αστυνομία. Εγώ είδα πεντακόσιες κλούβες, δέκα χιλιάδες αστυνομικούς. Ας βαδίσει στην Τσιμισκή ο κ. Τσίπρας ή στην Εγνατία με τους αστυνομικούς γύρω του. Πρωθυπουργός είναι αυτός; Σήμερα είπε: Εγώ είμαι ο Πρωθυπουργός. Τώρα μιλώ εγώ. Μου θύμισε δικτάτορες. Τι είναι αυτό; Είπε: Εγώ είμαι ο Πρωθυπουργός. Καθί-

στε κάτω. Όταν ένας Πρωθυπουργός χρειάζεται να κάτσει κάποιος κάτω, είναι λίγο πριν το τέλος του, αγαπητοί συνάδελφοι! Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει η κ. Σία Αναγνωστοπούλου για επτά λεπτά το ανώτερο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Με ανοχή, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όχι, γιατί πρέπει να μιλήσουν και οι υπόλοιποι.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Βασίζομαι λίγο στην ανοχή σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο Κοινοβούλιο σήμερα και αύριο έχουμε δύο ιστορικές ημέρες, γιατί σηματοδοτούν το τέλος ενός μεγάλου πολέμου, δεκαετούς πολέμου, που ξεκίνησε με την κρίση, χωρίς συμβατικά όπλα, αλλά πολύ σκληρού και καταλυτικού για την κοινωνία. Όπως σε κάθε πόλεμο, έτσι και σε αυτόν που είχαμε επί δέκα χρόνια, αναδιατάσσονται πολιτικές δυνάμεις, οι κοινωνικές δυνάμεις συνειδητοποιούν και τον εαυτό τους και τους στόχους που έχουν βάλει, μέχρι να συγκροτηθούν και να διαμορφωθούν τα τελικά πολιτικά πεδία.

Τι έχουμε σήμερα στη μεταμνημονιακή εποχή; Το μεγάλο ερώτημα στο οποίο πρέπει να απαντήσει ο πολιτικός κόσμος, αλλά και η κοινωνία είναι τι έθνος θέλουμε, τι χώρα θέλουμε, τι κοινωνία θέλουμε.

Αυτό το ερώτημα το έφερε ο Πρωθυπουργός στη Βουλή, όπως πρέπει να γίνεται πάντα. Ακούσαμε εδώ πάρα πολλά: για πρόθυμους, για αποστάτες, για χίλια δυο, για συναλλαγές. Δεν έχουν μάθει ή μάλλον έχουν ξεχάσει ότι σε αυτό το Κοινοβούλιο παίζεται η πολιτική, παίζεται η δημοκρατία και η δημοκρατία είναι σκληρό πράγμα, θέλει διαλεκτική σύγκρουση και εκεί –ειδικά στις οριακές στιγμές– αναδιατάσσονται δυνάμεις.

Θέλουν να εκφοβίσουν τον κόσμο και τους Βουλευτές, με τα μηνύματα, με όλα αυτά που είδαμε. Αυτή η οριακή στιγμή, λοιπόν, δίνει ένα σύνθημα: Δεν φοβόμαστε! Η ψήφος εμπιστοσύνης σε αυτήν την Κυβέρνηση το πρώτο που δείχνει είναι ότι δεν φοβόμαστε.

Επίσης, είπα ότι σε έναν πόλεμο αναδιατάσσονται δυνάμεις. Όπως σε όλους τους σημαντικούς πολέμους, βλέπουμε κατά καιρούς διάσπαρτες πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις οι οποίες συντάσσονται για να δώσουν αυτήν τη μία μάχη. Αυτό, όμως, που διαμορφώνει το κεντρικό πολιτικό τοπίο και τα μέτωπα που συγκροτούνται φτάνει όταν έρθει η οριακή στιγμή.

Η Συμφωνία των Πρεσπών είναι μία τέτοια οριακή στιγμή. Και δεν είναι οριακή στιγμή μόνο και μόνο επειδή πρόκειται για ένα εθνικό θέμα. Είναι γιατί απαντάει στο ερώτημα που έθεσα πριν, τι έθνος, τι χώρα, τι κοινωνία θέλουμε, εάν θέλουμε ένα έθνος, μία κοινωνία – σκαντζόχοιρο και προς τα έξω, αλλά και προς τα μέσα ή αν θέλουμε μία κοινωνία η οποία μπορεί να οραματιστεί το μέλλον της, σεβόμενη το παρελθόν της, την ιστορία της, αλλά να οραματιστεί και να γράψει η ίδια την ιστορία στο μέλλον.

Υπάρχουν δυνάμεις εδώ και φάνηκε σήμερα και θα φανεί τις επόμενες μέρες –ήδη έχει αρχίσει να διαφαίνεται, ήδη φαινόταν εδώ και καιρό– οι οποίες επιθυμούν αυτό το έθνος, αυτή η κοινωνία να είναι περιχαρακωμένη, σκαντζόχοιρος. Κυνικά εντελώς η Νέα Δημοκρατία ήθελε να περάσει η Συμφωνία των Πρεσπών από τη μια για να λυθεί ένα πρόβλημα που οι ίδιες αυτές κυβερνήσεις δημιούργησαν, ένα αδιέξοδο, να πετάξει τη ρετινιά στην Αριστερά ότι «να, δώστε γλώσσα, εθνότητα» κ.λπ., που όταν θα έλθει η συμφωνία θα τα συζητήσουμε.

Από την άλλη μεριά, όμως, αφού ξεμπερδεύε με αυτό, ήθελε να εφαρμόσει δικό της πολιτικό σχέδιο, που είναι ο σκαντζόχοιρος στο εσωτερικό, ο φόβος της μιας κοινωνικής δύναμης, της μιας κοινωνικής τάξης για την άλλη: το ιδιωτικό εναντίον του δημοσίου, οι πλούσιοι εναντίον των φτωχών, οι άριστοι εναντίον των μετρίων κ.λπ., μέτωπα συνέχεια.

Αυτή η Αριστερά ήταν ξεκάθαρη πάντα. Η Αριστερά είναι αντιεθνικιστική, υπέρ των κοινωνικών και ατομικών δικαιωμάτων. Κι αυτά είναι αλληλένδετα. Γι' αυτό λέμε ότι δεν θέλουμε κοινωνία και έθνος σκαντζόχοιρο. Η μάχη, λοιπόν, του αντιεθνικισμού,

ενός άλλου πολιτισμού κοινωνικών και ατομικών δικαιωμάτων πρέπει να δοθεί στην μεταμνημονιακή εποχή. Γι' αυτό ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης. Δεν ζητάμε για να κρατήσουμε τις καρέκλες, τις οποίες άλλωστε δεν κουβαλάμε κληρονομικά δικαιώματα. Τις πήραμε, μας τις έδωσε ο ελληνικός λαός για συγκεκριμένο λόγο.

Θέλω, λοιπόν, να μείνω λίγο σ' αυτήν την Αριστερά και για το στίγμα της, γιατί αυτή η Αριστερά ήταν πάντα αντιεθνικιστική, με αυτόν τον αντιεθνικισμό γειωμένο στην κοινωνία, γιατί αντιεθνικισμός γειωμένος στην κοινωνία, με τα κοινωνικά και ατομικά δικαιώματα, σημαίνει χειραφέτηση της κοινωνίας, σημαίνει θάρρος στην κοινωνία. Πάντα δώσαμε αυτές τις μάχες και πριν πάρουμε την Κυβέρνηση. Και είναι λυπηρό ότι άνθρωποι, Πρωθυπουργοί τους οποίους εμείς στηρίξαμε όταν τα στελέχη τους δεν βρισκόταν σ' αυτές τις μάχες, δεν βγαίνουν τώρα να μιλήσουν.

Να θυμηθώ το θέμα των ταυτοτήτων, το εάν θα αναγράφεται η θρησκεία κ.λπ.; Ποιοι έδωσαν τη μάχη; Βλέπω τον Φίλη, θυμάμαι τον αείμνηστο Ελεφάντη και εμένα που γράφαμε συνεχώς. Δεν είδα τον κ. Σημίτη να βγει να υποστηρίξει αυτή τη γραμμή που δίνανε τότε διάσπαρτες δυνάμεις. Θυμάμαι για το μακεδονικό, το 1992, οι αείμνηστοι Ασδραχάς, Ηλιού, Ελεφάντης έκαναν τη μεγάλη εκδήλωση στο Πάντειο, στηρίζοντας την πολιτική Μητσοτάκη εναντίον του Σαμαρά. Κανένας δεν βγήκε από τη Νέα Δημοκρατία.

Εδώ, όμως, τίθεται ένα μείζον ζήτημα και τίθεται σ' αυτή τη Βουλή σήμερα και αύριο, όχι μεθαύριο: Η Νέα Δημοκρατία με αυτά που είπε ο Αρχηγός της, με αυτά που κάνουν στελέχη της, με αυτά που λέγονται για τη Συμφωνία των Πρεσβών, αλλά και γι' αυτά που λέγονται για την κοινωνία, για το δημόσιο, για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, για όλα αυτά, δείχνει ένα πράγμα, δηλαδή ότι σπάει, διερρηγνύει -και αυτό φαίνεται τον τελευταίο καιρό πεντακάθαρα, γι' αυτό λέω δύο μέτωπα- το μεταπολιτευτικό consensus και φαίνεται σαν η Δεξιά να κάνει ένα άλμα προς τα πίσω, προς τη μετεμφυλιακή εποχή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς, λοιπόν, σήμερα προτείνουμε σ' αυτή τη Βουλή ένα μεγάλο μέτωπο αντιεθνικιστικό, κοινωνικών και ατομικών διεκδικήσεων. Και σ' αυτό το μέτωπο χωράνε όλοι όσοι δώσανε αυτές τις μάχες κατά καιρούς και όσοι προτίθενται να τις δώσουν. Γιατί σ' αυτήν την κοινωνία που άντεξε δέκα χρόνια θυσιών, αξίζουν τα εξής:

Πρώτον, να μη φοβάται.

Δεύτερον, να τολμάει, να μη φοβάται τους γείτονές της, να μη φοβάται τους διπλανούς της, να μη φοβάται στο εσωτερικό τις άλλες κοινωνικές δυνάμεις.

Χαίρομαι που είμαι Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ. Χαίρομαι και τιμώ όλους αυτούς, που συστρατεύονται εδώ μετά από συζήτηση, μετά από πλήρη ανάλυση του πολιτικού διακυβεύματος. Χαίρομαι που συστρατεύονται μαζί μας. Η ψήφος εμπιστοσύνης σ' αυτήν την Κυβέρνηση είναι ψήφος εμπιστοσύνης στην μεταμνημονιακή εποχή για μια νέα Ελλάδα χωρίς φόβο, με τόλμη και γενναιότητα και επειδή η χώρα μας θα είναι -εμείς μέσα από τη χώρα μας μπορούμε να μιλήσουμε- ο προμαχώνας για να δώσουμε τη μάχη στην Ευρώπη. Ήδη έχουν συγκροτηθεί τα δύο μεγάλα μέτωπα, το δεξιό συντηρητικό με κλείσιμο του ματιού στο ακροδεξιό μέτωπο και το αριστερό δημοκρατικό, προοδευτικό, σοσιαλιστικό μέτωπο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ωραία, σας ευχαριστούμε πολύ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αυτή είναι η συζήτηση αυτές τις δύο μέρες στη Βουλή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Είναι ενοχλητικό το κουδούνι, αλλά παρ' όλα αυτά έχει εγκατασταθεί στη Βουλή, το βρήκαμε, δεν το βάλαμε εμείς.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα

επί προσωπικού τον λόγο για να απαντήσω στον κ. Λεβέντη. Δεν μπορεί να με προσβάλλει έτσι. Θα μου δώσετε τον λόγο. Εάν θέλετε, ξαναφωνάτε τον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ. Να τον φωνάξω μέσα τώρα που δεν είναι εδώ;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Θα διαβάσω μόνο ένα δελτίο Τύπου που έδωσα σε όλα τα μέσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Θα μιλήσετε μετά τον Αντιπρόεδρο, τον κ. Χατζηδάκη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ωραία, σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας ζητάει, λοιπόν, η Κυβέρνηση να της ξαναδώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης, να της ξαναδώσει η Βουλή ψήφο εμπιστοσύνης. Γιατί άραγε θέλει η Κυβέρνηση ψήφο εμπιστοσύνης;

Ας τα δούμε ένα-ένα: Επειδή κατέστησε την Ελλάδα πρωταθλήτρια στην αύξηση φόρων σε όλες τις σαράντα περίπου χώρες του ΟΟΣΑ; Επειδή έγιναν σχεδόν πέντε εκατομμύρια κατασχέσεις, ένα εκατομμύριο συμπολίτες μας άνοιξαν μια μέρα τον λογαριασμό τους και είδαν ότι το Υπουργείο Οικονομικών επί ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ τους έχει πάρει το λεφτά τους; Επειδή οι επενδύσεις είναι στο 1/3 των επενδύσεων που είχαμε το 2007; Επειδή οι δημόσιες επενδύσεις έχουν κτυπήσει χαμηλό δεκαετίας με βάση τα επίσημα στοιχεία του προϋπολογισμού; Επειδή οι τράπεζες έχουν χάσει το 90% της μετοχικής τους αξίας σε σχέση με το 2015; Επειδή είμαστε οι τελευταίοι στην Ευρώπη σύμφωνα με την Eurostat στην αντιμετώπιση της φτώχειας; Επειδή η ΔΕΗ είναι στα πρόθυρα χρεοκοπίας; Επειδή στα πανεπιστήμια οι έμποροι ναρκωτικών κάνουν ανενόχλητοι τη δουλειά τους και ο Υπουργός Παιδείας καλεί ένα υποτιθέμενο ρωμαλέο φοιτητικό κίνημα να τους αντιμετωπίσει; Επειδή ο «Ρουβίκωνας» αλωνίζει στην Αθήνα και η Κυβέρνηση παριστάνει τον τροχονόμο; Επειδή οι κακοποιοί δραπετεύουν από τις φυλακές, χωρίς κανείς να τους πάρει πρέφα, ενώ οι καταδικασμένοι της «17 Νοέμβρη», ο Κουφοντίνας, κάνει περίπατο στο κέντρο της Αθήνας; Επειδή η εγκληματικότητα φουντώνει και το δόγμα της Κυβέρνησης απέναντι στους ανήμπορους πολίτες είναι «να κάνετε ότι κοιμάστε»; Για όλους αυτούς τους λόγους, θέλετε να πάρετε την εμπιστοσύνη της Βουλής;

Μήπως θέλετε να σας δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης για την περιβόητη και γνωστή σε όλους φιλαλήθειά σας; Για το ότι λέγατε ότι θα σκίσετε τα μνημόνια και θα τα καταργήσετε με έναν νόμο και ένα άρθρο; Μήπως δεν το λέγατε και σας αδικώ; Μήπως να το ότι λέγατε ότι θα επαναφέρετε τη δέκατη τρίτη και τη δέκατη τέταρτη σύνταξη και κάνατε δεκαεπτά περικοπές συντάξεων; Θα τα λέμε όσο και αν σας ενοχλεί. Μήπως, γιατί ενώ λέγατε ότι θα προστατεύσετε τους αδύναμους, έχετε κάνει είκοσι εννέα αυξήσεις φόρων και η αναλογία άμεσοι-έμμεσοι φόροι είναι η χειρότερη που υπήρξε ποτέ, δηλαδή υπέρ έμμεσων φόρων, που τους πληρώνει εξίσου ένας εφοπλιστής και ένας συνταξιούχος, επί μιας κυβερνήσεως που υποτίθεται ότι έχει κάνει σημαία της την κοινωνική ευαισθησία;

Πού σας αδικώ σε όλα αυτά; Ή μήπως σας αδικώ εάν πω ότι θέλετε να πάρετε την ψήφο εμπιστοσύνης με σημαία σας την κοινωνική πολιτική, όταν είστε η Κυβέρνηση που έχετε κόψει τελείως το ΕΚΑΣ, που καταργήσατε την έκπτωση στις ιατρικές δαπάνες, το επίδομα των πολυτέκνων, που περιορίσατε σημαντικά το επίδομα θέρμανσης;

Ναι, θέλω να βγει ένας από σας, που μορφάζετε αυτή την ώρα, και να πει, «Εκεί είχες λάθος», διότι μιλάω με στοιχεία. Μπορεί να σας ενοχλούν τα στοιχεία, αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα από την οποία, όσα σόου και να κάνετε, δεν θα αποδράσετε.

Θέλετε, επίσης, να σας δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης, επειδή εκφράζετε το νέο ήθος, το καινούργιο, στην πολιτική ζωή του τόπου. Πώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Με τη «γάτα των Ιμαλαίων»; Με τον μεσάζοντα της Σαουδικής Αραβίας; Με τους διαγωνισμούς για τηλεοπτικές άδειες με εγγυήσεις βιοσκόπια; Δεν ήσασταν εδώ όταν γινόντουσαν όλα αυτά τα πράγματα; Με τις καταγγελίες για τη διαχείριση των κονδυλίων στο μεταναστευ-

τικό, που διερευνώνται αυτή την ώρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση; Με την παρέμβαση της Κομισιόν στο διαγωνισμό για το για το αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος» ή μήπως για το σκάνδαλο ΔΕΠΑ-Λαυρεντιάδη, όπου είναι γύρω-γύρω όλοι οι Υπουργοί, ο κ. Παππάς και στη μέση ο Μανώλης, ο διαβόητος κ. Πετσιάς;

Υπάρχει κάτι ανακριβές; Τα έχουμε εφεύρει όλα αυτά; Συνέβησαν ή δεν συνέβησαν επί μιας κυβερνήσεως η οποία έχει το θράσος σε αυτά τα θέματα, ακόμα και σήμερα, να κουνάει το δάχτυλο;

Μήπως πρέπει να σας δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης για τη Συμφωνία των Πρεσβών, η οποία είναι τόσο επωφελής για τη χώρα μας; Πρόκειται για μία συμφωνία, που παραχωρεί με δική μας σφραγίδα, με σφραγίδα της δικής σας Κυβέρνησης, τους όρους «μακεδονική εθνότητα» και «μακεδονική γλώσσα». Ήταν αυτό η εθνική θέση; Η εθνική ελληνική θέση ήταν ότι πρέπει να τους δώσουμε τη μακεδονική εθνότητα και τη μακεδονική γλώσσα; Να μας πείτε πότε ήταν!

Μήπως πρέπει να σας δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης για το θέμα των Σκοπίων, όταν το εργαλειοποιήσατε, προκειμένου να διχάσετε την Αντιπολίτευση, χωρίς κανένα πνεύμα, πραγματικά, εθνικής συνεννόησης; Βεβαίως -λυπάμαι πολύ!- πήγατε για μαλλί και βγήκατε κουρεμένοι.

Μήπως πρέπει να σας δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης γι' αυτή τη συμφωνία, όταν στάθηκε η αφορμή να βαφτίσετε απ' υψηλού, με αλαζονεία, ως Μαρία Αντουανέτα, «εθνικιστή» οποιονδήποτε ήταν απέναντί σας και «ετερόκλητο όχλο», ακόμα και τους ψηφοφόρους σας, οι οποίοι βγήκαν να διαμαρτυρηθούν απέναντι αυτής της συμφωνίας;

Αλλά κι όλα αυτά να μην ίσχυαν, κύριε Πρόεδρε, ακόμα και ο ίδιος ο χειρισμός γύρω από την ψήφο εμπιστοσύνης που ζούμε τις τελευταίες μέρες, θα αρκούσε για να καταψηφίσει κάποιος την Κυβέρνηση, γιατί είναι ένας κωμικοτραγικός χειρισμός μιας κωμικοτραγικής Κυβέρνησης.

Τι έχει γίνει; Έχουμε μια υποτιθέμενη αποχώρηση του κ. Καμμένου, αφού μετάλαβε ενώπιον των αχράντων μυστηρίων, αποχώρηση αλλά και παραμονή ταυτόχρονα του μισού του κόμματος στην Κυβέρνηση. Εντός, εκτός και επί τα αυτά. Ο κ. Καμμένος έχει τέσσερις Βουλευτές, οι οποίοι του έχουν φύγει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, το κουδούνι αυτό θα το κρατήσετε για πάντα; **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος):** Κύριε Χατζηδάκη, υπήρξαν διαμαρτυρίες ότι χτυπάει επιλεκτικά το κουδούνι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Εγώ θα τα πω για τον κ. Καμμένο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Πάντως, ο πρώτος που θα τηρήσει τον χρόνο θα πάρει εύφημο μνημό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Λέω, λοιπόν, για τους κωμικοτραγικούς χειρισμούς ότι είχαμε το εξής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να είναι σαφές: Έχουμε τέσσερις Βουλευτές του κ. Καμμένου οι οποίοι φεύγουν από το κόμμα του. Οι δύο διαγράφονται. Οι άλλοι δύο δεν διαγράφονται, παρ' ότι θα ψηφίσουν υπέρ της Κυβερνήσεως που καταγγέλλει ο κ. Καμμένος, αλλά και υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσβών.

Και θέλω να ρωτήσω εσάς -μεταξύ σας είναι και καθηγητές, άνθρωποι οι οποίοι έχουν διαβάσει τη σύγχρονη ελληνική και διεθνή πολιτική ιστορία- πού έχουμε δει ένα φαινόμενο σαν κι αυτό, που έχουμε σήμερα ενώπιον μας, αυτόν τον τραγέλαφο της κυβερνώσας αντιπολιτεύσεως; Είναι μία αντιπολίτευση που είναι εν μέρει στην κυβερνητική πλειοψηφία, εν μέρει στην αντιπολίτευση, με Βουλευτές που εν μέρει διαγράφονται, εν μέρει δεν διαγράφονται. Και όλα αυτά τα λέτε «σταθερά», κάνοντας τους εισηγείς και κουνώντας το δάχτυλο.

Σε όλα υπάρχει ένα όριο. Στην αλαζονεία, στον κυνισμό υπάρχει ένα όριο. Και στο κωμικό υπάρχει ένα όριο. Διότι, ξέρετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και στον χρόνο υπήρχε ένα όριο, κύριε Χατζηδάκη, και το ξεπεράσαμε προ πολλού το όριο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχει η αντιπολίτευση που μπορούν να κάνουν τα κόμματα

της Αντιπολίτευσης. Υπάρχει η αντιπολίτευση που κάνει η ίδια η πραγματικότητα. Αλλά υπάρχει και η αντιπολίτευση που κάνει η ίδια η Κυβέρνηση στον εαυτό της, αυτογελοιοποιούμενη. Κι αυτή είναι η κατάσταση, που βιώνουμε αυτές τις μέρες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας ευχαριστώ, κύριε Χατζηδάκη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Και ξέρετε, αν η Κυβέρνηση αυτογελοιοποιείται, δεν με νοιάζει και τόσο. Με νοιάζει ότι αυτό εκτυλίσσεται ενώ η χώρα πρέπει να εκπλήξει ευχάριστα στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, να ανακτήσει τη χαμένη εμπιστοσύνη στην οικονομία, να προσελκύσει επενδύσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τζάμπα πάει το «ευχαριστώ» που είπα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Να σταματήσει το brain drain. Ε, με αυτήν την Κυβέρνηση αυτό δεν πρόκειται να επιτευχθεί, διότι είναι μία «καμένη κυβέρνηση». Ο κ. Καμμένος θεωρητικά αποχώρησε, αλλά έχει αφήσει τη στάμπα στο ΣΥΡΙΖΑ, έχει αφήσει τη στάμπα του στον ίδιο τον πολιτικό χαρακτήρα της Κυβέρνησης. Είναι μία Κυβέρνηση τραγελαφική. Όσο νωρίτερα φύγετε, τόσο το καλύτερο για τον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μάλιστα.

Ο καθένας που παίρνει τον λόγο, δεν είναι ο τελευταίος και δεν υπάρχει κάποιος μετά. Υπάρχουν πολλοί μετά και τους κύκλους τους έφτιαξαν τα κόμματα.

Τον λόγο έχει η κ. Μεγαλοοικονομού.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ πολύ. Δεν θα σας καθυστερήσω πολύ. Απλώς θα σας διαβάσω το δελτίο Τύπου που έδωσα στα ΜΜΕ στις 11 του μηνός, για να το ξέρει ο κύριος Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων. Το έχει λάβει και εκείνος.

«Δελτίο Τύπου Θεοδώρας Μεγαλοοικονομού, Βουλευτού Β' Πειραιώς του ΣΥΡΙΖΑ: Αιτία για το παρόν είναι επανειλημμένες προσπάθειες, αλλά και παλαιότερες δηλώσεις του Προέδρου της Ένωσης Κεντρώων...» -μάλιστα τις έκανε και στην Ολομέλεια- «... κ. Λεβέντη σε μέσα μαζικής ενημέρωσης, όπου ο τελευταίος διαρκώς επιμένει να με χαρακτηρίζει ως αποστάτρια και προδότρια, επειδή αποχώρησα από την Ένωση Κεντρώων. Βεβαίως, η αποχώρησή μου από την Ένωση Κεντρώων στις 10-7-2017 έγινε κατόπιν της προσωπικής και μονομερούς απόφασης του κ. Βασιλή Λεβέντη να ορίσει ως Αντιπρόεδρο της Βουλής τον γιο του κ. Μάριο Γεωργιάδη, χωρίς να ερωτηθεί ποτέ η Κοινοβουλευτική Ομάδα γι' αυτή του την απόφαση. Μάλιστα, ο ίδιος ο κ. Λεβέντης είχε καταφερθεί πολλάκις δημοσίως στην πολιτική της οικογενειοκρατίας...».

Χωρίς, λοιπόν, να κάνουμε Κοινοβουλευτική Ομάδα, ο κ. Λεβέντης έκανε Αντιπρόεδρο τον γιο του. Εγώ αποχώρησα γιατί πλέον δεν με εκπροσωπούσε. Έμεινα επί έξι μήνες ανεξάρτητη Βουλευτής. Παρακολούθησα τα τεκταινόμενα της Βουλής και αποφάσισα που θα πάω. Μάλιστα, όταν έφυγα, θώρησα σωστό να παραδώσω την έδρα μου. Όμως, στις 29 Αυγούστου 2016 ο κ. Καλλιάνος είχε φύγει από την Ένωση Κεντρώων και είχε προσχωρήσει στη Νέα Δημοκρατία. Οπότε ο επόμενος από εμένα επιλαχών ήταν ο κ. Καλλιάνος, ο οποίος θα έπαιρνε την έδρα μου.

Δεν έγινε καμία Κοινοβουλευτική Ομάδα, δεν αποφάσισε κανένας για τον Αντιπρόεδρο και μετά ανέφερε ο κ. Λεβέντης ότι οι Βουλευτές δεν παρέδιδαν την έδρα του. Του απαντώ ότι είμαστε εννέα με τον κύριο Πρόεδρο, οκτώ με τον γιο του, τον κ. Μάριο Γεωργιάδη. Οπότε, ως μας δώσει ονομαστικά ποιος δεν παρέδιδε την έδρα του. Κι αν ήθελε να δώσει το καλό παράδειγμα, να παρέδιδε πρώτα ο κ. Γεωργιάδης την έδρα του.

Λοιπόν, να σταματήσει να ασχολείται με εμένα και να σκεφτεί τα λάθη του.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Να είστε καλά. Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Εργασίας κ. Ηλιόπουλος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν από λίγο ρωτούσε ο κ. Χατζηδάκης αν επιθυμούμε να πάρουμε ψήφο εμπιστοσύνης από τη Νέα Δημοκρατία σε αυτή διαδικασία. Για να είναι ξεκάθαρο, προφανώς δεν επιθυμούμε να πάρουμε ψήφο εμπιστοσύνης από τη Νέα Δημοκρατία. Θα μας ανησυχούσε πάρα πολύ αν παίρναμε ψήφο εμπιστοσύνης από τη Νέα Δημοκρατία σε αυτή τη διαδικασία, γιατί η Νέα Δημοκρατία έχει επιλέξει εδώ και πολύ καιρό να δίνει ψήφο εμπιστοσύνης στην Ευρώπη του Όρμπαν, στην Ευρώπη του Κουρτς, στην Ευρώπη που δεν σέβεται ούτε ανθρώπινα ούτε εργασιακά δικαιώματα. Αλλά σε αυτό θα έρθουμε σε λίγο.

Θα μπορούσα να απαντήσω σε αυτά που είπε ο κ. Χατζηδάκης στο ζήτημα του Μακεδονικού. Θα μπορούσα να ξαναθυμίσω για τη γλώσσα ότι είναι ζήτημα ληγμένο από το 1977 με τον πιο επίσημο τρόπο, στον ΟΗΕ. Θα μπορούσα να ξαναθυμίσω για τα ζητήματα του πώς το Διεθνές Δίκαιο δεν αναγνωρίζει εθνότητες, αλλά υπηκοότητες. Δεν έχει σημασία όμως.

Και δεν έχει σημασία, γιατί ο κ. Χατζηδάκης και όσοι φιλελεύθεροι έχουν απομείνει στη Νέα Δημοκρατία, αυτά που λένε, δεν τα πιστεύουν. Και γιατί δεν τα πιστεύουν; Γιατί στις ευρωεκλογές με πολύ μεγάλη χαρά και ευκολία θα υποστηρίξουν για Πρόεδρο της Κομισιόν τον κ. Βέμπερ, που τη γειτονική χώρα τη λέει Μακεδονία, τελεία. Το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα από την πρώτη στιγμή υποστηρίζει αυτήν τη συμφωνία. Και πολύ καλά κάνει και υποστηρίζει αυτήν τη συμφωνία, γιατί είναι μία συμφωνία στρατηγικής ήττας του εθνικισμού στα Βαλκάνια, είναι μία συμφωνία για τη σταθερότητα και την ειρήνη.

Αν η Νέα Δημοκρατία πίστευε αυτά που λέει για τη συμφωνία, θα έφευγε από το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα και θα πήγαινε στην αγκαλιά του Σαλβίνι και της Λεπέν, σε αυτήν την ευρωομάδα, κάτι το οποίο είμαι σίγουρος ότι θα χαροποιούσε ιδιαίτερα τον κ. Βορίδη, όχι, όμως, τον κ. Χατζηδάκη. Και σε αυτό θέλω να είμαι ειλικρινής απέναντί του.

Ας συζητήσουμε, λοιπόν, τώρα για ποιους λόγους αυτή η Κυβέρνηση πρέπει να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης. Από την πρώτη στιγμή έχουμε τονίσει ότι το ζήτημα της εργασίας είναι κεντρικό για την ίδια την ποιότητα της δημοκρατίας και στην Ευρώπη και στη χώρα. Από την πρώτη στιγμή δώσαμε τη μάχη για την προστασία της εργασίας. Και πού βρισκόμαστε σήμερα;

Σήμερα, αυτή τη στιγμή, μπορούμε να πούμε ότι έχει μειωθεί η ανεργία κατά 8%. Μάλιστα, η αναλογία στις νέες θέσεις εργασίας είναι 70% πλήρης και 30% μερική. Δεν μιλάμε απλά για μείωση της ανεργίας, αλλά για το ότι τριακόσιες ογδόντα χιλιάδες περισσότεροι εργαζόμενοι σε σύγκριση με το 2014 αυτήν τη στιγμή εργάζονται σε αυτήν τη χώρα. Και αυτός είναι ένας λόγος για να στηριχθεί αυτή η Κυβέρνηση.

Δεν πανηγυρίζουμε, γιατί ξέρουμε πολύ καλά ότι το 18% είναι πολύ μεγάλο ποσοστό. Και ξέρουμε πολύ καλά ότι ο άνθρωπος που είναι άνεργος, είναι 100% άνεργος και δεν τον ενδιαφέρει εάν η ανεργία έχει μειωθεί 8% και αν θα έχει μειωθεί κοντά στο 10% μέχρι τον Οκτώβριο που θα γίνουν εκλογές. Σίγουρα, όμως, δείχνει ότι κινούμαστε προς τη σωστή κατεύθυνση.

Να μιλήσουμε για την επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων, που δεν είναι αφηρημένο και γενικό δικαίωμα. Μόνο ένα παράδειγμα: Αυτήν τη στιγμή με τη συλλογική σύμβαση στον τουρισμό, που έχει εισαγωγικό μισθό τα 780 ευρώ, σημαίνει ότι ένα νέο παιδί είκοσι δύο χρόνων που δούλεψε σεζόν σε ξενοδοχεία, αντί για 511 ευρώ παίρνει 780 ευρώ. Και αυτή η επαναφορά των δικαιωμάτων είναι ένας λόγος για να στηριχθεί αυτή η Κυβέρνηση.

Να μιλήσουμε για την Επιθεώρηση Εργασίας, γιατί διαρκώς ακούμε για άβατα και ανομίες. Όταν, όμως, ο κ. Μητσοτάκης είχε πάει στην Ένωση Τραπεζών, δεν βρήκε μισή κουβέντα να πει για το γεγονός ότι βρισκόταν στο πραγματικό άβατο για τις προηγούμενες κυβερνήσεις για την εργατική νομοθεσία. Δεν βρήκε μισή κουβέντα να πει ότι βρισκόταν στο βασίλειο της ανομίας αυτών που όταν η επιθεώρηση πήγαινε για να κάνει επιθεωρήσεις, έβγαζαν τους ανθρώπους από τις σκάλες κινδύνου ή τους κρύβανε κάτω από γραφεία. Δεν βρήκε μισή κουβέντα να πει για το πώς όλοι αυτοί δεν σέβονται την εργατική νομοθεσία, γιατί θεωρούσαν ότι ήταν πάνω από τους νόμους, γιατί θεωρούσαν

ότι μπορούν να μιλάνε απευθείας με την κυβέρνηση, όποια κι αν είναι αυτή η κυβέρνηση και η Επιθεώρηση Εργασίας είναι ο τελευταίος τροχός της αμάξης σε αυτήν τη χώρα.

Ευτυχώς για εμάς, με περισσότερους από διακόσιους χιλιάδες ελέγχους τα τελευταία χρόνια και την αδήλωτη εργασία έχουμε μειώσει και την υποδηλωμένη εργασία, πλέον, έχουμε βάλει στο στόχαστρο και περισσότερα από 45 εκατομμύρια δεδουλευμένα έχουν πληρωθεί στους εργαζόμενους, χωρίς να χρειαστεί να πάνε στα δικαστήρια, αλλά μέσα ακριβώς από τις διαδικασίες της Επιθεώρησης Εργασίας.

Όλα αυτά είναι ένας λόγος για να συνεχίσει τη δράση της αυτή η Κυβέρνηση.

Να μιλήσουμε για τα προγράμματα για την ανεργία, όπου για πρώτη φορά πλέον υλοποιούνται στοχευμένα προγράμματα όχι απλά για τον κόσμο που είναι μακροχρόνια άνεργος, αλλά και για τους νέους επιστήμονες; Γιατί ήδη «τρέχουν» προγράμματα για εντεκάμισι χιλιάδες νέους επιστήμονες και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, προγράμματα τα οποία έχουν αυξημένη επιδότηση, πολύ πάνω από τον βασικό μισθό και μπορούν να επιδοτούν μισθούς μέχρι και 1.600 ευρώ σε στοχευμένους παραγωγικούς κλάδους της οικονομίας, όπως η μεταποίηση, η αγροδιατροφή, η βιομηχανία.

Να μιλήσουμε για το τι γίνονταν επί ημερών συγκυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας - ΠΑΣΟΚ στα ζητήματα κατάρτισης, που ο κ. Μητσοτάκης ανέφερε στον κ. Χατζηνικολάου;

Να σας δώσω ένα μικρό παράδειγμα. Εάν κάποιος δει τα κέντρα κατάρτισης που υπάρχουν συνολικά στη Γερμανία, δεν ξεπερνάνε τα τριακόσια κέντρα κατάρτισης σε όλη την επικράτεια της χώρας. Με τους νόμους που η συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας - ΠΑΣΟΚ έφερε το 2012 για τα κέντρα κατάρτισης, βρεθήκαμε με περισσότερα από δύο χιλιάδες κέντρα κατάρτισης που ο μοναδικός στόχος, που είχαν ήταν να «τρώνε» ευρωπαϊκά κονδύλια και όχι να υποστηρίζουν τους ανέργους.

Με αυτήν την έννοια, μου κάνει πολύ μεγάλη εντύπωση που ο κ. Μητσοτάκης είχε το θάρρος να μιλήσει για προγράμματα κατάρτισης τα οποία πρέπει να αλλάξουν.

Όλες αυτές οι αλλαγές και στα ζητήματα για τα προγράμματα για την ανεργία, είναι άλλος ένας λόγος για να υποστηριχθεί αυτή Κυβέρνηση.

Και η τελευταία φράση για τα ζητήματα της εργασίας: Αυτό το οποίο έχουμε μπροστά μας τις επόμενες ημέρες, δηλαδή επιτέλους η κατάργηση του υποκατώτατου μισθού και η αύξηση του μισθού, είναι ένα ζήτημα και κοινωνικής δικαιοσύνης, αλλά και ένα ζήτημα αναπτυξιακής στρατηγικής. Γιατί όλα τα νεοφιλελεύθερα ιδεολογήματα δοκιμάστηκαν στην Ελλάδα της κρίσης. Μειώσατε σε ένα βράδυ 23% τον μισθό και 32% τον υποκατώτατο και η ανεργία έφτασε στο 27%. Δεν μειώθηκε η ανεργία. Ό,τι έχετε πει, είναι βγαλμένο μέσα από σκουριασμένα βιβλία, ιδεολογικά, νεοφιλελεύθερων αποτυχημένων συνταγών. Δοκιμάστηκαν, αποτύχησαν και εκεί θα μείνουν. Θα μείνουν στο κομμάτι της αποτυχίας.

Επιτρέψτε μου, όμως, να επιστρέψω και να κλείσω με αυτό που ξεκίνησα, δηλαδή ότι το ζήτημα της εργασίας σήμερα είναι και ζήτημα δημοκρατίας σε όλη την Ευρώπη. Και υπάρχουν ζητήματα δημοκρατίας.

Σήμερα στην Πολωνία γίνονται πολύ μεγάλες διαδηλώσεις ενάντια στη δολοφονία του Δημάρχου Πάβελ Αντάμοβιτς, που δολοφονήθηκε γιατί ήταν ένας δήμαρχος που είχε υποστηρίξει τους μετανάστες, είχε υποστηρίξει τα δικαιώματα των ανθρώπων με διαφορετικό σεξουαλικό προσανατολισμό. Και όλη η ρητορική του μίσους των ανθρώπων με τους οποίους η Νέα Δημοκρατία συνομιλεί και μέσα στη χώρα και στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, οδήγησε σε αυτήν τη δολοφονία. Γιατί το να είναι κάποιος πατριώτης, σημαίνει ότι αγαπάει έναν τόπο και σέβεται τους ανθρώπους του.

Δεν μπορείς να σέβεσαι έναν τόπο και τους ανθρώπους του, εάν δεν σέβεσαι τα δικαιώματα όλων, τα δικαιώματα και αυτού που είναι διαφορετικός. Δεν μπορείς να αγαπάς έναν τόπο και τους ανθρώπους του αν, όπως ο Όρμπαν, πιστεύεις ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να δουλεύουν σαν σκλάβοι, τριακόσιες παραπάνω ώρες υπερωρία και να πληρώνονται μέσα στην επόμενη

τριετία. Δεν μπορείς να αγαπάς έναν τόπο και τους ανθρώπους του αν, όπως η Κυβέρνηση του Κουρτς, αμφισβητεί το οκτάωρο και ξαναπηγαίνει στο δωδεκάωρο.

Κλείνω, λέγοντας τα εξής: Είπα τους λόγους για τους οποίους πρέπει να στηριχθεί η Κυβέρνηση. Να σας δώσω και τρεις λόγους για τους οποίους δεν πρέπει να στηριχθεί αυτή η Κυβέρνηση, για να κάνει ο καθένας τις επιλογές του.

Δεν πρέπει να στηριχθεί αυτή η Κυβέρνηση εάν θέλετε να καταργήσετε τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Δεν πρέπει να στηριχθεί αυτή η Κυβέρνηση εάν θέλετε να επιστρέψετε στη μνημονιακή πειθαρχία του «μία πρόσληψη για κάθε πέντε αποχωρήσεις» και να διαλύσετε το δημόσιο τομέα. Δεν πρέπει να στηριχθεί αυτή η Κυβέρνηση εάν θέλετε σε αυτήν τη χώρα μία κυβέρνηση τύπου Όρμπαν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει η κ. Ιγγλέζη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Την εύφημο μνεία δεν του την δώσατε, όμως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ναι. Ο κ. Ηλιόπουλος είναι ο πρώτος που τήρησε τον χρόνο. Φαντάζομαι να μην είναι ο τελευταίος.

Ορίστε, κυρία Ιγγλέζη, έχετε τον λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριοι Υπουργοί και κυρίες Υπουργοί, τέσσερα χρόνια μετά από τον Γενάρη του 2015, που η κοινωνία αποφάσισε πρώτη φορά να δώσει τη διακυβέρνηση της χώρας στην Αριστερά. Τέσσερα χρόνια μετά, έχοντας περάσει από συμπληγάδες, αλλά με την κοινωνία όρθια, έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση στο ελληνικό Κοινοβούλιο ζητώντας ψήφο εμπιστοσύνης.

Πρόκειται για μια κοινοβουλευτική διαδικασία μεγάλης σημασίας. Όμως, είμαστε σίγουροι για το αποτέλεσμα της, γιατί η κοινωνία μας έχει δώσει ήδη ψήφο εμπιστοσύνης, γιατί εμείς δεν πορευτήκαμε ούτε μια στιγμή μακριά από την κοινωνία και τον λαό.

Πρώτος μας στόχος ήταν η έξοδος από τα μνημόνια. Αυτός ο στόχος επιτεύχθηκε με θυσίες, βέβαια, αλλά -θα το επαναλάβω και πάλι- με την κοινωνία όρθια. Δεν χρειάζεται να θυμίσω τι ζούσε η χώρα και ο λαός μας μέχρι το 2015. Άλλωστε, κανένας μας δεν μπορεί να ξεχάσει τα εκατομμύρια των ανέργων και των ανασφάλιστων, της νεολαίας που ξενιτεύτηκε, το όργιο βίας και καταστολής το οποίο εμείς στη Χαλκιδική το ζήσαμε στο πετσί μας.

Το 2015 χρειάστηκε να πάρουμε επώδυνες αποφάσεις. Κάποιες από αυτές μας έφεραν σε σύγκρουση με τον ίδιο μας τον πυρήνα. Ωστόσο, πάνω από το κομματικό μας συμφέρον, την πολιτική πελατεία, την ιδεολογική καθαρότητα βάλαμε την πατρίδα.

Η σημερινή πραγματικότητα μας δικαιώνει. Η Ελλάδα από τον Αύγουστο του 2018 είναι μια χώρα που κέρδισε πίσω την αξιοπρέπεια, το δικαίωμά της να χαράζει πολιτική και την αυτοπεποίθησή της.

Έχουμε πετύχει πολλά σε όλο αυτό το διάστημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Επαναφέραμε τον πολιτικό στην καρδιά της πολιτικής. Παραμένουμε μια πολιτική δύναμη που δεν διαπλέκεται. Δεν στηριζόμαστε σε τζάκια για να διατηρούμαστε στην εξουσία. Ενισχύουμε τη δημοκρατία και τους θεσμούς. Εμβαθύνουμε στα ανθρώπινα δικαιώματα.

Και όλα αυτά γίνονται, ενώ έχουμε δώσει μια titania μάχη ώστε να μειωθούν οι ανασφάλιστοι και να έχουν όλοι το δικαίωμα πρόσβασης στη δημόσια υγεία, να επανέλθουν εργατικά δικαιώματα -τα είπα πριν πολύ αναλυτικά ο κ. Ηλιόπουλος-, τα οποία οι προηγούμενες κυβερνήσεις είχαν θυσιάσει.

Είχαμε δώσει μία titania μάχη να αντιμετωπιστεί η ακραία φτώχεια, να προχωρήσουν σημαντικά αναπτυξιακά έργα για τη χώρα, όπως το Κτηματολόγιο και οι δασικοί χάρτες, να προωθείται μια αναπτυξιακή για τη χώρα πολιτική, η οποία, όμως, δεν λεηλατεί τους φυσικούς της πόρους.

Ακούμε όλες αυτές τις ημέρες τους πατριώτες με τις off shore, τους πατριώτες της διαπλοκής, τους πατριώτες της φοροδιαφυ-

γής και της ρεμούλας να φωνάζουν για την πατρίδα. Αυτοί που λεηλάτησαν την πατρίδα κλαψουρίζουν, τάχα, για την προδοσία της.

Εμείς χωρίς κραυγές -όπως πάντα- χωρίς υπερβολές σταθήκαμε απέναντι στο μακεδονικό ζήτημα αφουγκραζόμενοι το κάλεσμα της ιστορίας και επιλέξαμε, αντί για τα φαντάσματα που επισείει η Αξιωματική Αντιπολίτευση, να κοιτάξουμε τα παιδιά μας και το μέλλον.

Η Συμφωνία των Πρεσπών δεν κλείνει απλώς ιστορικές εκκρεμότητες, ούτε μόνο θεραπεύει πληγές. Αυτή η συμφωνία κοιτάζει προς το αύριο, κατοχυρώνοντας τα εθνικά μας δίκαια, υπηρετώντας τα συμφέροντα του λαού μας, ωστόσο σεβόμενοι και τον γειτονικό λαό.

Σε μια περιοχή του κόσμου, που χαρακτηριζόταν πάντα ως «μπαρουταποθήκη», η πατριδοκαπηλία έσπερνε ανέμους και θέριζε θύελλες. Εμείς επιλέξαμε τον δρόμο της ειρήνης, της συνεργασίας, της συνύπαρξης, της προκοπής. Εσείς, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, επιλέγετε να επαναφέρετε το εμφυλιοπολεμικό κλίμα, ενισχύοντας αντιδημοκρατικές πρακτικές.

Έμαθα χθες βράδυ ότι κάποιοι με επικήρυξαν και γέμισαν αφίσες με το πρόσωπό μου τους τοίχους της Χαλκιδικής με την ερώτηση: «Θα προδώσεις τη Μακεδονία μας;».

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Αίσχος!

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Έχετε διολισθηθεί σε ακραίες και παρακρατικές πρακτικές που διακυβεύουν τη σταθερότητα της χώρας και της περιοχής. Αντί να καταδικάζετε και να διαχωρίζετε από αυτές, με τη στάση σας τις ενισχύετε.

Μπροστά στο κομματικό σας και όχι στο εθνικό, όπως διατείνεστε, συμφέρον, θυσιάζετε το δημοκρατικό και πατριωτικό κόσμο της χώρας και τις θυσίες του. Εσείς, που αρνείστε να αναλάβετε τις ευθύνες σας απέναντι στην ιστορία, καταφεύγετε σε απειλές και τρομοκράτηση, θυμίζοντας σε όλους μας πόσο πολύ πια έχουμε απομακρυνθεί ως κοινωνία από κάποιες άλλες εποχές, από την εποχή του εμφυλίου, της πόλωσης και του απομονωτισμού.

Σας απαντώ, λοιπόν, στην ερώτησή σας: Σαν Χαλκιδικιώτισσα, σαν Μακεδονίτισσα, σαν Ελληνίδα και σαν Βαλκάνια, κυρίες και κύριοι, είμαι υπερήφανη για τη Συμφωνία των Πρεσπών. Εσείς προδίδετε το μέλλον.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στηρίζω αυτή την Κυβέρνηση και σας ζητώ να την στηρίξετε και εσείς. Είναι η μόνη Κυβέρνηση των τελευταίων δεκαετιών που πέρα από το πολιτικό κόστος και τη μικροπολιτική παλεύει πραγματικά και κερδίζει το σήμερα και το αύριο για όλους μας και γι' αυτά που μέλλεται να έρθουν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε. Εδώ κι αν είναι για εύφημο μνεία!

Ο κ. Μανιάτης έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Τα τελευταία εικοσιτετράωρα παρακολουθούμε τις τελευταίες πράξεις μιας φαρσοκωμωδίας, ενός στημένου πολιτικού διαζυγίου ανάμεσα στον κ. Τσίπρα και τον κ. Καμμένο, σκηνοθεσία και των δύο. Παραχώρησαν ο ένας στον άλλον αυτό που χρειαζόταν για τη δουλειά τους. Παίζουν τα ρόστα τους σε ένα αδυσώπητο παιχνίδι εξουσίας με διακύβευμα την πολιτική ομαλότητα, τα μείζονα εθνικά θέματα και την πορεία της χώρας.

Σήμερα είμαστε εδώ, στην παράσταση ενός άθλιου θιάσου, που επιχειρεί με κάθε δόλιο τρόπο να εξαπατήσει τους πολίτες σε βάρος της κοινωνίας, σε βάρος της χώρας, αλλά σε όφελος της πάρτης τους, σε όφελος του πελατειακού τους στρατού, για να γίνουν από Κυβέρνηση εξουσία, για να γίνουν από Κυβέρνηση καθεστώς. Γι' αυτό, λοιπόν, είμαστε εμείς σήμερα εδώ, για να πούμε «τέλος» στην απάτη. Απόψε είναι η τελευταία πράξη ενός δράματος και ενός θιάσου που θα παραμείνει στην ιστορία της χώρας ως ο χειρότερος ολετήρας που από τις πάνω και τις κάτω πλατείες, μαζί με τη Χρυσή Αυγή, μοίρασε μίσος, οργή, ψέματα και ύβρεις, μια Χρυσή Αυγή που για τέσσερα χρόνια δεν βρίσκει αιτία για να ολοκληρωθεί η δίκη της.

Ο Πρωθυπουργός μέχρι σήμερα πρωταγωνιστούσε με κομπάρσο τον Πάνο Καμμένο στο ιπτάμενο τσίρκο των ΣΥΡΙΖΑ -

ΑΝΕΛ. Τώρα επιχειρεί να το παίξει ιππότης δήθεν της κεντροαριστεράς, με τη συνδρομή κάποιων κοινωνικά ανύπαρκτων κομπάρσων που έχουν διακριθεί επαγγελματικά στα συνεχή πολιτικά δρομολόγια από το ένα κόμμα στο άλλο.

Σταματήστε να στήνετε κολυμπήθρες του Σιλβάμ για να ξεπλυθούν οι αμαρτίες μιας συμμαχίας που δεν είναι παρά φύσιν, αλλά κατά φύσιν, γιατί ένα πράγμα είναι πια καθαρό: Ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ δεν είναι δύο διαφορετικά κόμματα που συνεργάζονται. Είναι ένα κόμμα, ένα ενιαίο και αδιαίρετο κόμμα με αρχηγό και υπαρχηγό. Ο αρχηγός είναι ο Πρωθυπουργός και ο υπαρχηγός είναι ο Αρχηγός του άλλου κόμματος.

Ψήφος εμπιστοσύνης σημαίνει αυτόματα παράταση σε έναν άνευ όρων και άνευ ορίων εξευτελισμό της δημοκρατίας και της πολιτικής. Ψήφος εμπιστοσύνης σε αυτή την πικρή κωμωδία σημαίνει αυτόματα συνθηκολόγηση με τον κυνισμό, τον θεατρνισμό, τον μακιαβελισμό.

Αντί του διαλόγου, οι σκευωρίες, αντί των επιχειρημάτων, οι συναλλαγές. Αντί της εθνικής ευθύνης, το προσωπικό πάθος για την εξουσία. Έχουμε μια πλήρως απονομιμοποιημένη και παραπαιούσα Κυβέρνηση, μια σικέ σύγκρουση μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ για την επιζήμια Συμφωνία των Πρεσπών, με ανταλλαγές Βουλευτών που μετακινούνται όπως οι ποδοσφαιριστές από τη μια ομάδα στην άλλη, δανεικοί με ορίση αγοράς ίσα-ίσα για να βγει η σεζόν, μια συνολική εικόνα παρακμής.

Δυσφημεί κάθε έννοια προοδευτικότητας ο κ. Τσίπρας, ο χρυσός χορηγός του νεοσυντηρητισμού. Η υπονόμευση της δημοκρατίας δεν είναι προοδευτική πολιτική. Η εργαλειοποίηση των θεσμικών εγγυήσεων του πολιτεύματος δεν είναι προοδευτική πολιτική. Η διαπραγματευτική ανικανότητα δεν είναι προοδευτική πολιτική. Η απόλυτη υποταγή στις εντολές των ξένων δεν είναι προοδευτική πολιτική. Η καλλιέργεια του μίσους, του διχασμού και του τυχοδιωκτισμού δεν είναι προοδευτική πολιτική.

Οι ανισότητες μεγάλωσαν. Το brain drain, η ανεργία, το δημογραφικό, η επερχόμενη νέα κρίση στο ασφαλιστικό, τις συντάξεις, την υγεία και την παιδεία είναι εκρηκτικό μείγμα. Έχουν μετατραπεί πια οι Έλληνες πολίτες σε επαίτες επιδομάτων. Έχουμε την πιο δυσώδη κατάσταση της Μεταπολίτευσης, ένα παραδικαστικό κύκλωμα με ενορχήστρωση από το Μέγαρο Μαξίμου. Εκτελεστικός βραχίονας η τρίτη, η αφανής, η δεξιά συνιστώσα του καθεστώτος, ένα κύκλωμα που στήνει οφθαλμοφανείς, προχειροφτιαγμένες σκευωρίες για να εμπλακούν οι πολιτικοί αντίπαλοι της Κυβέρνησης, μια παρακμή που ταιριάζει με την έλλειψη ελπίδας, με την παραίτηση από κάθε φιλοδοξία για ένα καλύτερο αύριο.

Αυτή είναι μέχρι στιγμής η μεγαλύτερη νίκη του διδύμου Τσίπρα-Καμμένου: Μεγαλομέτοχος πολιτικού αμοραλισμού στο χρηματιστήριο της αποστασίας ο κ. Τσίπρας.

Εμείς στο Κίνημα Αλλαγής αποκαλύψαμε τα μεγάλα σκάνδαλα: Τα 600 εκατομμύρια από το «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», τη μείωση κατά 80% των ελέγχων για το λαθρεμπόριο καυσίμων, το σκάνδαλο στο Θριάσιο, το σκάνδαλο των 120 εκατομμυρίων στη ΔΕΠΑ, το σκάνδαλο του ξεπουλήματος της ΔΕΗ.

Και σήμερα έχουμε ένα ακόμη πιο μεγάλο σκάνδαλο, ένα εθνικό σκάνδαλο: Μόλις μάθαμε ότι τα δύο χιλιάδες τριακόσια είκοσι εννέα μνημεία και πολιτιστικά κτήρια της χώρας που δόθηκαν κατά λάθος μεταβίβαστε στο υπερταμείο, για αυτά τα ακίνητα προσφεύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας υπέρ του Πρωθυπουργού της Ελλάδας, υπέρ του Υπουργού Οικονομικών, υπέρ του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης και υπέρ του κύρους της απόφασης του Υπουργού που μεταβιβάζει τα ακίνητα, το υπερταμείο.

Το υπερταμείο προσφεύγει κατά των ακινήτων και μνημείων της χώρας και υπέρ του Πρωθυπουργού, προκειμένου τα μνημεία της χώρας να παραμείνουν στο υπερταμείο. Η μεγάλη σας ντροπή.

Καταθέτω τη χθεσινή προσφυγή του υπερταμείου στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μανιάτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και φυσικά, εμείς δεν εθελουφλούμε για το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας. Αν η συναλλαγή Τσίπρα - Καμμένου δεν είχε φέρει τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα, εμείς απλά δεν θα ήμασταν εδώ. Όμως, πρόκειται για μια πρόσκαιρη επιτυχία μιας παρέας που κυβερνά κρυπτόμενη. Η Βουλή πια βρίσκεται σε πλήρη αναντιστοιχία με τη λαϊκή βούληση και οι συναλλαγές του 1965, που ξαναζωντάνεψαν σαν φαντάσματα σ' αυτό το κτήριο τις τελευταίες μέρες, θα κλειστούν οριστικά και τελεσίδικα στο ντουλάπι της ιστορίας. Γιατί ο διχασμός και ο νέος κύκλος κρίσης μπορούν να λυθούν μόνο με έναν τρόπο: Με εκλογές και με ένα ισχυρό Κίνημα Αλλαγής που πιστεύει βαθιά στην Ελλάδα την εθνικά ασφαλή, τη θεσμικά ισχυρή, την πολιτικά δημοκρατική, την οικονομικά εύρωστη και την κοινωνικά δίκαιη. Αυτό το Κίνημα Αλλαγής θα επιλέξουν οι πολίτες στις επόμενες εκλογές.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα δύο μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί-εκπαιδευτικοί τους, από το 2^ο Γυμνάσιο Κορίνθου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Γεώργιος Σταθάκης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, αν παρακολουθούσα τη Νέα Δημοκρατία σωστά, έχει ένα πολύ ισχυρό επιχείρημα για το γιατί δεν πρέπει να δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης σήμερα, ότι η Κυβέρνηση δεν είναι καλή Κυβέρνηση, είναι κακή Κυβέρνηση. Και αυτό το επιχείρημα το επαναλαμβάνει όχι μόνο μια μέρα που τίθεται θέμα εμπιστοσύνης στη Βουλή, το επαναλαμβάνει διαρκώς και αδιαλείπτως, ζητώντας εκλογές πρακτικά συνεχώς.

Η δουλειά της Αντιπολίτευσης είναι να λέει ότι η Κυβέρνηση είναι κακή. Δεν μπορεί η Αντιπολίτευση να χειροκροτεί την Κυβέρνηση. Λογικό σε ένα κοινοβουλευτικό μας σύστημα.

Από την άλλη πλευρά, όμως, είναι ταυτολογικό το επιχείρημα. Διότι η δημοκρατία, όπως ξέρετε, δουλεύει με τους δικούς της κανόνες. Εκλέγεται μία κυβέρνηση για τέσσερα χρόνια. Για να σταματήσει να κυβερνάει για τέσσερα χρόνια, δεν συντρέχει ένας αντιπολιτευτικός λόγος που να λέει «δεν είστε καλή κυβέρνηση». Χρειάζεται κατ'ίτη παραπάνω, για να υπάρξει ένα επιχείρημα μη ολοκλήρωσης της θητείας μιας κυβέρνησης.

Θα ήθελα να μπω στην ουσία των επιχειρημάτων. Τα είπε ο κ. Χατζηδάκης και με απογοήτευσε, ομολογώ. Εξήρε τα προβλήματα ασφάλειας στα δημόσια πανεπιστήμια, αυτά τα δημόσια πανεπιστήμια που είναι στα τριακόσια καλύτερα του κόσμου και κάθε χρόνο ανεβαίνουν βαθμίδες. Γι' αυτά τα δημόσια πανεπιστήμια...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Τι σχέση έχει αυτό που λέτε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): ...κουβέντα δεν ειπώθηκε γι' αυτό, αλλά μόνο για το ότι έχουν κάποια κρούσματα ναρκωτικών, δεν θυμάμαι, κάπου σε κάποιες αυλές κ.λπ..

Κουβέντα δεν ειπώθηκε για το θέμα της σταθεροποίησης του τραπεζικού συστήματος. Αιχμή το ότι στην ανακεφαλαιοποίηση χάθηκαν κεφάλαια. Το ξέρουμε, αλλά αυτό ήταν το αναγκαίο βήμα για να προχωρήσουμε.

Κουβέντα για το ότι η οικονομία ανακάμπτει. Ειπώθηκε μόνο ότι είναι λιγότερες οι επενδύσεις απ' ό,τι ήταν πριν από πέντε χρόνια κοκ.

Άρα, πέρα από το ταυτολογικό, το οποίο ως επιχείρημα δεν στέκει, έχουμε και το κατ' εξοχήν ουσιαστικό επιχείρημα, επί της ουσίας δηλαδή, αν αυτή η Κυβέρνηση έχει σταθεροποιήσει την οικονομία και έχει δημιουργήσει προϋποθέσεις βιώσιμης ανάπτυξης - μιας και η ανάκαμψη προέρχεται από τις εξαγωγές κοκ, άρα, έχουμε ισχυρά δείγματα, μείωση της ανεργίας και όλα αυτά

που έχουν επιωθεί- ή αν είναι όντως η οικονομία στα πρόθυρα ενός νέου κύκλου κατάρρευσης.

Ξεχάστηκε το τέταρτο μνημόνιο. Έξι μήνες άκουγα ότι έρχεται τέταρτο μνημόνιο. Τώρα, απ' ό,τι κατάλαβα, μόνο ένας πρώην Πρωθυπουργός το ισχυρίζεται αυτό, ότι κάπου στη γωνία μέσα στο έτος έρχεται άλλο ένα μνημόνιο επειδή η οικονομία καταρρέει.

Συνεπώς στο ουσιαστικό αντικείμενο –επαναλαμβάνω- δεν διατυπώνεται κάτι περισσότερο από την πραγματικότητα, η οποία λέει ότι το επιχείρημα περί μη ολοκλήρωσης της τετραετίας επειδή η Κυβέρνηση δεν είναι καλή, από την πλευρά της Αντιπολίτευσης είναι μια απλή ταυτολογία κενή περιεχομένου.

Το δεύτερο θέμα, λοιπόν, που τίθεται -και αυτό είναι το διακύβευμα της σημερινής μας συζήτησης- είναι επί της ουσίας εάν η παρούσα Κυβέρνηση έχει δικαίωμα να φέρει τη συμφωνία που έχει κάνει στη Βουλή ή όχι και απέναντι σ' αυτό το βασικό ερώτημα η απάντηση μπορεί να είναι όχι μόνο θετική, αλλά ότι επιβάλλεται να φέρει και να δοκιμάσει τη συμφωνία στο πλαίσιο αυτής της Βουλής, διότι είναι αναπόσπαστο μέρος πολιτικών πρωτοβουλιών της Κυβέρνησης, μια μεγάλη ιστορική ευκαιρία. Συζητήσαμε επ' αυτού επί μακρόν.

Η Ελλάδα με αυτή τη συμφωνία κερδίζει και τα τρία σημεία αιχμής, τα οποία αποτελούσαν την πάγια εθνική γραμμή των ελληνικών κυβερνήσεων: κερδίζει τη διαγραφή της ιστορίας που πατούσε πάνω στην αρχαία Ελλάδα, κερδίζει τη σύνθετη ονομασία, κερδίζει την άρση όλων των συνταγματικών άρθρων που υπονοούσαν ή άφηναν υπόνοια αλυτρωτισμού, άρα αίρεται κάθε έννοια αλυτρωτισμού, και ταυτόχρονα και οι δύο διατυπώσεις που επικαλείται η Νέα Δημοκρατία και που δεν ήταν ποτέ στην εθνική γραμμή διαπραγματεύσεων, είναι θέματα τα οποία στην παρούσα συμφωνία ρυθμίζονται με πολύ συγκεκριμένο τρόπο. Αναφέρομαι στη μακεδονική-σλαβική γλώσσα, αναγνωρισμένη από το 1977, καθιερωμένη σε όλα τα παγκόσμια λεξικά ως διακριτή από τη βουλγαρική -το υπογραμμίζω αυτό-, καθώς και στην ιδιότητα του πολίτη, που είναι σαφώς διατυπωμένη ως «πολίτης της Βόρειας Μακεδονίας», με μακεδονική διατύπωση κάθετη διατυπωμένη σε όλες τις γλώσσες των πολλών εθνοτήτων που έχει η γειτονική χώρα.

Άρα στο δεύτερο επιχείρημα, αν πρέπει αυτή η Κυβέρνηση να ολοκληρώσει το σκέλος της συμφωνίας και να το θέσει στην κρίση της Βουλής, αδιαπραγμάτευτα η απάντηση μπορεί να είναι μόνο θετική. Οφείλει η Κυβέρνηση να έλθει και να ολοκληρώσει αυτό το σημαντικό βήμα και να κριθεί από το Κοινοβούλιο.

Προσπαθώ να σκεφθώ το τρίτο επιχείρημα, αν η ψήφος εμπιστοσύνης, που ζητάει σήμερα η Κυβέρνηση της δίνει τη δυνατότητα και έχει το δικαίωμα να το κάνει, λειτουργώντας ένα βήμα πριν από τις εξελίξεις ή αν θα έπρεπε να περιμένει τη Νέα Δημοκρατία να φέρει πρόταση μομφής στην Κυβέρνηση, χαμένη εκ των πραγμάτων απ' ό,τι φαίνεται και αν αυτή η επιλογή που κάνει η Κυβέρνηση να δώσει ένα θετικό στίγμα στην ολοκλήρωση της τετραετίας της αποτελεί ένα θετικό ή αρνητικό προηγούμενο για την παρούσα Βουλή ή για τον κοινοβουλευτικό μας βίο. Και εδώ η απάντηση μπορεί να είναι μόνο θετική. Η Κυβέρνηση δεν χρειαζόταν, θα συνέχιζε να κυβερνάει κανονικά με βάση τις συνταγματικές επιταγές μέχρι το τέλος της τετραετίας.

Αντίθετα, και με δεδομένο ότι η πρόταση μομφής δεν θα μπορούσε να διεκδικηθεί από την Αντιπολίτευση, η Κυβέρνηση έρχεται με έναν πολύ καθαρό τρόπο και λέει «και θέλω να ολοκληρώσω τη συμφωνία θέτοντάς την στην κρίση του Κοινοβουλίου και θέλω ένα θετικό μήνυμα για την ολοκλήρωση της τετραετίας μου από την παρούσα Βουλή» επικαλούμενη μια σειρά από θέματα τα οποία καλείται να ολοκληρώσει και εν πάση περιπτώσει, ανατρέχοντας στο ότι δεν υπάρχει ένα μείζον θέμα αυτή τη στιγμή που να θέτει την Κυβέρνηση αναγκαστικά στο να σταματήσει τη διακυβέρνηση της χώρας πριν από το τέλος της τετραετίας.

Άρα η προσφυγή σήμερα σε ψήφο εμπιστοσύνης στη Βουλή έρχεται να ενισχύσει τη θέση της Κυβέρνησης ότι τόσο το διακύβευμα, το οποίο έτσι και αλλιώς οφείλει να έρθει στη Βουλή -αναφέρομαι στη διεθνή συμφωνία της χώρας- όσο και η ολοκλήρωση της θητείας της πρέπει να τεθούν και τα δύο στην κρίση της Βουλής.

Δεν βλέπω ότι οποιαδήποτε άλλη κοινοβουλευτική ή συνταγματική τάξη θα μπορούσε να προσφέρει ένα καλύτερο επιχείρημα από μία διαδικασία σαν αυτή την οποία επέλεξε η Κυβέρνηση, καθαρή, λιτή, απόλυτα συμβατή με τον κοινοβουλευτικό μας βίο και έτοιμη να δεχθεί τα αποτελέσματα μιας καθαρής κοινοβουλευτικής διαδικασίας, όπως επιβάλλουν οι συνταγματικοί κανόνες και οι κοινοβουλευτικές διαδικασίες.

Συνεπώς τα επιχειρήματα της Αντιπολίτευσης διατηρούν έναν ισχυρό χαρακτήρα φυγής, μάλλον, αυτή τη στιγμή από την πραγματικότητα. Επαναλαμβάνω ότι επανέρχεται στο πόσο κακή Κυβέρνηση είμαστε, επανέρχεται στο πόσο καταστροφικές είναι οι αποφάσεις μας, επανέρχεται σε θέματα εκφοβισμών, επανέρχεται σε πρακτικές ξένες προς τα ήθη και τα έθιμα του κοινοβουλευτικού μας βίου, κάτι το οποίο μάλλον δεν διευκολύνει τη συζήτηση.

Εντούτοις, αντικειμενικά πρέπει να αναγνωρίσουμε δύο πράγματα, ότι αυτή τη στιγμή οι διαχωριστικές γραμμές, όχι με το στοιχείο της πώλησης και της διάσπασης του λαού μας, αλλά οι διαχωριστικές γραμμές που διαμορφώνονται σε μια Ελλάδα, που εκλέισε τον κύκλο των μνημονίων, που έχει διαμορφώσει ένα πλαίσιο, αυτές οι διαχωριστικές γραμμές αποκτούν όλο και περισσότερη σημασία, είναι υπαρκτές.

Η πρώτη διαχωριστική γραμμή είναι η γραμμή απέναντι στον εθνικισμό. Είναι σαφές αυτό, ότι αυτή τη στιγμή υπάρχει μία διαχωριστική γραμμή στην ελληνική κοινωνία -το λέω πλήρως καλοπροαίρετα-, μία σαφής διαχωριστική γραμμή γύρω από τα θέματα του εθνικισμού. Διότι ένα πολύ μεγάλο φάσμα δυνάμεων πολιτών απαντάει απέναντι σε αυτό το δίλημμα με έναν πολύ συγκεκριμένο τρόπο. Πρέπει να προχωρήσουμε, πρέπει να αφήσουμε πίσω μία μακρά περίοδο εθνικιστικής προσέγγισης στα θέματα της διεθνούς πολιτικής, των γειτόνων μας και σε πολλούς άλλους τομείς. Αφορά και την εσωτερική διάσταση της πολιτικής μας ζωής.

Άρα, μία διαχωριστική γραμμή είναι υπαρκτή. Και αυτή η υπαρκτή διαχωριστική γραμμή μάς θέτει προ των ευθυνών να προχωρήσουμε σε διακριτές πολιτικές γύρω από το θέμα της συμφωνίας που σήμερα κλιμακώνεται με τη συμφωνία για το σκοπιανό.

Η δεύτερη διαχωριστική γραμμή είναι επίσης σαφής. Αφορά τα δικαιώματα και την ενίσχυση των θεσμών και της ιδιότητας των πολιτών απέναντι στους νόμους, στους κανόνες και στον τρόπο θεσμικής αντιμετώπισης από το κράτος. Είναι μία πολύ σαφής διαχωριστική γραμμή που διαμορφώθηκε εν μέσω των συνεχών αλλαγών που έχουν γίνει στα δικαιωματικά θέματα, καθώς και στα θέματα, που άπτονται και ενισχύονται είτε από τη συνταγματική αναθεώρηση είτε από επιπρόσθετες θεσμικές πρωτοβουλίες που έρχονται το επόμενο διάστημα.

Η τρίτη διαχωριστική γραμμή είναι επίσης πολύ σαφής. Αφορά την ελληνική οικονομία και το με τι τρόπο θα ανακαμψει την επόμενη μέρα. Θα είναι μία οικονομία η οποία θα συμπεριλαμβάνει, θα ενοποιεί ή θα αποκλείει και θα ενισχύει τις ανισότητες;

Αυτό είναι το διακύβευμα και πάνω σε αυτή τη διαχωριστική γραμμή νομίζω μέρα με τη μέρα αποτυπώνεται με πολύ μεγάλη σαφήνεια ο διαφορετικός τρόπος προσέγγισης της Νέας Δημοκρατίας και της παρούσας Κυβέρνησης. Αυτό είναι και το επίμαχο θέμα της επόμενης μέρας.

Και τέλος, στην καρδιά του προβλήματος παραμένει η ίδια η διαχωριστική γραμμή γύρω από το κοινωνικό κράτος. Δεν ανέφερα καθόλου τυχαία το παράδειγμα της μόνιμης αντιπαράθεσης για το δημόσιο πανεπιστήμιο, το δημόσιο σχολείο, που είναι αυτό το οποίο βάζει τα παιδιά μας στα δημόσια πανεπιστήμια, που δημιουργεί ένα εκπαιδευτικό σύστημα με λαμπρές επιδόσεις διεθνώς, με τεράστια διεθνή ακτινοβολία.

Ενίσχυση, λοιπόν, του δημόσιου κοινωνικού κράτους, ενίσχυση της υγείας, του συστήματος πρόνοιας, του συστήματος προστασίας για όσους πέφτουν κάτω από το όριο της φτώχειας και ούτω καθεξής απέναντι σε μία πολιτική η οποία βρίσκει μόνιμως στο επίκεντρο αυτές τις λειτουργίες του κοινωνικού κράτους.

Αυτές οι τέσσερις διαχωριστικές γραμμές είναι αυτές γύρω από τις οποίες όχι μόνο διαμορφώνεται σήμερα, την επαύριο ανάμεσά μας μια νέα διάταξη των πολιτικών μας δυνάμεων, αλλά

είναι και αυτές οι οποίες με την ολοκλήρωση της τετραετίας θα κρίνουν τις επόμενες εκλογές και θα μπουν στην κρίση των Ελλήνων πολιτών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για να κάνω μια παρέμβαση, απευθυνόμενος στον Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Σταθάκη, δεν άκουσα τι είπε ο κ. Χατζηδάκης, αλλά άκουσα εσάς.

Επί του θέματος έχω να κάνω μία διαπίστωση και να καταλήξω σε ένα ερώτημα, που μάλλον ρητορικό πρέπει να είναι με βάση αυτά που είπατε, αλλά σας δίνει μια ευκαιρία, αν σας παρεξήγησα, να το ξεκαθαρίσετε.

Αναφερόμενος σε ζητήματα ασφάλειας και τάξης μέσα στα πανεπιστήμια, τα χαρακτηρίσατε με έναν τρόπο ωσάν να ήταν περιθωριακά φαινόμενα και υπογραμμίσατε το ότι ορισμένα δικά μας ιδρύματα είναι στα πρώτα διακόσια του κόσμου και τα λοιπά.

Ως πρώην Υπουργός Παιδείας είχα την ευκαιρία αυτά που λέτε να τα διαπιστώσω στην πράξη, σε ό,τι αφορά τις επιτυχίες ορισμένων πανεπιστημίων μας.

Όμως, θέλω να σας κάνω μία ερώτηση, η οποία αφορά και φωτογραφίζει μία περίπτωση αντί πολλών. Ένα από τα πανεπιστήμια τα οποία είναι πάρα πολύ καλά στη χώρα είναι η παλιά, όπως τη λέγαμε, ΑΣΟΕΕ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τώρα τι, του κάνετε, λοιπόν, ερώτηση για να απαντήσει;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Όχι, ακούστε λίγο, θα καταλήξω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Διευκολύνετε τη συζήτηση, κύριε Λοβέρδο!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τη διευκολύνω απολύτως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν τη διευκολύνετε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Σταθάκη, κάνω την εξής μνεία: Η ΑΣΟΕΕ είναι ένα από αυτά τα πανεπιστήμια που είναι καλά. Το Οικονομικό Πανεπιστήμιο είναι ένα καλό πανεπιστήμιο. Η πρυτανεία του κ. Γάτσιου το αποθέωσε. Δεν μου λέτε: Έχετε υπ' όψιν σας για περιφερειακά θέματα ασφάλειας γύρω από την ΑΣΟΕΕ, γύρω από το Οικονομικό Πανεπιστήμιο; Με ποιο δικαίωμα υποτιμάτε μία σειρά από προβλήματα που υπάρχουν και σχετίζονται με την ασφάλεια; Με ποιο δικαίωμα υποτιμάτε τον περιορισμό της ακαδημαϊκής ελευθερίας, που για πολλούς διδάσκοντες τα πανεπιστήμια είναι άβατος χώρος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Λοβέρδο, να γίνε μία εκδήλωση στα πανεπιστήμια να συζητηθούν αυτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν έχετε κανένα δικαίωμα να απευθύνεστε με τον τρόπο που απευθυνθήκατε. Και αν κάπου σας έχει κάποιος παρεξηγήσει, να δώσετε μία εξήγηση. Είστε πανεπιστημιακός. Είναι ανεπίτρεπτος ο τρόπος που μιλάτε για ένα θέμα που ταλανίζει τα ελληνικά πανεπιστήμια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Ξυδάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ο κ. Σταθάκης, ο συνάδελφος Βουλευτής, έκανε μία καλή εισαγωγή σε ό,τι θέλω να αποτελειώσω εγώ. Με νηφαλιότητα και ακρίβεια έθεσε το πλαίσιο και της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ, της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, για την οποία ζητείται ψήφος εμπιστοσύνης, αλλά και σε αδρές γραμμές τη σημασία της Συμφωνίας των Πρεσπών και των προϋποθέσεων και των πολύ ισχυρών -έως προσχηματικών- αντιρρήσεων που προβάλλονται από την Αντιπολίτευση.

Πριν από έναν χρόνο περίπου, που ξεκίνησε η ιστορία της Συμφωνίας των Πρεσπών, είχαμε πει Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, με πρώτο τον Πρόεδρο της Βουλής, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Βούτση, ότι η Συμφωνία των Πρεσπών θα προκαλέσει τεκτονικές μετακινήσεις στην πολιτική γεωγραφία και στη διάταξη των πολιτικών δυνάμεων, θα επηρεάσει συνειδήσεις και στους πολίτες.

Εν τέλει, είναι και αυτή η συμφωνία, μαζί με την ιστορική περίπτωση των μνημονίων, ένας από τους παράγοντες που μας δείχνουν την αλλαγή των πολιτικών υποκειμένων, εφόσον το διαπιστώνουμε -και όποιος δεν το διαπιστώνει είναι ή τυφλός ή υποκριτής- ότι αλλάζει η ίδια η κοινωνία.

Η κρίση, πολιτικά και πνευματικά, ξεκίνησε πολύ πριν από τη χρεοκοπία και η μεγάλη χρεοκοπία ήταν η αφορμή να φέρει με πόνο και βιαιότητα τις μεγάλες κοινωνικές ανακατατάξεις, να αναδυθούν νέες ταξικότητες πολύ σκληρές και, δυστυχώς, το μεγαλύτερο μέρος του πολιτικού συστήματος που κυβερνήθηκε από τη Μεταπολίτευση δεν έχει βγάλει κανένα διδάγμα.

Ένα διδάγμα βγάζω εγώ ως συμπέρασμα από τις λυσσώδεις, ανιστόρητες και υστερικές επιθέσεις της Αντιπολίτευσης, ιδίως της συντηρητικής παρατάξεως που έχει μεταλλαχθεί και από το ακραίο Κέντρο. Θα παραλλάξω μία λατινική φράση: «*fiat imperium et pereat mundus*», να γίνει γκουβέρνο και ας πέσει ο κόσμος. Πόσες φορές τα τέσσερα χρόνια της διακυβέρνησης δεν ακούσαμε μεγαλοφώνως και με ένταση στελέχη της Αντιπολίτευσης να παρακαλούν, να εύχονται ένα εθνικό ατύχημα -«Γερούν γερά!», «Βάστα, Σόιμπλε!»-, να παρακαλούν εθνικά ατυχήματα στον ευαίσθητο χώρο του Αιγαίου, να παρακαλούν να μην υπάρχει ηρεμία στη Βαλκανική, να παρακαλούν να μην υπάρχει ηρεμία στις ελληνοτουρκικές σχέσεις.

Θα θυμίσω, για να δούμε την υποκρισία και το μείγμα αδράνειας και τοξικού διχασμού, ότι το καλοκαίρι του 2015 ένα επιφανές στέλεχος της συντηρητικής παρατάξεως, ο Παναγιώτης Μπαλτάκος, αρθρογράφησε στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» υπέρ, με το επιχείρημα της αρθρογραφίας του Γεωργίου Βλάχου του 1922, το «Οίκαδε» και τους «Πομερανούς». Υποστήριξε αυτό το δόγμα της παλαιάς Δεξιάς, της σκληρής λαϊκής Δεξιάς του κωνσταντισμού και του Λαϊκού Κόμματος: Ούτε ένας Έλληνας ούτε ένας Πομερανός δεν θα θυσιάσει στα χρώματα της Ανατολής! Αυτό είναι ένα δόγμα σεβαστό.

Ποιος του απάντησε και ποιος αποκάλεσε το «Οίκαδε», το οποίο το «μάζευε» ο ίδιος ο Γεώργιος Βλάχος επί είκοσι πέντε και τριάντα χρόνια μέχρι τη δεκαετία του '40 και μετάνιωνε οικτρά για αυτήν την αρθρογραφία; Του απάντησαν την επόμενη Κυριακή στην ίδια εφημερίδα και του είπαν ότι είναι ένα τυπικό παράδειγμα, άθλιο, παλαιοκομματισμού και παλαιοελλαδισμού. Αυτός που του απάντησε με αυτό τον τρόπο είναι ένας Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, ο Βουλευτής Λακωνίας Θανάσης Δαβάκης.

Δείτε, λοιπόν, ένας τυπικός συντηρητικός πώς απαντάει στο δόγμα της εσωστρέφειας, της αδράνειας, του ανάδελφου έθνους, της εσωστρέφειας, της κακομοιριάς, του διχασμού, της γεννήτριας διχασμού. Αυτή είναι η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας σήμερα. Αυτή είναι η πολιτική των φιλελευθέρων της Νέας Δημοκρατίας. Αυτή είναι η βαθύτατη υποκρισία και η τεράστια ιστορική αμηχανία.

Έχουμε μία Ελλάδα της κόπωσης και της απαισιοδοξίας μετά από δέκα χρόνια μακράς ύφεσης. Έχουμε μία Ελλάδα της αυτουποτίμησης, της λοιδορίας από τα λαϊκά ταμπλόιντ της Ευρώπης, μία Ελλάδα στην οποίαν τάζουν υπερανάπτυξη, μεμψιμοιρία και αναδελφσύνη. Και είμαστε υποχρεωμένοι να συνομιλήσουμε με τους συμπολίτες μας, με τις νεότερες γενιές που λαχταρούν να ακούσουν κάτι για την Ελλάδα της αυτοπεποίθησης, της αυτογνωσίας, της χαράς, της χαρούμενης γνώσης.

Το 2007 με Κυβέρνηση Κώστα Καραμανλή μιλούσαμε σοβαρά για τη γενιά των 700 ευρώ, τη G700. Είχαν κατέβει το καλοκαίρι με τις πυρκαγιές στην πλατεία Συντάγματος με μαύρα t-shirt. Από τότε είχε αρχίσει η βαθιά κοινωνική και πνευματική κρίση.

Το 2019 η Κυβέρνηση της «αριστερής παρένθεσης» τις επόμενες μέρες θα καταργήσει, θα δώσει μία χαράμπα ελπίδας στη γενιά του υποκατώτατου. Αυτά έχουν ψυχική αξία, έχουν αξία πάνω στους ανθρωπότευτους που φτιάχνουμε στην ελληνική κοινωνία. Τον ορίζοντα χαμηλών προσδοκιών στα παιδιά του υποκατώτατου και στα παιδιά που ξενιτεύονται δεν τον έδωσε η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ οραματίζεται, υπόσχεται και υλοποιεί ένα πρόγραμμα ισότητας και κοινωνικής δικαιοσύνης. Δεν υπόσχεται νεοφιλελεύθερη βαρβαρότητα, deal με την

ολιγαρχία και καλά ιδιωτικά σχολεία για τα παιδιά των πλουσίων οικογενειών. Για δημόσιο σχολείο, για δημόσια υγεία και δημόσιο πανεπιστήμιο μίλησε πριν ο συνάδελφος Γιώργος Σταθάκης.

Ένα πράγμα έχουμε να πούμε στους νέους πολίτες οι οποίοι μας ακούνε, ένα στίχο από ένα τραγούδι, που το τραγουδούν από το 1996, του Σωκράτη Μάλαμα. Αυτό μας λένε τα παιδιά σήμερα: «Περπατώ σε έναν κόσμο που αλλάζει, όπως τα ρούχα μας τα χθεσινά, βάζει κορδέλες και με ταράζει, βάφεται άλλος και προσπερνά.» Δεν θα αφήσουμε αυτό τον κόσμο να μας προσπεράσει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς σας ευχαριστούμε και για τον σεβασμό του χρόνου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωστοποιώ στο Σώμα ότι ο κ. Σπυρίδων Δανέλλης με επιστολή του στον Πρόεδρο της Βουλής κάνει γνωστό ότι από σήμερα, 15^η Ιανουαρίου 2019, θα δραστηριοποιείται στη Βουλή ως ανεξάρτητος Βουλευτής.

(Στο σημείο αυτό κατατίθεται στα Πρακτικά η προαναφερθείσα επιστολή, η οποία έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΣΠΥΡΟΣ ΔΑΝΕΛΛΗΣ

Ανεξάρτητος Βουλευτής ν. Ηρακλείου

Αθήνα, 15 Ιανουαρίου 2019

Προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων,
κ. Νικόλαο Βούτση.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 129

Ημερομ. 15/01/2019

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Με την παρούσα επιστολή, επιθυμώ να γνωστοποιήσω γραπτώς στο Σώμα, ότι από σήμερα 15 Ιανουαρίου 2019, θα δραστηριοποιούμαι στη Βουλή, ως Ανεξάρτητος Βουλευτής.

Με εκτίμηση

Σπύρος Δανέλλης
Βουλευτής Ηρακλείου

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι μετά τους λόγους των προλαλησάντων θεωρώ απαραίτητο να επισημάνω το γεγονός ότι μας έχετε οδηγήσει για τα καλά σε μία νέα εποχή, που, δυστυχώς, δεν θα κρατήσει για πολύ, γιατί είναι η εποχή που κυριαρχείται από την νέα εξουσία της ηθοποιίας, αυτής η οποία έχει μετατρέψει την πολιτική σε θέατρο και αυτής που προσπαθεί, χωρίς να απαντά σε υπαρκτά ερωτήματα, να απαγγέλλει μονολόγους από το Βήμα της Βουλής, μόνο και μόνο για να έχει τη χαρά να περνάει ο χρόνος και να κερδίζει χώρο, απλώς και τίποτε άλλο, η Κυβέρνηση.

Όμως, θα μου επιτρέψετε, κύριοι Υπουργοί, σε εσάς που προηγούμενος λέγατε ότι δεν έχει επιχειρήματα η Αντιπολίτευση να σας θέσω εγώ κάποια ερωτήματα και θα ήθελα με την μεγάλη άνεση που έχετε, αν μπορούσατε, ας απαντήσετε.

Σήμερα μιλάμε, λοιπόν, μετά από αίτηση του Πρωθυπουργού, για παροχή εμπιστοσύνης της Βουλής στην Κυβέρνηση και το θέμα που τίθεται ως ερώτημα είναι σε ποια Κυβέρνηση και ποιο είναι το περιεχόμενο της εμπιστοσύνης. Σε αυτά, βέβαια, κύριε Σταθάκη, δεν ξέρω αν είστε σε θέση να απαντήσετε, γιατί πράγματι είχατε μία πολύ υψιπετή εναντίωση των ζητημάτων του Κοινοβουλευτισμού προηγούμενως. Όμως, θα μου επιτρέψετε να σας πω το εξής:

Στις 5 Οκτωβρίου 2015 από αυτό εδώ το Βήμα της Βουλής ο κύριος Αλέξιος Τσίπρας, έχων τη δημοκρατική νομιμοποίηση και την εντολή σχηματισμού Κυβέρνησης, εμφανίστηκε στο Κοινοβούλιο και ζήτησε εμπιστοσύνη από τη Βουλή ως επικεφαλής ενός συναινετικού σχήματος, ενός συγκυβερνητικού σχήματος, που αποτελείται από τον ΣΥΡΙΖΑ και από τους ΑΝΕΛ. Εάν είχατε τουλάχιστον λίγο τη στοιχειώδη επιμέλεια να δείτε ποιες ήταν οι προγραμματικές δηλώσεις του Πρωθυπουργού οι οποίες, προφανώς, θα πρέπει να θεωρηθούν και για τη συγκεκριμένη συζήτηση ότι είναι ενεργές, ότι ισχύουν, θα μπαίνατε στον κόπο τουλάχιστον να απαντήσετε σε ένα αυτονόητο ερώτημα, στο αν πράγματι η Κυβέρνηση που ζητάει σήμερα την εμπιστοσύνη της Βουλής έχει ανταποκριθεί σε αυτά τα συγκεκριμένα έργα που έθεσε ως προγραμματικά καθήκοντα στον εαυτό της. Και εγώ απλώς θα σας θυμίσω τέσσερα, τα τέσσερα κυριότερα.

Έλεγε, λοιπόν, τότε ο Πρωθυπουργός: Θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε και να αναδειχθούμε νικητές σε τέσσερις μάχες.

Η πρώτη είναι τα κόκκινα δάνεια.

Αλήθεια, τι έχετε κάνει για τα κόκκινα δάνεια, κύριε Υπουργέ; Και όχι μόνο να ρυθμιστούν τα κόκκινα δάνεια, αλλά και να υπάρξει νομοθετική κατοχύρωση της πρώτης κατοικίας. Τι έχετε κάνει για όλα αυτά;

Παράλληλα δε, δεσμευόταν ότι θα εμποδίσει τη μεταβίβαση των δανείων των πολιτών στα λεγόμενα distress funds, όπως τα λέτε εσείς οι αγγλομαθείς.

Τι έχετε κάνει μέχρι σήμερα, κύριε Υπουργέ; Μας λέτε τι έχετε κάνει σε μας της Αντιπολίτευσης που λέτε ότι δεν σας θέτουμε ερωτήματα;

Θα σας πω εγώ τι έχετε κάνει. Έχετε παραδοθεί σε ένα τραπεζικό σύστημα το οποίο απεδείχθη ανίκανο να αντιμετωπίσει την κρίση, γιατί η Κυβέρνηση δεν του έθεσε πλαίσιο κανόνων. Αφήσατε το τραπεζικό σύστημα σε ένα καθεστώς αυτονομίας και αυτορρύθμισης. Γι' αυτό και σήμερα τέσσερα εκατομμύρια Έλληνες στενάζουν, όταν καλούνται από εταιρείες προειδοποίησης και απειλών να πληρώνουν για καταναλωτικά δάνεια και για δάνεια από πιστωτικές κάρτες τόκους που ανέρχονται σε 25%. Κι εσείς κάθεστε και κάνετε τον τροχονόμο.

Δεύτερο θέμα: Είπατε και δεσμευθήκατε ότι θα διατηρήσετε τον δημόσιο χαρακτήρα της ενέργειας και της ΔΕΗ και των δικτύων του ΑΔΜΗΕ.

Τι κάνατε γι' αυτά εσείς, κύριε Σταθάκη; Μα, δεν έπρεπε να έρθετε σήμερα εδώ και να μας πείτε έστω μία λέξη γι' αυτό που αποτελεί κυβερνητικό καθήκον, που σας το έχει αναθέσει ο Πρωθυπουργός; Κάνετε κάτι; Μήπως κάνατε κάτι αντίθετο από αυτό που δεσμευθήκατε να κάνετε;

Τρίτον, είπε και δεσμευτήκε ο Πρωθυπουργός ότι θα δημιουργήσει και θα λειτουργήσει το Ταμείο Αξιοποίησης της Δημόσιας Ακίνητης Περιουσίας.

Τι έχετε κάνει μέχρι σήμερα, κύριε Υπουργέ; Αυτό που καταφέρατε να κάνετε είναι πράγματι να μην ξεπουλήσετε με την έννοια που θεωρούσατε εσείς –γιατί δεν κάνατε τίποτα– τα ακίνητα του δημοσίου, αλλά όπως ακούσατε προηγούμενως, αυτό που πετύχατε είναι να μεταβιβάσετε ακόμα και τα μνημεία της πολιτιστικής κληρονομιάς, ώστε να είναι υπέγγυα στους δανειστές. Αυτά κάνατε.

Γιατί να σας δώσουμε σήμερα, λοιπόν, την εμπιστοσύνη; Για να ολοκληρώσετε το έργο σας; Μέσα σε δύο, σε τρεις ή σε πέντε μήνες νομίζετε ότι μπορείτε να ανταποκριθείτε σ' αυτά που δεσμευθήκατε ότι θα κάνετε; Προφανώς, όχι.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ**)

Γι' αυτό, λοιπόν, σήμερα παραπλανάτε αυτούς τους πλανόδιους πραγματικά –δεν θα τους πω γυρολόγους, θα τους πω ανέστιους κομματικά– Βουλευτές, με δέλεαρ την πολιτική τους ολοκλήρωση, για να εξασφαλίσετε στην Κυβέρνησή σας την ολοκλήρωση ενός προεκλογικού πελατειακού χαρακτήρα προγράμματος που δεν έχει καμία σχέση με αυτά που είχατε δεσμευτεί. Κυρίως, όμως, αυτό που θέλετε να κάνετε είναι να εκμαυλίσετε το φρόνημα του Έλληνα πολίτη ψηφοφόρου, όπως ακριβώς κάνατε και τον Ιανουάριο και τον Σεπτέμβριο του 2015.

Τελείωσαν, όμως, αυτά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελείωνω, κύριε Πρόεδρε. Αν θέλετε, μου δίνετε ανοχή ενός λεπτού.

Το σπουδαιότερο, όμως, είναι το εξής: Δεν ξέρω αν έτυχε να διαβάσετε ένα άρθρο έντεκα καθηγητών πανεπιστημίου, συναδέλφων σας –βέβαια, στην ιστορία– που δημοσιεύθηκε σε μία εφημερίδα την Κυριακή. Εκεί, με επιστημονικά επιχειρήματα όλοι γνωρίζουμε ότι δεν είναι έντιμος συμβιβασμός η Συμφωνία των Πρεσπών, αλλά είναι μία παραχώρηση που κανένας δεν διανοήθηκε ποτέ να κάνει σ' αυτόν τον τόπο, γιατί μετά την αποκάλυψη και του γεγονότος ότι από το 2006 οι Σκοπιανοί ζητούσαν μετ' επιμονής να δοθεί όνομα μακεδονική στη γλώσσα τους και όνομα Μακεδονία στην επικράτειά τους, εσείς το συμπεριλάβατε στο άρθρο 7. Μ' αυτήν την έννοια πετύχατε, τη στιγμή που το πρόβλημα ήταν η εξεύρεση από κοινού ονόματος για το κράτος των Σκοπίων, να αναγνωρίσετε έθνος μακεδονικό στην επικράτεια του κράτους των Σκοπίων. Αυτό το λέτε ξεκάθαρα και αυτό, βεβαίως, το λέει και η τροποποίηση του άρθρου 36 του Συντάγματος των Σκοπίων, όπου εκεί απεριφράστα αναγνωρίζεται ομογένεια Μακεδόνων σκοπιανής προέλευσης στη χώρα μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Γι' αυτό, λοιπόν, δεν νομίζω ότι έχετε το δικαίωμα να υπερηφανεύεστε.

Γι' αυτό και θα καταλήξω, κύριε Πρόεδρε, με τα λόγια του μεγάλου ποιητή Νίκου Γκάτσου προς τον Πρωθυπουργό: «Ήρθε ο καιρός του έχε γεια. Τι να την κάνεις πια την περηφάνεια;»

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει η κ. Αλέκα Παπαρήγα για δώδεκα λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Όταν ο κύριος Πρωθυπουργός βγήκε από το πρωθυπουργικό Μέγαρο του Μαξίμου μετά τη συνάντηση που είχε με τον κ. Καμμένο την Κυριακή το πρωί, έκανε μία τοποθέτηση. Βέβαια, την επανέλαβε και εδώ, αλλά ήθελα να σταθώ σ' αυτήν την πρώτη τοποθέτηση.

Κατ' αρχάς, είχε τέσσερα-πέντε «εγώ». Δεν τα μέτρησα, αλλά περίπου τόσα ήταν. Δίπλα σε κάθε «εγώ», ανέφερε ότι όλη αυτή η πορεία που ακολούθησε ο «εγώ» ήταν μία πορεία τόλμης, θάρρους, ανδρείας –δεν το είπε έτσι, αλλά κυρίως γενναιότητας– καθώς είπε «εγώ πήρα ρίσκο». Μάλιστα, τελείωσε με το «Εγώ δεν φοβάμαι το πολιτικό κόστος».

Είναι κανείς να αναρωτιέται για το εξής: Όταν, για παράδειγμα, έχετε υπογράψει κι εσύ μνημόνιο, όπως και οι προηγούμενοι, όταν κρατάς σε ισχύ τους χιλιάδες νόμους των μνημονίων,

όταν έχεις μετατρέψει την Ελλάδα σε ένα ορμητήριο μέσα στο ναρκοπέδιο στρατιωτικών εκβιαστικών επιχειρήσεων και προετοιμασίας πιο γενικευμένων πολεμικών αναμετρήσεων στην ανατολική Μεσόγειο, στη Μέση Ανατολή κ.λπ., αυτό δηλαδή είναι θέμα τολμής;

Τουλάχιστον, εμείς ξέρουμε ότι οι κομμουνιστές, οι αριστεροί, οι προοδευτικοί ριζοσπάστες, ακόμα και οι πολίτες με συντηρητικές κοινωνικές και πολιτικές αντιλήψεις, όταν μιλάνε για τόλμη, θάρρος, ανδρεία, ηρωισμό γυναικών –δεν είναι μόνο των ανδρών- το συνδέουν πάντα στο πεδίο της σύγκρουσης και της αναμέτρησης με έναν πάρα πολύ ισχυρό και επικίνδυνο αντίπαλο. Μάλιστα, καμμία φορά φθάνεις στη σύγκρουση χωρίς να είσαι βέβαιος για το θετικό της αποτέλεσμα. Αν δεν δώσεις τη μάχη, δεν μπορείς να διαπιστώσεις και ποιος είναι ο συσχετισμός δυνάμεων.

Κοιτάξετε, για να κάνει αυτά που έκανε η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL –και θα προσθέσω και ο Πρωθυπουργός, όχι ότι είναι σωστό να προσωποποιούνται, αλλά το λέω λόγω των πολλών «εγώ»- δεν χρειάζεται ούτε ηρωισμός ούτε θάρρος ούτε τίποτα. Χρειάζονται κάποιες προϋποθέσεις και κάποιες ιδιότητες, τις οποίες δεν θα τις αναλύσω, γιατί ομολογώ ότι θα πάρω κοσμία διαγωγή στο Κοινοβούλιο. Όμως, ο νόυν νοείται.

Είπε το εξής πράγμα: «Εγώ έχω το θάρρος να πάρω το πολιτικό κόστος». Πού απευθυνόταν αυτό; Αυτό απευθυνόταν στον λαό. Δεν νομίζω να εννοούσε ότι όταν, παραδείγματος χάριν, συμφωνεί με ό,τι του λέει ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων και το μεγαλύτερο μέρος των επιχειρηματιών, διότι καμμία κυβέρνηση δεν είχε το 100% των επιχειρηματιών μαζί της, όταν συμφωνεί με τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της κ. Μέρκελ ή των Ηνωμένων Πολιτειών, έχει πολιτικό κόστος απέναντί τους. Το πολιτικό κόστος υπάρχει όσον αφορά τον λαό, είτε με τη μορφή δυσaráσκειας είτε και ψήφου. Όταν, λέει, λοιπόν, «Εγώ δεν φοβάμαι το πολιτικό κόστος», με το δάχτυλό του απευθύνεται στον λαό. Σηκώνει το χέρι του απέναντι στον λαό.

Εγώ δεν θα πω ότι τον απειλεί μόνο. Και αυτό. Άλλωστε, το είδαμε με τα ΜΑΤ κ.λπ. τις τελευταίες μέρες και όχι μόνο. Ξέρετε τι του λέει; Του λέει «Άκουσε να δεις. Ναι, κινδυνεύω να έχω γενικά πολιτικό κόστος και εκλογικό, αλλά εγώ έχω την ικανότητα να σε κοροϊδεύω, να σε τουμπάρω, να σου μοιράζω αυταπάτες, να σου βάζω τρομοκρατικά διλήμματα. Μπορώ, εν πάση περιπτώσει, να σε κουμαντάρω». Άρα το πολιτικό κόστος δεν θα είναι και τόσο μεγάλο.

Αυτά είπε ο Πρωθυπουργός. Δεν κάνω μετάφραση. Έτσι βγαίνει. Τι θα πει ότι δεν φοβάται το πολιτικό κόστος; Όταν παίρνεις αντιλαϊκά μέτρα, καταρχήν, η συνειδήσή σου δεν ξέρω πού πρέπει να πάει.

Ο κ. Τσακαλώτος είπε ότι έχουμε «υπερμαξιλάρι» 25 δισεκατομμυρίων ευρώ. Φυσικά το μεγαλύτερο μέρος θα πάει εκεί που πρέπει να πάει, εκεί που έχει συμφωνηθεί. Και έχει συμφωνηθεί και με τις επόμενες αναδιαρθρώσεις και με τις εποπτείες και με τη διαχείριση του βιόσιμου χρέους έως το 2060, αν και το 2060 οπωσδήποτε δεν θα είναι η κατάσταση που υπάρχει σήμερα, αλλά αυτός είναι ο ορίζοντας. Έχουμε και ένα μαξιλάρι να πετάμε ένα τυράκι. «Πόσα θέλεις εσύ; Θες 1.500, 2.000 ευρώ στις περιοχές που έχει έξι μήνες χιόνι; Πάρε 300 ευρώ. Θέλεις 70 ευρώ επίδομα ενοικίου; Πάρε». Έτσι, τον ελληνικό λαό θα τον διαπαιδαγωγήσουμε –ένα μεγάλο μέρος, τους φτωχούς και τους φτωχότερους- στον ηλεκτρονικό υπολογιστή να πατάνε τα κουτάκια, να επισημαίνουν τα τεκμήρια φτώχειας, για να περιμένουν το α' ή το β' επίδομα. Δηλαδή, τι είπε ο κ. Τσακαλώτος; «Εγώ έχω τώρα το πλεονέκτημα –όχι ως πρόσωπο, αλλά η Κυβέρνηση- να έχω κάποια δισεκατομμύρια ευρώ όπου, αντί να πάρω μέσα σε δύο χρόνια τα σκληρότερα μέτρα, να τα πάρω σε τέσσερα. Αφού βγήκαμε από την κρίση, θα γίνει μία διάχυση των αντιδραστικών μέτρων».

Επίσης, λέει η Κυβέρνηση: «Τώρα είχαμε κάνει έναν συμβιβασμό με την κεντροδεξιά των ANEL, έναν ιδεολογικό συμβιβασμό». Οι ιδεολογικοί συμβιβασμοί έχουν σχέση με την καθημερινότητα, δεν έχουν σχέση με τη σφαίρα, γενικά, την πνευματική, αλλά εν πάση περιπτώσει. «Τώρα πάμε για την κεντροαριστερά».

Εγώ θα σας βάλω ένα ερώτημα, κύριε Σταθάκη. Όταν κάνεις συνεργασία με ένα κόμμα εθνικιστικό, ακροδεξιό, με εξαιρετικά παρωχημένες, αντιδραστικές αντιλήψεις, με το μέτρο –αν θέλετε- και του 21^{ου} αιώνα, αυτό δεν σημαίνει ανοχή; Αυτό δεν σημαίνει βοήθεια –αντικειμενικά, πέρα από τις δικές σας θέσεις- στη διάδοση αυτών των απόψεων; Και δεν κρίνεται η ανοχή σε ακροδεξιές απόψεις από το πόση είναι η κοινοβουλευτική δύναμη του κόμματος, ακόμα και όταν δεν υπάρχει πολιτικό μόρφωμα. Αυτό δεν το υπολογίσατε; Αλλά το κάνατε για το καλό του τόπου! Τώρα, αφού συνεργαστήκατε με τον Καμμένο –μερικούς Καμμένους με ανάλογες απόψεις βέβαια τους έχετε μέσα στην Κυβέρνηση- θα κάνετε το αντι-ακροδεξιό μέτωπο στις ευρωεκλογές κ.λπ.. Τώρα –λέει- πάμε για την κεντροαριστερά.

Δεν θέλω τώρα να σταθώ σε αυτά, γιατί το Κεντροδεξιό και το Κεντροαριστερά δεν είναι τίποτε άλλο, παρά ένα πολιτικό σλόγκαν, το οποίο έχει την εξής αντικειμενική βάση: Θέλετε δύο πολιτικά ρεύματα, δύο πόλους, δύο μεγάλα κόμματα. Έχουν ορισμένες επιμέρους διαφορές διαχείρισης, αλλά κινούνται στην ίδια στρατηγική και ας το αφήσουμε αυτό.

Πάμε τώρα στην Κεντροαριστερά. Από αριστερά θα πάτε τώρα πού; Δεν ξέρω. Με άλλους αριστερούς ή κεντρώους; Θα μου πείτε ότι έχουμε πάψει να αισθανόμαστε έκπληξη με το τι μπορεί να κάνουν τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ. Αλλά σε αυτήν την εκδήλωση που κάνατε στο Μέγαρο Μουσικής –όπου υπήρχαν δημοσιεύματα πολλές μέρες και στην Αυγή και σε όλες τις εφημερίδες-, ανάμεσα στους ομιλητές και ενδεχομένως στους πρωταγωνιστές για αυτήν τη νέα συγκόλληση ή τον νέο μανδύα της Κεντροαριστεράς ήταν ένας γνωστός καθηγητής πανεπιστημίου. Ας μην πω το όνομά του. Έχετε διαβάσει τα βιβλία του; Είναι και καθηγητής πανεπιστημίου! Κοιτάξετε να δείτε, αν ήταν ένας απλός πολίτης, δεν θα με πείραζε. Τα βιβλία του τα έχετε διαβάσει; Δεν λέω, βεβαίως, ούτε να καούν τα βιβλία, ούτε να δικαστεί, ούτε να μπει στο πυρ το εξώτερον.

Αλλά δεν φέρνω στο Μέγαρο Μουσικής αυτόν που έχει γράψει στα βιβλία του ότι δεν ήταν απαραίτητο να γίνει το ΕΑΜ και ο ΕΛΑΣ, γιατί ήταν μεγάλες οι ελληνικές απώλειες, εξαιτίας της δράσης του ΕΛΑΣ, που οδήγησαν σε γερμανικά αντίποινα, ή ότι η ανατίναξη του Γοργοποτάμου ήταν ασημαντή.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μη φωνάζετε τον καθηγητή σας. Ήταν ομιλητής στο Μέγαρο. Δεν ξέρω σε ποια αίθουσα ήταν.

«Οι ελληνικές απώλειες εξαιτίας της δράσης του ΕΛΑΣ οδήγησαν σε γερμανικά αντίποινα. Οι Γερμανοί δεν υποχώρησαν λόγω της Ελληνικής Αντίστασης, αλλά γιατί θα αποκόπτονταν από την προέλαση των σοβιετικών. Αυτά που λέγονται για τον ρόλο της Εθνικής Αντίστασης συνιστούν αγιογραφίες της ιστορίας». Έχει κυκλοφορήσει βιβλίο και εμείς πριν δύο χρόνια εκδώσαμε απάντηση σε αυτό το βιβλίο. Δεν τα λέμε τώρα.

«Μάλιστα, το ΕΑΜ και ο ΕΛΑΣ δεν απέκτησαν νομιμοποίηση στο σύνολο του πληθυσμού. Οι σχέσεις ΕΑΜ - ΕΛΑΣ ήταν σχέσεις έντασης με τον λαό, ελέγχου και βίας. Βεβαίως, ταυτόχρονα, προκαλούσαν θαυμασμό σε νεότερες ηλικίες και πιο πολύ στις πόλεις. Γενικά έπαιξε ρόλο σε ποια περιοχή ήταν ο ΕΛΑΣ. Αν ζούσες εκεί που ήταν ο ΕΛΑΣ, μπορούσες να γίνεις ΕΛΑΣίτης. Αν ζούσες σε άλλη πλευρά μπορούσες να γίνεις οπαδός και μέρος των Ταγμάτων Ασφαλείας.»

Και ολοκληρώνει με ένα υποκεφάλαιο που έχει το εξής ερώτημα: «Τι ήταν ο δωσιλογισμός και ποιοι ήταν οι δωσιλόγοι; Ο δωσιλογισμός δεν ήταν άσχετος με τη δράση της Αριστεράς. Θέ- του το ερώτημα: Ήταν ιδεολόγοι ή τυχοδιώκτες;». Και δεν λέει μόνο αυτά. Λέει και άλλα.

Στην τοποθέτηση του Πρωθυπουργού –αλλά ακριβώς δεν θυμάμαι τώρα αν το επανέλαβε στην εισήγηση του- είπα: «Επιδιώκουμε η Ελλάδα να γίνει ηγετική δύναμη στα Βαλκάνια».

Και εγώ σας ρωτάω, αν βγει ο Ράμα και πει «επιδιώκουμε η Αλβανία –ή η μεγάλη Αλβανία, που θέλουν να κάνουν με την αλλαγή των συνόρων- να γίνει ηγετική δύναμη στα Βαλκάνια» ή αν βγει ο Βούτιτς και πει «ηγετική δύναμη η Σερβία στα Βαλκάνια» και βγει ο Βούλγαρος και πει τα ίδια, αυτή είναι η αριστερή έκφραση; Παλαιότερα, οι αριστεροί προοδευτικοί έλεγαν: «Αμοιβαία επωφελείς συνεργασίες στην ισοτιμία των λαών κ.λπ.». Τι θα πει ηγε-

τική δύναμη; Όπως είναι τώρα η Γερμανία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να γίνουμε η Γερμανία των Βαλκανίων ή να γίνουμε Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής ενός μεγάλου μέρους της γης -και όχι πια τώρα, παγκόσμια. Δηλαδή, να είμαστε το στρατιωτικό, το πολιτικό, το οικονομικό χερούλι -μεντεσέ μας είπε ο Πάιατ- στα Βαλκάνια, για να γίνουμε ηγετική δύναμη.

Τέλος, σας θυμίζω την πολυδιάστατη πολιτική συνεργασία, Ισραήλ-Αίγυπτος-Κύπρος και έχετε βάλει και την Ιορδανία. Τον δε Νετανιάχου τον παίρνει αγκαλιά ο Πρωθυπουργός και τον φέρνει μέχρι τα Βαλκάνια στις συναντήσεις των χωρών των Δυτικών Βαλκανίων! Τον Νετανιάχου! Τώρα, θα μου πείτε ότι το Ισραήλ παίρνει πια μέρος στο ποδόσφαιρο, στην Eurovision, παντού. Δεν με ενδιαφέρει αυτό. Τι ενδιαφέρει, όμως; Δεν έχω κρατήσει αυτήν τη στιγμή τις ημερομηνίες, αλλά μία εβδομάδα μετά τη συνάντηση Ελλάδας-Ισραήλ-Κύπρου-Αιγύπτου -αυτή η μεγάλη συμμαχία- ο Νετανιάχου -που βγήκαν αγκαλιά- ανακοίνωσε ότι πρωτεύουσα του Ισραήλ είναι το Τελ Αβίβ. Την άλλη στιγμή έκανε επιδρομή στην Παλαιστίνη.

Κοιτάξτε να δείτε, όχι, ηγετικό ρόλο της Ελλάδας -ούτε στα Βαλκάνια ούτε σε όλον τον κόσμο- δεν τον θέλουμε. Αυτό αν δείχνει ότι ο εθνικισμός και ο κομποπολιτισμός δεν έχουν κόκκινη διαχωριστική γραμμή μεταξύ τους.

Εμείς αυτό που θέλουμε είναι η Ελλάδα να είναι παράγοντας πάλης κατά του εθνικισμού, κατά του ιμπεριαλισμού, κατά του «διαίρει και βασίλευε», κατά όλων εκείνων που τσακώνονται για το αν θα έχουμε τον βόρειο αγωγό ή το νότιο αγωγό κ.λπ..

Εσείς τι λέτε στον ελληνικό λαό; «Θέλεις να μείνει η ΕΑΒ»; Η ΕΑΒ δεν έχει κανέναν άλλον ρόλο παρά να επισκευάζει, να βάφει, -δεν ξέρω τι θα κάνει- μαζί και με άλλους -βέβαια- ιδιώτες, φίλους ή μη -δεν έχει σημασία- τα αεροπλάνα των Αμερικανών τα οποία θα μπορούν να κάνουν βομβαρδισμό από εδώ και από εκεί, είτε στο Ιράν είτε στη Συρία είτε στη Λιβύη κ.λπ..

«Θέλετε δουλειά; Πρέπει να ενισχυθεί, να διευρυνθεί η Σούδα. Πρέπει να έρθουν πυρηνικά». Γιατί -αν θέλετε- έτσι είναι: Η στρατιωτική, επιθετική βιομηχανία -δεν μιλάμε για την αμυντική- δημιουργεί θέσεις εργασίας. Και η προετοιμασία του πολέμου δημιουργεί ακόμα περισσότερες. Υπάρχουν χώρες που νίκησαν την ανεργία μέσω της προετοιμασίας και της συμμετοχής σε Παγκόσμιο Πόλεμο.

Επομένως, αυτή η δίκαιη ανάπτυξη έχει και φθηνή εργατική δύναμη και πολύ μαρούτι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Προχωρούμε με τον κ. Βίτσα, Υπουργό Μεταναστευτικής Πολιτικής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στις 9 Φεβρουαρίου του 2015 ο ΣΥΡΙΖΑ με τίμησε και μου ανέθεσε να είμαι ο αγορητής του στις πρώτες προγραμματικές δηλώσεις. Τότε έκλεισα την ομιλία μου, εκφράζοντας θεωρώ όλον τον ΣΥΡΙΖΑ, με τα εξής: Η Κυβέρνηση κοινωνικής σωτηρίας, αλλά και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ήρθε για να δώσει απλά μία μάχη, ήρθε για να μείνει, για να μείνει η αξιοπρέπεια, η δημοκρατία, η ανάπτυξη στη βάση των κοινωνικών αναγκών, για να μείνει η κοινωνική συνοχή και η ενότητα. Η ελπίδα είναι εδώ και το μέλλον δηλώνει την παρουσία του.

Τότε κάποιοι χαμογέλασαν από τη δεξιά πτέρυγα, αλλά τέσσερα χρόνια μετά είμαστε εδώ, αφού περάσαμε μέσα από την επαναβεβαίωση της εμπιστοσύνης από τις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015, όταν ο λαός μας επέλεξε να περάσει τα δύσκολα με τον ΣΥΡΙΖΑ. Διαλύσαμε κάθε σενάριο παρένθεσης, σβήσαμε τα φώτα από το πάρτι της διαπλοκής, πετύχαμε εκεί όπου όλοι οι άλλοι απέτυχαν, σταθεροποιήσαμε την οικονομία, φροντίσαμε τους πιο αδύνατους, μειώσαμε κατά εννιά μονάδες την ανεργία, δώσαμε πρόσβαση στη δημόσια υγεία σε εκατομμύρια συμπολίτες μας, απέκτησε η Ελλάδα φωνή, ισχυρή φωνή στις ευρωπαϊκές εξελίξεις και βέβαια βγάλαμε τη χώρα τη μαύρη μνημονιακή περίοδο.

Και όχι μόνο αυτό, ήδη εφαρμόζουμε νέα σταθερά μέτρα βελτίωσης της ζωής των πολιτών μας, βελτίωσης της δημοκρατίας, αναβάθμιση του κοινωνικού κράτους και σχεδιάζουμε το μέλλον με τη συνταγματική Αναθεώρηση, τη Συμφωνία με την Εκκλησία, τον νέο κατώτατο μισθό που συμπαρασύρει και την αύξηση της

κατώτατης σύνταξης, τη δομή ενίσχυσης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, την αναπτυξιακή τράπεζα και βέβαια τη Συμφωνία των Πρεσβών, ένα μεγάλο βήμα για την ειρήνη, τη συνεργασία και την αλληλεγγύη στα Βαλκάνια.

Την ίδια ώρα που εμείς σχεδιάζουμε το παρόν και το μέλλον, εσείς από την Αξιωματική Αντιπολίτευση -και όχι μόνο- κάνετε τα δικά σας σχέδια με βάση τις δεξιότητες και τις ικανότητές σας. Και οι δεξιότητές σας, οι ικανότητές σας είναι μοναδικές πραγματικά. Σχεδιάζετε την καταστροφή. Πρώτα και κύρια την καταστροφή των αντιπάλων σας, πράγμα που κανένας δεν μπορεί να σας πει να μην το κάνετε, αλλά δυστυχώς δεν έχετε κανέναν ενδοιασμό να χτυπήσετε για αυτόν τον σκοπό την ίδια τη χώρα, την ίδια την κοινωνία. Ως Κασσάνδρες, όμως, έχετε αποτύχει πλήρως και ο ελληνικός λαός δεν θα σας καλέσει για επανεξέταση. Οι αξιολογήσεις πέτυχαν, ο κόφτης δεν δρομολογήθηκε ποτέ, η έξοδος ήταν πεντακάθαρη και το οικονομικό απόθεμα είναι ισχυρό.

Αυτό, όμως, που δεν θέλετε να καταλάβετε είναι πως κάθε πράξη μας, κάθε προσπάθειά μας, να, με δυσκολίες, με αστοχίες, αλλά και πολλές επιτυχίες, είναι συγχρόνως και ένα βαρύ κατηγορώ στον τρόπο που διοικήσατε τη χώρα, ένα κατηγορώ στο σύστημα που οικοδομήσατε και υπηρετείτε, ένα κατηγορώ για ένα δημόσιο υποτελή και υπάλληλο μεγάλων οικονομικών συμφερόντων, ένα κατηγορώ ενάντια σε μία εξουσία που, αντί να φροντίζει την πατρίδα και την κοινωνία, βάζει σαν πρώτο και κύριο καθήκον στον εαυτό της να αυτοαναπαράχθει.

Ας είμαστε καθαροί. Κατηγορείστε για τον υπερδανεισμό της χώρας, για τη διάλυση του παραγωγικού της ιστού, για τη δημιουργία μιας κουλτούρας κοινωνικού ανταγωνισμού με όλα τα μέσα, για τη διάλυση της ιδέας της συλλογικότητας και της κοινωνικής προσφοράς και στο τέλος -τέλος για τη λογική του ωχα-δερφισμού.

Πάνω σε αυτήν την κατηγορία ανακαλούμε συνεχώς το σύνθημα στη μνήμη μας, αλλά και στην πράξη μας: Ή εμείς, η κοινωνία και οι ανάγκες της με σταθερό προσανατολισμό και με βάση το εφικτό ή αυτοί με τις πρακτικές του παρελθόντος και τα μεγάλα αντικοινωνικά συμφέροντα.

Σήμερα κανείς δεν αμφιβάλει, ούτε εσείς. Σήμερα τα πράγματα είναι καλύτερα και είναι σίγουρο ότι θα πάνε καλύτερα. Το δείχνει η ίδια η ζωή, το δείχνει ακόμα και ο τρόπος και το γιατί συζητάμε σήμερα. Ακούστε τις ομιλίες σας. Ακούστε τα ζητήματα τα οποία βάζετε. Έχουν καμμία σχέση με ό,τι γινόνταν στην Ελλάδα από το 2009 μέχρι το 2014; Έχει καμμία σχέση με αυτά που συζητούσαμε τότε; Βεβαίως, όχι. Στην πλάτη μας συζητάμε όλοι από καλύτερη θέση και από καλύτερη κοινωνική θέση.

Τα τρίαμιση τελευταία χρόνια ο Πρωθυπουργός και ο ΣΥΡΙΖΑ με τίμησε αναθέτοντάς μου καθήκοντα σε δύο Υπουργεία. Σας πληροφορώ πως κοιμάμαι ήσυχος και συνεχώς ψάχνω ένα νέο επίπεδο επάρκειας, αισθανόμενος ότι κάτι ακόμα μπορεί να γίνει, κάτι ακόμα περισσότερο μπορούμε να κάνουμε.

Στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας καταφέραμε, σε πείσμα των δυσκολιών, να διατηρήσουμε και να αυξήσουμε το αξιόμαχο των Ενόπλων Δυνάμεων με λίγα χρήματα ή ακόμα και με καθόλου χρήματα. Αναβαθμίσαμε και συντηρήσαμε τα οπτικά μας συστήματα με 500 εκατομμύρια ευρώ κάθε χρόνο.

Και επιτέλους, θέλοντας να απευθυνθώ στον κ. Κουτσούμπα, σταματήστε να παίρνετε και να αξιοποιείτε στοιχεία από το ΝΑΤΟ, γιατί μόνο το ΝΑΤΟ λέει ότι χαλάει 4,5 δισεκατομμύρια, προσθέτοντας τις συντάξεις στα 3,2 δισεκατομμύρια του προϋπολογισμού στην Εθνική Άμυνα. Τα 500 εκατομμύρια είναι για συντήρηση, αγορές κ.λπ. του εξοπλισμού. Τα 3,5 δισεκατομμύρια είναι οι μισθοί, οι συντάξεις και 600 εκατομμύρια από αυτά είναι λειτουργικά έξοδα των Ενόπλων Δυνάμεων.

Τι να κάνουμε, δηλαδή; Τι προτείνετε; Δεν είναι δυνατόν να προτείνετε να μη δίνουμε μισθούς και συντάξεις ή να κόψουμε το φως και το νερό από τα στρατόπεδα και τα φυλάκια. Το έχουμε πει εκατό χιλιάδες φορές. Επιμένετε σε αυτό το πράγμα.

Συγχρόνως, εμείς στηριχθήκαμε στα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και αυτά το ανταπέδωσαν με τον υψηλό επαγγελματισμό τους και το φρόνημά τους στην πατρίδα και στον λαό μας. Και όλα αυτά τα έγιναν με φροντίδα. Νοιαστήκαμε για αυτούς

που νοιάζονται για όλους, δημιουργήσαμε εκατοντάδες στρατιωτικές κατοικίες, δημιουργήσαμε νέες κλινικές και υπηρεσίες στα στρατιωτικά νοσοκομεία, πλουτίσαμε την κοινωνική προσφορά σε κάθε έκτακτη ανάγκη, παλέψαμε και πετύχαμε ένα ικανοποιητικό νέο ειδικό μισθολόγιο και βέβαια, ως γνωστόν, πληρώσαμε όλα τα αναδρομικά.

Βεβαίως, στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας πήραμε και το μεγάλο πρακτικό βάρος στην προσφυγική και μεταναστευτική κρίση. Η συμμετοχή και η προσφορά σε αυτά και άλλα του Πάνου του Καμμένου, παρά τις τεράστιες ιδεολογικές διαφορές, του μέχρι χθες Α/ΓΕΕΘΑ και σήμερα Υπουργού Άμυνας, Ναυάρχου Αποστολάκη, ήταν πολύ μεγάλη. Πολύ μεγάλη, όμως, ήταν και η συμμετοχή του Κώστα του Ήσυχου, του Νίκου του Τόσκα, του Πάνου του Ρήγα, της Μαρίας της Κόλλια. Είναι αναμφισβήτητη η συμμετοχή σε αυτά, όπως και όλων των αρχηγών και στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων.

Γιατί ανέφερα αυτά τα ονόματα; Γιατί οι Ένοπλες Δυνάμεις, η διαδικασία της Άμυνας ως μία διαδικασία κοινωνική δεν είναι ξένη από την Αριστερά. Η Αριστερά μπορεί να τη διαχειριστεί με βραχυμό λίαν καλώς.

Τον τελευταίο χρόνο η ζωή και η επιλογή του Πρωθυπουργού μου ανέθεσε το βαρύ καθήκον του Υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής. Η Τασία Χριστοδουλοπούλου, ο Γιάννης ο Μουζάλας και εγώ είχαμε την πολύ μεγάλη τιμή να προσωποποιούμε στο εξωτερικό την προσπάθεια, τη φιλοξενία, την αλληλεγγύη ενός λαού, ενός λαού που η δημοκρατικότητά του και η ιστορία του έσωσε και σώζει την τιμή της Ευρώπης και του δυτικού πολιτισμού.

Ενάμιση εκατομμύριο άνθρωποι πέρασαν από αυτήν τη χώρα και βρήκαν φροντίδα και προσπάθεια. Σήμερα είκοσι πέντε χιλιάδες άνθρωποι μένουν σε διαμερίσματα, είκοσι χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες σε κέντρα φιλοξενίας, επτά χιλιάδες άνθρωποι σε τουριστικά καταλύματα και έντεκα χιλιάδες πεντακόσιοι σε κέντρα υποδοχής και ταυτοποίησης στα νησιά.

Ναι, υπάρχουν προβλήματα, ειδικά αυτήν τη στιγμή στη Σάμο. Ναι, δουλεύουμε νυχθημερόν για να τα λύσουμε, όπως επιλύσαμε τα αντίστοιχα προβλήματα στην Ειδομένη, τον Πειραιά, το Ελληνικό, την Πάτρα και ίσως βρεθούμε αύριο, αφού λύσουμε και το πρόβλημα της Σάμου, μπροστά και σε άλλα.

Συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, πρέπει να είστε υπερήφανοι, γιατί συμμετέχετε ενεργά σε κάτι πανανθρώπινο που αφορά και το διεθνές δίκαιο και την αλληλεγγύη, αλλά και σήμερα και τη δημοκρατία στην Ελλάδα και στην Ευρώπη.

Δεν φοβόμαστε, δεν λιποψυχούμε, δεν υποχωρούμε. Δεν υποχωρούμε, κύριε Μητσοτάκη. Ακούγοντας την ομιλία σας, μου ήρθε στο μυαλό ένα παλιό σύνθημα του ΠΑΣΟΚ: «Ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά!». Το πρόβλημα δεν είναι αυτό. Το πρόβλημα είναι πως η Δεξιά δεν ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά και όποτε στριμωχτεί, γυρίζει πίσω στις πρακτικές και τις ρίζες της.

Γιατί άραγε, κύριε Πρωθυπουργέ -δεν είστε εδώ αυτήν τη στιγμή- κατηγορείτε στελέχη της Νέας Δημοκρατίας ότι πιέζουν και προσπαθούν να τρομοκρατήσουν Βουλευτές με μηνύματα, τηλεφωνήματα, αφίσες στους δρόμους; Γιατί τους κατηγορείτε; Το έκανε σήμερα ο ίδιος -και μάλιστα σε πανελλήνια μετάδοση- ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας. Έδειχνε με το δάχτυλο. Ονομάτιζε χωρίς ντροπή και έκανε και τη μέγιστη ύβρι απέναντι στον κ. Αποστολάκη, ο οποίος σήμερα μπορεί να είναι πολιτικός του αντίπαλος, αλλά θα πρέπει να συγκρατηθεί ο κ. Μητσοτάκης και να αποδώσει την οφειλόμενη τιμή στον ναύτη, που πάνω του στηρίζουμε εν πολλοίς τα σύνορά μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Έγινε και ΣΥΡΙΖΑ ο κ. Αποστολάκης;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Έχετε εσείς, κύριε Τζαβάρα, κάποιο απαγορευτικό, ότι κάποιος άνθρωπος μπορεί να γίνουν το ένα ή το άλλο; Θα τα πούμε αμέσως μετά γιατί είστε από εκείνο το κομμάτι της Νέας Δημοκρατίας, εσείς ο ίδιος, ο κ. Τζαβάρας, που δεν νομίζω ότι μπορεί κανείς να σας χαρακτηρίσει ως ακραία συντηρητικό. Εγώ τουλάχιστον θα σας ενέτασσα στην Κεντροδεξιά, οπότε ακούστε το παρακάτω.

Όσον αφορά τα περί Μακεδονίας και βόρειας Μακεδονίας -

όπως θέλετε πείτε την- μπορεί να συζητώ με όσους πολίτες από ευαισθησία επιμένουν ή φοβούνται -ποιον άραγε φοβούνται;- για το όνομα, τους προτρέπω όμως πρώτα απ' όλα να κοιτάζουν το παρελθόν σας. Όταν το 1948 η Λαϊκή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας ονόμαζε ένα από τα κράτη Μακεδονία, ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν κυβερνήση; Όταν το 1963 η Ομοσπονδία Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών της Γιουγκοσλαβίας, μιας χώρας που διαλύθηκε, όπως διαλύθηκε, ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν κυβέρνηση; Και δεν καταλαβαίνετε ότι από τη διάλυση αυτής της χώρας όπως έγινε -και έχω πολλά να κρίνω πάνω σε αυτό- έξι από τις επτά χώρες διατηρούν το όνομά τους. Η Κροατία λέγεται Κροατία, η Βοσνία - Ερζεγοβίνη λέγεται Βοσνία - Ερζεγοβίνη κ.λπ. και μία χώρα κάτω από μία συζήτηση και μία ιστορική συμφωνία αλλάζει το όνομά της και αποδέχεται όνομα με γεωγραφικό προσδιορισμό, συμφωνεί πως η ιστορία και ο πολιτισμός της αρχαίας Μακεδονίας είναι ελληνικός και ανοίγει τολμηρά μαζί μας τον δρόμο της συνεργασίας.

Εδώ έχω ένα ερώτημα, μια και όπως είτε προηγουμένως ο κ. Τζαβάρας είναι ένα ζήτημα αν η Αντιπολίτευση έχει επιχειρήματα, αλλά έχει ερωτήματα. Ας πούμε, λοιπόν, ότι και η Συμπολίτευση έχει ερωτήματα.

Ποιοι είναι αποστάτες πραγματικά; Όσοι αλλάζουν θέση και στάση γιατί νομίζουν πως θα έχουν μικροκομματικά οφέλη ή αυτοί οι οποίοι μένουν και επιμένουν ότι εθνικό είναι ό,τι είναι αληθινό και αναγνωρίζουν ότι σήμερα πρέπει να πάμε με τη διπλωματία του εδάφους και όχι με τη διπλωματία του αίματος και κρύβονται;

Άκουσα προχθές κάτι ωραίο και θέλω να το μεταφέρω. Αν σας ρωτήσω αν βλέπετε τον ελέφαντα που κυκλοφορεί αυτήν τη στιγμή μέσα στη Βουλή και μου πείτε «όχι» και σας πω «είδατε τι καλά που κρύβεται;», έτσι μπαίνει και το άλλο ζήτημα. Αν σας πω: Πάρτε τη συμφωνία και δείτε σε ποιες διαδικασίες ευνοεί τον αλτρωτισμό. Ευνοεί το γεγονός ότι θα λέγονται εθνότητα Μακεδόνων; Και οι Αλβανοί που λένε ότι είναι Αλβανοί, θα είναι εθνότητα Μακεδόνων Αλβανών κ.λπ.; Και αν όλοι πουν «όχι», δεν γράφει κάτι τέτοιο η συμφωνία; Θα μου πείτε «είδατε τι καλά που το κρύβουν αυτό από τη συμφωνία;».

Εδώ έχουμε να κάνουμε με την περίπτωση που τίθεται το κομματικό όφελος πάνω από πατριωτικό και θλίβομαι πραγματικά που σε αυτήν τη στάση προσχωρούν και αριστερά κόμματα. Από πότε η διεθνιστική αλληλεγγύη και η ταξική πάλη επιβάλλουν να αξιοποιούμε ακόμα και ζητήματα που ξεπερνούν το εθνικό -δεν θέλω να πω την επόμενη θέση- για να απαγορεύσουμε σε έναν άλλο λαό να επιλέξει κάτι διαφορετικό στο οποίο δεν συμφωνούμε; Αν οι αριστεροί στη βόρεια Μακεδονία δεν θέλουν τη χώρα τους στο ΝΑΤΟ ή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τότε να τους δώσετε βοήθεια, αλλά όχι με κόλπο, από άλλη χώρα.

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, η εμπειρία σας πρέπει να σας έχει διδάξει πως αυτοί οι Συριζαίοι, άνδρες και γυναίκες, αυτοί οι αριστεροί, άνδρες και γυναίκες, είμαστε σκληρά «καρύδια». Είναι σίγουρο ότι οι εκλογές θα γίνουν το 2019, στη συνταγματική τους ώρα. Εμείς έχουμε εμπιστοσύνη στον ελληνικό λαό και ο ελληνικός λαός που αναγνωρίζει και συμμετέχει στην προσπάθειά μας για ένα μέλλον που του αξίζει, θα ακουμπήσει για άλλη μία φορά με εμπιστοσύνη στον ΣΥΡΙΖΑ.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Και εμείς ευχαριστούμε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Η Ελλάδα κατηγορείται από «συμμάχους» της -κυρίως εξ ανατολών- ότι από τα χρήματα τα οποία ο προϋπολογισμός της δίνει ετησίως για την άμυνα, τα πιο πολλά πηγαίνουν για μισθούς και συντάξεις και δεν εκπληρώνει έτσι την υποχρέωσή της, 20% τουλάχιστον εξ αυτών να πηγαίνουν στην έρευνα και στους εξοπλισμούς.

Όλοι όσοι συμμετέχουμε σε διεθνή fora δίνουμε αγώνα, τροφοδοτούμενοι με στοιχεία από το δικό σας Υπουργείο, από τους

δικούς σας Υπουργούς, από τον δικό σας -εννοώ επί των ημερών σας- ΑΓΓΕΘΑ να αποδείξουμε ότι ανταποκρινόμαστε στα στοιχεία αυτά. Και έρχεται, τώρα, εδώ, πρώην Υπουργός Άμυνας για να απαντήσει στο Κομμουνιστικό Κόμμα, για να απαντήσει, δηλαδή, σε επιχειρήματα που έρχονται από τα αριστερά, να αλλοιώσει αριθμούς που όλη η Εθνική Αντιπροσωπεία δίνει παντού, σε όλον τον πλανήτη για να αποδείξει ότι ό,τι υπογράφουμε το τηρούμε. Αυτό είναι ατόπημα, αν δεν έγινε ασυνείδητα. Να δοθεί απολύτως ακριβής εξήγηση από αρμόδιο Υπουργό, όχι από αναρμόδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2^ο Γυμνάσιο Κορίνθου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Κατ' αρχάς, κύριε Λοβέρδο, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν χρειάζεται συνήγορο. Μπορεί να απαντήσει σε εμένα, αν και εγώ δεν το κατηγορήσα. Αυτό είναι το ένα.

Το δεύτερο που πρέπει να σας θυμίσω είναι αυτό που ξέρει όλος ο κόσμος και εσείς, δηλαδή ότι ο προϋπολογισμός της χώρας δημοσιεύεται, είναι δημόσιος και τον ξέρουν όλοι. Σ' αυτόν, λοιπόν, τον προϋπολογισμό της χώρας, όσον αφορά το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας -και δεν χρειάζεται να είναι κάποιος στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας για να το ξέρει, εσείς για παράδειγμα δεν νομίζω ότι υπήρξατε ποτέ εκεί, δεν θυμάμαι τουλάχιστον- ο προϋπολογισμός είναι 3,2 δισεκατομμύρια εκ των οποίων τα 600 εκατομμύρια είναι λειτουργικά έξοδα, 500 εκατομμύρια αφορούν τα εξοπλιστικά προγράμματα και από εκεί και πέρα είναι μισθοί και άλλα έξοδα, ταξίδια κ.λπ.. Αυτό είναι γνωστό.

Μην μου λέτε, λοιπόν -γιατί αυτό λέτε- ότι προδίδω εγώ κάποια οmeρta της Βουλής προς τους έξω μηχανισμούς. Δείχνετε ότι είστε χριστιανός καλός, αλλά κάνετε τραγικό λάθος. Τα έχουμε πει εκατό χιλιάδες φορές και εδώ και στην Επιτροπή Εξοπλισμών. Και το ΝΑΤΟ αυτό που λέει είναι ότι η Ελλάδα ξεπερνάει -και πάνω σ' αυτό στηρίχθηκε και ο κ. Κουτσούμπας- το 2%, το οποίο θα πρέπει να αφορά το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Και ξέρετε ότι είμαστε στο 2,2%, είμαστε, -δυστυχώς, θα έλεγα εγώ- η δεύτερη χώρα, αλλά έχουμε συγκεκριμένη απειλή, μετά τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Να μην κάνουμε διαλογική συζήτηση, κύριε Λοβέρδο, σας παρακαλώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να γίνει απολύτως κατανοητό, όχι για εμένα, δεν έχω κανένα πρόβλημα προσωπικό.

Κύριε Υπουργέ, δεν έχω πρόβλημα να πάρω τον λόγο για να υπερασπιστώ το Κομμουνιστικό Κόμμα, ούτε διάθεση έχω, ούτε ανάγκη με έχουν, αλλά αφορά την πατρίδα μου αυτό που λέτε και τη δική σας πατρίδα. Πράγματι, έχουμε δαπάνες εξοπλισμών άνω του 2%, 2,29% για την ακρίβεια. Και ενώ απέναντι στους συμμάχους μας έχουμε επιχείρημα ότι παρ' όλη την κρίση η Ελλάδα είναι εντάξει στις υποχρεώσεις της, μας αντιτείνουν, με πρωτοβουλία που έρχεται από τα ανατολικά μας, ότι οι Έλληνες τα λένε αυτά, αλλά τα λεφτά τα δίνουν για μισθούς και συντάξεις, δεν τα δίνουν για τις υποχρεώσεις τους και άρα, η ταξινόμηση του προϋπολογισμού υφίσταται αλλοιώσεις κατά την ερμηνεία της. Και την υπεράσπιση της χώρας μας την έχουμε όλοι μας, δεν την έχετε μόνο εσείς ή οι εκάστοτε κυβερνώντες.

Ο τρόπος που τοποθετηθήκατε αλλοιώνει τους δικούς σας αριθμούς, γι' αυτό έκανα την παρέμβαση. Ούτε αυτό, όμως, καταλάβατε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλούσα να λάβω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Δεν γίνεται να γίνει διάλογος, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, αλλά ο κ. Λοβέρδος με κατηγορεί ότι αποκαλύπτω μυστικά της χώρας. Δεν το καταλαβαίνετε αυτό;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Λάθος κάνετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Εγώ κάνω λάθος; Τέλος πάντων, σας απάντησα ό,τι σας απάντησα. Κρατήστε το.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Προχωρούμε με τον Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ τον κ. Ουρσουζίδη.

Ορίστε, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΥΡΣΟΥΖΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτα απ' όλα θέλω να δώσω συγχαρητήρια στον Σπύρο τον Δανέλλη για την ευθυκρισία του ως προς την αξιολόγηση της αλήθειας της συγκεκριμένης συγκυρίας.

Η σημερινή συζήτηση για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση διεξάγεται με πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού μας, του Αλέξη Τσίπρα, προκειμένου να ολοκληρωθεί το έργο του, σε μια σειρά από ζητήματα που αφορούν στην σκληρή προσπάθεια που κατέβαλε ο ελληνικός λαός τα τελευταία τέσσερα χρόνια, γιατί ήρθε η ώρα να υλοποιηθούν μέτρα που προφανώς θα ελαφρύνουν και θα βελτιώσουν την καθημερινότητά του.

Όμως, για να είμαστε ειλικρινείς, η αφορμή είναι η επικείμενη κύρωση της συμφωνίας συνεννόησης και συνεργασίας μεταξύ του λαού μας και των βορείων γειτόνων μας. Αρκετά κράτησε η υποκρισία, η υστεροβουλία και η πολιτική σκοπιμότητα. Όλοι ενώπιον των ευθυνών μας. Από την αρχή θέλω να ξεκαθαρίσω ότι θεωρώ ότι η Συμφωνία των Πρεσπών, κορυφαία πολιτική πράξη ευθύνης απέναντι στους Έλληνες πολίτες και ιδιαίτερα σε όσους μου εμπιστεύτηκαν την απολύτως τιμητική θέση στη Βουλή των Ελλήνων.

Στο χρέος να χυθεί άπλετο φως σε κάθε πλευρά που αφορά στο Μακεδονικό ζήτημα, ψάχνοντας για αξιόπιστη απάντηση στο βασανιστικό και αδυσώπητο ερώτημα γιατί το μακεδονικό να ερίξει τον ελληνικό λαό με τόση ένταση, για τόσα πολλά χρόνια, δύο είναι οι πηγές που επικαλούμαι:

Η πρώτη αφορά στη μαρτυρία ενός πολύ σημαντικού πολιτικού άνδρα που έζησε τα πράγματα από πρώτο χέρι και τα περιέγραψε με σαφήνεια, ευθυκρισία. Αναφέρομαι στον Λεωνίδα τον Κύρκο και στο πόνημά του «Το αδιέξοδο βήμα του εθνικισμού», γραμμένο το 1994, στην καρδιά των γεγονότων. Διαβάζω το κείμενο, που ο ίδιος επέλεξε να διαβάζουμε πρώτα:

Επί ενάμιση χρόνο το θέμα της αναγνώρισης των Σκοπίων κυριάρχησε στην εθνική μας ζωή. Το ίδιο διάστημα στα Βαλκάνια συντελούνταν βαθιές αλλαγές και η Ελλάδα διέθετε όλες τις προϋποθέσεις να διαδραματίσει εξέχοντα ρόλο. Επρόκειτο για μία ιστορική ευκαιρία, που εάν την άρπαζε η χώρα μας, θα μπορούσε να αναβαθμίσει τη διεθνή της θέση για δεκαετίες. Αντί γι' αυτό, οι προσπάθειες που καταβλήθηκαν έμειναν σε ένα και μόνο, να μην αναγνωριστεί η γειτονική δημοκρατία με όνομα Μακεδονία ή οποιοδήποτε παράγωγό του.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας βαδίζοντας βήμα-βήμα οδήγησε την χώρα σε ασφυκτική απομόνωση και επέτρεψε στην Άγκυρα να εγκαταστήσει τον βόρειο βραχίονα του ισλαμικού τόξου κατά μήκος των συνόρων μας από την Αλβανία έως τη Βουλγαρία. Στην εθνικιστική έξαρση που κατηύθυνε τα βήματά, μετείχε και το ΠΑΣΟΚ με την ασυλλόγιστη πλειοδοσία στην απολυτοποίηση του ονόματος. Καμμία εθνική προσπάθεια δεν θα μπορούσε να κάνει τόση ζημιά, όσο η παρορμητική και λαθεμένη πολιτική που εφαρμόστηκε. Μέσα σε συνθήκες γενικής κρίσης και γενικευμένης αναξιοπιστίας ο λαός έδωσε στην υπόθεση την ψυχή του και συμμετείχε στις μεγάλες κινητοποιήσεις, για να πεισθούν οι ξένοι, όσοι δεν είχαν επαρκώς ενημερωθεί.

Στην πραγματικότητα ο μόνος μη ενημερωμένος και παραπληροφορημένος ήταν εκείνος, γιατί η ηγεσία του αποδείχθηκε απίστευτα κατώτερη από την αλήθεια της στιγμής. Αυτός ο λαός δεν πρέπει να βγει από τη δοκιμασία με το αίσθημα της ήττας.

Δεν θα πρόκειται για ήττα του έθνους, αλλά για ήττα μιας συγκεκριμένης αδιέξοδης πολιτικής που θυσιάσε πάρα πολλά στο βωμό κομματικών ανταγωνισμών, εύκολης δημαγωγίας και εκλογικών υπολογισμών. Όταν περάσει η σημερινή παραζάλη, αυτό δεν θα πρέπει να το ξεχάσει κανείς.

Δυστυχώς, η ιστορία επαναλαμβάνεται σαν κακόγουστη φάρσα. Μετά από ένα τέταρτο του αιώνα επιχειρεί και πάλι να μας ξεγελάσει, επιχειρεί και πάλι με δημαγωγία και εκλογικά τερτίπια να μας στείλει άλλο μισό αιώνα πίσω στη διχόνοια και τις έριδες. Ε, όχι, αυτό δεν πρέπει να το επιτρέψουμε. Εξάλλου έχουμε πάρει πλέον όλοι το μάθημά μας.

Η δεύτερη πηγή αφορά στο Υπουργείο Εξωτερικών στην ημερίδα που διοργάνωσε με θέμα «Τις νομικές πτυχές της Συμφωνίας των Πρεσπών». Κλήθηκαν ειδικές επιστήμονες με διαφορετικές προσεγγίσεις πάνω στο ζήτημα να καταθέσουν ισότιμα τις απόψεις τους, προκειμένου να γίνει κατανοητό το περιεχόμενο της συμφωνίας και οι συνέπειες που παράγει για τους δύο λαούς και όχι μόνο.

«Εάν δεν ξέρεις τα ιστορικά γεγονότα, δεν είναι εύκολο να καταλάβεις», ανέφερε στην ημερίδα ο έμπειρος ιστορικός σλαβολόγος του ΑΠΘ, Σπύρος Σφέτας που παρακολουθεί το ζήτημα για πάνω από τριάντα χρόνια και δηλώνει ότι η συμφωνία είναι η καλύτερη που θα μπορούσε να επιτευχθεί. Τα αρνητικά της συμφωνίας δεν είναι τόσο επώδυνα που να εγκυμονούν εθνικούς κινδύνους, ενώ καλύφθηκαν οι βασικές γραμμές που είχαμε στο θέμα.

Ο όρος «Μακεδών» λόγω της αρχαιότητας είναι συνυφασμένος με τον ελληνισμό. Επιθυμούμε οριοθέτηση ταυτοτήτων μεταξύ ελληνισμού και σλαβισμού, χωρίς να αναγνωρίζουμε μακεδονικό έθνος. Αυτή η οριοθέτηση του προσωνυμίου «Μακεδονία» είναι το πνεύμα που διαχέεται σε όλη τη Συμφωνία». Άλλο η αρχαία Μακεδονία, εννοείται ότι εκεί όλα συνδέονται με τον ελληνισμό και άλλο ο 19^{ος} και ο 20^{ος} αιώνας.

Ως προς τη γλώσσα, η γλώσσα τους επίσημη, στην επιστήμη της σλαβολογίας, χαρακτηρίζεται «μακεδονική» και είναι αυτόν τον όρο ότι είναι σλάβικη. Γι' αυτόν τον λόγο, η συμφωνία στη συγκεκριμένη διατύπωση αναφέρει ότι ανήκει στην οικογένεια των νότιων σλαβικών γλωσσών, άρθρο 7 παράγραφος 4. Συνεπώς, η γλώσσα των βορείων γειτόνων δεν έχει καμμία σχέση με την αρχαία γλώσσα των Μακεδόνων, είναι σλάβικη και ανήκει στην οικογένεια που προανέφερα.

Ως προς την ταυτότητα, δεν συζητάμε για αλλαγή ταυτότητας σε εξέλιξη, αλλά οριοθέτηση μεταξύ ελληνισμού και σλαβισμού. Νομίζω ότι αυτό είναι το πνεύμα της Συμφωνίας των Πρεσπών, η διάκριση του ενός από του άλλου. Οριοθέτηση γεωγραφική και οριοθέτηση ταυτοτήτων. Δεν αναγνωρίζουμε εθνότητα, οριοθετούμε τη σλαβική τους ταυτότητα από τον ελληνισμό. Για εμάς δεν αλλάζει τίποτα. Μακεδόνες θα συνεχίσουμε να αυτοαποκαλούμαστε. Ούτε το αεροδρόμιο της Μακεδονίας, ούτε το Πανεπιστήμιο Μακεδονία θα αλλάξει όνομα.

Όσον αφορά στον όρο «ιθαγένεια», οι ίδιοι στη μετάφραση της Συμφωνίας των Πρεσπών στη δική τους γλώσσα την αποδίδουν ξεκάθαρα με τη λέξη «Drzavjanstvo», που στα ελληνικά αποδίδεται με τη λέξη «ιθαγένεια», υπηκοότητα, ενώ στα αγγλικά με τη λέξη «citizenship». Δεν χρησιμοποιούν τον όρο «nationality» που θα μπορούσαν, το αποφεύγουν, γιατί άραγε;

Μετά τη σχετική τροπολογία που κατατέθηκε στη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος από τους επτά Βουλευτές της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, γίνεται απολύτως ξεκάθαρο η ιθαγένεια δεν προκατάβει τον εθνικό προσδιορισμό των πολιτών της βορείου γείτονος και επομένως εθνότητα και ιθαγένεια διαχωρίζονται πλήρως, χωρίς καμμία αμφιβολία και μάλιστα με συνταγματική κατοχύρωση.

Πλέον μόνο όσοι δεν θέλουν, δεν καταλαβαίνουν.

Υπάρχει, όμως, μία θλιβερή, ιδιαίτερα επικίνδυνη κατηγορία πολιτικών, που ενώ άσκησαν εξουσία από θέσεις ευθύνης στην πατρίδα μας -μιλώ για Πρωθυπουργούς, Υπουργούς Εξωτερικών, Αναπληρωτές Υπουργούς Εξωτερικών- συνεχίζουν να προτάσσουν το κομματικό, το προσωπικό συμφέρον απέναντι σε αυτό που υποτίθεται υπηρετούν, το εθνικό.

Η συμφωνία είναι ισορροπημένη. Οριοθετούνται τα ζητήματα

ταυτότητας και δεν υπάρχουν εθνικοί κίνδυνοι. Βάζει τέλος στην παραχάραξη της ιστορίας. Η συμφωνία πατάσει τον αλυτρωτισμό και εγγυάται τα σύνορα ανάμεσα στις δύο χώρες. Γίναμε από μέρος του βαλκανικού προβλήματος, μέρος της λύσης.

Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης είχαν εστιάσει σε τρία ζητήματα. Το ένα είναι το όνομα. Το όνομα άλλαξε, έγινε γεωγραφικός προσδιορισμός «Βόρεια Μακεδονία», με κατοίκους Σλάβους που κατοικούν στη Βόρεια Μακεδονία.

Το δεύτερο είναι το απαραβίαστο συνόρων. Η συμφωνία έχει ένα ολόκληρο κεφάλαιο για το απαραβίαστο των συνόρων.

Το τρίτο είναι η υπόθεση της ύπαρξης ή μη μειονότητας στην Ελλάδα. Γίνεται ξεκάθαρο και ήδη έχει περάσει στο Σύνταγμα τους ότι αλλάζει το άρθρο 41 και ουσιαστικά λέει τα ίδια πράγματα που λέει το αντίστοιχο άρθρο 118 του Ελληνικού Συντάγματος, που αφορά στον απόδημο ελληνισμό. Δηλαδή δεν υπάρχουν πια μειονότητες, τις κατήρησαν.

Τέλος, στο εξωτερικό αντιλαμβάνονται πλέον ότι η Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας και η αρχαία Μακεδονία είναι δύο τελείως διαφορετικά πράγματα. Οι προηγηθείσες αναγνωρίσεις των εκατόν σαράντα κρατών της βόρειας γείτονος με το όνομα «Μακεδονία», εφόσον η συμφωνία τεθεί σε ισχύ, θα ανήκουν στην ιστορία.

Κλείνοντας, θέλω να ευχαριστήσω όλους τους ειδικούς επιστήμονες που δούλεψαν με υπευθυνότητα και ευθυκρισία, προκειμένου να φέρουν τους δύο λαούς σε συμφωνία αλληλοκατανόησης και ευμερείας, ιδιαίτερα τον καθηγητή Αρχαιολογίας και Ιστορίας κ. Μιχαηλίδη και τον κ. Μιλτιάδη Σαρηγιαννίδη για την παρουσία τους, προκειμένου να πουν ακριβώς τα ίδια πράγματα ενώπιον δύο εντελώς διαφορετικών ακροατηρίων, αυτού της ημερίδας των ΥΠΕΞ και της ημερίδας της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών στη Θεσσαλονίκη. Συγχαρητήρια! Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Προχωρούμε με τον Βουλευτή της Χρυσής Αυγής κ. Κασιδιάρη.

Ορίστε, κύριε Κασιδιάρη.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Βιώνουμε στιγμές εθνικά κρίσιμες. Βρισκόμαστε σε μία ιστορική καμπή εξίσου κρίσιμη με αυτή που βρέθηκαν οι Έλληνες τον Οκτώβριο του 1912, όταν ο στρατηλάτης Βασίλειος Κωνσταντίνος βρέθηκε προ ενός πολύ μεγάλου διλήματος. Ο ελληνικός στρατός είχε συντρίψει τα οχυρά των Τούρκων στο Σαραντάπορο, είχε προελάσει, είχε συντρίψει είκοσι πέντε χιλιάδες Τούρκους στην πόλη των Γιαννιτσών, ο τουρκικός στρατός αποχωρούσε τρέχοντας προς τη Θεσσαλονίκη και τότε τέθηκε ένα τεράστιο δίλημμα στον Κωνσταντίνο: Αν θα προελάσει ανατολικά, για να καταλάβει το μεγαλύτερο γεωπολιτικό κέντρο του βορρά, την πόλη της Θεσσαλονίκης, ή αν θα στραφεί προς το ελληνικό Μοναστήρι. Και λέω ελληνικό Μοναστήρι, γιατί το Μοναστήρι και όλη η επαρχία του, ήταν βαθιά ελληνική. Μιλούσαν μόνο την ελληνική γλώσσα οι κάτοικοι του. Στις επίσημες τουρκικές απογραφές υπήρχαν διακρίσεις εξήντα χιλιάδες Έλληνες στην επαρχία Μοναστηρίου, οι οποίοι στην πραγματικότητα ήταν πάνω από τριακόσιες δέκα χιλιάδες το 1912.

Και ερωτά κανείς σήμερα πού είναι αυτοί οι Έλληνες. Οι Έλληνες αυτοί παραμένουν στη σκλαβωμένη Μακεδονία, στο βόρειο τμήμα της Μακεδονίας, το οποίο σήμερα κατέχεται από ξένη δύναμη και έχουν υποστεί προπαγάνδα, έχουν υποστεί διωγμούς. Αλλά οι Έλληνες αυτοί δεν έχουν χάσει την εθνική τους ταυτότητα και είναι εγκληματικό και προδοτικό να λέγεται στη Βουλή των Ελλήνων πως δεν υπάρχουν Έλληνες στην περιοχή των Σκοπίων.

Εξίσου κρίσιμη ιστορική καμπή με αυτή που προανέφερα, βίωσε το έθνος και το 1991, όταν είχαμε μία δεύτερη ευκαιρία να καταλάβουμε αυτά τα προαιώνια ελληνικά εδάφη, όταν ο ίδιος ο Μιλόσεβιτς, ως Πρόεδρος της ακόμα ενωμένης Γιουγκοσλαβίας, είχε προτείνει στις τότε ελληνικές κυβερνήσεις, σε Μητσοτάκη αλλά και Παπανδρέου, να διαμελιστούν τα Σκόπια και να τα μοιραστούν από κοινού Ελλάς και Σερβία. Και τότε είχαμε μία εξίσου προδοτική ηγεσία, όπως έχουμε και σήμερα.

Ο ελληνικός λαός φαίνεται ότι δεν μαθαίνει ποτέ, διότι και τότε ένας Μητσοτάκης ήταν στα πράγματα, όπως και σήμερα ένας

Μητσοτάκης προαλείφεται να είναι στα πράγματα. Τότε ήταν Πρωθυπουργός ένας Παπανδρέου. Σήμερα ένα κακέκτυπο του Παπανδρέου, ο Αλέξης Τσίπρας, έχουμε την ατυχία να διοικεί τη χώρα –με συγχωρείτε.

Έχουμε, λοιπόν, μία προδοτική συμφωνία, η οποία δεν εκχωρεί μόνο το όνομα, εκχωρεί το όνομα μιας περιφέρειας της ελληνικής επικράτειας, δίνοντας έτσι το δικαίωμα στους Σκοπιανούς στην πορεία να έχουν άλλες αιτιάσεις στον αλυτρωτισμό τους.

Όταν εκχωρείται όνομα μιας ελληνικής περιφέρειας, μιας περιφέρειας της ελληνικής επικράτειας είστε ένα βήμα προς της εκχωρήσεως ελληνικού εδάφους. Γι' αυτό, αυτή η προδοτική συμφωνία είναι παράνομη, είναι ενάντια στο Σύνταγμα των Ελλήνων, ακόμα και αν την ψηφίσουν εκατόν πενήντα ένας, ακόμα και αν την ψηφίσουν εκατόν ογδόντα, ακόμα και αν την ψηφίσουν διακόσιοι ογδόντα ή τριακόσιοι Βουλευτές. Η συμφωνία αυτή είναι παράνομη, ιστορικά απαράδεκτη, αντισυνταγματική και ενάντια στα ελληνικά συμφέροντα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ αναζητά εναγωνίως εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές για να δώσουν σήμερα μία ψήφο εμπιστοσύνης, για να δώσουν αύριο μία ψήφο για την επαίσχυντη Συμφωνία των Πρεσπών. Οι Βουλευτές αυτοί που θα πράξουν αυτό το εθνικό έγκλημα θα γραφτούν στις πιο μαύρες σελίδες της ελληνικής ιστορίας ως προδότες του ελληνικού έθνους.

Και θα απευθυνθώ στον Τσίπρα και θα του πω αυτό που λέει σήμερα σύσσωμος ο λαός: Είσαι ένας προδότης, ένας ολετήρας, ένας εκμαυλιστής του ελληνικού έθνους. Αυτό το άθλιο και προδοτικό Σύμφωνο των Πρεσπών μπορεί να συγκριθεί μόνο με αυτά τα εγκλήματα που έκαναν οι πολιτικοί σας πρόγονοι, οι κομμουνιστές και συμμορίτες το 1949, όταν και πάλι σε συνεργασία με τους Σλάβους των Σκοπίων πολέμησαν, σήκωσαν τα όπλα σε βάρος του ελληνικού έθνους για να αποσχιστεί από την ελληνική επικράτεια η Μακεδονία. Και τότε, όπως θυμάστε πολύ καλά, ο ελληνικός στρατός, ο εθνικός στρατός τους συνέτριψε και τους έθαψε στο Γράμμο και στο Βίτσι.

Δεν θα κάνω καμία ιδιαίτερη αναφορά στον Καμμένο. Αυτός ο άνθρωπος θα ήταν απλά ένας ευτραφής, ένας φαιδρός γελωτοποιός. Ήταν και αυτός ένας αισχρός προδότης, ο οποίος με τη στάση του έδωσε ανάσα σε αυτό το ανθελληνικό, σε αυτό το εθνομηδενιστικό μόρφωμα του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ που διέλυσε την Ελλάδα τα τελευταία τέσσερα χρόνια.

Οφείλω, όμως, να μιλήσω για την πολιτική απάτη της Νέας Δημοκρατίας. Θα πω τα λόγια που έχουν πει οι εκπρόσωποι της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι τηρούν την ίδια ακριβώς προδοτική στάση για το ζήτημα της Μακεδονίας με τους έτερους εθνοπροδότες τους, του ΣΥΡΙΖΑ και του Καμμένου.

Η Ντόρα Μπακογιάννη, λοιπόν, δήλωσε πρόσφατα: «Δεν έχω αλλάξει θέση στο σκοπιανό από το 2000. Λέω «ναι» στο Βόρεια Μακεδονία». Αυτό δήλωσε στον ραδιοφωνικό σταθμό του ΣΥΡΙΖΑ στις 24 Ιουλίου.

Ομοίως, δήλωσε και ο Δένδιας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος σήμερα, επίσημη γραμμή της Νέας Δημοκρατίας: «Θέση της Νέας Δημοκρατίας είναι σύνθετη ονομασία με τον όρο «Μακεδονία»». Αυτά για να ξεκαθαρίσει στην Αίθουσα της Εθνικής Αντιπροσωπείας, ποιοι είναι οι πατριώτες και ποιοι είναι οι προδότες, ποιοι έχουν δικαίωμα να μιλάνε για τα εθνικά δίκαια και ποιοι πρέπει να σωπαίνουν.

Βρισκόμαστε στον πυρήνα μιας σφοδρής γεωπολιτικής διαμάχης. Όλες οι μεγάλες δυνάμεις ερίζουν, τα συμφέροντά τους συγκρούονται στην περιοχή του Αίμου. Στην Ελλάδα, λοιπόν, απαιτείται μία εθνική ηγεσία, γιατί το σκοπιανό είναι ένα τεράστιο εθνικό θέμα. Μόνο μία εθνική ηγεσία της Χρυσής Αυγής θα μπορούσε να λύσει με τρόπο που έχω επεξηγήσει λεπτομερώς σε αυτήν την Αίθουσα, αφήνοντας τα Σκόπια να διαλυθούν, αφήνοντας τη διαμάχη Σλάβων και Αλβανών να επεκταθεί. Αυτό θα γινόταν εάν θέτοντας το δικαίωμά μας στην αρνησικυρία για την είσοδο των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μπλοκάρουμε όλες τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις και οδηγούσαμε τα Σκόπια σε μία διαμάχη που σίγουρα θα μας ξαναπήγαγε πίσω σε αυτό που ανέφερα, στο '91, όταν θα ήταν ευκαιρία για την Ελλάδα να μπει ακόμα και με στρατιωτικές δυνάμεις στα Σκόπια ως δύναμη ειρηνευτική και να κάνει ξανά ελληνικά αυτά τα

εδάφη που μας ανήκουν εδώ και αιώνες.

Υπάρχει μία προφητεία –γιατί οι προφητείες είναι αυτές που μιλάνε στην ψυχή του λαού και όχι τα κούφια λόγια των πολιτικών– του Πατροκοσμά που λέει: «Θα έρθει πρώτα ένα ψευτορωμαίικο. Να μην το πιστέψετε. Θα φύγει πίσω». Αυτό το ψευτορωμαίικο είναι αυτές οι άθλιες μνημονιακές, εθνομηδενιστικές κυβερνήσεις των τελευταίων ετών.

Θα φύγει πίσω το ψευτορωμαίικο και θα έρθει μία πραγματικά εθνική ηγεσία της Χρυσής Αυγής στην Ελλάδα, η οποία θα ανατρέψει –και το τονίζω αυτό, γιατί είναι πολλά τα ψέματα που ακούει ο ελληνικός λαός από συγκυβέρνηση και από δήθεν Αντιπολίτευση, ότι λέει δεν ανατρέπεται το προδοτικό Σύμφωνο των Πρεσπών– αυτό το προδοτικό σύμφωνο, θα κάνει κουρελόπανο αυτό το προδοτικό σύμφωνο με έναν νόμο. Θα σταματήσει το ελληνικό κράτος να αναγνωρίζει το δικαίωμα στο κρατίδιο των Σκοπίων να χρησιμοποιεί τον όρο «Μακεδονία». Και με βάση το έγγραφο, το οποίο έχει αποστείλει ο Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, στο ΝΑΤΟ, αλλά και στα Σκόπια, θα πάψει να ισχύει μονομερώς το Σύμφωνο των Πρεσπών. Από εκεί και πέρα, ο χρόνος θα είναι δικός μας και θα θέσουμε βέτο, θα θέσουμε το δικαίωμα της αρνησικυρίας σε κάθε στάδιο ενταξιακών διαπραγματεύσεων των Σκοπίων με ΝΑΤΟ και Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να πέσει. Ασφαλώς, και η Χρυσή Αυγή θα καταψηφίσει την πρόταση εμπιστοσύνης αυτής της άθλιας συγκυβέρνησης. Ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να πέσει, γιατί είναι η αιτία της καταστροφής του έθνους, γιατί μαζί με τη Νέα Δημοκρατία, για να είμαστε ειλικρινείς, ψήφισε όλα τα εθνομηδενιστικά νομοσχέδια, το τρίτο μνημόνιο, την ισλαμοποίηση της Ελλάδος μέσω της δημιουργίας ισλαμικού τεμένους, τα hot spots για τους λαθρομετανάστες και παρέδωσε τη χώρα στην αναρχία και στην τρομοκρατία.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, λοιπόν, πρέπει να πέσει και να ανατείλει μία νέα Χρυσή Αυγή του ελληνισμού. Διότι μόνο έτσι θα διαφυλάξουμε τα ιερά και τα όσια της Ελλάδος, θα διασώσουμε το όνομα της Μακεδονίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να λάβω τον λόγο για μία παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Νικόλαος Βούτσης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Δεν είναι δυνατόν σε αυτή την Αίθουσα να ακούγεται αυτό το παραλήρημα περί προδοσίας και περί προδοτών, όταν μάλιστα –και ήταν πολύ επεξηγηματικός ο ομιλητής– αυτό εδράζεται όχι σε μία ρητορική ακραίου διχασμού ή απόψεων ή οτιδήποτε άλλο, αλλά σε μία λογική έγκλησης για αλυτρωτική από μέρους μας πλέον, αντίληψη, διαχρονική μάλιστα, ιστορική, σε τρεις φάσεις, όπως μας αναλύθηκε προηγούμενα και για παρέμβαση, προφανώς στρατιωτική και στις τρεις αυτές φάσεις που παρενέβη για να διαλυθεί η γείτονα χώρα. Πρόκειται περί πρόκλησης δεν θα έλεγα άνευ προηγουμένου. Διότι τουλάχιστον υπάρχουν προηγούμενα από αυτή την πλευρά ως προς αυτό το ζήτημα.

Επειδή, όμως, είναι ένα θέμα, το οποίο ομολογημένα από ορισμένες πλευρές στο παρελθόν, στο '91 και άλλου, ανομολόγητα και από άλλες πλευρές που δεν έχουν το θάρρος, το θάρρος το οτιδήποτε –δεν με ενδιαφέρει– του κ. Κασιδιάρη να το θέτει εδώ μέσα, δηλαδή το ζήτημα ενός ελληνικού αλυτρωτισμού για στρατιωτικές επεμβάσεις και για στρατιωτικές περιπέτειες στην περιοχή μας, το αναφέρω.

Θεωρώ ότι αυτό αποτελεί ακραία πρόκληση. Σας επαναλαμβάνω, δεν είναι τόσο οι χαρακτηρισμοί περί προδοσίας, προδοτών και τα λοιπά, τα οποία τα ακούμε τόσο καιρό και τα έχει αποτιμήσει ο ελληνικός λαός και θα τα ξανακούσουμε. Αυτά χαρακτηρίζουν αυτούς που τα λένε. Κυρίως, όμως, είναι η επένδυση η ιστορική, η φιλοσοφική, η γεωστρατηγική και η πολιτική, η οποία μας ανελύθη για πρώτη φορά τόσο ενεργά μέσα σε αυτή την Αίθουσα και η οποία αποτελεί ανοιχτή πρόκληση.

Όλοι είμαστε –νομίζω– νοήμονες εδώ μέσα. Το μεσημέρι ακούσαμε τον Αρχηγό του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσής Αυγής. Θέλω

να πω ότι είναι η δεύτερη, τρίτη φορά που κρατιούνται κάποια προσχήματα μεν στο επίπεδο της συζήτησης, όταν είναι σε επίπεδο αρχηγών. Ύστερα, όμως, αμέσως, ένας εκπρόσωπος αυτού του κόμματος λέει το 100% της άποψης του, το οποίο εν προκειμένω, είναι άκρως επικίνδυνο, διχαστικό, αντιλαϊκό για όλη την περιοχή μας, ανιστόρητο και εξαιρετικά επικίνδυνο και για τις διεθνείς σχέσεις της χώρας. Είμαι υποχρεωμένος να κάνω αυτή τη δήλωση με βάση τις απόψεις που ακούστηκαν.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κύριε Κασιδιάρη, πολιτικά ανέλυσε ο Πρόεδρος.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Αναφέρθηκε το όνομά μου και βάσει Κανονισμού δικαιούμαι τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Σύμφωνα. Δεν είπα κάτι για εσάς. Εγώ δεν κατάλαβα.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Πολύ ήπια θα απαντήσω και σε επίπεδο ιστορίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Να σας παρακαλέσω να μην αρχίσει αντίλογος.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Δεν θα κάνω καμμία αντιπαράθεση. Ιστορικά, όμως, οφείλω μία απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ορίστε, κύριε Κασιδιάρη, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Αναφέρθηκε το όνομά μου και γνωρίζω ότι με βάση τον Κανονισμό δικαιούμαι τον λόγο.

Λοιπόν, δύο τινά συμβαίνουν: Ή ο Πρόεδρος της Βουλής δεν παρακολούθησε τα λεγόμενά μου ή δεν είναι γνώστης της ελληνικής ιστορίας και της ελληνικής γλώσσας.

Μίλησε, κατ' αρχάς, για χρήση του στρατού. Ως γνωστόν, το 1912, περίοδος που αναφέρθηκε, την περίοδο των Βαλκανικών Πολέμων, η Ελλάς επεκτάθηκε. Απελευθερώθηκε η Ήπειρος, η Μακεδονία, η Θράκη, τα νησιά του Αιγαίου με τη χρήση των όπλων. Ο ελληνικός στρατός απελευθέρωσε αυτά τα εδάφη που είναι σήμερα ελεύθερα και ελληνικά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Και υπεγράφησαν συμφωνίες.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε. Θα έχετε τον χρόνο να απαντήσετε μετά. Επιτρέψτε μου, όμως. Δεν είναι πρέπον να διακόπτετε έναν Βουλευτή, ένα μέλος της εθνικής αντιπροσωπείας την ώρα που αγορεύει.

Το 1991 υπήρξε πρόταση του Μιλόσεβιτς να γίνει διαμελισμός του κρατιδίου των Σκοπίων και να μοιραστούν τα δύο κομμάτια, το ένα στη Σερβία και το άλλο στην Ελλάδα. Αυτό είναι ένα ιστορικό γεγονός, που δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανείς. Και εγώ δεν παίρνω καμμία θέση.

Από και πέρα, εις ό,τι αφορά την αναφορά μου στο σήμερα, πράγματι τα Σκόπια θα οδηγούνταν σε εμφύλια διαμάχη, εάν δεν υπήρχε η παρέμβαση αυτή προς ένταξή τους στο ΝΑΤΟ. Και τότε είπα -πρόσεξε με- ότι η Ελλάς θα μπορούσε να παρέμβει ως ειρηνευτική δύναμη. Ακούσατε τα λεγόμενά μου. Έχουν καταγραφεί στα Πρακτικά της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κύριε Κασιδιάρη, με συγχωρείτε. Είναι πολιτική ανάλυση αυτό. Δεν είναι προσωπικό. Παρακαλώ, ολοκληρώνετε.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Ομιλώ για την παρέμβαση της Ελλάδος ως ειρηνευτικής δύναμης και εσείς λέτε ότι είμαι πολεμοχαρής.

Δεν έχω να απαντήσω τίποτε άλλο, κύριε Πρόεδρε. Στην κρίση του ελληνικού λαού τα λεγόμενα και οι πράξεις όλων μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ζητήσατε τον λόγο επί προσωπικού. Ήταν πολιτική ανάλυση αυτό που κάνατε. Να έχετε παρακαλώ τις απόψεις σας, οι οποίες κρίνονται από τον κόσμο.

Προχωρούμε τώρα στον κ. Αμανατίδη, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ. Ορίστε, έχετε τον λόγο, κύριε Αμανατίδη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Η προδοσία του φασισμού και του ναζισμού είναι η προδοσία απέναντι στον άνθρωπο, είναι η προδοσία απέναντι στις ανθρωπίνες αξίες. Και δυστυχώς, ακούστηκαν αυτά σε μία ημέρα όπου εκοιμήθη ο Μακαριστός Παύλος πλέον, ο οποίος με τον λόγο του στάθηκε ανάχωμα σε αυτό που ακριβώς προηγουμένως ακούσαμε από την Χρυσή Αυγή.

Κύριε πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές, είχα την τιμή να υπηρετήσω επί τρία χρόνια στο Υπουργείο Εξωτερικών, ασκώντας αυτό που ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Νίκος Κοτζιάς, και ο πρωθυπουργός κ. Αλέξης Τσίπρας, έθεσαν από την αρχή: ενεργητική, πολυδιάστατη, ανεξάρτητη εξωτερική πολιτική.

Κύριε πρόεδρε, θα προσπαθήσω να μιλήσω για θέματα, τα οποία δεν έχουν ακουστεί μέχρι τώρα.

Η εκτίμησή μου είναι η εξής: Η Νέα Δημοκρατία κυριαρχείται αυτή τη στιγμή -και έχει ειπωθεί από πολλούς ομιλητές- από την ακροδεξιά πτέρυγα και συνισταμένη της. Αυτό, όμως, που συμβαίνει στη Νέα Δημοκρατία, συνειδητά προσπαθεί να το οδηγήσει και να επικρατήσει στη χώρα. Οδηγεί συνειδητά τη χώρα στα άκρα. Έχει μάλιστα ανθρώπους στον κόλπο της που δεν απολογήθηκαν. Απλώς τότε δικαιολογήθηκαν ότι ήταν ακτιβιστές της Δεξιάς και ότι εκείνη τη περίοδος ήταν περίοδος με φασαρίες.

Η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Μητσοτάκης εγκάλεσε τον Πρωθυπουργό της χώρας ότι υπέγραψε εκεί που άλλοι έξι Πρωθυπουργοί δεν υπέγραψαν. Η απάντηση είναι απλή. Δεν υπέγραψαν οι άλλοι έξι Πρωθυπουργοί, γιατί ακριβώς δεν κατάφεραν τους εθνικούς στόχους και την εθνική γραμμή, γιατί τους την αρνιόντουσαν και ποτέ δεν την δέχτηκαν, ποτέ δεν είχαν αυτή την επιτυχία. Ή μήπως δεν υπήρχε εθνική θέση, αυτό που τώρα προσπαθεί να αποφύγει ο κ. Μητσοτάκης;

Στις 11-7-2017 σε επίκαιρη ερώτηση εδώ στο Κοινοβούλιο ο κ. Μητσοτάκης -ήταν μπροστά και όλη η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εξωτερικών και ο Πρωθυπουργός και μπορείτε να ανατρέξετε στο βίντεο- αναρωτήθηκε και απάντησε απέναντι στον κ. Λεβέντη, λέγοντας ότι η Βουλή έχει εθνική θέση. Δύο φορές διατυπώθηκε. Πρώτα απ' όλα στις προγραμματικές δηλώσεις της Νέας Δημοκρατίας του 2007. Ανατρέξτε στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Εξωτερικών. Στις 30 Οκτωβρίου του 2007 στις προγραμματικές θέσεις της Νέας Δημοκρατίας με Πρωθυπουργό τον κ. Κωνσταντίνο Καραμανλή και Υπουργό Εξωτερικών την κ. Ντόρα Μπακογιάννη υπήρχε η εξής διατύπωση: αμοιβαία αποδεκτή λύση στη βάση της σύνθετης ονομασίας.

Να μην ανατρέξουμε στον πατέρα Κωνσταντίνο Μητσοτάκη. Στα βίντεο που κυκλοφορούν λέει: «Ναι στη σύνθετη ονομασία, αλλιώς θα πάμε στο σκέτο Μακεδονία».

Το 1995 με κυβέρνηση Παπανδρέου έγινε η Ενδιάμεση Συμφωνία με την υπογραφή του Κάρολου Παπούλια. Ήταν μία συμφωνία, η οποία ποτέ δεν ήρθε από το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης κάνει ότι δεν γνωρίζει πως υπάρχει εθνική θέση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριε Δένδια, είναι πολύ εύκολο να μπορείτε να αστειεύσετε με τέτοια θέματα. Αλλά όταν πάτε να διχάσετε τον ελληνικό λαό σε εθνικά θέματα...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Έχετε παραφρονήσει; Εάν πάσχετε από βαρηκοΐα, δεν φταίω εγώ. Εγώ έκανα ένα αστείο στη συνάδελφο, κ. Βάκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Με συγχωρείτε πολύ.

Στις 09-01-2018 ο Κυριάκος Μητσοτάκης έλεγε ότι η χώρα έχει εθνική γραμμή το Βουκουρέστι του 2008, που είναι κεκτημένο στο σύνολό του. Στις 4-4-2008 ο Κωνσταντίνος Καραμανλής απάντησε σε ερώτηση του δημοσιογράφου, Νίκου Μελέτη. Η ερώτηση ήταν: «Αλλάξε κάτι για τη γεωγραφική ονομασία και για τα erga omnes;». Και η απάντηση: «Μιλάμε για μία καθαρή, σύνθετη ονομασία».

Ήταν και η περίοδος όπου Πρωθυπουργός ήταν ο κ. Αντώνης Σαμαράς, και Αντιπρόεδρος και Υπουργός Εξωτερικών ο κ. Ευάγγελος Βενιζέλος. Στις 28-09-2014 στην 69^η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ ο κ. Βενιζέλος απευθυνόμενος από το Βήμα της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ έλεγε ότι η ελληνική θέση είναι σύνθετη γεωγραφική ονομασία.

Γιατί, λοιπόν, δεν υπογράψατε; Γιατί ακριβώς ποτέ δεν είχατε

την επιτυχία που είχε η συμφωνία αυτή, δηλαδή σύνθετη γεωγραφική ονομασία, *erga omnes*, με συνταγματικές αλλαγές -που προσθέσαμε- για κατάλυση του αλυτρωτισμού και για όλες τις χρήσεις. Και μη μου πείτε ότι οι διαπραγματεύσεις γίνονταν τότε από τους Πρωθυπουργούς, Υπουργούς Εξωτερικών έτσι για πλάκα και ότι αν αύριο ή μεθαύριο τους έλεγαν τότε ότι δεχόμαστε τη σύνθετη γεωγραφική ονομασία, δεν θα υπέγραφαν. Αποτύχατε και σε αυτό, λοιπόν, το θέμα.

Στις 11-06-2018 μας κατηγορήσατε για μυστική διπλωματία. Στις 2-10-2018 η κ. Σπυράκη συναντιόταν με τον κ. Ζάεφ. Η συμφωνία ανατρέπει τα αρνητικά δεδομένα, τα οποία είχαν διαμορφωθεί για τη χώρα μας όλο αυτό το προηγούμενο διάστημα. Θέλω να καλέσω και απ' αυτό το Βήμα τους φορείς αλλά και όλους εκείνους που καλόπιστα αντιδρούν να μην ενδώσουν και να μην πέσουν στην παλίνδο του εθνικισμού, η οποία οδηγεί σε επικίνδυνους ατραπούς.

Όσον αφορά το εκκλησιαστικό τώρα. Στις 30-04-2018 με ανακοίνωση του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ο Πρωθυπουργός κ. Ζάεφ και δέκα επίσκοποι της γειτονικής χώρας καταθέτουν αίτημα στο Οικουμενικό Πατριαρχείο με το οποίο ζητούν αυτονομία ή αυτοκεφαλία με το όνομα: «Αρχιεπισκοπή Αχριδών και πάσης Ιουστινιάνης». Αυτό αποκρύβεται εσκεμμένα. Και αποκρύβεται μάλιστα και από κληρικούς, οι οποίοι γνωρίζουν ακριβώς το τι υπάρχει. Δεν θα πρέπει, λοιπόν, να πέφτουμε καλόπιστα σε αυτό που προσπαθούν να κρύψουν. Είναι η ελπίδα απέναντι στο φόβο.

Προσπαθούν να φοβίσουν και να πουν ότι δεν θα υπάρχουν πλέον ο Παύλος Μελάς, ο Μακεδονικός Αγώνας, οι Βαλκανικοί Πόλεμοι. Να μη στεναχωριούνται. Ήδη στους χάρτες έχει αλλάξει. Το «BBC» επάνω είχε το «North Macedonia» και κάτω τη δική μας περιοχή ως Μακεδονία. Θα εξακολουθεί να γιορτάζεται ο Μακεδονικός Αγώνας, γιατί είναι ο αγώνας τον οποίο δώσαμε για την απελευθέρωση από τη Οθωμανική αυτοκρατορία και αυτό θα συνεχιστεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχουν ασφαλιστικές δικλείδες; Πρώτ' απ' όλα είναι η συνταγματική Αναθεώρηση. Έχει τεθεί σε ισχύ η τροπολογία 33 και ο συνταγματικός νόμος, ο οποίος έχει δημοσιευτεί στις 12 Ιανουαρίου στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως της γειτονικής χώρας, όπου λέει ότι από την ημέρα που θα τεθεί -και έχει τεθεί- σε ισχύ η τροπολογία 33, η υπηκοότητα θα είναι μακεδονική-πολίτης της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας, το οποίο δεν τους προσδιορίζει, ούτε προκαθορίζει την εθνότητα στην οποία ανήκουν οι πολίτες. Είναι συνταγματικός νόμος πλέον της γειτονικής χώρας. Έχει κανείς να πει τίποτα επ' αυτού; Ποιες είναι οι ασφαλιστικές δικλείδες της χώρας μας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταλαβαίνω τους ανθρώπους που καλόπιστα φοβούνται ότι αυτό δεν θα το εφαρμόσουν. Είναι άλλο η κριτική επάνω στην ίδια τη συμφωνία και άλλο στο εάν θα την εφαρμόσουν ή όχι, όπως έκαναν με την ενδιάμεση συμφωνία. Υπάρχουν ασφαλιστικές δικλείδες; Ναι. Πρώτ' απ' όλα είναι η ίδια η συμφωνία. Δεν επιτρέπει να αλλάξουν τα άρθρα τα οποία μιλούν για την ονομασία. Δεύτερον, ορίζει τη διαφορά το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Τρίτον, και κυριότερο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πορεία της χώρας αυτής για την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση περνάει από την Ελλάδα.

Ποιες άλλες ασφαλιστικές δικλείδες θέλετε συν τις συνταγματικές αλλαγές;

Και το δεύτερο που θέλω να μοιραστώ μαζί σας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές -και κλείνω, κύριε Πρόεδρε- είναι το εξής: Σκεφτόμουν και έλεγα αν είναι δυνατόν ο κ. Μητσοτάκης, που είναι ο μόνος σε όλον τον κόσμο που λέει ότι δεν βγήκαμε από τα προγράμματα, που καταστροφολογεί, να μην το βλέπει. Νομίζω ότι ο κ. Μητσοτάκης το βλέπει. Δεν θέλει μόνο να μειώσει την επιτυχία της Κυβέρνησης, αλλά χτίζει και για το μέλλον, γιατί θέλει να δικαιολογήσει και το πρόγραμμά του που βγάζει με περιοριστικές πολιτικές, αλλά και να πει πλέον ότι η κρίση δεν τελείωσε και, άρα, κοινωνικά δικαιώματα και κοινωνικά αγαθά θα περικοπούν, όπως ατυχώς, ανεπιτυχώς προσπάθησε να κρύψει και στην τελευταία του συνάντηση. Υπάρχει, όμως, ένα εμπόδιο και αυτό

δεν παύει να είναι ο ελληνικός λαός.

Όσο και να βαφτίζετε «τελευταία ρουσφέτια» την αναθεώρηση του Συντάγματος, τις εκατόν είκοσι δόσεις, την αύξηση του κατώτατου μισθού και την κατάργηση του υποκατώτατου, τα μέτρα για την πρώτη κατοικία, δεν πρόκειται να πτοήσετε κανέναν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κύριε Αμανατίδη, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω το εξής για την προμεούρα σας αυτή να πέσει αυτή η Κυβέρνηση εδώ και τρία χρόνια: Όσο θα υλοποιούνται θετικά μέτρα, που θα έχουν αποτελέσματα θετικά στην κοινωνία και δεν θα έχετε αντιπρόταση με επιχειρήματα στη νέα Ελλάδα το πώς πρέπει να προχωρήσει, τόσο εσείς θα μειώνεστε. Γι' αυτό και ακριβώς θέλετε πάση θυσία να πέσει η Κυβέρνηση. Εκπροσωπείτε το παλιό και τους λίγους. Εκπροσωπούμε το νέο και τους πολλούς. Κριτής όλων μας ο λαός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ευχαριστούμε.

Ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Τσιόρας έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ξεκινήσω την ομιλία μου, θέλω να κάνω μία αναφορά στη μνήμη του Δημήτρη Σιούφα όχι μόνο γιατί υπήρξε συμπολίτης, αλλά γιατί ήταν μια από τις πλέον εμβληματικές προσωπικότητες της ελληνικής πολιτικής σκηνής, αλλά βεβαίως και του ελληνικού Κοινοβουλίου από τη Μεταπολίτευση και μετά.

Ξεκινώντας θα προσχωρήσω στα γνωστά -θα σας έλεγα οικεία- ύδατα των συναδέλφων Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ.

Ο Μαξ Βέμπερ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο δοκίμιό του για τη σχέση ανάμεσα στην Πολιτική και την Ηθική είχε θέσει το ακόλουθο ερώτημα: Πότε και μέχρι ποίου βαθμού οι ηθικά αγαθό σκοποί μπορούν να αγιάζουν τα ηθικώς επικίνδυνα μέσα και τις παρενέργειες;

Ακριβώς μπροστά σε αυτό το δίλημμα βρίσκεται σήμερα το ελληνικό Κοινοβούλιο με τη συζήτηση της πρότασης ψήφου εμπιστοσύνης που προκάλεσε ο Πρωθυπουργός, διότι σήμερα στο πολιτικό τοπίο βρίσκεται ένας υπό προθεσμία Πρωθυπουργός, ο οποίος επιζητά διακαώς λίγο ακόμα χρόνο για την καταρρέουσα Κυβέρνησή του. Με ποια μέσα, όμως, και με ποιον τρόπο; Μέσω μιας κακοστημένης φαρσοκωμωδίας, η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL που προσπαθεί να ξεγελάσει τους πολίτες, δημιουργώντας για άλλη μία φορά διπλές πλειοψηφίες.

Ας μη γελιόμαστε. Αποκλειστικός στόχος των κυρίων Τσίπρα και Καμμένου δεν είναι να ξεκαθαρίσουν τους λογαριασμούς τους, αλλά να συνεχίσουν να συγκυβερνούν με δανεικούς Βουλευτές ενός πολιτικού «αλληλόχρεου» λογαριασμού. Έτσι ο μεν πρώτος, ο κ. Τσίπρας, θα μπορέσει να συνεχίσει να παριστάνει τον Πρωθυπουργό μιας ευκαιριακής κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας, ενώ ο δεύτερος, ο κ. Καμμένος, θα συνεχίσει να παριστάνει τον Πρόεδρο κοινοβουλευτικού κόμματος απολαμβάνοντας, μάλιστα, τα προνόμια που του παρέχει ο Κανονισμός της Βουλής και η ελληνική πολιτεία.

Για τον ηθικό κώδικα της ριζοσπαστικής Αριστεράς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, η επικείμενη ψήφος εμπιστοσύνης της συγκυβέρνησης από τους «πρόθυμους έξι» -ακούσαμε τον φοβερό συλλογισμό από τον Πρωθυπουργό- δεν λογίζεται ως αποστοσία, δεν αποτελεί προϊόν συναλλαγής κάτω από το τραπέζι, δεν έχει ανταλλάγματα και αργυρώνει τους Βουλευτές, δεν υποκρύπτει ελαστικές συνειδήσεις και ανήθικες πολιτικές εξαγοράς Βουλευτών, γιατί βεβαίως η παροχή ψήφου εμπιστοσύνης σ' αυτήν την Κυβέρνηση δεν διεξάγεται -και μιλάω πάντα για σας, για τη δική σας αντίληψη- στο ίδιο νοσηρό κλίμα του Δεκεμβρίου του 2014, όταν τότε προσπαθήσαμε να πετύχουμε συναινετικά την εκλογή νέου Προέδρου της Δημοκρατίας, προκειμένου να διατηρηθεί η σταθερή πορεία ανόρθωσης της πατρίδας μας. Για τους μετέπειτα συγκυβερνήτες, για τον ΣΥΡΙΖΑ και για τους ANEL, εκείνη την περίοδο αναβίωσαμε το 1965 και τις βρώμικες πρακτικές του παρακράτους.

Σήμερα, όμως, στις μέρες της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ οι πρόθυμοι σπεύδουν να διασώσουν την «πετυχημένη» αριστερή Κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό της από την ηθική υποχρέωση, προφανώς, απέναντι στα επιτεύγματά του. Ορθώνουν το πολιτικό τους ανάστημα με αίσθημα ευθύνης κόντρα σε όλους αυτούς που απεργάζονται δήθεν την αποσταθεροποίηση της χώρας. Δεν ξέρουμε απλώς ποιοι είναι αυτοί.

Τελικά, αποδεικνύεται ότι από «πολιτικό έρωτα» για τα αποτελέσματα της διακυβέρνησης του κ. Τσίπρα συνάπτεται αυτός ο γάμος όχι φυσικά από προξενιά με πανωπρόικι, τα οποία είναι τα υπουργεία και οι θέσεις στα ψηφοδέλτια. Όμως, όλα αυτά θα τα δούμε αμέσως μετά.

Αυτά κι άλλα παροιμιώδη πολλά ακούμε από τα κυβερνητικά στελέχη, προκειμένου να δικαιολογήσουν αυτό το μικροπολιτικό παζάρι, με το οποίο επιχειρούν να διασώσουν τις καρέκλες τους.

Όποιο, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και αν είναι το αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας δεν χωρά αμφιβολία πως η νομιμοποίηση αυτής της Κυβέρνησης έχει τρωθεί ανεπανόρθωτα.

Στο ίδιο παραπάνω δοκίμιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Βέμπερ σημειώνει πως: «Η τιμή και η αξιοπιστία του πολιτικού έγκειται ακριβώς στην προσωπική του ευθύνη για ό,τι κάνει, μια ευθύνη που δεν μπορεί και δεν πρέπει να αποσείσει ή να μεταπίσει.» Και σήμερα όλοι μας βρισκόμαστε προ των ευθυνών μας απέναντι στους πολίτες και πάνω απ' όλα απέναντι στην πατρίδα.

Σας καλώ, λοιπόν, να μη δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης στον κ. Τσίπρα. Σας ζητώ να καταψηφίσετε τον κ. Τσίπρα για όλα τα ψέματα που είπε, για τη βαθιά του περιφρόνηση στους δημοκρατικούς θεσμούς του Κοινοβουλίου και της δικαιοσύνης, για την αναβίωση του κομματικού και του πελατειακού κράτους και της ευνοιοκρατίας, για τη συντήρηση μιας διχαστικής ρητορείας άλλων εποχών, για την υπογραφή της Συμφωνίας των Πρεσπών.

Σας ζητώ να καταψηφίσετε τον κ. Τσίπρα, γιατί υπήρξε ένας ανειλικρινής, αμετροεπής και οπορτουνιστής Πρωθυπουργός.

Σας καλώ να αρνηθείτε την ψήφο εμπιστοσύνης, γιατί πλέον η δυσαρμονία -το είπε και ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας νωρίτερα, ο κ. Μητσοτάκης- ανάμεσα στο λαϊκό αίσθημα και τους σημερινούς κοινοβουλευτικούς συσχετισμούς είναι προφανής.

Εκλογές τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να δώσουν την απάντηση για όλα τα ανοιχτά ζητήματα από την οικονομία μέχρι και τα εθνικά θέματα, κυρίως για τη Συμφωνία των Πρεσπών, οι ίδιοι οι πολίτες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κι εγώ ευχαριστώ.

Ο Υπουργός Επικρατείας κ. Βερναρδάκης έχει τον λόγο.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητές Βουλευτρίες και αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση ζητά μία καθαρή εντολή, μία καθαρή ψήφο εμπιστοσύνης, μία ουσιαστική ψήφο εμπιστοσύνης και είναι μία ευκαιρία να πάρουμε μερικά πράγματα από την αρχή.

Η επιβολή των μνημονίων σε μία σειρά ευρωπαϊκών χωρών έγινε, όπως όλοι γνωρίζουμε, σε συνθήκες οξείας κρίσης του νεοφιλελεύθερου υποδείγματος, κρίσης που εκφράστηκε με κρίση του δημόσιου χρέους στην Ευρωζώνη και εκκυμαίνονταν κινδύνους για τα ευρωπαϊκά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Ήταν απότοκος της κρίσης υπερσυσώρευσης που κλόνισε τις παγκόσμιες αγορές και έλαβε χρηματοπιστωτική μορφή με τις περίφημες «φούσκες» των διαφόρων αγορών.

Οι μνημονιακές πολιτικές υλοποιήθηκαν με την εφαρμογή ακραίων οικονομικών πολιτικών εσωτερικής υποτίμησης της εργασίας και κούρεματος του κοινωνικού κράτους και των οικονομικών συμφερόντων των εργαζομένων.

Στην Ελλάδα, επειδή τα μνημόνια που επιβλήθηκαν από τις κυβερνώσες πολιτικές δυνάμεις θεωρήθηκαν -και ήταν στην πραγματικότητα- μία διάρρηξη του ισχύοντος μεταπολιτευτικού κοινωνικού συμβολαίου, διέλυσαν κυριολεκτικά το πολιτικό σύστημα.

Διέλυσαν ένα πολιτικό σύστημα πολύμορφων πελατειακών

σχέσεων, πολύπλοκων διαδρομών ιδιοποίησης των δημόσιων πόρων και διανομής των πόρων των ευρωπαϊκών προγραμμάτων. Να θυμηθούμε μόνο τα τρία Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης παλιότερα και ένα τουλάχιστον ΕΣΠΑ, αυτό που τρέχει από το 2007 έως το 2013.

Στις μνημονιακές συνθήκες βίαιης μείωσης του εισοδήματος των ασθενέστερων λαϊκών στρωμάτων, μισθωτών και συνταξιούχων, και συμπίεσης των μεσαίων στρωμάτων οι αντιστάσεις ήταν καθοριστικές για τη συνοχή και τη μοίρα των πολιτικών δυνάμεων.

Το κυβερνών ΠΑΣΟΚ κατέρρευσε κυριολεκτικά όχι μόνο ως προς τα ποσοστά του, αλλά και ως μορφή πολιτικής διαμεσολάβησης, ως κουλτούρα διαχείρισης και ως ανθρωπολογική προσέγγιση της πολιτικής, μετά από τριάντα χρόνια σχεδόν ηγεμονικής παρουσίας στην ελληνική κοινωνία.

Η Νέα Δημοκρατία κατάφερε, σε πρώτο στάδιο, να διαφύγει χωρίς ιδιαίτερες συνέπειες, επειδή επέδειξε εύστοχο καιροσκοπισμό, για να καταλήξει βέβαια στο «ουδείς αναμάρτητος» ενώπιον της Άγκελα Μέρκελ, αναδεικνύοντας τη διγλωσσία σε δομικό συστατικό της πολιτικής παρουσίας του κόμματος αυτού μέχρι σήμερα.

Όμως, υπήρξαν συνέπειες αυτής της μετεξέλιξης. Κατά τη μνημονιακή περίοδο η Νέα Δημοκρατία ενίσχυσε και νομιμοποίησε την κυβερνητική παρουσία αρχικά του γνωστού ακροδεξιού μορφώματος, του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, δεδομένου ότι αναζήτησε συμμαχίες και προς τα δεξιά της, στο χώρο που κυριαρχούσαν συνθήματα και συμπεριφορές εθνικιστικής και ακροδεξιάς κριτικής των μνημονίων. Στην πραγματικότητα εκείνη τη στιγμή η νέα ριζοσπαστική Δεξιά, που φλερτάρει ή ακόμα και συμφύεται με μορφές του φασισμού, ευδοκμεί στη γόνιμη κοπριά του κήπου της νεοφιλελεύθερης οικονομικής πολιτικής.

Βεβαίως, ήρθε η κατάρρευση του ΛΑΟΣ, εξαιτίας του οπορτουνισμού της ηγεσίας του, αλλά επέφερε μία μεγάλη συνέπεια, την παράλληλη άνοδο του ναζιστικού μορφώματος της Χρυσής Αυγής, η οποία έφερε στο προσκήνιο αυτό που όλοι σήμερα γνωρίζουμε στην Ελλάδα -βεβαίως είναι και ένα ευρύτερο ευρωπαϊκό φαινόμενο-, τη φασιστική απειλή. Το γεγονός αυτό αποτελεί μία από τις σημαντικότερες επιπτώσεις του μνημονιακού μοντέλου διακυβέρνησης.

Η βίαιη αλλαγή των όρων του κοινωνικού συμβολαίου της Μεταπολίτευσης με την ακραία λιτότητα και τη μαζική φτωχοποίηση είχε ως προϋπόθεση την απόλυτη καταστολή των δημοκρατικών και των εργασιακών δικαιωμάτων και την απόλυτη νομιμοποίηση στη δημόσια σφαίρα του ρατσισμού, της κοινωνικής μισαλλοδοξίας, του σεξισμού, του ιστορικού αναλφαριθμητισμού. Η Χρυσή Αυγή κατέστη προνομιακός συνομιλητής μερίδων της κοινωνίας, αφού πρώτα όμως ο πολιτικός της λόγος νομιμοποιήθηκε και έγινε αποδεκτός από ευρύτερα, περιθωριακά πια, κοινωνικά στρώματα.

Η προσχώρηση της Νέας Δημοκρατίας στο μνημονιακό μπλοκ και η συγκυβέρνηση με το ΠΑΣΟΚ και το ΛΑΟΣ αρχικά, ή αργότερα με τη ΔΗΜΑΡ, η εξωπολιτική διακυβέρνηση Παπαδήμου, ο ακραίος οικονομικός, πολιτικός και κοινωνικός αυταρχισμός, η αδυσώπητη καταστολή επέτειναν την αντίληψη περί εκπτώσεις και απαξίωσης του πολιτικού προσωπικού, αναξιοπιστίας των ηγετικών ελίτ και καταρράκωσης της εμπιστοσύνης σε θεσμούς, σε Τύπο κ.ο.κ.. Τεράστιο πλήγμα υπέστη και η δικαιοσύνη με τις αποφάσεις των ανωτάτων οργάνων της περί της συνταγματικότητας των μνημονίων και των μειώσεων των μισθών, ενώ απέκρουσαν με σθένος τις προσπάθειες μείωσης των δικών τους αποδοχών.

Το όλο σύστημα βυθιζόταν στην απόλυτη απαξία, εξαιτίας της υψηλής διαφθοράς των σκανδάλων και των εγκλημάτων «λευκού κολλάρου». Το σύστημα διακυβέρνησης από τα κόμματα που εφόρμησαν τις πολιτικές των πρώτων μνημονίων οδήγησαν τη χώρα στο χείλος της χρεοκοπίας.

Αυτή την κατάσταση παρέλαβε ο ΣΥΡΙΖΑ όταν νίκησε στις εκλογές του 2015. Σε αυτό το σκληρό αμφισβήτησης και κρίσης τόσο της πολιτικής διαμεσολάβησης, όσο και της κοινωνικής εκπροσώπησης των πολιτικών κομμάτων, ο ΣΥΡΙΖΑ διεκδίκησε και πέτυχε ως ένα βαθμό μία πολιτική ηγεμονία.

Ένα γεγονός μείζονος σημασίας, το οποίο θα πρέπει να το συζητήσουμε κάποτε με τους όρους μιας σοβαρής δημόσιας συζήτησης, ένα γεγονός σημασίας για την πολιτική ζωή της χώρας και την ανάδειξη του ΣΥΡΙΖΑ στην Κυβέρνηση ήταν η απόσχιση τμήματος της Νέας Δημοκρατίας και ο σχηματισμός του κόμματος των Ανεξάρτητων Ελλήνων που εξέφραζε μία τάση της αντιμνημονιακής Δεξιάς. Το κόμμα αυτό αποτέλεσε ένα υβριδικό μόρφωμα της λαϊκής Δεξιάς με αντιμνημονιακό πρόσημο, με ταυτόχρονη συνύπαρξη αντιφατικών ιδεολογικών απόψεων που εκκινούσαν από τον καραμανλικό ριζοσπαστικό φιλελευθερισμό και έφταναν σε παρωχημένες και ορισμένες φορές υπερσυντηρητικές απόψεις και εθνικιστικές ιδεοληψίες, έχοντας όμως και μία αταλάντευτη πρόθεση για κάθαρση του πολιτικού συστήματος.

Για την οικοδόμηση ηγεμονικής παρέμβασης της Αριστεράς σε συνθήκες κρίσης του πολιτικού συστήματος προέκυψε η ανάγκη για την επίτευξη συμμαχιών. Οι δυνάμεις του παλαιού πολιτικού συστήματος δεν θα μπορούσαν να συναινέσουν και δεν θα μπορούσε και ο ΣΥΡΙΖΑ να δεχτεί μία τέτοια εξέλιξη, δεδομένων των δεσμών τους ή τουλάχιστον μεγάλου μέρους τους, με το σύστημα της διαπλοκής και της κλεπτοκρατίας που είχε διαμορφωθεί στη χώρα. Υπό τους όρους αυτούς η λύση μιας συμμαχικής κυβέρνησης με τους ΑΝΕΛ κατέστη μονόδρομος.

Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ υπήρξε αντικείμενο σφοδρής αντιπαράθεσης και κριτικής από το παλιό δικομματικό σύστημα εξουσίας, όχι τόσο για την αποτελεσματικότητα ή αναποτελεσματικότητα του κυβερνητικού έργου, όσο για τη διαφορετική πολιτική και ιδεολογική ταυτότητα των συνιστωσών της. Αυτό που ενοχλούσε, βέβαια, το σύστημα δεν ήταν η ιδεολογική ασυμβατότητα των εταίρων του σχήματος, όσο το γεγονός ότι με τη συμμαχία αυτή κατέστη δυνατή η διακυβέρνηση της χώρας και η επίτευξη της εξόδου από τα μνημόνια με την κοινωνία όρθια. Το παλιό σύστημα και στις δύο εκλογικές αναμετρήσεις προσδοκούσε να παίξει με τη διαδικασία των εντολών και το διαφανόμενο και επιθυμητό αδιέξοδο, ώστε να καταστεί ρυθμιστής της κατάστασης και να σύρει τον ΣΥΡΙΖΑ σε ακραίες αντιλαϊκές πολιτικές επιλογές.

Η Νέα Δημοκρατία και όλο το παραδοσιακό πολιτικό σκηνικό επένδυσε στην πολιτική της αριστερής παρένθεσης, στην υλοποίηση του οποίου συμμετείχαν και τμήματα του κρατικού μηχανισμού, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, επιχειρηματικά συμφέροντα και αρραγές όλο το παλιό πολιτικό σύστημα του βαθέως κράτους.

Η πολιτική αυτή σε όλες τις μορφές της απέτυχε και η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ ήτανε μέχρι σήμερα η μακροβιότερη Κυβέρνηση από το 2010 και μετά. Για αυτό και η μόνιμη επωδός - δικαιολογία για μη σύμπραξη πολιτικών δυνάμεων -όμορων με το ΣΥΡΙΖΑ- στην Κυβέρνηση, ακόμα και αντικείμενο χλευασμού, ήταν καθ' όλη τη διάρκεια της τετραετίας αυτή η -εντός εισαγωγικών- «ανάρμωση» σύμπραξη.

Αν πάρομε υπ' όψιν μας, όμως, χάριν παιδιάς, τη φροϋδική προσέγγιση περί του ναρκισσισμού των μικρών διαφορών και των συνεπειών του, θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε ότι όσο πιο εμφανείς και εξόφθαλμα ασύμβατες είναι οι διαφορές, τόσο πιο σταθερό είναι ένα συνεργατικό σχήμα.

Συνεπώς η κυβερνητική αυτή συμμαχία ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ ήταν μία εξαιρετικά ορθή πολιτική επιλογή. Αποτέλεσε στο διαμορφωμένο πολιτικό πλαίσιο την πιο αξιόπιστη λύση τόσο στο εσωτερικό, όσο και στο εξωτερικό. Διαπραγματεύτηκε με αξιοπρέπεια και συνέπεια με τους δανειστές. Πέτυχε σε υπολογίσιμο βαθμό την προस्ताσία των πιο αδύνατων στρωμάτων παρά τις δυσκολίες, τα πιεστικά και τις εντάσεις, παρήγαγε έργο και ως Κυβέρνηση έβγαλε τη χώρα από το θανάσιμο σπινάλ των μνημονιακών πολιτικών της περιόδου, όπως εξάλλου είχε δεσμευτεί.

Αυτή η αντιφατική ιδεολογικά Κυβέρνηση παρήγαγε τα πιο δικαιωματικά νομοσχέδια που έχει ψηφίσει ποτέ η ελληνική Βουλή. Για όσους και όσες βλέπουν την πολιτική διαδικασία ως διαδικασία δημοκρατική, ενεργητική, συμμετοχική, ξέρουν πολύ καλά ότι για τον ΣΥΡΙΖΑ και τις δυνάμεις της Αριστεράς, η συγκυβέρνηση αυτή ήταν μία άσκηση του γκραμσιανού υποδείγματος της διεκδίκησης της ιδεολογικής ηγεμονίας.

Τα μνημόνια και οι πολιτικές λιτότητες απελευθέρωναν δυνά-

μεις που ιστορικά εκφράζονταν από τη Δεξιά, την Κεντροδεξιά και τον πολιτικό φιλελευθερισμό. Οι δυνάμεις αυτές ήταν διαθέσιμες εκείνη την εποχή για ένα άλλο υπόδειγμα άσκησης πολιτικής και η Αριστερά αδογμάτισα και με σεβασμό στις πολιτικές καταγωγές του καθενός και της καθεμιάς, έπρεπε να συνομιλήσει με αυτούς τους χιλιάδες ανθρώπους και αυτό έκανε.

Η έξοδος από τα μνημόνια υπήρξε εξίσου καταλυτική πρόκληση για τα παλιά κόμματα και το πολιτικό προσωπικό τους. Κόμματα όπως το ΠΑΣΟΚ, το ΛΑΟΣ, η ΔΗΜΑΡ, που εισηγήθηκαν και υλοποίησαν μνημονιακές πολιτικές, έφτασαν στα όρια της συρρίκνωσης ή και της διάλυσης.

Η Νέα Δημοκρατία κατέγραψε τα χαμηλότερα εκλογικά της ποσοστά. Για την ανάσχεση των διαλυτικών της τάσεων, η Νέα Δημοκρατία προχώρησε σε ολίσθηση προς την Ακροδεξιά, υιοθετώντας πολιτικές και ιδεολογικές πρακτικές της, καθιστώντας τη διγλωσσία πολιτικό εργαλείο χειραγώγησης και το ψεύδος όπλο στην κήρυξη ενός εσωτερικού πολέμου ως μορφή αντιπολίτευσης.

Η Νέα Δημοκρατία και με τη σημερινή της τακτική προσβλέπει στις ψήφους που θα αποσπάσει από τη Χρυσή Αυγή, αλλά με τον τρόπο αυτό μπήκε σε διαδικασίες μετασχηματισμού της, από ευρωπαϊκό κόμμα της λαϊκής Δεξιάς με κεντροδεξιές αναφορές και φιλελεύθερο πρόσημο, σε κόμμα με σαφείς ακροδεξιές αναφορές και πρακτικές.

Κατέδειξε πως η αντίληψη για το πολίτευμα δεν είναι για το κόμμα αυτό παρά μία ολιγαρχική δημοκρατία, μια δημοκρατία κέλυφος, όπου η φασιστική επιλογή δεν φαντάζει αδιανόητη. Το κόμμα του Καραμανλή μεταλλάσσεται από τον ακροδεξιό Σαμαρά και τον νεοφιλελεύθερο Μητσοτάκη σε ένα είδος «σοβαρής Χρυσής Αυγής», σε ένα εκκολαπτήριο των διαφόρων επιδοξων Σαλβίνι.

Όσον αφορά στο ΚΙΝΑΛ, η αποτυχία του εγχειρήματος οφείλεται στην υιοθέτηση των πολιτικών ταύτισης με τη Δεξιά, τις νεοφιλελεύθερες επιλογές, την τυφλή αντιπολίτευση στην Κυβέρνηση, την έλλειψη συνεκτικού πολιτικού σχεδίου και την αυταρχική συμπεριφορά ακόμα και προς τους συμπράττοντες πολιτικούς φορείς και κόμματα.

Η έξοδος από τα μνημόνια θεωρήθηκε αρχικά ως πλασματική. Λοιδορήθηκε από τα πρώην μεγάλα κόμματα του κλασικού δικομματισμού, γιατί οι μνημονιακές πολιτικές αποτελούν στην ουσία τις μόνες πολιτικές προτάσεις και επιλογές των κομμάτων αυτών. Είναι προφανές ότι, αν επικρατούσαν εκλογικά, θα εφάρμοζαν χωρίς ενδοιασμό αυτές τις πολιτικές. Άλλωστε το έχουν δείξει άπειρες φορές, ακόμα και στην τελευταία περίοδο με τη μη περικοπή των συντάξεων. Παράλληλα, τα αποκαλυπτόμενα σκάνδαλα θεωρήθηκαν ως σκευωρίες κατά του εμπλεκόμενου πολιτικού προσωπικού και καταβάλλονται βέβαια προσπάθειες συγκάλυψης.

Και φτάσαμε στη Συμφωνία των Πρεσβών. Η επίτευξη αυτής της συμφωνίας αποτελεί σήμερα τη νέα διαιρετική τομή για την ελληνική πολιτική σκηνή και καταλύτη για τη διαμόρφωση ενός νέου πολιτικού σκηνικού. Κλονίζει εκ θεμελίων ξανά τα κόμματα του κλασικού παλιού δικομματισμού, με την έννοια ότι η συμφωνία ιχνογράφησε τη διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στην εθνική εξωστρέφεια και την ενεργητική πολιτική προσέγγιση από τη μία και την αναδίπλωση, τον απομονωτισμό και την πολιτική αδράνεια σε όλα τα πεδία από την άλλη, στην οικονομία και τις επενδύσεις, στις ανταλλαγές και το εξωτερικό εμπόριο, στην πολιτική ακτινοβολία και την επιρροή στα Βαλκάνια, στον πολιτισμό, τον τουρισμό. Η Συμφωνία των Πρεσβών καθίσταται δομικό στοιχείο της παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας.

Το οξύμωρο είναι ότι, ενώ τα δύο παλιά πολιτικά κόμματα του δικομματισμού συνδιαμόρφωσαν αυτή τη λεγόμενη εθνική γραμμή, το μεν ΠΑΣΟΚ δεν έχει καν τη δυνατότητα να την αναδείξει ως δική του πολιτική επιτυχία, η δε Νέα Δημοκρατία στοχεύοντας και κρυφολέποντας προς την άκρα Δεξιά και ενσωματώνοντας τους γνωστούς μακεδονομάχους, διαμνηύει σε όλους τους τόνους την αντίθεσή της με αυτήν.

Υπό την έννοια αυτή -και επειδή η δημοκρατία δεν είναι μία τυπική υπόθεση, αλλά μία διαδικασία που κρίνεται από τη σοβαρότητα του δημόσιου διαλόγου και την πολιτική ευθύνη όλων- με

όλο τον σεβασμό που έχω στα πρόσωπα αυτά, δεν αντιλαμβάνομαι γιατί πρώην Πρωθυπουργοί που διαχειρίστηκαν το ζήτημα αυτό, που διαμόρφωσαν στρατηγική, που διαμόρφωσαν διπλωματικό κεφάλαιο, που παρήγαγαν έγγραφα, που κατανάλωσαν χρόνο, σιωπούν και δεν τοποθετούνται δημοσίως.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό ακόμα και τελειώσα.

Η έξοδος από τα μνημόνια και η δυναμική εξωτερική πολιτική που απέδωσε καρπούς είναι απαραίτητοι όροι τόσο για την παραγωγική, όσο και για την κοινωνική ανασυγκρότηση και την αναδιάταξη του πολιτικού κομματικού συστήματος. Σήμερα δημιουργούνται συνθήκες για τη διαμόρφωση ενός νέου πολιτικού δίπολου. Τις άκρες αυτού του δίπολου θα καταλαμβάνουν αφ' ενός οι προοδευτικές δυνάμεις της ελληνικής κοινωνίας, με τον ΣΥΡΙΖΑ, με συλλογικότητες της Αριστεράς, με σοσιαλδημοκράτες και σοσιαλιστές, με προοδευτικούς δημοκράτες, με όλη την Αριστερά, ακόμα και με συντηρητικούς πολίτες που δεν θα μπορούν να ταυτιστούν πολιτικά με τις ακροδεξιές επιλογές του χώρου πολιτικής τους προέλευσης.

Στο άλλο άκρο θα συσπειρώνονται δυνάμεις της αντίδρασης, με κορμό μία μεταλλαγμένη Νέα Δημοκρατία, που θα έχει απεμπολήσει τον όποιο χαρακτήρα της λαϊκής φιλελεύθερης Δεξιάς και από συντηρητική παράταξη θα διολισθαίνει ολοένα και περισσότερο προς τα άκρα.

Οι συνθήκες έχουν ωριμάσει για τη σύμπτυξη ενός προοδευτικού μετώπου και τα διακυβεύματα τίθενται πλέον καθαρά ως επιτακτικά διλήμματα. Θα υπάρξει κοινωνική προστασία και πολιτική ή θα αφεθούν οι ασθενέστεροι στην άθλια μοίρα που τους επιφυλάσσουν οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές;

Θα τύχουν υπεράσπισης οι μισθοί και το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων ή θα καθιερωθούν για όλες τις υποτελείς τάξεις μισθοί πείνας; Θα προστατευτεί η εργασία από την εργοδοτική αυθαιρεσία με την πλήρη επαναφορά, παγίωση και διεύρυνση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας ή θα ριχτεί βορά στην εκμετάλλευση;

Θα έχουμε αξιοπρεπές δημόσιο σύστημα υγείας, δημόσιο σύστημα παιδείας ή θα αφήσουμε την παραπαιδεία, τις ακριβές σπουδές στο εξωτερικό και τα ιδιωτικά πανεπιστήμια για τους ευγενείς γόνους και τα άθλια υποβαθμισμένα δημόσια ιδρύματα για τα παιδιά του λαού;

Το κράτος θα γίνει εργαλείο ανάπτυξης και κοινωνικής προστασίας ή κατασταλτικός μηχανισμός στα χέρια των νεοφιλελεύθερων ελίτ; Τα οφέλη της οικονομικής ανάπτυξης θα διανέμονται δίκαια σε όλους όσοι μόχθησαν γι' αυτά ή θα τα ιδιοποιούνται αποκλειστικά οι κρατικοδίαιτες ελίτ που χρεοκόπησαν τη χώρα;

Τελικά, θα οικοδομήσουμε μία πατρίδα με ανοιχτή εξωτερική πολιτική φιλίας, συνεργασίας και ελευθερίας ή θα περιχαρακώσουμε στον επαρχιωτισμό της απομόνωσης, στον αγοραίο εθνικισμό των χαρτίων λαθρεμπορών πατριδοκάπηλων, στην αρπαγή του πλούτου από τους επιτήδειους ολίγους;

Εμείς θα είμαστε με τη σωστή πλευρά της ιστορίας και γι' αυτόν τον λόγο ζητούμε και τη σημερινή ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ευχαριστούμε.

Προχωρούμε με τον κ. Καραθανασόπουλο, Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το παζάρι ανάμεσα στους δύο μετόχους της Κυβέρνησης, στον ΣΥΡΙΖΑ και στους ΑΝΕΛ, κατέληξε σε ένα συναινετικό διαζύγιο, που διευκολύνει το αφήγημα και των δυο. Διευκολύνει και τους ΑΝΕΛ να παρουσιαστούν ότι είναι πατριωτικό κόμμα, τη στιγμή που ο κ. Καμμένος, ως Υπουργός Άμυνας, παρέδωσε γη και ύδωρ στους Αμερικανούς και στο ΝΑΤΟ. Τι σχέση έχει ο πατριωτισμός με την ισχυροποίηση των Αμερικανο-νατοϊκών ιμπεριαλιστών;

Δεύτερον, διευκολύνει την Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ να παρουσιάσει σήμερα το νέο αφήγημά της. Ποιο δηλαδή; Το επανέλαβε

ο Πρωθυπουργός: Καθαρή έξοδος από τα μνημόνια με την κοινωνία όρθια και απόδειξη –είπε– είναι ότι ο κρατικός προϋπολογισμός είναι ο πρώτος μεταμνημονιακός προϋπολογισμός που λαμβάνει υπ' όψιν τις ανάγκες της κοινωνίας και είναι και δημοσιονομικά επεκτατικός.

Η ουσία ποια είναι, όμως; Ότι αυτό το αφήγημα συντρίβεται στην πραγματικότητα. Πρώτον, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα νομιμοποίησε όχι μόνον το δικό του μνημόνιο, που το ψήφισε από κοινού με τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, αλλά και τα δύο προηγούμενα μνημόνια, από τη στιγμή που άφησε άθικτο το σύνολο των μνημονιακών νόμων που ψηφίστηκαν όλα τα προηγούμενα χρόνια και μάλιστα προστέθηκαν και νέοι.

Από αυτή την άποψη, λοιπόν, ο ισχυρισμός της Κυβέρνησης ότι προσπαθούμε να ανακτήσουμε την εργασία, είναι ακριβώς ένα ψέμα. Γιατί είναι ψέμα; Γιατί ακριβώς έκανε δικούς της τους νόμους της Νέας Δημοκρατίας και ιδιαίτερα τον νόμο Βρούτση όσον αφορά τον κατώτατο μισθό. Και αυτό γιατί ακριβώς υποτάσσει τις ανάγκες των εργαζομένων στη λογική της ανταγωνιστικότητας και της αντοχής της οικονομίας και των καπιταλιστικών επιχειρήσεων.

Άρα, όπως θα δώσει τώρα κάποια ψήφουλα ως αύξηση του κατώτατου μισθού, αύριο, αν αλλάξουν οι συνθήκες και υπονομευθεί η ανταγωνιστικότητα και η αντοχή της οικονομίας, τότε μπορεί να έχουμε και νέα μείωση του κατώτερου μισθού. Επί της ουσίας η υπόθεση κατώτερος μισθός είναι υπόθεση της Κυβέρνησης, της αστικής Κυβέρνησης και όχι της ταξικής διαπάλης ανάμεσα στους εργαζόμενους και στους εργοδότες που καταλήγει σε μία συλλογική σύμβαση.

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα το 25% των εργαζομένων να αμείβονται με μέχρι 500 ευρώ και πάνω από τις μισές –έστω το 52%– των νέων θέσεων απασχόλησης να είναι μόνιμες και εκ περιτροπής εργασία. Οι δε εργαζόμενοι όλα αυτά τα χρόνια, από το 2007, πριν από την κρίση, μέχρι το 2017, χάνουν σε ετήσια βάση το 3,1% του πραγματικού τους εισοδήματος. Να, λοιπόν, γιατί η μία Κυβέρνηση παραδίδει τη σκυτάλη της αντιλαϊκής και αντεργατικής πολιτικής στην άλλη.

Δεύτερον, έχουν αποδεχθεί τα ματωμένα πρωτογενή πλεονάσματα μέχρι το 2060 και τρίτον τη μόνιμη και ενισχυμένη εποπτεία.

Στις 21 του μήνα θα έρθουν τα κλιμάκια για να εποπτεύσουν την πρόοδο της ελληνικής οικονομίας και να βγάλουν και έκθεση και με βάση αυτή την έκθεση, αν έχουν προχωρήσει οι αντιλαϊκές μεταρρυθμίσεις, θα επιστραφεί μια δόση των παρακρατούμενων χρημάτων των ελληνικών ομολόγων από τις κεντρικές τράπεζες.

Τέταρτον, ο προϋπολογισμός του 2019 είναι αντιλαϊκός και ταξικός. Έχουμε αύξηση των φορολογικών εσόδων κατά 1 δισεκατομμύριο ευρώ, που θα πληρώσουν τα λαϊκά στρώματα, τη στιγμή που νομοθετείτε τη μείωση του φόρου για τις επιχειρήσεις και τη μείωση της φορολογίας για τα διανεμόμενα κέρδη, δηλαδή για τους πλουτοκράτες. Για τον λαό νέα φορολογικά βάρη. Αυτή η φοροεπιδρομή οδήγησε και σε αύξηση αυτών που χρωστούν στις εφορίες και δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα.

Έχουμε μείωση της συνολικής δαπάνης για τους εργαζόμενους στον δημόσιο τομέα με τον προϋπολογισμό –ούτε καν αύξηση, έστω μερική, σχετική, για να δείξετε κάτι διαφορετικό– μείωση της συνολικής δαπάνης για τις συντάξεις στον προϋπολογισμό του 2019, μείωση της κρατικής χρηματοδότησης για τα νοσοκομεία, τη στιγμή που αυξάνονται οι ίδιοι οι πόροι των νοσοκομείων από τα απογευματινά ιατρεία, άρα, η εμπορευματοποίηση της υγείας και που, βεβαίως, τα νοσοκομεία βρίσκονται σε συνθήκες κατάρρευσης. Έχουμε μείωση των δαπανών για τη χρηματοδότηση των δήμων και των περιφερειών για να αυξηθούν οι ανταποδοτικοί πόροι, δηλαδή η τοπική φορολογία στα λαϊκά στρώματα.

Βεβαίως, για την παιδεία άκουσα και τον προηγούμενο Υπουργό να λέει ότι εσείς είστε με τη δημόσια παιδεία, για τα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων. Αυτό το οποίο κάνετε στην παιδεία είναι εξόχως αποκαλυπτικό. Τι; Προσδένετε ακόμα περισσότερο την ανώτατη εκπαίδευση με τις ανάγκες των επιχειρήσεων, την πολιτική λοιπόν της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεύτερον, οδηγείτε σε κατηγοριοποίηση των πτυχίων. Ούτε η

Νέα Δημοκρατία δεν τόλμησε να το κάνει. Έχουμε τώρα πτυχία δύο χρόνων, τριών χρόνων, τεσσάρων χρόνων, πέντε χρόνων στην ανώτατη εκπαίδευση. Εκτός όλων αυτών, έχουμε υποβάθμιση επί της ουσίας του πτυχίου και των επαγγελματικών δικαιωμάτων τα οποία παρέχει.

Η υποχρηματοδότηση της παιδείας συνεχίζεται με τεράστια κενά όσον αφορά στο εκπαιδευτικό προσωπικό. Το παλιό ΠΑΣΟΚ, όπως το κατηγορήσατε εσείς, κατήργησε την επετηρίδα στο όνομα του να δοθούν νέες ευκαιρίες για τους νέους επιστήμονες και εσείς σήμερα, ο Υπουργός Παιδείας καταργεί την προϋπηρεσία για να δοθούν ευκαιρίες στους νέους επιστήμονες με το ίδιο επιχείρημα.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Δώδεκα χρόνια...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Με το ίδιο ακριβώς επιχείρημα, αυτό που χρησιμοποίησε και το παλιό πολιτικό σύστημα. Αυτό το επιχείρημα χρησιμοποιείτε και εσείς για να προχωρήσετε σε περαιτέρω ανατροπές.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Από αυτή την άποψη, λοιπόν, δεν είναι μόνο αυτό, αλλά επί της ουσίας τι κάνετε; Αναδιανομή της φτώχειας κάνετε -αυτό είναι το χαρακτηριστικό- τη στιγμή που όχι μόνο θωρακίζετε, αλλά και διευρύνετε τα προνόμια στους επιχειρηματικούς ομίλους. Παίρνετε δέκα και δίνετε ένα. Τα νέα μέτρα τα οποία ισχυρίζεστε τι είναι; Είναι οι ανατροπές στον νόμο Κατσέλη, αυτή η περιορισμένη προσαρτία που μπήκε, για να αυξηθούν οι πλειστηριασμοί.

Η διευκόλυνση που λέτε για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές δεν είναι τίποτα άλλο παρά ακριβώς να αναγκάσετε τον κόσμο, που πληρώσει και τρίτον, το λεγόμενο «στεγαστικό επίδομα», που είπε ο κύριος Πρωθυπουργός για την πρώτη κατοικία, είναι αυτό το οποίο έχει νομοθετηθεί από το 2016 από τον νόμο Σταθάκη και που μέχρι σήμερα ρωτάμε αν έχει δοθεί έστω και ένα ευρώ για αυτό το στεγαστικό επίδομα, που το θυμηθήκατε το 2019.

Έτσι, λοιπόν, επί της ουσίας τι κάνετε; Όχι μόνο, λοιπόν, συνεχίζετε την ταξική πολιτική, αλλά βεβαίως συμβάλλετε και σε αυτό. Σε ποιο; Στην αναβάθμιση του ρόλου και της παρουσίας της Ελλάδας στα Βαλκάνια, ενταγμένη στον ευρωπαϊκό σχεδιασμό, δηλαδή στην ισχυροποίηση της παρουσίας των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ στα δυτικά Βαλκάνια, που αποτελούν τον παράγοντα αποσταθεροποίησης. Δημιουργείται, δηλαδή, μια διαρκής πηγή αποσταθεροποίησης και αλλαγής συνόρων στην περιοχή στη λογική του «διαίρει και βασίλευε», μετατρέποντας την Ελλάδα σε προκεχωρημένη βάση των αμερικανονατοϊκών συμφερόντων και αυτό με τι ως αντάλλαγμα; Την ισχυροποίηση της παρουσίας και του ρόλου των ελληνικών επιχειρήσεων στα Βαλκάνια.

Αυτό το έργο το έχουμε ξαναδεί, κύριε Υπουργέ. Μετά την ανατροπή των σοσιαλιστικών χωρών, τότε που άρχισε ο διαμελισμός της Γιουγκοσλαβίας από τους ιμπεριαλιστές, οι Έλληνες επιχειρηματίες μετέφεραν τις επιχειρήσεις τους στα Βαλκάνια. Πού οδήγησε αυτό; Βεβαίως, στην ισχυροποίηση των ελληνικών επιχειρηματικών ομίλων, αλλά οδήγησε σε ανεργία, οδήγησε στη συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης και οδήγησε βεβαίως και στη συρρίκνωση των μισθολογικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Από αυτή την άποψη, λοιπόν, είναι φανερό ποιο ζήτημα; Ότι έχετε λάβει ως Κυβέρνηση την εμπιστοσύνη του ΝΑΤΟ, των Αμερικάνων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι δηλώσεις Πάιατ ή της Μέρκελ πρόσφατα επιβεβαιώνουν του λόγου το αληθές.

Μόνο και μόνο για αυτόν τον λόγο, ότι έχετε λάβει την εμπιστοσύνη των ιμπεριαλιστών, ο λαός πρέπει να σας καταδικάσει ως Κυβέρνηση, αλλά και τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, που έχετε ακριβώς τις ίδιες κοινές στρατηγικές. Συγκλίνετε στις κομβικές επιλογές τα κόμματα αυτά, ο ΣΥΡΙΖΑ, η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και οι υπόλοιποι δορυφόροι, τα μικρότερα κόμματα και τη στιγμή που συγκλίνετε όλο και περισσότερο σε αυτές τις κομβικές επιλογές, προσπαθείτε να νεκραναστήσετε έναν ψεύτικο διπολισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Από αυτή, λοιπόν, την άποψη, εξαιτίας του ότι έχουν μικρύνει οι διαφορές σας ανάμεσα στα κόμμάτα σας, αυτή η σμίκρυνση των διαφορών επιτρέπει τη μεταπήδηση του πολιτικού προσώπου από το ένα κόμμα στο άλλο, χωρίς ημερομηνία λήξης.

Για αυτόν ακριβώς τον λόγο το ΚΚΕ καταψηφίζει τη σημερινή Κυβέρνηση ως αντιλαϊκή Κυβέρνηση και ζητά από τον λαό να ισχυροποιήσει το ΚΚΕ για να γίνει πιο δυνατός ο λαϊκός παράγοντας, να ισχυροποιήσει τη θέση του ο λαός, να μπορέσει μέσα από την πάλη και την οργάνωση από καλύτερες θέσεις των αγώνων να βάλει φραγμό στην κλιμάκωση της αντιλαϊκής πολιτικής, αλλά και να ανοίξει τον δρόμο στην πραγματική διέξοδο, αυτή που μπορεί να ικανοποιήσει τις σύγχρονες και διευρυμένες λαϊκές ανάγκες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα έξι μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 3^ο Γενικό Λύκειο Καρδίτσας.

Παιδιά, η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η Βουλευτής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Κόλλια - Τσαρουχά έχει τον λόγο για επτά λεπτά. Θα παρακαλέσω να τηρείται ο χρόνος γιατί αντιλαμβάνεστε ότι θα αναγκαστούμε να ελαττώσουμε το χρόνο από τους υπόλοιπους συναδέλφους.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε, θα προσπαθήσω να είμαι συνεπής στον χρόνο.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και αγαπητά παιδιά που επισκέπτεστε τη Βουλή με τους συνοδούς καθηγητές σας, πριν ξεκινήσω την ομιλία μου, θέλω να σας δηλώσω ότι βρίσκομαι σήμερα ενώπιόν σας με εκείνη την περηφάνια που χαρίζει ο θεός σε εκείνους που τόλμησαν να λάβουν δύσκολε αποφάσεις, που κατάφεραν να φέρουν σε πέρας την αποστολή τους και τώρα στέκονται απέναντι σε ανθρώπους και στον θεό καθαροί και με ψηλά το κεφάλι, πιστεύοντας ότι έπραξαν το σωστό και το πατριωτικό.

Το καλοκαίρι δώσαμε την εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση, επειδή ήταν μπροστά μας η έξοδος από τα μνημόνια, η έξοδος που θα επέτρεπε να αρχίσουμε να σηκώνουμε από τις πλάτες των Ελλήνων τα βάρη μιας δεκαετίας. Δείξαμε εμπιστοσύνη, επειδή δεν είχαν γίνει ακόμα όσα έπρεπε να γίνουν, για να συνεχίσει η δικαιοσύνη να βαδίζει τον δρόμο ενάντια στη διαπλοκή. Και την καλώ να κινηθεί πιο γρήγορα για να έχουμε γρήγορα αποτελέσματα και να πάνε στις αίθουσες των δικαστηρίων οι υπαίτιοι.

Εκείνο το διάστημα που υπήρχαν τόσα πολλά, που έπρεπε να γίνουν ακόμα πάρα πολλά, επέλεξε ο τότε Υπουργός Εξωτερικών, ο κ. Κοτζιάς, να προσυμφωνήσει εκβιαστικά στις Πρέσβεις με τα Σκόπια. Μέχρι τότε μας διαβεβαίωνε ότι θα έφερνε μια συμφωνία που θα αποδεχόταν ο ελληνικός λαός.

Το προσύμφωνο των Πρεσπών, πέρα από τα σημαντικά του προβλήματα, έγραφε στα παλαιότερα των υποδημάτων του κ. Κοτζιά τις ιδρυτικές αρχές του κυβερνητικού εταίρου, του κινήματός μας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων και δυστυχώς, του μεγαλύτερου μέρους του ελληνικού λαού. Δυστυχώς, ο κ. Κοτζιάς όχι μόνο δεν μας έφερε ένα αμετάφραστο και ξενικό όνομα, αλλά μας έφερε και ως συμφωνία εκβιαστικά τις μέρες εκείνες που προσπαθούσαμε να βγάλουμε τη χώρα από τα μνημόνια να δώσουμε συντάξεις, ένα όνομα που αποτελεί «κόκκινη γραμμή» για τους Ανεξάρτητους Έλληνες, μια ονομασία που περιέχει τον όρο «Μακεδονία».

Έδωσε έτσι την ευκαιρία στη Νέα Δημοκρατία του κ. Σαμαρά και του κ. Μητσοτάκη και στο ΠΑΣΟΚ που ακόμα λειτουργεί υπό τη σκιά του κ. Σημίτη να αλλάξουν τη συζήτηση για αντί να συζητάμε σήμερα για το πώς η Ελλάδα θα κάνει τα επόμενα βήματα μακριά από την κρίση και από τη σκιά της διαπλοκής να κρύβονται πίσω από το δάκτυλό τους, παραβλέποντας τα λάθη του παρελθόντος που μας οδήγησαν στην παρούσα κατάσταση.

Όμως, εγώ και οι συναγωνιστές μου στους Ανεξάρτητους Έλληνες δεν φοβηθήκαμε, δεν κάναμε πίσω. Επιτρέψαμε να δοθούν πίσω στους Έλληνες κάποια από εκείνα που τους στέρησαν τόσα χρόνια εκείνοι που ζημίωσαν τη χώρα, όπως τα αναδρομικά των ενστόλων, ένα τρανταχτό παράδειγμα, όπως και να εφαρμοστούν τα μέτρα ανακούφισης της ελληνικής κοινωνίας. Οι ίδιοι που σήμερα εξαιτίας της συμφωνίας υποδύονται τους πατριώτες, ξεχνούν τις απαιτήσεις του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος ή του Σοσιαλιστικού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχτηκα να με βρίζουν κάποιοι εγκάθετοι πολιτικών γραφείων στην πόλη μου, όταν κατέθετα στεφάνι για να τιμήσω τους νεκρούς της 28^{ης} Οκτωβρίου, του πολέμου του '40 ή όταν κάτω από το γραφείο φώναζαν εκφράσεις που θίγουν και μια γυναίκα και μια πατριώτισσα. Ακόμα και τότε κράτησα ψηλά το κεφάλι, γιατί, όπως είχα δηλώσει από την πρώτη στιγμή, αυτό ήταν το ελάχιστο τίμημα για να κάνω το σωστό για την πατρίδα μου.

Η Αντιπολίτευση εξαπέλυσε ολόκληρο τον επικοινωνιακό της μηχανισμό, τα κανάλια και τον στρατό των δημοσιογράφων της για να λείει μέχρι σήμερα το ψέμα ότι δήθεν η Συμφωνία των Πρεσπών δεν παίρνεται πίσω. Αυτό είναι το μεγαλύτερο ψέμα, γιατί αν σήμερα έπεφτε η Κυβέρνηση αυτή, η συμφωνία θα τελείωνε εδώ. Αν η Βουλή δεν την επικυρώσει -μεθαύριο θα τη φέρει, όπως φαίνεται, ο κ. Τσίπρας, αν πάρει την ψήφο εμπιστοσύνης- πάλι η συμφωνία είναι άκυρη. Αν δεν ήταν έτσι, τι ψηφίζουμε σήμερα, κύριοι συνάδελφοι; Σας ερωτώ.

Η Αντιπολίτευση, όμως, σήμερα δεν τολμάει να κάνει αυτά που έλεγε μέχρι χθες. Γιατί σιωπάτε, κύριοι; Ο Πρόεδρός μας, ο Πάνος Καμμένος, πρόσφατα σάς το ξεκαθάρισε. Δεσμευθείτε ότι δεν θα παραχωρήσετε το όνομα «Μακεδονία» και υπογράψουμε αμέσως και μαζί σας την πρόταση μομφής που θα καταθέσετε. Σήμερα άκουσα τον κ. Μητσοτάκη, αλλά δεν άκουσα καμμία αναφορά στο συγκεκριμένο θέμα, ενώ προσκλήθηκε και προκλήθηκε από τους Ανεξάρτητους Έλληνες. Ξέρετε πολύ καλά, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι δεν θα είμαστε μόνο εμείς που θα στηρίξουμε. Θα είναι πολλοί εκείνοι που θα μας ακολουθήσουν. Η συμφωνία δεν θα περάσει έτσι. Γιατί δεν το κάνετε; Μη μας φέρνεται μια ύπουλη πιθανά στο μέλλον και ασαφή πρόταση μομφής, με σκοπό αύριο να κάνετε εσείς εκείνο που ο ΣΥΡΙΖΑ έχει αποφασίσει να κάνει. Εκεί δεν θα σας ακολουθήσουμε, γιατί με τον μέχρι χθες εταίρο μας διαφωνούμε σε πολλά. Ήδη ο καθηγητής που κατήλθε του Βήματος, ο Υπουργός, είπε ως θεωρητικός και πράγματα αληθινά, τα οποία εγώ δέχομαι, γιατί με τον μέχρι χθες εταίρο μας εμείς μπορεί να διαφωνούμε, όμως δεν είναι «λερωμένοι». Δεν χρωστάει γραμμάτια σε συμφέροντα, όπως εσείς, δεν χρωστάει εκατομμύρια στο ελληνικό δημόσιο, δεν τον βαρύνουν σκάνδαλα.

Έτσι, λοιπόν, δεν θα δώσουμε την ευκαιρία να ρίξετε μια Κυβέρνηση όταν εσείς το θέλετε, για να κάνετε το δικό σας παιχνίδι. Περιμένουμε. Καταθέστε την πρόταση μομφής κι εμείς εδω είμαστε, για να ακυρωθεί πλήρως η Συμφωνία των Πρεσπών.

Περιμένω δηλώσεις στον ελληνικό λαό ότι δεν θα επικυρώσετε τη συμφωνία που δίνει το όνομα «Μακεδονία», αν και όταν αναλάβετε τη διακυβέρνηση της χώρας. Κατά βάθος επιθυμείτε –το ξέρω και το καταλαβαίνω– να περάσει η συμφωνία, για να μην αναγκαστείτε να την περάσετε εσείς αύριο. Γι' αυτό υπάρχουν εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, γιατί μόνο εμείς είμαστε η εγγύηση προς τον ελληνικό λαό ότι θα γίνει ό,τι είναι δυνατόν για να μην περάσει η συμφωνία.

Επιμένουμε, κυρίες και κύριοι, τόσο πολύ στο όνομα της Μακεδονίας, γιατί αποτελεί βασικό στοιχείο της ιστορίας και της κληρονομιάς μας. Η χρήση του από άλλους, πέρα από τους πραγματικούς ιδιοκτήτες του, δηλαδή εμάς τους Έλληνες, ενέχει στοιχεία αλυτρωτισμού και επεκτατικών βλέψεων, στοιχεία παραχάραξης της ιστορίας και ξεκάθαρης αγνόησης των αγώνων που έδωσαν οι κοντινοί μας πρόγονοι για τα χρώματα της Μακεδονίας, για την Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε. Θα χρειαστώ δύο λεπτά.

Είναι, λοιπόν, άκυρο αυτό που κάνει ο κ. Μητσοτάκης, το ότι

υποτιμά την παραχώρηση του ονόματος, μεταφέροντας το βάρος στη γλώσσα και στην εθνότητα, κάτι που δεν υπάρχει. Ο σκοπός του είναι βέβαια γνωστός. Δεν θα είχε πρόβλημα να παραχωρήσει το όνομα όταν και αν γίνει κάποτε Πρωθυπουργός και τον προκαλώ να με διαψεύσει.

Όμως, όπως μπορεί ο καθένας μας να αντιληφθεί, αν η διπλανή χώρα λέγεται «Μακεδονία» με οποιονδήποτε προσδιορισμό μπροστά, όπως το φέρει αυτό το προσύμφωνο της Συμφωνίας των Πρεσπών, όλα τα άλλα χαρακτηριστικά της θα ονομάζονται μακεδονικά.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δεν έχουμε τον απαιτούμενο αριθμό Βουλευτών για να σταματήσουμε τη συμφωνία στο Κοινοβούλιο, ειδικά αν αναλογιστεί κανείς την κλοπή των στελεχών μας. Θα κάνουμε, όμως, ό,τι είναι δυνατόν για να την ακυρώσουμε σε όποιο επίπεδο είναι δυνατό. Στελέχη μας από τη Μακεδονία και τη Θράκη, όπως και νομικές ομάδες, ήδη έχουν καταθέσει εμπεριστατωμένες θέσεις που παραθέτουν τα νομικά προβλήματα που απορρέουν από τη συμφωνία, τον αντισυνταγματικό της χαρακτήρα, καθώς πρόκειται για εθνικό θέμα. Καταθέτω σχετικό έγγραφο στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τα εθνικά θέματα έχουν άμεση σχέση με τη λαϊκή βούληση. Τα κείμενα αυτά εντοπίζουν ότι η συμφωνία είναι αντισυνταγματική σε πολλά σημεία. Υφίσταται επίσης κεκαλυμμένη εκχώρηση εθνικής κυριαρχίας, υπάρχουν ξεκάθαρα αλυτρωτικές επιδιώξεις και μηνύματα. Κρατώ κάποια στοιχεία, τα οποία θα αναφέρουμε αν και όταν έρθει προς ψήφιση και προς συζήτηση στη Βουλή η κύρωση αυτής της Συμφωνίας.

Είναι υποχρέωσή μας, λοιπόν, καθώς ισχύουν όλα αυτά και καθώς ο ΣΥΡΙΖΑ επιμένει για την κύρωση αυτής της συμφωνίας, να αρνηθούμε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης. Εμείς ως Ανεξάρτητοι Έλληνες θα χρησιμοποιήσουμε κάθε νόμιμη μέθοδο και κάθε τρόπο που έχουμε στη διάθεσή μας και καλούμε κάθε υγιή δημοκρατική και πατριωτική δύναμη να μας στηρίξει σε αυτήν μας την προσπάθεια.

Κλείνω λέγοντας ότι οι μόνοι που έχουν το δικαίωμα να αποφασίσουν είναι οι Έλληνες μέσω δημοψηφίσματος ή μέσω εθνικών εκλογών. Η εφαρμογή της Συμφωνίας των Πρεσπών πρόκειται για εθνικό θέμα εξαιρετικής σημασίας. Το ότι δεν ερωτάται γι' αυτό ο ελληνικός λαός, το ότι βαφτίζονται ακραίοι τα εκατομμύρια Μακεδόνων που αγωνιούν, εγείρει ζήτημα δημοκρατίας. Είναι δικαίη η απαίτηση του ελληνικού λαού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι θα κάνουμε να πάντα, ό,τι περνάει από το χέρι μας για να τιμήσουμε τον ρόλο και την ευθύνη που μας έχει αναθέσει ο ελληνικός λαός. Η βάση των Ανεξαρτήτων Ελλήνων παραμένει ισχυρή και να είστε σίγουροι ότι θα σταθεί δίπλα μας.

Θέλω να παραθέσω και την κατ' εμέ πλέον αδιαμφισβήτητη απόδειξη της ελληνικότητας της Μακεδονίας. Στη γραμμένη από τον Ηρόδοτο ιστορία που περιγράφει τη μάχη των Πλαταιών το 479 π.Χ., ο τότε βασιλιάς της Μακεδονίας και πρόγονος του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ο Αλέξανδρος ο Α', απευθύνθηκε προς τους Αθηναίους με τα ακόλουθα λόγια: «Είμαι κι εγώ Έλληνας από παλιά γενιά και δεν θέλω να βλέπω την Ελλάδα δούλη και ανελεύθερη».

Θα κλείσω λέγοντας αυτό που έλεγα από την αρχή και ως Υφυπουργός Μακεδονίας – Θράκης και ως Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας, δύο στοιχεία για τα οποία θα ήθελα να ευχαριστήσω και δημόσια τον Πρωθυπουργό κ. Τσίπρα. Θέλω, λοιπόν, να σας πω κάτι που πιστεύω ακράδαντα: Η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική.

Σας ευχαριστώ και συγγνώμη για τον χρόνο που πήρα από τους συναδέλφους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μαυρωτάς, Βουλευτής από το Ποτάμι. Παρακαλώ, ει δυνατόν, να τηρηθεί ο χρόνος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Ελπίζω να με φτάσει το επτάλεπτο.

Το αίτημα του Πρωθυπουργού για ψήφο εμπιστοσύνης δίνει στο Ποτάμι τη δυνατότητα να απαντήσει και να διαψεύσει αυτούς που τον κατηγορούν ότι τάχα με τη στήριξη στη Συμφωνία των Πρεσπών στηρίζει και την Κυβέρνηση, δηλαδή ότι στηρίζοντας τη συμφωνία, δίνει ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Έτσι, διαχωρίζοντας τις δύο διαδικασίες, μάς δίνεται η δυνατότητα να δείξουμε ότι καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση ανεξάρτητα από τη θέση μας στη Συμφωνία των Πρεσπών.

Εξάλλου, θα ήθελα να σημειώσουμε εδώ ότι το αίτημα για ψήφο εμπιστοσύνης με βάση το Σύνταγμα δεν έχει κάποιο συγκεκριμένο θέμα, όπως γίνεται στην πρόταση μομφής. Η ψήφος εμπιστοσύνης είναι για το σύνολο του έργου της κυβέρνησης και για το αν την εμπιστευόμαστε για να συνεχίσει. Η Συμφωνία των Πρεσπών είναι όντως ένα σημαντικό θέμα, αλλά δεν μπορεί η Κυβέρνηση να εκμαιεύσει συνολικά ψήφο εμπιστοσύνης με αφορμή το συγκεκριμένο.

Έχω ακούσει τον πρώην πλέον Βουλευτή μας κ. Δανέλλη, αλλά και Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, να λένε ότι η ψήφος εμπιστοσύνης είναι για τη Συμφωνία των Πρεσπών ως προϋπόθεση. Τότε, αν γινότανε αυτό, θα έπρεπε η σειρά να ήταν πρώτα η ψήφος εμπιστοσύνης, μετά η Συμφωνία των Πρεσπών και μετά εκλογές, αφού πρόκειται για ψήφο εμπιστοσύνης μιας χρήσης. Το αστείο είναι όμως, ότι για τους Βουλευτές των ΑΝΕΛ που δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης, αλλά δεν ψηφίζουν τη Συμφωνία των Πρεσπών, το επιχείρημα αντιστρέφεται. «Δώστε ψήφο εμπιστοσύνης...», τους λέτε, «...και αυτό δεν έχει σχέση με τη συμφωνία, αλλά με το έργο της Κυβέρνησης». Ερμηνεία λοιπόν της ψήφου εμπιστοσύνης αλά καρτ, ανάλογα με το κοινό. Όμως, η ψήφος εμπιστοσύνης δεν μπορεί να είναι «κολυμβήθρα του Σιλβάμ» ό,τι κι αν ακολουθεί. Με την ψήφο εμπιστοσύνης δίνετε ουσιαστικά μία λευκή επιταγή το αργότερο ως τον Οκτώβριο.

Και πώς θα μπορούσαμε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, όταν σε όλα σχεδόν τα θέματα είμαστε απέναντι;

Πώς θα μπορούσαμε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, όταν θεωρούμε το έργο της καταστροφικό και διαβρωτικό για την παιδεία, τα αποτελέσματα του οποίου θα θέλουν καιρό για να διορθωθούν; Η παιδεία του ελάχιστου κοινού παρονομαστή, των διευθετήσεων και των ψηφοθηρικών πρακτικών.

Πώς θα μπορούσαμε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, που στη δημόσια διοίκηση συνεχίζει τις πελατειακές πρακτικές του παρελθόντος, με πλήθος φωτογραφικών διατάξεων και προκηρύξεων;

Πώς θα μπορούσαμε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε μία κυβέρνηση που στην οικονομία την ενδιαφέρει να παράγει μόνο υπερπλεονάσματα από υπερφορολόγηση και περνάει πολύ κάτω από τον πήχη της ανάπτυξης και των επενδύσεων; Όπως είπαμε και στη συζήτηση του προϋπολογισμού, η αύξηση των επενδύσεων για παράδειγμα, για το 2018 προβλεπόταν 11,4%, δηλαδή ο δείκτης του ακαθάριστου σχηματισμού παγίου κεφαλαίου και τελικά είχαμε 0,8% αύξηση για το 2018, δηλαδή δεκατέσσερις φορές κάτω.

Πώς θα μπορούσαμε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε μια κυβέρνηση που έχει γονατίσει τη μεσαία τάξη, τη μικρομεσαία επιχειρηματικότητα, που οι επιχειρηματίες δουλεύουν ουσιαστικά για να πληρώνουν φόρους και ασφαλιστικές εισφορές, έτσι ώστε να μην έχουν κίνητρο να παράξουν παραπάνω;

Λέτε όμως «Μα, πώς δεν δίνετε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση που φέρνει τη Συμφωνία των Πρεσπών, με την οποία συμφωνείτε;». Θεωρούμε, και θα το συζητήσουμε τις επόμενες μέρες εφόσον έρθει στη Βουλή, ότι η Συμφωνία των Πρεσπών είναι το αποτέλεσμα μιας διαπραγματεύσεως με περισσότερα θετικά από ό,τι αρνητικά για τη χώρα μας και γι' αυτό τη στηρίζουμε, για να αλλάξουμε επιτέλους σελίδα ανατρέποντας ένα *de facto* τελεσμένο. Ποιο είναι αυτό; Το μονοπώλιο του ονόματος «Μακεδονία» από την «πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας» και μάλιστα αναγκάζοντάς τους να αλλάξουν και το Σύνταγμα.

Πρέπει να δούμε το μέλλον με εθνική αυτοπεποίθηση, χωρίς αδικαιολόγητες φοβίες, ώστε να παίξουμε το ρόλο της ηγέτιδας δύναμης και του πυλώνα σταθερότητας στην περιοχή. Το πιο αρνητικό, όμως, κομμάτι της συμφωνίας είναι η εργαλειοποίηση της, που έγινε στο εσωτερικό πολιτικό σκηνικό. Στην αρχή από την Κυβέρνηση για να διεμβολίσει την Αντιπολίτευση, και στη συνέχεια από την Αντιπολίτευση για να μη διαρραγεί η ενότητα της. Έτσι χάθηκαν τα επιχειρήματα μέσα στα αναθέματα, χάθηκε ο διάλογος μέσα στο bullying. Η γνωστή ασπρόμαυρη Ελλάδα. Επίσης, σε μεγάλο βαθμό η συμφωνία είναι και αποτέλεσμα της διεθνούς συγκυρίας που είναι δύσκολο να βρεθεί στο μέλλον. Συμπερασματικά, λοιπόν, η Συμφωνία των Πρεσπών δεν είναι αρκετή για να μπει ως μακιγιάζ, να μπει ως φερετζές στις τραγικές ανεπάρκειες της Κυβέρνησης.

Και να πάμε και στα τρέχοντα: η αποσκίρτηση του κ. Δανέλλη από την Κοινοβουλευτική Ομάδα μας δίνει δυστυχώς τροφή σε όσους θέλουν να πλάθουν σενάρια περί δανεισμού Βουλευτών. Το Ποτάμι σε καμία περίπτωση δεν θα αφήσει υπόνοιες ότι γίνεται Καμμένος στη θέση του Καμμένου ή ότι συμμετέχει σε κοινοβουλευτική κοπτοραπτική, αν και στο συγκεκριμένο Κοινοβούλιο, και με ευθύνη κυρίως των μεγάλων κομμάτων, έχουμε πάθει μιθριδατισμό από τις αποχωρήσεις και τις μεταγραφές των Βουλευτών.

Και κάτι άλλο: η ψήφος εμπιστοσύνης περνάει και με σχετική πλειοψηφία και με κάτω από εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές. Το εκατόν πενήντα ένα δεν ήταν απαραίτητο αν ο λόγος που επικλείστηκε ήταν όντως η Συμφωνία των Πρεσπών. Γι' αυτό θεωρούμε ως «χτύπημα κάτω από τη ζώνη» προς το Ποτάμι, ένα κόμμα που έχει «βάλει πλάτη» στη στήριξη της Συμφωνίας των Πρεσπών και στο οποίο αποβλέπει η Κυβέρνηση για την ψήφιση της, το γεγονός ότι η Κυβέρνηση υπαρπάζει ουσιαστικά έναν Βουλευτή του για να πάει στο νούμερο εκατόν πενήντα ένα, που κατά τα λεγόμενά του Πρωθυπουργού θα του δώσει αέρα να κυβερνήσει έως τον Οκτώβριο ως απώτατο όριο.

Δυστυχώς, από το «θα σας ταράξουμε στη νομιμότητα» έχετε πάει στο «θα σας ταράξουμε στη σκοπιμότητα». Η γνώμη μας ως Ποτάμι για την ίδια τη Συμφωνία των Πρεσπών δεν αλλάζει. Αυτό που αλλάζει πλέον είναι το πολιτικό πλαίσιο στο οποίο έρχεται. Αλλάζει αυτό τη στάση μας; Η γνώμη μου είναι ότι σε αυτήν την εξίσωση πρέπει σίγουρα να πρυτανεύσει το εθνικό συμφέρον, λαμβάνοντας υπόψιν βέβαια και το γενικότερο πολιτικό κλίμα και θα βρούμε τον τρόπο αυτό να εκφραστεί με τον κατάλληλο τρόπο.

Εν κατακλείδι, το Ποτάμι σύσσωμο πια, δεν θα δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, θα την καταψηφίσει γιατί θεωρεί επιζήμια τη θητεία της στο παρελθόν και, δυστυχώς, δεν διαφαίνεται κάποια βελτίωση στο βραχύ μέλλον της.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Μαυρωτά, ιδιαίτερα για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο έχει ο ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Νικολόπουλος για επτά λεπτά. Παράκληση, κύριε Νικολόπουλε, να είστε μέσα στον χρόνο, γιατί θα αναγκαστούμε να ελαττώσουμε τον χρόνο για τους υπόλοιπους Βουλευτές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν μπορώ να αποφύγω τον πειρασμό. «Εθνική στάση και υπεύθυνη», συμφωνεί το Ποτάμι, λέει, με τη συμφωνία, αλλά επειδή του έκανε ζαβολιά ο κ. Τσίπρας, θα το σκεφτεί αν το ψηφίσει. Τι να πω; Όπως ότι βλέπω τον Πρόεδρο από την πρώτη στιγμή μέχρι και αυτή να είναι εδώ, στα έδρανα της Βουλής. Και έτσι, ένας από τους παλιούς κοινοβουλευτικούς, που χάρη στον λαό είμαι εδώ από το 1989, τον ευχαριστώ ιδιαίτερα και λυπούμαι όμως, γιατί οι περισσότεροι βρίσκονται έξω και πολύ λιγότεροι είμαστε μέσα γι' αυτό το μείζον θέμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως σας είπα βρίσκομαι από το 1989 στα κοινοβουλευτικά έδρανα και σας ομολογώ ότι υπήρξαν αρκετές φορές όλα αυτά τα χρόνια που αναρωτήθηκα εάν όλοι αναγνωρίζουμε ουσιαστικά τη λαϊκή κυριαρχία.

Επίσης, πολλές φορές αναρωτήθηκα μέχρι ποιου σημείου μπορούμε μόνοι μας να κουβαλήσουμε την ευθύνη και από ποιο σημείο και πέρα οφείλουμε να την αναθέσουμε ή έστω να τη μοι-

ραζόμαστε με τον ελληνικό λαό. Και σήμερα τα ερωτηματικά αυτά είναι σχετικά, είναι παρόμοια, είναι βασανιστικά. Πιστεύει πραγματικά η Κυβέρνηση ότι μπορεί να κουβαλήσει την ευθύνη ψήφισης της Συμφωνίας των Πρεσπών, ακόμα και μετά την αποχώρηση από την κυβερνητική Συμπολίτευση των ΑΝΕΛ; Η απάντηση που προσωπικά δίνω είναι ότι προφανώς έχει έρθει η ώρα που πρέπει να εκφραστεί και να αποφασίσει ο ελληνικός λαός. Η γνώμη μου είναι ότι προφανώς φτάσαμε στο τέλος ενός ιστορικού κύκλου, του οποίου ο απολογισμός δεν είναι της παρούσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ώρες και οι μέρες που ζούμε δεν προσφέρονται για λεκτικές κορώνες, αλλά για σοβαρή περίσκεψη με αίσθημα εθνικής και κοινωνικής ευθύνης. Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να αναφερθώ σε αυτήν την ευθύνη της συμμετοχής μου στις συνεργασίες που υπήρξαν τον Ιανουάριο του 2015 κατ' αρχάς και αργότερα το Σεπτέμβριο του 2015, όπου με την ψήφο του ελληνικού λαού δημιουργήθηκε μία συγκυβέρνηση που στηρίχθηκε στη συμπολίτευση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, από την οποία προσωπικά βρέθηκα εκτός τα μεσάνυχτα της 19^{ης} Νοεμβρίου του 2015, όταν καταψήφισα τα γνωστά μνημονιακά προσπατούμενα και αμέσως μετά τη ψηφοφορία διεγράφην εγώ και ο Στάθης Παναγιούλης με το ίδιο σκεπτικό, με τις ίδιες λέξεις κατά κυριολεξία. Άλλαζε μόνο η υπογραφή. Έπραξα, όμως ακριβώς το ίδιο όπως και τότε, στις 17 Ιουλίου του 2012, όταν παραιτήθηκα από Υφυπουργός Εργασίας της Κυβέρνησης Σαμαρά - Βενιζέλου. Ακριβώς για τους ίδιους λόγους. Όμως όπως προείπα, ο καθένας μπορεί να βρει θετικά και αρνητικά, αλλά η ουσία είναι πως αυτή η συγκυβέρνηση έφτασε στο τέλος της. Και όπως με δανεικά δεν δομούνται οι σταθερές οικονομίες, έτσι δεν μπορούν να δομηθούν και σταθερές κυβερνήσεις με δανεικές δυνάμεις.

Η Κυβέρνηση ακόμα κι αν πάρει εκατόν πενήντα ένα ψήφους, θα παραμείνει ασταθής και με πολύ κοντό τον ορίζοντα μπροστά της.

Τα επερχόμενα γεγονότα, βεβαίως, θα επιδράσουν καταλυτικά. Η διάτρητη Συμφωνία των Πρεσπών, η συνταγματική Αναθεώρηση, ο επιδιωκόμενος διαχωρισμός Εκκλησίας - Κράτους και οι πολλαπλές κάλπες του Μαΐου συνθέτουν το πολιτικό τοπίο των επόμενων μηνών.

Ποιος ο λόγος, λοιπόν, να μην στραφεί ο ίδιος ο Πρωθυπουργός προς τον λαό και να ζητήσει από αυτόν, και το συντομότερο δυνατό, την κρίση του, την επιβράβευση ή την καταδίκη της πολιτικής του; Και γιατί να μη συμβεί αυτό ειδικά τώρα που όλοι ξέρουμε ότι η παρούσα κυβερνητική κρίση πηγάζει από ένα μείζον εθνικό θέμα, όπως είναι η συμφωνία με τα Σκόπια. Μέσω της κάλπης, λοιπόν, θα μπορούσε να γίνει ένα έμμεσο έστω δημοψήφισμα για τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Οφείλω από του Βήματος της Βουλής να δηλώσω ξεκάθαρα ότι τη Συμφωνία των Πρεσπών τη θεωρώ επαίσχυντη και επιζήμια. Δεν θα στηρίξω με την ψήφο μου την Κυβέρνηση και δεν θα παραδώσω τη Μακεδονία βάζοντας την υπογραφή μου στη Συμφωνία των Πρεσπών, για να έχω ήσυχη τη συνείδησή μου. Είμαι απόλυτα βέβαιος ότι διερμηνεύω τη βούληση της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Και το λέω αυτό μετά λόγου γνώσεως, γιατί πήγα στα συλλαλητήρια της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης, έφτασα ακόμα και στη συγκέντρωση διαμαρτυρίας που έγινε εκεί στις Πρέσπες, τη μέρα και την ώρα που έπεφταν οι υπογραφές, λίγα μέτρα πιο πέρα.

Και για τούτο γνωρίζω ότι η ψήφος μου είναι μια δημοψηφισματική ψήφος δέκα εκατομμυρίων Ελλήνων και των απανταχού γης ομογενών μας. Η Μακεδονία μας, η καρδιά της Ελλάδας, οφείλουμε να αντιληφθούμε, έστω και αυτή την ύστατη ώρα, ότι δεν είναι ένα συμβατό μόσχευμα με το οποίο θα μπορούσε να ζήσει και να πάει μπροστά το γειτονικό κράτος των Σκοπίων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς, η Κυβέρνηση, όπως όλα δείχνουν, διαθέτει την απαιτούμενη κοινοβουλευτική πλειοψηφία για να κυρώσει αυτή την κακή Συμφωνία. Με αυτό ως δεδομένο, κλείνοντας, νιώθω ότι έχω υποχρέωση, μα και καθήκον να αναφέρω ότι το Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα Ελλάδος, το οποίο εκπροσωπώ, από τον Ιούλιο δημοσιοποίησε επιστολή που έστειλε στην ηγεσία της Αντιπολίτευσης και πρότεινε τη μία και μοναδική δυνατότητα η οποία μπορεί να αποτρέψει την ψήφιση της Συμφωνίας των Πρεσπών.

Η δυνατότητα που έχουμε όλοι εμείς που διαφωνούμε είναι να αποφασίσουμε και με συνεννόηση να παραιτηθούμε όλοι εμείς οι Βουλευτές που θα καταψηφίσουμε και ακολούθως οι αναπληρωματικοί μας. Τότε στη Βουλή οι εναπομείναντες Βουλευτές θα είναι λιγότεροι από διακόσιοι και σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 1 του Συντάγματος, η Βουλή δεν θα μπορεί να λειτουργήσει. Το άρθρο αυτό ορίζει ότι η Βουλή δεν μπορεί να έχει λιγότερους από διακόσιους Βουλευτές. Έτσι, θέλει δεν θέλει η Συμπολίτευση, θα γίνουν αμέσως εκλογές, οι οποίες θα πάρουν τη μορφή δημοψηφίσματος κατά της συμφωνίας.

Υπάρχει, λοιπόν, η λύση: η παραίτηση και εν συνεχεία η προσφυγή στο λαό. Γιατί, όπως είπαμε κι όπως ξέρετε και όπως όλοι διαλαλούμε, μόνον αυτός δίνει τα αξιώματα και τις καρέκλες. Μόνον αυτός πρέπει να ελέγχει τη μοίρα του και τη μοίρα του τόπου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Νικολόπουλε.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομικών κ. Τσακαλώτος, για δεκαπέντε λεπτά.

Θα σας παρακαλέσω, κύριε Υπουργέ, να μην κάνετε προσωπικές αναφορές, διότι ζητάνε μετά τον λόγο και διαιωνίζεται η συζήτηση. Καταλάβετε;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ποτέ δεν το έχω κάνει αυτό, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν καταλαβαίνω καλά, οι εκλογές έπρεπε να είχαν γίνει στις 29 Μαρτίου του 2016. Ήταν η πρώτη φορά, μετά από εβδομήντα εννιά μέρες που ανέλαβε ο κ. Μητσοτάκης αρχηγός του κόμματος και ζήτησε να γίνουν εκλογές. Ήταν η πρώτη φορά, αλλά βεβαίως όχι η τελευταία φορά.

Από εκεί και πέρα, αντί το κόμμα της Αντιπολίτευσης να σκέφτεται το σχέδιο και τη στρατηγική που θα έχει αν έρθει ξανά στην εξουσία, ασχολήθηκε σχεδόν αποκλειστικά με το πώς να μας ρίξει, γιατί δεν θα τελειώναμε τις αξιολογήσεις, γιατί δεν θα τελείωνε το πρόγραμμα, για τις τράπεζες και βέβαια σήμερα για το μακεδονικό. Μόνο που δεν έχουμε πέσει. Μόνο που αυτή η στρατηγική της καταστροφολογίας δεν έχει ευοδωθεί.

Όλη η στρατηγική της Νέας Δημοκρατίας δεν έχει πάει μπροστά. Τέτοια στρατηγική επιτυχημένη έχουμε να δούμε, για να θυμίσω λίγο τη «Μαύρη Οχιά» από την φημισμένη βρετανική κωμική σειρά, από τότε που ο Όλαφ ο Μαλλιαρός, ο βασιλιάς των Vikings, παρήγγειλε ογδόντα χιλιάδες πολεμικά κρήνη, αλλά δυστυχώς με το κέρατο από τη μέσα μεριά του κράνους. Τόσο επιτυχημένη είναι η στρατηγική η δική σας. Απέτυχε γιατί δεν ξέρατε πώς να αντιδράσετε στην κρίση. Δεν σκεφτήκατε πώς φτάσαμε σε αυτή την κρίση, τι ευθύνη είχατε εσείς, αλλά τι ευθύνη είχε και το σύστημα ιδεών το δικό σας. Δεν κάνατε ποτέ τον κόπο να σκεφτείτε γιατί φτάσαμε σε αυτό που φτάσαμε.

Για εμάς, το κυρίαρχο για να κατανοήσετε αυτή την κρίση είναι να καταλάβουμε ποια είναι η οικουμενική τάξη. Οικουμενική τάξη σημαίνει αυτή η τάξη που τα δικά της συμφέροντα αντιπροσωπεύουν τα συμφέροντα όλης της κοινωνίας.

Για εσάς και τους ομοϊδεάτες σας, η οικουμενική τάξη είναι οι επιχειρηματίες, είναι η ελίτ, είναι οι τραπεζίτες. Και γι' αυτό, για τριάντα χρόνια πριν από την κρίση λέγατε ότι με τη μείωση των φόρων, με τη φιλελευθεροποίηση, θα δημιουργηθούν οι συνθήκες για να βοηθηθεί όλη η κοινωνία.

Εμείς, αντιθέτως, λέγαμε και λέμε ότι η οικουμενική τάξη είναι ο κόσμος της εργασίας. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι οι συλλογικές συμβάσεις είναι ωφέλιμες για το σύνολο της κοινωνίας, αλλά και για την οικονομία. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι η αύξηση του κατώτατου μισθού είναι ωφέλιμη για το σύνολο της κοινωνίας και για την οικονομία. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι το κοινωνικό κράτος είναι ωφέλιμο για το σύνολο της κοινωνίας και για την οικονομία. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι το δημόσιο σύστημα ασφάλισης είναι ωφέλιμο για το σύνολο της κοινωνίας και της οικονομίας. Γι' αυτό εμείς θέλουμε να έχουμε στο κέντρο των πολιτικών μας τον κόσμο της εργασίας.

Επιτρέψτε μου να αρχίσω με τη Δεξιά και γι' αυτά τα τριάντα χρόνια που η οικουμενική τάξη υποτίθεται ότι ήταν οι επιχειρήσεις, οι επιχειρηματίες, οι τραπεζίτες. Για τριάντα χρόνια το πι-

στέφατε εσείς και δυστυχώς το πίστεψε κι ένα μεγάλο κομμάτι της Κεντροαριστεράς. Μόνο που αυτό δεν βοήθησε ούτε την παγκόσμια οικονομία ούτε την κοινωνία. Γιατί σε αυτά τα τριάντα χρόνια η ανάπτυξη ήταν χαμηλότερη από ό,τι ήταν τη δεκαετία του 1950 και του 1960, ο ρυθμός αύξησης της παραγωγικότητας ήταν μικρότερος από τη δεκαετία του 1950 και 1960, παρ' όλες τις σημαντικές τεχνολογικές εξελίξεις. Υπήρχαν, όμως, αποτελέσματα. Υπήρχαν αποτελέσματα στην αύξηση της ανισότητας, υπήρχε αποτέλεσμα στο επίπεδο των θέσεων εργασίας, υπήρχε αποτέλεσμα στην αύξηση των περιφερειακών ανισοτήτων.

Δεν ξέρω αν το σκέφτεστε ποτέ αυτό, αν η λέξη ανισότητα σας επηρεάζει. Έχετε καταλάβει πόσο έχει αλλάξει ο καπιταλισμός τα τελευταία τριάντα χρόνια, απλώς αμφιβάλλω αν το έχετε σκεφτεί ποτέ. Γιατί ο Αρχηγός σας λέει ότι η ανισότητα είναι μέσα στα γονιδια μας. Άρα, αφού είναι μέσα στα γονιδια μας, δεν χρειάζεται καν να το σκεφτούμε. Και άρα, συνεχίζετε με αυτή την ίδια πολιτική, όπου η μείωση των φόρων είναι σχεδόν η μόνη πολιτική που λέτε.

Ο κ. Χουλιαράκης σε μια εξαιρετική ομιλία κατά την άποψή μου στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό κοστολόγησε το πρόγραμμά σας για το 2019 στα 4,7 δισεκατομμύρια. Είπε ότι με τη δική του ανάλυση συσσωρευτικά αυτό το κόστος φτάνει στα 9,7 δισεκατομμύρια μέχρι το 2022.

Είπε ο κ. Χουλιαράκης ότι υπάρχουν τρία ενδεχόμενα. Το πρώτο είναι ότι η Νέα Δημοκρατία δεν είναι ειλικρινής και πρόσθεσε ότι αυτό είναι κάτι που δεν πιστεύει ο ίδιος. Μάλλον είναι καλύτερος άνθρωπος ο κ. Χουλιαράκης από μένα και μάλλον είναι και πιο ευγενικός. Την πρώτη εκδοχή δεν την σχολιάζω παρ' όλα αυτά.

Η δεύτερη εκδοχή είναι ότι θα μειώσετε τις κοινωνικές δαπάνες, τους μισθούς και τις συντάξεις και σας υπενθύμισε ότι το 20% του προϋπολογισμού είναι μισθοί και το 40% είναι συντάξεις.

Το τρίτο είναι ότι πιστεύετε πως η επιθετική μείωση φόρων είναι αυτοχρηματοδοτούμενη. Δηλαδή θα μειώσετε τους φόρους αλλά θα έχετε περισσότερα έσοδα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Μετά την ομιλία του κ. Χουλιαράκη ανέβηκε ο κ. Μητσotάκης και δεν έδωσε καμία απάντηση σ' αυτά τα ερωτήματα. Το μόνο που είπε ήταν ότι ο κ. Χουλιαράκης έπρεπε να ξέρει καλύτερα γιατί ήταν Υπουργός τον Γενάρη του 2015. Πρώτον, δεν ήταν αλήθεια και δεύτερον ήταν άσχετο με το θέμα. Δεν απάντησε όμως στα ερωτήματα. Δεν απάντησε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Ήταν στην ομάδα διαπραγματεύσεως.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Είπε βέβαια ο κ. Μητσotάκης κάτι που είναι στο πρόγραμμά σας, το οποίο καταθέτω στα Πρακτικά και το οποίο λέει ότι υπάρχουν 2 δισεκατομμύρια, άρα μπορείτε να χρηματοδοτήσετε το δικό σας το πρόγραμμα από την αύξηση στο μισθολόγιο του κράτους από το 2015 μέχρι το 2018.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θεωρώ ότι έχετε σοβαρούς βοηθούς οικονομολόγους και πήγα να το εξετάσω. Και όταν πήγα να το εξετάσω από τα στοιχεία ΕΛΣΤΑΤ και από το ΓΛΚ, πρώτον, έμαθα ότι δεν είναι 2 δισεκατομμύρια η αύξηση του μισθολογικού κόστους του δημοσίου από το 2015 μέχρι το 2018, αλλά είναι 1,061 δισεκατομμύρια. Είναι λάθος περίπου 100%. Δεν είναι μεγάλο, αλλά είναι 100% λάθος.

Όμως, δεν είναι αυτό το σημαντικότερο, κύριε Δένδια. Δεν είναι αυτό. Το σημαντικότερο είναι ότι 680 εκατομμύρια απ' αυτό το 1,06 δισεκατομμύριο είναι από ενδοκυβερνητικές μεταβιβάσεις που δίνουμε τώρα στο ΕΦΚΑ και άρα δεν μετράει σε τίποτα. Δεν είναι καινούργια δαπάνη, απλώς είναι ένα καινούργιο σύστημα που αποκτήσαμε γιατί έχει μεγαλύτερη διαφάνεια και έχει λογιστική πρακτική. Τα ξεχνάμε αυτά τα 680. Ένα δεύτερο κομμάτι είναι το ενιαίο μισθολόγιο που αυξήθηκε 225 εκατομμύρια.

Ένα άλλο κομμάτι 80 εκατομμυρίων είναι από την τριετία –που δεν ξέρω αν δεν θέλετε καμμία αύξηση με τον χρόνο– και 50 εκατομμύρια –που είμαι σίγουρος ότι θέλετε– που είναι για κίνητρα στο δημόσιο.

Όμως, δεν είναι όλα κακά νέα. Σας μένουν 26 εκατομμύρια από τα 2 δισεκατομμύρια με τα οποία νομίζω ότι μπορείτε να χρηματοδοτήσετε με απλόχερο τρόπο τους φορολογούμενους. Είκοσι έξι εκατομμύρια από τα 2 δισεκατομμύρια. Αυτό νομίζω ότι είναι λίγο μεγαλύτερο από 100% λάθος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Πάμε όμως στη διεθνή πρόσφατη εμπειρία. Να μην σας πάω στο 1950, στο 1960 και στο 1970. Η διεθνής εμπειρία λέει ότι μειώνοντας τους φόρους στους επιχειρηματίες όλοι κερδίζουμε γιατί αυξάνονται τα έσοδα, γιατί γίνονται πιο δυναμικοί κ.λπ.

Η Τζιλίαν Τετ είναι αρθρογράφος των «FINANCIAL TIMES». Δεν είναι οικονομολόγος, είναι ανθρωπολόγος. Και επειδή είναι ανθρωπολόγος λέει σημαντικά και ενδιαφέροντα πράγματα. Σας συνιστώ να τη διαβάσετε. Πολλές φορές διαφωνώ μαζί της, αλλά λέει πολλά σημαντικά πράγματα. Πήρε τους πρώτους εννιά μήνες του 2017 και τους συγκρίνει με τους πρώτους εννιά μήνες του 2018 για να εξετάσει τον ισχυρισμό του Τραμπ ότι μειώνοντας τον φόρο στις επιχειρήσεις θα πάρουμε περισσότερα έσοδα. Αυτό είναι το δικό σας επιχείρημα. Αυτό είναι και το επιχείρημα του κ. Τραμπ.

Πριν από τη μείωση των φόρων στους πλούσιους του Τραμπ, το 2017 ήταν 265 δισεκατομμύρια οι φόροι που πήραν από τις επιχειρήσεις και το 2018 ήταν 223 δισεκατομμύρια, δηλαδή μια μείωση 16%, παρ' όλο που ήταν εποχή με υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, άρα θα περίμενε κανείς περισσότερα έσοδα και παρ' όλο που τα κέρδη αυξήθηκαν 13%. Άρα, πάλι δεν είναι όλα κακά νέα. Αυτή είναι η μόνη στρατηγική στην οποία στηρίζεστε. Μέχρι να ακούσουμε νεότερα, ότι αυξάνονται τα κέρδη, μειώνονται τα έσοδα.

Στην Αμερική τώρα φτάνουμε σε ένα έλλειμμα του δημοσίου, το οποίο θα φτάσει το 1 τρισεκατομμύριο. Το χρέος αυξάνεται. Ξέρουμε τι θα γίνει μετά. Θα μας πουν τώρα που έχουμε χρέος και έλλειμμα πως θα χρηματοδοτήσουμε το κοινωνικό κράτος. Ξέρουμε ότι είναι πολύ πιο σημαντική η επιδότηση στις επιχειρήσεις από τις παροχές στον φτωχό κόσμος και σ' αυτόν που τον χρειάζεται. Το είχε πει ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ σας είχα ενημερώσει μια φορά, ότι ό,τι δίνουμε στους φτωχούς το λέμε παροχή, κάτι απαξιωτικό, ενώ ό,τι δίνουμε στους πλούσιους το λέμε επιδότηση για την οικονομία.

Πιστεύω, όμως, ότι δεν έχετε μάθει κανένα μάθημα, ότι δηλαδή ακριβώς αυτές οι οικονομικές πολιτικές που είχατε παλιά είναι αυτές που συνεχίζετε και πιστεύετε ότι θα πάτε καλά. Μόνο που βλέπω πολύ μεγάλη σύγχυση, πολύ μεγάλη αγωνία και πολύ μεγάλο άγχος και από εσάς αλλά και από τους υποστηρικτές σας, οι οποίοι βέβαια περιμένουν περισσότερες επιδοτήσεις και λιγότερες παροχές.

Ωστόσο, θέλω να σας πω ότι θα πολεμήσουμε με ό,τι έχουμε να μην υπάρχει αυτή η παλινόρθωση, να μην υπάρχει επιστροφή, τότε που μειώναμε τους φόρους μόνο για τους δικούς μας και να μην υπάρχει παλινόρθωση για το πελατειακό κράτος.

Γιατί ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες; Γιατί αυτή η Κυβέρνηση ψάχνει να βρει τον δρόμο, να βρει την απάντηση στα αιτήματα, στις προσδοκίες, στα οράματα του κόσμου της εργασίας, στην οικουμενική τάξη. Με δυσκολίες, με λάθη, με ανάγκη βοήθειας από άλλες δυνάμεις γιατί ποτέ δεν είπαμε εμείς ότι έχουμε το μονοπώλιο της αλήθειας.

Η δική μας παράδοση προέρχεται από την ηθική των αρετών του Αριστοτέλη. Περνάει από τον Χέιγκελ που ισχυριζόταν ότι μια δίκαιη πολιτική τάξη είναι μόνο όταν η αυτοπραγμάτωση η δική μου περνάει από την αυτοπραγμάτωση των άλλων. Αυτό που έλεγε ο Μαρξ και ο Ένγκελς αργότερα ότι η ελεύθερη ανάπτυξη του καθενός είναι προϋπόθεση για την ελεύθερη ανάπτυξη όλων.

Εμείς καταλαβαίνουμε ότι το αντίθετο της αλληλεγγύης –η χριστιανική παράδοση θα το έλεγε αγάπη– δεν είναι το μίσος αλλά ο φόβος. Μίσος υπάρχει. Έδωσε ο Πρωθυπουργός την ευκαιρία

στον κ. Μητσotάκη να καταγγείλει όλες αυτές τις αφίσες που είδαμε και δεν το έκανε. Μήπως πρέπει το σύνθημα «καταγγέλλουμε τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται» να το αλλάξετε σε «καταγγέλλουμε τη βία όταν στοχεύει τους δικούς μας»; Μήπως αυτή είναι η αντιμετώπισή σας για το μίσος;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Δεν υπάρχει μίσος.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Γιατί είχε την ευκαιρία ο κ. Μητσotάκης και δεν την πήρε. Αλλά δεν είναι το μίσος για το οποίο θέλω να μιλήσω. Δεν είναι το μίσος. Το ανάποδο της αλληλεγγύης είναι ο φόβος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Είναι ο φόβος του ξένου. Και ο ξένος μπορεί να είναι ένα Σύριο αλλά μπορεί να είναι και κάποιος από το FYROM του οποίου την ιστορία και τον πολιτισμό δεν προσπαθούμε να καταλάβουμε, να βρούμε έναν συμβιβασμό, ένας φόβος, που κλεινόμαστε μέσα στο καβούκι μας και δεν κοιτάμε πιο πέρα.

Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός ότι πατριωτισμός είναι πρώτα-πρώτα να αγαπάς την πατρίδα σου, όχι να μισείς τους άλλους. Εγώ πάω ένα βήμα παραπέρα. Ο πατριωτισμός είναι γνήσιος, μόνο όταν καταλαβαίνει τον άλλο, όταν έχει μια ενσυναίσθηση, όταν μπαίνει στα παπούτσια του και προσπαθεί να βρει κοινές λύσεις για τη χώρα του και την άλλη χώρα και τη συνανάπτυξη.

Αυτός ο φόβος είναι που πολεμάμε, αλλά είναι και ο φόβος, όχι μόνο του ξένου, του άλλου, αλλά και του γείτονα, του διπλανού. Γιατί πίσω απ' αυτόν τον φόβο, του διπλανού, είναι ο φόβος της ανεργίας, ο φόβος της δουλειάς με χαμηλό μισθό, χωρίς δικαιώματα, χωρίς προοπτική. Είναι ο φόβος των μεσαίων τάξεων ότι θα βρεθούν σε χειρότερη θέση αυτοί και τα παιδιά τους απ' ό,τι είναι τώρα. Αυτόν τον φόβο είναι, που μια ψήφος εμπιστοσύνης σε εμάς δίνει τη δυνατότητα να τον πολεμήσουμε. Γιατί ο φόβος δεν επιτρέπει την αλληλεγγύη. Ο φόβος δεν επιτρέπει μια οικονομική πολιτική που είναι δίκαιη. Ο φόβος δημιουργεί μια αίσθηση ότι είμαστε όλοι εναντίον όλων. Γι' αυτό πρέπει να έχουμε την ψήφο εμπιστοσύνης.

Γι' αυτό, εμείς λέμε ότι η αλληλεγγύη δεν είναι ένα αίσθημα που έχουμε για να αισθανόμαστε καλύτερα, είναι μια ζωντανή πρακτική, που οι αριστεροί την ζουν κάθε μέρα, που την παλεύουν κάθε μέρα. Δεν είναι μόνο διαπροσωπική σχέση, είναι και αυτό που στηρίζει την ίδια μας την πολιτική και επιτάσσει την ελευθερία και την αυτονομία. Γι' αυτό περάσαμε τα νομοσχέδια για τους LGBTQI, τα νομοσχέδια για την ιθαγένεια, γιατί δεν μπορεί να υπάρχει αλληλεγγύη, εάν δεν υπάρχουν ελευθερία και αυτονομία και για τις μειονότητες. Επιτάσσει, όμως, συγχρόνως και την ισότητα, αυτή τη λέξη στην οποία ποτέ δεν αναφέρεστε, αυτή τη λέξη, στην οποία έχετε μια απέχθεια, γιατί καταλαβαίνετε ότι συντρίβει αυτή η λέξη όλα τα οράματά σας, τα οράματα σας για μια κοινωνία, για την οποία η αγγλική έκφραση είναι «dog eats dog», όλοι εναντίον όλων, χωρίς προοπτική, χωρίς αλληλεγγύη.

Η Κυβέρνησή μας έχει διαφορετική οικονομική πολιτική. Έχει μια πολιτική, που ακόμα και στην αναπτυξιακή της πολιτική ο κόσμος της εργασίας και των δικαιωμάτων είναι στον πυρήνα αυτής της αναπτυξιακής πολιτικής. Είναι, όμως, μια οικονομική πολιτική, που στηρίζεται σε βαθιές αριστερές ιδέες και αξίες, ότι δεν μπορείς να πας πουθενά χωρίς την κοινωνία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Τελευταία μου φράση, κύριε Πρόεδρε.

Και αυτό που θα κριθεί στις εθνικές εκλογές, όταν θα έρθουν τον Οκτώβρη, στις ευρωεκλογές και στις τοπικές εκλογές είναι εάν έχουμε την ικανότητα να φτιάξουμε και να συνεχίζουμε να προωθούμε θεσμούς που στηρίζονται σ' αυτές τις αξίες και αντιμετωπίζουν τον Ορμπάν, τον Σαλβίνι και το Brexit, που με μεγάλη και ελαφριά καρδιά δεν το σκέφτεστε, πού οδηγείτε δηλαδή τη χώρα με τις πράξεις και την πολιτική σας τον τελευταίο χρόνο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Οικονομικών, τον κ. Ευκλείδη Τσακαλώτο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω

στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα έξι μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2^ο Γυμνάσιο Πρέβεζας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Επίτιδες το έκανες;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Δεν ήταν στημένο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ήταν συνεννοημένο, όπως καταλάβατε. Είναι σίγουρο!

(Γέλωτες στην Αίθουσα)

Προχωρούμε στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Δένδια.

Κύριε Δένδια, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι δεν ξέραμε ότι ο Υπουργός των Οικονομικών έχει καταγωγή από την Πρέβεζα. Φαντάζομαι ότι δεν θα το ήξερε και ο Καρυωτάκης, διότι εάν το ήξερε, θα τον είχε συναντήσει αυτόν ή τους προγόνους του, οι οποίοι θα ήταν το ίδιο ενδιαφέροντες άνθρωποι και θα είχε αποφευχθεί αυτό το οποίο συνέβη, το απευκαίριο, που χάσαμε και έναν σπουδαίο ποιητή.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Μόλις χάσατε πεντακόσιες ψήφους στην Πρέβεζα με αυτό που είπατε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πάντα ευχάριστο να ακούει κανείς τον Υπουργό των Οικονομικών, ο οποίος μάλιστα, εν αντιθέσει με τον κ. Σταθάκη, ο οποίος κάθεται ακριβώς δίπλα του, διατηρεί μετά από τέσσερα έτη κυβερνητικής θητείας, έναν ιεραποστολικό ζήλο, μια απόλυτη αντίληψη ότι εδώ σ' αυτή την Αίθουσα αυτός και ο ΣΥΡΙΖΑ εκπροσωπούν το δίκαιο, το αγνό, το καθαρό το συμφέρον του φτωχού, του αδικημένου και ότι απέναντί του είναι ποιος; Ο κακός δρόκος, οι κακοί άνθρωποι, τα εργαλεία των πλουσίων, που μάχονται αυτούς τους καλούς ανθρώπους, που υποστηρίζει εδώ με την αυξημένη δυνατότητα λόγου που έχει ο κύριος Υπουργός των Οικονομικών.

Ξέρετε, μας αναφέρει διάφορα παραδείγματα. Το τελευταίο που επέλεξε σήμερα είναι μια παρωδία του Ρόουαν Άτκινσον - καλά το κατάλαβα;- μη αντιλαμβανόμενος ότι στην πραγματικότητα συμμετέχει ο ίδιος σε μια παρωδία. Είναι ήρωας μιας παρωδίας. Γιατί μια παρωδία αποτελεί αυτή η Κυβέρνηση. Έρχεται και μας λέει για το πόσο απαράδεκτο είναι η Νέα Δημοκρατία να θέλει να μειώσει φόρους, όταν ο ίδιος εισηγείται μείωση φόρων. Έρχεται και μας λέει πως ο ίδιος είναι διατεθειμένος να πολεμήσει και να πατάξει τη διαπλοκή, όταν επί των ημερών του πέρασαν διατάξεις, με τις οποίες οι offshore εταιρείες που δεν είχαν καταθέσει τα απαραίτητα δικαιολογητικά για την αποφυγή του φόρου 15%, απηλλάγησαν, όταν επί των ημερών αυτής της Κυβέρνησης όλη η διαπλοκή, η οποία είναι συλλληφθεί στα δημόσια έργα, απηλλάγη. Ή μήπως δεν θυμάμαι καλά και τα νομοθετήματα δεν ήταν αυτής Κυβέρνησης;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ αυτό που έχω να σας πω, μιας και αρέσουν στον κύριο Υπουργό των Οικονομικών και αρέσουν και σε εμένα να τα ακούω -διδάσκομαι, πρέπει να σας πω- τα παραδείγματα από την αγγλική ιστορία, αυτό που νομίζω ότι θα συμβεί, κύριε Υπουργέ, είναι το εξής: Θυμάστε, ίσως, τον μετέπειτα Εδουάρδο τον Β', πρίγκηπα της Ουαλίας, όταν με έναν τεράστιο στρατό, με πολλά φλάμπουρα, με μεγάλες υποσχέσεις και με μεγάλα λόγια ανέβηκε, για να υποτάξει τη Σκωτία; Θυμάστε που έγινε μια μάχη σ' ένα μέρος που λεγόταν Λούντον Χιλ και εκεί βρήκε κάποιον, ο οποίος λεγόταν Ρόμπερτ ντε Μπρους, ο βασιλιάς της Σκωτίας και τον γύρισε δαρμένο και κλαμένο πίσω; Αυτό σας περιμένει στις εκλογές και τίποτε άλλο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ο Εδουάρδος ο Α' ήταν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Πάμε τώρα στα σχετικά με τη σημερινή συζήτηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να καταλάβω, γιατί η κυβερνητική Πλειοψηφία δεν μας το εξήγησε, γιατί πρέπει η συζήτηση

για την ψήφο εμπιστοσύνης να ολοκληρωθεί μόνο σε μιάμιση ημέρα; Γιατί πρέπει πάρα πολλοί συνάδελφοι εδώ να στερηθούν το δικαίωμα λόγου στην κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία; Τι είναι αυτό το οποίο επιβάλει να γίνεται αυτό; Γιατί ο Πρωθυπουργός της χώρας διατηρεί και κενές τέσσερις θέσεις Υφυπουργών, πριν πάρει ψήφο εμπιστοσύνης; Τι υπονοεί αυτό το κενό για τον καλής πίστεως άνθρωπο που παρακολουθεί αυτήν την Κυβέρνηση;

Θυμίζω αυτό που είπα το πρωί, ότι κατά το άρθρο 141 του Κανονισμού της Βουλής την πρόταση την υποβάλει η κυβέρνηση, όχι ο Πρωθυπουργός, που σημαίνει ότι η κυβέρνηση πρέπει να έχει διαμορφωθεί, για να υποβληθεί η πρόταση για την εμπιστοσύνη της Βουλής. Όταν ο Πρωθυπουργός κρατά κλειστά τα χαρτιά του, δεν συνιστά αυτό εμμέσως υπόσχεση μελλοντικής υπουργοποίησης σε κάποιους, για να παράσχουν ψήφο; Για τους κακόπιστους, δεν λέω για τους καλόπιστους, αλλά και αυτούς δεν πρέπει να τους αποστομώσουμε, κύριε Τσακαλώτε, αφού μαχόμεθα εν ονόματι της ηθικής και του φωτός; Και εάν αύριο το πρωί κάποιους απ' αυτούς που έχουν παράσχει ψήφο στην Κυβέρνηση, τους δούμε να αποκτούν υπουργικό θώκο, πού θα καταλήξουμε, κύριε Τσακαλώτε, για το δίκαιο, το ορθό, το παράδειγμα και την ηθική, την οποία κατά την άποψή σας φαίνεται ότι μόνο η Αριστερά εκπροσωπεί σ' αυτόν τον πλανήτη; Ως νέος Σαούλ, φαντάζομαι, έχετε δει αυτό το φως. Δεν ξέρω σε ποια ηλικία το είδατε, το έχετε αγκαλιάσει έκτοτε και πορεύεσθε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να καταλάβω, επί ποιου ζητήματος θα πρέπει να επαινεθεί αυτή η Κυβέρνηση με την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης; Μας είπε πάλι ο κύριος Υπουργός των Οικονομικών -αναφέρομαι σε αυτόν διότι κατ' αρχάς είναι ο κορυφαίος Υπουργός και ο μόνος προλαλήσας- για τα μεγάλα αισθήματα απέναντι στον ξένο, στον διαφορετικό.

Να τα συνοψίσουμε τα αισθήματα απέναντι στον ξένο και στον διαφορετικό. Άλλωστε, ο Χριστιανισμός, η Ορθοδοξία, η συνολική μας κουλτούρα, γιατί μέσα σε αυτό το πλαίσιο μεγαλώσαμε, μας το επιβάλλει. Όμως, για να καταλάβω, αυτό το γενικόλογό και το λαμπρό πώς υλοποιείται μέσα από συνθήκες διαβίωσης όπως αυτές που η δική του Κυβέρνηση έχει εξασφαλίσει στη Μόρια; Μπορεί να μας εξηγήσει πώς αυτά τα αισθήματα εκδηλώνονται από τη δική του Κυβέρνηση απέναντι στον ξένο που πέρασε τη θάλασσα και ήρθε στον τόπο μας; Πώς εκδηλώνονται απέναντι στην OLAF, που μας διερευνά για τη διασπάτση και λέω για την καλύτερη περίπτωση, δεν πάω στην υπεξαίρεση ή σε άλλα των κοινοτικών κονδυλίων για τους μεταναστες; Είναι και αυτό δείγμα της αδελφικής μας αγάπης στον συνάνθρωπο, κύριε Υπουργέ;

Αλλά ας τα αφήσουμε αυτά. Πάμε στην οικονομία που είναι το δυνατό του σημείο και μας έκανε διάφορους λογαριασμούς. Μπέρδεψε λίγο τα ποσοστά, βέβαια. Πονηρό ήταν, δεν το έκανε κατά λάθος ο κ. Τσακαλώτος. Όταν από τα δύο εκατομμύρια κατεβαίνουν στο ένα εκατομμύριο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χάνει το 50%. Όταν από το ένα εκατομμύριο ανεβαίνουν στα δύο, είναι 100%. Αυτά είναι απλά μαθηματικά, έτσι για να μην ξεχνιόμαστε. Δεν πειράζει, όμως.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Σας έχω πει να μιλάτε σαν δικηγόρος και όχι σαν μαθηματικός. Δεν το έχετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Η οικονομία, λοιπόν, για να καταλάβω, η ζημιά των δισεκατομμυρίων του 2015 συνέβη ή δεν συνέβη; Δεν λέω ποσό, για να μην έχουμε διαφορές σε αυτό. Η «εξαέρωση» του τραπεζικού συστήματος και των ελληνικών του ελληνικού δημοσίου στο τραπεζικό σύστημα συνέβη ή δεν συνέβη επί των ημερών της Κυβέρνησής σας, κύριε Υπουργέ;

Η διαρκής μεταμνημονιακή εποπτεία επί των ημερών σας θεσμοθετήθηκε, ναι ή όχι, κύριε Υπουργέ; Η ενυποθήκευση του συνόλου της περιουσίας του ελληνικού λαού και της ελληνικής κοινωνίας για διάστημα στο οποίο κανένας σε αυτή την Αίθουσα δεν θα ζει -λυπάμαι που το λέω, με περιλαμβάνει, αλλά δυστυχώς κανείς μας δεν πρόκειται να ζήσει εδώ φαντάζομαι άλλα εκατό χρόνια- επί των ημερών σας δεν έγινε, κύριε Υπουργέ; Η υπερφορολόγηση, όχι των πλουσίων, των ευπόρων, των εχόντων και των κατεχόντων αλλά των πάντων -των πάντων!- επί των ημερών

σας δεν έγινε, κύριε Υπουργέ; Εσείς δεν είπατε ότι το έχετε παρακάνει και πρέπει να αρχίσετε να τα μειώνετε; Για να καταλάβουμε για τι μιλάμε.

Όμως, να αφήσουμε την οικονομία και να πάμε λίγο στα θεσμικά θέματα. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση αυτή έχει ή δεν έχει δείξει κορυφαία αδιαφορία για τους θεσμούς; Κορυφαία αδιαφορία! Εξηγείται αυτό. Θα σας εξηγήσω αμέσως μετά γιατί συμβαίνει.

Πείτε μου σας παρακαλώ -δεν θα χρησιμοποιήσω ονόματα, διότι στερούνται σημασίας, σημασία έχουν οι πράξεις και η αντίληψη- όταν ο επικεφαλής ανωτάτου δικαστηρίου μετακινείται από το ανώτατο δικαστήριο στο Νομικό Γραφείο του Πρωθυπουργού ενδύομενος την πολιτική τήβεννο και μετά απεκδύεται την κομματική πολιτική τήβεννο και με τη βοήθεια της Κυβέρνησης μετατρέπεται σε επικεφαλής ανεξάρτητης αρχής, αυτό συνιστά σεβασμό ή ασέβεια στους θεσμούς; Για να μπορούμε να συνηγορήσουμε.

Τέθηκε θέμα από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για την υπουργοποίηση του Αρχηγού ΓΕΕΘΑ, με τον οποίο έχω συνηπηρετήσει. Υπήρξα Υπουργός, είχα και διατηρώ μια πολύ καλή σχέση με τον Αρχηγό ΓΕΕΘΑ. Το θέμα δεν αφορά τον Αρχηγό ΓΕΕΘΑ, ως το συγκεκριμένο πρόσωπο. Μας είπε ο Πρωθυπουργός ότι αυτό συνιστά σεβασμό, διότι αντιμετωπίζει η χώρα απειλή. Να το δεχθώ.

Σε αυτή την περίπτωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι θα έβλαπτε ο Πρωθυπουργός της χώρας να έχει συγκαλέσει, με κλειστή την πόρτα, ιεροκρυφώς αν χρειαζόταν, τους πολιτικούς Αρχηγούς να τους εξηγούσε την ανάγκη και να συμφωνούσαμε όλοι σε κάτι τέτοιο; Νομίζω πως συμφωνείτε όλοι ότι αποτελεί διακοπή του να υπάρχει κάθετη διαφορά μεταξύ των στρατιωτικών και της πολιτικής εξουσίας του Υπουργείου. Αν το εθνικό συμφέρον επέτασσε να πάψει αυτή η παράδοση, υπάρχει οποιονδήποτε σε αυτή την Αίθουσα ο οποίος θα αρνιόταν τη συνηγορία του στην Κυβέρνηση; Όμως, ο Πρωθυπουργός δεν το έκανε γι' αυτό, όπως τα περισσότερα, όπως και το έκανε των Πρεσβών, για το μικροκομματικό σας όφελος το έκανε.

Μας είπε πάλι ο Υπουργός ότι πρέπει να τείνουμε ευήκοον ους, να καταλάβουμε τη σκοπιανή κοινωνία και να αντιληφθούμε το διαφορετικό. Υπάρχει κανείς εδώ -υπάρχει κάποιος εκεί που λείπει, εντάξει, μιλάω για το δημοκρατικό τόξο- που να έχει αντίρρηση να αντιληφθεί το διαφορετικό;

Εάν ο Πρωθυπουργός έβλεπε με αυτόν τον τρόπο τα πράγματα, όταν διαπραγματευόταν για τα μείζονα εθνικά θέματα, δεν θα έπρεπε στοιχειωδώς να έχει ζητήσει -όπου μπορούσαμε και όσο μπορούσαμε- τη βοήθεια της Αντιπολίτευσης, με ένα μεγάλο κομμάτι από την οποία ήξερε και ξέρει πολύ καλά ότι θα μπορούσε, αν είχε σοβαρότητα στην προσέγγισή του, να βρει κοινό τόπο;

Και είστε βέβαιοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτή η συμφωνία την οποία φέρνετε με τα ελαττώματα που έχει δεν θα ήταν μια καλύτερη συμφωνία, αν στη διαπραγμάτευση δεν μετείχε ένα κόμμα και κρυφίως ένας Πρωθυπουργός και ένας Υπουργός -διότι φαντάζομαι ότι ούτε την Κυβέρνηση δεν είχε ενημερώσει-, αλλά σύμπασα η πολιτική τάξη στην Ελλάδα ήταν συντεταγμένη υπέρ του εθνικού συμφέροντος; Δεν θα είχαμε μια καλύτερη συμφωνία την οποία ίσως θα μπορούσαμε όλοι να ψηφίσουμε; Γιατί θυσιάζονται εν ονόματι του μικροκομματικού σας οφέλους όλα αυτά;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θέλω να καταναλώσω τον χρόνο. Υπάρχουν άλλα θέματα για τα οποία δεν αντέχει καν στην οποιαδήποτε κριτική το κυβερνητικό έργο. Η δημόσια ασφάλεια είναι ένα από αυτά, η ασφάλεια του πολίτη, το δημοκρατικό του -το απόλυτο δημοκρατικό του- δικαίωμα να κυκλοφορεί ελεύθερος, να μην απειλείται η ζωή του, η περιουσία του, το δικαίωμα στην προσωπικότητά του. Όλα αυτά αυτή η Κυβέρνηση τα έχει παραγνώρισει επ' ονόματι των «δικαιωμάτων» κάποιων ολίγων, που μπορούν να διαδηλώνουν, να σπάνε, να φέρονται με όποιον τρόπο θέλουν, με όποιον τρόπο κρίνουν και να βεβηλώνουν ακόμα και τη μνήμη των θυμάτων τους. Επ' ονόματι των «δικαιωμάτων» αυτών η Κυβέρνηση αυτή έχει θυσιάσει τα δημοκρατικά δικαιώματα των πολλών.

Αυτό γιατί γίνεται; Γιατί υπάρχει αυτή η θεσμική αυθαιρεσία; Θα σας απαντήσω. Νομίζω είναι σαφές. Φαίνεται, όταν μιλάει ο Πρωθυπουργός. Η εντύπωση που έχει η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εντύπωση που ίσως έχει ένα κομμάτι του ΣΥΡΙΖΑ -όχι μικρό τολμώ να πω- είναι ότι συνομιλεί κατευθειάν με τον λαό, εκπροσωπεί τον λαό με μια σχέση ευθεία, η οποία δεν περνάει μέσα από τη βάση των ισορροπιών και των θεσμών μιας σύγχρονης αστικής δημοκρατίας.

Όταν κάποτε ελέγχθη, εδώ και περίπου ένα χρόνο, από υπό ευρεία έννοια στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ ότι «έχουμε την Κυβέρνηση αλλά δεν έχουμε την εξουσία και το κράτος» εννοούσε ακριβώς αυτό το πράγμα: μια αντίληψη εργαλειοποίησης του θεσμικού πλαισίου της δημοκρατίας επ' ονόματι των δήθεν συμφερόντων του λαού, του λαού ως αόριστης ποσότητας και όχι ως συγκεκριμένων ανθρώπων, του καθενός με τα δικαιώματά του, τις υποχρεώσεις του και τις ιδιαίτερότητές του, που εκπροσωπούνται σε αυτή την Αίθουσα μόνον από τον ΣΥΡΙΖΑ και έχουν ως «Απόστολο Παύλο» αυτής της επιφοίτησης τον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνησή του.

Σε μια τέτοια Κυβέρνηση, η οποία όπως είπαμε και τις προάλλες με τον κ. Φίλη επικαλείται την Επιφάνεια και δεν δέχεται τον δημοκρατικό διάλογο, δεν αντιλαμβάνεται τα υπόλοιπα κόμματα ως συνομιλητές και συνοδοιπόρους, μέσα από αντιπαλότητες αλλά και διάλογο, σε μια πορεία για το εθνικό συμφέρον και την αλληθία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς οφείλουμε να είμαστε απέναντι, διότι το συμφέρον του τόπου είναι απέναντι.

Και πιστεύω ότι η ελληνική κοινωνία, στην οποία θα τεθεί το ερώτημα, στον απόλυτο κριτή μας δηλαδή, στον ελληνικό λαό, μετά από λίγες μέρες -θέλετε να είναι εκατό μέρες, κύριοι Υπουργοί, θέλετε να είναι εκατόν δέκα, εκατόν είκοσι μέρες, για αυτό μετράμε ανάποδα- η ελληνική κοινωνία θα δώσει τη δέουσα απάντηση και θα οδηγήσει τον ΣΥΡΙΖΑ εκεί που του πρέπει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαο Δένδια.

Ακολουθεί η κ. Φωτεινή Βάκη, Βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συμπληρώνονται σήμερα τέσσερα χρόνια παρά δέκα μέρες από τότε που αναλάβαμε την ιστορική ευθύνη διακυβέρνησης της χώρας. Η Αριστερά επιβίωσε, ακυρώνοντας το πολυπόθητο σενάριο της αριστερής παρένθεσης και βάζοντας εντός παρενθέσεως την ανθρωπιστική κρίση που παραλάβαμε.

Διότι αυτό που μας κληρονόμησατε ήταν μία χώρα χρεοκοπημένη και έναν λαό καθημαγμένο και απελπισμένο. Με λάθη που κάναμε και σκληρά μαθήματα που πήραμε, με συμβιβασμούς και παραλείψεις, αλλά διατηρώντας τις αρχές και τα οράματά μας καταφέραμε να επιτύχουμε τους στόχους της χώρας: Να βγούμε από το καθεστώς των μνημονίων, να εξυγιάνουμε τον δημόσιο βίο και να ανακτήσουμε την αξιοπιστία και το κύρος μας διεθνώς, κλείνοντας πληγές χρόνιες, όπως το μακεδονικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, εμείς οι «συμμορίτες», οι επικίνδυνοι σκευωροί, οι λαϊκιστές οπαδοί του Μαδούρο, η Αριστερά με τις ελαττωματικές ιδέες, η χειρότερη Κυβέρνηση από την ίδρυση του ελληνικού κράτους, για να ανακαλέσω μερικά δείγματα λεκτικού κανιβαλισμού και τοξικότητας που μετέρχεστε, εσείς που πριν από λίγο μας εγκαλούσατε για θεσμική ασέβεια, ιοβόλου λόγου που μειώνει τα κοινοβουλευτικά ήθη και τη δημοκρατία, επιβίωσαμε. Και επιβίωσαμε, γιατί στη ζυγαριά της Ιστορίας, η Αριστερά των δικαιωμάτων, η Αριστερά που δίνει φωνή, αξιοπρέπεια και την υπόσταση του πολίτη στους μη έχοντες, αυτή η Αριστερά στα πέτρινα χρόνια των μνημονίων και της φασιστικής απειλής είναι το μοναδικό καταφύγιο των ηττημένων της κρίσης. Διότι εμείς αφουγκραστήκαμε τα δίκαια της κοινωνίας και όχι τη λογική της αγοράς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι δημοσκοπικές ψαλίδες εσχάτως κλείνουν, ανοίγουν. Υπάρχει, όμως, μία ψαλίδα που ανοίγει διάπλατα: αυτή μεταξή Δεξιάς και Αριστεράς. Ήρθε η ώρα να αναμετρηθούμε με πεπραγμένα και προγράμματα. Ήρθε η ώρα

να αναμετρηθούμε με οράματα και αξίες.

Όταν, λοιπόν, δινόταν η μάχη στην Ευρώπη για την ακύρωση της περικοπής των συντάξεων και οι Ευρωπαίοι άφηναν μια μικρή χαραμάδα ελπίδας, σπεύδατε να τους εγκαλέσετε για επιείκεια και ελαστικότητα. Δεν διστάσατε, τυφλωμένοι από το αντι-ΣΥΡΙΖΑ μένος και μίσος σας, να μας εγκαλείτε για ανταλλαγή των συντάξεων έναντι του μακεδονικού, διαιρώντας τους Έλληνες, για να μη δυσαρεστήσετε ή διχάσετε την ακροδεξιά απόληξη της παράταξής σας, σε προδότες και πατριώτες, ανοίγοντας το κουτί της Πανδώρας στα νεοναζιστικά μορφώματα που δηλητηριάζουν εφηβικά μυαλά και σπλίζουν καραμπίνες.

Βγήκαμε από τα μνημόνια, στα οποία οι παρατάξεις σας μας καταδίκασαν και δεν χάνετε ευκαιρία να κινδυνολογείτε, αναφερόμενοι στον εκτροχιασμό της χώρας, σε κίνδυνο νέου μνημονίου και ανάγκη πιστοληπτικής γραμμής. Δεν ζηλέψατε φαίνεται μόνο τη δόξα Τόμσεν στις απολύσεις, αλλά και του Μάρκι στην Αργεντινή που επανέφερε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Ταυτίζετε την ασφάλεια του πολίτη με την άκρατη αστυνομοκρατία και την επιστροφή των κελιών της απόλυτης απομόνωσης στις φυλακές, αλλά για μία άλλη ασφάλεια, αυτή της εργασίας και της κοινωνικής ασφάλισης. Νοσταλγείτε τον Πινοσέτ, την κατάργηση του οκτάωρου και την επιστροφή στο ένα προς πέντε στον λόγο προσλήψεων- απολύσεων από το δημόσιο.

Για πρώτη φορά μετά από δέκα χρόνια αδιориστίας, αναγγέλθηκαν δεκαπέντε χιλιάδες διορισμοί στην εκπαίδευση. Εσείς οι απηνείς διώκτες κάθε έννοιας δημόσιου αγαθού τους κατακραυμώνετε ως παροχολογία και προεκλογικό επικοινωνιακό πυροτέχνημα, εσείς που θέσατε σε διαθεσιμότητα δυόμισι χιλιάδες εκπαιδευτικούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν μας είχε καταλάβει ο πόθος για την καρέκλα κατά την προσφιλή σας επωδό, θα είχαμε οχυρωθεί στη συνταγματική νομιμότητα που επιτρέπει κυβερνήσεις ανοχής και μειοψηφίας. Οι κανόνες της δημοκρατίας, όμως, αλλά και η ηθική της Αριστεράς δεν εξαντλούν την πολιτική νομιμοποίηση στη νομιμότητα. Το αίτημα ψήφου εμπιστοσύνης είναι μία πράξη πολιτικής γενναιότητας και δημοκρατικής ευθύνης. Ζητούμε ψήφο εμπιστοσύνης για να συνεχίσουμε την πολιτική που φέρει το δικό μας πρόσημο, εγγράφει τις δικές μας αξίες, αφήν στιγμής, βγάλαμε τη χώρα από τα μνημόνια.

Ζητούμε ψήφο εμπιστοσύνης για να νομοθετήσουμε την αύξηση του κατώτατου μισθού και την προστασία της πρώτης κατοικίας, τη θωράκιση της εργασίας, αλλά και της δημοκρατίας μέσω της συνταγματικής Αναθεώρησης. Ζητούμε ψήφο εμπιστοσύνης για να αποκαταστήσουμε αδικίες και να δώσουμε ελπίδα και προοπτική στους χαμένους του παιχνιδιού, στους αόρατους και απέλπιδες. Ζητούμε ψήφο εμπιστοσύνης, τέλος, για να δοθεί ένα αίσιο τέλος σε ένα παραμύθι χωρίς όνομα, μία ιστορική εκκρεμότητα τριάντα ετών.

Και προς τους όψιμους μακεδονομάχους που στο εσωτερικό της χώρας ενδύονται τη λεοντή του εθνικιστικού παροξυσμού, ενώ στο εξωτερικό διαβεβαιώνουν τους ανησυχούντες φίλους τους του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος ότι θα σεβαστούν και θα τηρήσουν τη Συμφωνία των Πρεσπών, θα ήθελα να πω ότι ο μεγάλος ηττημένος αυτής της συμφωνίας δεν είναι το έθνος μας, ούτε εχθρός μας είναι ο γείτονάς μας. Ο μεγάλος ηττημένος θα είναι ο εθνικισμός, ο ρατσισμός και η μισαλλοδοξία που γεννούν ακροδεξιά τέρατα που απειλούν αφανίσουν την Ευρώπη.

Η αγάπη για την πατρίδα δεν είναι το μίσος στον γείτονα, δεν είναι τα φαντάσματα εχθρών και διεθνείς συνωμοσίες που κατατράχουν και επιβουλεύονται περιούσιους λαούς. Ο πατριωτισμός είναι γέφυρες ειρήνης και αλληλεγγύης, συνανάπτυξης με τους γείτονές μας.

Η Συμφωνία των Πρεσπών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μία άσκηση δημοκρατίας που θα ξορκίσει τα φαντάσματα της ιστορίας και θα οριοθετήσει δύο διαμετρικά αντίθετους κόσμους, το δημοκρατικό και προοδευτικό που δεν επικαλείται την Ευρώπη για τους άτεγκτους δημοσιονομικούς κανόνες της Ευρωζώνης, αλλά για τη σκευή του διαφωτισμού και του κλασικού φιλελευθερισμού, τον δημοκρατικό κόσμο που ονειρεύεται τα Βαλκάνια του Ρήγα Φεραίου, της συναδέλφωσης, της γέφυρας και της επικοινωνίας κι έναν άλλο κόσμο, τον κόσμο που παρα-

φράζοντας ελαφρώς τον ποιητή Καβάφη «χωρίς περίσκεψιν, χωρίς λύπη, χωρίς αιδώ, μεγάλα και υψηλά τριγύρω του έκτισε τείχη». Και αυτά τα τείχη του επαρχιώτικου απομονωτισμού, μαζί με τα τείχη του μοναδικού στην Ευρώπη πολέμιου των Πρεσπών, του φίλου σας του Όρμπαν που κλείνουν εκτός τον μικρό ξένο για να μη μολύνει το λευκό χριστιανικό έθνος που επαγγέλλεται, ανεπαισθήτως σας κλείνουν από τον κόσμο έξω.

Ας μείνετε, λοιπόν, με την περικεφαλαία και τη χλαμύδα, την Ακροδεξιά του Κυρίου και τα στελέχη των νομαρχιακών σας που εκφοβίζουν και στέλνουν απειλητικά μηνύματα σε Βουλευτές που στηρίζουν την Κυβέρνηση και που δεν προέβητε, έστω σε μία προσχηματική καταδίκη. Είναι δικαίωμά σας. Μαθήματα, όμως, πατριωτισμού στην Αριστερά που αντιστάθηκε και πολέμησε τον φασισμό δεν δικαιούστε να δίνετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς στη μάχη κατά του εθνικισμού και της πατριδοκαπηλίας, τη μάχη κατά μίας μπαγιάτικης εθνοκροσύνης και του ιστορικού αναθεωρητισμού θα τη δώσουμε. Την οφείλουμε στις επόμενες γενεές. Την οφείλουμε, όμως και στην ιστορική μας μνήμη. Την οφείλουμε στους χιλιάδες αγωνιστές μας που έγιναν τα βαριά λίτρα που κατέβαλε η ιστορία στη δημοκρατία, καύσιμη ύλη της ιστορίας και το λίπασμα της ελευθερίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Φωτεινή Βάκη.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης κ. Ανδρέας Λοβέρδος για δώδεκα λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν μπω στο θέμα της σημερινής συζήτησης, αισθάνομαι επιτακτικό ηθικό καθήκον να αναφερθώ στον εκλιπόντα Δημήτρη Σιούφα, έναν άνθρωπο, ο οποίος με την πολιτική του διαδρομή, αλλά και ως Πρόεδρος της Βουλής συνέβαλε στην αναβάθμιση της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητάμε σήμερα το αίτημα που υπέβαλε ο Πρωθυπουργός για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης. Γιατί την υπέβαλε; Διότι δεν είχε τη δεδηλωμένη πλέον. Η δεδηλωμένη είναι διεκδικήσιμη σήμερα. Αυτή είναι η νομική, πολιτική ακή φύση της συγκεκριμένης λειτουργίας. Απωλέσθηκε η δεδηλωμένη και αναζητείται. Αυτή ήταν η κίνηση του Πρωθυπουργού. Γι' αυτό, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, σταματά το νομοθετικό της έργο η Βουλή. Διότι δεν είναι μία απλή ανανέωση εμπιστοσύνης από Κυβέρνηση που δεν έχει απωλέσει την πλειοψηφία, αλλά ακριβώς το αντίθετο.

Και για να μιλήσουμε και λίγο πρακτικά. Με τη δεδηλωμένη στην κατάσταση που ακόμη σήμερα βρίσκεται, εάν είχαμε νομοθετικό έργο στην ολομέλεια, θα έπρεπε να ψηφίζουμε άρθρο με άρθρο. Διότι, η δεδηλωμένη δεν τεκμαίρεται. Και θα έπρεπε να αποδεικνύεται με ψηφοφορία για κάθε διάταξη.

Και θέλω να πω κάτι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, Βουλευτές, που προέρχεται από τις πρωινές ομιλίες. Είπε, ο Πρωθυπουργός, πώς δεν ήταν υποχρεωμένος –το επανέλαβε και η προηγούμενη αγορήτρια– να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης. Αυστηρά, τυπικά, ναι έτσι είναι. Το γράμμα του συνταγματικού κειμένου αυτό ορίζει. Αλλά έχει διαμορφωθεί και μια συνθήκη του πολιτεύματος από τα τέλη του 19^{ου} αιώνα. Η συνθήκη του πολιτεύματος δεν έχει νομική ισχύ. Αλλά συγκροτεί μία πολιτική δεοντολογία. Δεν είναι έθιμο συνταγματικό, αλλά συγκροτεί –επαναλαμβάνω– μία πολιτική δεοντολογία, την οποία παρακολούθησαν όλοι οι πρωθυπουργοί.

Να θυμηθώ, το παράδειγμα του Κώστα Μητσστάκη, που παραιτήθηκε και οδήγησε τη χώρα σε εκλογές, επειδή ήταν με 150 Βουλευτές; Ούτε πρόταση μομφής έγινε εναντίον του, ούτε σχέδιο νόμου που καταψηφίστηκε. Τίποτε! Η χώρα, όμως, πήγε σε εκλογές, γιατί υπήρξε σεβασμός επί έναν αιώνα και πλέον σε αυτή τη συνθήκη του πολιτεύματος. Ζητάει, λοιπόν, νέα εμπιστοσύνη κάποιος που χάνει τη δεδηλωμένη ή δρομολογεί εκλογικές εξελίξεις.

Γι' αυτό σας είπα το πρωί –επειδή αυτά δεν τα καταλαβαίνετε, παρ' ότι ορισμένοι από εσάς έχουν πολλά χρόνια στην πολιτική και οι νεότεροι από σας έχουν τουλάχιστον 3 ή 4 χρόνια εδώ και

αυτά έπρεπε να τα παίζουν στα δάχτυλα– ότι η σχέση σας με τη δημοκρατική αρχή είναι ασθενής ή και ανύπαρκτη. Αυτό είπα το πρωί.

Μένω, όμως, στον Πρωθυπουργό, γιατί τον θυμάμαι να επιτίθεται καταγγέλλοντας επαίσχυντες αποστάσεις. Θυμόμαστε πολύ καλά τι έλεγε ο ίδιος και τα στελέχη του, όταν κάποιοι ψήφισαν από τον χώρο των ανεξάρτητων Βουλευτών τον Σταύρο Δήμα για Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Μας αποδεικνύει –ακόμη και τώρα που τελειώνει πολιτικά– με τη μεταστροφή του πολιτικού του λόγου πως δεν ορρωδεί προ ουδενός, προκειμένου να διατηρηθεί ο ίδιος και το κόμμα του στην εξουσία.

Στην προκειμένη, όμως, περίπτωση έχουμε συνθήκες επιβαρυντικότερες από άλλες περιπτώσεις, γιατί εδώ έχουμε– ο όρος είναι ευθύς, σαφής και τον υιοθετώ– συνθήκες εξανδραποδισμού πολιτικών στελεχών, η οποία εφαρμόστηκε απροκάλυπτα, ανοιχτά και ενώπιον του πανελληνίου, σε βάρος μέχρι τώρα του πολιτικού του εταίρου, του οποίου την παράταξη λεηλάτησε με περισσή ομολογουμένως αποτελεσματικότητα και ταυτόχρονα τον χαρακτήρισε αναντικατάστατο και σημαντικό συνεργάτη, τα μάλα συμβάλλοντα στο κατ' αυτόν ευεργετικό κυβερνητικό έργο.

Κυρίες και κύριοι, για φανταστείτε να μην τον εκτιμούσε ο Πρωθυπουργός, τι θα του έκανε, αφού εκτιμώντας τον και αναγνωρίζοντας τη συμβολή του, του έκανε όσα του έκανε μπροστά στα μάτια μας.

Εν πάση περιπτώσει, ένα είναι γεγονός. Ο Πρωθυπουργός προσπάθει να δημιουργήσει μία πλασματική κοινοβουλευτική πλειοψηφία και να παρατείνει μέσω αυτής τη βιωσιμότητα μιας καταρρέουσας Κυβέρνησης. Και για να το πετύχει, προέβη σε μία πρωτοφανή πολιτική συναλλαγή, περί της οποίας καμία αμφιβολία, καμία αμφισβήτηση δεν υφίσταται.

Έγιναν, δηλαδή, ανταλλαγές ανάμεσα σε ψήφους και υπουργικές και υφυπουργικές ιδιότητες. Και παράλληλα, τόλμησε να πει ότι το θάρρος δεν του λείπει για να πάρει κρίσιμες αποφάσεις, για να κάνει κρίσιμες επιλογές και δεν δειλιάζει. Αν, όμως, κάποιος πολιτικός σε αυτή τη συγκυρία δεν δειλιάζει –αν τολμά– κάνει εκλογές. Κάνει ό,τι έκαναν όλοι οι προκάτοχοί του, που δεν επέλεξαν ως μέθοδο να μαζεύουν υπολείμματα κομμάτων για να συγκροτήσουν μία κοινοβουλευτική πλειοψηφία, που θα τους διατηρήσει στις υπουργικές τους καρέκλες και στο πρωθυπουργικό αξίωμα.

Εμείς, ζητάμε τις εκλογές, γιατί είμαστε κόμμα της Αντιπολίτευσης. Πρέπει κάτι να καταλάβουμε για να συνεννοηθούμε. Και στις δύο εκλογές του 2015, υπήρξε ο πολιτικός λόγος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης. Τον Σεπτέμβριο ήταν αντιπολιτευτικός με βάση αυτό που είχαμε ζήσει και τον Ιανουάριο προειδοποιητικός και πολέμιος αυτού που ερχόταν.

Ήμασταν καθαροί. Πήραμε μικρά ποσοστά. Τα βελτιώσαμε τον Σεπτέμβριο. Αλλά κανένας πολίτης δεν περίμενε από μας στήριξη της Κυβέρνησης. Πήραμε καθαρή αντιπολιτευτική εντολή, την οποία και σεβόμαστε και τη σεβόμαστε και σήμερα. Γι' αυτό και σας καταψηφίζουμε με τρόπο άμεσο, σαφή, χωρίς περιεκλάδες και μεσολαβήσεις. Είμαστε κόμμα της Αντιπολίτευσης και ως εκ τούτου καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση. Δεν δεχόμαστε να τη στηρίξουμε. Καθαρά πράγματα, καθαροί όροι, όχι όμως για όλους και όλες στην Αίθουσα αυτή. Γιατί μίλησα για συναλλαγή, η οποία έχει αποδειχθεί. Δεν λέω για κάτι, το οποίο θα το δούμε να γίνεται. Έχει ήδη συντελεστεί.

Ωστόσο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, υπάρχουν και άλλα πράγματα. Υπάρχει η οικονομία. Η ομίχλη που υπάρχει στο ευρωπαϊκό περιβάλλον, δεν επιτρέπει παρατεταμένες προεκλογικές περιόδους, όπως αυτή που ζούμε από το Νοέμβριο μέχρι σήμερα και που θα ζήσουμε για όσο χρόνο ακόμη κρατήσει η Κυβέρνηση την Ελλάδα σε εκκρεμότητα.

Έχουμε ανάγκη τις αγορές. Έχουμε μιλήσει επανειλημμένα, και επί της ευκαιρίας του προϋπολογισμού, αναλυτικά για το ότι η χώρα πρέπει να βγει στις αγορές. Έχουμε μια κατάσταση στην ελληνική οικονομία, που δεν προκύπτει μόνο από τους αριθμούς της, αλλά προκύπτει και από αυτό που αντιλαμβάνονται οι αγορές για το τι συμβαίνει στην Ελλάδα σήμερα. Αυτά που γράφονται, διαβάζονται και επειδή αναγινώσκουν κάποιοι την ελληνική πραγματικότητα, αντιδρούν.

Δεν είναι ευχάριστο το ευρωπαϊκό και διεθνές οικονομικό περιβάλλον για την Ελλάδα. Η αγορά των δημοσίων ομολόγων δεν μας βλέπει θετικά. Άρα, δεν επιτρέπονται όλα αυτά που γίνονται και λέγονται σήμερα στη χώρα. Όποιος είναι πατριώτης, αυτό πρέπει να το έχει δει, να το έχει αναγνωρίσει και να πει ότι δεν πρέπει να συνεχιστεί αυτή η ακαταστασία. Δυστυχώς, όμως, η Κυβέρνηση θα τη συνεχίσει.

Χρειάζονται κάλπες τώρα, γιατί οι πολίτες δεν μπορούν να σηκώσουν στις πλάτες τους και νέα βάρη που θα προκύψουν απ' αυτή την ακαταστασία στο πλαίσιο μάλιστα -και θέλω να είμαι απόλυτος ευθύς εδώ, δεν ξέρω πόσοι και πόσες θα με καταλάβουν- μιας οικονομικής ζωής που είναι απολύτως ποινικοποιημένη, με τρόπο πρωτοφανή σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη. Επαναλαμβάνω ότι η οικονομική ζωή είναι ποινικοποιημένη και οι νομικοί εξ ημών νομίζω ότι με καταλαβαίνουν.

Χρειαζόμαστε σοκαριστικούς ρυθμούς ανάπτυξης και εμείς θα πορευτούμε με χαμηλούς και αβέβαιους ρυθμούς ανάπτυξης. Χρειαζόμαστε μία θετικά επιθετική πολιτική στην παιδεία και ακούσαμε τον Υπουργό Περιβάλλοντος πριν από λίγες ώρες εδώ στη Βουλή να λέει: «Δεν έχουν πρόβλημα ανομίας τα πανεπιστήμια, μια χαρά είναι τα πανεπιστήμια, ορισμένα μάλιστα διατρέπουν. Είναι στα διακόσια πρώτα στην παγκόσμια κατάταξη»! Και του είπα παίρνοντας το λόγο: «Ναι, προφανώς. Αλλά το ότι κάποιο πανεπιστήμιο είναι στα πρώτα διακόσια των πανεπιστημίων του πλανήτη, δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν και προβλήματα ανομίας». Και του φωτογράφισα το Οικονομικό Πανεπιστήμιο, την ΑΣΟΕΕ. Μα είναι δυνατόν να μην βλέπει ούτε αυτό, ένας Υπουργός, που είναι και καθηγητής πανεπιστημίου;

Η παιδεία, όμως, έχει πρόβλημα. Το λύκειο έχει διαλυθεί. Θα τα πούμε αυτά, εάν υπάρξει σχετικό νομοθετικό έργο την Πέμπτη. Διαλύσατε το λύκειο από πάνω μέχρι κάτω. Τα παιδιά ασχολούνται μόνο με τέσσερα μαθήματα. Δεν υπάρχει λύκειο. Δεν υπάρχει Α' και Β' Λυκείου. Η Γ' Λυκείου είχε ούτως ή άλλως πάρα πολλά προβλήματα.

Για την υγεία δεν θέλω να κάνω πολλές αναφορές, παρά μία μόνο σημερινή. Διάβασα μία ανακοίνωση για το τι γίνεται στο «Αττικό Νοσοκομείο». Τα ράντσα του πια είναι γεμάτα και δεν λειτουργεί το αιμοδυναμικό. Αυτή είναι η ενημέρωση που πήρα τώρα πριν από λίγα λεπτά.

Η οικονομία, η παιδεία, η υγεία, η ανάπτυξη -είναι πάρα πολλά τα προβλήματα- επιβάλλουν εκλογές επιβάλλοντε εκλογές, γιατί διαπιστώνεται από πολλούς, από πολλές, από τη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών ότι η παρούσα σύνθεση της Βουλής βρίσκεται σε δυσαρμονία σε σχέση με τη βούληση του εκλογικού σώματος των πολιτών, του λαού.

Είναι καταφάνερο ότι σε φάση δυσαρμονίας αναζητείται ψήφος εμπιστοσύνης από υπολείμματα κομμάτων και μέσω συναλλαγών. Νομίζω ότι είναι πάρα πολύ προβληματικό θεσμικά, πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά αυτό που γίνεται τις μέρες αυτές στη Βουλή των Ελλήνων και γενικότερα στα πλαίσια του ελληνικού πολιτικού συστήματος.

Όμως, επειδή στις συναλλαγές χρειάζονται δύο, εδώ έχουμε τανγκό. Υπάρχει κι άλλος που χορεύει. Δεν χορεύει μόνο η πλειοψηφία, αλλά και οι σπουδαίοι μακεδονομάχοι που δίνουν τη μάχη για τη Μακεδονία αφού αυτή τελείωσε, οι κατόπιν εορτής μακεδονομάχοι. «Η Μακεδονία είναι μία και ελληνική», μας έλεγαν από εδώ.

Εγώ είμαι στέλεχος κόμματος που δεν αγαπάει τον εθνικισμό, που δεν αγαπάει τον λαϊκισμό, που δεν κατεβαίνει στις διαδηλώσεις. Όμως, αυτόν που επέτρεψε στον κ. Κοτζιά να υπογράψει, δεν μπορώ να τον βλέπω με άνεση να έρχεται εδώ και να μου λέει: «Η Μακεδονία είναι μία και ελληνική».

Παρακαλώ πάρα πολύ να έχουμε και λίγη σοβαρότητα στην Αίθουσα αυτή.

Επιβεβαιώνει αυτό το κόμμα, αυτό που έλεγαν κάποτε παλαίοτεροι και εμπειρότεροι: Όσο πιο πολύ εθνικιστικά ακούς κάποιον να μιλάει, τόσο πιο πολύ να περιμένεις από αυτόν εκπλήξεις για το τι θα κάνει σε σχέση με τη χώρα και τα θέματά της.

Υπάρχει και κάτι ακόμη πάρα πολύ σοβαρό. Άκουσα τον Υπουργό Οικονομικών πριν από λίγο -δεν θυμάμαι σε ποιον Βου-

λευτή απευθύνθηκε- να μιλάει για το μίσος που καλλιεργούν κάποιοι. Αυτούς που καλλιεργούν μίσος τους καταγγέλλουμε, όποιοι και αν είναι, όπου και αν βρίσκονται. Υπό την έννοια αυτή, συμπελούμε σε αυτήν την καταγγελία.

Όμως, ποιος τα λέει αυτά; Δεν θυμάστε ότι ανάμεσά σας υπήρξαν οι σύγχρονοι Κοτζαμάνηδες με τρίκυκλα; Δεν θυμάστε τα ρόπαλα της δήθεν Αριστεράς, που στρέφονταν ενάντια στα κεφάλια μας; Δεν θυμάστε τους προπηλακισμούς; Ποιοι καλλιέργησαν το μίσος κυρίως; Ποιοι ήταν οι πρωταθλητές; Ποιοι αναδείχθηκαν πρωταθλητές του μίσους, όταν προσπαθούσαν πολιτικοί και στελέχη κομμάτων και κόμματα και κυβερνήσεις να κρατήσουν τη χώρα όρθια; Με ποιο δικαίωμα μπορεί κάποιος από εσάς σήμερα να μιλάει εναντίον εκείνων που καλλιεργούν το μίσος;

Εμείς το έχουμε αυτό το δικαίωμα. Εσείς το έχετε χαμένο. Εμείς το έχουμε, γιατί και σήμερα σε αυτόν που θα πει εναντίον σας λέξεις, όπως προδότης, όπως οτιδήποτε άλλο σχετικό, περνάμε απέναντι. Δεν συνηγορούμε. Δεν χαιρόμαστε για αυτού του είδους τις δυσκολίες που περνάτε.

Εσείς, όμως, είσατε αυτοί που καλλιεργήσατε το μίσος και τον προπηλακισμό μας τον μεταφράζατε σε λαϊκή αγανάκτηση, σε λαϊκή διαμαρτυρία. Αυτά κάνατε και δεν θα τα ξεχάσουμε ποτέ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Άρα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για να είμαστε απολύτως συνεννοημένοι, όσοι σήμερα επιλέξουν να στηρίξουν αυτή την Κυβέρνηση, κάνουν σαν να μην ξέρουν τι έχει γίνει οκτώ χρόνια στην Ελλάδα, κάνουν σαν να μην βλέπουν τις παρούσες θεσμικές εκτροπές, κάνουν ότι ξεχνούν ότι κάποιοι παραβίασαν το κράτος δικαίου μπροστά στα μάτια μας. Προσποιούνται ότι δεν καταλαβαίνουν περί τίνος πρόκειται. Όμως για την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών δίνουν το είναι τους, το πολιτικό τους παρόν και το μέλλον για να στηρίξουν μια εθνική υπόθεση.

Αυτά είναι ψέματα. Αυτά είναι υποκρισίες. Η αλήθεια είναι πεντακάθαρη. Όποιοι σήμερα λέει «ναι» εδώ, επιχειρεί να δώσει φιλή της ζωής σε ένα κυβερνητικό πτώμα και να κάνει ότι δεν τον ενοχλεί η αποκρουστική αποφορά της αποσύνθεσης και δεν καταλαβαίνει, τάχα μου, ότι στηρίζει μια Κυβέρνηση με μπαλώματα, με υπολείμματα, μια Κυβέρνηση που είναι η φωτογραφία του οπιοτισμού.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Δημοκρατικής Συμπαράταξης κ. Ανδρέα Λοβέρδο.

Προχωρούμε στον κατάλογο με τον κ. Γιώργο Γεωργαντά, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της αναξιοπιστίας, των απάτων, των απάτων, της κωλοτούμπας όπως καταγράφηκε και κατοχυρώθηκε διεθνώς ο όρος, έρχεται να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης. Από ποιους έρχεται να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης; Από τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και από έξι ακόμα Βουλευτές - Υπουργούς. Οι τρεις από αυτούς δεν μας έκαναν την τιμή να βρίσκονται σήμερα εδώ -δεν ξέρω αν θα βρεθούν αύριο- και φυσικά δεν μπήκαν στον κόπο οι περισσότεροι εξ αυτών, να αιτιολογήσουν και να εξηγήσουν στον ελληνικό λαό αλλά και στους ψηφοφόρους τους, τους λόγους για τους οποίους θα στηρίξουν αυτή την Κυβέρνηση και, βεβαίως, δεν μπήκαν σε κανέναν κόπο, να εξηγήσουν για ποιον λόγο ευλόγως όλοι μιλάμε για μια πολιτική συναλλαγή, η οποία οδηγεί σε συγκεκριμένους υπουργικούς θώκους.

Σίγουρα δεν περιμέναμε κάτι καλύτερο, μια προσπάθεια αυτής της Κυβέρνησης η οποία τα τέσσερα αυτά χρόνια νομοθέτησε με έναν συγκεκριμένο τρόπο. Αν δείτε τις διατάξεις που έχει φέρει και τις τροπολογίες, οι περισσότερες εξ αυτών ξεκινάνε με μια φράση: «Κατά παρέκκλιση κάθε γενικής και ειδικής διάταξης». Έτσι νομοθέτησε αυτή η Κυβέρνηση, η οποία έλεγε ότι θα αποτελεί την κάθε λέξη του Συντάγματος.

Αυτή, λοιπόν, η κατά παρέκκλιση νομοθέτηση οδηγεί σήμερα σε μια Κυβέρνηση αναξιοπιστίας, σε μια Κυβέρνηση πολιτικής συναλλαγής, η οποία γίνεται στα μάτια όλου του ελληνικού λαού με μια αιτιολόγηση, όπως είπε ο Πρωθυπουργός σήμερα: «Εμείς βάσαμε πρώτα πάντα το εθνικό συμφέρον και δεν μετρούσαμε το πολιτικό κόστος». Αυτή την κουβέντα, τη λέξη «εθνικός», την είπε σήμερα, αν και γενικώς την αποφεύγει, για να αιτιολογήσει τη στάση του στο θέμα των Πρεσπών και απευθυνόταν προς τη Νέα Δημοκρατία.

Αν η Νέα Δημοκρατία και οι υπόλοιπες δυνάμεις της Αντιπολίτευσης τον Αύγουστο του 2015 δεν είχαν την υπεύθυνη και ηθική στάση που επέδειξαν, τότε σήμερα δεν θα υπήρχε ο ΣΥΡΙΖΑ, για να λέει ότι «σε λίγους μήνες έχω τέσσερα χρόνια διακυβέρνησης».

Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, την εθνική ευθύνη, το εθνικό χρέος το επέδειξε χωρίς να της το ζητήσει κανείς τον Αύγουστο του 2015, όταν αντιθέτως ο Πρωθυπουργός είχε πει τη φράση την αγαπημένη: «Η εμείς ή αυτοί». Τώρα το πόσο «ή εμείς ή αυτοί» υπηρετεί το εθνικό συμφέρον, το αφήνω στην κρίση του καθενός.

Και ήρθε η ώρα και προετοιμάζεται ο έδαφος για τη μεγάλη πολιτική, να το πω εγώ, πράξη του Τσίπρα που είναι η Συμφωνία των Πρεσπών, μια συμφωνία η οποία δεν εξυπηρετεί μόνο τις όποιες ιδεοληψίες, τις όποιες εμμονές έρχονται από το παρελθόν, αλλά είναι αυτή η συμφωνία μια διευκόλυνση στον ξένο παράγοντα, διευκόλυνση σε αυτούς που τόσα χρόνια πιέζαν τις κυβερνήσεις της χώρας για λύση, η οποία τελικά έδωσε τον χώρο που χρειαζόταν ο Πρωθυπουργός και η παρούσα Κυβέρνηση, για τις αντιμεταρρυθμίσεις που βλέπουμε το τελευταίο διάστημα.

Κανείς δεν πιέζει για τις επενδύσεις. Κανείς δεν πιέζει για τις μεταρρυθμίσεις. Κανείς δεν κάνει καμμία παρατήρηση για το δημόσιο, το οποίο διογκώνεται. Κανείς δεν παρεμβαίνει και δεν κάνει μια παρατήρηση από τους θεσμούς, για όποιες θεσμικές εκτροπές έχουμε. Γιατί; Γιατί γίνεται μια μεγάλη εξυπηρέτηση. Αυτό που αρνήθηκαν όλοι τόσα χρόνια, όλοι οι Πρωθυπουργοί της χώρας έρχεται να το λύσει. Πώς το λύνει; Το λύνει ξεπερνώντας, καταπατώντας, παραβιάζοντας δεδομένα που κάνουν αυτή τη συμφωνία βλαπτικότερη για τη χώρα μας.

Πρώτον είναι μια λύση, η οποία είναι κόντρα στη βούληση του ελληνικού λαού, όπως έχει εκφραστεί με κάθε τρόπο.

Με ποιο βάρος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κόμματα που μετά από λίγους μήνες μπορεί να μην είναι μέσα στη Βουλή με την ψήφο του ελληνικού λαού, Βουλευτές που μετά από μερικές εβδομάδες μπορεί να μην έχουν τη βουλευτική ιδιότητα, θα έλθουν να δεσμεύσουν τις επόμενες γενιές; Ρώτησαν τους ψηφοφόρους τους; Ρώτησαν τον ελληνικό λαό γι' αυτό; Ήταν ένα από τα διακυβεύματα, ένα από τα ερωτήματα της πολιτικής επιλογής του ελληνικού λαού στις προηγούμενες εκλογές το θέμα των Πρεσπών; Δεν βλέπουν τις αντιδράσεις; Δεν βλέπουν τον κόσμο, ο οποίος δεν μπορεί να αποδεχθεί μια λύση, η οποία είναι κόντρα στο φρόνημά του, στο συμφέρον του και στην ιστορία;

Ποίους τους δίνει την πολιτική νομιμοποίηση για να το κάνουν αυτό; Πόσοι άνθρωποι οι οποίοι συναλλάσσουν υπουργικούς θώκους, θα έλθουν αύριο να στηρίξουν μια τέτοια επιλογή, μια επιλογή η οποία δεν είναι απλά κόντρα στο φρόνημα του ελληνικού λαού, αλλά είναι και, βεβαίως, κόντρα στα συμφέροντά του;

«Δεν λύνουμε κανένα ζήτημα, τα ανοίγουμε όλα», λένε μερικοί. «Μα μέχρι τώρα κάποιοι τους έλεγαν Μακεδόνες. Τώρα δεν θα τους λένε μια Μακεδόνες, θα τους λένε πολίτες της Βόρειας Μακεδονίας». Λένε: «Δεν είναι καλύτερο από το προηγούμενο»;

Όχι δεν είναι καλύτερο και ξέρετε γιατί δεν είναι καλύτερο; Γιατί αυτή η δεύτερη λύση έχει και την υπογραφή μας, έχει τη συναίνεσή μας, έχει την έγκρισή μας.

Μέχρι τώρα ακόμα και αυτοί που τους αποκαλούσαν «Μακεδόνες», έδειχναν προς την Ελλάδα ως τη λύση για το πρόβλημα. Η Ελλάδα, λοιπόν, που ήταν η λύση, που είχε το κλειδί, αυτό το κλειδί το παρέδωσε, το παραδίδει. Όταν μετά από λίγο καιρό αυτή η συμφωνία επικυρωθεί -αν επικυρωθεί, που μακάρι τελικά την τελευταία στιγμή έστω κάποιοι να αισθανθούν το βάρος της ευθύνης και να μην την επικυρώσουν- θα έχει την ευκαιρία ο κα-

θένας να έρχεται στη χώρα μας, να δημιουργεί μία στέγη προστασίας της «μακεδονικής γλώσσας, έναν σύλλογο, ένα φροντιστήριο και την επίσημη «μακεδονική» γλώσσα όπως θα την έχουμε συνυπογράψει, όπως θα την έχουμε επικυρώσει, όπως θα την έχουμε δεχτεί εμείς, θα θέλει να τη διαδώσει στη χώρα. Ελάτε να μου πείτε πώς αυτό το πράγμα εσείς θα το ακυρώσετε.

Ξέρετε ποιο είναι το βάρος της ευθύνης σε αυτή την ιστορία; Πολλές φορές η Βουλή μπορεί να ψήφισε δύσκολα μέτρα, αλλά πάντα υπήρχε η δυνατότητα της ακύρωσης, της ανάκλησής τους είτε από την ίδια τη Βουλή είτε από μια επόμενη. Εδώ δεν θα υπάρχει η δυνατότητα ακύρωσης και ανάκλησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Όλες οι επόμενες γενιές, όλες τις επόμενες δεκαετίες θα ζούμε με τις συνέπειες από αυτόν τον αλτρουτισμό στα βόρεια σύνορά μας, ο οποίος μπορεί να χρησιμοποιηθεί πολύ σοβαρά σε βάρος της χώρας μας, καθώς δεν πρέπει να απαξιώνουμε ότι σε αυτή τη μικρή χώρα που λένε μερικοί ότι δεν αποτελεί κίνδυνο, υπάρχουν δυνάμεις οι οποίες επηρεάζουν πράγματα και καταστάσεις, δυνάμεις οι οποίες δεν θέλουν το καλό της χώρας μας, και εμείς δεν διασφάλισαμε τίποτα με αυτή τη συμφωνία, για να προφυλάξουμε τη χώρα από όλα αυτά στο μέλλον.

Οι δημοκράτες δεν φοβούνται την προσφυγή στον λαό. Αυτή είναι η αρχή της δημοκρατίας. Ο λαός πρέπει να αποφασίσει για ένα τόσο σοβαρό ζήτημα, το οποίο ξεπερνάει μια απλή κυβερνητική θητεία, το οποίο αφορά τα παιδιά μας, το οποίο αφορά τις επόμενες γενιές.

Ελπίζω στην αναμέτρηση του καθενός από εμάς με τη συνείδησή του και την ιστορία για να αντιληφθεί το βάρος αυτό και ελπίζω τελικώς αυτή η συμφωνία, η τόσο καταστροφική για όλη την Ελλάδα, να μην περάσει.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Γεώργιο Γεωργαντά, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Η κ. Γεωργία Γεννιά, Βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ, έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΝΝΙΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι Υπουργοί, ο ΣΥΡΙΖΑ ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας στην πιο δύσκολη χρονική συγκυρία της τα τελευταία σαράντα χρόνια, σε μία χρονική στιγμή κατά την οποία η Ελλάδα βρισκόταν κυριολεκτικά στο χείλος του γκρεμού, στα πρόθυρα της χρεωκοπίας, στην τελευταία θέση μεταξύ των ευρωπαϊκών κρατών, στο περιθώριο των εξελίξεων και των σημαντικών ζυμώσεων, συραγός, φτωχός συγγενής.

Σήμερα, όμως, τέσσερα χρόνια μετά αφού ανέλαβε την Κυβέρνηση η Αριστερά, ο ΣΥΡΙΖΑ σε συνεργασία με τους ΑΝΕΛ, η χώρα μας όχι μόνο κατάφερε να ξεφύγει τον κίνδυνο αλλά βρίσκεται σε σημαντικά θετικό σημείο. Έχει αποτινάξει όλα τα μνημόνια, ανεξάρτητη πλέον και ελεύθερη αποφασίζει για τη δημοσιονομική και κοινωνική πολιτική που θα εφαρμόζει, υπολογίσιμη πια δύναμη στην Ευρώπη, καθοριστικός παράγοντας στα Βαλκάνια και στην ευρύτερη περιοχή.

Έχει ανακτήσει τον σεβασμό και την εκτίμηση των εταίρων και των διεθνών συνομιλητών της, έχει κερδίσει εκ νέου την αξιοπιστία της. Μπορεί να απενίξει με ελπίδα και αισιοδοξία το μέλλον και είναι σε θέση να προσφέρει μία καλύτερη ζωή στα παιδιά της.

Για να γίνει και να ολοκληρωθεί αυτό, επιβάλλεται τώρα περισσότερο από ποτέ να στηριχθεί η σημερινή Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός, για να εξασφαλιστεί η συνέχεια των σημαντικών μεταρρυθμίσεων που ήδη έχουν αρχίσει, μεταρρυθμίσεις αυτή τη φορά όμως με θετικό πρόσημο για τους πολίτες, που συμβάλουν στην εμπέδωση της κοινωνικής δικαιοσύνης, στην προάσπιση των ατομικών ελευθεριών, στην εξασφάλιση των κοινωνικών δικαιωμάτων, στο κοινό καλό και το συμφέρον των πολλών.

Με τους ΑΝΕΛ μετά από μία έντιμη και επιτυχή συνεργασία, χάρη στην οποία καταφέραμε να βγάλουμε τη χώρα από τα μνημόνια, οι δρόμοι μας χωρίζουν.

Η Συμφωνία των Πρεσπών αποτελεί μία ξεκάθαρη και επω-

φελή λύση για τα εθνικά μας συμφέροντα και τον ρόλο της Ελλάδας στην περιοχή. Αυτή την κατάσταση και ονομασία που χρόνια τώρα είχαν αποδεχτεί οι προηγούμενες κυβερνήσεις, κυρίως της Νέας Δημοκρατίας, ως de facto και οπωσδήποτε επιζήμια για τα εθνικά μας συμφέροντα, εμείς καταφέραμε να την τροποποιήσουμε και να μεταβάλλουμε την κατάσταση υπέρ μας με την προσθήκη ενός γεωγραφικού προσδιορισμού, το οποίο αποτελούσε χρόνια επιδίωξη και κυρίως με την εξασφάλιση της δέσμευσης παραίτησης και απαλοιφής των αλυτρωτικών βλέψεων της γείτονος χώρας.

Η συμφωνία αυτή θα υποστηριχθεί από την απόλυτη πλειοψηφία -και παραπάνω- της Εθνικής μας Αντιπροσωπείας. Αυτό το γνωρίζουν όλοι. Η Κυβέρνηση εξακολουθεί να έχει τη δεδηλωμένη. Όμως ο Πρωθυπουργός αναλαμβάνοντας για ακόμη μία φορά πλήρως την ευθύνη για ξεκάθαρες λύσεις, προτίμησε να προσφύγει στην επιβεβαίωση της εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση αυτή τη φορά αποκλειστικά από προοδευτικές και υπεύθυνες δυνάμεις.

Προτίμησε, επιδεικνύοντας απόλυτα υπεύθυνη στάση, να απαλλάξει τον κ. Μητσοτάκη από τη διαρκή του ανευθυνότητα και δήθεν αμφιβολία για το αν η Κυβέρνηση διαθέτει την πλειοψηφία, χωρίς, βέβαια, ποτέ να καταφεύγει στη δυνατότητα που του παρέχει το Σύνταγμα για πρόταση δυσπιστίας, καθώς γνωρίζει καλά ότι μία τέτοια πρόταση θα στεφόταν με απόλυτη αποτυχία και φυσικά παίρνοντας από πάνω του το βάρος να επικυρώσει ο ίδιος ο κ. Μητσοτάκης τη Συμφωνία των Πρεσπών, ο οποίος είναι αυτός που επιθυμεί περισσότερο από όλους, από τον καθένα μας, την επικύρωσή της, διότι σε διαφορετική περίπτωση θα εκτεθεί ανεπανόρθωτα.

Τώρα, λοιπόν, που υπάρχει μία αμιγώς προοδευτική δημοκρατική Κυβέρνηση, που ανήκει και εκφράζει πλήρως τις δυνάμεις της Αριστεράς και της ευρύτερης κεντροαριστεράς, της οικολογίας, της σοσιαλδημοκρατίας, ουδείς που θέλει να αυτοπροσδιορίζεται ως αριστερός, προοδευτικός ή δημοκράτης, δεν μπορεί παρά να στηρίξει αυτή την Κυβέρνηση και να παράσχει ψήφο εμπιστοσύνης, για να τεθούν ξεκάθαρα οι βάσεις για ένα πιο κοινωνικό κράτος, ένα κράτος δικαίου, για να δημιουργηθεί ένα αρραγές μέτωπο απέναντι στις δυνάμεις της ακροδεξιάς, του συντηρητισμού, του εθνικισμού και της μισαλλοδοξίας, απέναντι στο νεοφιλελεύθερο μοντέλο διακυβέρνησης και διαρκούς λιτότητας που θέλει να εφαρμόσει και να επιβάλει ο κ. Μητσοτάκης, συνθλίβοντας τη μεσαία τάξη και τα φτωχά στρώματα των Ελλήνων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει πλέον ουδεμία δικαιολογία, να μη στηρίξετε τον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση στην ολοκλήρωση του έργου προς όφελος των χειμαζόμενων συμπολιτών μας. Δεν έχετε καμμία δικαιολογία, να μην στηρίξετε την πρόοδο έναντι της οπισθοδρόμησης, την προοδευτικότητα έναντι της συντήρησης, την κοινωνική δικαιοσύνη έναντι της εξασφάλισης του πλούτου των ολίγων, τη δημοκρατία και την ισονομία έναντι της μισαλλοδοξίας και του νεοφιλελευθερισμού. Αν δεν το πράξετε, στηρίζετε ξεκάθαρα τις επιδιώξεις του κ. Μητσοτάκη και των υπολοίπων ακροδεξιών στοιχείων στους κόλπους της δεξιάς παράταξης.

Όλοι οι συνάδελφοι στεκόμαστε μπροστά στην ιστορική στιγμή και στις ευθύνες μας. Είναι η ώρα τώρα να τις αναλάβετε. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Γεωργία Γενιά, Βουλευτριά του ΣΥΡΙΖΑ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», τριάντα οκτώ μαθήτριες και μαθητές καθώς και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 2^ο Δημοτικό Σχολείο Πεύκων Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Προχωρούμε στον κατάλογο με την κ. Παρασκευή Χριστοφιλοπούλου, Βουλευτίνα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης.

Κυρία Χριστοφιλοπούλου, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, χρησιμοποιώ τον τίτλο που θα ήθελε ο ομιλητής. Το εικάζω, γι' αυτό δεν είπα Βουλευτριά και είπα Βουλευτίνα, για να είμαι και σύμφωνα με το πνεύμα του ομιλούντος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Μπορείτε να πείτε και Βουλευτής νομίζω. Υπάρχει και η εκδοχή «ο,η Βουλευτής. Δεν έχει σημασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σωστό, σωστό.

Ορίστε, κυρία Χριστοφιλοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και πάρα πολλές μέρες παρακολουθούμε μία εικόνα αλληλοεκβιασμών θα έλεγα, δυστυχώς, και αλληλογελοιοποίησης των κυβερνητικών εταίρων, οι οποίοι αφού τα βρήκαν με ταξί τους, μας οδηγούν στη σημερινή κακοστημένη και ανούσια παράσταση, διότι δεν υπάρχει -για να απαντήσω στη συνάδελφο που μόλις κατέβηκε- αμιγώς προοδευτική Κυβέρνηση. Πού είναι, για να τη βρούμε; Ο Καμμένος έφυγε, αλλά οι «καμένοι» παραμένουν και αναλαμβάνουν στη συνέχεια την ψήφιση της επιζήμιας εθνικά Συμφωνίας των Πρεσπών, γι' αυτό και παραμένουν άλλωστε.

Και ο ίδιος ο κ. Καμμένος προσπαθώντας να διασώσει ό,τι μπορεί πια -αν μπορεί πια, γιατί μάταιες είναι αυτές οι προσπάθειες- θα διατηρήσει ελέω του κ. Τσίπρα και μόνο για τους τύπους την Κοινοβουλευτική του Ομάδα, αναλαμβάνοντας κατόπιν εορτής τον ρόλο του μεγάλου Μακεδονομάχου. Ποιος τον πιστεύει; Παράλληλα, βέβαια, θα συνεχίσει κατ' ουσία ο κ. Καμμένος, να στηρίζει την Κυβέρνηση του κ. Τσίπρα.

Είναι ο ορισμός της συμπαιγνίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Πρόκειται για κακοστημένη παράσταση, όπως είπα ήδη. Από την πλευρά του ο κ. Τσίπρας προκειμένου να κρατηθεί στην εξουσία, δεν διστάζει να διαλύσει -μέσω εξαγορών- και ένα και δύο και τρία κόμματα και στη συνέχεια να επιχειρήσει να εμφανιστεί ως δήθεν αυτοκαθαρισμένος από το μίσμα των ΑΝΕΛ, που το έχει μέσα στους κόλπους του, ως ο εκφραστής της κεντροαριστεράς στον τόπο, προσφέροντας υπουργικές καρέκλες σε γνωστούς γυρολόγους, σε ρετάλια της κεντροαριστεράς, που υποτάσσουν τα πάντα στην προσωπική προβολή και στην ικανοποίηση των φιλοδοξιών τους, την οποία θα νιώσουν έστω για λίγους μήνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να χαρακτηρίσουμε αυτές τις συμπεριφορές, πρέπει να θυμηθούμε τον Γεώργιο Παπανδρέου, που είχε πει κάποτε ότι η Κίρκη με το δέλεαρ της εξουσίας, εξευτελίζει τους ανθρώπους. Θα έχουν και αυτοί οι γυρολόγοι την τύχη της στυμμένης λεμονόκουπας, αυτής που επιφυλάσσει ο κ. Τσίπρας για όλους τους περιστασιακούς πρόθυμους που χρησιμοποιεί.

Ό,τι κι αν κάνει, όμως, το στίγμα της συνεργασίας με τους ακροδεξιούς ΑΝΕΛ δεν ξεπλένεται. Οι συντηρητικές και καθεστωτικές πολιτικές που εφάρμοσαν, δεν θα ξεχαστούν. Δεν ξεχνούνται και δεν θα ξεχαστούν.

Ο κ. Τσίπρας ούτε ήταν ούτε είναι ούτε θα γίνει κεντροαριστερός. Με την πολιτική του διασύρει την ίδια την έννοια της Αριστεράς. Αποτελεί βαρίδι για την Αριστερά. Αποτελεί τον καλύτερο χορηγό της δεξιάς παλινόρθωσης που επιχειρεί ο κ. Μητσοτάκης. Δεν είναι παρά ένας αδίστακτος και κυνικός καβαλέρης της εξουσίας χωρίς αρχές και αξίες, έτοιμος να κάνει τα πάντα για να διατηρηθεί σε αυτή την εξουσία για λίγους ακόμα μήνες. Η δήθεν νέα Κυβέρνηση θα είναι Κυβέρνηση παρακμής, αδυναμίας και αδιεξόδου. Επομένως η μόνη διέξοδος για τη χώρα δεν είναι παρά οι εκλογές.

Κυρίες και κύριοι της Συμπόλιτευσης, ζητάτε εμπιστοσύνη για τον χειρισμό των εθνικών μας θεμάτων, όταν η Συμφωνία των Πρεσπών όχι μόνο δεν λύνει τα προβλήματα αλλά τα μεγεθύνει και δημιουργεί νέους κινδύνους αλυτρωτισμών για το μέλλον; Δυστυχώς, δεν είναι έτσι όπως μας τα είπατε και όπως μας τα λένε. Καμμία κυβέρνηση μέχρι τώρα δεν είχε δεχτεί «μακεδονική» εθνότητα και «μακεδονική» γλώσσα.

Μας ζητάτε εμπιστοσύνη για την έξοδο της Ελλάδας από την

κρίση, όταν έχετε εγκλωβίσει με τη συμφωνία σας τη χώρα στα υπερπλεονάσματα, στην εξοντωτική φορολογία που υπονομεύει την ανάπτυξη, όταν εσείς οι ίδιοι φτωχοποιήσατε τη μεσαία τάξη, όταν οδηγήσατε νοικοκυριά και επιχειρήσεις στην απόγνωση;

Δεν μπορείτε να εξασφαλίσετε επενδύσεις, να βγείτε αξιόπιστα στις αγορές. Έχετε εκχωρήσει με αποικιακούς όρους, που ποτέ δεν είχε δεχθεί καμία κυβέρνηση πριν, την εθνική περιουσία σε υπερταμείο, που για πρώτη φορά η Αριστερά το έκανε να είναι ελεγχόμενο από ξένους.

Επιπλέον η δημοκρατία κινδυνεύει με τις διαρκείς μεθοδεύσεις σας για τον έλεγχο της δικαιοσύνης, μεθοδεύσεις που φτάνουν τα όρια της θεσμικής εκτροπής. Επιχειρείτε, με άκρως καθεστωτικές λογικές, να ελέγξετε τους θεσμούς και τις ανεξάρτητες αρχές και αν δεν τα καταφέρνετε ή όποτε δεν τα καταφέρνετε, τους υπονομεύετε και τους υπονομεύετε αδίστακτα, γιατί το κάνετε αυτό, βέβαια, με τη συνεργασία της καραμανλικής δεξιάς. Είναι μέσα στην Κυβέρνησή σας, εξάλλου, και σε θέση-κλειδί.

Δημιουργείτε συνθήκες παρακράτους, γιατί αντιστρατεύεστε ανοιχτά κάθε πράξη διαφάνειας, λογοδοσίας στην ίδια την ουσία του κράτους δικαίου. Αυτοί είστε οι δήθεν Αριστεροί και δήθεν προοδευτικοί του κ. Παπαγγελόπουλου και της κ. Παπακώστα.

Μας ζητάτε εμπιστοσύνη, λοιπόν, για την ανασφάλεια που νιώθουν οι πολίτες για τη ζωή τους και για την περιουσία τους, όταν ανέχεστε τους μπαχαλάκηδες και την ανάπτυξη μιας νέας γενιάς τρομοκρατικών επιθέσεων στη χώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό την ανοχή σας.

Δεν θα ξεχάσουμε τον κυνισμό και την αδιαφορία σας στην καταστροφή στο Μάτι, όταν τόσοι άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους, και εσείς παίζατε θέατρο μπροστά στις τηλεοράσεις.

Κυρίες και κύριοι των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ νέας κοπής και των παντός είδους προθύμων, δεν υπάρχει κανένας λόγος, εθνικός, οικονομικός, κοινωνικός, θεσμικός, που να καθιστά αναγκαία την παραμονή σας στην εξουσία. Αντίθετα μόνο σε αδιέξοδα μπορεί να οδηγήσει και σε νέα δεινά.

Σύντομα, όμως, θα αποτελέσετε παρελθόν και στην προσπάθειά του ο κ. Τσίπρας να αποτρέψει την ήττα, δεν έχει διατάσει να γίνει ο ίδιος ρακοσυλλέκτης χρεοκοπημένων ηγετίσκων, εξουσιολλάνων και περιφερόμενων πανελιστών του χώρου, που δεν είδαν τις προσωπικές τους φιλοδοξίες να ικανοποιούνται.

Για το τι καταφέρνει ο κ. Τσίπρας με αυτά και σε ποιους απευθύνεται, αρκεί κανείς να δει τους παρατεταγμένους Υπουργούς του ΣΥΡΙΖΑ στην πρώτη γραμμή προχθές την Κυριακή, που από κοινού με τους ΑΝΕΛ όρθιοι χειροκροτούσαν. Αυτοί ήταν το περίφημο κεντροαριστερό άνοιγμα του κ. Τσίπρα.

Νομίζει ο κ. Τσίπρας ότι με αυτές τις άθλιες μεθοδεύσεις και την προπαγάνδα θα πετύχει τη διάλυση της δημοκρατικής παράταξης. Δεν τον απασχολεί ότι η πολιτική της Κυβέρνησής του, αποτελεί ακριβές αντίγραφο της συντηρητικής Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας θα ήθελα να πω πως η χώρα χρειάζεται εθνική συνεννόηση, σχέδιο, ανάπτυξη, επενδύσεις, κοινωνικό κράτος και κράτος δικαίου. Για να το πετύχουμε αυτό, δεν μπορούμε να πηγαίνουμε στις διχαστικές πρακτικές που χρησιμοποιεί ο ΣΥΡΙΖΑ και στις οποίες αρέσκεται και παίζει το παιχνίδι η Νέα Δημοκρατία.

Το Κίνημα Αλλαγής προσφέρει ακριβώς τον ρόλο της προοδευτικής παράταξης, που θα είναι ο καταλύτης των θετικών εξελίξεων για το μέλλον αυτού του τόπου.

Καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση. Δεν έχει καμία εμπιστοσύνη και η μόνη διέξοδος για τη χώρα είναι οι εκλογές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Εύη Χριστοφιλοπούλου.

Προχωρούμε με την κ. Αναστασία Χριστοδουλοπούλου, Βουλευτριά του ΣΥΡΙΖΑ.

Κυρία Χριστοδουλοπούλου, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι η συζήτηση,

όπως έχει εξελιχθεί μέχρι στιγμής, μπορεί να χαρακτηριστεί από τον πανικό της Νέας Δημοκρατίας και της λοιπής Αντιπολίτευσης απέναντι στο πολιτικό σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ.

Ο Πρωθυπουργός έχει την πρωτοβουλία των κινήσεων, και όταν ένα κόμμα και μία Κυβέρνηση έχει την πρωτοβουλία των κινήσεων, νομίζω ότι κάθε συζήτηση που έχει να κάνει με το ότι το κόμμα αυτό θα ηττηθεί και θα συντριβεί, είναι, τουλάχιστον, ανεδαφική.

Θα έπρεπε, λοιπόν, κανονικά να μιλούσαμε, για το γιατί η Αντιπολίτευση προσπαθεί να μετατρέψει τη συζήτηση για ψήφο εμπιστοσύνης σε συζήτηση για πρόταση μομφής κατά της Κυβέρνησης. Αυτό είναι πρωτοφανές. Δεν τολμούν να κάνουν πρόταση μομφής, γιατί στην τελευταία που έκαναν τον Ιούνιο του 2018 πήραν εκατόν είκοσι εννέα ψήφους, ενώ αυτοί που δεν ψήφισαν την πρόταση μομφής ήταν εκατόν πενήντα τρεις.

Αυτό μην το ξεχνάτε. Μάλιστα, ο κ. Μητσοτάκης, είτε την ανακρίβεια ότι αν ήθελαν οι ΑΝΕΛ να ρίξουν την Κυβέρνηση, μπορούσαν να είχαν ψηφίσει την πρόταση μομφής, δηλαδή άλλες επτά ή οκτώ ψήφους. Πάλι δεν γινόταν τίποτα για να ρίξετε την Κυβέρνηση.

Ζείτε εδώ και δυόμισι χρόνια σε αυτή την ουτοπία ότι θα πέσει η Κυβέρνηση, και ζητάτε συνεχώς εκλογές. Με έναν μονότονο, πραγματικά, πολιτικό τρόπο έχετε οδηγήσει σε χαμουρητό την πολιτική ζωή του τόπου, γιατί έχουν καταλάβει όλοι ότι αυτά δεν είναι σοβαρά πράγματα.

Τώρα με την πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού για τη συζήτηση για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση που θα την κερδίσει, έχετε πανικοβληθεί. Γιατί έχετε πανικοβληθεί; Διότι με αυτή την πρωτοβουλία ο Πρωθυπουργός άλλαξε το πολιτικό τοπίο, άλλαξε τους πολιτικούς συσχετισμούς και βρίσκεστε σε πανικό. Έχετε φτάσει στο σημείο, να λέτε ότι δήθεν έζερε ποια θα είναι η αυριανή κυβέρνηση, που θα είναι η «κυβέρνηση-κουρελού». Ταυτόχρονα μιλάτε για «γυρολόγους» που γυρίζουν τα κόμματα. Μήπως αυτό είναι μια ομολογία ότι θα χάσετε; Διότι όταν διατίνεστε, και το υπερασπιζόμαστε, ότι θα κερδίσετε τον ΣΥΡΙΖΑ με δέκα μονάδες διαφορά, τι σας ενδιαφέρει για τους «γυρολόγους» που πάνε με τους ηττημένους; Εσείς θα είστε νικητές. Γιατί τόσοι πανικός, λοιπόν;

Μήπως δεν έχετε καθόλου αυτοπεποίθηση; Μήπως η ανησυχία σας και η ανασφάλειά σας κορυφώνονται, γιατί οι μήνες που περνούν μεταστρέφουν το πολιτικό κλίμα; Εδώ είναι το ζήτημα και αυτό φάνηκε ανάγλυφα με τη συζήτηση που έχει γίνει μέχρι τώρα. Πρώτη φορά ακούω να θεωρούνται ήρωες και ανιδιοτελείς αυτοί που πάνε με τους, κατά τη γνώμη σας, νικητές και να θεωρούνται «γυρολόγοι» και «κουρελού» αυτοί που πάνε με τους ηττημένους. Τέτοιο θρίαμβο του ανορθολογισμού δεν έχω παρακολουθήσει ξανά. Δεν μπορείτε να έχετε μια συνοχή στη σκέψη σας.

Μιλάτε, λοιπόν, για την ψήφο εμπιστοσύνης και πώς προσπαθείτε να την αντιμετωπίσετε; Με έναν νέο αφορισμό. Υπήρχε ο γνωστός αφορισμός «δεν φεύγουν από τις καρέκλες». Βαρέθηκε ο κόσμος να σας ακούει. Τώρα βρέθηκε νέος αφορισμός αναπόδεικτος, ότι, βεβαίως, το διαζύγιο ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ είναι σκηνοθετημένο. Έγινε μια σκηνοθεσία για να κερδίσουμε τι ακριβώς; Δεν καταλάβαμε.

Παρ' όλα αυτά επιμένετε σε αυτό. Γιατί επιμένετε; Διότι θέλετε και έχετε βγάλει υπεραξία τόσα χρόνια με την «ανίερη και ανάρμοστη συμμαχία του ΣΥΡΙΖΑ με τους ΑΝΕΛ». Τώρα πια δεν θα έχετε τι να λέτε. Έτσι το ανατρέπετε αυτό και λέτε: «δεν χώρισαν, δεν είναι διαζύγιο», το σκηνοθετούν για να είναι πάλι αυτοί στην εξουσία.

Διακατέχετε, λοιπόν, από έναν πανικό, από έναν φόβο και για αυτό πραγματικά υπάρχει ζήτημα εδώ, για το πώς διεξάγεται η συζήτηση. Ισχυρίζεστε, χωρίς να το λέτε ανοιχτά, ότι εμείς έχουμε κρίση πολιτικής και κοινωνικής νομιμοποίησης.

Ξέρετε τι πάει να πει κρίση πολιτικής και κοινωνικής νομιμοποίησης, για να χρησιμοποιήσετε αντίστοιχους όρους; Να σας θυμίσω, λοιπόν, το περιστατικό από το πρόσφατο παρελθόν. Στις 13 Φεβρουαρίου του 2012, που ψηφίζονταν τα μνημόνια, μια σειρά από Βουλευτές, τόσο του ΠΑΣΟΚ όσο και της Νέας Δημοκρατίας, καταψηφίσαν ή απείχαν από την ψηφοφορία. Τότε, λοι-

πόν, τα δύο μεγάλα κόμματα του δικομματισμού διέγραψαν, το μεν ΠΑΣΟΚ είκοσι δύο Βουλευτές, η δε Νέα Δημοκρατία είκοσι έναν Βουλευτές, και έτσι εμφανίστηκε αυτό που λέμε κρίση του συστήματος, κρίση και διάλυση του δικομματισμού. Τότε δεν ήταν μόνο το τι γινόταν στη Βουλή, γιατί πάντα αυτό συμβαδίζει με το τι γίνεται στους δρόμους και στην κοινωνία.

Την ίδια εποχή η κοινωνία, οι διαδηλωτές, οι αγωνιστές και οι κοινωνικές μερίδες ήταν σε αναβρασμό, ζητούσαν να πέσει η τότε κυβέρνηση, ακριβώς γιατί δεν ικανοποιούσε τις κοινωνικές τους ανάγκες. Μπορείτε να βρείτε μια αντιστοίχιση με τη σημερινή κατάσταση, και να μας πείτε αν ο ΣΥΡΙΖΑ έχει κρίση πολιτικής και κοινωνικής νομιμοποίησης; Εκτός αν στον πανικό νομίζετε ότι είστε ο λαός και αφού δεν θέλετε εσείς τον ΣΥΡΙΖΑ, δεν τον θέλει και ο λαός. Μπορεί να έχετε και τέτοιου τύπου παραιτήσεις!

Το ζήτημα, όμως, τώρα είναι ότι πραγματικά βρισκόμαστε στη φάση δύο επερχόμενων ψηφοφοριών τις οποίες θα κερδίσει ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν υπάρχει αυτό σαν πολιτικό γεγονός στη σύγχρονη ιστορία, να θεωρείται ότι η Κυβέρνηση είναι σε αποδρομή και όχι μόνο να διευρύνει τις συμμαχίες της, αλλά να σας υποχρεώνει να γίνετε και αντιδημοκρατικοί. Διότι τι είναι αυτό που λέτε; Ότι οργανώνεται αποστασία, ότι δίνουμε χρυσά ανταλλάγματα.

Για εσάς τι ακριβώς είναι η Βουλή; Διότι για εμάς η Βουλή είναι ένας ελεύθερος χώρος ανταλλαγής απόψεων, ανταλλαγής ιδεών και ταυτόχρονα προσπάθεια σύνθεσης.

Αυτό κάναμε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε όλη τη θητεία μας. Τι κάναμε, δηλαδή; Θεωρούσατε ότι είχαμε συμμαχία με έναν ακροδεξιό. Μπήκε ο ακροδεξιός ποτέ τροχοπέδη στο πολιτικό μας σχέδιο; Ποτέ.

Τι κάναμε, λοιπόν; Όλα τα εμβληματικά νομοσχέδια τα φέραμε προς ψήφιση. Ήταν η ιθαγένεια. Ήταν η ταυτότητα φύλου. Ήταν η προστασία των μειονοτήτων, και άλλα. Με αποκορύφωμα τη Συμφωνία των Πρέσπων με την οποία διαφωνούσαν οι ΑΝΕΛ. Και τι έγινε; Ανηζήτησαμε συμμαχίες μέσα στη Βουλή. Ψηφίστηκαν όλα όχι από τους ΑΝΕΛ οι οποίοι επέμεναν στην άποψή τους αλλά από τα υπόλοιπα κόμματα. Αποστασία ήταν τότε που ψήφισαν όλοι την ιθαγένεια; Γιατί δεν το είπατε τότε «αποστασία» και το λέτε τώρα; Διότι ακριβώς δεν έχετε ειρμό στη σκέψη σας, και νομίζετε ότι ο κόσμος δεν καταλαβαίνει τις αντιφάσεις.

Είναι, λοιπόν, δεδομένο. Θα συνεχίσουμε την ίδια παράδοση. Θα προσπαθούμε, μέσα στον ελεύθερο χώρο της Βουλής, να αναβαθμίσουμε το Κοινοβούλιο, να μην είναι πρακτορείο της κυβέρνησης, αλλά να είναι ένας χώρος ζωντανός και εδώ θα κερδίσουμε, φανερά, ξάστερα και με διαφάνεια την πλειοψηφία και για την Συμφωνία των Πρεσπών και για την ψήφο εμπιστοσύνης. Αυτές οι μέθοδοι περί εκβιασμών Βουλευτών, περί χλευασμού τους και όλα αυτά που κάνετε για να τους αποτρέψετε, να δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση νομίζω ότι έχετε ήδη καταλάβει ότι δεν επαρκούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σε ενδιαφέροντες καιρούς. Για να αντιμετωπίσουμε αυτούς τους νέους καιρούς, χρειαζόμαστε νέα υλικά. Ο παλαιοκομματισμός δεν αρκεί για να ζήσεις σε αυτούς τους ενδιαφέροντες καιρούς, και να είσαι μέρος ή πρωταγωνιστής αυτών των εξελίξεων.

Κατά συνέπεια νομίζω ότι θα πρέπει να αναρωτηθείτε τι μπορείτε να κάνετε στην επόμενη περίοδο -που είναι και προεκλογική- και καλό θα είναι πραγματικά για το κύρος του Κοινοβουλίου, να αναβαθμίσετε τον πολιτικό σας λόγο, να καταθέσετε επιτέλους μια πολιτική πρόταση. Διότι αυτή είναι η κρίση σας ότι δεν έχετε εναλλακτική λύση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίας Αντιπροέδρου)

Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Τέλος, θα πρέπει όλοι να ανεβούμε λίγο ψηλότερα, για να ζήσουμε αυτή τη νέα εποχή και να κάνουμε αυτή τη μικρή χώρα που -άλλοτε ως εξαίρεση και άλλοτε ως παράδειγμα- έχει γράψει ιστορία, να συνεχίσει να γράφει ιστορία και όχι να κινείται μεταξύ μίζεριας, εθνικισμού, συκοφαντίας και ελεεινότητας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την

κ. Τασία Χριστοδουλοπούλου, Βουλευτριά του ΣΥΡΙΖΑ.

Προχωρούμε με την κ. Νίκη Κεραμέως, Βουλευτίνα...

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Νόμιζα ότι με είπατε Βουλευτριά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι, δεν το είπα. Ξέρω ότι δεν θα σας άρεσε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, ούτε το Βουλευτίν»! Βουλευτής!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Βουλευτή, βεβαίως. Κυρία Κεραμέως, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν η επιδίωξη της εξουσίας γίνεται αυτοσκοπός, τότε αγγίζουμε τα όρια της πολιτικής και ηθικής παρακμής. Όταν η επιδίωξη της εξουσίας γίνεται αυτοσκοπός, ο πολιτικός δεν μάχεται για το κοινό καλό, δεν αγωνίζεται για τα πιστεύω του, αλλά υπηρετεί τις ιδιοτελείς του επιδιώξεις, στοχεύει αποκλειστικά στην πολιτική του αυτοσυντήρηση. Ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ θέτουν ως αυτοσκοπό την επιδίωξη της εξουσίας.

Κυρίες και κύριοι, παρακολουθούμε τις τελευταίες μέρες τον κυβερνητικό σχηματισμό, να δίνει μια κακοπαιγμένη παράσταση σε πολλές πράξεις. Αφού ψηφίστηκε η αναθεώρηση των άρθρων του συντάγματος στη γειτονική χώρα, παρακολουθούμε τους δύο πρωταγωνιστές της σύγχρονης τραγωδίας των Ελλήνων, να μπαίνουν στην σκηνή, εμπαίζοντας ολόκληρη την ελληνική κοινωνία.

Δεν νομίζω να πιστεύετε ότι οι πολίτες αγνοούν ότι η παράσταση που δώσατε την Κυριακή, ήταν και αυτή μια προσυνεννοημένη πράξη ανάμεσα στον κ. Τσίπρα και στον κ. Καμμένο, μια προσυνεννοημένη πράξη που βόλεψε και τον κ. Τσίπρα και τον κ. Καμμένο, μια προσυνεννοημένη πράξη που εξασφάλιζε λίγο ακόμα χρόνο και για τους δύο εταίρους στον θώκο της εξουσίας.

Θα ήθελα να αναφερθώ διακριτά στους δύο -άραγε τέως;- συγκυβερνήτες και τις Κοινοβουλευτικές τους Ομάδες αρχικά προς τον κ. Καμμένο και τους ΑΝΕΛ.

Ο κ. Καμμένος που τις τελευταίες ημέρες παριστάνει τον υπέρμαχο των εθνικών συμφερόντων της χώρας, είχε την ευκαιρία να αποτρέψει τη Συμφωνία των Πρεσπών, υπερψηφίζοντας την πρόταση δυσπιστίας που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία τον Ιούνιο. Υπενθυμίζω ότι τότε δεν το έκανε, με το φαιδρό επιχείρημα ότι η συμφωνία αυτή τάχα δεν θα περνούσε από τη γείτονα χώρα. Αντ' αυτού, λοιπόν, προτίμησε να συνταχθεί με τον κ. Τσίπρα, δίνοντας του το στυλό για να υπογράψει την εθνικά επιζήμια Συμφωνία των Πρεσπών. Έκτοτε και μέχρι σήμερα ρίχνει κροκοδείλια δάκρυα πάνω στη συμφωνία που ο ίδιος επέλεξε να συνυπογράψει. Στοιχίστηκε πίσω απ' όλες τις επιλογές του κ. Τσίπρα, αν και γνώριζε πολύ καλά πως όσο μένει στην Κυβέρνηση, δημιουργούνται στα Σκόπια τετελεσμένα σε βάρος της χώρας μας. Έτσι πρώτα επέτρεψε να γίνει το δημοψήφισμα στα Σκόπια, στη συνέχεια επέτρεψε να αρχίσει και η συνταγματική αναθεώρηση και τέλος να ολοκληρωθεί. Και τώρα έρχεται κατόπιν εορτής -προσέξτε καλά- όχι για να ρίξει την Κυβέρνηση και να ανακόψει την πορεία ψήφισης της Συμφωνίας των Πρεσπών, αλλά δεν θέτει καν το αυτονόητο. Ποιο είναι το αυτονόητο; Να θέσει ζήτημα κομματικής πειθαρχίας των Βουλευτών του στην πρόταση εμπιστοσύνης του κ. Τσίπρα. Αντιθέτως «δανείζει» Βουλευτές των ΑΝΕΛ στον κ. Τσίπρα, επιτρέποντάς του να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης και άρα τού ανοίγει τον δρόμο διάπλατα για να ψηφιστεί και η Συμφωνία των Πρεσπών.

Γιατί τα κάνει όλα αυτά; Πολύ απλά για να διατηρήσει τα προνόμια Αρχηγού κοινοβουλευτικού κόμματος, γιατί πολύ απλά, κυρίες και κύριοι, αν διαγράψει και τους τέσσερις Βουλευτές του που θέλουν να στηρίξουν την Κυβέρνηση, τότε δεν θα είναι πια Αρχηγός κοινοβουλευτικού κόμματος.

Είναι ξεκάθαρο το πόσο ενδιαφέρεται ο κ. Καμμένος για τη Συμφωνία των Πρεσπών. Καθόλου δεν τον ενδιαφέρει, παρά το γεγονός ότι στο 3^ο Συνέδριο του κόμματός του τον Νοέμβριο του 2016 εγκρίθηκε ψήφισμα, που αφορά την ονομασία της γείτονας χώρας, με το συνέδριό του να μην αποδέχεται σε καμία μορφή και με κανένα παράγωγο τη χρήση του όρου «Μακεδονία» στην ονομασία του «βόρειου μορφώματος» όπως χαρακτηριστικά αναφέρθηκε.

Αλλά και τη στάση του κ. Τσίπρα, του Πρωθυπουργού σε απο-

δρομή πώς τη χαρακτηρίζουμε; Παθητική, κυνική και απύθμενα υποκριτική. Θα μπορούσε κάλλιστα να παραιτηθεί και να προχωρήσει συντεταγμένα σε εκλογές, από τη στιγμή που χάνει την κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Θα μπορούσε κάλλιστα να παραιτηθεί, όπως είχε το θάρρος και την τόλμη να κάνει ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Μητσοτάκης όταν βρέθηκε με εκατόν πενήντα ψήφους.

Τι κάνει, όμως, ο κ. Τσίπρας σήμερα; Δέχεται σαν επαίτης την ευκαιριακή, την οριακή στήριξη της Κυβέρνησής του –προσέξετε– ακόμα και από Βουλευτές που έχουν προαναγγείλει ότι θα καταψηφίσουν ύστερα από λίγες μέρες τη Συμφωνία των Πρεσπών. Και όλα αυτά γιατί; Μα για λίγους ακόμα μήνες στην εξουσία. Όλα για την καρέκλα. Ξέρετε, όμως, κυρίες και κύριοι, αυτή η Κυβέρνηση ακόμα και αν δεν πέσει αύριο, θα πέσει πολύ σύντομα και θα πέσει με πάταγο, γιατί οι εκατόν πενήντα ένας Βουλευτές μπορεί να βρεθούν απ' ό,τι φαίνεται κι έτσι να έχετε την εμπιστοσύνη της Βουλής. Αυτό, όμως, που έχετε προ πολλού απωλέσει είναι η εμπιστοσύνη της κοινωνίας.

Κλείνοντας, θα ήθελα να απευθυνθώ σ' όλο το Σώμα των Βουλευτών, αλλά και σ' όλους τους Έλληνες πολίτες. Μην έχετε καμμία αμφιβολία. Όποιος δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση αύριο, υπογράφει ταυτόχρονα και τη Συμφωνία των Πρεσπών. Όποιος Βουλευτής στηρίζει τον κ. Τσίπρα αναλαμβάνει την ευθύνη του απέναντι στην ιστορία.

Εμείς θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας, όπως κάναμε και μέχρι σήμερα, για να μην περάσει αυτή η εθνικά επιζήμια Συμφωνία. Διαμηνύουμε σ' όλους τους τόνους ότι δεν θα κυρώσουμε αυτήν τη Συμφωνία ούτε τώρα που είναι Κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ, ούτε μετά, όταν ευελπιστούμε ότι θα είναι κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει έρθει επιτέλους η ώρα να πέσει η αυλαία αυτής της κακόγουστης και επιζήμιας παράστασης. Η Ελλάδα δεν μπορεί να συνεχίσει να είναι όμηρος μιας παρέας εξουσιολαγών. Δεν μπορεί να κυβερνάται από ένα άτακτο συνάθροισμα εξουσιολαγών.

Κυρίες και κύριοι, δεν θα δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σ' αυτήν την Κυβέρνηση, γιατί είστε η Κυβέρνηση που διέλυσε την οικονομία, που έπνιξε τους πολίτες στους φόρους, η Κυβέρνηση που επέβαλε δυσθεώρητα πρωτογενή πλεονάσματα και capital controls, η Κυβέρνηση που υποθήκευσε σχεδόν το σύνολο της ελληνικής δημόσιας περιουσίας για έναν αιώνα, η Κυβέρνηση που αφήνει τους πολίτες στο έλεος του εγκλήματος και της βίας, η Κυβέρνηση που επιτρέπει στους πάσης φύσεως εγκληματίες να βρίσκουν καταφύγιο στα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια, η Κυβέρνηση που χειραγωγεί τη δικαιοσύνη, η Κυβέρνηση που ευτελίζει τους δημοκρατικούς θεσμούς.

Κυρίες και κύριοι, δεν θα δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης ή μάλλον δεν θα δώσουμε ψήφο για την προσωπική πολιτική σας επιβίωση, διότι περί αυτής πρόκειται.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Νίκη Κεραμέως, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Τσιρώνης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν αντέχω να μην κάνω μια μικρή παρένθεση σ' αυτά που σκοπεύω να πω, για να θυμίσω ότι αν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής ο πρεσβύτερος άκουγε την κοινή γνώμη τη δεκαετία του '70, δεν θα είχαμε ποτέ συμφιλιωθεί με τον προαιώνιο εχθρό που μόλις τριάντα χρόνια πριν από την εποχή εκείνη είχε καταλάβει τη Μακεδονία και εννοώ τους Βούλγαρους, γιατί δεν πολεμήσαμε ποτέ ενάντια στους πολίτες της «Βόρειας Μακεδονίας». Σύμμαχοί μας ήταν και στο αντάρτικο ενάντια στους ναζί και φυσικά στους Βαλκανικούς Πολέμους. Εσείς, όμως, επινοείτε εχθρούς.

Θα θυμίσω, αντίθετα, ότι όταν μια κυβέρνηση υποτάχθηκε στην κοινή γνώμη, μια παραπληροφορημένη κοινή γνώμη όπως τότε εσείς, και πήγε να πολεμήσει στον Σαγγάριο, καταστρέψαμε και αυτό που είχαμε. Πάψτε να πουλάτε εθνικισμό και πατριδοκαπηλία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Το Κίτσεβο το γνωρίζεις;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Να ηρεμήσετε, παρακαλώ. Είστε εκνευρισμένος, το καταλαβαίνω. Είστε σε αδιέξοδο αλλά δεν θα σας ξεσυνεριστώ, τι να κάνουμε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Αδιέξοδο; Δώδεκα χιλιάδες άφησαν την ψυχή τους εκεί πέρα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Εντάξει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Τι εντάξει; Ξεχάσατε τους Βαλκανικούς Πολέμους;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Ό,τι πείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ησυχία, σας παρακαλώ. Κύριε Κυριαζίδη...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Διαρκώς με διακόπτει. Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε. Μου χαλάει τον ειρμό ο κύριος. Την αγωγή σας πάλι δείχνετε, σας το έχω πει. Εγώ δεν έχω διακόψει ποτέ κανέναν.

Πριν από τέσσερα ακριβώς χρόνια, λοιπόν –ήταν Γενάρης του '15– οι Οικολόγοι - Πράσινοι αποφασίσαμε να στηρίξουμε Κυβέρνηση Αριστεράς, και βέβαια πάρα πολλοί σύντροφοι και συντρόφισσες τότε είχαν τις αμφιβολίες τους, αλλά ήταν αμφιβολίες για απλό λόγο. Η Κυβέρνηση Σαμαρά είχε προκηρύξει πρόωρες εκλογές για να το σκάσει, και το «κανόνι» της άγριας κατάρρευσης να έρθει στα χέρια της επόμενης κυβέρνησης. Ο κεντρικός τραπέζι της Δεκέμβριο συνιστούσε στους πολίτες να πάρουν τα λεφτά από τις τράπεζες.

Είπαν πολύ απλά οι συντρόφισσες και οι σύντροφοι των Οικολόγων - Πράσινων: «Μα θα στηρίξουμε μια Κυβέρνηση που θα είναι η κυβέρνηση της κατάρρευσης; Γιατί να είμαστε κι εμείς μέσα;». Είχα απαντήσει τότε πάρα πολύ απλά ότι ακόμα και 1% πιθανότητα να έχει αυτή η Κυβέρνηση να σώσει τη χώρα από την κατάρρευση, κι εμείς οι Οικολόγοι - Πράσινοι αυτό το 1% να το κάνουμε πιθανότητα 1,5%, είμαστε υποχρεωμένοι να προσπαθήσουμε να σώσουμε τη χώρα από την κατάρρευση, γιατί αν έρθει η κατάρρευση της χώρας, η «αργεντινποίηση», το τελευταίο που θα μας ανησυχεί θα είναι η υστεροφημία των Οικολόγων - Πράσινων.

Λίγες μέρες μετά είχα πάει στις Βρυξέλλες να ζητήσω τη στήριξη και των Ευρωπαίων Πράσινων, οι οποίοι ήταν επιφυλακτικοί και με ρώτησαν ευθέως: «Μήπως ο κ. Τσίπρας έχει κρυφή ατζέντα να βγάλει τη χώρα από το ευρώ;». Τότε τους διαβεβαίωσα ότι αυτό δεν ισχύει.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κύριε Βορίδη, αν θέλετε, πηγαίνετε έξω και μιλήστε όσο θέλετε. Σας παρακαλώ

Μόλις έξι μήνες μετά –και αξίζει να το θυμηθείτε αυτό– ο κ. Τσίπρας ως Πρωθυπουργός προτίμησε την ασφάλεια και την προκοπή της χώρας στην Ευρωζώνη παρά την ενότητα του κόμματός του. Μακάρι να κάνατε κι εσείς σήμερα το ίδιο, να βάζατε δηλαδή την Ελλάδα πάνω από το κόμμα σας κι εσείς και κάποιοι άλλοι.

Σήμερα, λοιπόν, μετά από τέσσερα χρόνια εμείς οι Οικολόγοι - Πράσινοι νιώθουμε περήφανοι που συμμετείχαμε στη σωτηρία της χώρας, γιατί όπως ξέρετε, ένα μικρό κόμμα είναι πολύ εύκολο να είναι στην Αντιπολίτευση και στην ασφάλεια, και αντίθετα όταν είναι στην Κυβέρνηση ή μέσα στην κοινοβουλευτική πλειοψηφία είναι πάρα πολύ δύσκολο να περάσει αυτά που θέλει.

Πολύ λίγα, λοιπόν, πράγματα περάσαμε οι Οικολόγοι, και είμαστε πραγματικά εκτός της λογικής της Κυβέρνησης, όσον αφορά για παράδειγμα της εξόρυξης των υδρογονανθράκων. Δεν είμαστε ίδιοι, είμαστε διαφορετικοί. Είμαστε οικολόγοι. Αλλά ρωτώ πάρα πολύ απλά. Αν εμείς οι δύο πράσινοι Βουλευτές, ο κ. Δημαράς κι εγώ, δεν είχαμε στηρίξει τότε την Κυβέρνηση, θα είχαμε σήμερα δασικούς χάρτες; Θα είχαμε νόμο για την κοινωνική και αλληλέγγυα οικονομία; Θα είχαμε εθνικό σχέδιο διαχείρισης αποβλήτων συμβατό με την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις ευρωπαϊκές οδηγίες με ανακύκλωση; Θα είχαμε νόμο για τις ενεργειακές κοινότητες; Θα είχαμε ανοίξει την πόρτα στους μελισσοκόμους, να συζητάμε με συναινέσεις και να μην είναι με κλειστές πόρτες οι Υπουργοί και να μην τους βλέπει ποτέ κανένας; Το σπουδαιότερο: θα είχαμε σώσει χιλιάδες πρόσφυγες; Πόσοι θα είχαν πνιγεί, αν δεν κυβερνούσε η δική μας Κυβέρνηση

και κυβερνούσαν οι ομοϊδεάτες του Όρμπαν; Και θα πω. Θα είχαμε τη συμφωνία των Πρεσπών, που εγώ τη θεωρώ εθνική επιτυχία, εθνικό θρίαμβο; Σε λίγες ημέρες θα πω αναλυτικά τα ψεύδη με τα οποία παραπλανάτε τον ελληνικό λαό.

Εδώ δεν αντιστέκομαι. Μόνο ένα πράγμα θα καταθέσω. Πρώτα από όλα γιατί ήμασταν βέβαιοι ότι θα καταρρεύσει η κυβέρνηση Σαμαρά. Αυτό είναι για το 2015.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Τσιρώνης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης θα καταθέσω κάτι που είναι αφιερωμένο στον κ. Μπαμπινιώτη, και στο ότι ο ΟΗΕ δεν έχει αναγνωρίσει τη «μακεδονική γλώσσα». Εδώ είναι η επίσημη σελίδα του ΟΗΕ και τι λέει για την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Και εδώ διαβάζω, λοιπόν, το εξής: «official languages: macedonian». Αυτό για το τι έχει αναγνωρίσει ο ΟΗΕ και για το τι ψέματα λέτε. Αυτή είναι η γλώσσα των γειτόνων σήμερα χωρίς τη Συμφωνία των Πρεσπών. Καθρεφτιστείτε, λοιπόν, που λέγατε το '77 ότι δεν αναγνώστηκε ποτέ η γλώσσα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Τσιρώνης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τι πετύχαμε λοιπόν, με τη συμφωνία; Ότι αυτή η γλώσσα δεν είναι η γλώσσα του Μέγα Αλέξανδρου, ότι αυτοί οι οποίοι έρχονται σήμερα στην Ελλάδα με διαβατήρια που δήθεν δεν τα είχατε αναγνωρίσει το '95, δεν είναι «Μακεδόνες» όπως εμείς το εννοούμε, αλλά πολίτες της Βόρειας Μακεδονίας και πολλά άλλα που θα σας τα πω σε μία εβδομάδα. Και φυσικά το παραμύθι ότι το ΝΑΤΟ ήταν το μεγάλο διπλωματικό όπλο, ενώ αν οποιοςδήποτε διαβάσει την ενδιάμεση συμφωνία, θα μπορούσαν κάλλιστα να μπουν στο ΝΑΤΟ ως FYROM.

Με τη συμφωνία ανοίγει ο μεγάλος εμπορικός δρόμος που είχε κλείσει με τον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία από τη Θεσσαλονίκη στην Κεντρική Ευρώπη και στην Ευρώπη συνολικά, και φυσικά έχει μείνει σχετικά κλειστός και από την εχθρότητα που έχει αναπτυχθεί διπλωματικά ανάμεσα στις δύο χώρες.

Εμείς, λοιπόν, στις επόμενες εκλογές τον Οκτώβριο παραδίδουμε μία Ελλάδα καλύτερη από αυτή που παραλάβαμε και αυτό δεν το λέμε εμείς, το λένε εχθροί και φίλοι στην Ευρώπη σήμερα. Παραλάβαμε μια Ελλάδα ερείπιο. Δεν θα παραδώσουμε μια Ελλάδα παλάτι. Και γι' αυτό όταν με ρωτάνε φίλοι και γνωστοί αν είμαι ικανοποιημένος, λέω «όχι, δεν είμαι ικανοποιημένος». Θα παραδώσουμε μια Ελλάδα εργοτάξιο. Γιατί το εργοτάξιο ξέρω ότι είναι δυσάρεστο. Είναι δύσκολο να ζεις μέσα σε ένα γιγάντιο. Η Ελλάδα ανοικοδομείται, είναι ένα εργοτάξιο. Σίγουρα θέλει πάρα πολύ χρόνο, για να γίνει το παλάτι που της αξίζει. Εγώ όμως λέω ότι προτιμώ να παραδώσω Ελλάδα-εργοτάξιο παρά Ελλάδα-παράγκα, που κοιτάμε μοιρολατρικά και θα έπεφτε πάνω στο κεφάλι μας. Άρα γι' αυτόν τον λόγο δίνω ψήφο εμπιστοσύνης και τον δίνω ως Οικολόγος - Πράσινος με όλη μου την καρδιά, παρά το γεγονός ότι ξέρω ότι σε πάρα πολλά θέματα διαφωνώ με την Κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα κλείσω με μια βασική επισήμανση για τις δύο μεγάλες όχθες. Ας μην κοροϊδευόμαστε, το κρύβουν πολλοί σε αυτή την Αίθουσα. Μία είναι η μεγάλη πολιτική διαφορά το μεγάλο ρήγμα στην Ευρώπη: Είμαι ή δεν είμαι με τον παγκοσμιοποιημένο νεοφιλελευθερισμό, το παγκοσμιοποιημένο χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο που όλα τα κράτη, όλες οι επιχειρήσεις, οι αγρότες, τα κίτρινα γιλέκα στη Γαλλία, όλοι οι άνθρωποι είναι όμηροι αυτού του χρέους, και όποτε κάποιος κουνήσει σε αυτό το χρέος, αυτοί οι άνθρωποι παίρνουν τα λεφτά και τα πηγαίνουν κάπου αλλού και στραγγαλίζουν οικονομίες μεγάλες ακόμα και σαν τη Γαλλία.

Να σας θυμίσω, λοιπόν, και για την ομηρία για την οποία χύνετε σήμερα κροκοδείλια δάκρυα για τους μικρομεσαίους και για τη μεσαία τάξη, ότι η μεσαία τάξη συνθλίβεται από τον νεοφιλελευθερισμό παγκοσμίως. Να σας θυμίσω, λοιπόν, ότι τα πλεονάσματα που απαιτούν αυτοί οι δανειστές, εσείς τα είχατε

υπογράψει. Δεν λέω κι εσείς όμηροι ήσασταν στο 4,5%. Αυτά απαιτούν. Κι αν δεν τα κάνεις, παίρνουν τα λεφτά τους. Αυτά έκαναν στην Αργεντινή, αυτά κάνουν σε όλη την Ευρώπη και την απειλούν σήμερα.

Εδώ πέρα είναι πάρα πολύ απλό λοιπόν. Με ποια όχθη είστε; Εσείς ξέρουμε πού είστε, το έχετε ξεκαθαρίσει τίμια και εκεί είναι η διαφορά μας. Με όλο τον σεβασμό. Αυτά τα κόμματα, όμως, της ελάσσονος Αντιπολίτευσης που δηλώνουν στην κεντροαριστερά, θα αποφασίσουν σε ποια όχθη είναι;

Εμείς οι οικολόγοι έχουμε αποφασίσει όχθη, γι' αυτό και συμμετέχουμε πανευρωπαϊκά διακριτά στο κίνημα ενάντια στον νεοφιλελευθερισμό. Αυτή είναι η γραμμή που θα πάμε στις επόμενες εκλογές και στις ευρωεκλογές, αυτή είναι η ταυτότητά μας και δεν θα αφήσουμε την Ευρώπη όμηρο αυτών των άθλιων, που είναι παρασιτικά κεφάλαια και δεν παράγουν τίποτα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Τσιρώνη, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

Προχωρούμε με τον κ. Χρήστο Χατζησάββα, Βουλευτή της Χρυσής Αυγής.

Ορίστε, κύριε Χατζησάββα, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Ποιους φίλους και εχθρούς ρωτάτε, κύριε Τσιρώνη; Μόνο φίλους έχετε στο εξωτερικό. Η Μέρκελ είναι φίλη σας, το ΔΝΤ είναι φίλοι σας, δεν έχετε εχθρούς πλέον να ρωτήσετε. Τους έχει ικανοποιήσει όλους.

Όσον αφορά την ψήφο εμπιστοσύνης, έλεγε κάποτε ο κ. Τσίπρας ότι η πιο νωπή ψήφος εμπιστοσύνης είναι να προσφεύγει σε εκλογές και να στη δίνει ο λαός. Κάντε εκλογές τώρα, για να προλάβει η ελληνική Βουλή αυτή που θα έρθει μετά την προδοσία. Θα δούμε, βέβαια, αν θα την προλάβει, γιατί και η Νέα Δημοκρατία δεν λέει ξεκάθαρα ότι δεν θα περάσει αυτή η συμφωνία. Λέει ότι θα διαπραγματευτεί. Και αν λάβουμε υπ' όψιν μας τη θέση της σύνθετης ονομασίας του πρότειναν παλαιότερα, καταλαβαίνουμε τι διαπραγματεύσει θα γίνει.

Όσον αφορά τώρα τη δήθεν ρήξη ανάμεσα στους κυβερνητικούς εταίρους, αυτή δεν πείθει πλέον κανέναν. Γιατί όταν έπρεπε ο Καμμένος να παραιτηθεί για να μην πέσουν οι υπογραφές στις Πρέσπες δεν το έκανε και τώρα κάνει ένα σόου αποχώρησης, το οποίο δεν επιφέρει κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα.

Τώρα από θαύμα, βέβαια, βγαίνουν και οι αριθμοί. Έχει και εκατόν πενήντα έναν η Κυβέρνηση για να περάσει την ψήφο εμπιστοσύνης αλλά και τη Συμφωνία των Πρεσπών αλλά και ο Καμμένος έχει Κοινοβουλευτική Ομάδα. Βέβαια η Νέα Δημοκρατία λέει ότι ο Καμμένος δάνεισε Βουλευτές στον ΣΥΡΙΖΑ, για να μπορεί να περάσει αυτά τα δύο. Όμως το ανεξήγητο της μη διαγραφής Παπαχριστόπουλου και Ζουράρι μαρτυράει το αντίθετο. Ο Τσίπρας δάνεισε για λίγο δύο Βουλευτές στους ΑΝΕΛ, μέχρι να καταφέρουν να ξαναφτιάξουν Κοινοβουλευτική Ομάδα. Έπεισαν ήδη έναν πρόθυμο.

Είναι κατανοητό όμως ότι η Νέα Δημοκρατία έχει περισσότερο άγχος από την Κυβέρνηση να περάσει τώρα η συμφωνία, γιατί μετά η εντολή των επικυρίαρχων είναι πάγια, οπότε παραμένει για μία λύση τέτοιου είδους.

Τώρα για τον Δανέλλη που υπήρχε αμφιβολία για τη στήριξη και είπε και ο κ. Θεοχάρης για συναλλαγές, δεν ξέρω τι λέει ο κ. Θεοχάρης. Εγώ πάντως αυτό που ξέρω είναι ότι τον Μάρτιο του 2016 από αυτό εδώ το Βήμα ο κ. Δανέλλης, αναφερόμενος σε μία διένεξη με κάποιον Υπουργό, είπε ότι φασαρία πολύ έγινε, γιατί είπε τους «Μακεδόνες», «Μακεδόνες» ο κύριος Υπουργός, εννοώντας τους Σκοπιανούς. Οπότε δεν καταλαβαίνω, γιατί υπήρχε η παραμικρή υποψία ότι ο Δανέλλης δεν θα υποστηρίξει.

Υπήρχε όμως πραγματικό ζήτημα και ανάγκη για τον ελληνικό λαό, να λυθεί με αυτόν τον τρόπο εις βάρος μας το θέμα με τα Σκόπια; Τι σχέδια εξυπηρετούνται; Η στάση του ΣΥΡΙΖΑ και των Βουλευτών του είναι περιέργη; Για μένα όχι. Έχει αλλάξει στάση και θέση στο ζήτημα από όταν ήταν αντιπολίτευση ο ΣΥΡΙΖΑ και οι Βουλευτές του; Έχει παρεκκλίνει έστω και στο ελάχιστο από τα εθνομηδενιστικά του πιστεύω; Τα ίδια έλεγαν πάντα, τα ίδια πίστευαν πάντα. Για έναν ΕΝΦΙΑ βέβαια, το εκλογικό σώμα, που του έταξαν, έδωσε τη δύναμη στον ΣΥΡΙΖΑ, να κάνει πραγματι-

κότητα αυτά που πίστευε και δεν τα έκρυψε ποτέ. Έχει ιδεολογική συνέπεια στην εκχώρηση του ονόματος και της ιστορίας της Μακεδονίας μας ο ΣΥΡΙΖΑ.

Το 1995, στελέχη του πήγαν σε διαδήλωση υπέρ των Σκοπίων, είδαν θετικά ακόμα και την πρόταση «Μακεδονία του Ίλιντεν». Πιστεύετε ότι δεν ήξεραν τι είναι το Ίλιντεν και το ΣΝΟΦ; Έτσι τυχαία πήγε να τους κοροϊδέσει ο Ζάεφ;

Με πολύχρονη μεθόδευση, λοιπόν, και με το FYROM και με τη σύνθετη ονομασία η Ελλάδα έχει υποστεί μια στρατηγική εθνική ήττα. Λένε πως ό,τι χάνει μία χώρα με όπλα, δεν το κερδίζει υποτίθεται στα χαρτιά. Όμως το καταρρίψατε και αυτό. Και φαίνεται ότι είναι δυνατόν, να μη μπορεί μια χώρα να τα κερδίσει στα χαρτιά, αλλά μπορούν άνετα κάποιοι πρόθυμοι να τα χαρίσουν.

Για τη διαφύλαξη της ελληνικότητας της Μακεδονίας μας έχυσαν το αίμα τους σε πολέμους Έλληνες ήρωες, στον Μακεδονικό Αγώνα που ξεκίνησε ο Παύλος Μελάς, στους Βαλκανικούς Πολέμους, ενώ το 49' οι Έλληνες πολέμησαν εναντίον σφετεριστών μπολσεβίκων Ελλαδιτών, Βούλγαρων και Αλβανών. Τώρα μάθαμε ότι ξαφνικά πολεμούσαν για τη Μακεδονία τότε. Ελάτε στο Κιλκίς να το πείτε αυτό, που έχει επτάμισι χιλιάδες νεκρούς, επειδή υπερασπίστηκαν την πόλη και δεν παρέδωσαν τα όπλα και περίμεναν να τα δώσουν υποτίθεται στους συμμάχους.

Έρχεστε τώρα με έναν πολιτικό ρεβανσισμό -απέναντι σε αυτό που πάθατε, βέβαια, στον Γράμμο και στο Βίτσι και σώθηκε η Ελλάδα από την κομμουνιστική απειλή- να επιβάλλετε τα σχέδια των ηττημένων, ιδεολογικών και φυσικών σας προγόνων. Δεν ακούτε το αίμα των χιλιάδων ηρώων ούτε φυσικά τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού με την ανοχή δεκαετιών, κυβερνήσεων και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, και ειδικά κάποιων Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ της εκεί περιοχής.

Και τώρα διαδίδετε ότι κάτι πάει να γίνει και αρχίζουν να ξεπροβάλλουν κάποιοι από τις τρύπες τους. Γιατί; Γιατί δίδεται υπόσταση σε έναν αλυτρωτικό «μακεδονισμό», με αναγνώριση χώρας με όνομα «Μακεδονία», με γλώσσα «μακεδονική», με έθνος «μακεδονικό». Δώσατε πρώτη φορά υπόσταση σε έθνος «μακεδονικό», και ο Ζάεφ μπορεί να λέει «εμείς οι Έλληνες» και «αυτοί οι Μακεδόνες». Κάνατε τάχα διαχωρισμό σε Μακεδόνες εθνικά, πολίτες της Βόρειας Μακεδονίας. Οπότε, αυτόματα, υπάρχουν και Μακεδόνες εθνικά, πολίτες της Ελλάδας;

Ας αφήσουμε, όμως, τι λέω εγώ, ο χρυσαυγίτης, κι ας πάμε να δούμε τι λέει ο κατά δήλωσή του εκπρόσωπος της «Nona Zora» και του «Ουρανίου Τόξου» τον Οκτώβριο του 2018, πριν μερικούς μήνες, στον Άγιο Παντελεήμονα και στο Αμύνταιο, σε εκδήλωση της δήθεν «Μακεδονικής Στέγης». Λέει, λοιπόν, αυτός ο προκλητικός τύπος μετά τα κλάματα γιατί δεν έγινε η εκδήλωση: «Επιτέλους να αναγνωριστεί σύλλογος που θα εκφράζει τον μακεδονικό πολιτισμό, όπως εμείς θέλουμε να τον βιώνουμε», λέει. Πώς, δηλαδή, θέλω να τον βιώνουν αυτοί εκεί; Συνεχίζει αυτός ο απαράδεκτος. Ακούστε τώρα τι λέει: «Είμαστε κάτοικοι πολίτες αυτής της χώρας...», δεν λέει καν Ελλάδα «...που είμαστε, όμως, εθνικά Μακεδόνες». Λέει ότι είναι Μακεδόνες εθνικά, πολίτες της Ελλάδας, όχι Έλληνες. Σας θυμίζει κάτι αυτό που έχει σχέση με τη συμφωνία;

Και συνεχίζει απειλητικά να λέει ότι «τα επόμενα χρόνια θα τρίβετε τα μάτια σας εδώ στην Ελλάδα από τη δυναμική -λέει- του «Ουρανίου Τόξου», δηλαδή των εθνικά Μακεδόνων, όπως ισχυρίστηκε. Τα αλυτρωτικά τους σχέδια, βέβαια, τα ακυρώνει ο λαός που αιτιδρά όπως έγινε και σε εκείνη την περίπτωση, και όταν χρειαστεί για ψευδομακεδονικές στέγες και ψευδομακεδονικά λεξικά.

Φυσικά κανένας δεν πιστεύει ότι αυτό το μόρφωμα των Σκοπίων που θα διαλύονταν -και πάλι δεν ξέρω αν θα έχει πολλά χρόνια ζωής- θα εισβάλει κάποια στιγμή στην Ελλάδα. Όμως κάτι τέτοια κρατίδια που χρήζουν φροντίδας και προστασίας, γίνονται εργαλεία κάποιες φορές στα χέρια μεγάλων δυνάμεων, οι οποίες θα θέλουν το λιμάνι της Θεσσαλονίκης, θα θέλουν έναν διαμελισμό και θα θέλουν κάποια εδάφη εκεί στη βόρεια Ελλάδα να περνάνε αγωγοί και σωλήνες. Μακροχρόνια θα βγουν πολλοί και διάφοροι τέτοιοι, οι οποίοι θα έχουν ανάλογες διεκδικήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα την ανοχή σας για ένα λεπτό ακόμα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, υπηρετεί τον ψευδοδιεθνισμό της Αριστεράς. Ο Πρωθυπουργός λέει ότι ο πατριωτισμός δεν είναι να μισείς την πατρίδα του άλλου. Εντάξει. Ποιος σας είπε, όμως, ότι ο διεθνισμός είναι να μισείς το έθνος σου και την πατρίδα σου; Αν θέλετε να το παίξετε μαχητές, διεθνιστές, σύντροφοι, αλληλέγγυοι, για τα Σκόπια παραδείγματος χάριν, να πάτε να πολεμήσετε με τους συντρόφους σας στο Τέτοβο, που πολεμάνε τη Μεγάλη Αλβανία εδώ και δέκα χρόνια. Να πάτε στη Συρία, να πολεμήσετε τον ισλαμικό φονταμενταλισμό. Να πάτε στην Υεμένη ενάντια στη γενοκτονία που γίνεται εκεί και να μην προσπαθείτε να τους πουλήσετε όπλα. Αφήστε την ψεύτικη αλληλεγγύη σας από τη ζέση των σπιτιών σας και τα ταμεία των ΜΚΟ. Δήθεν υπερασπίζεστε άλλες χώρες και αποδομείτε την πατρίδα μας.

Με τις τροπολογίες που πέρασαν οι Σκοπιανοί στο σύνταγμα τους, αφήνουν περιθώρια ακόμη και για τουρκική μειονότητα. Δηλαδή δίνουμε δικαίωμα και στην Τουρκία και στον Ερντογάν αν γίνει κάτι να λέει «εγώ πρέπει να παρέμβω». Ελληνική μειονότητα στα Σκόπια δεν υπάρχει;

Όλα τα παραπάνω, φυσικά, έγιναν με την ανοχή του Καμμένου, που τα παπαγαλάκια το 2012 και το 2015 στις εκλογές έλεγαν, «ψηφίστε τον, είναι μεγάλος πατριώτης, μην ψηφίσετε Χρυσή Αυγή». Είδατε τι έπαθαν όλοι αυτοί που ψήφισαν και τι έπαθε και η Ελλάδα με τον μεγάλο πατριώτη, τον Καμμένο.

Επίσης, όμως, πρέπει να προσθέσουμε γάμους, τεκνοθεσίες ομοφυλοφίλων, ιθαγένειες, τζαμιά, πλημμύρα λαθρομεταστών και hotspots, τον Κουίκ, την Κουντουρά, τον Παπαχριστόπουλο, τον Ζουράρι και τους λοιπούς. Όλους αυτούς τους χρωστάμε στον δήθεν πατριώτη Καμμένο και σε όσους τον ψήφισαν. Αν ο Καμμένος έδωσε, όμως, το στυλό για τη Συμφωνία των Πρεσπών, η Νέα Δημοκρατία έδωσε το χαρτί με έτοιμη τη συμφωνία, γιατί είχε ανοίξει ήδη θέμα για σύνθετη ονομασία. Όλους τους παραπάνω, λοιπόν, μαζί με τον Καμμένο τους χρωστάμε στη Νέα Δημοκρατία που τους ανέδειξε.

Πόσο μεγάλη κατάντια, πόσο μεγάλη ντροπή! Ο πατριώτης Καμμένος ψηφίστηκε, έγινε συγκευερνήτης και Υπουργός Εθνικής Άμυνας, και είχε την τύχη να έρθει το ζήτημα των Σκοπίων όταν ήταν αυτός Υπουργός και συγκευερνήτης. Και τι έκανε ο μεγάλος πατριώτης Καμμένος ως Υπουργός Εθνικής Άμυνας; Εναπόθεσε όλες τις ελπίδες του αλλά και του ελληνικού έθνους στους Σκοπιανούς, ότι οι Σκοπιανοί δεν θα περάσουν τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Γι' αυτόν τον λόγο ερχόμαστε σήμερα εμείς, ως Χρυσή Αυγή, να πούμε ότι πλέον ο ελληνικός λαός εναποθέτει όλες του τις ελπίδες στη Χρυσή Αυγή, που είναι η μοναδική η οποία υπόσχεται ότι θα καταργήσει την επαίσχυντη Συμφωνία των Πρεσπών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Προχωρούμε με τον κ. Νικόλαο Κοτζιά, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: Με μία ανοχή στον χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Με μία ανοχή, όπως κάνουμε σε όλους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: Καθότι έχω βάλει και την υπογραφή μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έτσι ακριβώς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν προλαβαίνω να απαντήσω σε όλα. Θα απαντήσω σε αυτά που έχω συγκρατήσει. Κατ' αρχάς, ας δούμε τι κάνει η Συμφωνία των Πρεσπών, που φαίνεται ότι κανένας δεν το παίρνει υπ' όψιν του. Αναβαθμίζει τη χώρα τον ρόλο της στο παγκόσμιο γίγνεσθαι και της δίνει ισχυρό γεωστρατηγικό ρόλο. Κάποιοι φαίνεται δεν ενδιαφέρονται να αναβαθμιστεί χώρα μας.

Δεύτερον, συμβάλλει στην ασφάλεια της περιοχής.

Και τρίτον, προωθεί μια θετική ατζέντα για την περιοχή. Το μεγαλύτερο τμήμα της Συμφωνίας για τις Πρέσπες αφορά τη συνεργασία ανάμεσα στις κοινωνίες, τις οικονομίες, τα πανεπιστήμια κ. ο. κ., των δύο κρατών.

Δεν τα παίρνουν όλα αυτά υπ' όψιν τους διότι φοβούνται. Άκουσα σήμερα το πρωί ότι θα φτάσει μέχρι το Αιγαίο -λέει- η FYROM. Και λέω: Τόσο φοβιτσιάρηδες είναι; Η Βόρεια Μακεδο-

νία έχει σε αμυντική ισχύ μόλις το 1,8% της Ελλάδος. Αν με 1,8% ισχύ μάς πάρουν παραμάζωμα, τι να σας πω; Έχει μόνο το 6% του ΑΕΠ της Ελλάδος και το 1/8 του πραγματικού πληθυσμού. Γιατί αυτός ο φόβος;

Θα σας απαντήσω με τον Μιχάλη Παπακωνσταντίνου. Έχει ένα μεγάλο ενδιαφέρον. Κάνοντας κριτική στη Νέα Δημοκρατία λέει: «Οι πολιτικοί που έχουμε, έχουν ταχθεί να υπερασπίζονται από τον νόμο την πατρίδα μας και παριστάνουν ως η επιβίωσή τους να οφείλεται σε αυτούς». Τι κάνουμε, λέει ο Παπακωνσταντίνου, Υπουργός Εξωτερικών της Νέας Δημοκρατίας; «Θέλουμε να φοβάται ο κόσμος και εμείς να παριστάνουμε τους σωτήρες του». Αυτή τη δουλειά κάνετε όλη την ώρα, να εκφοβίζετε τον κόσμο ότι έρχονται τα τρομερά, τα στραβά και ανεπανόληπτα.

Δεύτερον, πέρα από τα γεωστρατηγικά κ. ο. κ., ξέρετε από τι κινδυνεύει ο βορράς της Ελλάδας; Κινδυνεύει να μετατραπεί η FYROM - Βόρεια Μακεδονία και η Αλβανία σε κομμάτι μιας δαγκάνας κάβουρα, που να προσπαθεί να μας περικυκλώσει από τας Ανατολάς και τον Βορρά. Σας πειράζει να μην αφήσουμε να επηρεάζει άλλο η Τουρκία αυτή την περιοχή;

Και τι άλλο; Διαβάστε τι λέει οι Αλβανοί της FYROM. Λένε «να κόψουμε τα φτερά του αναδυόμενου ισλαμικού φονταμενταλισμού». Δεν σας νοιάζουν αυτά; Δεν σας ενδιαφέρουν; Θέλετε να έχει μεγαλύτερη επιρροή η Τουρκία, για να παριστάνετε ότι είστε πατριώτες;

Επίσης τελειώσαμε με τον αλυτρωτισμό. Τι ζητάγε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ο Κωνσταντίνος Μητσotάκης και όλοι οι πρωθυπουργοί της χώρας; Ζητούσαν να μη βάζουν ζήτημα μειονότητας. Τελειώσε με τη συνταγματική αλλαγή. Το άρθρο 49 είναι αντίστοιχο του άρθρου 118. Ζητούσαν να μη διεκδικούν σύνορα. Ολόκληρο κεφάλαιο έχει για την αναγνώριση των συνόρων. Και ζητούσαν να μην έχουν σύμβολα εις βάρος μας. Τελειώσαν κι αυτά. Τι έγινε, λοιπόν; Δέχθηκαν το Διεθνές Δίκαιο. Σας ενοχλεί αυτό;

Και απαντάνε μερικοί: «Ναι αλλά ξέρετε, κύριε Κοτζιά, η Μακεδονία είναι μία και ελληνική». Το έχετε ακούσει; Εγώ θα αφήσω τρία πράγματα. Το ένα είναι το «Αλφαριθμητικό του μακεδονικού ζητήματος», που το μοίρασε η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ». Ούτε ο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» ούτε η «ΑΥΓΗ» το μοίρασαν. Η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» το μοίρασε. Το δεύτερο είναι οι Συμφωνίες του Βουκουρεστίου. Και τρίτον, ο «Ελευθέριος Βενιζέλος ο άνθρωπος, ο ηγέτης», η πιο καταπληκτική δίτομη βιογραφία του.

Τι λέγεται εκεί; Λέγεται αυτό το ιστορικό, που έπρεπε να το ξέρετε όλοι σας όταν λέτε μία και μοναδική ελληνική Μακεδονία. Ότι χάρις στον Ελευθέριο Βενιζέλο, με τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου του 1913 πήραμε τη Μακεδονία μας, πήραμε την Καβάλα μας! Και πώς τα πήραμε; Τα πήραμε ενάντια στη Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου το 1878, που υπό την επίδραση της Ρωσίας πέρασε το μεγαλύτερο μέρος από το κομμάτι που στην Οθωμανική Αυτοκρατορία ονομαζόταν Μακεδονία στην Ελλάδα –αυτή είναι η Μακεδονία μας- που συμπίπτει με την αρχαία ελληνική Μακεδονία γεωγραφικά. Κράτησε ένα κομμάτι η Βουλγαρία που το ονομάζει Μακεδονία του Πιρίν, και πήρε ένα κομμάτι η Γιουγκοσλαβία από την οποία ένα κομμάτι αργότερα, όταν δηλαδή έγινε η Γιουγκοσλαβία, πήρε το Μαυροβούνιο και από το Μαυροβούνιο κατέληξε ένα μικρό κομμάτι στην Αλβανία.

Δεν συζητάμε, λοιπόν, για τη Μακεδονία της αρχαιότητας, γιατί τη Μακεδονία της αρχαιότητας την πήραμε εμείς. Στη συμφωνία αναγνωρίζεται ότι είναι αποκλειστικά ελληνική, ιστορία και πολιτιστική κληρονομιά ελληνική, ότι δεν έχουν καμμία σχέση ως λαός και ως γλώσσα με την ελληνική κληρονομιά. Πήραμε όμως με τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου το 1913 αυτό το κομμάτι που είναι η ελληνική Μακεδονία.

Και ρωτώ τώρα: Αρνούνται οι φίλοι μας από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης την αναγνώριση της Συνθήκης του Βουκουρεστίου; Θέλουν να την αναθεωρήσουμε τη συνθήκη που μοίρασε στα τρία τη μακεδονική γεωγραφία-το βιλαέτι της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, που πέρασε με τον Άγιο Στέφανο στη Βουλγαρία και με τους Βαλκανικούς Πολέμους το πήραμε; Καλά έκανε ο Βενιζέλος ή είστε ακόμα στο στρατηγείο του Βασιλέως, που αρνιόταν να αποδώσει τιμές και να αποδεχθεί το μεγάλο έργο του Ελευθέριου Βενιζέλου στο Βουκουρέστι; Αυτό είναι το ερώτημα.

Δέχστε το Διεθνές Δίκαιο ή παριστάνετε τους Τουρκολάγνους, που θέλετε να αναθεωρηθούν οι διεθνείς συνθήκες και να μην ισχύουν;

Θυμηθείτε την Καβάλα μας και την Μακεδονία μας την πήραμε απ' αυτή τη συνθήκη. Αλλά σ' αυτή τη συνθήκη η γεωγραφική περιοχή της Μακεδονίας- όχι η ιστορία, όχι ο πολιτισμός, όχι η κληρονομιά της αρχαίας ελληνικής Μακεδονίας- μοιράστηκε με τον τρόπο που περιγράφεται σ' αυτά που θα καταθέσω για τα Πρακτικά.

Μερικοί μου λένε «είστε προδότες». Το ακούω από διάφορα κόμματα. Ακούστε να σας πω. Προδότες είναι αυτοί που παρέδωσαν στον βουλγάρικο φασισμό στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου την Καβάλα πίσω που είχαμε πάρει το 1913. Προδότες είναι αυτοί που συνεργάστηκαν με τον γερμανικό φασισμό. Προδότες είναι αυτοί που παρέδωσαν την Κύπρο. Δεν θα μου μιλάει εμένα η ελληνική ακροδεξιά περί προδοσίας, όταν όπου μπορέσανε και όπου είχαν επιρροή έκαναν προδοσίες πραγματικές και όχι μεταφυσικές!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Σας συστήνω να διαβάσετε τις δηλώσεις του Αντώνη Σαμαρά την ημέρα της αποπομπής του από τον Κωνσταντίνο Μητσotάκη. Λέει: «Φεύγω από το Υπουργείο Εξωτερικών, γιατί έχω διαφωνίες με τον Πρωθυπουργό». Και ποια είναι η βασική του διαφωνία εκείνο το βράδυ; Εύκολο είναι να το βρείτε. Διότι λέει ο Πρωθυπουργός Μητσotάκης ότι αποδέχονται ότι αυτοί είναι Μακεδόνες, και δεν βάζει ζήτημα για τον χαρακτηρισμό τους ως ιθαγένεια ότι είναι Μακεδόνες. Ο Κωνσταντίνος Μητσotάκης έβαλε πρώτος αυτό το ζήτημα. Για να συνεννοούμαστε.

Δεύτερον τι άλλο; Σε μια συνέντευξή του ο ίδιος τότε που ήταν υποψήφιος, για να γίνει Πρωθυπουργός δήλωνε: «Θα μπορούσε κανείς να διαπραγματευθεί ένα σύνθετο όνομα», είναι η μόνη φορά που το έχει πει, «ως μια ακραία κόκκινη γραμμή. Αλλά θα έπρεπε να είναι erga omnes η συμφωνία με αλλαγή συντάγματος. Κι αυτό δεν πρόκειται να συμβεί ποτέ». Αυτή ήταν η μέγιστη κόκκινη γραμμή σας το 2008 – 2012. Erga omnes και συνταγματικές αλλαγές που δεν θα γίνουν ποτέ! Και έγιναν. Και τώρα που έγιναν, ανακαλύψατε ότι έχετε πρόβλημα με τη γλώσσα και την εθνότητα, την υπηκοότητα.

Ακούστε να σας πω. Στη Βόρεια Μακεδονία έγινε μια συνταγματική αλλαγή η οποία ήταν συμφωνημένη, και η οποία λέει ότι η υπηκοότητα και η ιθαγένεια δεν είναι εθνότητα. Αλλά υπάρχει και κάτι άλλο. Υπάρχει και λίγος ευρωπαϊσμός. Ας τον θυμηθείτε λίγο επιτέλους. Ποιος είναι αυτός ο ευρωπαϊσμός; Ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχει ευρωπαϊκή ιθαγένεια. Ελπίζω να το έχετε ακούσει. Μίλησε ποτέ κανείς για ευρωπαϊκό έθνος αυτές τις μέρες, επειδή υπάρχει υπηκοότητα και ιθαγένεια ευρωπαϊκή;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Τι σχέση έχει το ένα με το άλλο;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: Τι σχέση; Ότι δεν ταυτίζονται οι λέξεις!

Αν δεν μπορείτε να το καταλάβετε κι αυτό, κακώς σας δώσανε απολυτήριο σχολείου διότι αυτό είναι το δημοτικό!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Ακούστε για να μάθετε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: Πάμε παρακάτω. Δεν αντέχετε την αλήθεια και η ημιμάθεια είναι κακό πράγμα, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Όντως κακό πράγμα!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: Δεν ταυτίζεται η ιθαγένεια με την εθνότητα. Το αποδεικνύει η συνταγματική αλλαγή στα Σκόπια. Το αποδεικνύει η ευρωπαϊκή ιθαγένεια στις Βρυξέλλες. Σε όποιο επίπεδο κι αν πάτε. Τοπικό, ενδιάμεσο, ευρωπαϊκό δεν βγαίνει. Εξάλλου στο Διεθνές Δίκαιο δεν υπάρχει καν αυτή η έννοια της εθνότητας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Δεν υπάρχει!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: Αλλά τι να σας κάνω. Τόσα ξέρετε. Νομίζετε ότι οι διεθνείς σχέσεις και το Διεθνές Δίκαιο είναι καλαμπουρική για να περνάμε την ώρα μας. Δεν είναι έτσι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Άρα τι χρειάζεται η ταυτότητα...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ: Πάμε στη γλώσσα. Στη γλώσσα όπως είπε πολύ σωστά ο (...δεν ακούστηκε), το 1977, το φάγατε αυτό το ζήτημα με κυβέρνηση Κωνσταντίνου Καραμανλή. Γράφει το τηλεγράφημα της εποχής: «Για τη γλώσσα θα πρέπει να ληχθεί ότι το 1977 έγινε στην Αθήνα η διεθνής συνάντηση των Ηνωμένων Εθνών για τα γεωγραφικά ονόματα». Βλέπετε αυτός γράφει

τα γεγονότα ως διπλωμάτης. Δεν γράφει τον Μπαμπινιώτη, που πάει να δικαιολογηθεί εκ των υστέρων. Ακούστε. «Τότε υπό την πίεση της πρώην Γιουγκοσλαβίας δεχθήκαμε ότι στην εν λόγω χώρα υπάρχουν δυο γλώσσες με κυριλλική γραφή: η σερβική και η macedonian». Η «Μακεδονία». Το δεχθήκατε το 1977. Το διαπραγματευθήκαμε ως χώρα. Έπρεπε να το διαπραγματευθούμε το 1992 – 1994, και δεν είχαμε ούτε αντιπρόσωπο στη διαπραγμάτευση του ISO.

Για να πάμε στο πιο σημαντικό από τη γλώσσα. Ποιος ενοχλείται από τη «μακεδονική» γλώσσα πιο πολύ απ' όλους; Οι Βούλγαροι εθνικιστές. Αυτοί έχουν πραγματικά και πρακτικό πρόβλημα. Γιατί έχουν πραγματικά πρακτικό πρόβλημα; Διότι η Συμφωνία των Πρεσπών που κάναμε, υπογραμμίζει ότι πρόκειται για σλαβική γλώσσα. Κι αν είχα χρόνο, θα σας έδινα τόμους επί τόμων διαπραγματεύσεώς σας που δέχεστε τη σλαβομακεδονική, και να ονομαστεί Σλαβομακεδονία η FYROM, δηλαδή με τη Μακεδονία μέσα!

Γι' αυτή τη γλώσσα εμείς τι κάναμε; Λέμε στο άρθρο 7 παράγραφος 4 της συμφωνίας ότι είναι γλώσσα νοτιοσλαβική. Γιατί να μας ενοχλεί εμάς ότι είναι νοτιοσλαβική γλώσσα και δεν έχει καμμία σχέση με το Μεγαλέξανδρο; Ενοχλεί άλλους γείτονές μας. Κι όχι γενικά τους γείτονές μας. Τους ακροδεξιούς, τον Υπουργό Άμυνας της Βουλγαρίας που λέει στον Ζάεφ: «σταματήστε να μιλάτε για μακεδονική γλώσσα».

Να σας θυμίσω κάτι από την ιστορία. Οι άνθρωποι αυτοί πήραν τον τίτλο «Μακεδόνες», Σλαβομακεδόνες, Βορειομακεδόνες κ.λπ., γιατί ήθελαν να διαχωρίσουν τον εαυτό τους από τους Βούλγαρους και από τους Σέρβους. Δεν ήθελαν να τον διαχωρίσουν από εμάς. Ο Παύλος Μελάς στον οποίον αναφέρθηκε προηγούμενα κάποιος, σε πόσα κομμάτια των κεμένων του μιλάει γι' αυτή τη γλώσσα; Δεν τους τη δώσαμε. Όμως τους είχε δοθεί από εσάς. Και τώρα παριστάνετε, σαν να άρχισε η ιστορία μόλις αυτή τη στιγμή μόλις αυτόν τον τελευταίο καιρό.

Να τελειώσω, λοιπόν. Δεν υπάρχει ούτε πρόβλημα ιθαγένειας νομικά, πολιτικά. Η γλώσσα είχε δοθεί σαράντα χρόνια πίσω. Οι διπλωμάτες το έγγραφαν και ο ΟΗΕ το έχει υπογράμμισει. Δεν αλλάζει αυτό. Κι αυτό που αλλάξαμε εμείς και δεν το είχε σκεφτεί κανένας, είναι να αλλάξουμε τη διευκρίνιση ότι πρόκειται για σλαβική γλώσσα και για σλάβους. Η χώρα μας αποκτά αναβαθμισμένο ρόλο στην περιοχή και αντί να έχουμε τις βόρειες περιοχές εχθρούς μας και φίλους της Τουρκίας, θα τους έχουμε μαζί μας για να λύσουμε από κοινού όλα τα ζητήματα στην περιφέρειά μας.

Σας ευχαριστώ. Θα τα πούμε όταν θα συζητάμε τη συμφωνία. (Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Κοτζιάς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Νίκο Κοτζιά, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

Ο κ. Ελευθέριος Αυγενάκης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, έχει τον λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Μετά από τη διάλεξη του ακαδημαϊκού κ. Κοτζιά μας έμειναν πολλές απορίες, η αλήθεια να λέγεται, γιατί περιμέναμε τον πρώην Υπουργό Εξωτερικών του ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Κοτζιά, να μας απαντήσει σε πιο σοβαρά ζητήματα απ' αυτά που ανέλυσε. Περιμέναμε να μας πει, για παράδειγμα, τι περιείχε η πολυσυζητημένη επιστολή παραίτησής του, που παρέδωσε στον κ. Τσίπρα. Περιμέναμε, κύριε Κοτζιά, να μας πείτε όλα αυτά που αφήσατε να αιωρούνται όλο αυτό το διάστημα για μέλη της Κυβέρνησης αλλά πολύ πιο συγκεκριμένα, για τον κ. Καμμένο. Δεν το πράξατε, ενώ είχατε την ευκαιρία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα όσα εκτυλίσσονται καθημερινά πλέον μεταξύ του κ. Τσίπρα, του κ. Καμμένου, αλλά και του κ. Κοτζιά λίγο πριν, αυτής της περιέργης σχέσης που έχει αναπτυχθεί μεταξύ τους, δεν έχουν μονάχα αισθητικές επιπτώσεις. Είναι η βαθιά κρίση νομιμοποίησης της Κυβέρνησης και τα όσα κάνει για να αποφυγή τις εκλογές, και κατ' επέκταση την πτώση της πιο αισθητικά, θεσμικά, αλλά και πολιτικά χυδαίας. Και αυτό διότι τις τελευταίες ημέρες εξελίσσεται μια εξαιρετικά κακοστη-

μένη παράσταση από τους κυρίους Τσίπρα, Καμμένο, αλλά και Νίκο Κοτζιά. Ο μεν κ. Κοτζιάς παριστάνει τον πληγωμένο, που του αφαίρεσαν τις αρμοδιότητες και που αμέσως μετά τα έκαναν όλα χάλια οι άλλοι, ενώ εκείνος είχε για όλα άποψη και για όλα γνώση.

Ο κ. Τσίπρας, βέβαια, παριστάνει τον πολιτικά υπεύθυνο. Ρίχνει ζαριές στα θολά νερά του λαϊκισμού και της δημαγωγίας και προσπαθεί να στήσει παγίδες στην Αντιπολίτευση. Παριστάνει τον υπεύθυνο ηγέτη, χτίζει επαφές στο εξωτερικό και φαντασιώνεται ότι θα επηρεάσει έτσι, κατ' αυτόν τον τρόπο, το εκλογικό του αποτέλεσμα. Προφανώς δεν αντιλαμβάνεται ότι η τύχη του θα είναι όμοια με αυτή της στυμμένης λεμονόκουπας.

Ο δε κ. Καμμένος, από την άλλη, αφού έπαιξε με το προσφυγικό, με την ανοχή των ευαισθητών αριστερών, αφού έκανε τα ταξιδάκια του με το αεροπλάνο που θα πουλούσε –το θυμόμαστε όλοι- αφού τζόγαρε στο καζίνο, αφού έκανε τα ψώνια του στα πολυτελή εμπορικά κέντρα του Λονδίνου, αφού πιάστηκε με τη γίδα στην πλάτη, προσπαθώντας να πουλήσει όπλα στη μαύρη αγορά, αφού κατσάδιασε τους πυρόπληκτους, όταν τόλμησαν να του κάνουν παράπονα και να του πουν τι έζησαν, αφού ανέχθηκε τη χειρότερη συμφωνία που θα μπορούσε να υπάρξει για το ονοματολογικό, για το οποίο διαρρηγγύνει τα ιμάτιά του σήμερα, πήδηξε μόλις προχθές από τη βάρκα, μπας και καταφέρει να κάνει προεκλογική περίοδο.

Και το χειρότερο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι ο κ. Καμμένος απαιτεί από τον ελληνικό λαό, να καταπιεί αμάσητους και τον κ. Καμμένο και τον εμπαιγμό του, και τους δυο μαζί τους, πράγμα δύσκολο λόγω μεγέθους κοροϊδίας. Να καταπιεί αμάσητο το πιο «σικέ» διαζύγιο όλων των εποχών, έναν άνθρωπο που σ' ένα ρεσιτάλ υποκρισίας υποδύεται τον επαναστάτη, τον υπερπατριώτη, αλλά κατά βάθος του ταυριάζει γάντι ότι «όποιοι κοκορεύεται καταλήγει κότα». Διότι μόνο μια όρνιθα του μεγέθους του κ. Καμμένου θα μπορούσε να σκηνοθετήσει όλο αυτό το εξαιρετικό κακοπαιγμένο θέατρο, που προσβάλλει την πολιτική αλλά φυσικά και τον κοινοβουλευτισμό. Αφού πήγε και κοινώνησε μπροστά στις κάμερες, αφού θυμήθηκε –άκουσον, άκουσον!- τον Γράμμο, αφού με ύφος βαρύ και σοβαρό πήγε έτοιμος να πεθάνει ακόμα και για τη Μακεδονία, δίνει τέσσερις ψήφους στον κ. Τσίπρα, για να βεβαιωθεί ότι παραμένει στην εξουσία και φυσικά θα περάσει η Συμφωνία των Πρεσπών, και ύστερα μας δήλωσε ηρωικά ότι αποχωρεί, ότι διαγράφει τους δύο, για να παραστήσει τον τάχα αυστηρό, και κρατά τους άλλους δύο Βουλευτές του, για να συνεχίσει να είναι Αρχηγός κόμματος που διατηρεί τα προνόμια του Αρχηγού κόμματος με Κοινοβουλευτική Ομάδα. Εάν αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι η αποκορύφωση της γελοιότητας, τότε τι είναι;

Και ξέρετε, μας προκαλεί μεγάλη εντύπωση όλο αυτό που συμβαίνει αυτές τις ημέρες. Παραδείγματος χάριν, είδα μια υπερπροσπάθεια πολλών στελεχών, όπως και του κ. Κοτζιά λίγο ωρίτερα, να μας πουν πως όλα πάνε εξαιρετικά, ότι η Συμφωνία των Πρεσπών, για παράδειγμα, αναβαθμίζει τη χώρα, δημιουργεί ασφάλεια, όπως είπε ωρίτερα, ισχυροποιεί τα σύνορα και άλλα τέτοια. Αλήθεια ποιον νομίζετε ότι δουλεύετε, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ; Λυπάμαι, κύριε Κοτζιά, αλλά δεν πείθετε ούτε τα μέλη του «ΠΑΤΤΩ».

Προκαλείτε τους Έλληνες. Βεβαίως προκαλεί πολύ μεγάλη εντύπωση, πώς γίνεται μια Κυβέρνηση, που υποτίθεται ότι ήταν, όπως έλεγε, κάθε λέξη του Συντάγματος, πώς γίνεται μια Κυβέρνηση που έδινε, όπως έλεγε, ιδιαίτερη σημασία στη λαϊκή και πολιτική νομιμοποίηση, πώς γίνεται τελικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, να δέχεστε να κυβερνάτε με μια παραδολή πλειοψηφία; Πώς δέχεστε να συμβαίνει αυτός ο κυβερνητικός αλλά και κοινοβουλευτικός τραγέλαφος; Γιατί προχωρείτε σ' ένα σωρό τεχνάσματα αποφυγής των εκλογών;

Τι φοβάστε, αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ; Φοβάστε κάτι; Διότι φαίνεται ότι φοβάστε, και μαζί με τον Καμμένο είστε αντικείμενο ενός απόλυτου και ασφυκτικού εκβιασμού από τον κ. Τσίπρα. Γιατί τέτοια πρεμούρα να περάσετε με το «έτσι θέλω», με Κυβέρνηση-κουρελού, με παραδολή πλειοψηφία, την κάκιστη και εθνικά επικίνδυνη Συμφωνία των Πρεσπών δεν έχει προηγούμενο. Γιατί δεν δίνετε στον ελληνικό

λαό τη δυνατότητα να αποφασίσει, προχωρώντας άμεσα σε εκλογές; Γιατί φοβάστε εν τέλει το λαϊκό αίσθημα; Ή για να το θέσουμε διαφορετικά, εάν δεν φοβάστε κάτι, τότε έχετε πάρει ανταλλάγματα.

Τι ανταλλάγματα έχουν πάρει οι πρόθυμοι Βουλευτές, για να δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης σε μια Κυβέρνηση που καταρρέει; Να εξηγήσουν τη στάση τους, και ελπίζουμε να τους δοθεί η δυνατότητα να ανέβουν στο Βήμα, να απευθυνθούν στην Ολομέλεια αλλά και στους Έλληνες πολίτες και να πουν ξεκάθαρα με ποια επιχειρήματα μερικούς μήνες πριν δεν εμπιστευόνταν την Κυβέρνηση και μερικούς μήνες μετά πείστηκαν ότι αυτή η Κυβέρνηση τα πάει μια χαρά. Διότι όσοι πουν ναι στην ψήφο εμπιστοσύνης, λένε επί της ουσίας ναι και στη Συμφωνία των Πρεσπών.

Βέβαια είναι απολύτως εμφανές ότι όταν ο κ. Καμμένος έλεγε ότι θα αποχωρήσουν οι ΑΝΕΛ από την Κυβέρνηση, εννοούσε μόνο τον εαυτό του, διότι κόμμα δεν υπάρχει, είναι ένα κόμμα πλέον. Οι Βουλευτές του έχουν απαχθεί και το κόμμα του έχει «ξεδοντιαστεί» από τον κ. Τσίπρα, και εκείνος έχει αφιερωθεί ολοκληρωτικά στο να κρατηθεί αυτή η Κυβέρνηση όρθια.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η στάση του κ. Καμμένου ακόμα και τώρα αποτελεί σιωπηρή συγκατάθεση και παρασκηνακή στήριξη της Κυβέρνησης του κ. Τσίπρα και ας κάνει όσα «tweets» θέλει, η αλήθεια είναι ότι δεν μπορεί πλέον να κοροϊδεύει κανέναν ούτε τους ελάχιστους οπαδούς που του έχουν απομείνει. Εάν ο κ. Καμμένος ήθελε να ρίξει τον κ. Τσίπρα με αφορμή τη Συμφωνία των Πρεσπών, είχε το καλοκαίρι που μας πέρασε την ευκαιρία, όταν έδωσε με την ψήφο του το στυλό στον κ. Κοτζιά να υπογράψει αυτή τη κατάπτυστη συμφωνία. Σήμερα θα μπορούσε να αποφύγει να του δανείσει Βουλευτές και όμως το έκανε. Ο κ. Καμμένος παραμένει συνεταίρος, σιωπηλός συμβεβηγής και φυσικά συνυπεύθυνος για την έκβαση της Συμφωνίας των Πρεσπών. Και οι δυο τους, εκτός από συνεταίροι, δεν είναι τίποτα περισσότερο από Εφιάλτες για τη σύγχρονη Ελλάδα.

Στην ψήφο εμπιστοσύνης αύριο θα αναμετρηθούμε όλοι με την ιστορία. Όσοι πουν ναι στην Κυβέρνηση, λένε ναι στη Συμφωνία των Πρεσπών. Και τα δύο είναι απέναντι στη λαϊκή βούληση. Γι' αυτό και άμεσα πρέπει να πάμε σε εκλογές και να αποφασίσει ο ελληνικός λαός ποια πορεία θα ακολουθήσει η χώρα μας και όχι οι δανεικοί Βουλευτές και, κυρίως, οι ψευτοπατριώτες.

Οι πολίτες δεν αντέχουν άλλο αυτή τη παρακμή. Δεν θέλουν στην εξουσία ένα κυβερνητικό συνονθύλευμα προθύμων, που ξεχνούν τις θέσεις τους μπροστά σε υποσχέσεις υπουργικών θέσεων ως ανταλλάγματα.

Η χώρα δεν αντέχει άλλο ξεπούλημα, άλλη αβεβαιότητα, άλλη αστάθεια και άλλη υποκρισία. Ούτε η καθημαγμένη και κατακρεουργημένη οικονομία μπορεί να αντέξει για πολύ ακόμα. Τα σημάδια είναι ορατά και οι συνέπειες θα είναι μη αναστρέψιμες. Όλοι σας κατά βάθος το γνωρίζετε και το γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά αυτό. Σας καλούμε να κάνετε τη σωστή επιλογή. Σας ζητούμε να τελειώνουμε με αυτή τη φαρσοκωμωδία, να καταψηφίσετε την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και να πάμε άμεσα σε εκλογές. Οι Έλληνες αξίζουν καλύτερα και θα τα καταφέρουμε. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ελευθέριο Αυγενάκη, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Προχωρούμε με τον κ. Χρήστο Κατσώτη, Βουλευτή του ΚΚΕ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τι επικαλείται ο κ. Τσίπρας, Υπουργοί, Βουλευτές και άλλα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, για να πάρουν σήμερα την ψήφο εμπιστοσύνης; Τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Ακούσαμε εδώ και τον κ. Κοτζιά, να αναπτύσσει τη θέση του για αυτή. Το ΚΚΕ λέει για μια ακόμη φορά ότι αυτή η συμφωνία είναι επικίνδυνη για τους λαούς της χώρας μας και των γειτόνων μας, γιατί ακριβώς έγινε για να εντάξει τη γείτονα χώρα στο ΝΑΤΟ, και το ΝΑΤΟ δεν είναι δύναμη ασφάλειας και σταθερότητας. Είναι δύναμη πολέμου, είναι δολοφονικός οργανισμός. Αυτό το κρύβετε όλοι σας. Γι' αυτό δεν μιλάει κανείς, γιατί όλοι σας συμφωνείτε ιδιαίτερα με αυτή την απόφαση με αυτό τον σχεδιασμό του ΝΑΤΟ και των ιμπεριαλιστικών οργανισμών.

Επικαλούνται, επίσης, θετικά νομοσχέδια, που όπως λένε τώρα, μιας που τελείωσε το μνημόνιο και η αυστηρή εποπτεία, μπορούν να φέρουν. Όμως ποια είναι η αλήθεια; Είναι σε ισχύ όλα τα μνημόνια και όλα τα μέτρα, όλοι οι εφαρμοστικοί νόμοι που έχουν υπάρξει μέχρι τώρα, που είναι πάνω από επτακόσιοι, και η επιτροπεία βέβαια συνεχίζεται.

Μιλώ συγκεκριμένα για την αύξηση του κατώτερου μισθού. Κατηγορεί ο ΣΥΡΙΖΑ τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ ότι το 2012 με πράξη υπουργικού συμβουλίου μείωσαν τον κατώτατο μισθό από 751 ευρώ σε 586 ευρώ και 511 ευρώ αντίστοιχα για τους νέους κάτω των είκοσι πέντε ετών, μια μείωση, δηλαδή, 165 ευρώ και 200 ευρώ αντίστοιχα μηνιαίως. Ναι έτσι είναι. Αυτό έκανε η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ καθώς και το ΛΑΟΣ, που σήμερα παρουσιάζονται διαφορετικοί.

Ο τότε ΣΥΡΙΖΑ έσκιζε τα ρούχα του. Τι έκανε μετά όταν έγινε Κυβέρνηση; Διατήρησε για τέσσερα χρόνια τους μισθούς πείνας και τον επαισχυντο υποκατώτατο μισθό. Απέρριψε όπως και όλα τα άλλα κόμματα την πρόταση νόμου των πεντακοσίων δεκατριών οργανώσεων, που κατέθεσε μόνο το ΚΚΕ, όπως, βέβαια, απέρριψε και την τροπολογία που καταθέσαμε τελευταία, με αφορμή την τροπολογία Αχτσιόγλου, που έκανε ιδιοκτησία της τον νόμο Βρούτση, ο οποίος προέβλεπε ότι ο κατώτερος μισθός θα καθορίζεται με υπουργική απόφαση.

Όταν ψήφισε η Νέα Δημοκρατία τον νόμο Βρούτση, ο ΣΥΡΙΖΑ δεσμευόταν απέναντι στους εργαζόμενους ότι θα επαναφέρει τον κατώτατο μισθό στα 751 ευρώ, θα καταργήσει τον υποκατώτατο μισθό και θα επαναφέρει τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Τι έκανε ως Κυβέρνηση; Είπαμε ότι έφερε την τροπολογία Αχτσιόγλου, που ενεργοποιεί τον νόμο Βρούτση.

Σε όλους εσάς που μας βλέπετε τώρα, λέμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ και η Νέα Δημοκρατία καταργούν μόνιμα τις συλλογικές διαπραγματεύσεις για τον κατώτατο μισθό. Η κάποια αύξηση σήμερα μπορεί να γίνει μείωση αύριο. Τα κριτήρια του νόμου διασφαλίζουν τα συμφέροντα των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων. Ο κατώτερος μισθός θα διαμορφώνεται τόσο όσο θα αποδεικνύουν οι μηχανισμοί του αστικού κράτους και των ισχυρών εργοδοτικών ενώσεων.

Αυτό δεν είναι θετικό μέτρο. Είναι αντιδραστικό μέτρο, κύριοι της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, αλλά και όσων θα ψηφίσουν αυτό το μέτρο. Βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με τις ανάγκες των εργαζομένων, με την ίδια την ταξική διεκδίκηση, με το ελάχιστο δικαίωμα των εργαζομένων να αγωνίζονται για αυξήσεις στους μισθούς, για βελτίωση των όρων εργασίας.

Η Κυβέρνηση διαρρέει πως η αύξηση του κατώτατου μισθού θα είναι στο 7-8%, στα 630 ευρώ περίπου μικτά. Τι αποδεικνύει αυτή η διαρροή; Ότι και σε αυτή την περίοδο τη μεταμνημονιακή όπως τη λέτε, ο κατώτατος μισθός θα παραμείνει μειωμένος κατά 120 ευρώ τον μήνα σε σχέση με τα 751 ευρώ που ήταν το 2012 και σε μια νύχτα έγιναν 586 ευρώ.

Η Νέα Δημοκρατία θέσπισε τον υποκατώτατο μισθό, τις ελαστικές μορφές απασχόλησης, τη δουλειά των νέων με 300 ευρώ χωρίς άλλα δικαιώματα. Τι υποκρισία όμως. Ακούσαμε τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας σήμερα, να χύνει κροκοδείλια δάκρυα για τη γενιά των 360 ευρώ. Είναι γέννημα αυτή η γενιά της ίδιας πολιτικής και της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ.

Τι έκανε η Κυβέρνηση με το αίσχος του υποκατώτατου μισθού με τη γενιά των 360 ευρώ; Διατήρησε επί τέσσερα χρόνια τον υποκατώτατο μισθό και τώρα ισχυρίζεται ότι θα τον καταργήσει αλλά ταυτόχρονα δεσμεύτηκε στους επιχειρηματικούς ομίλους ότι θα επιδοτήσει τις εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές στο 50%. Έτσι η κατάργησή του υποκατώτατου μισθού θα επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό, αντί για τις επιχειρήσεις που απασχολούν τους νέους εργαζόμενους. Θα το φορτωθούν πάλι τα εργατικά λαϊκά νοικοκυριά μέσα από τη φορολογεία.

Ενημερώνουμε τους εργαζόμενους ότι η οποία αύξηση κάποιων ευρώ στον κατώτατο μισθό, θα εξανεμιστεί από την προνομοθετημένη μείωση του αφορολόγητου το 2020, που από τα 8.636 ευρώ μειώνεται στα 5.681 ευρώ, με επιβάρυνση 470 ευρώ επιπλέον ετησίως. Θα εξανεμιστεί, επίσης, από την κλιμάκωση της επίθεσης στο λαϊκό εισόδημα με τους κάθε είδους φόρους και χαράτσια. Ο κρατικός προϋπολογισμός για το 2019 προβλέ-

παι 1 δισεκατομμύριο ευρώ παραπάνω φόρους. Θα εξαϋλωθεί η όποια αύξηση από τις συνεχείς ανατιμήσεις σε βασικά αγαθά λαϊκής κατανάλωσης.

Πρέπει να πούμε ότι η επιτροπή εμπειρογνομόνων, κατέθεσε στο Υπουργείο Εργασίας το πόρισμα για τη διαμόρφωση του κατώτατου μισθού. Σύμφωνα με αυτό ακόμα και μια αύξηση του κατώτατου μισθού κατά 10% θα οδηγήσει σε αύξηση του μισθολογικού κόστους μόλις 2,86% στο σύνολο της οικονομίας, ενώ για τις μεγάλες επιχειρήσεις με πάνω από πενήντα εργαζόμενους η επιβάρυνση στο μισθολογικό κόστος υπολογίζεται σε μόλις 1%.

Την ίδια στιγμή, για λογαριασμό των μονοπωλιακών ομίλων, η Κυβέρνηση διατηρεί άθικτο όλο το αντεργατικό οπλοστάσιο, όλες τις μορφές που αυξάνουν την κερδοφορία τους και την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης. Το ποσοστό των ευέλκτων μορφών εργασίας από 10% στο σύνολο των εργαζομένων το 2013 σήμερα εκτινάχθηκε στο 22%. Το 2018, από τις νέες θέσεις εργασίας που δημιουργήθηκαν, το 61% ήταν μερικής απασχόλησης, εκ περιτροπής εργασία, ωρομίσθιοι και άλλες τέτοιες μορφές.

Η Κυβέρνηση πλασάρει την αύξηση του κατώτατου μισθού ως τη μεγάλη ανατροπή. Ισχυρίζεται ότι στηρίζει την εργασία, ότι αρχίζει να επανέρχεται η κανονικότητα και ότι είναι φιλεργατική. Η ίδια η επιτροπή εμπειρογνομόνων όμως, τους διαψεύδει, αφού όπως είπαμε η αύξηση του μισθολογικού κόστους είναι μόλις 1%, στα όρια δηλαδή που υπέδειξαν οι επιχειρηματικοί όμιλοι.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ**)

Είναι χαρακτηριστικό ότι ενώ το 2017 η συνολική απασχόληση ήταν 27%, σε σχέση με το 2011, η μισθολογική δαπάνη των επιχειρήσεων μειώθηκε κατά 6,3%. Σωρευτικά η πολιτική τόσο της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ όσο και του ΣΥΡΙΖΑ οδήγησε σε τόσο χαμηλά επίπεδα τον κατώτατο μισθό και το ωρομίσθιο, που όπως συμπεραίνεται στο πόρισμα των εμπειρογνομόνων, σε όρους αγοραστικής δύναμης βρίσκεται σήμερα στα ίδια επίπεδα με το 1980 και σε ποσοστό 4,2% κάτω από το επίπεδο του 1995.

Ισχυρίζονται, βέβαια, ότι επαναφέρουν τις κρατικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Λένε ψέματα. Μόνο δέκα κλαδικές συλλογικές συμβάσεις επεκτάθηκαν στα χαρτιά. Και λέμε στα χαρτιά γιατί εφαρμόζονται εκεί που οι εργαζόμενοι οργανώνονται στα σωματεία τους, εκεί που διεκδικούν με όλες τις συνέπειες, με τρομοκρατία, με απειλές, με απολύσεις.

Το 90% των εργαζομένων είναι χωρίς καμμία συλλογική σύμβαση, γιατί οι εργοδότες δεν προσέρχονται όταν τους καλούν οι συνδικαλιστικές οργανώσεις, και έχουν την πλήρη ελευθερία μέσα από την ανατροπή του νόμου που προβλέπει τις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Με αυτό το αντεργατικό οπλοστάσιο οι επιχειρήσεις επιβάλλουν την εργασιακή ζούγκλα και τη διαρκή καθήλωση των μισθών.

Αυτό είναι το επίτευγμά σας. Αυτό το ρίσκο παίρνετε, το διαρκές τσάκισμα της εργατικής, λαϊκής οικογένειας, την πολιτική διατήρησης της φτώχειας, της αβεβαιότητας της ανασφάλειας, ιδιαίτερα των νέων παιδιών. Δεν μπορείτε να ξεγελάσετε την εργατική, λαϊκή οικογένεια με γλειφιτζούρια, με ανακατανομή της ανεργίας και της φτώχειας.

Αυτές τις ταξικές αντεργατικές πολιτικές, τις αξιώσεις των μονοπωλιακών ομίλων, των ιμπεριαλιστικών χωρών εφαρμόζει στη μεταμνημονιακή περίοδο η Κυβέρνηση, χρησιμοποιώντας την καταστολή, την τρομοκρατία και τη χρήση κάθε άλλου μέσου για την υποταγή των εργαζομένων και του λαού για την παρεμπόδιση της συμμετοχής τους στους αγώνες. Γι' αυτό νομοθέτησε η Κυβέρνηση τον νόμο για τις απεργίες που καταργεί ουσιαστικά αυτό το δικαίωμα.

Τέλος, δεν διατάζει να παρουσιάζεται με τη μάσκα του Αριστερού, να επικαλείται τους αλύγιστους της αστικής πάλης τους, τους νεκρούς κομμουνιστές από το αστικό κράτος, το κεφάλαιο, τις κυβερνήσεις τους για να δημιουργήσει συγχύσεις στον λαό.

Έχετε την εμπιστοσύνη των επιχειρηματικών ομίλων, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΝΑΤΟ, των ΗΠΑ, όπως πριν είχε η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ. Το ΚΚΕ ψήφο εμπιστοσύνης δεν δίνει και καλεί τον λαό σε συμπόρευση με το ΚΚΕ. Διότι χωρίς δυνατό ΚΚΕ οι εργαζόμενοι δεν θα έχουν δύναμη στον αγώνα για την κά-

λυση των απωλειών τους, για τη διεκδίκηση των σύγχρονων αναγκών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Αριστείδης Φωκάς.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πήρα τη γενναία απόφαση να συνταχθώ με τους Ανεξάρτητους Έλληνες, και στο κάλεσμα του Πάνου Καμμένου να είμαι παρών. Σήμερα δεν συζητάμε για τη φορολογία στις επιχειρήσεις που είναι 29%, για τη νέα φορολογική επιβάρυνση 27% που ήρθε σε επιχειρήσεις μέσω των ασφαλιστικών εισφορών, για την προκαταβολή φόρου από 50% που πήγε σταδιακά στο 100% σε επιχειρήσεις, και σήμερα η φορολογία ξεπερνάει το 70% επί των κερδών στις εταιρείες.

Σε σύγκριση με άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως είναι η Ουγγαρία, η φορολογία είναι 9% στις επιχειρήσεις. Η ανεργία τους είναι 3,5%. Η ανεργία στους νέους είναι 9,5%. Εκεί, ο λαός και η κυβέρνηση της Ουγγαρίας είχαν το σθένος να υπερασπιστούν και να ελέγξουν το νόμισμα τους, την κεντρική τράπεζα και τα σύνορά τους. Είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ΝΑΤΟ. Εμείς από που έχουμε δεχθεί πιέσεις να παραδώσουμε το όνομα Μακεδονία και χωρίς κανένα αντάλλαγμα;

Σήμερα δεν συζητάμε ούτε για τη λήξη του τρίτου προγράμματος, όπου περίσσεψαν 24 δισεκατομμύρια ευρώ και αν θα γίνει κάποια στιγμή κάποιο ταμείο σωτηρίας για τους δανειολήπτες. Να υπενθυμίσω ότι ο κ. Ντράγκι είπε ότι είναι απόφαση της Ελλάδας πώς θα διαχειριστεί τα 24 δισεκατομμύρια ευρώ.

Σήμερα είμαστε εδώ, για να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση για κάποιο νομοσχέδιο που θα έρθει στο μέλλον; Όχι. Μπορεί να έρθουν σωστά νομοσχέδια στο μέλλον, όπως έχει εξαγγείλει η κ. Αχτσιόγλου, όπως είναι το νομοσχέδιο που αφορά τις οφειλές των ελεύθερων επαγγελματιών προς το ταμείο τους όλα αυτά τα χρόνια της κρίσης από το 2010 μέχρι το Δεκέμβριο του 2016, ότι όλες αυτές οι οφειλές θα επαναπροσδιοριστούν και θα αφαιρεθούν τόκοι και προσαυξήσεις, και ό,τι μένει από αυτό το ποσό θα πάει σε εκατόν είκοσι δόσεις. Δεν μιλάμε για ένα τέτοιο νομοσχέδιο, το οποίο θα το χειροκροτήσουμε, θα το ψηφίσουμε.

Σήμερα, η Κυβέρνηση ζητά ψήφο εμπιστοσύνης, για τον λόγο ότι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες και ο Πάνος Καμμένος αποφάσισαν να μην εμπιστευτούν άλλο αυτή την Κυβέρνηση, στο μεγάλο εθνικό θέμα που είναι η παράδοση του ονόματος Μακεδονία, της εθνικής ταυτότητας και της «μακεδονικής» γλώσσας στη χώρα των Σκοπίων. Η μάχη για να σταματήσει η Συμφωνία των Πρεσπών ξεκινάει σήμερα στη Βουλή.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, με πρώτο και καλύτερο τον Πάνο Καμμένο, αποδεικνύουν ότι δεν υπολογίζουν κανέναν και τίποτα, μπροστά στο θέμα της ψήφησης της Συμφωνίας των Πρεσπών στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Απέσυραν οι Ανεξάρτητοι Έλληνες τη στήριξη τους στην Κυβέρνηση, με μοναδικό στόχο να σταματήσουμε αυτή τη συμφωνία. Γι' αυτό είμαστε σήμερα εδώ.

Δεν χρειάζεται να αναλύσουμε πολύ τη συμφωνία των Πρεσπών. Το άρθρο 36 του Συντάγματος των Σκοπίων αναφέρεται σε δήθεν Μακεδονία και δήθεν μακεδονικό λαό, για δήθεν αυτοδιάθεση μακεδονικού έθνους, για δήθεν αυτοδιάθεση μακεδονικού λαού, για κατάργηση των συνόρων, για ενοποίηση των «Μακεδόνων» με τους Μακεδόνες.

Η συμφωνία αυτή προβλέπει ότι το κράτος αυτό θα ονομάζεται «Βόρεια Μακεδονία», η ιθαγένεια θα είναι σκέτο «μακεδονική» και αφορά όλους τους πολίτες της χώρας. Η ιθαγένεια ξέροουμε ότι δημιουργεί ταυτότητα, άρα αναγνωρίζει εθνότητα. Η γλώσσα θα ονομάζεται σκέτο «μακεδονική». Τα διεθνή σύμβολα θα είναι «MK», δηλαδή σκέτο «Μακεδονία». Τα εμπορεύματά τους θα είναι μακεδονικά. Γι' αυτούς, το «Μακεδονία» θα είναι μέρος ονόματος μιας πολιτικής οντότητας, ενώ για εμάς θα είναι απλώς μία περιφέρεια της Ελλάδας.

Δεν χρειάζεται να αναλύσουμε παραπάνω τη Συμφωνία των Πρεσπών. Αρκεί να ακούσουμε προσεκτικά τους εκατοντάδες ακαδημαϊκούς, που μας έχουν εξηγήσει τι έχει συμβεί. Υπάρχουν ιστορικοί αρχαιολόγοι. Υπάρχει έστω μία ένδειξη ότι η χώρα των Σκοπίων είναι Μακεδονία; Καμμία. Έχουν οργώσει όλη τη χώρα

τους, όλα τα Σκόπια είναι οργωμένα και δεν βρέθηκε ούτε ένα αρχαίο εύρημα μακεδονικό, ενώ έχουν βρεθεί και μακεδονικοί τάφοι μέχρι στην Ινδία και στην Αίγυπτο. Δεν έχουν καμία σχέση με τη Μακεδονία μας. Η χώρα των Σκοπίων, που είναι και κθεσινή στην παγκόσμια ιστορία, πέρασε τη Συμφωνία των Πρεσπών με αυξημένη αναλογία από τη Βουλή τους. Εμείς, που είμαστε ιστορικά η χώρα που γέννησε τη Δημοκρατία, γιατί δεν θέλουμε αυξημένη πλειοψηφία εκατόν ογδόντα Βουλευτών;

Γι' αυτούς και για πολλούς ακόμα λόγους, καλώ όλους τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και πολύ περισσότερο τους Βουλευτές ΣΥΡΙΖΑ Μακεδονίας να μην ακούν αυτά που ακούσαμε πριν λίγο από τον κ. Κοτζιά, τις ιστορικές ασάφειες του, ότι δήθεν μόνο οι Βούλγαροι ενοχλούνται από τη μακεδονική γλώσσα που παραχωρούμε στους Σκοπιανούς και όχι εμείς. Είπε ότι η μακεδονική εθνότητα δεν είναι και τίποτα, δεν έχει καμμία έννοια πουθενά. Εγώ του απαντώ: Η Ελλάδα είναι Μακεδονία και η Μακεδονία είναι Ελλάδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Στάθης Παναγιούλης.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο ιστορικός του μέλλοντος θα καταγράψει την περίοδο, που διανύουμε σαν μια περίοδο απόλυτης σήψης και παρακμής και θα χαρακτηρίσει τη σημερινή Κυβέρνηση ως κυβέρνηση του ρεφενέ.

Το βαλς της διαπλοκής χρειάζεται πάντα δύο. Τις τελευταίες ημέρες είδαμε πολλά τέτοια βαλς. Και ενώ η Κυβέρνηση και οι συνεταίροι χορεύουν καλά τον χορό της διαπλοκής, οι πολίτες πενθούν. Η αυτοκτονία δεν χρειάζεται πολλούς, παρά μόνο έναν.

Είμαι πραγματικά περιέργος εάν οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ μπορούν πια να χειροκροτούν όρθιοι την ομιλία του Προέδρου των Ανεξάρτητων Ελλήνων, κ. Καμμένου και τέως συνεταίρου του ΣΥΡΙΖΑ. Το πολιτικό σκηνικό, που βιώσαμε τις τελευταίες ημέρες εκφράζει με τον πιο παραστατικό τρόπο την κωμικοτραγική κατάσταση, στην οποία έχει περιέλθει η χώρα. Είδαμε εκατέρωθεν κατηγορίες, για μυστικά κονδύλια και μίζες. Είδαμε τον χορό των 50 εκατομμυρίων ευρώ, που ανέφερε ο κ. Καμμένος στο υπουργικό συμβούλιο ότι πήρε ο τώως Υπουργός Εξωτερικών κ. Κοτζιάς, και τον Πρωθυπουργό και τους εμπλεκόμενους να κάνουν «τα παγώνια». Αλήθεια, ποιος διαχειρίζεται τα χρήματα αυτά και για ποιο σκοπό;

Μίλησε πριν από λίγο ο κ. Κοτζιάς και αναφέρθηκε στο Σκοπιανό. Μα, η συζήτηση θα γίνει την Τρίτη ή την Τετάρτη. Θα μπορούσε να τα πει τότε. Δεν μας είπε τίποτα γι' αυτή τη βαριά κατηγορία, που εκστόμισε ο Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων.

Είχε πει ο αείμνηστος και έντιμος κεντρικός πολιτικός, Γιάννης Ζίγδης: «Δυστυχώς, τους λαδιάριδες δεν μπορούμε να τους πιάσουμε με τα λεφτά στο χέρι».

Είδαμε κι αυτό που έγινε με τον πρώην Βουλευτή των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Κόκκαλη. Ενώ είχε παραιτηθεί από το Σάββατο 12 του μηνός και είχε γίνει ανεξάρτητος, τον διέγραψε χτες ο κ. Καμμένος. Πρώτη φορά γίνονται τέτοιοι παραλογισμοί και κωμικοτραγικά πράγματα, να διαγράφεις έναν Βουλευτή, που είναι ανεξάρτητος!

Κύριε Πρόεδρε, είδαμε αυτές τις μέρες την αγριότητα σε όλο το μεγαλείο της. Έξω από τη Βουλή των Ελλήνων εκπαιδευτικοί, που διδάσκουν τα παιδιά μας τη μάθηση και τη γνώση, ξυλοκοπήθηκαν άγρια. Είδαμε τον τραυματισμό του Βουλευτή του ΚΚΕ, συναδέλφου μας, κ. Δελή, την Παρασκευή στην πορεία των εκπαιδευτικών -και πρέπει να σημειώσουμε ότι ο κ. Δελής είναι δάσκαλος- ο οποίος, εκτός από τα εγκαύματα στο χέρι που του προξένησε μία χειροβομβίδα κρότου λάμψης -που απερίσκεπτα έριξε το χέρι της Κυβέρνησης- υπέστη και βλάβη στην ακοή.

Και από την άλλη μεριά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ντροπή να δίνουμε άδειες κάθε τόσο σε έναν, ο οποίος έχει σκοτώσει έντεκα πολίτες και να τον έχουν μεταφέρει σε αγροτικές φυλακές. Η αγροτική φυλακή είναι σαν να είσαι ελεύθερος. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και τον είδαμε να κυκλοφορεί πριν μία εβδομάδα, με υπασπιστές γνωστούς γόνους πολιτικών τζακιών, στην Βουκουρεστίου, στην Αμερικής και στην πλατεία Συντάγματος.

Ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι έβγαλε τα κάγκελα μπροστά από τον Άγνωστο Στρατιώτη. Μα, πλέον δεν χρειάζονται τα κάγκελα, γιατί αντικαταστάθηκαν με ροπαλοφόρους και χημικά. Είδαμε την οδό Ηρώδου Αττικού εδώ και τέσσερα χρόνια να έχει μετατραπεί σε ιδιωτικό δρόμο. Έχει μετατραπεί σε φρούριο, που μπορεί να περνάει μόνο ο λαοπρόβλητος Πρωθυπουργός και οι συνεργάτες του.

Είδαμε την Κυβέρνηση να νομιμοποιεί τα πάντα, όσο καμιά άλλη Κυβέρνηση μέχρι σήμερα, ζωντανεύοντας στη μνήμη μας τη φράση του Αμερικανού Προέδρου Τζον Άνταμς 1797-1801: «Η εξουσία θεωρεί ότι κάνει το θέλημα του Θεού, όταν παραβιάζει όλους τους νόμους του».

Είχα σκοπό να αναφερθώ και στο κατόντημα της παιδείας και της υγείας, αλλά με κάλυψε σε αυτό ο συνάδελφος, Ανδρέας Λοβέρδος.

Στη σημερινή ψηφοφορία είναι αυτονόητο ότι δεν ανήκω στους πρόθυμους να δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση του ρεφενέ. Γιατί, όπως ορθά είχε δηλώσει ο Γάλλος ποιητής συγγραφέας Ρομπέρ Σαμπιτιέ: «Υπάρχουν κάποιοι χειρότεροι από τους ανίκανους. Είναι αυτοί που είναι ικανοί για όλα».

Κύριε Πρόεδρε, τονίζω, με όλη τη δύναμη της φωνής μου, ότι θα καταψηφίσω την πρόταση της Κυβέρνησης για ψήφο εμπιστοσύνης. Εξάλλου, δεν μας έχει ανάγκη τους περισσότερους, γιατί έχει βρει τον αριθμό των εκατόν πενήντα ενός.

Θέλω να πω και κάτι άλλο τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε. Ο Αντιπρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Σγουριδής, είπε ορθά κοφτά ότι κάποιοι πήραν ανταλλάγματα. Το αφήνω στην κρίση του ελληνικού λαού να σκεφτεί τι ανταλλάγματα μπορούν να υπάρχουν.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτρης Εμμανουηλίδης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κοινή πεποίθηση ότι ο πολιτικός χρόνος είναι πυκνός και ιδιαίτερα κρίσιμος. Ζούμε πράγματι, ιστορικές στιγμές. Χρέος όλων μας, είναι να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, καθώς η ιστορία δεν πρόκειται να χαριστεί σε κανέναν.

Με οδηγό την κοινή λογική, επιτρέψτε μου να καταθέσω από το Βήμα αυτό τις σκέψεις μου, απαλλαγμένες από κομματικό πατριωτισμό. Έρχομαι στο προκείμενο. Μέσα σε διάστημα λίγων ημερών, θα διεξαχθούν στο Κοινοβούλιο δύο εξαιρετικά κρίσιμες ψηφοφορίες, που θα καθορίσουν το μέλλον της χώρας και του λαού μας.

Η δεύτερη αφορά την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών. Η πρώτη είναι αυτή για την οποία συζητούμε και αφορά την ψήφο εμπιστοσύνης που ζήτησε από τη Βουλή ο Πρωθυπουργός, ψηφοφορία που δεν υπαγορεύεται από καμιά συνταγματική επιταγή.

Ας δούμε, όμως, πώς προέκυψε. Είναι γνωστό ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση από τον Γενάρη του 2015 μέχρι σήμερα πεντάκις εβδομαδιαίως, Δευτέρα έως και Παρασκευή, ζητεί εκλογές. Και ω του θαύματος, ενόσω της δίνεται σήμερα η δυνατότητα να καταθέσει πρόταση δυσπιστίας σε βάρος της Κυβέρνησης, κατά την προσφιλή τακτική της, του «στρίβειν δια του αρραβώνος» αποποιήθηκε τη δυνατότητα αυτή που της παρείχε το Σύνταγμα.

Απέναντι στη φυγοδικία της Νέας Δημοκρατίας, ποια ήταν η στάση της Κυβέρνησης; Ο Πρωθυπουργός, αναλαμβάνοντας την ευθύνη, υποδεικνύει με τη δημόσια δέσμευσή του την υπεύθυνη στάση απέναντι στη χώρα, στον λαό και στην ιστορία. Αποφασίζει να προσφύγει στη Βουλή για εξασφάλιση ψήφου εμπιστοσύνης. Ως μη όφειλε από το Σύνταγμα, δεσμεύεται εκ των προτέρων ότι θα οδηγήσει τη χώρα σε εκλογές, αν δεν εξασφαλίσει τις εκατόν πενήντα μία ψήφους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ηγέτης δεν γίνεται αυτός που κατέχει την εξουσία. Ηγέτης γίνεται εκείνος που συγχρονίζει το εσωτερικό του ρολόι με το ρολόι της ιστορίας, όταν αναλαμβάνει την ιστορική ευθύνη και είναι έτοιμος να αγωνιστεί για το κοινό

καλό, δίνοντας με τη στάση του το παράδειγμα, όταν γνωρίζει ότι οι λαοί προκόβουν, μόνο όταν το κοινό καλό τοποθετείται πάνω από το ατομικό συμφέρον και όταν μιλάει στον λαό με ευθύτητα, καθοδηγώντας τον, με γνώμονα το συμφέρον της πατρίδας του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έσχατη κατάπτωση στα ανθρώπινα είναι όταν οι λέξεις χάνουν το πραγματικό τους νόημα. Ο Θουκυδίδης στην «παθολογία του πολέμου» αναφέρει χαρακτηριστικά: «Για να δικαιολογούν τις πράξεις τους, άλλαζαν ακόμη και τη σημασία των λέξεων».

Εν προκειμένω, η Αξιωματική Αντιπολίτευση, έχοντας απολέσει κάθε πολιτικό επιχείρημα, καταφεύγει στη μόνη και μόνιμη τακτική της να προσπαθεί να διαστρέψει την πραγματικότητα. Μας καταγγέλλει, εν προκειμένω, για προσπάθεια αποσταθεροποίησης του πολιτικού συστήματος, μιλώντας για αποστασία.

Προστρέχω στο λεξικό: αποστασία ίσον η αποσκήρυξη βουλευτών από ένα πολιτικό κόμμα, που κυβερνά με συνθήκες, που έχουν έντονο τον χαρακτήρα της προδοσίας. Επιτομή του όρου είναι τα γεγονότα του Ιούλη του 1965. Οι Βουλευτές της Ένωσης Κέντρου, με την αποστασία τους ρίχνουν την εκλεγμένη κυβέρνηση, με αποτέλεσμα να δημιουργήσουν πολιτική κρίση, που οδήγησε στην εθνική περιπέτεια της κατάλυσης της δημοκρατίας, με αποκορύφωμα την τραγωδία της Κύπρου.

Έρχομαι στα του σήμερα. Οι Υπουργοί και οι Βουλευτές, κατά την διαδικασία ψήφισης του προϋπολογισμού πριν από ένα μήνα έδωσαν ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Αυτό ακριβώς πράττουν και τώρα. Πιστοποιούν με την ψήφο τους τη βούληση για τη συνέχιση του κυβερνητικού έργου.

Κατανοώ, βέβαια, τον παραληρηματικό λόγο του κ. Μητσοτάκη. Ο λόγος του είναι αποκάλυψη της πολιτικής του απόγνωσης. Γνωρίζει πως η πολιτική του ανεπάρκεια υπαγορεύει την αθλιότητα των λόγων του.

«Εάν τους άλλους λάθης, σε αυτό συνειδησίς», κύριε Μητσοτάκη, όπερ μεθερμηνεύουν: «Αν τους άλλους ξεγελάσεις, θα το γνωρίζει η συνειδησίς σου».

Σε αυτόν τον εσωτερικό μονόλογο γνωρίζετε -και σας κατανοώ ειλικρινά- το ελλειμματικό του πολιτικού σας εκποσίματος. Ωστόσο, το να καταφεύγετε σε ανομολόγητες ύβρεις κατά του πρώην Αρχηγού ΓΕΕΘΑ και νυν Υπουργού Άμυνας κ. Αποστολάκη, που τίμησε καθ' όλη τη διάρκεια της θητείας του τη στρατιωτική στολή και επέδειξε μοναδικό πατριωτικό και δημοκρατικό ήθος, αποτελεί έσχατη -και όχι μόνο- αθλιότητα.

Κύριε Μητσοτάκη, δεν πρέπει να σας διαφεύγει ότι ο δημόσιος λόγος πρέπει να αρθρώνεται με απόλυτη συνείδηση της πολιτικής ευθύνης.

Θα κάνω και μια αναγκαία επισήμανση. Αυτονόητη προϋπόθεση είναι να γνωρίζετε το συγγενικό σας περιβάλλον. Ο νούν νοείτω, μιας και ο λόγος περί του συγγενούς σας Σπαντιδάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μια αποστροφή προηγούμενης τοποθέτησής μου από το Βήμα αυτό, είχα καταθέσει επί λέξει μια παραδοξολογία σε πρώτο άκουσμα. Είχα διατυπώσει την ευχή να έχει ο Θεός γερούς τον κ. Μητσοτάκη και τον Άδωνι, για να μακροημερεύει η Κυβέρνησή μας. Την ίδια ευχή καταθέτω και σήμερα, παρ' ότι η ευχή αυτή οδηγεί σε έλλειμμα πολιτικής, καθ' όσον ο ρόλος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι ιδιαίτερα αναγκαίος για την οξυγόνωση της πολιτικής ζωής.

Θα πω δυο λόγια τελευταία για το ΚΙΝΑΛ, που σήμερα ως μια θλιβερή πολιτική συντροφιά, που έχοντας απωλέσει από καιρό τον πολιτικό και κοινωνικό προσανατολισμό, έχει μετατραπεί σε θλιβερό παρακολούθημα της νεοφιλελεύθερης Νέας Δημοκρατίας, ζηλεύοντας την τύχη των Ερμοκοπιτών. Ως γνωστόν, οι Ερμές, μαρμάρινες προτομές του Ερμή στην αρχαία Αθήνα, χρησίμευαν ως οδοδείκτες. Οδοδείκτες στην πολιτική πορεία της πολιτικής σας μήτρας, του ΠΑΣΟΚ, -δεν θα κουράζομαι να σας το υπενθυμίζω- ήταν οι μορφές ενδεικτικά του Μανώλη Βρεττάκη, του Πεπονί, του Χαραλαμπίδου, του Αυγερινού, που έδειχναν τον δρόμο προς τον σοσιαλισμό. Θλιβεροί επίγονοί τους είναι η σημερινή συντροφιά, που αφάνισε τους οδοδείκτες και οδήγησε το κόμμα σε πολιτική περιδίνηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ: Σε μισό λεπτό και σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

«Τυφλοί τα τ' ότα, τον τε νουν, τα τ' όμματα εστέ». Και δεν βλέπετε, δεν ακούτε, δεν αφουγκράζεστε τα καλέσματα των καιρών και του λαού μας, που θέλει και απαιτεί από τα προοδευτικά κόμματα τη σύμπληξη και τη συστράτευσή ενάντια στο γκρίζο του νεοφιλελευθερισμού και το μαύρο του φασισμού.

Κλείνοντας, θα ήθελα να επισημάνω ότι η γνώση, η κρίση της κοινωνίας, καθώς και το ένστικτο της κοινωνικής αυτοσυντήρησης, μας οδηγούν στην πεποίθηση ότι η κοινωνική πλειοψηφία θα μας εμπιστευθεί στις εκλογές του προσεχέ Οκτώβρη για άλλα τέσσερα χρόνια για τη διακυβέρνηση της χώρας. Μέχρι τότε, μπορείτε να περιμένετε. Να περιμένετε υπομονετικά.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Άδωνις Γεωργιάδης έχει τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ τον κύριο συνάδελφο για τις ευχές του να μας έχει ο Θεός καλά.

Θα μας έχει, κύριε συνάδελφε. Το τι θα γίνει στις εκλογές θα το αποφασίσει ο ελληνικός λαός και τότε θα δούμε.

Πάμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να απαντήσουμε λίγο σε δύο βασικά επιχειρήματα του κ. Τσίπρα το πρωί.

Ο κ. Τσίπρας μας είπε το εξής: «Αποστάτες...», είπε, «...είναι μόνον αυτοί οι οποίοι προσπαθούν να ρίξουν μια κυβέρνηση και όχι αυτοί που έρχονται από την Αντιπολίτευση για να τη στηρίξουν. Άρα, η κάθε αναφορά περί αποστασίας γι' αυτό που ζει η Βουλή τα τελευταία εικοσιτετράωρα είναι άτοπη, γιατί αντιβαίνει στον ορισμό της αποστασίας».

Ο κ. Τσίπρας θυμίζει αυτή την παροιμία: «Με λένε Ρίζο και όπως θέλω τα γυρίζω», διότι το έτος 2014, μας εξηκούσε ο ίδιος με τον κ. Σκουρλέτη και όλους τους υπόλοιπους Βουλευτές του ότι όσοι Βουλευτές της Αντιπολιτεύσεως θα εψήφισαν τον κ. Σταύρο Δήμα για Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας θα ήταν προστάτες και, μάλιστα, είχαν καταγγείλει την απόπειρα χρηματισμού. Είχαν κάνει και ένα σόου με τον Λαζόπουλο, τον Βαξεβάνη και τον Χαϊκάλη και διάφορους τέτοιους. Φυσικά, για την προκαταρκτική εξέταση που άνοιξε τότε η Ελληνική Δικαιοσύνη έγιναν πηχυαίοι οι τίτλοι, αλλά για το ότι αυτή η εξέταση μπήκε στο αρχείο, χωρίς να βρεθεί απολύτως τίποτα, δεν το έμαθε κανένας.

Άρα, για να ξέρετε, όταν κάποιος στην Αντιπολίτευση ψηφίζει εναντίον της Βουλής του κ. Τσίπρα είναι αποστάτης. Όταν κάποιος είναι στην Αντιπολίτευση και ψηφίζει υπέρ της Βουλής του κ. Τσίπρα είναι μια χαρά έντιμος άνθρωπος και δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Αυτός είναι ο κ. Αλέξης Τσίπρας και το πόσο σοβαρά πρέπει να τον παίρνουμε.

Όμως, είπε και κάτι άλλο, που είναι ακόμη πιο αστείο. Το είπε ο κ. Τσακαλώτος και εδώ χειροκροτούσατε από τον ΣΥΡΙΖΑ. Το είπε και με στόμφο: «Μα, ο κ. Μητσοτάκης από τον Μάιο του 2016», καλά-καλά δεν είχε εκλεγεί Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, «ζήτησε εκλογές». Αν είναι δυνατόν! Σεπτέμβριο, είπε είχαμε τις εκλογές και τον Μάιο του 2016 ζήτησε εκλογές; Και χειροκροτούσατε εσείς από κάτω.

Καταθέσω για τα Πρακτικά δημοσίευμα από τις 7 Νοεμβρίου του 2012: «Εκλογές ζήτησε πάλι ο Αλέξης Τσίπρας». Μάλιστα, λέει τότε ο κ. Τσίπρας -θυμίζω ότι οι εκλογές τότε ήταν τον Ιούνιο, δηλαδή σε τέσσερις μήνες- «Εμείς δεν ζητάμε εκλογές επειδή είπατε ψέματα στο πρόγραμμά σας. Ζητάμε επειδή αισθανόμαστε ότι αν συνεχίσετε, αυτός ο τόπος κινδυνεύει».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων - Άδωνις Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Για να το συγκεφαλαιώσουμε, εάν ζητάς εκλογές τέσσερις μήνες μετά από τις προηγούμενες, αλλά είσαι ο Τσίπρας, είναι πράξη εθνικής ευθύνης και βεβαίως μπορείς να το κάνεις, γιατί είναι σωστό. Εάν ζητάς εκλογές εννέα μήνες μετά από τις προηγούμενες εκλογές, αλλά δεν είσαι ο Τσίπρας, είναι κάτι για το

οποίο εσείς πρέπει να γελάτε, να χειροκροτάτε και να κάνετε όλες αυτές τις ανοησίες. Το λέω για να καταλάβετε ότι όλα σας τα επιχειρήματα τα εξευτελίζει το παρελθόν σας.

Πάμε, όμως, τώρα στο μείζον και χαίρομαι, που είναι εδώ ο αγαπημένος μου Υπουργός, ο κ. Πολάκης. Για να δούμε λοιπόν, τα ανταλλάγματα, να μιλήσουμε περί ανταλλαγμάτων.

Καταθέτω για τα Πρακτικά, Ιούnius του 2018 -προσέξτε, Ιούnius του 2018, έξι μήνες πριν δηλαδή- η κ. Κουντουρά για τις Πρέσπες λέει: «Εφόσον και εάν έρθει αυτή η συμφωνία στη Βουλή, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δεν θα τη στηρίξουμε. Όταν και εφόσον έρθει στη Βουλή των Ελλήνων, αν έρθει ποτέ, εμείς θα την καταψηφίσουμε. Επαναλαμβάνω για άλλη μία φορά, να δούμε τότε ποιοι θα είναι αυτοί που θα την ψηφίσουν».

Καταθέτω για τα Πρακτικά τη δήλωση της κυρίας Κουντουρά. (Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων - Άδωνις Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα δήλωση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τι έγινε σε έξι μήνες και από εκεί που η κ. Κουντουρά αναρωτιόταν ποιοι θα ήταν αυτοί οι Βουλευτές που θα ψήφισαν τη Συμφωνία των Πρεσπών, η ίδια δηλώνει ότι «δεν μπαίνω σε μικροπολιτικά παιχνίδια και φυσικά, ψηφίζω και Πρέσπες και Κυβέρνηση και όλα»;

Μας είπε ορισμένα πράγματα για την κ. Κουντουρά, όμως, χθές ποιος νομίζετε; Ο αγαπημένος φίλος του κ. Πολάκη. Εδώ, λοιπόν, διαβάζω από το facebook: «Παύλος Πολάκης: Στα γενέθλια του Πάνου (έχουμε δύο μέρες διαφορά)» -να ζήσετε, Υπουργέ- «Κι άπου θέλει το κακό μας να καβαλικεύει το μελίτακα και να μην ακουμπούν τα πόδια του χάρμα», μία ωραία κρητική μαντινάδα. Κολητοί ο Παύλος με τον Πάνο.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων - Άδωνις Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Υπάρχει ένα προβληματάκι. Ο κ. Πολάκης έχει γράψει στο facebook εκατοντάδες post για το πόσο σιχαίνεται την ακροδεξιά, τη χούντα, για μένα φυσικά, για το αυτόγραφο και την αφιέρωση του Παττακού, για τον Βορίδη, τα πάντα.

Δεν μου λέτε, αγαπητέ Πολάκη, τώρα που ο κ. Καμμένος χθες, ο φίλος σας, είπε αυτό -αφήστε τι λέει ο Γεωργιάδης- ο Καμμένος είπε: «Ο πατέρας της Κουντουρά έγραψε τον ύμνο της 21ης Απριλίου», εσείς δέχστε να μένετε Υπουργός στην ψήφο της κυρίας που γεννήθηκε από τον άνθρωπο που έγραψε τον ύμνο της 21ης Απριλίου και που φυσικά, δεν το αμφισβητείτε, αφού το έχει πει ο φίλος σας ο Πάνος;

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων - Άδωνις Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και μη μου πείτε για την οικογενειακή ευθύνη. Ακούστε γιατί δεν μπορείτε να μου το πείτε τώρα αυτό. Γιατί το πρωί ο κ. Τσίπρας έκανε και το άλλο κολοσσιαίο λάθος. Είπε στον κ. Μητσοτάκη, «Μη μιλάτε εσείς, κύριε Μητσοτάκη, για αποστασία, με την οικογενειακή παράδοση που έχετε». Άρα, ο κ. Τσίπρας, εδώ στο Βήμα, το πρωί υιοθέτησε πλήρως τις κατηγορίες περί οικογενειακής ευθύνης.

Άρα, αν δεν μπορεί να μιλάει ο Μητσοτάκης λόγω οικογενειακής ευθύνης, δεν μπορεί να μιλάει και η Κουντουρά και όσοι είναι παρέα μαζί με την Κουντουρά, δηλαδή ο Πολάκης, ο Τσίπρας και εσείς για την 21η Απριλίου. Γιατί θα είναι κάτι πολύ περίεργο να κατηγορείτε εμένα όλη την ώρα για ακροδεξιά, τον Βορίδη ή οποιονδήποτε άλλον, αλλά να μην σας φαντάζει για ακροδεξιά η κ. Κουντουρά, της οποίας ο πατέρας βεβαίως ήταν και ο γνωστός ιδρυτής της Ένωσης Βασιλοφρόνων Ελλάδος. Άρα -για να ξέρουμε τώρα- η εκατοστή πεντηκοστή πρώτη ψήφος της Κυβέρνησης της Αριστεράς εδράζει στην κ. Κουντουρά, την -κατά τον φίλο του Παύλου, Πάνο- θυγατέρα του συντάκτη του ύμνου της 21ης Απριλίου.

Όμως θα πείτε τώρα: Καλά, Άδωνι, τώρα θα ασχολούμαστε με

τον πατέρα της Κουντουρά; Ό,τι ήθελε έκανε ο πατέρας της Κουντουρά. Σωστό. Εγώ το δέχομαι, γιατί εγώ δεν υιοθετώ την αηδία, που το πρωί είπε ο κ. Τσίπρας περί οικογενειακής ευθύνης.

Πάμε, όμως, τώρα στην ίδια την κ. Κουντουρά. Για να καταλάβω, βρε παιδιά, για τι ανθρώπους μιλάμε; Ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι στηρίζουν τώρα την Κυβέρνησή σας και θα μείνετε εσείς να παριστάνετε τους Υπουργούς; Και πάω γρήγορα στο μείζον. Αφήνω τα περί iPhone. Τα καταθέτω για τα Πρακτικά απλώς, γιατί υπάρχουν πολύ έντονα στο διαδίκτυο.

Έπρεπε να πληρώσει το ελληνικό δημόσιο 1.400 ευρώ iPhone στην κ. Κουντουρά προ δύο εβδομάδων -περίεργο που της πήραμε τόσο ακριβό τηλέφωνο- γιατί την έπαιρνε ο κ. Καμμένος και δεν μπορούσε να σηκώσει, λέει, το τηλέφωνο. Δεν δούλευε καλά, παρά τα 1.400 ευρώ. Εν πάση περιπτώσει, αυτό το αφήνω.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων - Άδωνις Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πάω, όμως, στο μείζον. Ρε παιδιά, εκεί ο Παύλος ο Πολάκης, αυτός ο λεβέντης της Κρήτης, δεν είχε κάνει πρώτο θέμα το ΚΕΕΛΠΝΟ; Υπουργέ μου, δεν ήταν το ΚΕΕΛΠΝΟ το πρώτο θέμα στην Ελλάδα; Δύο χρόνια εξεταστική, οι διαφημίσεις του ΚΕΕΛΠΝΟ, εσύ, ο φίλος σου ο Κωστάκης ο Βαξεβάνης, φασαρίες, εξεταστικές, εισαγγελίες; Θα καταθέσω για τα Πρακτικά σχετικά στοιχεία.

Πόσα λεφτά έχει πάρει η κ. Κουντουρά από το ΚΕΕΛΠΝΟ, ξέρετε; Και μιλάω για την ίδια την κ. Κουντουρά, όχι τον πατέρα της, τον συντάκτη του ύμνου της 21ης Απριλίου. Η εταιρεία ΣΙΓΜΑ ΑΛΦΑ ΜΙ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ -καταθέτω για τα Πρακτικά της Βουλής το καταστατικό της ανωνύμου εταιρείας- θα δείτε ότι μέσα στο διοικητικό συμβούλιο πρώτος είναι ο Παπαχριστόπουλος Σαράντης, ο σύζυγος της κ. Κουντουρά και τρίτη είναι η Έλενα Κουντουρά, η ίδια.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων - Άδωνις Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Υπουργέ μου, εσύ που τα έχεις ψάξει τα λεφτά του ΚΕΕΛΠΝΟ ευρώ-ευρώ, δεν έχεις μάθει πόσα πήρε η Κουντουρά; Πάνω από 1,5 εκατομμύριο. Δείτε ότι σε έναν μήνα μόνο, πήρε 110.000 ευρώ. Για δεκαοκτώ μήνες έπαιρνε.

Δεν μου λες, ρε Υπουργέ -συγγνώμη για το «ρε»- τα λεφτά αν τα παίρνουν οι άλλοι είναι κακά λεφτά από το ΚΕΕΛΠΝΟ, αλλά αν τα παίρνει η Κουντουρά, που σε στηρίζει, για να είναι Υπουργός, είναι καλά λεφτά από το ΚΕΕΛΠΝΟ; Το λέω, για να καταλάβετε πόσο φαρισαίοι, υποκριτές και ψεύτες είστε. Για να κρατήσετε μία καρέκλα, ούτε τα λεφτά σας νοιάζουν ούτε η ψήφος η εξαγορασμένη με υπουργικές καρέκλες ούτε τίποτα. Σας νοιάζει μόνο ένα πράγμα: Να κερδίσετε άλλους οκτώ μήνες στην εξουσία. Γιατί; Γιατί θα «αλλάξετε την Ευρώπη». Αυτή που δεν αλλάξατε μέσα στα τέσσερα χρόνια, θα την αλλάξετε τώρα σε αυτούς τους οκτώ μήνες, γιατί η Ευρώπη περίμενε τον Τσίπρα τους τελευταίους οκτώ μήνες, στη λήξη, να την αλλάξει.

Άρα, για να συγκεφαλαιώσω και να κλείσω, αυτή η Κυβέρνηση, που θα πάρει αύριο, προφανώς, ψήφο εμπιστοσύνης, γιατί τα λεφτά είναι πολλά. Εννοώ τα λεφτά των ανταλλαγμάτων, για να μην παρεξηγηθώ. Εγώ δεν κάνω τις ασχήμιες περί κουκουλοφόρων και βαλιτσών και αηδιών.

Εδώ είναι τα ανταλλάγματα φανερά. Ο ένας παίρνει Υπουργείο, ο άλλος παίρνει Υφυπουργείο. Αυτά είναι ανταλλάγματα πραγματικά, όχι αστεία. Έτσι γίνονται οι δουλειές με τον Τσίπρα: «Πάρε, αγόρι μου, μια καρέκλα και δώσε την ψήφο». Μάλιστα.

Και επειδή κάποιοι από εσάς είχαν και το θράσος να μιλήσουν για εμένα και τον Βορίδη, θυμίζω ότι το 2012, όταν αποφάσισε τότε το κόμμα μας να αλλάξει ψήφο, το πρώτο πράγμα που κάναμε εγώ και ο Μάκης Βορίδης, μέσα σε διάστημα μιας ώρας, ήταν να έρθουμε εδώ, στη Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης, παραιτηθήκαμε από Υπουργοί και στη συνέχεια, μετά από δύο μέρες, παραιτηθήκαμε και από Βουλευτές.

Αυτή είναι η διαφορά. Για να τα θυμόμαστε λίγο, γιατί δεν είμαστε όλοι ίδιοι. Δεν κάναμε ούτε ό,τι ο κ. Κόκκαλης, ο οποίος

επίσης μιλούσε για την προδοσία των Πρεσπών και τώρα του αρέσουν οι Πρέσπες ούτε ό,τι κάνει ο άλλος κύριος -και με αυτόν θα κλείσω- ο αγαπημένος μου, ο Τέρνενς Κουίκ. Ο Τέρνενς Κουίκ δεν είναι βέβαια Βουλευτής για να ψηφίσει τώρα, αλλά αν δώσει την έδρα ο κ. Παπαχριστόπουλος, θα είναι Βουλευτής στη συνέχεια. Ο Τέρνενς Κουίκ είναι διαπρύσιος υποστηρικτής της Συμφωνίας των Πρεσπών, ασταμάτητος. Παντού λέει πόσο σοφή συμφωνία είναι.

Ο κ. Τέρνενς Κουίκ -προσέξτε- ο οποίος είχε πάει και στη συγκέντρωση κατά της Μέρκελ, όταν είχε έρθει και είχε βάλει το πρόσωπό του μην τον πιάσουν τα χημικά τότε- είχε πει: «Εάν η Μέρκελ θέλει να αποκαλεί «Μακεδονία» τα Σκόπια, παρά τη θέλησή μας, προτείνω εμείς να αποκαλούμε Δ' Ράιχ τη Γερμανία». Θα το καταθέσω και αυτό, να το χαίρεστε, γιατί ένα δεν έχετε γλιτώσει. Όλα τα κελεπούρια τα μαζέψατε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων - Άδωνις Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Άρα, για να συγκεφαλαιώσω, με λεφτά τους έχετε, με καρτέκλες τους έχετε, με υποσχέσεις τους έχετε. Θα μείνετε λίγον καιρό ακόμα, δυστυχώς θα δώσετε τη Μακεδονία -αυτή είναι η μεγάλη ζημιά της Ελλάδος- αλλά πάντα μένει ένα καλό. Θα εξευτελίσετε μέχρι τέλους την Αριστερά και αυτό θα είναι πολύ χρήσιμο για το μέλλον αυτού του τόπου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Δουζίνας έχει τον λόγο.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Τι θέλετε, κύριε Υπουργέ;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Θέλω να πάρω τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Αναφέρθηκε στο όνομά σας, χωρίς κανέναν χαρακτηρισμό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ίσα-ίσα, θετικό χαρακτηρισμό έκανα.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Θα είμαι σύντομος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Στο ένα λεπτό θα σας διακόψω, σας το λέω, διότι δεν είχατε κακούς χαρακτηρισμούς.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Θα μιλήσω με ρυθμούς πολυβόλου.

Πρώτον, σαφώς και ήμουν και είμαι φίλος με τον Πάνο Καμμένο. Συνεργαστήκαμε έντιμα. Έχω πολύ καλές σχέσεις με τον Πάνο Καμμένο. Δεν παίρνω τίποτα πίσω από όσα είπα. Έχουμε βαθιά πολιτική διαφωνία στο θέμα των Πρεσπών και αυτό φαίνεται. Ένα-μηδέν.

Δεύτερον, είστε ο τελευταίος που πρέπει και έχετε το θράσος να μιλάτε για ανταλλάγματα, όταν φύγατε από το ΛΑΟΣ για να γίνετε Υπουργός Ναυτιλίας στην κυβέρνηση αυτή...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τι λέτε;

Κύριε Πρόεδρε...

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Κάτω το χέρι, κάτω το χέρι. Θα μπορούσα να το σηκώνω συνέχεια. Την ώρα που μιλάγατε, θα έπρεπε να κάνω σαν πεταλούδα.

Από τη στιγμή που έφυγε από το ΛΑΟΣ, έχοντας βρίσει σε χιλιάδες βιντεάκια, που κυκλοφορούν στο διαδίκτυο, όποιο στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας υπάρχει εδώ και είκοσι χρόνια.

Τρίτον, καταλαβαίνω το πάθος και τον φόβο, γιατί έχει κερώσει το χρώμα σου από το απόγευμα, με αυτά που βγήκαν πρόσφατα για τον στενό σου συνεργάτη με την εταιρεία στη Βουλγαρία. Εδώ και έναν χρόνο έχουν πάει κάποια στοιχεία, τα οποία λένε ότι δημόσιος υπάλληλος -που βγήκες και τον υπερασπίστηκες στα τρία λεπτά που βγήκε το δημοσίευμα, από ό,τι με ενημέρω-

σαν- έχει εταιρεία διαφήμισης και επικοινωνίας στη Βουλγαρία. Είναι χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βέβαια, οπωσδήποτε, αλλά είναι ξέπλυμα μαύρου χρήματος αυτή η εταιρεία. Πώς έχει ένας υπάλληλος των 1.200 ευρώ εταιρεία στη Βουλγαρία, την οποία πουλάει μετά και σε κάποιον εδώ; Τι είναι αυτό το πράγμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε. Δεν γίνεται...

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Γιατί νιώθετε την ανάγκη να τον υπερασπιστείτε με το καλημέρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Επειδή ήσασταν Υπουργός την περίοδο των...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Δεν μπορεί, σε κάθε συνεδρίαση έχουμε ντέρμπι. Υπάρχει ντέρμπι σε κάθε συνεδρίαση.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): ... 12,5 ευρώ στο site «Βελόνα και κλωστή»; Μη μου λέτε. Κι εγώ έχω διατάξει διαχειριστικό έλεγχο του ΚΕΕΛΠΝΟ από το 2006 μέχρι και σήμερα και μακάρι να είχε τελειώσει. Όταν τελειώσει, εγώ θα κοιμάμαι ήσυχος, άλλοι δεν ξέρω πώς θα κοιμούνται.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο για ένα λεπτό μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Γεωργιάδη, το ίδιο είπε και ο κ. Πολάκης και έκανε ολόκληρες αναφορές. Σας παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πρώτα-πρώτα, να πω για τα Πρακτικά ότι δεν ξέρω αν με βλέπετε κερωμένο, εγώ κόκκινο με είδα λίγο, που κοίταξα πως φαίνομαι. Έχει και αχρωματοψία ο Υπουργός, εκτός όλων των άλλων.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Μια χαρά βλέπω, σαν γεράκι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πάμε τώρα λίγο, κύριε Πρόεδρε, γιατί αυτό είναι σοβαρό.

Τι είπε ο κύριος Υπουργός; Λέει ότι εγώ ξεπούλησα το ΛΑΟΣ, για να γίνω Υπουργός Ναυτιλίας. Πολύ ωραία. Πάμε να σας θυμίσω, γιατί δεν τα ξέρετε και θέλω απλώς να σκεφτώ πως επειδή δεν ήσασταν εδώ δεν τα ξέρετε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Δεν ήμουν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Έγινε Υπουργός Ναυτιλίας του ΛΑΟΣ, στην τρικομματική Κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ και Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Όταν ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός αποφάσισε να φύγει από αυτή την κυβέρνηση, σε μία ώρα παραιτήθηκε από Υπουργός Ναυτιλίας και σε δύο μέρες παραιτήθηκε από Βουλευτή. Έμεινα εκτός Βουλής μέχρι τις εθνικές εκλογές και κατέβηκα με σταυρό στη Νέα Δημοκρατία και εξελέγη.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Τα ξέρω.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Άρα, το να λέτε ότι πούλησα το ΛΑΟΣ για να γίνω Υπουργός Ναυτιλίας είναι βλακώδες, γιατί ήμουν Υπουργός Ναυτιλίας με το ΛΑΟΣ και παραιτήθηκα, ακριβώς για να μην μπορούν να πουν άνθρωποι σαν και σένα ότι το έκανα γι' αυτό.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Με την Νέα Δημοκρατία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Γεωργιάδη, αυτό έγινε κατανοητό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεύτερον, Υπουργός με τη Νέα Δημοκρατία έγινα, αφού εξελέγη με σταυρό από τους νεοδημοκράτες. Δεν θα σου δώσουν λογαριασμό οι νεοδημοκράτες. Εντάξει; Αυτό επί προσωπικού.

Χαίρομαι που είναι φίλος σου ο Πάνος Καμμένος και χαίρομαι που τον στηρίζετε και σήμερα εδώ. Αυτό σας τιμά, ιδιαίτερα μετά τη χθεσινή επίθεση του κ. Καμμένου στον κ. Νίκο Βούτση, τον Πρόεδρο της Βουλής, για την οικογένειά του, για το γιο του, κάτι που για μένα ήταν εξαιρετικά χυδαίο και το λέω δημόσια. Εγώ ποτέ δεν έχω επιτεθεί ούτε στον κ. Βούτση ούτε σε κανένα στέλεχος της Αριστεράς για την οικογένειά του, γιατί το θεωρώ χυδαίο και σας το λέω ευθέως.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Σοβαρά;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Χθες ο κ. Καμμένος εξύβρισε τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων για τον γιο του και χαίρομαι που έρχεσαι εσύ εδώ και υπερασπίζεσαι τον φίλο σου τον Πάνο, για να ξέρουν οι δικοί σου από εδώ για ποιον άνθρωπο μιλάμε, να φαίνεται το αληθινό σου πρόσωπο. Για τα υπόλοιπα θα πας στα δικαστήρια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Γεωργιάδη, οι απαντήσεις δόθηκαν. Ευχαριστούμε πολύ.

Κύριε Δουζίνα, έχετε τον λόγο.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Κύριε Πρόεδρε, μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Δεν υπάρχει καμμία περίπτωση.

Σας παρακαλώ! Είναι δυνατόν; Κάθε παρατήρηση που κάνετε προκαλεί αντίδραση. Αντιδρά ο κ. Γεωργιάδης και επανέρχεστε εσείς. Αυτό θα κάνουμε τώρα;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Είναι θέμα οικογένειας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ποια οικογένεια; Υπάρχει θέμα με τη δική σας οικογένεια;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Έγινε καμμία αναφορά στην οικογένειά σας;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Βεβαίως, γιατί είναι ψεύτης. Βγαίνει και λέει...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Με λέει ψεύτη, κύριε Πρόεδρε. Θα ξαναπάρω τον λόγο, σας το λέω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ποιο είναι το προσωπικό, κύριε Υπουργέ; Με συγχωρείτε, έκανε ο κ. Γεωργιάδης μία αναφορά σε μία παρατήρηση του Καμμένου, σε σχέση με τον κ. Βούτση. Τι δουλειά έχει ο κ. Πολάκης; Ποιος θα απαντήσει;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Η απάντηση και η αναφορά είναι στο ψεύδος του κ. Γεωργιάδη. Και θυμίζω ένα συγκεκριμένο περιστατικό, γιατί εμένα η στάση μου απέναντι στον Καμμένο είναι πολιτική και αυτό τιμώ...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εσείς είστε φίλοι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Δουζίνα, με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά το Προεδρείο δεν φτάνει.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): ...πετάει την μπάλα στην εξέδρα για τις αναφορές -που δεν τις έχω δει- στον κ. Βούτση και στον γιο του, όπως λέει, όταν είναι αυτός που λέει ότι δεν το έχει κάνει ποτέ, ο οποίος την ημέρα που κουβεντιάζαμε για την παραπομπή του σκανδάλου της «NOVARTIS» και τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής, έκλεισε την ομιλία του με ένα θεατρικό λόγο εναντίον μου, χρησιμοποιώντας το πρόβλημα της ξαδέρφης μου, της αναισθησιολόγου στην Κρήτη και τολμάει και μιλάει και λέει ότι δεν αναφέρεται. Ντροπή σου και αίσχος. Και λέει ότι δεν έχει αναφερθεί ποτέ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Τι θα γίνει τώρα; Είναι δυνατόν; Τι θέλετε, κύριε Γεωργιάδη; Θα κάνουμε αναφορά στις οικογένειές σας γενικώς; Από την εξαδέλφη, στην ανιψιά, στον γιο;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θέλω τον λόγο. Είπε ψεύτης, χυδαίος, όλα τα είπε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Τι θα γίνει τώρα; Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Η ομιλία μου, κύριε Υπουργέ, εκείνη την ημέρα...

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Θυμάστε πώς έκλεισε η ομιλία σας; Με καταγγείλατε εμένα ότι έχω παρέμβει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά δεν είναι αντιπαράθεση. Αυτό είναι ένα πολιτικό σόου. Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

Κύριε Δουζίνα, σας παρακαλώ πολύ ανεβείτε στο Βήμα, αλλιώς δεν σταματούν. Δεν υπάρχει περίπτωση να σταματήσουν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Είχατε παρέμβει και μετά την ομιλία μου, εντός είκοσι τεσσάρων ωρών, εστάλη στην οικογένεια το πόρισμα, το οποίο εσείς κρατούσατε με την κ. Παπασιύρου οκτώ μήνες στο συρτάρι και αυτό δεν ήταν για οικογένειες. Ήταν για ένα νεκρό κορίτσι και εσύ το κρατούσες στο σκοτάδι.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Μόνο ψεύτης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Κύριε Δουζίνα, ξεκινήστε να μιλάτε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αυτό ήταν στα πλαίσια των καθηκόντων σου και άλλη μια φορά φάνηκε ποιος είσαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Γεωργιάδη, με συγχωρείτε, αλλά θα κάνω κάτι που δεν έχω ξανακάνει, θα κλείσω τα μικρόφωνα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριε Δουζίνα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Για να ξαναγυρίσουμε στο αντικείμενο της συζήτησής μας, εγώ θα ήθελα να μιλήσω αυτήν την ώρα, την αυγή της ημέρας, για το μέλλον, για τη νέα εποχή και τη νέα Αριστερά, η οποία έχει αρχίσει να διαφαίνεται μέσα από τις τρεις συζητήσεις, που είχαμε τις τελευταίες εβδομάδες, τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό, τη συζήτηση για τις Πρέσπες και, βέβαια, τη συζήτηση για τη Συνταγματική Αναθεώρηση.

Είμαι, όμως, υποχρεωμένος να κάνω δύο εισαγωγικές παρατηρήσεις στην αρχή της ομιλίας μου. Περίμενα από τον κ. Γεωργιάδη, επειδή είναι ο καθιερωμένος ρήτορας της Νεοδημοκρατικής άκρας Δεξιάς, να έχει κάποια νέα επιχειρήματα, αλλά άκουσα αυτά που άκουγα όλη την ημέρα. Άκουσα να λέτε «συμπαιγνία, σκευωρία και συνωμοσία», όχι μόνον από εσάς, από όλους τους ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας. Φαινόταν να έχουν αντιγράψει ένα non paper και να μας το λένε ξανά και ξανά και ξανά, μια συνεχή επανάληψη.

Όπως ξέρετε, στην ψυχανάλυση, η επανάληψη αυτή είναι ένας ψυχικός μηχανισμός άμυνας με δύο βασικά χαρακτηριστικά: τη μεταφορά και την απάρνηση. Αρνούμεστε την αποτυχία μας και μετά τη μεταθέτουμε σε άλλους. Αυτό έχω ακούσει σήμερα όλη την ημέρα και πραγματικά, το μόνο σχόλιο που θα ήθελα να κάνω είναι: «Δεν βαριόμαστε να λέτε συνέχεια τα ίδια και να μην χρησιμοποιείτε τη μεγάλη φαντασία που έχετε για να έχουμε ένα νέο επιχείρημα;»

Θέλω να κάνω, όμως, και μία δεύτερη αναφορά σε έναν άνθρωπο τον οποίον γνώρισα σε αυτήν τη Βουλή και τον θεωρώ έναν από τους έντιμους, ειλικρινείς και πραγματικά τίμιους ανθρώπους σε αυτό το Κοινοβούλιο, τον Σπύρο Δανέλλη. Ο Σπύρος Δανέλλης έχει υπάρξει μέλος της ανανεωτικής Αριστεράς σε όλη του τη ζωή. Από το 1992 έχει υποστηρίξει, με όλους τους τρόπους, την προσπάθεια επίλυσης του Μακεδονικού προβλήματος με μία σύνθετη ονομασία. Το έκανε σε όλη του τη ζωή, το κάνει και τώρα.

Πραγματικά, αισθάνομαι τυχερός που γνώρισα τον Σπύρο αυτά τα τελευταία τρία χρόνια και πρέπει να αναγνωρίσω -και νομίζω ότι πρέπει και οι άλλοι να αναγνωρίσουν- την πολιτική και ηθική του ακεραιότητα. Θέλω να τον χαϊρετήσω γι' αυτό που κάνει αυτήν τη στιγμή, βάζοντας το εθνικό συμφέρον πάνω από το προσωπικό του συμφέρον.

Όμως, να γυρίσω σε αυτά που έλεγα, γιατί για μένα νομίζω ότι πίσω από αυτές τις τρεις συζητήσεις που ανέφερα, φαίνεται να αναδεικνύεται ποια είναι η νέα Αριστερά του 21ου αιώνα με τρία συστατικά: Πατριωτικός διεθνισμός, εμβάθυνση της δημοκρατίας, ανασύνταξη του κοινωνικού κράτους.

Ως προς το πρώτο, τρία επιχειρήματα για τις Πρέσπες, που δεν έχουν ακουστεί ιδιαίτερα. Νομίζω ότι η Συμφωνία των Πρεσπών πέτυχε τη μεγαλύτερη αναβάθμιση της χώρας μας διεθνώς. Χθες συνάντησα σε γεύμα εργασίας τους είκοσι επτά πρέσβεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για τρεις ώρες με ρωτούσαν και απαντούσα για όλα τα θέματα της εξωτερικής μας πολιτικής, βέβαια με τις Πρέσπες το πιο σημαντικό. Όσοι μίλησαν έδωσαν συγχρητήρια στην Ελλάδα για τη Συμφωνία και τη χαρακτηρισμένη σημείο σταθερότητας στην περιοχή μας. Η κριτική των δι-

πλωμάτων για τη στάση της Αντιπολίτευσης ήταν καταγιστική.

Δεύτερον, οι Πρέσβεις αποτελούν μια μοναδική επιτυχία των τελευταίων χρόνων για την Ευρώπη, για την εξωτερική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί η συμφωνία αυτή δημιουργεί ένα ανεπανάληπτο διεθνώς πρότυπο, ένα μοντέλο για άλλες, παλιές και δύσκολες συγκρούσεις.

Τα επιχειρήματα είναι γνωστά. Τα είπε αναλυτικά ο κ. Κοτζιάς. Εγώ θα αναφέρω μόνο ένα, που πηγαιίνει στο αξιακό της θεμέλιο. Δεν υπάρχει σχέση φιλίας, δεν υπάρχει σχέση καλής γειτονίας από οικογένεια μέχρι το διεθνές περιβάλλον, χωρίς σεβασμό στην αξιοπρέπεια του άλλου. Είναι αυτός ο σεβασμός που δείχνει αυτή η συμφωνία, που την κάνει τέτοιο πρότυπο για τις διεθνείς σχέσεις σε όλον τον κόσμο.

Ο τρίτος λόγος είναι εξίσου σημαντικός. Ένα «μαύρο» μέτωπο, μια Μαύρη Διεθνής αναδύεται εις την Ευρώπη και απειλεί τις δυο μεγάλες επιτυχίες της, την επίθεση στους εθνικισμούς, την επίθεση στον πόλεμο και την αλλαγή των πολεμικών συγκρούσεων με οικονομικό ανταγωνισμό, ο οποίος θα επιτύχει οικονομική ευημερία που ακολουθείται από αλληλεγγύη.

Σε αυτό το ζοφερό περιβάλλον, που αναγνωρίζουν όλες οι ευρωπαϊκές πολιτικές οικογένειες, πέρα από τη Νέα Δημοκρατία την άκρα Δεξιά, οι Πρέσβεις υψώνουν φραγμό στην Ακροδεξιά, την Ξενοφοβία, τον εθνικισμό. Πηγαιίνουν αντίθετα από αυτό που όλοι έχουν καταδικάσει.

Η Κυβέρνησή μας πρώτη διακήρυξε το 2015 ότι ο νεοφιλελευθερισμός και απέτυχε οικονομικά, σύμφωνα με τις δικές του συνταγές, αλλά και καταστρέφει τις ανθρώπινες ζωές. Σήμερα, αυτή η γνώμη, αυτή η άποψη έχει αρχίσει να γίνεται κυρίαρχη σε μεγάλο μέρος της ευρωπαϊκής πολιτικής τάξης.

Σήμερα πάλι, λοιπόν, στέλνουμε ένα δεύτερο μήνυμα, ότι σε αυτή την εποχή των τεράτων που ζούμε, σε αυτό το μεταίχμιο μεταξύ ενός παλιού κόσμου, που δεν έχει πεθάνει ακόμα και ενός νέου που δεν έχει γεννηθεί, δεν φτάνουν απλώς τα λόγια ή οι καταδίκες. Πρέπει να έχουμε εμπράγματες ενάντια επιθέσεις, να έχουμε πράξεις στον δεξιό εθνολαϊκισμό.

Η Αριστερά σήμερα, είναι η κύρια πατριωτική και ευρωπαϊκή δύναμη στην Ελλάδα. Η Αντιπολίτευση, δυστυχώς, έχει εγκαταλείψει τις ευρωπαϊκές της καταβολές και ενώνεται με τον Όρμπαν, τον Σαλβίνι και τον Κασίδια.

Το δεύτερο που θέλω να πω για τη δημοκρατία έχει σχέση με τη συνταγματική αναθεώρηση. Θα ήθελα να πω απλώς και πολύ γρήγορα ότι αυτά τα οποία εισάγουμε στο Σύνταγμα εμβαθύνουν την Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, ενισχύοντας τον έλεγχο του Κοινοβουλίου επί της κυβέρνησης, αλλά ταυτόχρονα κάνουν και κάτι άλλο: Δίνουν περιεχόμενο στην αρχή της λαϊκής κυριαρχίας, μετατρέποντάς την, από μια συμβολική δήλωση, σε μια υλική πολιτική πραγματικότητα.

Δίνουμε έτσι τη δυνατότητα λαϊκής συμμετοχής, με εθνικά και τοπικά δημοψηφίσματα και με τη λαϊκή νομοθετική πρωτοβουλία. Φέρνουμε, δηλαδή, πάλι τον λαό στην πολιτική μετά από χρόνια απονομιμοποίησης της πολιτικής.

Το τρίτο είναι η ενδυνάμωση του κοινωνικού κράτους. Πέρα από τις συγκεκριμένες πολιτικές που συζητήσαμε στο παρελθόν -και στη συζήτηση του προϋπολογισμού και σήμερα πολλοί τις ανέφεραν- ενδυναμώνουμε με συνταγματικές αλλαγές μια σειρά καθολικών κοινωνικών δικαιωμάτων για την υγεία, την κοινωνική πρόνοια, την εργασία, την κατοχύρωση ενός αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης, επεκτείνουμε τα δικαιώματα για τους συμπολίτες μας, που αντιμετωπίζουν διακρίσεις για το φύλο, τη σεξουαλικότητά τους, την ταυτότητα του φύλου.

Η Αντιπολίτευση απαντά με συνταγματοποίηση του μνημονίου. Μας είπαν, βέβαια, στην Επιτροπή της Συνταγματικής Αναθεώρησης ότι, αν δεν έχουμε ισοσκελισμένο προϋπολογισμό -επειδή θέλουν να εισάγουν το νεοφιλελευθερισμό στο Σύνταγμα- τότε θα κοπούν συντάξεις, θα κοπούν μισθοί.

Για εμάς, τα κοινωνικά δικαιώματα δεν είναι ένα δίχτυ ασφαλείας για τους ατυχείς και πτωχούς συνανθρώπους μας, δεν αποτελούν μια φιλανθρωπία. Το κοινωνικό κράτος για εμάς είναι αυτό που εισάγει την αρχή της κοινωνικής δικαιοσύνης σε μια οικονομία των αγορών. Είναι, δηλαδή, ένας τρόπος, με τον οποίο σιγά-σιγά προσπαθούμε να αρχίσουμε να μεταλλάσσουμε τον

αγριο καπιταλισμό των αγορών προς μια πιο κοινωνική μορφή.

Τελειώνοντας, λοιπόν, θα έλεγα ότι για εμάς η νέα Αριστερά, η Αριστερά του εικοστού πρώτου αιώνα, που έχει αρχίσει να διαφαίνεται μέσα από τις ενέργειες της Κυβέρνησης, αλλά επίσης και μέσα από το πρόγραμμα, από το όραμα, που φαίνεται σε αυτές τις τρεις τελευταίες μεγάλες συζητήσεις, είναι ένας ορίζοντας ισότητας και δημοκρατίας. Σαν έναν ορίζοντα, όσο τον πλησιάζουμε, απομακρύνεται. Κάθε μέτρο που παίρνουμε, το οποίο μειώνει την ανισότητα ή εμβαθύνει τη δημοκρατία, οδηγεί σε ένα επόμενο μέτρο. Έτσι, σιγά-σιγά χτίζουμε αυτό που θα λέγαμε «δημοκρατικό σοσιαλισμό» του εικοστού πρώτου αιώνα.

Αυτή είναι η διαφορά μας. Εμείς έχουμε ένα όραμα, το οποίο θα αλλάξει τη χώρα μας, ένα όραμα, το οποίο θα μπορέσει πραγματικά να βάλει την Ελλάδα πάλι στην καρδιά του δημοκρατικού και σοσιαλιστικού παραδείγματος για την Ευρώπη. Γι' αυτό αγωνιζόμαστε. Έχουμε αυτόν τον ορίζοντα, ο οποίος δεν είναι ούτε μια ουτοπία, που δεν θα γίνει ποτέ ούτε ένας υπαρκτός σοσιαλισμός, του οποίου ξέρουμε τη συνταγή και κάποια στιγμή θα πούμε «να 'τος, ιδε, τον πιάσαμε».

Για μας, δεν θα φτάσει ποτέ η μέρα που θα πούμε «εδώ είμαστε, το πετύχαμε», γιατί κάθε βήμα μας οδηγεί στο επόμενο και μόνο μέσα από αυτή τη λογική θα μπορέσουμε πραγματικά να αλλάξουμε την Ελλάδα, αλλά και να φτιάξουμε το νέο όραμα για τον σοσιαλισμό για όλη την Ευρώπη και τον κόσμο.

Αυτή είναι η νέα Αριστερά, αυτή είναι η Αριστερά του εικοστού πρώτου αιώνα και νομίζω ότι καθετί που έχουμε κάνει τους τελευταίους τρεις μήνες και βέβαια, σήμερα αυτή η συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης, επιβεβαιώνει ότι είμαστε η μόνη πατριωτική ευρωπαϊκή και δημοκρατική δύναμη στην Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Αθανάσιος Θεοχαρόπουλος έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης σε μια Κυβέρνηση και μάλιστα, στο τελευταίο διάστημα της θητείας της, δεν μπορεί παρά να αφορά τη συνολική εικόνα του κυβερνητικού έργου.

Για όσες και όσους ανήκουμε στον προοδευτικό χώρο, το ερώτημα που καλούμαστε να απαντήσουμε σήμερα έχει να κάνει με το αν η παρούσα Κυβέρνηση υλοποιεί πολιτικές με στόχο την πραγματική έξοδο από την οικονομική κρίση, με ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή. Δεν το έχει κάνει. Ο προϋπολογισμός, που πρόσφατα εγκρίθηκε, κατέρριψε το αφήγημα περί καθαρής εξόδου από την κρίση, γι' αυτό και τον καταψήφισαμε.

Η Κυβέρνηση έχει ως μοναδικό, ουσιαστικό, δημοσιονομικό στόχο το κυνήγι υπερβολικών πρωτογενών πλεονασμάτων. Για να πετύχει το θηριώδες πρωτογενές πλεόνασμα, υπερφορολογεί τους πάντες και τα πάντα, περικόπτει τις δαπάνες του κοινωνικού κράτους και τις δημόσιες επενδύσεις, παρακρατεί ληξипρόθεσμες οφειλές του δημοσίου και επιστροφές φόρου. Είναι μια οικονομική πολιτική, που δεν βγάζει τη χώρα από την κρίση.

Το πρωτογενές πλεόνασμα είναι περίπου 7 δις. ευρώ και στη συνέχεια δίνονται πίσω με επιδόματα 700 εκατ. ευρώ. Δεν αποτελεί αυτό μια προοδευτική πολιτική. Πρόκειται για μια λάθος στρατηγική για την αντιμετώπιση των κοινωνικών προβλημάτων, γιατί δεν καταφέρει τίποτα άλλο από το να ανακυκλώνει τη φτώχεια. Αποστράγγιση φορολογική. Υποαμειβόμενη και ευέλικτη εργασία. Παρουσιάζονται στοιχεία για τη μείωση της ανεργίας. Τα βλέπουμε συχνά σε ποσοστά. Όλες οι διεθνείς έρευνες δείχνουν ουσιαστικά ότι έχουμε αύξηση και των υποαμειβόμενων μορφών εργασίας και των ευέλικτων μορφών εργασίας και μισθούς 200 και 300 ευρώ. Αυτή δεν είναι μια πολιτική, η οποία μπορεί να βγάλει τη χώρα από την κρίση.

Βέβαια, υπάρχει απουσία αναπτυξιακής προοπτικής. Όλα αυτά συνθέτουν σήμερα την εικόνα της ελληνικής οικονομίας. Γι' αυτό δεν δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτή την πολιτική. Το ίδιο, εξάλλου, πράξαμε και τον Ιούνιο του 2018 στην πρόταση δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης.

Αυτή η Κυβέρνηση έχει εξαντλήσει το διαπραγματευτικό της κεφάλαιο. Γι' αυτό χρειάζεται μια νέα Κυβέρνηση προοδευτική

για να διαπραγματευτεί αποτελεσματικά τους στόχους αυτούς. Για να μειωθεί το πρωτογενές πλεόνασμα, από 3,5% σε 2% για τα επόμενα χρόνια. Ακούω τον Υπουργό Οικονομικών ως μια κεντρική στρατηγική να αναλύει ότι αυτό το πρωτογενές πλεόνασμα χρησιμοποιείται για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους, γι' αυτό το χρειαζόμαστε το 3,5%. Είναι μια λάθος στρατηγική.

Επιτέλους χρειάζεται αποτελεσματική διαπραγμάτευση με τους εταίρους. Το δημόσιο χρέος πρέπει να γίνει βιώσιμο, αλλά με άλλους τρόπους και βεβαίως, με πλεονάσματα. Εμείς δεν είμαστε απέναντι στα πλεονάσματα. Δεν θέλουμε ελλειμματικούς προϋπολογισμούς, αλλά βιώσιμα πρωτογενή πλεονάσματα και όχι αυτά τα θηριώδη σημερινά. Μαζί βέβαια, μ' ένα σχέδιο ανασυγκρότησης της χώρας, με προοδευτική φορολογική μεταρρύθμιση και επιτέλους σταθερό φορολογικό σύστημα.

Γι' αυτό λέμε ότι απαιτείται μια νέα προοδευτική πολιτική με σταθερό ευρωπαϊκό προσανατολισμό σε όλα τα θέματα. Γι' αυτό υποστηρίζω τις θέσεις της Ευρωπαϊκής Σοσιαλδημοκρατίας, με στόχο ένα υψηλό βιοτικό επίπεδο, με κοινωνική συνοχή και δικαιοσύνη και σύγχρονες υπηρεσίες κοινωνικής πολιτικής στην υγεία και την παιδεία και τονόχι κρατισμό με επιδοματικές πολιτικές αναπαραγωγής της φτώχειας. Στον τομέα της υγείας και της παιδείας πρέπει να δοθούν οι πόροι στοχευμένα, όχι με επιδόματα που ανακυκλώνουν τη φτώχεια. Ο τομέας της παιδείας είναι ένας άλλος τομέας, στον οποίο δεν έχουμε καμμία εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση. Έχουμε μια προγραμματισμένη συζήτηση αυτή την εβδομάδα στη Βουλή. Πραγματικά, μου φαίνεται αδιανόητο ότι έρχεται νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, με το οποίο ιδρύονται ξανά δεκάδες τμήματα σε όλη τη χώρα, σε κάθε πόλη, σε κάθε χωριό, χωρίς κανένα σχέδιο, με μια άναρχη ανάπτυξη, η οποία δεν είναι αυτό που χρειάζεται η παιδεία της σύγχρονης εποχής μας. Δεν είναι δυνατόν. Οι ίδιες παθολογίες ανακυκλώνονται και το μόνο που καταργείται είναι ο γραπτός διαγωνισμός για τον ΑΣΕΠ, ενώ θα μπορούσαν να υπάρχουν συνδυαστικά όλα αυτά. Ακόμα και τα πετυχημένα μοντέλα συνδυαστικά αλλάζουν.

Όσον αφορά τα κρίσιμα ζητήματα εξωτερικής πολιτικής, όπως το Μακεδονικό, αλλά και το Κυπριακό, θα έπρεπε να αντιμετωπίζονται απ' όλους με υπευθυνότητα και μετριοπάθεια, με γνώμονα τα εθνικά συμφέροντα και σε καμμία περίπτωση δεν μπορούν να γίνονται αντικείμενο εργαλειακής διαχείρισης.

Αλλά, ειδικά για τη Συμφωνία των Πρεσπών, αγαπητοί συνάδελφοι, θα έχουμε τον χρόνο να αναπτύξουμε τις θέσεις μας στη Βουλή όταν γίνει η σχετική συζήτηση.

Αυτό που θέλω να τονίσω σήμερα -και το είδαμε μόλις πριν από λίγο- είναι ότι η όξυνση του πολιτικού κλίματος υπονομεύει την προοπτική της χώρας. Τεχνητή πόλωση, διχασμός, άγονες συγκρούσεις -πριν από λίγο είδαμε μία μεταξύ του κ. Γεωργιάδη και του κ. Πολάκη- δημιουργούν ένα εκρηκτικό μείγμα. Κυβέρνηση και Αξιωματική Αντιπολίτευση έχουν την ευθύνη γι' αυτό το πολωτικό και διχαστικό κλίμα. Μέχρι και τις οικογένειες εμπλέκουν στα επιχειρήματα που χρησιμοποιούν. Αν συνεχιστεί αυτή η κατάσταση, δεν νομίζω ότι μπορούμε να βγούμε από την κρίση ούτε τον επόμενο χρόνο ούτε τα επόμενα πολλά χρόνια.

Σήμερα ο Καμμένος έφυγε, αλλά το ζήτημα είναι η αλλαγή των πολιτικών. Το θέμα είναι να αλλάξουν οι ασκούμενες πολιτικές. Για να αλλάξουν αυτές, χρειάζεται μια νέα προοδευτική κυβέρνηση, που θα προκύψει μετά από εκλογές. Η έξοδος από την κρίση απαιτεί πέρα και πάνω απ' όλα τη συνειδητοποίηση της ευθύνης και των δυσκολιών για τη χάραξη ενός σχεδίου υπέρβασης της κρίσης. Απαιτεί αλλαγή πολιτικών και γενναίες προοδευτικές τομές παντού.

Γι' αυτό χρειάζεται, εδώ και τώρα, αλλαγή του κλίματος, γιατί η χώρα μας πραγματικά έχει τις δυνάμεις να προχωρήσει μπροστά σε όλα τα επίπεδα.

Σχετικά με τον αγροτικό τομέα, καθώς βρίσκεται στην Αίθουσα ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης, είχαμε μια συζήτηση τις προηγούμενες μέρες στη Βουλή. Όμως, δεν γίνεται τίποτα έτσι όπως προχωράμε σήμερα στον αγροτικό τομέα, για τον οποίο επίσης, δεν δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Διότι όλα αυτά τα χρόνια δεν έχουν αξιοποιηθεί τα 19 δισεκατομμύρια ευρώ, που είχαμε πάρει το 2012-2013 γι' αυτήν την επταετία,

συγκεκριμένα ευρωπαϊκά χρήματα και πόροι που να έχουν πάει στους νέους αγρότες, στις επενδύσεις, να έχει αλλάξει το παραγωγικό μοντέλο εκεί που είχαμε χρήματα αυτά τα χρόνια. Δεν σας μιλάω για άλλους τομείς πολιτικής, που δεν είχαμε. Δεκαεννιά δισεκατομμύρια ευρώ είχαμε στον αγροτικό τομέα, ενώ σε άλλους τομείς δεν είχαμε. Τι έγινε στον αγροτικό τομέα; Βλέπουν οι αγρότες κάποια αλλαγή; Δεν τη βλέπουν, δεν την είδαν.

Γι' αυτό λέω ότι χρειάζεται να αναληφθούν πρωτοβουλίες και να υπάρξουν γενναίες παρεμβάσεις και ρηξικέλευθες τομές από τις υγιείς δυνάμεις του τόπου σε όλα τα επίπεδα. Γι' αυτό χρειάζεται συνεννόηση των δημοκρατικών πολιτικών δυνάμεων πάνω σ' ένα προοδευτικό πρόγραμμα τομών και αλλαγών, που θα βγάλουν οριστικά τη χώρα μας από την κρίση και θα την καταστήσουν ένα κανονικό ευρωπαϊκό κοινωνικό κράτος δικαίου. Εδώ και τώρα χρειάζεται αλλαγή πολιτικής, ένα νέο προοδευτικό πρόγραμμα ανασυγκρότησης της χώρας, με μια ισχυρή Κεντροαριστερά και μια ισχυρή προοδευτική παράταξη που θα το υλοποιήσει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο.

Ο συνάδελφος κ. Δημήτριος Δημητριάδης έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη σημερινή διαδικασία προσερχόμαστε για την ψήφο εμπιστοσύνης, με αφορμή ένα γεγονός. Το κυριότερο γεγονός, όμως, είναι η ανάγκη να υπηρετηθεί η δημοκρατία και η διαφάνεια μιας προγραμματικής διακυβέρνησης μέχρι την ολοκλήρωση της περιόδου, για την οποία έχουμε λάβει την εντολή από τον Σεπτέμβριο του 2015, ένα πολιτικό πρόγραμμα, που εκτελείται και έχει κατατεθεί τον Σεπτέμβριο του 2015. Το θέμα είναι αν θα συνεχίσει να εκτελείται αυτό το πρόγραμμα ή αν θα σταματήσει.

Το πρόγραμμα του 2015, το οποίο καταθέσαμε -έχει σημασία να αναφέρω μερικά πράγματα- αφορούσε κατ' αρχήν την προσπάθεια, που λέγαμε τότε, για την επιτυχή έξοδο της χώρας από τα μνημόνια με όλη την κοινωνία όρθια και χωρίς όρους και προϋποθέσεις, κάτι το οποίο, όπως όλοι ξέρουμε, έχει επιτευχθεί.

Το επόμενο ήταν η παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας με δίκαιη ανάπτυξη, ισόρροπη ανάπτυξη, περιφερειακή ανάπτυξη, με προστασία του δημόσιου πλούτου, του δημόσιου χώρου και αναπροσαρμογή του παραγωγικού μοντέλου με μια στροφή στην οικονομία της γνώσης. Μετά είχαμε την ανασυγκρότηση του κράτους με διόρθωση των αδικιών για περισσότερη λειτουργικότητα υπέρ του πολίτη και αποτελεσματικότητα στη διαχείριση των δημοσίων πραγμάτων, στη διατήρηση και διεύρυνση των εργατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, στη στήριξη και την εμπέδωση του κοινωνικού κράτους, δηλαδή υγεία, κοινωνική πρόνοια και παιδεία και στη γεωπολιτική αναβάθμιση της χώρας και δι' αυτής της αναβάθμισης την αναπτυξιακή της προοπτική.

Για το τι πετύχαμε και αν πετύχαμε αυτά τα τρία χρόνια, μιλούν οι αριθμοί, οι ίδιοι οι εταίροι και βεβαίως, τα παραδείγματα. Ένας σημαντικός αριθμός είναι η ανεργία, η οποία αυτά τα τρία χρόνια έχει πέσει σχεδόν κατά δέκα μονάδες. Βρήκαν εργασία περίπου τριακόσιες σαράντα χιλιάδες νέοι εργαζόμενοι. Έχει αυξηθεί το ΑΕΠ σημαντικά. Κοντεύει τα 10 δισεκατομμύρια. Το κυριότερο, όμως, είναι ότι σταμάτησε ο φαύλος κύκλος της καθοδικότητας και της κατακόρυφης πτώσης του ΑΕΠ. Έχει ρυθμιστεί το χρέος και αυτό είναι σημαντικό. Έχει ρυθμιστεί κατ' αρχήν, για τα επόμενα τέσσερα χρόνια μέσα από το μεσοπρόθεσμο και έχουμε ήδη ένα «μαξιλάρι» 30 δισεκατομμυρίων ευρώ, συν τη δυνατότητα πρόσβασης στις αγορές συν τα εμπεδωμένα πλέον και όχι στα χαρτιά πλεονάσματα, τα οποία μας δίνουν τη δυνατότητα να συμπεριφερθούμε ανάλογα τα επόμενα χρόνια. Μας δίνει, δηλαδή, δυνατότητες, αλλά και επιλογές και βεβαίως, πέραν του 2022, τη δεκαετή ρύθμιση του χρέους, όπου δεν θα πληρώνουμε τοκοχρεολύσια για την επόμενη δεκαετία, με λίγα λόγια μέχρι το 2032.

Έχουμε κάτι, το οποίο εγώ θεωρώ και το θεωρούμε όλοι μας, σημαντικό επίτευγμα αυτής της Κυβέρνησης μέσα σε περιόδους

πραγματικά δύσκολης δημοσιονομικής προσαρμογής. Είναι η δυνατότητα δυόμισι εκατομμυρίων ανασφάλιστων πολιτών να συμμετέχουν στο Δημόσιο Σύστημα Υγείας, χωρίς καμμία, μα καμμία προϋπόθεση. Έχουμε στηριχτεί την πρώτη κατοικία με επιδότηση ενοικίου, έχουμε ρυθμίσει τα κόκκινα δάνεια μέσω του εξωδικαστικού μηχανισμού, έχουμε επιτύχει σημαντικές ευνοϊκές αλλαγές για τη ρύθμιση μέσω των τραπεζών στα κόκκινα δάνεια. Βέβαια, τα κόκκινα δάνεια παραμένουν ένας τομέας που χρήζει περισσότερης επιθετικής πρωτοβουλίας.

Ταυτόχρονα, αυτήν την περίοδο που συζητάμε απαιτείται και η διαμόρφωση του προγραμματικού πλαισίου της νέας διακυβέρνησης, μετά τα μνημόνια και αυτή ακριβώς η περίοδος είναι η περίοδος όπου πρέπει να εκκολαφθούν και να εμπεδωθούν οι νέες δυνατότητες της νέας εποχής, άρα και οι νέες πολιτικές συμμαχίες, οι οποίες πρέπει να είναι σε μια προοδευτική, δημοκρατική και δίκαιη κατεύθυνση.

Στη νέα εποχή, που χαρακτηρίζεται από το τέλος των μνημονίων και το τέλος του καθοδικού κύκλου της οικονομίας, ήδη με τον προϋπολογισμό του 2019 έχουμε για πρώτη φορά έναν επεκτατικό προϋπολογισμό τουλάχιστον κατά 1 δισεκατομμύριο. Επομένως, έχουμε εμπεδώσει τη μείωση της φορολογίας για το 2019, τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών σε εκατοντάδες χιλιάδες ασφαλισμένους και τη μείωση του ΕΝΦΙΑ σημαντικά. Έχουμε μια νέα στεγαστική πολιτική, η οποία έρχεται σε αντικατάσταση του νόμου Κατσέλη και αυτή θα αφορά την επιδότηση ενοικίου ειδικά για την πρώτη κατοικία.

Έχουμε τις προσλήψεις στο δημόσιο «έναν προς έναν» και έτσι περνάμε σε δέκα χιλιάδες μόνιμους εργαζόμενους του δημοσίου στην παιδεία, και θα ακολουθήσουν και μία σειρά άλλοι τομείς. Το κομμάτι που μας ενδιαφέρει και πραγματικά μας διάνοιξε τις αναπτυξιακές δυνατότητες, είναι η ίδια η πολιτική ισχύς και η θέση της χώρας.

Το αναπτυξιακό μοντέλο της τελευταίας δεκαετίας στηρίχτηκε σε ένα πελατειακό κράτος, κυρίως σε επιλογές ξένων, σε συνδυασμό με κάποιες δικές μας ελίτ με ξεπερασμένα και μη βιώσιμα παραγωγικά μοντέλα. Στηρίχτηκε σε ένα κυρίως περικλειστό κράτος, με συγκεκριμένους λίγους συμμάχους και βοηθούς και άρα, ήμασταν πάντοτε ελεγχόμενοι. Η κυρίαρχη οικονομική πολιτική τάξη, που διαμορφώθηκε στη χώρα μας, ήταν επομένως εθισμένη και βολεμένη σε αυτό το στρεβλό, ελλιπές και θνησιγενές οικονομικό περιβάλλον και αυτή ακριβώς η διαδικασία οδήγησε τη χώρα μας στην καταστροφή.

Με λίγα λόγια, το αναπτυξιακό μοντέλο έφθινε, παράλληλα και σε συνάρτηση και με την εξάρτηση, αλλά και με τον γεωστρατηγικό μας ενδοβιβισμό. Εμείς και αυτό το μοντέλο το αλλάξαμε, προσδίδοντας μέσω των γεωπολιτικών μας πλεονεκτημάτων, ωφέλεια και υπεραξία στη χώρα, μέσα από πολιτικές πολυδιάστατες, βάσει του Διεθνούς Δικαίου ως πυλώνας ειρήνης και σταθερότητας σε μία ασταθή περιοχή.

Η Μακεδονία, λοιπόν, και η Θράκη, η Βόρεια Ελλάδα δηλαδή, παρέμειναν μέχρι πρόσφατα, απλώς περιφέρεια ενός εθνικού κέντρου. Με βάση αυτό το μοντέλο, η Μακεδονία και η Θράκη θα μπορούσε να είναι πρωταγωνίστρια της ευρύτερης βαλκανικής ενδοχώρας, ακριβώς η βαλκανική είναι ενδοχώρα αυτών των περιοχών, θα μπορούσε να είναι η ατμομηχανή μιας νέας ανάπτυξης στη βαλκανική, θα μπορούσε να γίνει και θα γίνει τελικά μία κρίσιμη παράμετρος για μία βιώσιμη οικονομία σε εθνικό επίπεδο.

Οι αγωγοί, TAP, EastMed, IGB, οι υδρογονάνθρακες, οι επενδύσεις στις μεταφορές εγκαθιστούν μία νέα, μία διαφορετική χώρα, που σε συνδυασμό με τις διεθνείς σχέσεις, τις αναβαθμισμένες στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο, βαλκανική συν τις μεγάλες νέες δυνάμεις, Ρωσία, Κίνα μιας χώρας που ήδη είναι στο NATO και την Ευρωπαϊκή Ένωση διανοίγουν τεράστιες προοπτικές ανάπτυξης, με βάση αυτό το ενεργητικό και επεκτατικό σχέδιο, το οποίο εμείς επεξεργαζόμαστε -δουλεύουμε και εργαζόμαστε- τα τελευταία τριετήσια χρόνια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε αυτό το πλαίσιο, λοιπόν, εντάσσεται η συμφωνία επίλυσης μιας διαφοράς, στα πλαίσια πάντοτε του ΟΗΕ. Και μιλάω για τη Συμφωνία των Πρεσπών. Μία συμφωνία, που κάνει δύο κυρίως

πράγματα, τα οποία δεν έχω ακούσει να τα λέμε συχνά: Πρώτον, αλλάζει το συνταγματικό όνομα της FYROM. Δεύτερον, καταργεί όλα εκείνα τα άρθρα του Συντάγματος, που παράγουν αλυτρωτισμό, σε βάρος της χώρας μας κυρίως, αλλά και επομένως εγκαθιστούν την ειρήνη. Επίσης, λύνονται ζητήματα, που αφορούν την ιστορικότητα της ελληνικής Μακεδονίας και το ζήτημα της γλώσσας τους, η οποία ορίζεται ως γλώσσα νοτιοσλαβική.

Αυτή, λοιπόν, η ειρηνική προοπτική των Βαλκανίων, με δημοκρατία και κράτος δικαίου, αυτή η ευρωπαϊκή προοπτική δηλαδή, ευνοεί ιδιαίτερα τη χώρα μας και πρωτίστως ευνοεί τη Βόρεια Ελλάδα, διότι διανοίγονται τεράστιες προοπτικές οικονομικής ανάπτυξης και εγκαθιστά πλέον τη βόρεια Ελλάδα σε ένα ευρύτερο επίκεντρο βαλκανικής, από εκεί που ήταν μια περιορισμένη περιφέρεια της χώρας μας. Αυτό ακριβώς είναι πατριωτισμός. Η αγάπη για τη χώρα μας, για την ανάπτυξη και το μέλλον της, με σεβασμό στην πατρίδα των άλλων.

Υπάρχουν ακόμα τρεις εκκρεμότητες, τις οποίες αυτή η διακυβέρνηση θέλει να συνεχίσει. Αυτές είναι η συνταγματική αναθεώρηση, κυρίως ο νόμος περί ευθύνης υπουργών, αλλά και εγκαθίδρυση της απλής αναλογικής σε όλα τα επίπεδα δημόσιας ζωής, η διευθέτηση των σχέσεων κράτους-εκκλησίας, σημαντική θεσμική παρέμβαση, και η καταπολέμηση της διαφθοράς.

Αυτά τα πράγματα και αυτό το πολιτικό σχέδιο είναι μια στέρεα πολιτική βάση για τη νέα πολιτική περίοδο, που διανοίγεται μπροστά μας. Είναι αυτή που θα ελευθερώσει το μέλλον. Και σε αυτήν τη νέα εποχή η Αριστερά έχει και θα έχει πρωταγωνιστικό ρόλο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Σταϊκούρας

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Τσίπρας ανέβασε και πάλι τις τελευταίες ημέρες θεατρική παράσταση με τίτλο «Όλα για την παρμονή στην εξουσία». Ο Πρωθυπουργός έγραψε εδώ και καιρό, με επαγγελματική επιμέλεια, πράγματι, το σενάριο και σκηνοθέτησε την παράσταση. Πρωταγωνιστής ο ίδιος.

Σε δεύτερο ρόλο ο κ. Καμμένος και διάσπαρτοι κομπάρσοι, με καθορισμένους ρόλους, που λένε και πράττουν διάφορα, θολώνοντας έτσι την πολιτική ατμόσφαιρα, μειώνοντας την αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος, κλονίζοντας την εμπιστοσύνη των πολιτών σε θεσμούς και στη δημοκρατία και επιβαρύνοντας την οικονομία και τις προοπτικές της. Μέσα σε αυτό το πολιτικό αλαλούμι οι εμπλεκόμενοι επιχειρούν να βρουν μια ισορροπία, από την οποία όλοι κάτι θα πάρουν, μεγαλύτερο ή μικρότερο, αδιαφορώντας για το γεγονός πως ό,τι πάρουν αθροιστικά σε αυτό το παίγνιο, θα το χάσει όμως μακροχρόνως η Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός, που σε άλλους τα δίνει όλα, από άλλους τα ζητά όλα. Από τους Βουλευτές ζήτησε σήμερα ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνησή του.

Κύριε Πρωθυπουργέ, δεν σας δίνω ψήφο εμπιστοσύνης. Δεν σας δίνω ψήφο εμπιστοσύνης, γιατί δεν προσφέρετε θετικό έργο στην πορεία της χώρας, ούτε σε εθνικό ούτε σε οικονομικό ούτε σε κοινωνικό ούτε σε πολιτικό επίπεδο.

Κύριε Πρωθυπουργέ, δεν σας εμπιστεύομαι, διότι επί τέσσερα χρόνια δεν προωθούσατε τον αναγκαίο εθνικό διάλογο, τουλάχιστον για τα μεγάλα, για τα στρατηγικής σημασίας θέματα της χώρας. Δεν σφυρηλατήσατε την εθνική ομοψυχία πάνω σε μια καλά επεξεργασμένη εθνική στρατηγική. Κινείστε τυχοδιωκτικά και αλαζονικά, με οδηγό το πώς θα προκαλέσετε ζημία στους πολιτικούς σας αντιπάλους και όχι πώς θα ωφελησετε τη χώρα.

Κύριε Πρωθυπουργέ, δεν σας εμπιστεύομαι, διότι επί τέσσερα χρόνια η κοινωνία απαισιόδοξη, εξουθενωμένη, ανασφαλής παρακολουθεί έναν κυβερνητικό θίασο, χωρίς ηθικές αρχές, χωρίς ιδεολογικές συντεταγμένες, με πλεόνασμα πολιτικού αμοραλισμού, να παραμένει γαντζωμένος στην εξουσία, έχοντας αποτύχει σε όλα τα πεδία της δημόσιας σφαίρας.

Κύριε Πρωθυπουργέ, δεν σας εμπιστεύομαι, διότι πρόθυμα προχωράτε σε εθνικά επιζήμιες συμφωνίες, που καμμία άλλη Κυβέρνηση δεν αποδέχθηκε στο παρελθόν.

Κύριε Πρωθυπουργέ, δεν σας εμπιστεύομαι, διότι με ευθύνη της Κυβέρνησης σας, το διαχρονικά προβληματικό κράτος οπισθοδρομεί, η ποιότητα της δημοκρατίας υποβαθμίζεται, το κράτος δικαίου υπονομεύεται, η διάκριση των εξουσιών απειλείται. Η Κυβέρνηση του κ. Τσίπρα κάθε μέρα βουλιάζει στην ανυποληψία και την αδιαφάνεια καθ' ομολογία και στελεχών της. Στο πεδίο της προστασίας του πολίτη υφίσταται γενικευμένη ανασφάλεια και φόβος. Στην εκπαίδευση κυριαρχεί η κοντόφθαλμη σκοπιμότητα και η ανομία στους χώρους των πανεπιστημίων. Στη διαχείριση του προσφυγικού-μεταναστευτικού προβλήματος βρίσκουν έκφραση οι ιδεοληψίες και η ανικανότητα.

Κύριε Πρωθυπουργέ, δεν σας εμπιστεύομαι, διότι, ενώ παραλάβετε την οικονομία μεταξύ ισογείου και πρώτου ορόφου, την κατεβάσατε με αυταπάτες και ιδεοληψίες τα δύο πρώτα χρόνια στο υπόγειο, για να επιχειρείτε τα επόμενα δύο χρόνια να τη φέρετε και πάλι τουλάχιστον στην επιφάνεια και κομπορρημονείτε κιόλας γι' αυτό, ενώ με ανευθυνότητα, όχι μόνο φορτώσατε με πολλά δισεκατομμύρια ευρώ τις πλάτες των Ελλήνων πολιτών, αλλά ναρκοθετείτε κιόλας τη μελλοντική πορεία της οικονομίας.

Κλειδώσατε την πατρίδα για πολλά χρόνια στην αυστηρή μνημονιακή γραμμή, στην επίτευξη υψηλών δημοσιονομικών στόχων και σε καθεστώς ενισχυμένης εποπτείας, αντιθέτως από ότι είπε συνάδελφός του ΣΥΡΙΖΑ, με όρους και προϋποθέσεις, ακόμα και για το χρέος. Σέρνετε την οικονομία σε κατάσταση παραλυτικής στασιμότητας με την υπερφορολόγηση νοικοκυριών και επιχειρήσεων, χωρίς αναπτυξιακή δυναμική.

Διατηρείτε τη χώρα εκτός αγορών, χωρίς εξασφαλισμένη τη σταθερή, τη συνεχή, την ασφαλή πρόσβαση σε αυτές. Η κανονικότητα της χώρας δεν έχει επιστρέψει. Το διαθέσιμο εισόδημα των πολιτών συρρικνώνεται. Η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας υποχωρεί. Οι επενδύσεις καταρρέουν. Επιχειρήσεις μεταναστεύουν. Νέοι επιστήμονες ξενιτεύονται. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων υποεκτελείται. Οι ευέλικτες μορφές εργασίας κυριαρχούν. Η μακροχρόνια ανεργία επικρατεί. Η ρευστότητα δημοσίων φορέων επιδεινώνεται. Η πιστωτική συρρίκνωση συνεχίζεται. Το ιδιωτικό χρέος, οι οφειλές δηλαδή των πολιτών σε εφορία και ασφαλιστικά ταμεία, διογκώνεται. Οι οφειλές του δημοσίου δεν εκκαθαρίζονται. Κεφαλαιακοί περιορισμοί εξακολουθούν να υφίστανται. Το Χρηματιστήριο έχει συσσωρεύσει τεράστιες απώλειες.

Συμπερασματικά, η Κυβέρνηση του κ. Τσίπρα αναλώνει απλώς αυτάρεσκα εθνικό χρόνο, κεφάλαιο και πόρους, εμπαιζοντας με προκλητικό τρόπο και με απόλυτο καιροσκοπισμό την κοινωνία.

Κύριε Πρωθυπουργέ, για τους παραπάνω λόγους και όχι μόνο, δεν σας δίνω ψήφο εμπιστοσύνης. Άλλωστε, όπως και ο ίδιος έχετε υποστηρίξει, την ψήφο εμπιστοσύνης τη δίνει ο λαός και τη δίνει ανοιχτά και καθαρά, μέσα από την εκλογική διαδικασία, μέσα από τη λαϊκή ετυμολογία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε κάθε εκδοχή, η αυλαία για την Κυβέρνηση πέφτει. Η χώρα έχει ανάγκη από μία άλλη, σοβαρή, στιβαρή, υπεύθυνη, σταθερή και με εθνικό και ευρωπαϊκό σχέδιο κυβέρνηση. Έχει ανάγκη μια πατριωτική φιλελεύθερη και κοινωνική κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η οποία, όπως πάντα, διαχρονικά στα δύσκολα, θα κληθεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες της χώρας και στις προκλήσεις των καιρών. Και θα το πράξει, για ακόμη μία φορά, με αίσθημα ευθύνης για την πορεία της πατρίδας μας, με εθνική αξιοπρέπεια, αξιοπιστία και αυτοπεποίθηση, έναντι των εταίρων, με διαφύλαξη της ασφάλειας, της ελευθερίας και της δημοκρατίας, με προώθηση της κοινωνικής αλληλεγγύης, της δικαιοσύνης, της αξιοκρατίας.

Είναι ώρα να ανοίξουμε την πόρτα του μέλλοντος και να το πράξουμε με υπευθυνότητα, αξιοπιστία, μετριοπάθεια, σεμνότητα και αποτελεσματικότητα. Όλοι μαζί οφείλουμε να συγκροτήσουμε σε σύγχρονες βάσεις την πατρίδα μας και να διασφαλίσουμε την ισχυρή πορεία της.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κλείνουμε τη σημερινή συνεδρίαση με τον κ. Δημήτριο Καμμένο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Γιατί, κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνουμε με τον κ. Καμμένο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Γιατί έχουμε συνεννοηθεί ότι θα κλείσουμε τη συνεδρίαση στις δώδεκα το βράδυ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Προηγείται η κ. Μανωλάκου, την οποία αντικαθιστώ εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Η κ. Μανωλάκου είναι εγγεγραμμένη να μιλήσει μετά από έξι συναδέλφους. Ακολουθεί ο κ. Μπαλάφας, ο κ. Γερμενής, ο κ. Φίλης, η κ. Μπακογιάννη και μετά η κ. Μανωλάκου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Υπάρχει αντικατάσταση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Δεν έχουμε κανένα χαρτί αντικατάστασης, κύριε συνάδελφε. Έχουμε συνεννοηθεί ότι θα κλείσουμε στις δώδεκα το βράδυ και έχουμε ειδοποιήσει τους επόμενους ομιλητές να έρθουν αύριο το πρωί.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Μα, κύριε Πρόεδρε, ο κ. Καμμένος είναι μετά από την κ. Μανωλάκου, την οποία αντικαθιστώ εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ο κ. Καμμένος μας παρακάλεσε να λάβει τον λόγο σήμερα, επειδή αύριο το πρωί έχει μία δουλειά. Δεν έχει σχέση, όμως, με την κ. Μανωλάκου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να παραχωρήσω τη θέση μου στον κ. Μωραΐτη και να μιλήσω στη συνέχεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Εντάξει, κύριε Μωραΐτη.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό που ζούμε αυτές τις μέρες είναι μία φαρσοκωμωδία ανάμεσα στους συγκυβερνήτες μέχρι χτες, σε μια Κυβέρνηση, που σε αγαστή συνεργασία, τέσσερα χρόνια τώρα, τσάκισε τον λαό, πήρε πίσω κατακτήσεις, αφαίρεσε δικαιώματα, φόρτωσε πάνω στα δύο μνημόνια του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας ένα τρίτο βάρβαρο μνημόνιο.

Και φτάσαμε σήμερα να υπάρχουν εκατοντάδες εφαρμοστικοί νόμοι, να είναι εδώ και να μείνουν για πολλά χρόνια, για να δημιουργούνται ματωμένα πλεονάσματα από το ξεριζώμα του λαού, για να τσακίζουν τη ζωή των εργατικών λαϊκών οικογενειών, υπερτετώντας την κερδοφορία του κεφαλαίου και των μονοπωλιακών ομίλων.

Να γιατί λέμε ότι οι διεργασίες στο αστικό πολιτικό σύστημα δεν έχουν καμμία σχέση, είναι μακριά από τις πραγματικές ανάγκες της αγωνίας του λαού. Πρέπει να είναι καθαρό στους εργαζόμενους, στα πλατιά λαϊκά στρώματα των πόλεων και της υπαίθρου ότι η όποια ανασύνθεση, η όποια μορφή θα έχει η Κυβέρνηση μετά τις διεργασίες, θα συνεχίσει με αμείωτη ένταση την ίδια αντιλαϊκή πολιτική, προσηλωμένη στις ανάγκες του κεφαλαίου.

Με τη Συμφωνία των Πρεσπών περιπλέκετε τη χώρα, τον λαό, όλο και πιο βαθιά στα αμερικανονατοϊκά σχέδια στην περιοχή, με το ψευδεπίγραφο αφήγημα της στρατηγικής αναβάθμισης της χώρας, του λαού. Όχι, αυτή η αναβάθμιση θα είναι για την ελληνική αστική τάξη, που θα πέσει μαζί με τις άλλες ύαινες, τις άλλες αστικές τάξεις της περιοχής, τους Αμερικάνους, τους Ευρωπαίους, να κατασπαράξουν τον πλούτο, τον ιδρώτα των λαών της περιοχής.

Ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης, για να συνεχίσετε τη βάρβαρη αντιλαϊκή πολιτική στους χώρους δουλειάς, με εργασιακές σχέσεις ζούγκλας, χωρίς μέτρα υγιεινής και ασφάλειας, φθινό εργατικό δυναμικό στο βωμό της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων. Ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης, για να συνεχίσετε την ίδια αντιλαϊκή πολιτική στην υγεία, που καθημερινά μετατρέπεται σε εμπόρευμα, στο φάρμακο, στην πρόνοια, στην κοινωνική ασφάλιση, στην παιδεία. Όλα αυτά τα θεωρείτε κόστος. Ανοίγετε διάπλατα τον δρόμο στην ιδιωτική πρωτοβουλία.

Ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης, για να συνεχίσετε την ολομέτωπη επίθεση στη φτωχή και μεσαία αγροτιά, υλοποιώντας τις κατευθύνσεις της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, υπερτετώντας τις μεγάλες καπιταλιστικές εκμεταλλεύσεις στον χώρο της αγροτικής και κτηνοτροφικής παραγωγής.

Με την πολιτική σας όλα αυτά τα χρόνια στον χώρο της αγροτικής οικονομίας εφαρμόζετε με ευλάβεια τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παίρνοντας τη σκυτάλη από τους προηγούμενους και συνεχίζετε αυτή την πολιτική με πιο γρήγορους ρυθμούς, εκτοξεύοντας το κόστος παραγωγής, με πανάκριβα μέσα και εφόδια, μηχανήματα, πανάκριβο ρεύμα, πετρέλαιο, φοροληστεία, χαράτσι στον ΕΝΦΙΑ, στον ΕΛΓΑ, ασφαλιστικές εισφορές.

Αυτή η πολιτική δεν αφήνει κανένα περιθώριο επιβίωσης σε φτωχούς αγρότες και κτηνοτρόφους. Από τη μία μεριά είναι οι χαμηλές ανοιχτές τιμές και σε πολλές περιπτώσεις η απληρωσιά, με αποτέλεσμα να αναγκάζονται οι φτωχοί παραγωγοί να συμπίεζουν τις τιμές στα προϊόντα τους, για να σταθούν απέναντι στα προϊόντα των καπιταλιστικών αγροτικών εκμεταλλεύσεων. Αυτό τους οδηγεί να είναι χαμένοι από χέρι, να εκποπίζονται βίαια, να οδηγούνται σε ξεκλήρισμα.

Για να περάσει αυτή η πολιτική σας, κρύβετε τους ταξικούς αντίπαλους του φτωχομεσαίου αγροκτηνοτρόφου, που είναι οι βιομήχανοι, οι μεγαλέμποροι και βάζετε στο ίδιο τσουβάλι τους φτωχομεσαίους κτηνοτρόφους με τα μονοπώλια μεταποίησης, συσκευασίας και διανομής αγροτικών προϊόντων. Πουλάτε τα παραμύθια των κεφαλαιοκρατών και δημιουργείτε αυταπάτες ότι με τις διεπαγγελματικές και τη συμβολαϊκή γεωργία δήθεν θα εξασφαλίσουν άμεση πληρωμή του μόχθου του μικρομεσαίου παραγωγού.

Τα αποτελέσματα τα ζουν στο πετσί τους οι φτωχοί αγρότες και κτηνοτρόφοι, που πουλάνε το προϊόν «μπιρ παρά», όπως το γάλα και το βαμβάκι. Προωθείτε σε αυτή την κατεύθυνση την ακόμη μεγαλύτερη συγκέντρωση της γης, της παραγωγής, σε λίγα χέρια μεγάλων καπιταλιστικών αγροτικών εκμεταλλεύσεων, που άλλωστε αυτοί είναι και η προμετωπίδα της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής.

Βέβαια, προπαγανδίζετε, κρύβετε την αλήθεια από τους παραγωγούς. Τους λέτε ότι δεν φταίει το καπιταλιστικό σύστημα, στο οποίο πρωτεύει το κέρδος, που κανόνας του είναι ότι το μεγάλο φάρι να τρώει το μικρό. Καλλιεργείτε προσδοκίες ότι μέσα από τη συμμετοχή τους σε συνεργατικά σχήματα, ομάδες παραγωγών, θα τελειώσουν τα βάσανά τους και στο τέλος έχουμε τη χρεοκοπία τους και τη θηλιά των χρεών να τους πνίγει. Τρανταχτό παράδειγμα είναι ο Συνεταιρισμός των Θεσσαλών Κτηνοτρόφων «ΘΕΣΓάλα» που πολυδιαφημίστηκε το προηγούμενο διάστημα και τώρα οδηγείται στη χρεοκοπία, στα χέρια των τραπεζών-μεγαλοεπιχειρηματιών.

Στο στόχαστρο σας είναι οι μικροί. Και λέμε ξεκάθαρα και ξάστερα ότι είτε κυβέρνηση του κεφαλαίου, και εσείς και οι προηγούμενες, που κυριολεκτικά κατώνουν τον φτωχό και μεσαίο αγρότη και δίνουν γη και ύδωρ στα μονοπώλια.

Για όλα αυτά, δεν πρέπει η φτώχη και μεσαία αγροτιά να σας δώσει ψήφο εμπιστοσύνης. Η κατάσταση αυτή δεν σημαίνει ότι είναι αδιέξοδη. Λύση υπάρχει και δεν βρίσκεται ούτε στις σημερινές ομάδες παραγωγών ούτε στους συνεταιρισμούς των μεγαλοαγροτών.

Το ΚΚΕ λέει ότι υπάρχει διέξοδος για όλους τους ανθρώπους του μόχθου, της αγροτικής παραγωγής. Υπάρχει λύση, που ειλικρινά συμφέρει τους πολλούς ενάντια στη φτώχεια, την ανεργία και το ξεκλήρισμα. Υπάρχει δρόμος με τον λαό στην εξουσία με κοινωνικοποιημένες τις καπιταλιστικές εκμεταλλεύσεις στη γη, τα συγκεντρωμένα, μηχανοποιημένα μέσα παραγωγής, τις κρατικές υποδομές, το εμπόριο, με άμεση ένταξή τους στον κεντρικό παρεθνικό, επιστημονικό σχεδιασμό για την οργάνωση της οικονομίας, για την ανάπτυξη προς όφελος του λαού.

Το ΚΚΕ, με όλες τις δυνάμεις που διαθέτει, θα βρίσκεται στα μπλόκα της αγροτιάς, που ξεκινάνε σε λίγες μέρες στους αγώνες τους. Θα βρίσκεται και εδώ μέσα διεκδικώντας, παλεύοντας, πιέζοντας με κάθε τρόπο και μέσο την Κυβέρνηση, έτσι ώστε να ικανοποιηθούν άμεσα ζωτικά αιτήματα των αγροτών και φυσικά, να ανοίξει ο δρόμος μέσα από τη διαδικασία του οργανωμένου αγώνα, της συνεχούς πάλης, ο δρόμος για να επιλυθούν οριστικά τα προβλήματα, με βάση την πρόταση, που μόλις αναφέραμε.

Μπροστά μας είναι ο δρόμος για τη λαϊκή, κοινωνική, πολιτική διέξοδο και προοπτική. Ο αγώνας βέβαια, θα είναι δύσκολος, δεν

θα είναι εύκολος, αλλά η κοινωνική συμμαχία με ισχυρό ΚΚΕ είναι μονόδρομος για την ανατροπή, για την αλλαγή του αρνητικού συσχετισμού, που υπάρχει σήμερα. Ανάμεσα δηλαδή σε εκμεταλλευτές και εκμεταλλεζόμενους, προϋπόθεση για την οικονομία και την κοινωνία είναι να υπάρχει το κριτήριο της ικανοποίησης των λαϊκών αναγκών.

Ψήφο εμπιστοσύνης παίρνετε καθημερινά από τους εταίρους σας, την Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΝΑΤΟ, τους μονοπωλιακούς ομίλους. Και παίρνετε άριστα. Κάνετε πολύ καλά τη βρώμικη δουλειά παντού. Είναι νωπή και η ψήφος εμπιστοσύνης από την κ. Μέρκελ για όλα αυτά τα κατορθώματά σας. Βέβαια, επιστρατεύετε και την τακτική του φόβου με το ψευτοδύλημα «αν δεν υπάρχει σταθερότητα, δεν θα περάσουν τα μέτρα-ψύχουλα, οι παροχές πτωχοκομείου».

Τώρα η εργαζόμενη φτωχή αγροτιά, η νεολαία που στενάζει από την πολιτική, η λαϊκή οικογένεια που ξεπαγιάζει, που ζει με τον εφιάλτη των πλειστηριασμών, δεν έχει να περιμένει κάτι καλό. Δεν έχει κανέναν λόγο να σας δώσει ψήφο εμπιστοσύνης. Να αξιοποιήσει την πείρα απ' αυτά που βιώνει καθημερινά από τις πολιτικές όλων των κυβερνήσεων διαχρονικά, από τις συναλλαγές, από το ανακάτεμα της αντιλαϊκής τράπουλας, από τους σωτήρες που αποδείχτηκαν κάλπικοι, από τους αντιμνημονιακούς που έγιναν πιο φανατικοί από τους μνημονιακούς. Ο λαός να μην πέσει στην παγίδα, στο ψευτοδύλημα του νέου δίπολου, δεξιά-αριστερά.

Μοιάζετε σαν σταγόνες νερό. Γι' αυτό έχουμε μεταγραφές, μετακινήσεις. Οι αποστάσεις μεταξύ σας έχουν μηδενιστεί. Ο λαός πρέπει να κάνει τη διαφορά. Να κάνει τώρα το μεγάλο βήμα. Να μην δείξει καμμία ανοχή. Να μην έχει καμμία αναμονή. Να μην ψάχνει κάλπικες διαφορές, γιατί πραγματικές δεν υπάρχουν. Η επόμενη μέρα θα είναι ίδια και χειρότερη από την προηγούμενη. Να βγει στο προσκήνιο. Να γίνει κριτήριο ψήφου η ίδια του η ζωή. Να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στο ΚΚΕ. Να δυναμώσει παντού, σε όλες τις κάλπες που θα στηθούν το επόμενο διάστημα. Να δώσει δύναμη σε εκείνη την πολιτική δύναμη, που στάθηκε δίπλα του, στο πλευρό του, αταλάντευτα όλα αυτά τα χρόνια, το ΚΚΕ, τη γνήσια λαϊκή αντιπολίτευση, που μπορεί να κάνει τη διαφορά για τον λαό και τις ανάγκες του.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Καμμένος είναι τελευταίος ομιλητής. Και παρακαλώ πάρα πολύ, για τον χρόνο.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Ευχαριστώ πολύ για την κατανόηση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι μια σημαντική μέρα. Η Κυβέρνηση ζητά ψήφο εμπιστοσύνης. Ψήφο εμπιστοσύνης δεν θα δώσω στη σημερινή Κυβέρνηση, για λόγους που θα αναλύσω πολύ σύντομα και μέσα στα πλαίσια του χρόνου μου.

Ψήφο εμπιστοσύνης, δυστυχώς, έδωσε σ' αυτή την Κυβέρνηση και για το ζήτημα το οποίο διακυβεύεται αυτές τις ημέρες για τις Πρέσπες, το Σκοπιανό, η κ. Μέρκελ. Δεν χρειάζεται ψήφο εμπιστοσύνης από την ελληνική Βουλή, προφανώς. Θα έρθει αύριο ο κ. Μοσκοβισί να εξάρει τις προσπάθειες της Κυβέρνησης και να σφραγίσει κι αυτός σαν Ευρωπαϊκή Ένωση τη Συμφωνία των Πρεσπών. Επίσης, θα μας συγχαρεί ο Γενικός Γραμματέας του ΝΑΤΟ και η αμερικάνικη Κυβέρνηση. Όλοι θα συγχαρούν και θα δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης στην ελληνική Κυβέρνηση, η οποία αυτή τη στιγμή αυτό που κάνει, χωρίς να ρωτήσει τον ελληνικό λαό, χωρίς να φέρει τη συμφωνία στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, ως όφειλε, καταστρατηγεί κάθε δημοκρατικό δικαίωμα των Ελλήνων πολιτών για πλήρη ενημέρωση για ένα μείζον εθνικό ζήτημα. Πέρασε τη συμφωνία, την υπέγραψε, χωρίς να ενημερώσει και χωρίς να πάρει έστω με έναν δημοψηφισματικό τρόπο την έγκριση, για να προχωρήσει σ' αυτή την υπογραφή.

Μίλησαν πολλοί συνάδελφοι. Άκουσα και τους πολιτικούς αρχηγούς. Το δικό μου ζήτημα απόψε είναι να δείξω έναν τρόπο, με τον οποίον πρέπει και οφείλουμε ως Κοινοβούλιο, ως κράτος, ως ευνομούμενη πολιτεία να δράσουμε, για να καταργήσουμε τη συγκεκριμένη Συμφωνία των Πρεσπών.

Ο τρόπος που υπάρχει αυτή τη στιγμή, κατά την ταπεινή μου άποψη, είναι ο εξής: Υπήρξε κατηγορία του κ. Πάνου Καμμένου στο Υπουργικό Συμβούλιο ότι διακινήθηκαν 50 εκατομμύρια ευρώ από τον κ. Σόρος, μέσω του κ. Κοτζιά, για να δοθούν στους Σκοπιανούς, εν μέσω διαπραγμάτευσης για μείζον εθνικό ζήτημα, εφόσον ευσταθεί, εφόσον δεν έχει διαψευστεί, έχει επιβεβαιωθεί από τον ίδιο τον κ. Κοτζιά στο κανάλι, στην κ. Στάη.

Διαβάζω: «Αυτό που ειπώθηκε είναι και ειπώθηκε και τις επόμενες μέρες σε συνέντευξη, ότι ο Σόρος έδωσε 50 εκατομμύρια για να αγοράσουμε ανθρώπους στα Σκόπια, προκειμένου να κάνουμε τις πολιτικές μας δουλειές. Είναι ολοφάνερο πως το επιχείρημα αυτό αποσκοπεί, πρώτον, στο να εκφοβίσει, με το ότι κάποιος μπορεί να εκβιάζουν. Αλλά εγώ δεν ξέρω. Δεν έχω πάρει ποτέ από κανέναν τίποτα. Ξέρετε ότι προέρχομαι από πολύ πλούσια οικογένεια και αποποιήθηκα την περιουσία μου. Και για να τρομάξουν την FYROM.

Έχουν ειπωθεί τρία πράγματα. Έδωσε 50 εκατομμύρια ο κ. Σόρος. Ας το αποδείξουν ότι ο Σόρος έδωσε 50 εκατομμύρια. Κάπου θα υπάρχει κάποια ροή. Δεν ξέρω πως». Αυτή η συνέντευξη είναι στις 6-11-2009 στην κ. Στάη.

Στις 23-10-2018 ο κ. Κοτζιάς σε τηλεοπτική του εμφάνιση στον κ. Σαχίνι εξηγεί ότι ο κ. Σόρος –κατηγορίες του κ. Καμμένου– χρηματοδοτεί την ελληνική κυβέρνηση, για να εξαγοράσει ξένους και του έθεσε αυτά τα θέματα: «Αυτά είναι βαριά θέματα. Αλλά δεν είναι βαριά για τον Νίκο Κοτζιά μόνο. Αυτό είναι το ζήτημα; Ουδείς απάντησε, πλην εμού. Ουδείς;» Ρωτάει ο δημοσιογράφος: «Ουδείς, πλην εμού. Δεν βρέθηκε ένας Υπουργός να πει: με θίγεις και εμένα; Όχι». Δημοσιογράφος: «Ούτε ο Πρωθυπουργός; Ούτε ο Πρωθυπουργός.»

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτή η συνομιλία θα πρέπει να πάει στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, να κληθούν ως μάρτυρες οι δυο Υπουργοί και όσοι συμμετείχαν στο Υπουργικό Συμβούλιο, διότι αν ευσταθεί η κατηγορία του κ. Καμμένου, τότε μιλάμε για εθνική προδοσία. Μιλάμε για ισόβια κάθειρξη. Είναι σαφής ο Κώδικας. Όταν κάποιος χρηματίζεται, ενώ διαπραγματεύεται για το συμφέρον της χώρας του και δεν πράττει ως οφείλει, για να υπερασπίζει το συμφέρον της χώρας του και μεταφέρει χρήματα για αλλότριους σκοπούς, τότε βλάπτει τα συμφέροντα της χώρας και πρέπει να ερευνηθεί ως τέτοιο. Με μια μηνυτήρια αναφορά μπορούμε να κάνουμε ασφαλιστικά μέτρα να σταματήσει και να καταργηθεί αυτή η συμφωνία, για να μην προχωρήσει παρακάτω και να την πάρουμε από μηδενική βάση.

Αυτές τις μέρες ζούμε και το τηλεϊαλίτι του κ. Καμμένου με τον κ. Τσίπρα. Έχω αναφερθεί στις 16 Ιουνίου -σε ομιλία μου- τη διαγραφή που για τους ίδιους λόγους, που δεν έστειλα τον κ. Κοτζιά να υπογράψει στις Πρέσπες. Εγώ διεγράφη. Σήμερα δεν διαγράφη κανένας. Ο κ. Καμμένος είπε στην Κοινοβουλευτική Ομάδα ότι έχει συμφωνήσει με τον κ. Τσίπρα, τριάντα ημέρες πριν έρθει η συμφωνία στο Ελληνικό Κοινοβούλιο θα ρίξει την Κυβέρνηση σε πλήρη συνεννόηση. Σε αυτό είναι μάρτυρας όλη η Κοινοβουλευτική Ομάδα, εκπρόσωποι της νεολαίας και της Πολιτικής Γραμματείας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Δεν χρειάζεται δηλαδή, ο κ. Μητσοτάκης και οι άλλοι Αρχηγοί να ψάξουν πολύ. Έχει ειπωθεί από τον κ. Καμμένο. Έχει στηθεί όλος αυτός ο θίασος

Συγχρόνως, βλέπουμε το εξής: η συγκεκριμένη συμφωνία δεν μπορεί να καταστρατηγηθεί. Ακούμε αυτές τις ημέρες παρεμβάσεις των Ρώσων, παρεμβάσεις των Αμερικάνων για Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας. Διαβάζω από τη συμφωνία, η οποία στα δυο τελευταία άρθρα λέει ότι το όνομα Βόρεια Μακεδονία, η εθνότητα-υπηκοότητα Μακεδόνες, η γλώσσα μακεδονική δεν μπορούν να αλλάξουν μετά την κύρωση από την Ελλάδα, ποτέ και για κανέναν λόγο και για πάντα. Προβλέπεται στο άρθρο 20, παράγραφος 9 που λέει αυτολεξεί: «Οι διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας θα παραμείνουν σε ισχύ για αόριστο χρονικό διάστημα και είναι αμετάκλητες. Δεν επιτρέπεται καμμία τροποποίηση

της παρούσας συμφωνίας, που περιέχεται στο άρθρο 1(3) και στο άρθρο 1(4)».

Επιπλέον, δεν τίθεται κανένα θέμα Συμβουλίου Ασφαλείας. Λέει στο άρθρο 20 παράγραφος 10 στην επόμενη: «Η παρούσα Συμφωνία θα πρωτοκολληθεί στην Γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών κατ' εφαρμογήν του Άρθρου 102 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών μόλις τεθεί σε ισχύ».

Οπότε δεν τίθεται και κανένα ζήτημα να εισπράξει βέτο στο Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας. Ο κ. Κοτζιάς και ο κ. Τσίπρας, με τη συνεργασία του κ. Καμμένου, μας έχουν δέσει χειροπόδαρα. Άρθρο 20, παράγραφος 9.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επόμενο ζήτημα, που πρέπει να συζητήσουμε αυτή τη στιγμή, είναι η πολιτική αξιολόγηση του πολιτικού προσωπικού. Δεν είναι δυνατόν να ψηφίζεται Βουλευτής από δημοκρατική διαδικασία, όπως είναι οι εκλογές, σε μια ευνομούμενη χώρα, όπως είναι η Ελλάδα και να υπερψηφίζει για να ένα μείζον ζήτημα, όπου εκχωρείται η ιστορία τριών χιλιάδων ετών, το όνομα «Μακεδονία» μαζί με την γλώσσα και την ταυτότητα. Ήδη έχουμε διεκδικήσεις εθνικής μακεδονικής μειονότητας στη Βόρεια Ελλάδα, μακεδονικής γλώσσας, που δεν υπάρχει. Τα κατανοώ όλα αυτά. Δικαίωμά τους είναι. Δεν προβλέπεται στη σύμβαση.

Δεν είναι δυνατόν, όμως, Βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου να έχουν ψηφιστεί μέσα από συνέδρια, να έχουν εκλεγεί δημοκρατικά από τον Έλληνα πολίτη και να ψηφίζουν αντίθετα από τον λόγο, για τον οποίο έχουν εκλεγεί. Έχει εκλείψει το καθήκον, έχει εκλείψει οποιαδήποτε δημοκρατική ευαισθησία.

Δεν πρέπει να κυβερνηθεί αυτή η χώρα ούτε από ρετάρια πολιτικούς ούτε από επισυγκολλήσεις πολιτικών και να είναι μια κυβέρνηση-αντιπαροχή. Είναι κρίμα για την Ελληνική Δημοκρατία να δημιουργούμε με αυτούς τους τρόπους.

Και ερωτώ: Αυτοί οι έξι, που πιθανόν αύριο να δώσουν -όπως μετράνε τα κουκιά- την ψήφο εμπιστοσύνης, εάν τους παρακολουθήσουμε από αύριο το βράδυ μέχρι τις εκλογές, όποτε θα λήξει να τις κάνει ο κύριος Πρωθυπουργός, θα ψηφίζουν και θα στηρίζουν συνέχεια την Κυβέρνηση; Υπάρχει περίπτωση ένας από τους έξι, να ψηφίσει αρνητικά σ' ένα νομοσχέδιο; Εάν ένας από τους έξι ψηφίσει αρνητικά σ' ένα νομοσχέδιο, από αύριο μέχρι τις εκλογές, τότε υπάρχει δόλος στην αυριανή ψήφο. Ποια είναι η ψήφος εμπιστοσύνης για αύριο στην Κυβέρνηση; Τη δίνει, διότι υπάρχουν ανταλλάγματα. Ελπίζω να μην δω Υπουργούς, Υφυπουργούς ή ανθρώπους σε άλλες θέσεις, που θα ανταλλάξουν την εξουσία και την καρέκλα με την ψήφο για τη Μακεδονία. Θα είναι μεγάλο κρίμα!

Είπα ότι ο κ. Καμμένος έχει την πλήρη ευθύνη αυτήν τη στιγμή, απόψε και τον καλώ αύριο, στην ομιλία του, να φέρει τα χαρτιά και να αποδείξει ότι ο κ. Κοτζιάς πήρε τα 50 εκατομμύρια από τον κ. Σόρος να ρίξει την Κυβέρνηση. Αυτό οφείλει να κάνει, να ρίξει την Κυβέρνηση, να ακυρώσουμε τη συμφωνία και να ξαναρχίσουμε από το μηδέν, χωρίς «Μακεδονία» και να σώσουμε την ιστορία μας.

Κλείνω με κάτι που θα καταθέσω στα Πρακτικά. Είναι η ομιλία του κ. Σωτήρη Βαλντέν. Ο κ. Σωτήρης Βαλντέν -να ενημερώσω τους δύο συναδέλφους, που βρίσκονται εδώ και τον αγαπητό Υπουργό- προαλείφεται για νέος Υπουργός Εξωτερικών. Ο νέος αυτός Υπουργός Εξωτερικών λέει ότι «οι ενστάσεις για θέματα γλώσσας και εθνότητας είναι απολύτως αβάσιμες, καθώς ούτε μακεδονική γλώσσα ούτε μακεδονική εθνότητα έχουμε εμείς, για να την διεκδικήσουμε» -αυτό προχθές στο Μέγαρο- «ενώ βέβαια, το να αρνηθούμε το δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού στα ζητήματα αυτά, θα ισοδυναμούσε με το να ζητάμε την αυτοκατάργηση ενός κράτους». Δηλαδή, θα τους δώσουμε το δικαίωμα να αυτοπροσδιορίζονται όπως θέλουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω, όπως σας υποσχέθηκα.

Και συνεχίζει: «Αντίθετα, η μετονομασία της μακεδονικής

γλώσσας και του μακεδονικού έθνους δεν εντάσσονται στο πλαίσιο διαπραγμάτευσης. Η Ελλάδα δεν διεκδικεί κάποια μακεδονική γλώσσα ούτε κάποιο μακεδονικό έθνος. Διεκδικεί ρητά το μονοπώλιο της Μακεδονίας η Ελλάδα».

Το καταθέτω στα Πρακτικά. Είναι αυτά που πιστεύει ο νέος, όπως διαβάζω, Υπουργός Εξωτερικών, που θα αναλάβει μετά τον κ. Κοτζιά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αγαπητέ κύριε Ζουράρι, έλαβα αυτό: «Μακεδονία σακατεμένη», Ζουράρις Κωνσταντίνος, Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής. Το βρήκα, αλλά δεν θα το αφήσω, γιατί δεν το διάβασα. Θα το βγάλω φωτοτυπία και θα το αφήσω αύριο στα Πρακτικά. Το έχετε όλοι.

Κύριε Ζουράρι, θα δώσετε αύριο ψήφο εμπιστοσύνης και μας αφήσατε σήμερα φυλλάδιο με τίτλο «Μακεδονία σακατεμένη»; Ντροπή!

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, και για την υπομονή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση της πρώτης ημέρας επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση.

Αύριο οι τρεις πρώτοι συνάδελφοι που θα πάρουν τον λόγο είναι ο κ. Μπαλάφας, ο κ. Γερμενής και ο κ. Φίλης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0.12' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 16 Ιανουαρίου 2019 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: συνέχιση της συζήτησης και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ